श्री-शङ्खेश्वर-पार्श्वनाथाय नमो नमः.

કર્મગ્રંથ સાર્થ

દ્વિતીય વિભાગ

[૫-૬ કર્મગ્રંથ]

શબ્દાર્થ, ગાથાર્થ મુનિરાજ શ્રી જીવવિજયજી કૃત
સ્તબુકાર્થ યંત્રો અને ફૂટનોટ સહિત.

: પ્રકાશક :

જૈન શ્રેયસ્કર મંડળ–મહેસાણા.

[મર્હુમ શેઠ વેણીચંદ સુરચંદ સંસ્થાપિત]

આવૃત્તિ ૩ જી] [પ્રત ૧૦૦૦

વીર સં. ૨૪૭૩] [વિ. સં. ૨૦૦૩

મૂલ્ય ૩–૧૨–૦

: પ્રકાશક :
શ્રી જૈન શ્રેયસ્કર મંડળ-મ્હેસાણા
વતી
ડૉ. મગનલાલ લીલાચંદ શાહ.
વકીલ ચીમનલાલ અમૃતલાલ શાહ

: પ્રાપ્તિસ્થાન :
૧ શ્રી જૈન શ્રેયસ્કર મંડળ
મ્હેસાણા [ઉ. ગૂજરાત]
૨ શ્રી જૈન શ્રેયસ્કર મંડળ
પાલીતાણા [સૌરાષ્ટ્ર]

મુદ્રક :
મણિલાલ છગનલાલ શાહ.
ધી નવપ્રભાત પ્રીન્ટીંગ પ્રેસ
ઘીકાંટારોડ · અમદાવાદ

ટૂંક નિવેદન

સંસારના પ્રત્યેક આત્માની સાથે કર્મનો સબંધ અનાદિનો છે. અને એ અનાદિનો કર્મસંબંધ તૂટયા સિવાય જીવનો મોક્ષ નથી, એટલે જ કર્મના બંધ, ઉદય, ઉદીરણા અને સત્તા તથા ભેદ–પ્રભેદાદિકનું સમ્યગ્ રીતે જ્ઞાન મેળવવું જરૂરી છે, શ્રી જૈન શાસ્ત્રોમાં કર્મનું જે સૂક્ષ્મ અને સાંગોપાંગ સ્વરૂપ અને તેના નાશના ઉપાયો બતાવવામાં આવ્યા છે. તેવું સ્વરૂપ કે નાશના ઉપાયો ઈતર શાસ્ત્રગ્રંથોમાં જોવા નહિ મળે વીતરાગદેવના શાસન અને શાસ્ત્રગ્રંથોની અલૌકિકતા સર્વતઃ ઉત્કૃષ્ટ છે.

કર્મ અંગેની હકીકતને સ્ફુટ કરતા ઘણા ગ્રંથો છે એમાં કર્મગ્રંથો મહત્ત્વનું સ્થાન ધરાવે છે સાધુ, સાધ્વી, શ્રાવક અને શ્રાવિકાવર્ગમાં કર્મગ્રંથોનું અધ્યયન ચાલુ છે અને તેમાં પણ સંસ્થાદ્વારા પ્રકાશિત થયેલ કર્મગ્રંથોનો જ મોટા ભાગે ઉપયોગ થાય છે. એથી ૨ જી આવૃત્તિ ખલાસ થતાં આજે આ પાંચમાં અને છઠ્ઠા કર્મગ્રંથની ત્રીજી આવૃતિ પ્રકાશિત કરવામાં આવે છે

૧ થી ૫ કર્મગ્રંથના રચયિતા શ્રી દેવેન્દ્રસૂરીશ્વરજી મહારાજ છે. જ્યારે છઠ્ઠા કર્મગ્રંથના રચયિતા પૂર્વધર પૂર્વાચાર્ય છે છઠ્ઠો કર્મગ્રંથ દૃષ્ટિવાદ નામના બારમા અંગમાથી ઉધ્ધૃત છે

અભ્યાસકોને આ ગ્રથનો સરળતાથી બોધ થાય એ હેતુથી મૂળગાથા, શબ્દાર્થ, ગાથાર્થ, વિવેચન તરીકે પં૦ શ્રી જીવવિજયજી મહારાજ કૃત બાળાવબોધ, ફૂટનોટ અને યત્રો વગેરે આપી કર્મગ્રંથના ગહન સ્વરૂપને સરળ કરવા શક્ય પ્રયત્નો કરેલ છે

સંસ્થાના પુસ્તકોનું છાપકામ, બાઇન્ડીંગ અને સંશોધન સુઘડ અને સુંદર હોવા છતાં દરેક અભ્યાસકો લાભ ઉઠાવી શકે

એ હેતુથી જ પડતર કિંમતે પુસ્તકોનું વેચાણ થાય છે. પણ આજે મોંઘવારી સખ્ત છે કાગળ અને મુદ્રણ વગેરેના ભાવો ઘણા વધી ગયા છે જેથી અગાઉની આવૃત્તિઓ કરતાં આ આવૃત્તિની કિંમત વધુ હોય તે સ્વાભાવિક છે. છતા કરકસર પૂર્વક આ પુસ્તકનુ પ્રકાશન થતું હોવાથી લગભગ ૫૫ ફર્માના હિસાબે તો રખાયેલ મૂલ્ય ઓછું છે

આ નવી આવૃત્તિમાં શ્રી મુક્તિકમલ જૈન મોહનમાળા વડોદરા તરફથી છપાયેલ, પંડિત ચંદુલાલ નાનચંદ શીનોરવાળાએ તૈયાર કરેલ પંચમ કર્મગ્રંથ અંગેના યંત્રો પંચમ કર્મગ્રથને અંતે આભાર સાથે આપવામાં આવ્યા છે. આશા છે કે એ યંત્ર સંગ્રહ અભ્યાસકોને વિશેષ ઉપયોગી બનશે

આ ત્રીજી આવૃત્તિ છપાવતાં પહેલા આખું મૂળમેટર કાળજી પૂર્વક તપાસી જવામાં આવ્યું છે અને ઘટતા સુધારા-વધારા કરેલ છે છતા દૃષ્ટિદોષ, પ્રેસદોષ કે મતિમંદતા આદિ કોઈ કારણે કોઈ પણ પ્રકારની ભૂલ રહી જવા પામી હોય તો મિથ્યાદુષ્કૃત દેવાપૂર્વક સુજ્ઞ વાંચકોને જે જે સ્ખલનાઓ જણાય તે તે અમને જણાવવા નમ્ર સૂચન છે

મ્હેસાણા
ભાદ્રપદ સુદ ૨
સંવત ૨૦૦૭.

લી સંચાલકો
શ્રી જૈન શ્રેયસ્કર મંડળ-મ્હેસાણા.

गईतिरिदुग नीअं, धुव ंता ऊ मी मणुयदुगं;
विउव्वि र जिणाऊ, हारसगुच्चा अधुव ंता ॥९॥
पढमतिगुणेसु मिच्छं, निअमा अजयाइअट्ठगे भज्जं;
सासाणे खलु सम्मं, संतं मिच्छाइदसगे वा ॥१०॥
सासणमीसेसु धुवं, मीसं मिच्छाइनवसु भयणाए;
आइदुगे अण निअमा, भइआ मीसाइनवगंमि ॥११॥
आहारसत्तगं वा, सव्वगुणे बितिगुणे विणा तित्थं;
नोभयसंते मिच्छो, अंतमु त्तं भवे तित्थे ॥१२॥
केवलजुअलावरणा, पण निद्दा बारसाइमकसाया;
मिच्छं ति सव्वघाई, चउनाणतिदंसणावरणा ॥१३॥
संजलण नोकसाया, विग्घं इअ देसघाइ य अघाई;
पत्तेयतणुट्ठाऊ, तसवीसा गोअदुगवन्ना ॥१४॥
सुरनरतिगुच्चसायं, तसदस तणुवंग वइरचउरंसं;
परघासग तिरिआऊ, वन्नचउ पणिंदि सुभखगई ॥१५॥
बायाल पुण्णपगई, अपढमसंठाणखगइसंघयणा;
तिरिदुगअसायनीओ,-वघायइगविगलनिरयतिगं ॥१६॥
थावरदस वन्नचउक्क, घाइ पणयाल सहिअ बासीई;
पावपयडि त्ति दोसु वि वन्नाइगहा सुहा असुहा ॥१७॥
नामधुवबंधिनवगं, दंसण पणनाण विग्घ परघायं;
भयकुच्छमिच्छसासं, जिण गुणतीसा [illegible]

तणुअट्ठ वेअ दुजुअल, कसाय उज्जोअगोअदुग निद्दा
तसवीसाउ परित्ता, खित्तविवागाऽणुपुव्वीओ ॥१९॥

घणघाइदुगोअजिणा, तसिअरतिगसुभगदुभगचउसासं;
जाइतिग जिअविवागा, आउ चउरो भवविवागा॥२०॥

नामधुवोदय चउतणु,–वघायसाहारणिअरुजोअतिगं;
पुग्गलविवागि बंधो, पयइठिइरसपएस त्ति ॥२१॥

मूलपयडीण अडसत्त,–छेगबंधेसु तिन्नि भूगारा;
अप्पतरा तिअ चउरो, अवट्ठिओ न हु अवत्तव्वो॥२२॥

एगादहिगे भूओ, एगाई ऊणगंमि अप्पतरो;
तम्मत्तोऽवट्ठियओ, पढमे समए अवत्तव्वो ॥२३॥

नव छ च्चउ दंसे दु दु, ति दु मोहे दुइगवीस सत्तरस;
तेरस नव पण चउ ति दु, इक्को नव अट्ठ दस दुन्नि॥२४

तिपणछअट्ठनवहिआ, वीसा तीसेगतीस इग नामे;
छस्सगअट्ठतिबंधा, सेसेसु य ठाणमिक्किक्कं ॥२५॥

वीसयरकोडिकोडी, नामे गोए अ सत्तरी मोहे;
तीसियरचउसु उदही, निरयसुराउंमि तित्तीसा ॥२६॥

मुत्तुं अकसायठिइं, बार मुहुत्ता जहन्न वेअणिए;
अट्ठट्ठ नामगोएसु, सेसएसुं मुहुत्तंतो ॥२७॥

विग्घावरण असाए, तीसं अट्ठार सुहुमविगलतिगे;
पढमागिइसंघयणे, दस दुसुवरिमेसु दुगवुड्ढी ॥२८॥

चालीस कसाएसुं, मिउलहुनिध्धुण्हसुरहिसि अमहुरे;
दस दोसड्ढ समहिआ, ते हालिदंबिलाईणं ॥२९॥

दस सुहविहगइउच्चे, सुरदुगथिरछक्कपुरिसरइहासे;
मिच्छे सत्तरि मणुदुग, इत्थीसाएसु पन्नरस ॥३०॥

भयकुच्छअरइसोए, विउव्वितिरिउरलनिरयदुगनीए;
तेअपण अथिरछक्के, तसचउ थावर इग पणिंदी ॥३१॥

नपुकुखगइसासचऊ-गुरुकक्खडरुक्खसीयदुग्गंधे;
वीसं कोडाकोडी, एवइआबाह वाससया ॥३२॥

गुरु कोडिकोडि अंतो, तित्थाहारण भिन्नमुहु बाहा;
लहु ठिइ संखगुणूणा, नरतिरिआणाउ पल्लतिगं ॥३३॥

इगविगल पुव्वकोडी, पलिआऽसंखंस आउचउ अमणा;
निरुवकमाण छमासा, अबाह सेसाण भवतंसो ॥३४॥

लहुठिइबंधो संजलण,-लोहपणविग्घनाणदंसेसु;
भिन्नमुहुत्तं ते अट्ठ, जसुच्चे बारस य साए ॥३५॥

दोइगमासो पक्खो, संजलणतिगे पुमट्ठ वरिसाणि;
सेसाणुक्कोसाओ, मिच्छत्तठिईइ जं लद्धं ॥३६॥

अयमुक्कोसो गिंदिसु, पलियाऽसंखंसहीण लहुबंधो;
कमसो पणवीसाए, पन्ना सय सहस संगुणिओ ॥३७॥

विगलअसन्निसु जिट्ठो, कणिट्ठओ पल्लसंखभागूणो;
सुरनिरयाउ समा दस, सहस्स सेसाउ खुड्डभवं ॥३८॥

सव्वाण वि हु बंधे, भिन्नमुहु बाह उजिट्ठेवि;
केइ सुराउसमं जिण,–मंतमुहु विंति ाहारं ॥३९॥
त्तरस समहिआ किर, इगाणुपाणुंमि हुंति खुड्डभवा;
गतीस यतिहुत्तर, पाणू पुण इगमुहुत्तंगि ॥४०॥
पण ट्ठिसहस्स पणसय–छत्तीसा इगमुहुत्तखुड्डभवा;
ावलिआणं दोसय–छप्पन्ना एगखुड्डभवे ॥४१॥
अविरयसम्मो तित्थं, आहारदुगामराउय पमत्तो;
मिच्छद्दिट्ठी वंधइ, जिट्ठठिइं से पयडीणं ॥४२॥
विगलसुहुमाउगतिगं, तिरिमणुआ सुरविउव्विनिरयदुगं;
एगिंदिथावरायव, ईसाणा सुरुक्कोसं ॥४३॥
तिरिउरलदुगुज्जोअं, छिवट्ठ सुरनिरय से चउगइआ;
आहारजिणमपुव्वो,-ऽनिअट्टिसंजलणपुरिस हुं ॥४४॥
साय जसुच्चावरणा, विग्घं सुहुमो विउव्वि असन्नी;
न्नी वि आउ बायर–पज्जेगिंदी उ सेसाणं ॥४५॥
उक्कोसजहन्नेअर, भंगा साई अणाइ धुव धुवा;
चउहा सग अजहन्नो, सेसतिगे आउचउसु दुहा ॥४६॥
चउभेओ अजहन्नो, संजलणावरणनवगविग्घाणं;
सेसतिगि साइ अधुवो, तह चउहा सेसपयडीणं॥४७॥
णाइअपुव्वंते, अयरंतो कोडिकोडिओ न हिगो;
वंधो नहु हीणो न य, मिच्छे भव्विअरसन्निमि॥४८॥

जइलहुबंधो बायर, पज्जअसंखगुण सुहुमपज्जऽहिगो;
एसि अपज्जाण लहू, सुहुमेअर अपज्जपज्जगुरू॥४९॥
लहु विअपज्जअपज्जे, अपजेअरविअगुरुऽहिगो एवं;
तिचउअसन्निसु नवरं, संखगुणो विअअमणपज्जे ॥५०॥
तो जइजिट्ठो बंधो, संखगुणो देसविरयहस्सिअरो;
सम्मचउ सन्निचउरो, ठिइबंधाणुकमसंखगुणा ॥५१॥
सव्वाणवि जिट्ठठिई, असुभा जं साइसंकिलेसेणं;
इअरा विसोहिओ पुण, मुत्तुं नरअमरतिरिआऊं॥५२॥
सुहुमनिगोआइखण–प्पजोग बायर य विगलअमणमणा;
अपज्जलहु पढमदुगुरु, पजहस्सिअरो असंखगुणो॥५३॥
अपजत्ततसुक्कोसो, पज्जजहन्निअरु एव ठिइठाणा;
अपजेअर संखगुणा, परमपजविए असंखगुणा ॥५४॥
पइखणमसंखगुणविरिअ अपजपइठिइमसंखलोगसमा;
अज्झवसाया अहिआ, सत्तसु आउसु असंखगुणा ॥५५॥
तिरिनिरयतिजोआणं, नरभवजुअ सचउपल्ल तेसट्ठं;
थावरचउइगविगला-यवेसु पणसीइसयमयरा ॥५६॥
अपढमसंघयणागिइ-खगईअणमिच्छदुहगथीणतिगं;
निअनपुइत्थि दुतीसं, पणिंदिसु अबंधठिइ परमा॥५७॥
विजयाइसु गेविज्जे, तमाइ दहिसय दुतीस तेसट्ठं;
पणसीइ सययबंधो, पल्लतिगं सुरविउव्विदुगे ॥५८॥

यादसंखकालं, तिरिदुगनीए ाउ ंतमुंहूं;
उरलि असं परट्टा, ायठिई पुव्वकोडूणा ॥५९॥
लहि यं पण ीअं, परघुस्सासे पणिंदि त उगे;
बत्तीसं सुहविहगइ,-पुमसुभगतिगुच्चचउरंसे ॥६०॥
असु गइ इ ागिइ,-संघयणाहारनिरयजोअदुगं;
थिरसुभजसथावरद , नपुइत्थीदुजु म ायं ॥६१॥
यादंतमुहुत्तं, मणुदुगजिणावइरउरलुवंगे ;
तित्तीसयरा परमो, अंतमुहु हूवि ाउजिणे ॥६२॥
तिव्वो सुहसुहाणं, संके विसोहि गे विवज्ज यओ;
मंदरसो गिरिमहिरय,-जलरेहा रि एहिं ॥६३॥
चउठाणाई असुहो, सुहऽन्नहा विग्घदेस ावरणा;
पुमसंजलणिगदुतिचउ-ठाणरसा सेस दुगमाइ ॥६४॥
निंबुच्छुर ो हजो, दुतिचउभागकढिइ भागंतो;
इगठाणाई असुहो, सुहाण सुहो सुहाणं ॥६५॥
तिव्वमिगथावरायव, सुरमिच्छ ा विगल हुमनिरयति ;
तिरिमणु ाउ तिरिनरा, तिरिदुगछेवट्ठ रनिर ॥६६॥
विउविसुराहारगदुगं, गइवन्नचउतेअजिणसायं;
मचउपरघात द्स, पणिंदि सुच्च ॥६७॥
तमतमगा उज्जोअं, सुरा मणु उर दुगवइरं;
अपमत्तो मराउं, चउगई मिच्छ ा उ से ाणं ॥६८॥

थीणतिगं अणमिच्छं, मंदरसं संजमुम्मुहो मिच्छो,
बिअ तिअकसाय अविरय-देसपमत्तो अरइसोए ॥६९॥
अपमाइ हारगदुगं, दुनिद्दअसुवन्नहासरइकुच्छा;
भयमुवघायसपुव्वो, अनिअट्टी पुरिससंजलणे ॥७०॥
विग्घावरणे सुहुमो, मणुतिरिआ सुहुमविगलतिगआउं;
वेउव्विछक्कममरा, निरया उज्जोअउरलदुगं ॥७१॥
तिरिदुगनिअंतमतमा, जिणमविरयनिरयविणिगथावरयं;
आसुहमायव सम्मो व, सायथिरसुभजसा सिअरा॥७२॥
तसवन्नतेअचउमणु, खगइदुगपणिंदिसासपरघुच्चं;
संघयणागिइनपुथी, सुभगिअरतिमिच्छचउगइआ ॥७३॥
चउतेअवन्न वेअणिअ,-नामणुक्कोस सेसधुवबंधी;
घाईणं अजहन्नो, गोए दुविहो इमो चउहा ॥७४॥
सेसंमि दुहा, इग दुग-णुगाइ जा अभवणंतगुणिआणू;
खंधा उरलोचिअवग्गणा उ तह अगहणंतरिआ ॥७५॥
एमेव विउव्वाहार,-तेअभासाणुपाणमणकम्मे;
सुहुमा कमावगाहो, ऊणूणंगुलअसंखंसो ॥७६॥
इक्किक्कहिआ सिद्धा-णंतंसा अंतरेसु अग्गहणा;
सव्वत्थ जहन्नुचिआ, निअणंतंसाहिआ जिट्ठा ॥७७॥
अंतिमचउफासदुगंध,- पंचवन्नरसकम्मखंधदलं;
सव्वजिअणंतगुणरस,-अणुजुत्तमणंतयपएसं ॥७८॥

एगपएसोगाढं, निअसव्वपएसओ गहेइ जिओ;
थोवो आउ तदंसो, नामे गोए समो अहिओ ॥७९॥

विग्घावरणे मोहे, सव्वोवरि वेअणीइ जेणप्पे;
तस्स फुडत्तं न हवइ, ठिईविसेसेण सेसाणं ॥८०॥

निअजाइलद्धदलिआ-णंतंसो होइ सव्वघाईणं;
वज्झंतीण विभज्जइ, सेसं सेसाण पइसमयं ॥८१॥

सम्मदरसव्वविरई, अणवीसंजोअ दंस खवगे अ;
मोहसमसंतखवगे, खीणसजोगिअरगुणसेढी ॥८२॥

गुणसेढी दलरयणा-णुसमयमुदयादसं गुणणाए;
एयगुणा पुण कमसो, असंखगुणनिज्जरा जीवा ॥८३॥

पलिआऽसंखंसमुहू, सासणइअरगुणअंतरं हस्सं;
गुरु मिच्छि बे छसट्ठी, इअरगुणे पुग्गलद्धंतो ॥८४॥

उद्धारअद्धखित्तं, पलिअ तिहा समयवाससयसमए;
केसवहारो दीवो-दहिआउतसाइपरिमाणं ॥८५॥

दव्वे खित्ते काले, भावे चउह दुह बायरो मो;
होइ अणंतुस्सप्पिणि,-परिमाणो पुग्गलपरट्टो ॥८६॥

उरलाइसत्तगेणं, एगजिओ मुअइ फुसिअ सव्वअणू;
जत्ति कालि थूलो, दव्वे सुहुमो सगन्नयरा ॥८७॥

लोगपएसोसप्पिणि;-समया अणुभागबंधठाणा य;
जहतह कममरणेणं, पुट्ठा रित्ताइथूलिअरा ॥८८॥

अणमिच्छमी ', तिआउइगवि थीणतिगुजो ';
तिरिनिरयथावरदुगं, ाहार व डनपुत्थी ॥९९॥
छगपु ' ा दो,-निद्दाविग्घावर ए नाणी;
देविंदसूरिलिहिअं, यगमि ' य रणट्ठा ॥१००॥

अथ सप्ततिकानामा षष्ठः कर्मग्रंथः

सिद्धपएहिं महत्थं, बंधोदयसंतपयडिठाणाणं:
वुच्छं सुण संखेवं, नीसंदं दिट्ठिवायस्स ॥१॥

कइ बंधंतो वेयइ ?, कइ कइ वा संतपयडिठाणाणि:
मूलुत्तरपगईसुं, भंगविगप्पा मुणेअव्वा ॥२॥

अट्ठविहसत्तछब्बंधएसु, अट्ठेव उदयसंतंसा:
एगविहे तिविगप्पो, एगविगप्पो अबंधंमि ॥३॥

सत्तट्ठबंध अट्ठुदय-संत तेरससु जीवठाणेसु:
एगंमि पंच भंगा, दो भंगा हुंति केवलिणो ॥४॥

अट्ठसु एगविगप्पो, छस्सुवि गुणसन्निएसु दुविगप्पो:
पत्तेअं पत्तेअं, बंधोदयसंतकम्माणं ॥५॥

पंचनवदुन्निअट्ठा-वीसा चउरो तहेव बायाला:
दुन्नि अ पंच य भणिया, पयडीओ आणुपुव्वीए ॥६॥

बंधोदयसंतंसा नाणावरणंतराइए पंच:
बंधोवरमेवि उदय-संतंसा हुंति पंचेव ॥७॥

बंधस्स य संतस्स य, पगइट्ठाणाइं तिन्नि तुल्लाइं:
उदयट्ठाणाइं दुवे, चउ पणगं दंसणावरणे ॥८॥

बीआवरणे नवबंधएसु चउ पंचउदय नवसंता:
छच्चउबंधे चेवं, चउबंधुदए छलंसा य ॥९॥

उवरयबंधे चउ पण, नवंस चउरुदय छच्च उसंता;
वेअणिआउयगोए, विभज्ज मोहं परं वुच्छं ॥१०॥
गोअंमि सत्त भंगा, अट्ठ य भंगा हवंति वेअणिए;
पण नव नव पण भंगा, आउचउक्के वि ोउ ॥११॥
बावीस इक्कवीसा, सत्तरसं तेरसेव नव पंच;
चउ तिग दुगं च इक्कं, बंधठाणाणि मोहस्स ॥१२॥
एगं व दो व चउरो, एत्तो एगाहिआ दसुक्कोसा;
ओहेण मोहणिज्जे, उदयट्ठाणाणि नव हुंति ॥१३॥
अट्ठ य त य छ च्चउ, तिग दुग एगाहिआ भवे वी
तेरस बारिक्कारस, इत्तो पंचाइ एगूणा ॥१४॥
संतस्स पयडिठाणाणि, ताणि मोहस्स हुंति पन्नर ;
बंधोदयसंते पुण, भंगविगप्पा बहू जाण ॥१५॥
छब्बावीसे चउ इगवीसे, सत्तरस तेरसे दो दो;
नवबंधगे वि दुण्णि उ, इक्किक्कमओ परं भंगा ॥१६॥
दस बावीसे नव इगवीसे, सत्ताइ उदयकम्मं ा;
छाई नव सत्तरसे, तेरे पंचाइ अट्ठेव ॥१७॥
चत्तारिआइ नवबंधएसु, उक्कोस सत्तमुदयं ;
पंचविहबंधगे पुण, उदओ दुण्हं मुणेअव्वो ॥१८॥
इत्तो चउबंधाइ, इक्किक्कुदया हवंति व्वेवि;
बंधोवरमे वि तहा, उदयाभावे वि वा हुज्जा ॥१९॥
इक्कग छक्किक्कारस, दस सत्त चउक्क इक्कगं चेव;

एए चउवीसगया, बार दुगिक्कंमि इक्कारा ॥२०॥
(पाठांतरं-चउवीसं दुगिक्किमिक्कारा, एतन्मतांतरं)
नवतेसीइसएहिं, उदयविगप्पेहिं मोहिआ जीवा;
अउणुत्तरिसीआला, पयविंदसएहिं विन्नेआ ॥२१॥
नवपंचाणउअसए, उदयविगप्पेहिं मोहिआ जीवा;
अउणुत्तरि एगुत्तरि, पयविंदसएहिं विन्नेआ ॥२२॥
तिन्नेव य बावीसे, इगवीसे अट्ठवीस सत्तरसे;
छच्चेव तेरनववं-धएसु पंचेव ठाणाणि ॥२३॥
पंचविहचउविहेसु, छछक्क सेसेसु जाण पंचेव;
पत्तेअं पत्तेअं, चत्तारि अ बंधवुच्छेए ॥२४॥
दसनवपन्नरसाइं, बंधोदयसंतपयडिठाणाणि;
भणिआणि मोहणिज्जे, इत्तो नामं परं वुच्छं ॥२५॥
तेवीस पणवीसा, छव्वीसा अट्ठवीसा गुणतीसा;
तीसेगतीसमेगं, बंधट्ठाणाणि नामस्स ॥२६॥
चउपणवीसा सोलस, नव बाणउईसया य अडयाला;
एयालुत्तर छाया-लसया इक्किक्क बंधविही ॥२७॥
वीसिगवीसा चउवी-सगा उ एगाहिआ य इगतीसा;
उदयट्ठाणाणि भवे, नव अट्ठ य हुंति नामस्स ॥२८॥
इक्क विआलिक्कारस, तित्तीसा छस्सयाणि तित्तीसा;
बारससत्तरससयाण-हिगाणिबिपंचसीईहिं ॥२९॥

चोरि र , याणिहिअ र सट्ठीहिं;
इक्किक्कगं च वी ा, दट्ठुदयंतेसु उदयविही ॥३०॥
तिदुनउई गुणनउई, ड गी गी अ गीइ गीई;
अट्ठयछप्पन्नत्तरि, नव य ना ताणि ॥३१॥
ट्ठ य बारस वार , बंधोदयसंतपयडि ाणि ;
ओहे ाएसेण य, जत्थ जहासंभवं वि जे ॥३२॥
नवप गोदय ता, तेवीसे पन्नवी व्वीसे;
उर वीसे, नव गि गुणती ती मि ॥३३॥
एगेगमेगतीसे, एगे एगुदय ट्ठ संतंमि;
उवरयबंधे द द , वे गसंतंमि ठाणाणि ॥३४॥
तिविगप्पपगइठाणेहिं, जीवगुण ि ए ठाणे ;
भंगा पउंजियव्वा, जत्थ जहा संभवो भवइ ॥३५॥
तेर ीवसंखेवएसु, नाणंतरायतिविगप्पो;
क्कंमि तिदुविगप्पा, रणं पइ इत्थ अविगप्पो॥३६॥
तेरे नव चउ पणगं, नव संतेगंमि भंगमि रा;
वेअणि उयगोए, विभज गोहं परं वुच्छं ॥३७॥
पज्जत्तग न्नि रे, ट्ठ चउक्कं च वेअणियभं ;
त्त य तिगं गोए, पत्तेअं जीवठाणे ॥३८॥
पज्ज ऽपज्जत्तग, मणे पज्जत्त ण सेसे ;
अट्ठावीसं द गं, गं पणगं ॥३९॥

अट्ठ पंचसु एगे, एग दुगं दस य मोहबंधगए;
तिग चउ नव उदयगए, तिग तिग पन्नरस तंमि ॥४०॥

पण दुग पणगं पण चउ, पणगं पणगा हवंति तिन्नेव;
पण छप्पणगं छच्छ,-प्पणगं अट्ठट्ठ दसगं ति ॥४१॥

सत्तेव अपज्जत्ता, सामी सुहुमा य बायरा चेव;
विगलिंदिआउतिन्निउ; तह य असन्नी अ सन्नी अ ॥४२॥

नाणंतराय तिविहमवि, दससु दो हुंति दोसु ठाणेसु;
मिच्छासाणे बीए, नव चउ पण नव य संतंसा ॥४३॥

मिस्साइ नियट्टीओ, छ च्चउ पण नव य संतकम्मंसा;
चउबंध तिगे चउपण, नवंस दुसु जुअल छस्संता ॥४४॥

उवसंते चउ पण नव, खीणे चउरुदय छच्च चउ संता;
वेअणिआउअ गोए, विभज्ज मोहं परं वुच्छं ॥४५॥

चउ छस्सु दुन्नि सत्तसु, एगे चउगुणिसु वेअणिअभंगा;
गोए पण चउ दो तिसु, एगट्ठसु दुन्नि इक्कंमि ॥४६॥

अट्ठच्छाहिगवीसा, सोलस वीसं च बारस छ दोसु;
दो चउसु तीसु इक्कं, मिच्छाइसु आउए भंगा ॥४७॥

गुणठाणएसु अट्ठसु, इक्किक्कं मोहबंधठाणं तु;
पंच अनिअट्टिठाणे, बंधोवरमो परं तत्तो ॥४८॥

सत्ताइ दस उ मिच्छे, सासायणमीसए नवुक्कोसा;
छाई नव उ अविरए, देसे पंचाइ अट्ठेव ॥४९॥

विरए ओव मिए, उराई च ठ्वंमि;
नि द्दिबायरे पुण, इक्को व दुवे व उदयंसा ॥५०॥
एगं सु म रागो, वेएइ अवेअगा भवे सेसा;
भंगा पमाणं, पुव्वुद्दिट्टेण नायव्वं ॥५१॥
इक छडिक्कारिक्का-रसेव इक ारसेव नव तिन्नि;
एए चउवी गया, बार दुगे पंच इक्कंमि ॥५२॥
प द्दि या, उदयवि प्पेहिं मोहिआ ीवा;
चुलसीई त्तुत्तरि, पयविंद एहिं विन्ने ा ॥५३॥
ठ्ठग चउ चउ चउरठ्ठगा य, चउरो अ हुंति उवी ा;
मिच्छ इ पुव्वंता, बारस पणगं च अनिअट्टो ॥५४॥
जोगोव ोगले ा,-इएहिं गुणिआ हवंति कायव्वा;
जे जत्थ गुण णे, हवंति ते तत्थ गु कारा ॥५५॥
ठ्ठी बत्तीसं, बत्तीसं सट्ठिमेव बावन्ना;
चोआलं दो वी ा, वि मिच्छमाईसु ामन्नं॥५६॥
तिन्नेगे एगेगं, तिग मीसे पंच उ तिग ठ्वें;
इक्कार यरंमि उ, सुहुमे चउ तिन्नि उवसंते ॥५७॥
न्नव छ ं तिग त्त, दुगं दुग तिग दुगं ति अठ्ठ चउ;
दुग छच्चउ दुग प चउ, चउ दुग चउ पणग एग चऊ५८
एगेगमठ्ठ एगे–गमठ्ठ, छउमत्थकेवलिजिणाणं;
चऊ एग ऊ, ठ्ठ चऊ दु क्कमुदयंसा ॥५९॥

चउ पणवीसा सोलस, नव चत्ताला सया य बाणउई;
बत्तीसुत्तर छायाल–सया मिच्छस्स बंधविही ॥६०॥

अट्ठ सया चउसट्ठी बत्तीससयाइं सासणे भेआ;
अट्ठावीसाईसुं, सव्वाणऽट्ठहिगछन्नउई ॥६१॥

इगचत्तिगार बत्तीस, छसय इगतीसिगारनवनउई;
सतरिगसि गुतीसचउद,इगारचउसट्ठि मिच्छुदया॥६२॥

बत्तीस दुन्नि अट्ठय, बासीइसयायपंच नव उदया;
बारहिआ तेवीसा, बावन्निक्कारस सया य ॥६३॥

दो छक्कट्ठ चउक्कं, पण नव इक्कार छक्कगं उदया।
नेरइआइसु सत्ता, ति पंच इक्कारस चउक्कं ॥६४॥

इग विगलिंदिअ सगले, पण पंच य अट्ठ बंधठाणाणि;
पण छक्किक्कारुदया, पण पण बारस य संताणि ॥६५॥

इअ कम्मपगइठाणाणि, सुट्ठु बंधुदयसंतकम्माणं;
गइआइएहिं अट्ठसु, चउप्पयारेण नेयाणि ॥६६॥

उदयस्सुदीरणाए, सामित्ताओ न विज्जइ विसेसो;
मुत्तूण य इगयालं, सेसाणं सव्वपयडीणं ॥६७॥

नाणंतरायदसगं, दंसणनव वेअणिज्जमिच्छत्तं;
सम्मत्त लोभ वेआ–उआणि नवनाम उच्चं च ॥६८॥

तित्थयराहारगविरहिआउ, अज्जेइ सव्वपयडीओ;
मिच्छत्तवेअगो सा–सणोवि गुणवीससेसाओ ॥६९॥

छायालसेस मीसो, अविरयसम्मो तिआलपरिसेसा;
तेवन्न देसविरओ, विरओ सगवन्नसेसाओ ॥७०॥

इगुणट्ठि मप्प तो, बंधइ देवाउअ इअरोवि;
अट्ठावन्न पुव्वो, प्पन्नं वावि छव्वीसं ॥७१॥
बावी ा एगूणं, बंधइ अट्ठारसंतमनिअट्टि;
सतर सरागो, सायममोहो सजोगुत्ति ॥७२॥
एसो उ बंध ामित्त,-ओहो गइआइएसु वि तहेव;
ओहाओ ाहिज्जइ, जत्थ जहा पगइसब्भावो ॥७३॥
तित्थयरदेवनिरया-उअं च तिसु तिसु गईसु बोधव्वं;
अवसेसा पयडी ो, हवंति व्वासु वि गईसु ॥७४॥
पढम ायच्चउक्कं, दंसणातिग त्तगा वि उवसंता;
अविरयसम्मत्ताओ, जाव नि ट्टित्ति नायव्वा ॥७५॥
सत्त नव य पनरस, सोलस अट्ठारसेव गुणवीसा;
एगाहि दु चउवीसा, पणवीसा बायरे जाण ॥७६॥
सत्त ीसं सुहुमे, अट्ठावीसं च मोहपयडीओ;
उव ंतवीअराए, उवसंता हुंति नायव्वा ॥७७॥
पढ क ायचउक्कं, इत्तो मिच्छत्तमीससम्मत्तं;
अविरयसम्मे देसे, पमत्ति अपमत्ति खीअंति ॥७८॥
अनि ट्टिबायरे थीण-गिद्धितिगनिरगतिरिअनामाओ;
संखि ज्जइमे सेसे, तप्पाउग्गाओ खीअंति ॥७९॥
इत्तो हणइ कसाय-ट्ठगंपि पच्छा नपुंसगं इत्थीं;
तो नोकसायछक्कं, छुहइ संजलणकोहंमि ॥८०॥
पुरिसं कोहे कोहं, माणे माणं च छुहइ मायाए;

मायं च लुहइ लोहे, लोहं सुहुमंपि तो हणइ ॥८१॥
खीणकसायदुचरिमे, निदं पयलं च हणइ उमत्थो;
आवरणमंतराए, छउमत्थो चरमसमयंमि ॥८२॥
देवगइसहगयाओ, दुचरमसमयभविअंमि खीअंति;
सविवागेअरनामा, नीआगोअंपि तत्थेव ॥८३॥
अन्नयर वेयणीअं, मणुआउअमुच्चगोअनवनामे;
वेएइ अजोगिजिणो, उक्कोसजहन्नमिक्कारा ॥८४॥
मणुअगइजाइतसबायरं च, पज्जत्तसुभगमाइज्जं;
जसकित्ती तित्थयरं, नामस्स हवंति नव एआ ॥८५॥
तच्चाणुपुव्विसहिआ, तेरस भवसिद्धिअस्स चरमंमि;
संतंसगमुक्कोसं, जहन्नयं बारस हवंति ॥८६॥
मणुअगइसहगयाओ, भवखित्तविवागजिअविवागाओ;
वेअणिअन्नयरुच्चं, चरमसमयंमि खीअंति ॥८७॥
अहसुइअसयलजगसिहर मरुअनिरुवमसहावसिद्धिसुहं;
अनिहणमव्वाबाहं, तिरयणसारं अणुहवंति ॥८८॥
दुरहिगम-निउण-परमत्थ-रुइरबहुभंगदिट्ठिवायाओ;
अत्था अणुसरिअव्वा, बंधोदयसंतकम्माणं ॥८९॥
जो जत्थ अपडिपुन्नो, अत्थो अप्पागमेण बद्धोत्ति;
तं खमिऊण बहुसुआ, पूरेऊणं परिकहंतु ॥९०॥
गाहग्गं सयरीए, चंदमहत्तरमयाणुसारीए;
टीगाइ निअमिआणं, एगूणा होइ नउईओ ॥९१॥

—०—

श्री शङ्खेश्वर-पार्श्वनाथाय नमः।

अथ शतकनामा पंचम कर्मग्रंथः

મંગળ અને અભિધેય

नमिअ जिणं धुवबंधो-दयसंता घाइपुन्नपरिअत्ता;
सेअर चउहविवागा, वुच्छं बंधविह सामी अ ॥१॥

नमिअ=નમસ્કાર કરીને
जिणं=તીર્થંકરને
धुवबंध=ધ્રુવબંધી
उदय=ધ્રુવઉદયી
संता=ધ્રુવસત્તા
घाइ=ઘાતી-સર્વઘાતી, દેશઘાતી
पुन्न=પુન્ય પ્રકૃતિ
परियत्ता=પરાવર્ત્તમાન
सेयर=પ્રતિપક્ષી સહિત
चउह=ચાર પ્રકારે
विवागा=વિપાક દેખાડનારી
वुच्छं=કહીશું
बंधविह=બંધના ભેદો
सामी=બંધના સ્વામી
अ=ઉપશમશ્રેણિ અને ક્ષપકશ્રેણિ

અર્થ.— તીર્થંકર દેવને નમસ્કાર કરીને ધ્રુવબંધી, ધ્રુવઉદયી, ધ્રુવસત્તા, ઘાતી, પુન્ય અને પરાવર્ત્તમાન પ્રકૃતિ તેની પ્રતિપક્ષી પ્રકૃતિ સહિત, તથા ચાર પ્રકારે વિપાક દેખાડનારી પ્રકૃતિ, ચાર બંધવિધિ, બંધસ્વામિત્વ, ઉપશમશ્રેણિ અને ક્ષપકશ્રેણિ વગેરે કહીશું. ॥ ૧ ॥

વિવેચન —શ્રી જિન પ્રત્યે નમસ્કાર કરીને એટલાં દ્વાર કહીશ ઇતિ સંબંધ. ધ્રુવબંધી ૧, અધ્રુવબંધી પ્રકૃતિ ૨, ધ્રુવોદયી ૩, અધ્રુવોદયી ૪, ધ્રુવસત્તા ૫, અધ્રુવસત્તા, ૬, ઘાતી ૭, અઘાતી ૮,

* સત્તા ઇતિ પાઠાંતરે

ધ્રુવબંધી ૪૭ પ્રકૃતિ.

४ १ १ १ १ १ १
वन्नचउतेअकम्मा,- रुलहुनिमिणोवघायभयकुच्छ ;
१ १६ १४ ५ ४७
मि च्छ ायावरणा, विग्घं धुववंधि सगचत्ता ॥२॥

उ=વર્ણ ચતુષ્ક
तेअ=તૈજસ શરીર
कम्मा=કાર્મણ શરીર
अगुरुलहु=અગુરૂલઘુ નામકર્મ
निमिण=નિર્માણ નામકર્મ
य=ઉપઘાત નામકર્મ
भय=ભય મોહનીય
कुच्छा=જુગુપ્સા મોહનીય

मिच्छ=મિથ્યાત્વ
कसाय=કષાયો
आवरणा=આવરણો-જ્ઞાનાવરણ પાંચ અને દર્શનાવરણ નવ મળી ૧૪
विग्घं=પાંચ અંતરાય
धुववंधि=ધ્રુવબંધી પ્રકૃતિઓ
सगचत्ता=સુડતાળીશ.

વિવેચન.—ધ્રુવબંધી પ્રકૃતિ કહે છે વર્ણાદિક ચાર તે વર્ણ ૧, ગંધ ૨, રસ, ૩, સ્પર્શ ૪, તૈજસ શરીર ૫, કાર્મણ શરીર ૬, અગુરૂલઘુ નામ ૭, નિર્માણ નામ ૮, ઉપઘાત નામ ૯, ભય ૧૦,

---

નારક તિર્યંગાદિ ભવને વિષે જ જેનો ઉદય હોય, તે ભવવિપાકી પ્રકૃતિ

શરીર પુદ્ગલોને વિષે જ પોતાની શક્તિ દેખાડે, તે પુદ્ગલવિપાકી પ્રકૃતિ

સ્થિતિ, અનુભાગ અને પ્રદેશનો સમુદાય તે પ્રકૃતિબંધ.

અધ્યવસાય વિશેષે ગ્રહણ કરેલા કર્મદલિકોને વિષે સ્થિતિકાળનું ચોક્કસ કરવુ, તે સ્થિતિબંધ

કર્મપુદ્ગલોનો જે શુભાશુભ કે ઘાતિ અઘાતિ રસ, તે અનુભાગ-રસબંધ.

સ્થિતિ રસની અપેક્ષા વિના જે કર્મપુદ્ગલોનું જ ગ્રહણ કરવુ [દલિકસંખ્યાની જ મુખ્યતાએ], તે પ્રદેશબંધ

એજ ચાર પ્રકારના બંધના જઘન્ય તથા ઉત્કૃષ્ટપણે જે સ્વામી તેના ચાર પ્રકાર

'ચ' શબ્દથી ઉપશમ શ્રેણિ તથા ક્ષપકશ્રેણિ આદિ એ પ્રમાણે સર્વ મળી ૨૧ દ્વાર કહેવાશે.

કુચ્છા ૧૧, મિથ્યાત્વમોહનીય ૧૨, સોળ કષાય ૨૮, પાંચ જ્ઞાનાવરણ ૩૩, નવ દર્શનાવરણ ૪૨ અને પાંચ અંતરાય ૪૭; એ સુડતાલીશ ધ્રુવબંધી પ્રકૃતિ જાણવી. એમાં જે ગુણઠાણા લગે જેનો બંધ કહ્યો છે, ત્યાં લગે તે અવશ્ય બંધાય છે તે માટે એ ધ્રુવબંધી કહેવાય છે.

પહેલે ગુણઠાણે મિથ્યાત્વનો ધ્રુવબંધ થીણદ્ધીત્રિક અને અનંતાનુબંધી ૪ કષાય, એ સાતનો બીજા ગુણઠાણા સુધી ધ્રુવબંધ. અપ્રત્યાખ્યાનીય ૪ કષાયનો ચોથા ગુણઠાણા સુધી ધ્રુવબંધ. પ્રત્યાખ્યાનીય ૪ કષાયનો પાંચમા ગુણઠાણા લગે ધ્રુવબંધ. બે નિદ્રાનો આઠમાના પહેલા ભાગ લગે ધ્રુવબંધ વર્ણાદિ ૪, તૈજસ ૧, કાર્મણ ૧, અગુરૂલઘુ ૧, નિર્માણ ૧ અને ઉપઘાત ૧, એ નવ પ્રકૃતિ આઠમાના છઠ્ઠા ભાગ લગે ધ્રુવબંધી. ભય, કુચ્છા એ બે આઠમાના અંત લગે ધ્રુવબંધી સંજ્વલન ક્રોધનો નવમાના બીજા ભાગ લગે ધ્રુવબંધ, સંજવલન માનનો ત્રીજા ભાગ લગે, સંજવલની માયાનો ચોથા ભાગ લગે અને સંજવલન લોભનો પાંચમા ભાગ લગે ધ્રુવબંધ. જ્ઞાનાવરણીય ૫, દર્શનાવરણીય ૪, અંતરાય ૫, એ ૧૪ નો દશમા ગુણઠાણા લગે ધ્રુવબંધ છે. ॥ ૨ ॥

અધ્રુવબંધી ૭૩ પ્રકૃતિ.

तणुवंगागिइसंघयण,- जाइगइखगइपुव्विजिणु सं;
उज्जोआयवपरघा,-तसवीसा गोयवेअणिअं ॥ ३ ॥

तणु=ત્રણ શરીર-ઔદારિક, વૈક્રિય, આહારક.	जिण=જિન નામકર્મ
उवंगा=ત્રણ અંગોપાંગ.	उसासं=શ્વાસોશ્વાસ નામકર્મ
आगिइ=આકૃતિ-સંસ્થાન ૬	उज्जोअ=ઉદ્યોત નામકર્મ
संघयण=૬ સંઘયણ	आयव=આતપ નામકર્મ
जाइ=પાંચ જાતિ	परघा=પરાઘાત નામકર્મ
गइ=ચાર ગતિ	तसवीसा=ત્રસવીશક
खगइ=વિહાયોગતિ બે	गोय=બે ગોત્ર કર્મ
पुव्वि=ચાર આનુપૂર્વી	वेअणिअं=બે વેદનીય કર્મ

અર્થ:—ત્રણ શરીર, ત્રણ ઉપાંગ, ૭ સંસ્થાન, ૭ સંઘયણ, પાંચ જાતિ, ચાર ગતિ, બે વિહાયોગતિ, ચાર આનુપૂર્વી, જિન નામકર્મ, શ્વાસોચ્છ્વાસ નામકર્મ, ઉદ્યોત નામકર્મ, આતપ નામ-કર્મ, પરાઘાત નામકર્મ, ત્રસવીશક, બે ગોત્રકર્મ, બે વેદનીયકર્મ;૩

વિવેચન:-અધ્રુવબંધી કહે છે-તૈજસ અને કાર્મણ ધ્રુવબંધીમાં કહ્યાં તે માટે શેષ ૩ શરીર-ઔદારિક ૧, વૈક્રિય ૨, આહારક ૩, એજ ત્રણ શરીરનાં ત્રણ ઉપાંગ ૬, ૭ સંસ્થાન ૧૨, ૭ સંઘયણ ૧૮, એકેંદ્રિયાદિક પાંચ જાતિ ૨૩ ચાર ગતિ ૨૭, બે વિહાયોગતિ ૨૯, ચાર આનુપૂર્વી ૩૩, જિનનામ ૩૪, ઉચ્છ્વાસનામ ૩૫, ઉદ્યોતનામ ૩૬, આતપનામ ૩૭, પરાઘાતનામ ૩૮, ત્રસનો દશકો અને સ્થા-વરનો દશકો એ વીશ ૫૮, બે ગોત્ર ૬૦, બે વેદનીય ૬૨, ॥૩॥

हासाइजुयलदुगवेअ,-- ाउ तेवुत्तरी अधुववंधी [धा];
भंगा अणाइसाई, अणंत रा उरो ॥ ४ ॥

हासाइ=હાસ્યાદિક
जुयलदुग=બે યુગલ
वेअ=ત્રણ વેદ
आउ=ચાર આયુષ્ય કર્મ
तेवुत्तरी=તહોંતેર
अधुवबंधी=અધ્રુવબંધી
भंगा=ભાંગા
अणाइसाई=અનાદિ અને સાદિને
अणंतसंतुत्तरा=અનંત અને સાંત ઉત્તર પદમાં જોડેલા છે એવા
चउरो=ચાર ભાંગા

અર્થ.—હાસ્યાદિ બે યુગલ, ત્રણ વેદ અને ચાર આયુષ્યકર્મ; એ તહોંતેર અધ્રુવબંધી પ્રકૃતિ છે. [એ ધ્રુવબંધી, અધ્રુવબંધી, ધ્રુવઉદયી અને અધ્રુવઉદયી પ્રકૃતિના બંધને આશ્રીને] અનાદિ અને સાદિને અનંત અને સાંત ઉત્તર પદમાં જોડેલા છે એવા ચાર ભાંગા થાય છે. ॥ ૪ ॥

વિવેચન'—હાસ્ય ૧, રતિ ૨ અને અરતિ ૧, શોક ૨ એ બે યુગલ ૬૬, ત્રણ વેદ ૬૯, ચાર આયુઃ ૭૩, એ તહોંતેર પ્રકૃતિ

અધ્રુવબંધી હોય ત્યાં પરાઘાત ૧, ઉચ્છ્વાસ ૨, તે પર્યાપ્ત નામ સાથે જ બંધાય. આતપ તે એકેંદ્રિય યોગ્ય પ્રકૃતિ સાથે જ બંધાય. ઉદ્યોત તે તિર્યંગ્ગતિયોગ્ય પ્રકૃતિ સાથે જ બંધાય. જિનનામનો બંધ તો સમ્યક્ત્વપ્રત્યયિક જ છે, આહારકદ્વિકનો બંધ તો સંયમપ્રત્યયિક જ છે અને શેષ ૬૬ પ્રકૃતિઓ તો માંહેમાંહે પ્રતિપક્ષી પ્રકૃતિ છે તે એક બંધાય ત્યારે બીજી ન બંધાય, એ કારણે એ ૭૩ અધ્રુવબંધી હોય. હવે ધ્રુવબંધી ૧, અધ્રુવબંધી ૨, ધ્રુવોદયી ૩ અને અધ્રુવોદયી ૪ ને વિષે ચાર ભાંગા હોય, તે કયા ? અનાદિ અને સાદિ તેની આગળ અનંત અને સાન્ત શબ્દ જોડીએ, તે આ પ્રમાણે-અનાદિ અનંત ૧, અનાદિ સાંત ૨, સાદિ અનંત ૩, સાદિ સાન્ત ૪, એ ચાર* ભાગા હોય ॥ ૪ ॥

पढमबिआ धुवउदइसु, धुवबंधिसु तइअवज्जभंगतिगं;
मिच्छंमि तिन्नि भंगा, दुहावि अधुवा तुरिअभंगा॥५॥

ધ્રુવબંધ્યાદિને વિષે ભાંગા

पढमबिआ=પહેલો અને બીજો ભાંગો	मिच्छंमि=મિથ્યાત્વ મોહનીયને વિષે
धुवउदइसु=ધ્રુવોદયી પ્રકૃતિને વિષે	तिन्नि=ત્રણ
धुवबंधिसु=ધ્રુવબંધી પ્રકૃતિને વિષે	दुहावि=બંને પ્રકારે
तइअवज्ज=ત્રીજો ભાંગો વર્જીને	अधुवा=અધ્રુવ [અધ્રુવબંધી, અધ્રુવોદયી]
भंगतिग=ત્રણ ભાંગા હોય	तुरिअभंगा=ચોથા ભાંગાવાળી

અર્થ.—ધ્રુવોદયી પ્રકૃતિને વિષે પહેલો અને બીજો ભાંગો હોય, ધ્રુવબંધી પ્રકૃતિને વિષે ત્રીજો વર્જીને ત્રણ ભાંગા [પહેલો, બીજો,

---

* જેનો પ્રારંભ અને વિચ્છેદ ન હોય, તે અનાદિ અનંત.
જેનો પ્રારંભ ન હોય, વિચ્છેદ હોય, તે અનાદિ સાંત.
જેનો પ્રારંભ હોય, વિચ્છેદ ન હોય, તે સાદિ અનંત.
જેનો પ્રારંભ અને વિચ્છેદ બન્ને હોય, તે સાદિ સાંત.

ચોથો] હોય, મિથ્યાત્વ મોહનીયને વિષે ત્રણ ભાંગા હોય અને બંને પ્રકારે અધ્રુવપ્રકૃતિ ચોથા ભાંગાવાળી છે. ॥ ૫ ॥

વિવેચન.—ધ્રુવોદયી પ્રકૃતિને વિષે પહેલો અને બીજો ભાંગો હોય, ત્યાં અભવ્યને ધ્રુવોદયી ૨૭ પ્રકૃતિનો અનુદય કોઈ વારે નહીં થાય તે માટે પહેલો અનાદિ અનંત ભાંગો હોય અને ભવ્યને અનાદિનો ઉદય છે પણ આગળ બારમે તેરમે ગુણઠાણે ઉદય ટળશે, તે માટે અનાદિ સાન્ત ભાંગો હોય, ધ્રુવબંધી ૪૭ પ્રકૃતિને વિષે ત્રીજો વર્જીને પહેલો, બીજો, ચોથો એ ત્રણ ભાંગા હોય, તે આવી રીતે-અભવ્યને ધ્રુવબંધી ૪૭ પ્રકૃતિનો બંધ અનાદિનો છે અને કોઇ વારે અબંધક નહીં થાય તે માટે અનાદિ અનંત ભાંગો હોય ૧. તથા ભવ્યને એ ધ્રુવબંધીનો અનાદિનો બંધ છે પણ ગુણઠાણે ચઢતાં બંધ ટળશે તે માટે અનાદિ સાન્ત બીજો ભાંગો હોય ૨. તથા તેજ ગુણઠાણે ચઢતાં અબંધક થઈને પડતાં બાંધે તે વારે સાદિ બંધ અને તે વળી કાળાન્તરે ગુણઠાણે ચઢતો અબંધક થશે એટલે તેને સાદિસાન્ત ચોથો ભાંગો હોય ૩ અને પૂર્વે બંધની આદિ છે પણ આગળ અંત નથી એ સાદિ અનંત ભાંગો તો કોઈ પ્રકૃતિને હોયજ નહીં. ધ્રુવોદયીને વિષે તો બે ભાંગા પૂર્વે કહ્યા છે પણ મિથ્યાત્વમોહનીય ધ્રુવોદયીને વિષે ત્રણ ભાંગા હોય, તે આવી રીતે-અભવ્યને મિથ્યાત્વનો ઉદય અનાદિ અનંત છે ૧, ભવ્યને અનાદિ સાન્ત છે ૨, અને પડિવડિયા [સમકિતથી પડેલા] ને સાદિ સાન્ત ભાંગો હોય ૩ અધ્રુવબંધી ૭૩ પ્રકૃતિનો તો અધ્રુવપણા માટેજ તેના બંધ ઉદયની આદિ પણ હોય અને અંત પણ હોય. ॥૫॥

ધ્રુવોદયી ૨૭ પ્રકૃતિ

निमिणथिरअथिरअगुरुअ, सुहअसुहतेअकम्मच
नाणंतरायदंसण, मिच्छं धुवउदय सगवीसा ॥ ६ ॥

निमिण=નિર્માણ નામકર્મ	चउवन्ना=વર્ણચતુષ્ક
थिर=સ્થિર નામકર્મ	नाणंतराय=જ્ઞાનાવરણ પાંચ અને પાંચ અંતરાય મળી દશ
अथिर=અસ્થિર નામકર્મ	दंसण=ચાર દર્શનાવરણ
अगुरुअ=અગુરૂલઘુ નામકર્મ	मिच्छं=મિથ્યાત્વ
सुह=શુભ નામકર્મ	धुवउदय=ધ્રુવોદયી=નિરંતર ઉદયવાળી
असुह=અશુભ નામકર્મ	सगवीसा=સત્તાવીશ
तेअ=તૈજસ નામકર્મ	
कम्म=કાર્મણશરીર નામકર્મ	

વિવેચન—હવે ધ્રુવોદયી કહે છે-નિર્માણ નામકર્મ ૧, સ્થિરનામ ૨, અસ્થિરનામ ૩, અગુરૂલઘુ નામ ૪, શુભનામ ૫, અશુભ નામ ૬, તૈજસ શરીર નામ, ૭ કાર્મણ શરીર નામ ૮, વર્ણ ૧, ગધ ૨, રસ ૩, સ્પર્શ ૪, એ વર્ણાદિક ચાર સહિત બાર પાંચ જ્ઞાનાવરણીય ૧૭, પાંચ અંતરાય ૨૨, ચાર દર્શનાવરણીય ૨૬, મિથ્યાત્વ મોહનીય ૨૭, એ સત્તાવીશ પ્રકૃતિનો જેટલા ગુણઠાણા લગે ઉદય કહ્યો છે ત્યાં લગે અવિચ્છિન્નપણે નિરતર ઉદય રહે, તે માટે ધ્રુવોદયી કહીએ મિથ્યાત્વ પહેલે ગુણઠાણે ધ્રુવોદયી, જ્ઞાનાવરણ ૫, દર્શનાવરણ ૪ અને અંતરાય ૫, એ ૧૪ બારમા લગે ધ્રુવોદયી અને શેષ નામકર્મની ૧૨ પ્રકૃતિ તેરમા ગુણઠાણા લગે ધ્રુવોદયી હોય. ॥ ૬ ॥

અધ્રુવોદયી ૯૫ પ્રકૃતિ.

थिरसुभिअर विणु अधुव,-बंधी मिच्छविणुमोहधुवबंधी
निद्दोवघायमीसं, सम्मं पणनवइ अधुवुदया ॥ ७ ॥

थिरसुभिअर=સ્થિર-અસ્થિર, શુભ-અશુભ નામ	निद्दा=પાંચ નિદ્રા
विणु=વિના	उवघाय-ઉપઘાત નામ
अधुवबंधी=અધ્રુવબંધી પ્રકૃતિ	मीसं=મિશ્ર મોહનીય
मिच्छविणु=મિથ્યાત્વ વિના	सम्मं=સમ્યકત્વ મોહનીય
मोहधुवबंधी=મોહનીય કર્મની [૧૮] ધ્રુવબંધી	पणनवइ=પંચાણું.
	अधुवुदया=અધ્રુવોદયી

વૈક્રિય એકાદશ, જિન નામકર્મ, ચાર આયુષ્ય, આહારક સપ્તક અને ઉચ્ચગોત્ર; એ [૨૮ પ્રકૃતિ] અધ્રુવસત્તા કહેવાય છે. ૯

વિવેચનઃ—એ વિહાયોગતિ ૧૨૭. તિર્યંગ્ગતિ, તિર્યંગાનુપૂર્વી એ તિર્યંગ્દ્વિક ૧૨૯, નીચૈર્ગોત્ર ૧૩૦, એ એકસોત્રીશ પ્રકૃતિ ધ્રુવ-સત્તા હોય સમ્યક્ત્વ પામ્યા પહેલા સર્વ જીવને સદાય સત્તાએ હોયજ તે માટે ધ્રુવસત્તા કહીએ. હવે અધ્રુવસત્તા કહે છે-સમ્યક્ત્વ મોહનીય ૧, મિશ્રમોહનીય ૨, મનુષ્યગતિ ૧. મનુષ્યાનુપૂર્વી ૨, એવ ૪; દેવગતિ ૧, દેવાનુપૂર્વી ૨, નરકગતિ ૩, નરકાનુપૂર્વી ૪, વૈક્રિય શરીર ૫; વૈક્રિય ઉપાંગ ૬ વૈક્રિય સંઘાતન ૭, વૈ૦ વૈ૦ બંધન ૮, વૈ૦ તૈજસ બંધન ૯, વૈક્રિય કાર્મણ બંધન ૧૦, વૈ૦ તૈ૦ કા૦ બંધન ૧૧, એ વૈક્રિયૈકાદશક ૧૫, જિનનામ ૧૬, ચાર આયુ ૨૦; આહારક શરીર ૧, આ૦ ઉપાંગ ૨, આ૦ સંઘાતન ૩, આ૦ આ૦ બંધન ૪, આ૦ તૈ૦ બંધન ૫, આ૦ કા૦ બંધન ૬, આ૦ તૈ૦ કા૦ બંધન ૭, એ આહારક સપ્તક ૨૭ અને ઉચ્ચૈ-ર્ગોત્ર ૨૮, એ અઠ્ઠાવીશ પ્રકૃતિ અધ્રુવ સત્તા કહીએ, તે આ પ્રમાણે-સમ્યક્ત્વ મોહનીય ૧, મિશ્રમોહનીય ૨ એ બે તો અભ-વ્યને સત્તાએ હોય નહીં, બહુકાલીન ભવ્યને પણ ન હોય અને કેટલાએક અલ્પકાલીનને હોય. મનુષ્યદ્વિક તેઉકાય વાયુકાય માંહે ગયે ઉવેલે તેને સત્તાએ ન હોય. અનેરા એટલે બીજાને હોય. વૈક્રિયૈકાદશક ત્રસપણું ન પામ્યો હોય તેને બંધના અભાવ થકી અથવા બંધ કરીને સ્થાવર મધ્યે જતાં તે સ્થિતિનો ક્ષય થયે સત્તા ન પામીએ, અનેરાને સત્તા હોય પણ ખરી. તથા સમ્યક્ત્વ હેતુ છતે પણ જિનનામ કોઇને હોય કોઇને ન હોય. તથા સ્થાવરને નર-કાયુ દેવાયુની, અહમિંદ્ર [નવગ્રૈવેયક અને પાંચ અનુત્તરના દેવો] ને તિર્યંગાયુની સત્તા સર્વથા ન હોય; તે બાંધવાના અભાવ થકી. અનેરાને તો હોય, તથા સંયમ હેતુ છતે પણ આહારક સપ્તકની કોઇને સત્તા હોય કોઇને ન હોય, તથા તેજો વાયુ માંહે ગયા સ્થિતિને ક્ષયે ઉદ્વલના પ્રયોગે કરીને ઉચ્ચૈર્ગોત્રની સત્તા ટળે ત્યારે સત્તા ન હોય. તથા તેઓ વાયુ માંહેથી નીકળી અન્ય તિર્યંચમાં ગયે છતે અપર્યાપ્તપણે ઉચ્ચૈર્ગોત્રની સત્તા ન હોય, અનેરાને હોય. એટલા માટે અઠ્ઠાવીશ પ્રકૃતિની સત્તા જ્યાં કહી છે ત્યાં પણ કોઇ

વારે ન હોય, તે માટે અધ્રુવસત્તા કહીએ, વૈક્રિયૈકાદશની સત્તા એકેંદ્રિયમાં ગયાંજ ઉવેલે, મનુષ્યદ્વિક અને ઉચ્ચૈર્ગોત્ર સત્તા તેઉ વાઉ માંહેજ ઉવેલે. ॥ ૯ ॥

ગુણઠાણે ધ્રુવસત્તા.

पढमतिगुणेसु मिच्छं, निअमा अजयाइअट्ठगे भज्जं;
सासाणे खलु सम्मं, संतं मिच्छाइदसगे वा ॥ १० ॥

पढमतिगुणेसु=પહેલા ત્રણ ગુણઠાણા વિષે
निअमा=નિશ્ચયે
अजयाइ=અવિરતાદિ
अट्ठगे=આઠ ગુણઠાણે
भज्जं=ભજના
सासाणे=સાસ્વાદને
खलु=નિશ્ચયે
सम्मं=સમકિત મોહનીય
संतं=વિદ્યમાન હોય
मिच्छाइदसगे=મિથ્યાત્વાદિ દશ ગુણઠાણે
वा=વિકલ્પે હોય

અર્થઃ-પહેલા ત્રણ ગુણઠાણાને વિષે મિથ્યાત્વ મોહનીય નિશ્ચયે હોય. અવિરતાદિ આઠ ગુણઠાણે ભજના જાણવી સાસ્વાદન ગુણઠાણે સમ્યક્ત્વ મોહનીય નિશ્ચયે વિદ્યમાન હોય મિથ્યાત્વાદિ દશ ગુણઠાણે વિકલ્પે હોય ॥ ૧૦ ॥

વિવેચન —પહેલાં ત્રણ ગુણઠાણાં મિથ્યાત્વ ૧, સાસ્વાદન ૨, મિશ્ર ૩, એને વિષે મિથ્યાત્વમોહનીયની સત્તા નિશ્ચયે હોયજ,* અને અવિરતાદિ આઠ ગુણઠાણે ભજનાએ-હોય અને ન પણ હોય જેણે મિથ્યાત્વ ક્ષય કર્યું હોય તેને સત્તા ન હોય અને જેણે ઉપશમાવ્યું હોય તેને સત્તા હોય ૨૪ ની સત્તાવાળાને મિથ્યાત્વ સત્તાયે હોય અને ૨૧, ૨૨, ૨૩ ની સત્તાવાળાને ન હોય. સાસ્વાદન ગુણઠાણું નિયમે સમ્યક્ત્વમોહનીય સત્તાએ હોય.

* પહેલા ત્રણ ગુણઠાણે મોહનીય કર્મના ૨૮, ૨૭, ૨૬, અને ૨૪ ના સત્તાસ્થાનો યથાસંભવ હોય અને આ ચારે સત્તાસ્થાનોમાં મિથ્યાત્વ મોહનીય છે, તેથી મિથ્યાત્વમોહનીયની સત્તા નિશ્ચયે હોય

ઉપશમ સમ્યક્ત્વ અંતર્મુહૂર્તનું છે, તેમાંથી જઘન્યથી ૧ સમય, ઉત્કૃષ્ટ ૭ આવલી થાકતી-બાકી હોય ત્યારે સાસ્વાદન પામે, ત્યાં તે નિશ્ચે ૨૮ ની સત્તાવાળોજ હોય તે માટે, અને મિથ્યાત્વ આદિ લઇને ઉપશાન્ત મોહ લગે સાસ્વાદન વર્જીને દશ ગુણઠાણે વા-વિકલ્પે-હોય અને ન પણ હોય, તે આ પ્રમાણે-૨૬ ની સત્તાવાળા અનાદિ મિથ્યાત્વીને તથા ઉદ્વલિત સમ્યક્ત્વ પુંજવાળાને સમ્યક્ત્વ મોહનીય સત્તાએ ન હોય; અનેરા બીજાને હોય. તથા મિશ્રમાં પણ સમ્યક્ત્વ ઉવેલ્યે ૨૭ ની સત્તાએ સમ્યક્ત્વ મોહનીય ન હોય અન્યથા હોય. અવિરતાદિક ઉપશાંતમોહ લગે ૭ પ્રકૃતિને ક્ષયે ક્ષાયિક સમ્યક્ત્વીને સમ્યક્ત્વ મોહનીય ન હોય, અનેરાને હોય. ॥ ૧૦ ॥

सा मीसे वं; मी मिच्छाइनव ;

आइदुगे ण निअ ।, भइ । मी इनवगंमि ॥११॥

સાસણમીસેસુ=સાસ્વાદન અને મિશ્ર ગુણઠાણે
ધુવં=ધ્રુવ-નિત્ય
મીસં=મિશ્રમોહનીય
ચ્છાઇનવસુ=મિથ્યાત્વાદિ નવ ગુણઠાણે
યણાપ=વિકલ્પે
આઇદુગે=પહેલા બે ગુણઠાણે
અણ=અનંતાનુબંધિ
નિઅમા=નિશ્ચયથી હોય
ભઇઆ=ભજના
મીસાઇનવગંમિ=મિશ્ર આદિ નવ ગુણઠાણે

અર્થ:—સાસ્વાદન અને મિશ્ર ગુણઠાણે નિશ્ચે મિશ્ર મોહનીય હોય, મિથ્યાત્વાદિ નવ ગુણઠાણે વિકલ્પે હોય. પહેલા બે ગુણઠાણે અનંતાનુબંધી કષાય નિશ્ચયે હોય, મિશ્રાદિ નવ ગુણઠાણે ભજના જાણવી. ॥ ૧૧ ॥

વિવેચન—સાસ્વાદને અને મિશ્ર ગુણઠાણે નિશ્ચયે સદાયે મિશ્ર મોહનીય હોય, તે કેમ? સાસ્વાદન તો નિશ્ચયે ૨૮ ની સત્તાવંત હોયજ અને મિશ્ર તો ૨૮ ની સત્તાવત હોય, સમ્યક્ત્વ

ઘાતી પ્રકૃતિ ૪૫.

केवलजुअलावरणा[2], पण[5] निद्दा बारसाइमकसाया[12];
मिच्छं[1] ति सव्वघाई[20], चउ[4]नाणतिदंसणावरणा[3] ॥१३॥

केवलजुअल=કેવળ જ્ઞાન અને દર્શનના
आवरणा=આવરણો-આચ્છાદનો
पण=પાંચ
निद्दा=નિદ્રા
बारस=બાર
आइम कसाया=પહેલા કષાયો.
मिच्छं ति=મિથ્યાત્વ એ પ્રકારે
सव्वघाई=સર્વઘાતી
चउ=ચાર
नाण=જ્ઞાનના [અને]
तिदंसण=દર્શનના ત્રણ
आवरणा=આવરણો

અર્થ—કેવલયુગલના આચ્છાદનો બે, પાંચ નિદ્રા, પહેલા બાર કષાયો અને મિથ્યાત્વ એ પ્રકારે [વીશ પ્રકૃતિ] સર્વઘાતી હોય. ચાર જ્ઞાનના અને ત્રણ દર્શનના આવરણો; ॥ ૧૩ ॥

વિવેચન—હવે ઘાતી દ્વાર કહે છે કેવળ જ્ઞાનાવરણીય ૧, કેવળ દર્શનાવરણીય ૨, પાંચ નિદ્રા એ ૭, ધુરિલા-પહેલા બાર કષાય તે કયા? અનતાનુબંધીય ૪, અપ્રત્યાખ્યાનીય ૪, પ્રત્યાખ્યાનીય ૪. એવં ૧૨ કષાય એ ૧૯; મિથ્યાત્વમોહનીય ૨૦, એ વીશ પ્રકૃતિ સર્વ પોતાના સ્વવિષયથી ગુણને હણે તે માટે સર્વઘાતી* કહીએ તે કેમ? કેવળદ્વિકને સર્વથા આવરે, ઉપજવા ન દે અને તે આવરણ સર્વથા ક્ષયેજ કેવળદ્વિક ઉપજે તે માટે તે સર્વઘાતી નિદ્રાપંચક પણ ઇંદ્રિયના અવબોધને સર્વથા આવરે તે માટે સર્વઘાતી. કષાયની ત્રણ ચોકડી પણ અનુક્રમે સમ્યક્ત્વ, દેશવિરતિ અને સર્વવિરતિરૂપ ગુણને સર્વથા હણે તે માટે સર્વઘાતી મિથ્યાત્વ પણ સમ્યક્ત્વને સર્વથા હણે તે માટે સર્વઘાતી કહીએ. હવે

* જેનો રૂપ પોતાના સ્વવિષય સાથે વિશેષવાળો હોય તે સર્વઘાતિ

દેશઘાતી[1] પ્રકૃતિ કહે છે-મત્યાદિ ચાર જ્ઞાનાવરણીય અને ત્રણ દર્શનાવરણીય એ ૭. ॥ ૧૩ ॥

संजलण नोकसाया, विग्घं इअ देसघाइ य अघाई,
पत्तेयतणुऽट्ठाऊ, तसवीसा गोअदुगवन्ना ॥ १४ ॥

संजलण=સંજ્વલન કષાયો	तणुट्ठ=શરીરાદિ અષ્ટક
नोकसाया=નવ નોકષાયો	आऊ=ચાર આયુષ્ય
विग्घं=પાંચ અન્તરાય	तसवीसा=ત્રસ વીશક
इअ=એ	गोअदुग=ગોત્રદ્વિક-બે ગોત્ર, બે વેદનીય
देसघाइ=દેશઘાતી જાણવી	वन्ना=વર્ણ ચતુષ્ક
अघाई=અઘાતી	
पत्तेय=પ્રત્યેક પ્રકૃતિ આઠ	

અર્થ—સંજ્વલન કષાયો, નવ નોકષાયો અને પાંચ અંતરાય, એ [પચીશ પ્રકૃતિ] દેશઘાતી જાણવી આઠ પ્રત્યેક પ્રકૃતિ, શરીરાદિ અષ્ટક, ચાર આયુષ્ય, ત્રસવીશક, ગોત્રદ્વિક અને વર્ણ-ચતુષ્ક એ [૭૫ પ્રકૃતિ] અઘાતી જાણવી ॥ ૧૪ ॥

વિવેચન—ચાર સંજ્વલન કષાય ૧૧, નવ નોકષાય ૨૦, પાંચ અંતરાય ૨૫, એ પચીશ પ્રકૃતિ દેશથકી પોતાના વિષય [પોતાને આવરણ કરવા યોગ્ય ગુણ] ને હણે તે માટે દેશઘાતી કહીએ, એની ભાવના [2]સુગમ જ છે. સંજ્વલન ૪ કષાય અને નવ નોકષાય તે ચારિત્રમાં અતિચાર ઉપજાવે, તે માટે દેશઘાતી:

---

૧ જેનો ઉદય ક્ષયોપશમ સાથે અવિરોધી હોય તે દેશઘાતી

૨ કેવળજ્ઞાનાવરણ વડે આચ્છાદિત નહિ થયેલ એવા જ્ઞાનાંશને-મતિ આદિ જ્ઞાનવરણચતુષ્કને હણે-આવરે તેથી તેને દેશઘાતી કહીએ, મત્યાદિ જ્ઞાન-ચતુષ્કના વિષયભૂત અર્થોને ન જાણે તેજ મતિજ્ઞાનાદિના આવરણનો ઉદય

૪૨ પુણ્યપ્રકૃતિ.

३ ३ १ १ १० ५ ३ १ १
सुरनरतिगुच्चसायं, तसदस तणुवंग वइरचउरंसं;
७ १ ४ १ १
परघासग तिरिआऊ, वन्नचउ पणिंदि सुभखगइ ।१५।

सुरनरतिग=દેવત્રિક, મનુષ્યત્રિક	वइर=વજ્રઋષભનારાચ સંઘયણ
उच्च=ઉચ્ચગોત્ર	चउरंसं=સમચતુરસ્ર સંસ્થાન
सायं=શાતા વેદનીય	परघासग=પરાઘાત સપ્તક
तसदस=ત્રસ દશક	तिरिआऊ=તિર્યંચાયુઃ
तणु=પાંચ શરીર	वन्नचउ=વર્ણચતુષ્ક
वंग=ત્રણ ઉપાંગ	पणिंदि=પંચેંદ્રિય જાતિ
	सुभखगइ=શુભ વિહાયોગતિ

વિવેચન—હવે પુણ્ય પ્રકૃતિ કહે છે-દેવત્રિક ૩, મનુષ્યત્રિક ૬, ઉચ્ચગોત્ર ૭, શાતાવેદનીય ૮, ત્રસનો દશકો ૧૮, પાંચ શરીર ૨૩, ત્રણ ઉપાંગ ૨૬, વજ્રઋષભનારાચ સંઘયણ ૨૭, સમચતુરસ્ર સંસ્થાન ૨૮, પરાઘાતનામ ૧, ઉચ્છ્વાસનામ ૨, આતપનામ ૩, ઉદ્યોતનામ ૪, અગુરૂલઘુનામ ૫, તીર્થંકરનામ ૬, નિર્માણનામ ૭, એ સાત મળી ૩૫, તિર્યંગાયુઃ ૩૬, વર્ણાદિ ચાર શુભ ૪૦, પંચેંદ્રિય જાતિ અને શુભવિહાયોગતિ ૪૨. ॥ ૧૫ ॥

---

૮૨ પાપપ્રકૃતિ.

४२ ५ १ ५
बायाल पुण्णपगई, अपढमसंठाणखगइसंघयणा;
२ १ १ १ १ ३ ३
तिरिदुगअसायनीओ,-वघायइगविगलनिरयतिगं ।१६।

बायाल=બહેંતાલીશ	संठाण=સંસ્થાન [પાંચ]
पुण्णपगई=પુણ્યપ્રકૃતિ	खगइ संघयणा=વિહાયોગતિ અને સંઘયણ
अपढम=પહેલાને વર્જીને	

તિરિદુગ=તિર્યંચદ્વિક
અસાય=અશાતા વેદનીય
નીઅ=નીચ ગોત્ર
ઉવઘાય=ઉપઘાત નામ
ઇગવિગલ=એકેંદ્રિય, વિકલેં-
દ્રિય,
નિરયતિગં=નરકત્રિક

વિવેચન—એ બેંતાલીશ શુભ પ્રકૃતિ છે તે માટે પુણ્ય પ્રકૃતિ કહીએ. હવે પાપ પ્રકૃતિ કહે છે.-પહેલું ટાળીને પાંચ સંસ્થાન ૫, પહેલી ટાળીને ખગતિ એટલે અશુભ વિહાયોગતિ ૬, પહેલું ટાળીને પાંચ સંઘયણ ૧૧, તિર્યંચદ્વિક ૧૩, અસાતાવેદનીય ૧૪, નીચગોત્ર ૧૫, ઉપઘાત નામ ૧૬, એકેંદ્રિયજાતિ ૧૭, ત્રણ વિક-લેંદ્રિય ૨૦. નરકત્રિક ૨૩. ॥ ૧૬ ॥

थावरदस[10] वन्नचउक्क[4], घाइ पणयाल[45] सहिअ बासीई[82];
पावपयडि त्ति दोसु वि, वन्नाइगहा[4] सुहा असुहा ॥१७॥

थावरदस=સ્થાવર દશક
वन्नचउक्क=અશુભ વર્ણાદિ ચતુષ્ક
घाइ=સર્વઘાતી અને દેશઘાતી
पणयाल=પીસ્તાલીશ
सहिअ=યુક્ત-સહિત
बासीई=બ્યાસી
पावपयडित्ति=પાપ પ્રકૃતિ એ પ્રકારે
दोसुवि=પુણ્ય અને પાપ બં-નેને વિષે વળી
वन्नाइगहा=વર્ણાદિકનું ગ્રહણ કરવાથી
सुहा=શુભ
असुहा=અશુભ

વિવેચન—સ્થાવરનો દશકો ૩૩, વર્ણાદિક ચાર અશુભ ૩૭, સર્વઘાતિની ૨૦ અને દેશઘાતિની ૨૫ એવં ૪૫ ઘાતી પ્રકૃતિ એ સર્વ મળીને બ્યાસી પાપ પ્રકૃતિ કહીયે અશુભ માટે એ બન્નેને વિષે-પુણ્ય પ્રકૃતિને વિષે અને પાપ પ્રકૃતિને વિષે વર્ણાદિક ૪ લીધા તે પુણ્ય પ્રકૃતિને વિષે શુભ કહેવા અને પાપ પ્રકૃતિને વિષે અશુભ કહેવા, પણ તે એક જ છે. ॥ ૧૭ ॥

---

૨૯ અપરાવર્ત્તમાન પ્રકૃતિ.

नामधुवबंधिनवगं, दंसण पणनाण विग्घ परघायं;
भयकुच्छमिच्छसासं, जिण गुणतीसा अपरियत्ता ॥१८॥

नाम=નામકર્મની	भय-कुच्छ-मिच्छ=ભય, જુગુપ્સા ને મિથ્યાત્વ
धुवबंधिनवगं=નવ ધ્રુવબંધી	सासं=ઉચ્છ્વાસ નામકર્મ
दंसण=ચાર દર્શનાવરણ	जिण=જિનનામ
पण नाण=પાંચ જ્ઞાનાવરણ	गुणतीसा=ઓગણત્રીશ
विग्घ=પાંચ અંતરાય	अपरियत्ता=અપરાવર્તમાન
परघायं=પરાઘાત નામ	

વિવેચન—હવે અપરાવર્તમાન પ્રકૃતિ કહે છે-નામકર્મની ધ્રુવબંધી નવ, તે કઇ? વર્ણ ચતુષ્ક ૪, તૈજસનામ ૫, કાર્મણ નામ ૬, અગુરુલઘુનામ ૭, નિર્માણનામ ૮, ઉપઘાતનામ ૯, એ નવ; દર્શનાવરણ ચતુષ્ક ૧૩, પાંચ જ્ઞાનાવરણીય ૧૮, પાંચ અંતરાય ૨૩, પરાઘાત નામ ૨૪, ભય ૨૫, જુગુપ્સા ૨૬, મિથ્યાત્વ ૨૭, ઉચ્છ્વાસ નામ ૨૮, જિન નામ ૨૯, એ ૨૯ પ્રકૃતિ પોતાને બંધે ઉદયે વા ઉભયે અનેરી પ્રકૃતિનો બંધ ઉદય વા તદુભય નિવારે નહીં તે માટે અપરાવર્ત્તમાન કહીએ. ॥ ૧૮ ॥

तणुअट्ठ वेअ दुजुअल, कसाय उज्जोअगोअदुग निद्दा
तसवीसाउ परित्ता, खित्तविवागाऽणुपुव्वीओ ॥ १९ ॥

૯૧ પરાવર્ત્તમાન તથા ૪ ક્ષેત્રવિપાકી પ્રકૃતિ.

तणुअट्ठ=શરીરાદિ અષ્ટકની ૩૩	उज्जोअ=ઉદ્યોત દ્વિક
वेय=વેદ ત્રણ	गोअदुग=ગોત્રદ્વિક-ગોત્ર ને વેદનીય
दुजुयल=બે યુગલ	निद्दा=નિદ્રા
कसाय=સોળ કષાય	

तसवीस=ત્રસવીશક
आउ=ચાર આયુ
परित्ता=પરાવર્ત્તમાન
खित्तविवागा=ક્ષેત્રવિપાકી
आणुपुव्वीओ=ચાર આનુપૂર્વી

અર્થ.—શરીરાદિ અષ્ટક, ત્રણ વેદ, બે યુગલ, સોળ કષાય, ઉદ્યોતદ્વિક, ગોત્રદ્વિક, પાંચ નિદ્રા, ત્રસવીશક, ચાર આયુષ્ય એ [૯૧ પ્રકૃતિ] પરાવર્તમાન જાણવી. ચાર આનુપૂર્વીઓ ક્ષેત્રવિપાકી છે. ॥૧૯॥

વિવેચન—હવે પરાવર્તમાન પ્રકૃતિ કહે છે-તૈજસકાર્મણ પૂર્વે કહ્યાં તે માટે તે શિવાયનાં શરીર ૩, ઉપાંગ ૩, સંસ્થાન ૬, સંઘયણ ૬, જાતિ ૫, ગતિ ૪, ખગતિ ૨, આનુપૂર્વી ૪, એવં ૩૩, વેદ ત્રણ ૩૬, હાસ્યાદિ બે યુગલ ૪૦, સોળ કષાય ૫૬, ઉદ્યોતનામ ૧, આતપનામ ૧, એ બે મળી ૫૮, બે ગોત્ર અને બે વેદનીય ૬૨, પાંચ નિદ્રા ૬૭, ત્રસનો દશકો, સ્થાવરનો દશકો ૮૭, ચાર આયુ. ૯૧, એ એકાણું[1] પ્રકૃતિ અનેરી બીજી પ્રકૃતિનો બંધ ઉદય કે તદુભય નિવારીને પોતાનો બંધ ઉદય કે તદુભય કરે તે માટે પરાવર્ત્તમાન પ્રકૃતિ કહીએ, તિહાં ૧૬ કષાય અને પાંચ નિદ્રા એ ૨૧ પ્રકૃતિ ધ્રુવબંધી છે માટે ઉદયે જ પરાવર્તમાન છે. સ્થિર ૧, અસ્થિર ૨, શુભ ૩, અને અશુભ ૪, એ ચાર બંધે જ પરાવર્તમાન છે, શેષ ૬૬ પ્રકૃતિ તદુભયે-બંધ અને ઉદયે પણ પરાવર્ત્તમાન છે, પરસ્પર વિરૂદ્ધ છે માટે.

હવે ચાર પ્રકારે વિપાક કહે છે.-ક્ષેત્ર તે આગામિ ભવે જાતાં વચમાં વિગ્રહગતિએ વર્ત્તતાં પોતાનો વિપાક દેખાડે-ઉદય આવે તે ક્ષેત્રવિપાકી કહીએ તે ચાર આનુપૂર્વી જાણવી. ॥૧૯॥

---

૭૮ જીવવિપાકી તથા ૪ ભવવિપાકી.

घण[૪૭] इदुगोअजिणा[૪ ૧ ૩],तसिअरतिग[૩]सुभगदुभगचउ[૪ ૪] सं[૧]।
इतिग[૧૧] जियविवागा[૭૮], आऊ चउरो[૪] भवविवागा ॥२०॥

---

૧ ઉદયની અપેક્ષાએ સમ્ય૦-મિશ્ર સહિત ૯૩.—ઇતિ શ્રી યશોવિજયજી કૃત કર્મપ્રકૃતિ વૃત્તિ.

घणघाइ=ઘનઘાતી (૪૭)	सुभगदुभगचउ=સુભગ ચતુષ્ક અને દુર્ભગ ચતુષ્ક
दुगोअ=ગોત્રદ્વિક-ગોત્ર ને વેદનીય	सासं=ઉચ્છ્વાસ નામકર્મ
जिणा=જિન નામકર્મ	जाइतिग=જાતિ ત્રિક
तसियरतिग=ત્રસત્રિક, સ્થાવરત્રિક	जियविवागा=જીવવિપાકી
	आऊचउरो=ચાર આયુ.
	भवविवागा=ભવવિપાકી

અર્થ—૪૭ ઘનઘાતી, ગોત્રદ્વિક, જિન નામકર્મ, ત્રસત્રિક, સ્થાવરત્રિક, સુભગચતુષ્ક, દુર્ભગચતુષ્ક, શ્વાસોશ્વાસ નામકર્મ, જાતિત્રિક એ [૭૮ પ્રકૃતિ] જીવવિપાકી છે. અને ચાર આયુષ્ય ભવવિપાકી છે ॥ ૨૦ ॥

વિવેચન—જ્ઞાનાવરણ ૫, દર્શનાવરણ ૯, મોહનીય ૨૮, અંતરાય ૫, એ ૪૭ પ્રકૃતિ ઘનઘાતી કહીએ. બે ગોત્ર, બે વેદનીય ૫૧, જીનનામ ૫૨, ત્રસત્રિક તે ત્રસ ૧, બાદર ૨, પર્યાપ્ત ૩, ઇતરત્રિક તે સ્થાવર ૧, સૂક્ષ્મ ૨, અપર્યાપ્ત ૩, એવં ૫૮; સુભગ ૧, સુસ્વર ૨, આદેય ૩, યશ ૪, એ સુભગચતુષ્ક ૬૨ દુર્ભગ ૧, દુસ્વર ૨, અનાદેય ૩, અયશ ૪, એ દુર્ભગચતુષ્ક ૬૬, ઉચ્છ્વાસનામ ૬૭, જાતિ ૫, ગતિ ૪, ખગતિ ૨, એ ૧૧, એવં ૭૮, એ ૭૮ પ્રકૃતિ જીવવિપાકી છે, જીવને જ જ્ઞાન દર્શન ચારિત્રાદિક આત્મગુણને વિષે તથા ઇંદ્રિય ઉચ્છ્વાસાદિકને વિષે પોતાનો કરેલો અનુગ્રહ ઉપઘાત દેખાડે તે માટે જીવવિપાકી કહીએ. સર્વે પ્રકૃતિ જીવને જ વિપાક દેખાડે છે તો ક્ષેત્રાદિક જૂદા જૂદા વિપાક કેમ કહ્યા ? તત્રોત્તરં-યદ્યપિ સર્વે પ્રકૃતિ વિપાક તો જીવને જ દેખાડે છે તો પણ ક્ષેત્રાદિકના પ્રાધાન્યપણા માટે તે વિપાકપણે કહી ચાર આયુ તે ભવવિપાકી છે. ઇહ ભવે પરિણામ વિશેષે જે ભવભોગ્ય આયુ બાંધ્યું હોય તે તેજ ભવે અનુભવાય તે માટે ભવવિપાકી કહીએ અને ગત્યાદિક તો કેટલાએક ભવાંતરલગે પણ હોય તે માટે તે જીવપિપાકી. ॥ ૨૦ ॥

३६ पुद्गलविपाकी तथा ४ प्रकारनो बंध.

नामधुवोदय[12] चउतणु[18],-वधाय[1]साहारणि[1]अरु[1]जोअतिगं[3];
पुग्गलविवागि[36] वंधो, पयइठिइरसपएस त्ति ॥२१॥

नाम=नाम कर्मनी
धुवोदय=ध्रुवोदयथी १२ प्रकृति
चउतणु=शरीर चतुष्क
उवघाय=उपघात
साहारण=साधारण नाम
इअर=प्रत्येक नाम
उज्जोअतिगं=उद्योतत्रिक

पुग्गलविवागि=पुद्गलविपाकी
वंधो=बंध
पयइठिइ=प्रकृतिबंध, स्थितिबंध
रसपएसत्ति=रसबंध अने प्रदेश बंध ए प्रकारे

अर्थ—नामकर्मनी ध्रुवोदयथी बार प्रकृति, शरीर चतुष्क, उपघात नामकर्म, साधारण नामकर्म, प्रत्येक नामकर्म, उद्योत त्रिक, ए [३६ प्रकृति] पुद्गलविपाकी जाणवी. प्रकृतिबंध, स्थितिबंध, रसबंध अने प्रदेशबंध ए [चार] प्रकारे बंध जाणवो ॥ २१ ॥

विवेचन—निर्माणनाम १, स्थिरनाम २, अस्थिरनाम ३, अगुरुलघुनाम ४, शुभनाम ५, अशुभनाम ६, तैजस ७, कार्मण ८, वर्णचतुष्क १२. ए नामकर्मनी ध्रुवोदयथी बार प्रकृति अने शरीर ३, उपांग ३. संस्थान ६, संघयण ६, ए १८ तनुचतुष्कनी मळी ३०, उपघात नाम ३१, साधारण नाम ३२, ईतर ते प्रत्येक नाम ३३, उद्योतनाम १, आतपनाम २, पराघातनाम ३, ए त्रण मळी ३६, ए छत्रीश प्रकृति पुद्गलविपाकी छे, शरीरना पुद्गलने ज अनुग्रह उपघात करे ते माटे पुद्गलविपाकी कहीए. हवे चार (४) भेदे बंध कहे छे-प्रकृतिबंध १, स्थितिबंध २, रसबंध ३, प्रदेशबंध ४, ए चार भेदे बंधनुं स्वरूप प्रथम कर्मग्रंथमां मोदकने दृष्टान्ते वर्णव्युं छे. ॥ २१ ॥

કર્મ પ્રકૃતિ	ધ્રુવબંધી	અધ્રુવબંધી	ધ્રુવોદયી	અધ્રુવોદયી	ધ્રુવસત્તા	અધ્રુવસત્તા	સર્વઘાતી	દેશઘાતી	અઘાતી	પરાવ૦	અપરાવ૦	પુણ્ય પ્રકૃતિ	પાપ પ્રકૃતિ	ક્ષેત્રવિપાકી	ભવવિપાકી	જીવવિપાકી	પુદ્ગલવિ૦
ઓઘે ૧૫૮	૪૭	૭૩	૨૭	૯૫	૧૩૦	૨૮	૨૦	૨૫	૭૫	૯૧	૨૯	૪૨	૮૨	૪	૪	૭૮	૩૬
જ્ઞા૦ ૫	૫	૦	૫	૦	૫	૦	૧	૪	૦	૦	૫	૦	૫	૦	૦	૫	૦
દર્શ૦ ૯	૯	૦	૪	૫	૯	૦	૬	૩	૦	૫	૪	૦	૯	૦	૦	૯	૦
વેદ૦ ૨	૦	૨	૦	૨	૨	૦	૦	૦	૨	૨	૦	૧	૧	૦	૦	૨	૦
મોહ૦૨૮*	૧૯	૭	૧	૨૭	૨૬	૨	૧૩	૧૩	૦	૨૩	૩	૦	૨૬	૦	૦	૨૮	૦
આયુ ૪	૦	૪	૦	૪	૦	૪	૦	૦	૪	૪	૦	૩	૧	૦	૪	૦	૦
નામ ૧૦૩	૯	૫૮	૧૨	૫૫	૮૨	૨૧	૦	૦	૬૭	૫૫	૧૨	૩૭	૩૪	૪	૦	૨૭	૩૬
ગોત્ર ૨	૦	૨	૦	૨	૧	૧	૦	૦	૨	૨	૦	૧	૧	૦	૦	૨	૦
અંત૦ ૫	૫	૦	૫	૦	૫	૦	૦	૫	૦	૦	૫	૦	૫	૦	૦	૫	૦

* મોહનીયમાં સમ્ય૦ દેશઘાતી અને મિશ્રમોહનીય સર્વઘાતી છે, વળી એ બન્ને પરાવર્તમાન અને પાપ પ્રકૃતિ છે-ઇતિ વિશેષઃ

મૂળ પ્રકૃતિના ભૂયસ્કારાદિ બંધ.

मू॰ पयडीण अडसत्त,–छेगबंधेसु तिन्नि भूगारा;
अप्पतरा तिअ चउरो, अवट्ठिआ न हु अवत्तव्वो ॥२२॥

मूलपयडीण=મૂળ પ્રકૃતિના	अप्पतरा=અલ્પતર બંધ
अडसत्तछेगबंधेसु=આઠ, સાત, ૭ અને એકના બંધ સ્થાનને વિષે	तिय–ત્રણ
	चउरो=ચાર
	अवट्ठिया=અવસ્થિત બંધ
तिन्नि=ત્રણ	न हु=નથી જ
भूगारा=ભૂયસ્કાર બંધ હોય	अवत्तव्वो=અવક્તવ્ય બંધ

अर्थ:—મૂળ પ્રકૃતિના આઠ, સાત, ૭ અને એક પ્રકૃતિના બંધસ્થાનને વિષે ત્રણ ભૂયસ્કાર બંધ હોય, અલ્પતર બંધ ત્રણ અને અવસ્થિતબંધ ચાર હોય, અવક્તવ્યબંધ નથી જ. ॥ ૨૨ ॥

વિવેચન—હવે પ્રથમ પ્રકૃતિબંધ કહે છે–આઠ મૂળ પ્રકૃતિનાં ચાર બંધસ્થાનક છે. તે કયા ? આયુબંધકાળે અષ્ટવિધ બંધક ૧, આયુબંધ કાળ વિના સપ્તવિધ બંધક ૨, દશમે ગુણઠાણે મોહનીય વિના ષડ્‌વિધ બંધક ૩, ૧૧–૧૨–૧૩ ગુણઠાણે એક સાતાવેદનીયજ બાંધે ત્યારે એકવિધ બંધક ૪ એ ચાર બંધસ્થાનકને વિષે ત્રણ ભૂયસ્કાર હોય, ઉપશમશ્રેણિએ એક સાતા વેદનીયનો બંધક થઇને પડતો સૂક્ષ્મ સંપરાયે ષડ્‌વિધ બંધક થાય ત્યાં પહેલે સમયે પહેલો ભૂયસ્કાર ૧, તે પછી વળી પડતો નવમે ગુણઠાણે સપ્તવિધ બંધક થાય તથા અગ્યારમાથી કાળ કરી ચોથે ગુણઠાણે આવે ત્યારે સપ્તવિધ બંધક થાય ત્યાં પહેલે સમયે બીજો ભૂયસ્કાર ૨, તે પછી આયુબંધકાળે અષ્ટવિધ બંધક થાય ત્યાં પહેલે સમયે ત્રીજો ભૂયસ્કાર બંધ કહીએ ૩. ત્રણ અલ્પતર હોય તે કેમ ? આયુબંધકાળે અષ્ટવિધ બંધક હોય તે આયુ બાંધી રહ્યા પછી સપ્તવિધ બંધક થાય ત્યાં પહેલે સમયે પહેલો અલ્પતર બંધ હોય ૧, દ્વિતિયાદિક સમયે સર્વત્ર અવસ્થિત બન્ધ જાણવા. તે સપ્તવિધ બંધક શ્રેણિએ ચઢતો

સૂક્ષ્મસંપરાયે ષડ્વિધ બંધક થાય, ત્યાં પહેલે સમયે બીજો અલ્પતરબંધ હોય ૨, ત્યાંથી વળી ચઢતો અગ્યારમે બારમે ગુણઠાણે એકવિધબંધક થાય ત્યાં પહેલે સમયે ત્રીજો અલ્પતર બંધ હોય. તથા ચારે બંધસ્થાનકે પહેલા સમય પછી દ્વિતીયાદિક સમયે ચાર અવસ્થિત બંધ હોય; તથા અબંધક થઈને ફરી બંધક થાય ત્યારે પહેલે સમયે અવક્તવ્ય કહીએ, તે તો મૂળ પ્રકૃતિને વિષે હોય નહીં. જે માટે આઠ મૂળ પ્રકૃતિનો અબંધક તો અયોગી અને સિદ્ધ હોય, તે તો ફરી કર્મ બાંધે નહીં તે માટે અવક્તવ્ય બંધ હોય નહીં. ॥ ૨૨ ॥

ભૂયસ્કારાદિનું સ્વરૂપ.

एगादहिगे भूओ; एगाई ऊणगंमि अप्पतरो;
तम्मत्तोऽवट्ठियओ, पढमे समए अवत्तव्वो ॥ २३ ॥

एगादहिगे=એકાદિ અધિક પ્રકૃતિનો બંધ છતે
भूओ=ભૂયસ્કાર બંધ
एगाई ऊणगंमि=એકાદિ પ્રકૃતિવડે હીન બંધ છતે
अप्पतरो=અલ્પતર બંધ
तम्मत्तो=તેટલોજ-તેટલીજ પ્રકૃતિનો બંધ
अवट्ठियओ=અવસ્થિત બંધ
पढमे समए=અબંધક થયા પછી પુનર્બંધના પહેલા સમયે
अवत्तव्वो=અવક્તવ્ય બંધ

અર્થઃ—એકાદિ અધિક પ્રકૃતિનો બંધ છતે ભૂયસ્કાર બંધ થાય, એકાદિ પ્રકૃતિવડે હીન બંધ છતે અલ્પતર બંધ થાય, તેટલી પ્રકૃતિનો બંધ તે અવસ્થિતબંધ અને અબંધક થયા પછી પુનઃ બંધના પહેલા સમયે બંધ થાય તે અવક્તવ્ય બંધ હોય. ॥૨૩॥

વિવેચન—એ ભૂયસ્કારાદિનો અર્થ કહે છે.-પૂર્વે થોડી પ્રકૃતિ બાંધતો હોય અને પછી એકાદિ અધિક બાંધે તે ભૂયસ્કાર બંધ ૧, પૂર્વે ઘણી પ્રકૃતિ બાંધતો હોય અને તે પછી એકાદિક

ઉણી-ઓછી બાંધે તે અલ્પતર બંધ કહીએ ૨, પૂર્વે બાંધતો હોય તેટલી જ પ્રકૃતિ જ્યાં લગે બાંધે ત્યાં લગે અવસ્થિત બંધ કહીએ ૩, અને સર્વથા અબંધક થઈને ફરી પ્રકૃતિ બાંધવા માંડે ત્યારે પહેલે સમયે અવક્તવ્ય બંધ કહીએ* ૪. ॥ ૨૩ ॥

* હવે સામાન્યે ઉત્તર પ્રકૃતિનાં બંધસ્થાનક ઓગણત્રીસ છે, તેનાં નામ કહે છે—એક, સત્તર, અઢાર, ઓગણીશ, વીશ, એકવીસ, બાવીશ, છવ્વીશ, ત્રેપન, ચોપન, પંચાવન, છપ્પન, સત્તાવન, અઠ્ઠાવન, ઓગણસાઠ, સાઠ, એકસઠ, ત્રેસઠ, ચોસઠ, પાસઠ, છાસઠ, સડસઠ, અડસઠ, ઓગણોત્તેર, સીત્તેર, એકોત્તેર, બહોત્તેર તહોત્તેર, અને ચુમ્મોત્તેર, એ ઓગણત્રીશ બંધસ્થાનક છે, ત્યાં ભૂયસ્કાર બંધ અઠાવીશ હોય તે કહે છે.—

ઉપશાતમોહ ગુણઠાણે એક વેદનીય બાંધીને પડતો દશમે ગુણઠાણે જ્ઞાના૦ પાંચ દર્શના૦ ચાર, અંતરાય પાંચ, ઉચ્ચૈર્ગોત્ર અને યશકીર્તિ સાથે વેદનીય બાંધતાં સત્તર પ્રકૃતિને બંધે પ્રથમ સમયે **પ્રથમ** ભૂયસ્કાર બંધ, ત્યાંથી પડતો નવમે ગુણઠાણે સંજ્વલન લોભ સાથે અઢાર પ્રકૃતિ બાંધતા **બીજો** ભૂયસ્કાર બંધ તે સંજ્વલનની માયા સાથે ઓગણીશ બાંધતાં **ત્રીજો** ભૂયસ્કાર બંધ તે સંજ્વલન માન સાથે વીશ બાંધતા **ચોથો** ભૂયસ્કાર બંધ. તે સંજ્વલન ક્રોધ સાથે એકવીશ બાંધતા **પાંચમો** ભૂયસ્કાર બંધ તે પુરૂષવેદ સાથે બાવીશ બાંધતાં **છટ્ઠો** ભૂયસ્કાર બંધ, તે મધ્યે હાસ્ય, રતિ, ભય અને જુગુપ્સા એ ચાર પ્રકૃતિનો અધિક બંધ કરતા અપૂર્વકરણને સાતમે ભાગે છવ્વીશનો બંધ કરતા **સાતમો** ભૂયસ્કાર તે મધ્યે આઠમાને છટ્ઠે ભાગે દેવપ્રાયોગ્ય નામકર્મની અઠ્ઠાવીશ પ્રકૃતિ બાંધતા ત્રેપનનો બંધ [અહીં યશકીર્તિ પૂર્વે છવ્વીસ પ્રકૃતિ મધ્યે આવી છે તેથી દેવપ્રાયોગ્ય સત્તાવીશને બંધે ત્રેપન પ્રકૃતિ હોય] એ **આઠમો** ભૂયસ્કાર પુન જીનનામ સહિત દેવપ્રાયોગ્ય ઓગણત્રીસ બાંધતા ચોપનના બંધે **નવમો** ભૂયસ્કાર બંધ, તથા આહારક દ્વિક સહિત અને જિનનામરહિત ત્રીસ બાંધતા પંચાવનના બંધે **દસમો** ભૂયસ્કાર, તે પંચાવન જિન નામ સહિત બાંધતાં છપ્પનના બંધે **અગિઆરમો** ભૂયસ્કાર અપૂર્વકરણના પ્રથમ ભાગે છપ્પનને જિન નામ રહિત તથા નિદ્રા અને પ્રચલા સહિત બાંધતાં સત્તાવનના બંધે **બારમો** ભૂયસ્કાર તે વળી જિનનામ સહિત અઠ્ઠાવનના બંધે **તેરમો** ભૂયસ્કાર તે દેવાયુ સાથે અપ્રમત્તે ઓગણસાઠ બાંધતાં **ચૌદમો** ભૂયસ્કાર, દેશવિરતિ ગુણઠાણે દેવપ્રાયોગ્યની અઠ્ઠાવીસ પ્રકૃતિ બાંધતાં જ્ઞાના૦ પાંચ, દર્શના૦ ૭, વેદનીય એક, મોહનીય તેર, દેવાયુ એક નામની અઠ્ઠાવીશ,

ઉત્તરપ્રકૃતિના ભૂયસ્કારાદિ બંધ.

नव छ चउ दंसे दु दु, ति दु मोहे दुइगवीस सत्तरस;
तेरस नव पण चउ ति दु, इक्को नव अट्ठ दस दुन्नि २४

नव=નવ પ્રકૃતિનું બંધસ્થાનક
छ=૭ પ્રકૃતિનું બંધસ્થાનક
चउ=ચાર પ્રકૃતિનું બંધસ્થાનક
दंसे=દર્શનાવરણીય કર્મની ઉત્તર પ્રકૃતિના
दु=બે ભૂયસ્કાર બંધ
दु=બે અલ્પતર બંધ
ति=ત્રણ અવસ્થિત બંધ
दु=બે અવક્તવ્ય બંધ
मोहे=મોહનીય કર્મને વિષે
दुइगवीस=બાવીસનું બંધસ્થાન, એકવીશનું બંધ સ્થાન
सत्तरस=સત્તર પ્રકૃતિનું બંધ સ્થાન
तेरस=તેર પ્રકૃતિનું બંધ સ્થાન
नवपणचउ=નવ, પાંચ અને ચાર પ્રકૃતિનું બંધસ્થાન
तिदुइक्को=ત્રણ બે અને એક પ્રકૃતિનું બંધસ્થાન
नव=નવ ભૂયસ્કાર બંધ
अट्ठ=આઠ અલ્પતર બંધ
दस=દશ અવસ્થિત બંધ
दुन्नि=બે અવક્તવ્ય બંધ

અર્થ—દર્શનાવરણીય કર્મની ઉત્તર પ્રકૃતિનાં નવ, ૭ અને ચાર પ્રકૃતિનાં [એમ ત્રણ] બંધસ્થાન હોય બે ભૂયસ્કાર, બે

ગોત્રની એક અને અંતરાયની પાંચ, એવં સાઠ પ્રકૃતિ બાંધતાં **પંદરમો** ભૂયસ્કાર. તે જિનનામ સહિત એકસઠને બંધે **સોળમો** ભૂયસ્કાર; અહીંયાં કોઈ પ્રકારે એક જીવને એક સમયે બાસઠ પ્રકૃતિનો બંધ સંભવે નહીં, તેથી તેનો ભૂયસ્કાર પણ ન કહ્યો ચોથે ગુણઠાણે આયુ અબંધકાળે દેવપ્રાયોગ્ય નામની અઠ્ઠાવીસ પ્રકૃતિ બાંધતાં જ્ઞાના૦ પાંચ, દર્શના૦ ૭, વેદનીય એક, મોહનીય સત્તર, ગોત્રની એક, નામની અઠ્ઠાવીશ અને અંતરાયની પાંચ, એ ત્રેસઠ પ્રકૃતિ બાંધતા **સત્તરમો** ભૂયસ્કાર દેવાયુના બંધ સહિત ચોસઠ પ્રકૃતિ બાંધતાં **અઢારમો** ભૂયસ્કાર જિનનામ સહિત પાંસઠ બાંધતા **ઓગણીસમો** ભૂયસ્કાર ચોથે ગુણઠાણે દેવતા હોય, તેને મનુષ્યપ્રાયોગ્ય ત્રીસ પ્રકૃતિ બાંધતાં છાસઠના બંધે **વીસમો** ભૂયસ્કાર મિથ્યાત્વ ગુણઠાણે જ્ઞાના૦ પાંચ, દર્શના૦ નવ, વેદનીય એક, મોહનીય બાવીશ, આયુની એક,

અલ્પતર, ત્રણ અવસ્થિત અને બે અવક્તવ્ય બંધ હોય મોહનીય કર્મને વિષે બાવીશ, એકવીશ, સત્તર, તેર, નવ, પાંચ, ચાર, ત્રણ, બે અને એક પ્રકૃતિનાં એમ દશ બંધસ્થાન હોય. નવ ભૂયસ્કાર, આઠ અલ્પતર, દશ અવસ્થિત અને બે અવક્તવ્યબંધ હોય. ॥૨૪॥

વિવેચન – હવે ઉત્તરપ્રકૃતિ આશ્રયી ભૂયસ્કારાદિક કહે છે– દર્શનાવરણીય કર્મની નવ પ્રકૃતિને વિષે ત્રણ બંધસ્થાનક છે, તે કયા ? પહેલે બીજે ગુણઠાણે નવે પ્રકૃતિ બાંધે તે પહેલું બંધસ્થાનક ૧, થીણદ્ધિત્રિકનો બંધ ટળ્યે ત્રીજા થકી આઠમાના પહેલા ભાગલગે છ બાંધે એ બીજું બંધસ્થાનક ૨ તે ઉપરાંત બે નિદ્રાનો બંધ ટળ્યે દશમા લગે ચાર બાંધે એ ત્રીજું બંધસ્થાનક ૩ તિહાં શ્રેણિથી પડતાં ચાર બાંધતો છ બાંધે એ પહેલો ભૂયસ્કાર ૧, છ બાંધતો સાસ્વાદને નવ બાંધે એ બીજો ભૂયસ્કાર ૨,

નામની ત્રેત્રીશ, ગોત્રની એક અને અંતરાયની પાંચ, એ સડસઠ પ્રકૃતિ બાંધતાં **પચ્ચીસમો** ભૂયસ્કાર ત્યાં નામકર્મની પચ્ચીશ અને આયુ રહિત અડસઠ બાંધતાં **બાવીસમો** ભૂયસ્કાર આયુસહિત ઓગણોતેર બાંધતાં **ત્રેવીસમો** ભૂયસ્કાર તે વળી નામકર્મની છવ્વીસ પ્રકૃતિ સાથે સીત્તેર બાંધતાં **ચોવીસમો** ભૂયસ્કાર તે આયુ રહિત અને નામકર્મની અઠ્ઠાવીસ સાથે એકોતેર બાંધતાં **પચીસમો** ભૂયસ્કાર તે ઓગણત્રીશ નામકર્મની સાથે બહોતેરના બંધે **છવ્વીસમો** ભૂયસ્કાર આયુ સહિત તહોતેર બાંધતા **સત્તાવીસમો** ભૂયસ્કાર તે વળી નામકર્મની ત્રીશ બાંધતાં જ્ઞાના૦ પાંચ, દર્શના૦ નવ, વેદનીય એક, મોહનીય બાવીશ, આયુ એક નામની ત્રીશ ગોત્રની એક અને અંતરાયની પાંચ, એવં ચુમ્મોતેર બાંધતા **અઠ્ઠાવીસમો** ભૂયસ્કાર અહીંયા પ્રકારાંતરે અનેક બંધસ્થાનક સંભવે તે આપણી બુદ્ધિથી વિચારી લેવા એમ અઠ્ઠાવીશ અલ્પતર બંધ પણ વિપરીતપણે લેવા અને ઓગણત્રીશ બંધસ્થાનક ભણી અવસ્થિત બંધ પણ ઓગણત્રીસ લેવા અહીંયા અવક્તવ્ય બંધ ન સંભવે, જે ભણી સર્વ ઉત્તર પ્રકૃતિનો અબંધક અયોગી ગુણઠાણે જીવ હોય, ત્યાંથી પડવુ નથી માટે અવક્તવ્ય બંધ ન હોય.

ઇતિ જયસોમસૂરિકૃતબાલાવબોધે.

તથા મિથ્યાત્વે નવનો બંધક થકો મિશ્ર તથા સમ્યક્ત્વ પામતો ૭ બાંધે ત્યાં પહેલે સમયે પહેલો અલ્પતર બંધ હોય ૧. આઠમે ગુણઠાણે ૭ બાંધતો ચાર બાંધે ત્યારે પહેલે સમયે બીજો અલ્પતર બંધ હોય ૨. તથા ત્રણ બંધસ્થાનકે પ્રથમ સમય પછી દ્વિતીયાદિક સમયે ત્રણ અવસ્થિત બંધ હોય. તથા ઉપશાંતમોહે અબંધક થઇને પડતો દશમે ગુણઠાણે ચાર બાંધે ત્યારે પહેલે સમયે પહેલો અવક્તવ્ય બંધ હોય ૧. ઉપશાન્તમોહે સર્વથા અબંધક થકો કાળ કરી અનુત્તરવિમાને ઉપજે ત્યાં ચોથે ગુણઠાણે પ્રથમજ ૭ બાંધે ત્યાં પહેલે સમયે બીજો અવક્તવ્ય બંધ હોય ૨. એટલે દર્શનાવરણીય કર્મના ત્રણ બંધસ્થાનકે બે ભૂયસ્કાર બંધ, ત્રણ અવસ્થિત બંધ અને બે અવક્તવ્ય બંધ હોય

મોહનીય કર્મની બંધે ૨૬ પ્રકૃતિ છે તેને વિષે દશ બંધ સ્થાનક છે, તે કયા ? ૨૨, ૨૧, ૧૭, ૧૩, ૯, ૫, ૪, ૩, ૨, ૧ તે કેમ ? મોહનીયની ૨૮ પ્રકૃતિ છે. તેમાંથી સમ્યક્ત્વ મોહનીય અને મિશ્રમોહનીય એ બે બંધે ન હોય, તે ટાળી ૨૬ બંધે હોય તેમાં પણ ત્રણ વેદનો બંધ સમકાળે ન હોય, એકજ વેદનો બંધ હોય. અને હાસ્ય ૧, રતિ ૨: શોક ૧, અરતિ ૨: એ બે યુગલ માંહેથી એકજ યુગલ એક સમયે બંધાય એટલે ૨૬ માંહેથી ૪ ટાળે ઉત્કૃષ્ટો ૨૨ પ્રકૃતિનો બંધ મિથ્યાત્વ ગુણઠાણે હોય ૧, ત્યારપછી મિથ્યાત્વ ટાળે સાસ્વાદને ૨૧ નો બંધ ૨. મિશ્રે અને અવિરતે અનંતાનુબંધી ૪ ટાળ્યા માટે ૧૭ નો બંધ ૩ અપ્રત્યાખ્યાનીય ૪ ટાળે દેશવિરતિએ ૧૩ નો બંધ ૪. પ્રત્યાખ્યાનાવરણ ૪ ટાળે પ્રમત્ત થકી અપૂર્વકરણ લગે ૯ નો બંધ; યદ્યપિ ઇહાં અરતિ શોક ટાળ્યાં છે તો પણ તે ઠામે હાસ્ય રતિ છે તે માટે ૯ નો જ બંધ હોય ૫, હાસ્ય,રતિ, ભય અને કુચ્છા એ ચાર ટાળે અનિવૃત્તિને પહેલે ભાગે પાંચનો બંધ ૬, બીજે ભાગે પુરૂષવેદ ટાળે ૪ નો બંધ ૭. ત્રીજે ભાગે સંજવલન ક્રોધ ટાળે ૩ નો બંધ ૮, ચોથે ભાગે સંજવલન માન ટાળે ૨ નો બંધ ૯. પાંચમે ભાગે સંજવલની માયા ટાળે એક સંજ્વલન લોભનો જ બંધ ૧૦. એ દશ બંધ સ્થાનકને વિષે નવ ભૂયસ્કાર બંધ હોય, આઠ અલ્પતર હોય, દશ અવસ્થિત હોય અને બે અવક્તવ્ય હોય. તે કેમ ? એક પ્રકૃ-

બાંધતો થકો પડતાં બે બાંધે ત્યારે પહેલે સમયે પહેલો ભૂયસ્કાર થાય ૧. બે બાંધતો ત્રણ બાંધે ત્યારે બીજો ભૂયસ્કાર ૨. એમ પ્રકૃતિબંધ વધતો થકો યાવત્ ૨૧ થકી ૨૨ બાંધે ત્યારે નવમો ભૂયસ્કાર હોય ૯. એમ નવ ભૂયસ્કાર જાણવા. ત્યાં ૧, ૨, ૩, ૪, ૫, ૯ અને ૧૩ બાંધતો કાળ કરે તો દેવતા થાય, ત્યાં ૧૭ નો બંધક થાય પણ તે ભૂયસ્કાર ૧૭ નો એક જ જાણવો; જૂદા નહી. તથા મિથ્યાત્વે૨૨ બાંધતો થકો ચઢતાં મિશ્રે અને સમ્યક્ત્વે ૧૭ બાંધે તે પહેલો અલ્પતર બંધ ૧, સાસ્વાદન તો પડતાં જ હોય; તે માટે ચઢતાં ૨૧ નો બંધ ન હોય. ૧૭ બાંધતો ૧૩ બાંધે એ બીજો અલ્પતર બંધ ૨, એમ પ્રકૃતિ ઘટાડતો યાવત્ એક બાંધે એ આઠમો અલ્પતર બંધ ૮. એ આઠ અલ્પતર બંધ જાણવા. તથા દશે બંધસ્થાનકે પ્રથમ સમય પછી દ્વિતીયાદિક સમયે દશ અવસ્થિત બંધ જાણવા. તથા ઉપશમ શ્રેણિએ મોહનીયનો સર્વથા અબંધક થઇને પડતો નવમે ગુણઠાણે સંજ્વલન લોભ બાંધે ત્યારે પહેલે સમયે અવક્તવ્ય બંધ હોય, એ પહેલો અવક્તવ્ય બંધ ૧. તથા ઉપશમ શ્રેણિએ અબંધક થઇને ત્યાં જ કાળ કરી અનુત્તર વિમાને જઇ ત્યાં પ્રથમ જ ચોથે ગુણઠાણે સત્તરનો બંધક થાય, એ બીજો અવક્તવ્ય બંધ ૨ એટલે મોહનીયના દશ બંધસ્થાનકે નવ ભૂયસ્કાર બંધ હોય, આઠ અલ્પતર બંધ હોય, દશ અવસ્થિત બંધ હોય અને બે અવક્તવ્ય બંધ હોય ॥ ૨૪ ॥

(૨૩ ૨૫ ૨૬ ૨૮ ૨૯ ૩૦ ૩૧ ૧)

तिपणछअट्ठनवहिआ, वीसा तीसेगतीस इग नामे;
छस्सगअट्ठतिबंधा, सेसेसु य ठाणमिक्किक्कं ॥२५॥

तिपणछअट्ठनवहिया वीसा=ત્રણ, પાંચ, છ, આઠ અને નવ અધિક વીશ એટલે ૨૩-૨૫-૨૬-૨૮ ૨૯ પ્રકૃતિના બંધસ્થાન

तीस=ત્રીશ પ્રકૃતિનું બંધસ્થાન
एगतीस=એકત્રીશનું બંધસ્થાન
इग=એક પ્રકૃતિનું બંધસ્થાન
नामे=નામકર્મને વિષે

છ=૭ ભૂયસ્કાર બંધ	વેદનીય, આયુ, ગોત્ર
સ્સગ=સાત અલ્પતર	અને અંતરાય] કર્મને
અટ્ઠ=આઠ અવસ્થિત બંધ	વિષે
તિવંધા=ત્રણ અવક્તવ્યબંધ	ઠાણ=બંધસ્થાન
સેસેસું=બાકીના [જ્ઞાનાવરણ,	ઇક્કિક્કં=એક એક

અર્થઃ—ત્રેવીશ, પચીશ, છવ્વીશ, અઠ્ઠાવીશ, ઓગણત્રીશ, ત્રીશ, એકત્રીશ અને એક પ્રકૃતિનાં [એમ આઠ] બંધસ્થાન નામકર્મને વિષે હોય. ૭ ભૂયસ્કાર, સાત અલ્પતર, આઠ અવસ્થિત અને ત્રણ અવક્તવ્ય બંધ હોય અને બાકીના કર્મને વિષે એક એક બંધસ્થાન હોય. ॥ ૨૫ ॥

વિવેચન—નામકર્મની બંધે ૬૭ પ્રકૃતિ છે તેને વિષે ૮ બંધસ્થાનક છે, તે કયા ? ૨૩, ૨૫, ૨૬, ૨૮, ૨૯, ૩૦, ૩૧, ૧ તે કેમ ? વર્ણચતુષ્ક ૪, તૈજસ ૫, કાર્મણ ૬, અગુરુલઘુ ૭, નિર્માણ ૮ અને ઉપઘાત ૯ એ નવ પ્રકૃતિ આઠમા ગુણઠાણાના છઠ્ઠા ભાગ લગે સર્વ જીવ સદાય નિશ્ચયે બાંધે તે માટે ધ્રુવબંધી ૯, તિર્યંચગતિ ૧૦, તિર્યગાનુપૂર્વી ૧૧, એકેંદ્રિયજાતિ ૧૨, ઔદારિક શરીર ૧૩, હુંડક સંસ્થાન ૧૪, સ્થાવર ૧૫, અપર્યાપ્ત ૧૬, અસ્થિર ૧૭, અશુભ ૧૮, દુર્ભગ ૧૯, અનાદેય ૨૦, અયશ ૨૧, સૂક્ષ્મ બાદર માંહેલી એક ૨૨, સાધારણ પ્રત્યેક માંહેલી એક ૨૩, એ ત્રેવીશ અપર્યાપ્તએકેંદ્રિય પ્રાયોગ્ય તે એકેંદ્રિય, વિકલેંદ્રિય અને પંચેંદ્રિય મિથ્યાત્વી બાંધે, એ ત્રેવીશનું પહેલું બંધસ્થાનક ૧. તે ૨૩ માંહે ઉશ્વાસનામ ૧, પરાઘાત ૨, એ બે ભેળવીએ અને અપર્યાપ્ત ૧, અસ્થિર ૨, અશુભ ૩ અને અયશ ૪, એ ચારને ઠેકાણે એની પ્રતિપક્ષી પર્યાપ્ત ૧, સ્થિર, ૨, શુભ ૩ અને યશ ૪, એ ચાર કહીએ, તો એ પચ્ચીશ પર્યાપ્ત એકેંદ્રિય પ્રાયોગ્ય તથા અપર્યાપ્ત બેઇંદ્રિયાદિક પ્રાયોગ્ય બંધાય, એ બીજું બંધસ્થાનક ૨. એ ૨૫ માંહે ઉદ્યોત તથા આતપ એ બે માંહેની એક ભેળવીએ, એ ૨૬ પર્યાપ્ત એકેંદ્રિય યોગ્ય બંધાય, એ ત્રીજું બંધસ્થાનક ૩. તથા દેવગતિ ૧. દેવાનુપૂર્વી ૨, પંચેદ્રિયજાતિ ૩, વૈક્રિય શરીર ૪, વૈક્રિયોપાંગ ૫, સમચતુરસ્ર સંસ્થાન ૬, ઉશ્વાસ ૭, પરાઘાત ૮, શુભવિહાયોગતિ ૯, ત્રસ ૧૦, બાદર ૧૧, પર્યાપ્ત ૧૨ પ્રત્યેક ૧૩,

સ્થિર અસ્થિર માંહેલી એક ૧૪, શુભ અશુભ માહેલી એક ૧૫, યશ અયશ માંહેલી એક ૧૬, સુભગ ૧૭, સુસ્વર ૧૮, આદેય ૧૯ અને નવ ધ્રુવબંધી ૨૮, એ ૨૮ દેવપ્રાયોગ્ય પ્રકૃતિઓને પ્રથમના ચાર ગુણઠાણાવાળા મનુષ્ય તિર્યંચ બાંધે, એ ચોથું બંધસ્થાનક ૪. એ માંહે જિનનામ ભેળવીએ તે ૨૯ અવિરત સમ્યગ્દૃષ્ટિ મનુષ્ય જ દેવગતિ યોગ્ય બાંધે અથવા પૂર્વોક્ત ૨૫ માંહે ખગતિ ૧, ૧, સ્વર ૧, સંઘયણ ૧, ઔદારિકોપાંગ ૧, એ ૪ ભેળવીએ તથા એકેંદ્રિયને ઠેકાણે પંચેંદ્રિય, અને સ્થાવરને ઠેકાણે ત્રસ કહીયે, એ ૨૯ પર્યાપ્તપંચેંદ્રિય તિર્યંચયોગ્ય બાંધે, એ પાંચમું બંધસ્થાનક ૫. તથા પૂર્વોક્ત ૨૮ માંહે આહારકદ્વિક ભેળવીએ અને સ્થિર શુભ, યશ જ કહીએ પ્રતિપક્ષી ન કહીએ, તો એ ૩૦ દેવયોગ્ય અપ્રમત્તસંયત બાંધે, અથવા પૂર્વોક્ત ૨૮ માંહે વજ્રઋષભનારાચ સંઘયણ ૧, જિનનામ ૨, એ બે ભેળવીએ અને દેવદ્વિકને ઠામે [ઠેકાણે] મનુષ્યદ્વિક કહીયે, એ ૩૦ મનુષ્યયોગ્ય સમ્યગ્દૃષ્ટિ દેવતા બાંધે, એ છઠ્ઠું બંધસ્થાનક ૬ તથા દેવયોગ્ય ૩૦ માંહે જિનનામ ભેળવીએ, એ ૩૧ દેવયોગ્ય અપ્રમત્ત અને અપૂર્વકરણ ગુણસ્થાનવર્તી સાધુ બાંધે, એ સાતમું બંધસ્થાનક ૭ તથા અપૂર્વાદિ ત્રણ ગુણઠાણે રહ્યો થકો સાધુ એક યશઃકીર્ત્તિ સહજે જ બાંધે પણ કોઇ ગતિયોગ્ય નહીં, એ આઠમું બંધસ્થાનક ૮. હવે એ ૮ બંધસ્થાનકને વિષે ૭ ભૂયસ્કાર હોય, સાત અલ્પતર હોય, આઠ અવસ્થિત હોય અને ત્રણ અવક્તવ્ય હોય, તે કેમ ? કોઇક જીવ અપર્યાપ્ત એકેંદ્રિય યોગ્ય ૨૩ બાંધીને તદ્યોગ્ય વિશુદ્ધિપણે ૨૫ બાંધે, ત્યારે પહેલે સમયે પહેલો ભૂયસ્કાર હોય ૧. તે વાર પછી ૨૬ બાંધતે બીજો ભૂયસ્કાર. ૨૮ બાંધતે ત્રીજો ૩. ૨૯ બાંધતે ચોથો ૪. ત્રીશ બાંધતે પાંચમો ૫. આહારદ્વિક યુક્ત ૩૦ બાંધીને ૩૧ બાંધતાં પહેલે સમયે છઠ્ઠો ભૂયસ્કાર ૬. અથવા એક યશ કીર્ત્તિ બાધતો શ્રેણિથી પડતો અપૂર્વકરણે ૩૧, અથવા ૩૦, અથવા ૨૯, અથવા ૨૮ બાંધે, ત્યાં પહેલે સમયે ભૂયસ્કાર હોય પણ છઠ્ઠો જ, પણ સાતમો નહી જે ભણી એકત્રીશાદિક અધિકી બાંધે તે તેજ છે, નવી નથી તે માટે. એ ભૂયસ્કાર બંધ જાણવા. હવે અલ્પતર બંધ ૭ છે, તે આ પ્રમાણે-અપૂર્વકરણે દેવગતિયોગ્ય ૨૮, ૨૯, ૩૦, ૩૧ બાંધીને શ્રેણિ ચઢતાં તે બંધને વ્યુચ્છેદે એક યશ બાંધે, ત્યાં

આદ્ય સમયે પહેલો અલ્પતર બંધ ૧. કોઇક મનુષ્ય આહારકદ્વિક અને જિનનામ સહિત દેવયોગ્ય ૩૧ બાંધતો મરીને દેવલોકે જાય, ત્યાં પહેલે જ સમયે મનુષ્ય યોગ્ય ૩૦ બાંધે; ત્યાં બીજો અલ્પતર ૨. તે જ દેવલોકથી ચ્યવી મનુષ્ય થયો થકો વળી જિનનામ સહિત દેવગતિ યોગ્ય ૨૯ બાંધે, તેને આદ્ય સમયે ત્રીજો અલ્પતર ૩. જ્યારે કોઈ મનુષ્ય વા તિર્યંચ તિર્યગ્ગતિ યોગ્ય ૨૯ બાંધતો વિશુદ્ધ પરિણામે દેવગતિ યોગ્ય ૨૮ બાંધે, ત્યારે આદ્ય સમયે ચોથો અલ્પતર ૪. તે ૨૮ બાંધતો સંક્લિષ્ટ પરિણામવશે એકેંદ્રિયયોગ્ય ૨૬ બાંધે, ત્યાં પાંચમો અલ્પતર ૫ તેજ ૨૬ વાળો ૨૫ બાંધે ત્યારે છઠ્ઠો અલ્પતર ૬. તેજ ૨૩ બાંધે ત્યારે સાતમો અલ્પતર બંધ જાણવો. તથા એ આઠે બંધસ્થાનકે દ્વિતીયાદિક સમયે આઠ અવસ્થિત બંધ હોય તથા ઉપશાન્તમોહ ગુણઠાણે નામકર્મનો સર્વથા અબંધક થઇને પડતો એક યશ બાંધે ત્યારે પ્રથમ સમયે પહેલો અવક્તવ્ય ૧. ઉપશાન્તમોહે કાળ કરીને અનુત્તર વિમાને જાય ત્યાં પહેલે જ સમયે જિનનામ સહિત મનુષ્યગતિ યોગ્ય ૩૦ બાંધે, ત્યાં બીજો અવક્તવ્ય ૨. તેજ કોઇક જિનનામ વિના ૨૯ બાંધે, ત્યાં પ્રથમ સમયે ત્રીજો અવક્તવ્ય બંધ હોય ૩. એટલે એ નામકર્મને ૮ બંધસ્થાનકે ૬ ભૂયસ્કાર બંધ હોય, સાત અલ્પતર બંધ હોય, આઠ અવસ્થિત બંધ હોય અને ત્રણ અવક્તવ્ય બંધ હોય.

શેષ જ્ઞાનાવરણીય ૧, વેદનીય ૨, આયુ ૩, ગોત્ર ૪, અંતરાય ૫, એ પાંચ કર્મને વિષે એકેકુંજ બંધસ્થાનક છે, તે કેમ? જ્ઞાનાવરણીયની પ્રકૃતિ ૫ સૂક્ષ્મસંપરાયલગે ભેળી જ બંધાય, ત્યાં ભૂયસ્કાર કે અલ્પતર બંધ હોય નહીં; અવસ્થિત બંધ એક સદાય હોય ઉપશાન્તમોહે જ્ઞાનાવરણનો સર્વથા અબંધક થઇને પાછો પડતો પાંચે પ્રકૃતિ સમકાળે બાંધે ત્યારે તેને પહેલે સમયે અવક્તવ્ય બંધ હોય, એમ અંતરાય કર્મ પણ કહેવું વેદનીયની બે પ્રકૃતિ માંહેલી એકજ બંધાય. અહીં પણ ભૂયસ્કાર અને અલ્પતર ન હોય, સદાય અવસ્થિત જ બંધ હોય, એનો અબંધ અયોગી ગુણઠાણે થાય અને તે પછી ફરી વેદનીય ન બાંધે તે માટે અવક્તવ્ય બંધ પણ હોય નહીં આયુ-કર્મની

આઠ કર્મની ઉત્તર પ્રકૃતિને વિષે બંધસ્થાન તથા ભૂયસ્કારાદિ બંધનું કોષ્ટક.

૮ કર્મ	જ્ઞાનાવરણ	દર્શનાવરણ	વેદનીય	મોહનીય કર્મ	આયુઃ	નામકર્મ	ગોત્ર	અંતરાય
ઉત્તર પ્રકૃતિ	૫	૯	૨	૨૬	૪	૬૭	૨	૫
કેટલા બંધસ્થાન	૧	૩	૧	૧૦	૧	૮	૧	૧
કેટલી પ્રકૃતિના બંધસ્થાન	૫	૯,૬,૪	૧	૨૨,૨૧,૧૭,૧૩ ૯,૫,૪,૩,૨,૧	૧	૨૩,૨૫,૨૬,૨૮ ૨૯,૩૦,૩૧,૧	૧	૫
ભૂયસ્કાર બંધ	૦	૨	૦	૯	૦	૬	૦	૦
અલ્પતર બંધ	૦	૨	૦	૮	૦	૭	૦	૦
અવસ્થિત બંધ	૧	૩	૧	૧૦	૧	૮	૧	૧
અવક્તવ્ય બંધ	૧	૨	૦	૨	૧	૩	૧	૧

પ્રકૃતિ ચાર છે, તે માંહેની એક ભવે એકજ બાંધે અને તે એક જ વાર બાંધે તે બંધને પહેલે સમયે અવક્તવ્યબંધ એક હોય, પછી બંધકાળ લગે અવસ્થિતબંધ હોય, ભૂયસ્કાર કે અલ્પતર હોય નહીં. ગોત્રકર્મની બે પ્રકૃતિ માંહેથી પણ એક સમયે એક જ બંધાય ત્યાં ભૂયસ્કાર કે અલ્પતર હોય નહીં, સદાય અવસ્થિત હોય. ઉપશાન્તમોહે સર્વથા અબંધક થઇ પાછો બાંધે, ત્યાં પ્રથમ સમયે અવક્તવ્ય હોય ॥ ૨૫ ॥

---

૮ મૂળ કર્મનો ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિબંધ.

वीसयरकोडिकोडी, नामे गोए अ सत्तरी मोहे;
तीसियरचउसु उदही, निरयसुराउंमि तित्तीसा ॥२६॥

वीस=વીશ.
अयरकोडिकोडी=કોડાકોડ સાગરોપમ.
नामे=નામકર્મને વિષે.
गोए=ગોત્રકર્મને વિષે
सत्तरी=સિત્તેર કોડાકોડ સાગરોપમ
मोहे=મોહનીય કર્મને વિષે
तीस=ત્રીશ કોડાકોડ સાગરોપમ
इयरचउसु=બાકીના ચાર કર્મને વિષે
उदही=સાગરોપમ
निरयसुराउंमि=નારકી અને દેવતાના આયુષ્યને વિષે
तित्तीसा=તેત્રીશ સાગરોપમ

અર્થ—વીસ કોડાકોડ સાગરોપમની ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિ નામકર્મ અને ગોત્રકર્મની હોય. મોહનીયકર્મની ૭૦ કોડાકોડી સાગરોપમ હોય. બાકીના ચાર કર્મને વિષે ત્રીશ કોડાકોડી સાગરોપમ હોય. નારકી અને દેવતાના આયુષ્યને વિષે તેત્રીસ સાગરોપમ સ્થિતિ હોય. ॥ ૨૬ ॥

વિવેચન—હવે સ્થિતિબંધ કહે છે.—વીશ કોડાકોડી સાગરોપમની ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિ નામકર્મ અને ગોત્રકર્મની હોય. સિત્તેર [૭૦] કોડાકોડી સાગરોપમની ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિ મોહનીયકર્મની હોય. ઇતર તે જ્ઞાનાવરણીય ૧, દર્શનાવરણીય ૨, વેદનીય ૩ અને અંતરાય ૪, એ ચાર કર્મની ત્રીશ કોડાકોડી સાગરોપમની ઉત્કૃષ્ટ

સ્થિતિ હોય, નારકી અને દેવતાના આયુ:કર્મની ઉત્કૃષ્ટી સ્થિતિ તેત્રીશ સાગરોપમની હોય, એ ૩૩ સાગરોપમ કહ્યાં તે ભોગ્યકાળ આશ્રયી જાણવાં પણ બાંધે તો તે પૂર્વકોટીને ત્રીજે ભાગે અધિક ૩૩ સાગરોપમ બાંધે ભગવતી સૂત્રે શતક ૬ ઠ્ઠાના ત્રીજા ઉદ્દેશે એમ કહ્યુ છે, તથા સપ્તવિધ બંધકનો કાળ પણ ૩૩ સાગરોપમ પૂર્વકોડિને ત્રીજે ભાગે અધિક અને છમાસે ઊણો કહ્યો છે, તે માટે ૩૩ સાગર પૂર્વ કોટીને ત્રીજે ભાગે અધિક ×આયુ.કર્મની સ્થિતિ જાણવી. ॥ ૨૬ ॥

---

૮ મૂળકર્મનો જઘન્ય સ્થિતિબંધ.

मुत्तुं अकसायठिइं, बार मुहुत्ता जहन्न वेअणिए;
अट्ठट्ठ नामगोएसु, सेसएसुं मुहुत्तंतो ॥ २७ ॥

मुत्तुं=છોડીને-ત્યાગ કરીને
अकसाय=અકષાયીને
ठिइं=સ્થિતિ
बारमुहुत्ता=બાર મુહૂર્ત
जहन्न=જઘન્ય
वेयणिए=વેદનીયકર્મને વિષે
अट्ठट्ठ=આઠ આઠ મુહૂર્તની
नामगोएसु=નામકર્મ અને ગોત્રકર્મને વિષે
सेसएसुं=બાકીના પાંચ કર્મને વિષે
मुहुत्तंतो=અંતર્મુહૂર્ત

અર્થ:—અકષાયીને× ત્યાગ કરીને [સકષાયીને] વેદનીય કર્મને વિષે જઘન્ય સ્થિતિ બાર મુહૂર્ત હોય નામ અને ગોત્ર કર્મને વિષે આઠ આઠ મુહૂર્ત જઘન્ય સ્થિતિ હોય. બાકીના પાંચ [જ્ઞાનાવરણ, દર્શનાવરણ, મોહનીય, આયુ અને અંતરાય] કર્મને વિષે જઘન્ય સ્થિતિ અંતર્મુહૂર્ત હોય ॥ ૨૭ ॥

વિવેચન—હવે જઘન્ય સ્થિતિ કહે છે-અકષાયી તે ૧૧, ૧૨, ૧૩, ગુણઠાણાવાળા, તેની સ્થિતિ વર્જીને [જે ભણી અકષાયીને

× આયુકર્મને વિષે દેવાયુ અને નરકાયુની સ્થિતિ સર્વ કરતાં વધારે હોવાથી ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિબંધમાં ગ્રંથલાઘવને માટે તે બેની સ્થિતિ કહી છે.

તો વેદનીયની સ્થિતિ બે ×સમયની જ હોય તે માટે તે વિના] સકષાયીને વેદનીયની સ્થિતિ જઘન્યથી [1]બાર મુહૂર્તની હોય. નામકર્મ અને ગોત્રકર્મની આઠ આઠ મુહૂર્તની જઘન્ય સ્થિતિ હોય. અને શેષ પાંચ કર્મની જઘન્યસ્થિતિ અંતર્મુહૂર્તની [2]હોય. ૨૭.

× પહેલે સમયે બંધાય, બીજે સમયે વેદાય અને ત્રીજે સમયે નાશ પામે

૧ અન્ય સ્થળે [ઉત્તરાધ્યયનમાં] અન્તર્મુહૂર્તની પણ કહી છે.

૨ અહીં કર્મનો અબાધા કાળ [અનુદયકાળ] ઉત્તર પ્રકૃતિને આશ્રયીને જ આગળ કહેવામા આવશે, તેથી તેને અનુસારે મૂળ પ્રકૃતિનો અબાધા કાળ પણ લેવો—એટલે-જ્ઞાનાવરણ, દર્શનાવરણ, વેદનીય અને અંતરાય કર્મનો ત્રણ હજાર વર્ષ, મોહનીયનો સાત હજાર વર્ષ, નામ તથા ગોત્ર કર્મનો બે હજાર વર્ષ અને આયુષ્ય કર્મનો અંતર્મુહૂર્ત તથા પૂર્વક્રોડીનો ત્રીજો ભાગ સ્થિતિમાથી અબાધા કાળ બાદ કરતા શેષ રહે તે નિષેક કાળ [ભોગ્યકાળ] જાણવો અબાધા કાળ એટલે દલિકની રચના વિનાનો કાળ જે સમયે જેટલી સ્થિતિવાળુ જે કર્મ આત્મા બાંધે છે અને તેના ભાગમા જેટલી કર્મવર્ગણાઓ આવે છે તે વર્ગણાઓ તેટલો કાળ નિયત ફળ આપી શકે તેટલા માટે તેની રચના કરે છે શરૂઆતના કેટલાક સ્થાનકમાં તે રચના કરતો નથી, તેને જ અબાધા કાળ કહેવામાં આવે છે અબાધા કાળ પછીના પ્રથમ સ્થાનકમાં વધારે, બીજામા ઓછા, ત્રીજામા ઓછા એમ સ્થિતિબંધના ચરમ સમય પર્યંત દલિક ગોઠવે છે, તેને નિષેક કહે છે. ક્રમશઃ ભોગવવા માટે કરેલી દલિક રચના તે નિષેક અબાધા કાળનો એવો નિયમ છે કે—જઘન્ય સ્થિતિબંધે અંતર્મુહૂર્તનો અબાધા કાળ, સમયાધિક જઘન્ય સ્થિતિબંધથી માંડી યાવત્ પલ્યોપમના અસંખ્ય ભાગાધિક બંધથી આરંભી બીજો પલ્યોપમનો અસંખ્યાતમો ભાગ પૂર્ણ થાય ત્યાં સુધી બે સમયાધિક અંતર્મુહૂર્તનો અબાધા કાળ પડે. એમ પલ્યોપમના અસંખ્યાતમા ભાગાધિક બંધે સમયસમયનો અબાધા કાળ વધારતાં પૂર્ણ કોડાકોડી સાગરોપમના બંધે સો વરસનો અબાધા કાળ હોય એટલે તેટલા વખતના જેટલા સમયો થાય તેટલા સ્થાનકમાં દલિક રચના ન કરે.

ઉત્તરપ્રકૃતિનો ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિબંધ.

विग्घावरण[5] असाए[14], तीसं[1] अट्ठार सुहुमविगलतिगे[3][3];
पढमागिइ[2]संघयणे[1], दस दुसुवरिमेसु दुगवुड्ढी ॥२८॥

विग्घावरणअसाए=પાંચ અંતરાય, પાંચ જ્ઞાનાવરણ, નવ દર્શનાવરણ અને અશાતાવેદનીય કર્મને વિષે

तीसं=ત્રીશ કોડાકોડી સાગરોપમ

अट्ठार=અઢાર કોડાકોડી સાગરોપમ

सुहुमविगलतिगे=સૂક્ષ્મત્રિક અને વિકલત્રિકને વિષે

पढमागिइसंघयणे=પ્રથમ સંસ્થાન અને પ્રથમ સંઘયણને વિષે

दस=દશ કોડાકોડી સાગરોપમ

दुसु=બેને વિષે

उवरिमेसु=ઉપરના સસ્થાન અને સંઘયણને વિષે

दुगवुड्ढी=બબ્બે કોડાકોડી સાગરોપમની વૃદ્ધિ જાણવી

અર્થ:—પાંચ અંતરાય, ચૌદ આવરણ અને અશાતા વેદનીયને વિષે ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિ ત્રીશ કોડાકોડી સાગરોપમ હોય સૂક્ષ્મત્રિક અને વિકલેંદ્રિયત્રિકને વિષે અઢાર કોડાકોડી સાગરોપમ હોય; પહેલા સંસ્થાન અને પહેલા સંઘયણ એ બેને વિષે દશ કોડાકોડી સાગરોપમ હોય અને ઉપરના સંસ્થાન અને સંઘયણને વિષે બબ્બે કોડાકોડી સાગરોપમની વૃદ્ધિ જાણવી ॥ ૨૮ ॥

વિવેચન—હવે ઉત્તર પ્રકૃતિની ઉત્કૃષ્ટી સ્થિતિ કહે છે-પાંચ અંતરાય, પાંચ જ્ઞાનાવરણીય, નવ દર્શનાવરણીય અને એક અસાતાવેદનીય એવં ૨૦ પ્રકૃતિની ત્રીશ કોડાકોડી સાગરોપમની ઉત્કૃષ્ટી સ્થિતિ હોય, સૂક્ષ્મ ૧, અપર્યાપ્ત ૨, સાધારણ ૩. એ સૂક્ષ્મત્રિક, બેઇંદ્રિય ૧, તેઇંદ્રિય ૨, ચઉરિંદ્રિય ૩, એ વિકલત્રિક, એ ૭ પ્રકૃતિની અઢાર કોડાકોડી સાગરોપમની ઉત્કૃષ્ટી સ્થિતિ હોય. પ્રથમાકૃતિ તે સમચતુરસ્ર સસ્થાન અને પ્રથમ સંઘયણ તે વજ્રઋષભનારાચ સંઘયણ એ બે પ્રકૃતિની દશ કોડાકોડી સાગરોપમની સ્થિતિ હોય, ઉપરલા બબ્બેને વિષે બબ્બે સાગરોપમ

વધારીએ, તે આ પ્રમાણે-ન્યગ્રોધ અને ઋષભનારાચની બાર, સાદિ અને નારાચની ચૌદ, કુબ્જ અને અર્ધનારાચની સોળ, વામન અને કીલિકાની અઢાર અને હુંડક તથા છેવટ્ઠાની વીશ કોડાકોડી સાગરોપમની ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિ હોય. ॥ ૨૮ ॥

चालीस[१६] कसाएसुं, मिउ[१]लहु[१]निद्धु[१]ण्ह[१]सुरहि[१]सिअ[१]महुरे[१];

दस दोसड्ढ समहिआ, ते हालिद्दंविलाईणं[४] ॥ २९ ॥

चालीस=ચાલીશ કોડાકોડી સાગરોપમ
कसाएसुं=કષાયોને વિષે
मिउलहुनिद्ध=મૃદુ, લઘુ, સ્નિગ્ધસ્પર્શ
उण्हसुरहि=ઉષ્ણસ્પર્શ, સુરભિગંધ
सियमहुरे=શ્વેતવર્ણ અને મધુર રસને વિષે
दस=દશ કોડાકોડી સાગરોપમ
दोसड्ढसमहिया=અઢી કોડાકોડી સાગરોપમ સાધિક
ते=તે [દશ કોડાકોડી સાગરોપમ]
हालिद्दंविलाईणं=પીતવર્ણ આમ્લરસ વગેરેની જાણવી.

અર્થ:—૧૬ કષાયોને વિષે ચાલીશ કોડાકોડી સાગરોપમ હોય; મૃદુ, લઘુ, સ્નિગ્ધ અને ઉષ્ણસ્પર્શ, સુરભિગંધ, શ્વેતવર્ણ અને મધુરરસને વિષે દશ કોડાકોડી સાગરોપમ હોય અને તે [દશ કોડાકોડી સાગરોપમમાં] અઢી કોડાકોડીસાગરોપમ સાધિક સ્થિતિ પીતવર્ણ અને આમ્લરસ વગેરેની જાણવી. ॥ ૨૯ ॥

વિવેચન—સોળ કષાયની ચાલીશ કોડાકોડી સાગરોપમની ઉત્કૃષ્ટી સ્થિતિ હોય. મૃદુસ્પર્શ ૧, લઘુસ્પર્શ ૨, સ્નિગ્ધસ્પર્શ ૩, ઉષ્ણસ્પર્શ ૪, સુરભિગંધ ૫, શ્વેતવર્ણ ૬ અને મધુરરસ ૭, એ સાતની દશ કોડાકોડી સાગરોપમની ઉત્કૃષ્ટી સ્થિતિ હોય હેઠલા વર્ણ રસને વિષે અઢી અઢી વધારીયે, તે આ પ્રમાણે હારિદ્ર [પીળો] વર્ણ તથા આમ્લરસની સાડાબાર, રક્ત વર્ણ તથા

કષાય રસની પન્નર, નીલવર્ણ તથા કટુકરસની સાડાસત્તર અને કૃષ્ણવર્ણ તથા તિક્તરસની વીશ કોડાકોડી સાગરોપમની *સ્થિતિ હોય. ॥ ૨૯ ॥

दस सुहविहगइउच्चे, सुरदुगथिरछक्कपुरिसरइहासे;
मिच्छे सत्तरि मणुदुग, इत्थीसाएसु प रस ॥३०॥

दस=દશ કોડાકોડી સાગરોપમ
सुहविहगइ=શુભવિહાયોગતિ
उच्चे=ઉચ્ચગોત્રને વિષે
सुरदुग=દેવદ્વિક
थिरछक्क=સ્થિરષટ્ક
पुरिस=પુરૂષવેદ
रइहासे=રતિમોહનીય અને હાસ્યમોહનીયને વિષે
मिच्छे=મિથ્યાત્વે
सत्तरि=સિત્તેર કોડાકોડી સાગરોપમ
मणुदुगइत्थीसाएसु=મનુષ્યદ્વિક, સ્ત્રીવેદ અને સાતા વેદનીયને વિષે
पन्नरस=પંદર કોડાકોડી સાગરોપમ

અર્થ.—શુભવિહાયોગતિ અને ઉચ્ચગોત્રને વિષે તથા સુરદ્વિક સ્થિરષટ્ક, પુરૂષવેદ, રતિમોહનીય અને હાસ્યમોહનીયને વિષે દશ કોડાકોડી સાગરોપમ હોય; મિથ્યાત્વને વિષે સિત્તેર કોડાકોડી સાગરોપમ હોય અને મનુષ્યદ્વિક, સ્ત્રીવેદ અને સાતાવેદનીયને વિષે પંદર કોડાકોડી સાગરોપમ હોય ॥ ૩૦ ॥

વિવેચન—શુભવિહાયોગતિ ૧, ઉચ્ચૈર્ગોત્ર ૨, દેવગતિ ૩, દેવાનુપૂર્વી ૪, સ્થિરનામ ૧, શુભનામ ૨, સુભગનામ ૩, સુસ્વરનામ ૪, આદેયનામ ૫ અને યશ નામ ૬, એ સ્થિર

---

* જો કે વર્ણ, ગંધ, રસ અને સ્પર્શ એ વર્ણ ચતુષ્કને તેના ભેદ વિનાજ બંધમા ગ્રહણ કરેલ છે અને કર્મપ્રકૃતિ વગેરેમા તેની વીશ કોડાકોડી સાગરોપમ ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિ કહી છે, તોપણ વર્ણાદિ ચતુષ્કના વીશ ભેદની જૂદી જૂદી સ્થિતિ પંચસંગ્રહમા કહેલી છે તે અનુસારે અહીં પણ કહેવામાં આવી છે. બંધને આશ્રયીને તો વર્ણચતુષ્કજ લેવુ.

ષટ્ક ૧૦, પુરૂષવેદ ૧૧, રતિ ૧૨ અને હાસ્ય ૧૩, એ તેર પ્રકૃતિની દશ કોડાકોડી સાગરોપમની સ્થિતિ હોય મિથ્યાત્વ મોહનીયની સિત્તેર કોડાકોડી સાગરોપમની સ્થિતિ હોય મનુષ્યગતિ ૧, મનુષ્યાનુપૂર્વી ૨, સ્ત્રીવેદ ૩, અને સાતાવેદનીય ૪, એ ચાર પ્રકૃતિની પન્નર કોડાકોડી સાગરોપમની સ્થિતિ હોય. ॥૩૦॥

भयकुच्छअरइसोए, विउव्वितिरिउरलनिरयदुगनीए;

तेअपण अथिरछक्के, तसचउ थावर इग पणिंदी ॥३१॥

भयकुच्छअरइसोए=ભય, જુગુપ્સા, અરતિ અને શોક મોહનીયને વિષે

विउव्वितिरिउरलनिरयदुगनीए= વૈક્રિયદ્વિક, તિર્યંચદ્વિક, ઔદારિકદ્વિક, તથા નરકદ્વિક અને નીચ ગોત્રને વિષે,

तेअपण=તૈજસપંચક [અને]

अथिरछक्के=અસ્થિરષટ્કને વિષે.

तसचउ=ત્રસચતુષ્ક,

थावरइगपणिंदी=સ્થાવર, એકેંદ્રિય અને પંચેંદ્રિય જાતિને વિષે

અર્થ—ભય, જુગુપ્સા, અરતિ અને શોક મોહનીયને વિષે, વૈક્રિયદ્વિક, તિર્યંચદ્વિક, ઔદારિકદ્વિક, નરકદ્વિક અને નીચ ગોત્રને વિષે; તૈજસપંચક અને અસ્થિરષટ્કને વિષે; ત્રસચતુષ્ક, સ્થાવર નામ, એકેંદ્રિય અને પંચેંદ્રિય જાતિને વિષે; ॥ ૩૧. ॥

વિવેચન.—ભય ૧, કુચ્છા ૨, અરતિ ૩, શોક ૪, વૈક્રિયદ્વિક ૬, તિર્યંચદ્વિક ૮, ઔદારિકદ્વિક ૧૦, નરકદ્વિક ૧૨, નીચૈર્ગોત્ર ૧૩, તૈજસ ૧, કાર્મણ ૨, અગુરૂલઘુ ૩, નિર્માણ ૪ અને ઉપઘાત નામ ૫, એ તૈજસ પંચક ૧૮, અસ્થિર ૧, અશુભ ૨, દુર્ભગ ૩, દુસ્વર ૪, અનાદેય ૫, અને અયશ ૬, એ અસ્થિરષટ્ક ૨૪, ત્રસ ૧, બાદર ૨, પર્યાપ્ત ૩ અને પ્રત્યેક ૪, એ ત્રસ ચતુષ્ક ૨૮, સ્થાવર ૨૯, એકેંદ્રિયજાતિ ૩૦, પંચેંદ્રિય જાતિ ૩૧. ॥ ૩૧. ॥

नपुकुखगइसासचऊ-गुरुकक्खडरुक्ख सीयदुग्गंधे;
वीसं कोडाकोडी, एवइआबाह वा सया ॥ ३२ ॥

नपु=નપુંસક વેદ.	दुग्गंधे=દુરભિગંધને વિષે.
कुखगइ=અશુભ વિહાયોગતિ	वीसं कोडाकोडी=વીશ કોડાકોડી સાગરોપમ.
सासचऊ=શ્વાસ ચતુષ્ક.	एवइया=એટલી
गुरुकक्खडरुक्खसीय=ગુરૂ, કર્કશ, રૂક્ષ, અને શીતસ્પર્શને વિષે	अबाह=અબાધા.
	वाससया=સો વર્ષ.

અર્થ—નપુંસક વેદ, અશુભવિહાયોગતિ, શ્વાસચતુષ્ક, ગુરૂ, કર્કશ, રુક્ષ અને શીત સ્પર્શ અને દુર્ગંધને વિષે વીશ કોડાકોડી સાગરોપમ ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિ હોય [જેટલા કોડાકોડી સાગરોપમની સ્થિતિ હોય] એટલા સો વર્ષ અબાધા જાણવા. ॥ ૩૨ ॥

વિવેચન.—નપુંસક વેદ ૩૨, અશુભવિહાયોગતિ ૩૩, ઉચ્છ્વાસ ૧, ઉદ્યોત ૨, આતપ ૩, પરાઘાત ૪, એ શ્વાસચતુષ્ક ૩૭ ગુરૂસ્પર્શ ૩૮, કર્કશ ૩૯, રૂક્ષસ્પર્શ ૪૦, શીતસ્પર્શ ૪૧ અને દુર્ગંધ ૪૨, એ ૪૨ પ્રકૃતિની વીશ કોડાકોડી સાગરોપમની ઉત્કૃષ્ટી સ્થિતિ હોય. આહારક વર્જીને બીજા બંધન સંઘાતનની સ્થિતિ પણ પોતપોતાના શરીરની સ્થિતિ જેટલી જ હોય, તે માટે ૨૦ કોડાકોડી સાગરોપમની સ્થિતિ હોય એમ જાણવું.

હવે અબાધાકાળ કહે છે.-જે મૂળ પ્રકૃતિ તથા ઉત્તર પ્રકૃતિની જેટલા કોડાકોડી સાગરોપમની સ્થિતિ હોય તે પ્રકૃતિની તેટલા શત (સો) વર્ષનો × અબાધાકાળ હોય, બાંધ્યા પછી પણ

× જેમકે પાંચ અંતરાય, પાંચ જ્ઞાનાવરણ, નવ દર્શનાવરણ અને અસાતા વેદનીય, એ વીસ પ્રકૃતિનો ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિબંધ ત્રીશ કોડાકોડી સાગરોપમ છે તો તેનો ઉત્કૃષ્ટ અબાધાકાળ ત્રીસ શતવર્ષ એટલે ત્રણ હજાર વર્ષનો હોય અને ત્રણ હજાર વર્ષ હીન ત્રીશ કોડાકોડી સાગરોપમ ભોગ્યકાળ હોય, એ પ્રકારે સર્વ પ્રકૃતિઓને માટે જાણવું.

એટલા કાળલગે તે કર્મ ઉદય ન આવે તે અબાધાકાળ કહીયે. તથા अबाहूणिआ कम्मठिई कम्मनिसेगो । इति प्रज्ञापनायाम् ત્રેવીશમે પદે પાઠ છે, तस्यार्थः—પોતપોતાને અબાધાકાળે હીન જે કર્મ-સ્થિતિ તે કર્મ નો નિષેક કહેતાં ભોગ્યકાળ જાણવો. નિષેક તે કર્મના ઉદયકાળે પ્રથમ બહુપ્રદેશાગ્ર ભેળા ઉદય આવે અને પછી હીન હીનતર ઉદય આવે યાવત્ કર્મની સ્થિતિને છેલ્લે સમયે અત્યંત અલ્પ પ્રદેશોનો ઉદય હોય એ નિષેક કહીએ ॥ ૩૨ ॥

गुरु कोडिकोडि अंतो, तित्थाहाराण भिन्नमुहु बाहा;
लहु ठिइ संखगुणूणा, नरतिरिआणाउ पल्लतिगं ॥३३॥

गुरु=ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિ
कोडिकोडिअंतो=અંત:કોડાકોડિ સાગરોપમ
तित्थाहाराण=તીર્થંકર નામકર્મ અને આહારકદ્વિકની
भिन्नमुहु=અંતર્મુહૂર્ત
बाहा=અબાધાકાળ
लहुठिइ=જઘન્યસ્થિતિ
संखगुणूणा=સંખ્યાતગુણ ઓછી
नरतिरियाण=મનુષ્ય અને તિર્યંચના
आउ=આયુષ્યની
पल्लतिग=ત્રણ પલ્યોપમ

अर्थ—તીર્થંકર નામકર્મ અને આહારકદ્વિકની ઉત્કૃષ્ટસ્થિતિ અંત કોડાકોડી સાગરોપમ છે, અબાધાકાળ અંતર્મુહૂર્ત હોય જઘન્ય સ્થિતિ સંખ્યાતગુણ હીન અંત:કોડાકોડી સાગરોપમ હોય. મનુષ્ય અને તિર્યંચના આયુષ્યની ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિ ત્રણ પલ્યોપમ જાણવી ॥ ૩૩ ॥

વિવેચન—જિનનામ અને આહારકસપ્તક એ આઠ પ્રકૃતિની ઉત્કૃષ્ટી સ્થિતિ અંત કોડાકોડી સાગરોપમના હોય. ઇહાં શિષ્ય પૂછે છે કે-જિનનામનો એટલો કાળ તો તિર્યગ્ગતિ વિના પૂરો ન પડે અને તિર્યગ્ગતિ માંહે તો જિનનામની સત્તા નિષેધી છે, તો એ વાત કેમ ઘટે ?

तत्रोत्तरं—जमिह निकाइयतित्थं, तिरियभवे तं निसेहियं संतं ॥

इयरंमि नत्थि दोसो उव्वट्टणावट्टणालज्जे ॥ १ ॥ અર્થ:— જે તિર્યંચમાં જિનનામની સત્તા નિષેધી છે તે ત્રીજે ભવેજ બંધાય એવા નિકાચિતની અપેક્ષાએ જાણવું. તે નિકાચિત કર્મ તો સકલ કરણને અસાધ્ય હોય અને નિકાચ્યું ન હોય તે કર્મની અપવર્ત્તના [સ્થિતિ રસનું ઘટાડવું] ઉદ્વર્ત્તના [સ્થિતિ રસનું વધારવું] તથા સંક્રમણ તે પરપ્રકૃતિ માંહે સંક્રમાવવું ઈત્યાદિક કરણ સાધ્ય હોય. તે જિનનામ ઘણા ભવ પહેલાં પણ બંધાય. તથા અંતઃકોડાકોડી સાગરોપમની સ્થિતિ પણ અપવર્ત્તનાએ ઘટતાં તથા પરપ્રકૃતિમાંહે સંક્રમાવતાં કાંઈ દૂષણ નહીં તથા એ આઠ પ્રકૃતિનો ઉત્કૃષ્ટ અને જઘન્ય અબાધાકાળ ભિન્ન મુહૂર્તનો હોય, જે ભણી જિનનામ બાંધ્યા પછી અંતર્મુહૂર્તે પ્રદેશોદય અવશ્ય×હોય તેણે કરી તેને અન્યજીવની અપેક્ષાએ વિશેષ મહિમા પૂજા આદિ મહત્ત્વવૃદ્ધિ હોય. તથા અપૂર્વકરણ લગે જિનનામનો નિરંતર બંધ કરી પછી અબંધક થઇને અંતર્મુહૂર્તે તેરમે ગુણઠાણે જિનનામનો ઉદય થાય અને આહારક અપ્રમત્તે બાંધીને અંતર્મુહૂર્તે પ્રમત્તે ઉદય આવે તે માટે એ અબાધાકાળ ઘટે. તથા એ આઠ પ્રકૃતિની જઘન્ય સ્થિતિ પણ અંતઃકોડાકોડી સાગરોપમ પ્રમાણ હોય પણ એટલું વિશેષ જે ઉત્કૃષ્ટી અંત-કોડાકોડી થકી જઘન્ય અંતઃકોડાકોડી તે સંખ્યાતગુણ હીન [ઓછી] જાણવી જે ભણી અંતર્મુહૂર્તની જેમ અંતઃકોડાકોડીના પણ અસંખ્યાતા ભેદ હોય, તે માટે ઇહાં વિરૂદ્ધ નહી. મનુષ્યાયુ તિર્યંગાયુની ઉત્કૃષ્ટી સ્થિતિ ત્રણ પલ્યોપમની હોય; અહિં ગ્રંથે અધિક ન કહી તો પણ પૂર્વકોડીને ત્રીજે ભાગે અધિક જાણવી. તેટલે આયુ થાકતે પરભવાયુ બાંધે તે માટે એટલો અબાધાકાળ ઉત્કૃષ્ટો જાણવો અને ત્રણ પલ્યોપમ તે ભોગ્ય કાળ જાણવો. ॥ ૩૩ ॥

× જિન નામકર્મ બાંધ્યા પછી કોઇકને અંતર્મુહૂર્તે તેનો પ્રદેશોદય થાય છે, અને તેથી બીજા જીવો કરતાં તેની આજ્ઞા અને ઐશ્વર્યાદિક ઋદ્ધિ વિશેષ - વધારે પ્રમાણમા હોય છે, એમ કેટલાક આચાર્ય કહે છે.

इग विगल पुव्वकोडी, पलिआऽसंखस आउचउ अमणा
निरुवकमाण छमासा, अवाह सेसाण भवतंसो ॥३४॥

इगविगल=એકેંદ્રિય અને વિકલેંદ્રિય.
पुव्वकोडी=પૂર્વકોટિ વર્ષનું આયુષ્ય બાંધે
पलिआसंखंस=પલ્યોપમનો અસંખ્યાતમો ભાગ.
आउचउ=આયુષ્ય ચતુષ્ક [ચારે આયુષ્ય]
अमणा=અસંજ્ઞી પંચેંદ્રિય પર્યાપ્તા
निरुवकमाण=નિરૂપક્રમ આયુષ્યવાળાને
छमासा=છ મહિના
अवाह=અબાધા કાળ [હોય છે]
सेसाण=બાકીના [સંખ્યાત વર્ષના આયુષ્યવાળા સોપક્રમી અને નિરૂપક્રમી]ને.
भवतंसो=ભવનો ત્રીજો ભાગ.

અર્થ — એકેંદ્રિય અને વિકલેંદ્રિય પૂર્વકોટિ વર્ષનું આયુષ્ય બાંધે અને અસંજ્ઞી પંચેંદ્રિય પર્યાપ્ત ચારે આયુષ્ય પલ્યોપમનો અસંખ્યાતમો ભાગ બાંધે. નિરૂપક્રમ આયુષ્ય વાળાને છ માસ અબાધાકાળ હોય અને બાકીના જીવોને ભવનો ત્રીજો ભાગ અબાધાકાળ હોય. ॥ ૩૪ ॥

વિવેચન:—જે જીવ આગામિ ભવાયુ જેટલું બાંધે તે કહે છે.—એકેંદ્રિય અને વિકલેંદ્રિય જીવ આગામિ ભવનુ ઉત્કૃષ્ટ પૂર્વકોડિનું આયુ પોતાના ભવને ત્રીજે ભાગે અધિક બાંધે, અને અસંજ્ઞી પંચેંદ્રિયથ પલ્યોપમનો અસંખ્યાતમો ભાગ પૂર્વકોટિના ત્રીજા ભાગે અધિક જાણવુ જે અધિક તે એનો અબાધાકાળ જાણવો. નિરૂપક્રમ આયુષ્યવંત તે દેવતા, નારકી અને યુગલિક મનુષ્ય-તિર્યંચ તે પોતાનુ આયુ છ માસ બાકી રહે ત્યારે પરભવાયુ બાંધે, એ ૬ માસ પરભવાયુનો અબાધાકાળ જાણવો. કેટલાએક આચાર્યો કહે છે જે યુગલિયાં પલ્યોપમનો અસંખ્યાતમો ભાગ પોતાનું આયુ બાકી રહે ત્યારે પરભવાયુ બાંધે, ત્યારે એટલો તેનો અબાધાકાળ જાણવો यदाह-पलियासंखिज्जंसं, जुगधम्मीणं वयंतन्ने । इति. શેષ સંખ્યાત વર્ષાયુવાળા સોપક્રમી નિરૂપક્રમી સર્વ ઉત્કૃષ્ટપણે ભવનો ત્રીજો ભાગ થાકતે પરભવાયુ બાંધે, તેને તેટલો પરભવાયુનો અબાધાકાળ હોય ॥ ૩૪ ॥

ઉત્તર પ્રકૃતિનો જઘન્ય સ્થિતિબંધ

हुठिइबंधो संज ,–लोहपणविग्घना दंसे ;

भि मुहुत्तं ते अट्ठ, जसुच्चे बारस य ाए ॥३५॥

लहुठिइबंधो=જઘન્યસ્થિતિબંધ	ते अट्ठ=આઠ મુહૂર્ત
संजलणलोह=સંજવલન લોભ,	जसुच्चे=યશકીર્તિ નામકર્મ અને ગોત્રને વિષે.
पणविग्घ=પાંચ અંતરાય,	बारस=બાર મુહૂર્ત.
नाणदंसेसु=જ્ઞાનાવરણ અને દર્શનાવરણને વિષે.	य=અને
भिन्नमुहुत्तं=અંતર્મુહૂર્ત.	साए=સાતા વેદનીયને વિષે

અર્થ—સંજવલન લોભ, પાંચ અંતરાય, પાંચ જ્ઞાનાવરણ અને ચાર દર્શનાવરણને વિષે જઘન્ય સ્થિતિબંધ અંતર્મુહૂર્ત હોય યશ નામકર્મ તથા ઉચ્ચગોત્રને વિષે આઠ મુહૂર્ત અને સાતા-વેદનીયને વિષે બાર મુહૂર્ત જઘન્ય સ્થિતિબંધ હોય ॥ ૩૫ ॥

વિવેચન—હવે ઉત્તર પ્રકૃતિનો જઘન્ય સ્થિતિબંધ કહે છે- સંજવલન લોભ ૧, પાંચ અંતરાય ૬, પાંચ જ્ઞાનાવરણીય ૧૧ અને ચાર દર્શનાવરણીય ૧૫, એ પંદર પ્રકૃતિનો જઘન્ય સ્થિતિ-બંધ ભિન્નમુહૂર્તનો હોય: સંજવલન લોભનો નવમા ગુણઠાણાને છેડે અને ૧૪ પ્રકૃતિનો દશમાને છેડે પોતાના બધને ઉચ્છેદ કાળે છેહલો બંધ અંતર્મુહૂર્તનો જ બંધાય તે માટે યશ નામ અને ઉચ્ચૈર્ગોત્ર એ બેનો જઘન્ય બંધ આઠ મુહૂર્તનો દશમા ગુણઠાણાને અંતે હોય સાતાવેદનીયનો સંપરાય [કષાય પ્રત્યયિક] બંધ જઘન્યથી બાર મુહૂર્તનો દશમાને અંતે હોય ॥ ૩૫ ॥

दोइगमासो पक्खो, संजलणतिगे पुमट्ठ वरि ाणि;

सेसाणुक्कोसाओ, मिच्छत्तठिईइ जं लद्धं ॥ ३६ ॥

दोइगमासो=બે માસ અને એક માસ.
पक्खो=પખવાડીઉં.
संजलणतिगे=સંજ્વલનત્રિકને વિષે.
पुं=પુરૂષ વેદ.
अट्ठवरिसाणि=આઠ વર્ષ.
सेसाण=બાકીની પંચાશી પ્રકૃતિનો.
उक्कोसाओ=પોતાની ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિ થકી.
मिच्छत्तठिइइ=મિથ્યાત્વની સ્થિતિ વડે ભાગતાં.
जं=જે.
लद्धं=પ્રાપ્ત થાય.

અર્થ:—સંજ્વલનત્રિકને વિષે અનુક્રમે બે માસ, એક માસ અને એક પક્ષ જઘન્ય સ્થિતિબંધ હોય; પુરૂષવેદનો આઠ વર્ષ અને બાકીની પંચાશી પ્રકૃતિનો પોતાની ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિને મિથ્યાત્વસ્થિતિ વડે ભાગતાં જે પ્રાપ્ત થાય તે [એકેંદ્રિયને વિષે ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિબંધ જાણવો. ઇત્યાદિ સંબંધ આગળની ગાથામાં] ॥ ૩૬ ॥

વિવેચન—સંજ્વલન ક્રોધનો જઘન્ય બંધ બે માસનો. સંજ્વલન માનનો જઘન્ય બંધ એક માસનો અને સંજ્વલની માયાનો જઘન્યબંધ એક પખવાડીઆનો હોય, પુરૂષવેદનો જઘન્ય બંધ આઠ વરસનો હોય એ ચારેનો જઘન્ય બંધ નવમે ગુણઠાણે પોતપોતાના બંધને ઉચ્છેદ સમયે હોય. હવે શેષ ૮૫ પ્રકૃતિનો જઘન્યબંધ એકેંદ્રિય માંહે જ પામીએ, તે કેટલો હોય; તે કહે છે–શેષ ૮૫ પ્રકૃતિના ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિબંધને મિથ્યાત્વની સ્થિતિએ ૭૦ કોડાકોડિએ ભાગ દીધે જે આવે તેથી દેશોના જઘન્ય સ્થિતિ જાણવી, તે આ પ્રમાણે:—અસાતા અને નિદ્રાપંચકની સાગરોપમના સાતીયા ત્રણ ભાગ જઘન્યસ્થિતિ, મિથ્યાત્વની એક સાગરોપમ; બાર કષાયની સાગરોપમના સાતીયા ચાર ભાગ; મનુષ્યદ્વિક અને સ્ત્રીવેદની ચૌદીયા ત્રણ ભાગ; સૂક્ષ્મત્રિક અને વિકલત્રિકની પાંત્રીશીયા નવ ભાગ; સ્થિરપંચક; હાસ્ય, રતિ, શુભખગતિ, પ્રથમ સંઘયણ, પ્રથમ સંસ્થાન, સુગંધ, શ્વેતવર્ણ અને મધુરરસ. મૃદુ, લઘુ; સ્નિગ્ધ અને ઉષ્ણ એ ચાર સ્પર્શ, એ ૧૭ પ્રકૃતિની સાતીયો એક ભાગ, બીજા સંઘયણ–સંસ્થાનની પાંત્રીશીયા ૭ ભાગ; ત્રીજા સંઘયણ–સંસ્થાનની પાંત્રીશીયા સાત ભાગ; ચોથા સંઘયણ–સંસ્થાનની પાંત્રીશીયા આઠ ભાગ; પાંચમા સંઘયણ અને પાંચમા સંસ્થાનની પાત્રીશીયા નવ ભાગ; છેવટ્ઠું સંઘયણ

અને હુંડક સંસ્થાનની સાતીયા બે ભાગ; હારિદ્રવર્ણ અને આમ્લ-રસની અઠ્ઠાવીશીયા પાચ ભાગ; લોહિતવર્ણ અને કષાયરસની અઠ્ઠાવીશીયા છ ભાગ; નીલવર્ણ અને કટુરસની અઠ્ઠાવીશીયા સાત ભાગ; કૃષ્ણવર્ણ, તિક્તરસ, દુર્ગંધ, ખર સ્પર્શ, ગુરૂસ્પર્શ, રૂક્ષસ્પર્શ અને શીતસ્પર્શ, એ સાતની સાતીયા બે ભાગ; ત્રસ-ચતુષ્ક, અગુરૂલઘુ, ઉપઘાત, પરાઘાત, ઉશ્વાસ, અસ્થિરષટ્ક. ઔદારિકદ્વિક, તિર્યગ્દ્વિક, એકેંદ્રિય, તથા પંચેંદ્રિય જાતિ, નિર્માણ નામ, આતપ, ઉદ્યોત, કુખગતિ. સ્થાવર, તૈજસ, કાર્મણ, નીચ ગોત્ર, અરતિ, શોક, ભય, કુચ્છા અને નપુંસકવેદ, એ ૩૩ પ્રકૃતિની જઘન્યસ્થિતિ એક સાગરોપમના સાતીયા બે ભાગ હોય, ઈહાં વર્ણાદિક ૨૦ ની સ્થિતિ જૂદી જૂદી કહી પણ બંધે સામાન્યપણે ચાર જ લઈયે. એ ૮૫ પ્રકૃતિની એકેંદ્રિયને વિષે ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિ કહી તે વળી પલ્યોપમને અસંખ્યા-તમે ભાગે ઓછી કરીએ તેને જઘન્ય સ્થિતિ કહીએ, એ એકેંદ્રિયમાં જ પામીએ પંચસંગ્રહને અભિપ્રાયે પણ એમ જ વ્યાખ્યા છે, તથા કર્મપ્રકૃતિને અભિપ્રાયે કાંઈક ફેર પડે છે, પણ તે વિચારવા યોગ્ય છે, જે ભણી પન્નવણા સૂત્રને ત્રેવીશમે પદે જઘન્ય સ્થિતિ એમ જ કહી છે. ઇહાં પલ્યોપમનો સંખ્યા-તમો ભાગ હીન નથી કહ્યો પણ આગલી ગાથામાં કહેશે તે માટે ઇહાં પણ કહેવો, ૨૨ પ્રકૃતિનો જઘન્ય બંધ પૂર્વે કહ્યો, ૮૫ નો એકેંદ્રિયને વિષે ઇહાં કહ્યો, વૈક્રિયાષ્ટક તો અસંજ્ઞી પંચેદ્રિયજ બાંધે તે માટે તેનો જઘન્ય બંધ ત્યાં કહેવો અને આહારકદ્વિક જિનનામ, મનુષ્યાયુ અને તિર્યગાયુ એ પાંચનો જઘન્ય બંધ જૂદો જ કહેશે; એ પ્રમાણે ૧૨૦ પ્રકૃતિનો જઘન્ય સ્થિતિબંધ જાણવો. ॥૩૬॥

अयमुक्कोसोगिंदिसु, पलियाऽसंखंसहीण लहुबंधो;
कमसो पणवीसाए, पन्ना सय सहस संगुणिओ ॥३७॥

अयं=આ [પૂર્વોક્ત રીતે ગણતાં આવે તે]
उक्कोसो= ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિબંધ
गिंदिसु=એકેંદ્રિયને વિષે જાણવો.
पलियासंखंसहीण =પલ્યોપમના અસંખ્યમા ભાગે ઓછો.
लहुबंधो જઘન્ય સ્થિતિબંધ
कमसो=અનુક્રમે.

પણવીસાપ=પચીશે,	સહસ=હજારે
પન્ના=પચાસે	સંગુણિઓ=ગુણતાં
સય=સોએ અને	

અર્થ:—એકેંદ્રિયને વિષે એ પૂર્વોક્ત સ્થિતિબંધ ઉત્કૃષ્ટ જાણવો અને જઘન્ય સ્થિતિબંધ પલ્યોપમના અસંખ્યેય ભાગે ઓછો જાણવો. અનુક્રમે પચીશ. પચાસ, સો અને હજારે ગુણતાં ॥૩૯॥

વિવેચન—એ સાગરોપમના ભાગરૂપ સ્થિતિ કહી તે એકેંદ્રિયને વિષે ઉત્કૃષ્ટો સ્થિતિબંધ જાણવો. એકેંદ્રિય ૧૦૯ પ્રકૃતિ બાંધે, તે માંહે ૮૫ નો તો આગળ કહ્યો તેમ જાણવો. અને જ્ઞાનાવરણીય ૫, દર્શનાવરણીય ૪ અને અંતરાય ૫, એ ૧૪ ની ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિને ૭૦ કોડાકોડીએ ભાગ દેતાં સાતીયા ત્રણ ભાગ આવે, સાતા વેદનીયની ચૌદીયા ત્રણ ભાગ, યશનામ અને ઉચ્ચૈર્ગોત્રની સાતીઓ એક ભાગ, પુરૂષવેદની સાતીયો એક ભાગ, ચાર સંજવલની કષાયની સાતીયા ચાર ભાગ, એ આદિમાં પૂર્વોક્તની સ્થિતિએ બાંધે, એવં ૧૦૯ પ્રકૃતિની એકેંદ્રિયને ઉત્કૃષ્ટી સ્થિતિ હોય, તે પલ્યોપમને અસંખ્યાતમે ભાગે ઓછી કરીએ તેટલી એકેંદ્રિયને ૧૦૭ પ્રકૃતિની જઘન્ય સ્થિતિ હોય× અને બે આયુ તો જઘન્ય ક્ષુલ્લકભવ પ્રમાણ બાંધે. એ એકેંદ્રિયને બે આયુ ટાળી ૧૦૭ પ્રકૃતિનો જે ઉત્કૃષ્ટો બંધ તે અનુક્રમે પચીશ ગુણો કરીએ, પચાસ ગુણો કરીએ, શત ગુણો કરીએ, અને સહસ્ર ગુણો કરીએ ત્યારે ॥૩૯॥

× આ બાબતમાં પંચસંગ્રહ—પાંચમું દ્વાર ગા. ૫૪–૫૫ અને ઉપાધ્યાયજી વાળા કર્મપ્રકૃતિની છાપેલી ટીકા પૃ ૭૮ ઉપર નીચે મુજબ હકીકત છે.—

મિથ્યાત્વની ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિ વડે, તે તે પ્રકૃતિની ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિને ભાગ દેતાં જે આવે તે, તે પ્રકૃતિ આશ્રયી અને એકેંદ્રિય આશ્રયી જઘન્ય સ્થિતિ છે અને તેમાં પલ્યોપમનો અસંખ્યાતમો ભાગ વધારીએ એટલી ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિ છે.

એકેંદ્રિયની જઘન્ય સ્થિતિને પચીસ આદિએ ગુણીએ ત્યારે બેઇંદ્રિય આદિની જઘન્ય સ્થિતિ આવે છે અને ઉપર મુજબ પલ્યોપમના અસંખ્યાતમા ભાગાધિક ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિને પચીસ આદિએ ગુણીએ ત્યારે બેઇંદ્રિયાદિની ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિ આવે છે.

विगलअसन्निसु[1] जिट्ठो, कणिट्ठओ पल्लसंखभागूणो;
सुरनिरयाउ समा दस, सहस्स सेसाउ[2] खुड्डभवं ॥३८॥

विगलअसन्निसु=વિકલેંદ્રિય અને અસંજ્ઞિ પંચેંદ્રિયને વિષે	કાયુની
जिट्ठो=ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિબંધ હોય	समा=વર્ષ
कणिट्ठओ=જઘન્ય સ્થિતિબંધ	दससहस्स=દશ હજાર
पल्लसंखभागूणो=પલ્યોપમના સંખ્યાતમે ભાગે ઓછો	सेसाउ=બાકીના આયુ [મનુષ્યાયુ તિર્યંચાયુ]-ની
सुरनिरयाउ=દેવાયુ અને નર-	खुड्डभवं=ક્ષુલ્લક ભવ

અર્થ:—વિકલેંદ્રિય અને અસંજ્ઞિ પંચેંદ્રિયને વિષે ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિબંધ [અનુક્રમે] હોય અને જઘન્ય સ્થિતિબંધ પલ્યોપમના સંખ્યાતમે ભાગે ઓછો હોય. દેવાયુ અને નરકાયુની જઘન્ય સ્થિતિ દશ હજાર વર્ષ અને બાકીનાની ક્ષુલ્લકભવ જઘન્ય સ્થિતિ હોય ॥ ૩૮ ॥

વિવેચન—અનુક્રમે બેઇંદ્રિય ૧, તેઇંદ્રિય ૨, ચઉરિંદ્રિય ૩ અને અસંજ્ઞિ પંચેંદ્રિયનો ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિબંધ થાય. એટલે પચીશ ગુણો કર્યે બેઇંદ્રિયનો થાય. પચાસ ગુણો કર્યે તેઇંદ્રિયનો થાય, શતગુણો ચૌરિંદ્રિયનો અને સહસ્ર ગુણો અસંજ્ઞી પંચેંદ્રિયનો થાય. તથા એ અસંજ્ઞી પંચેંદ્રિયને નરકદ્વિક અને વૈક્રિયદ્વિક એ ચારનો સાતીયા એક હજાર ભાગનો બંધ. ચાર આયુનો પલ્યના અસંખ્યાતમા ભાગનો બંધ. એવં ૧૧૭ બોલ. એ બેઇંદ્રિયાદિકનો ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિ બંધ તે પલ્યોપમને સંખ્યાતમે ભાગે ઓછો કરીએ ત્યારે તેનો જઘન્ય સ્થિતિબંધ થાય.*

હવે ૪ આયુનો જઘન્ય સ્થિતિબંધ કહે છે.–દેવાયુ તથા નરકાયુની સ્થિતિ જઘન્યથી દશ હજાર વર્ષની હોય અને શેષ તે મનુષ્યાયુ અને તિર્યંચાયુ, એ બેની જઘન્ય સ્થિતિ ક્ષુલ્લક ભવની હોય. સર્વ ભવથકી ન્હાનો ભવ ૨૫૬ આવલિકાનો હોય તેને ક્ષુલ્લક ભવ કહીએ. ॥ ૩૮ ॥

---

* મતાન્તર માટે જુઓ પૃ૦ ૫૧ ની ફુટનોટ.

सव्वाण वि लहुबंधे, भिन्नमुहु अबाह आउजिट्ठे वि;
केइ सुराउसमं जिण,-मंतमुहू बिंति आहारं ॥३९॥

सव्वाणवि=સર્વ પ્રકૃતિના વળી
लहुबंधे=જઘન્ય સ્થિતિબંધને વિષે
भिन्नमुहु=અંતર્મુહૂર્ત.
अबाह=અબાધા [અનુદય] કાળ.
आउजिट्ठेवि=આયુષ્યના ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિ બંધને વિષે પણ
केइ=કેટલાએક આચાર્ય
सुराउसमं=દેવાયુની તુલ્ય
जिणं=જિન નામકર્મને.
अंतमुहू=અંતર્મુહૂર્તબંધે.
बिंति=કહે છે.
आहारं=આહારકદ્વિક.

અર્થઃ—સર્વપ્રકૃતિના વળી જઘન્ય સ્થિતિબંધને વિષે અબાધાકાળ અંતર્મુહૂર્ત હોય. આયુષ્યના ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિબંધને વિષે પણ અબાધાકાળ અંતર્મુહૂર્ત પણ હોય, કેટલાએક આચાર્ય જિનનામ કર્મને દેવાયુષ્યની તુલ્ય જઘન્યબંધ વાળું અને આહારકદ્વિકને જઘન્યથી અંતર્મુહૂર્ત બંધવાળું કહે છે. ॥૩૯॥

વિવેચનઃ—સર્વ પ્રકૃતિને જઘન્યબંધે અંતર્મુહૂર્તની અબાધા હોય અને આયુ: કર્મની ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિને વિષે પણ જઘન્ય ઉત્કૃષ્ટ અબાધા હોય ઇહાં ચઉભંગી હોય=જઘન્યાયુ જઘન્યાબાધા ૧, જઘન્યાયુઃ ઉત્કૃષ્ટ અબાધાર, ઉત્કૃષ્ટાયુ: જઘન્યાબાધા ૩ અને ઉત્કૃષ્ટાયુ ઉત્કૃષ્ટાબાધા ૪× જિનનામ અને આહારકદ્વિકની જઘન્ય સ્થિતિ પૂર્વે કહી છે પણ ઇહાં મતાંતરે કહે છે-કેટલાએક આચાર્ય દેવતાના આઉખા જેટલી જિનનામની જઘન્યસ્થિતિ કહે છે; જિન-

× અંતર્મુહૂર્ત્ત આયુ બાકી છતે અંતર્મુહૂર્ત્ત આયુ બાંધે, ત્યારે જઘન્યાયુ જઘન્યાબાધા. [૧]

અંતર્મુહૂર્ત્તઆયુ., પૂર્વકોટીત્રિભાગ જેટલુ આયુ બાકી છતે બાંધે, ત્યારે જઘન્યાયુઃ ઉત્કૃષ્ટાબાધા [૨]

અંતર્મુહૂર્ત્ત આયુ. બાકી છતે તેત્રીશ સાગરોપમ આયુ બાંધે ત્યારે ઉત્કૃષ્ટાયુઃ જઘન્યાબાધા [૩]

તેત્રીશ સાગરોપમ આયુ, પૂર્વકોટીત્રિભાગ જેટલુ આયુ બાકી છતે બાંધે, ત્યારે ઉત્કૃષ્ટાયુ ઉત્કૃષ્ટાબાધા. [૪]

નામ બાંધ્યા પછી દેવતાનો એક પલ્યોપમનો જઘન્ય ભવ કરીને અથવા દશ હજાર વર્ષનો નારકીનો જઘન્ય ભવ કરીને જિન થાય તે માટે. અને આહારકદ્વિકની અંતર્મુહૂર્તની જઘન્ય સ્થિતિ કહે છે; આઠમા ગુણઠાણાને પ્રાંતે ચરિમબંધ અંતર્મુહૂર્તનો છે માટે ॥૩૯॥

ક્ષુલ્લકભવ સ્વરૂપ.

१७
सत्तरस महिआ किर, इगाणुपाणंमि हुंति खुड्डभवा;
३७७३
सगतीसयतिहुत्तर, पाणू ण इगमुहुत्तंमि ॥ ४० ॥

सत्तरस समहिआ=કાંઈક અધિક સત્તર.
किर=નિશ્ચયે
इगाणुपाणंमि=એક શ્વાસો-શ્વાસમાં.
हुंति=થાય છે.
खुड्डभवा=ક્ષુલ્લકભવો.
सगतीससयतिहुत्तर=સાડત્રીશશે તહોંતેર [૩૭૭૩]
पाणू-પ્રાણ=શ્વાસોશ્વાસ.
इगमुहुत्तंमि=એક મુહૂર્તમાં.

અર્થઃ—એક શ્વાસોશ્વાસમાં કાંઇક અધિક સત્તર ક્ષુલ્લક [નાના] ભવો નિશ્ચયે થાય છે અને એક મુહૂર્તમાં સાડત્રીશસો તહોંતેર શ્વાસોશ્વાસ થાય છે. ॥૪૦॥

વિવેચન —હવે ક્ષુલ્લક ભવનું સ્વરૂપ કહે છે-સર્વ ભવ થકી ન્હાનો ભવ તે ક્ષુલ્લક ભવ કહીએ. તે એક શ્વાસોશ્વાસ માંહે સત્તર ભવ ઝાઝેરા થાય; એમ તીર્થંકર દેવોએ કહ્યું છે. અને સાડત્રીશસો તહોંતેર [૩૭૭૩] શ્વાસોશ્વાસ એક મુહૂર્તને વિષે હોય. તથા એક શ્વાસોશ્વાસના ૬૫૫૩૬ ભાગ કલ્પીએ, તેવા ૩૭૭૩ ભાગ એક ભવમાંહે જાય; તે માટે ૬૫૫૩૬ ને ૩૭૭૩ વડે ભાગ લીજે [ભાગીએ] એટલે લાધ્યા ૧૭ અને શેષ ૧૩૯૫ વધે તે માંહે ૨૩૭૮ અંશ બીજા હોય તો અઢારમો ભવ પૂરો થાય, એટલે સત્તર ભવ ઝાઝેરા એક શ્વાસોશ્વાસ માંહે થાય. એ क्षुल्लक भव કહીએ. ॥૪૦॥

૬૫૫૩૬
पणसट्ठिसहस पणसय--छत्तीसा इगमुहुत्तखुड्डभवा;
२५६
आवलिआणं दोसय--छप्पन्ना एगखुड्डभवे ॥ ४१ ॥

पणसट्ठिसहस्स=પાંસઠ હજાર,
पणसय छत्तीसा=પાંચસો અને છત્રીશ
इगमुहुत्त=એક મુહૂર્તમાં.
आवलियाणं=આવલિકાના
दोसयछप्पन्ना=બસોછપ્પન.
एगखुड्डभवे=એક ક્ષુલ્લકભવને વિષે.

અર્થ—એક મુહૂર્ત [બે ઘડી] માં પાંસઠ હજાર પાંચસો અને છત્રીસ ક્ષુલ્લક ભવો થાય છે અને એક ક્ષુલ્લક ભવને વિષે બસો છપ્પન આવલિકા થાય છે. ॥ ૪૧ ॥

વિવેચનઃ—એક મુહૂર્ત્તમાંહે ૩૭૭૩ શ્વાસોશ્વાસ થાય તે માટે સત્તર ભવ અને ૧૩૯૫ શેષ અંશો, એ ૧૭ ને ૩૭૭૩ ગુણા કરીએ અને ૧૩૯૫ ઉમેરીએ ત્યારે ૬૫૫૩૬ થાય એટલા એક મુહૂર્ત્તને વિષે ક્ષુલ્લક ભવ થાય; એ ઔદારિક શરીરી મનુષ્ય તિર્યંચ સર્વ માંહે હોય, શ્રી ભગવતી વચનાત્ કર્મપ્રકૃતિને વિષે પણ એમજ કહ્યું છે તથા શ્રી આવશ્યકટીકાએ ક્ષુલ્લક ભવ તે વનસ્પતિ માંહે જ હોય એમ કહ્યું છે તે મતાંતર જાણવું, તથા એક મુહૂર્ત્તમાંહે ૧૬૭૭૭૨૧૬ એટલી આવલિકા થાય તેને ૨૫૬ ભાગે હરીએ ત્યારે ૬૫૫૩૬ એટલા એક મુહૂર્તના ભવ થાય, બસો છપ્પન આવલિકાએ એક ક્ષુલ્લક ભવ થાય. એક શ્વાસોશ્વાસમાંહે ૪૪૮૬ આવલિકા અને એક આવલિકાના ૩૭૭૩ ભાગ કરીએ એવા ૨૪૫૮ ભાગ વધે, ત્યારે એક શ્વાસોશ્વાસમાંહે ૧૭ ભવ પૂરા થાય અને ઉપર સાડી ચોરાણું આવલી ઝાઝેરી વધે. એ ક્ષુલ્લક ભવનું સ્વરૂપ જાણવું. ॥ ૪૧ ॥

ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિબંધના સ્વામી

अविरयसम्मो तित्थं, आहारदुगामराउ य पमत्तो ।
मिच्छद्दिट्ठी बंधइ, जिट्ठठिइं सेसपयडीणं ॥ ४२ ॥

अविरयसम्मो=અવિરત સમ્યગ્ દ્રષ્ટિ મનુષ્ય	पमत्तो=પ્રમત્ત યતિ
तित्थं=તીર્થંકર નામકર્મને	मिच्छद्दिट्ठी=મિથ્યાદૃષ્ટિ
आहारदुगं=આહારકદ્વિક [અને]	बधइ=બાંધે છે
अमराउ=દેવતાના આયુષ્યને	जिट्ठठिई=ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિને
य=વળી	सेसपयडीणं=બાકીની [૧૧૬] પ્રકૃતિની

અર્થ—અવિરત સમ્યગ્દૃષ્ટિ જિનનામકર્મને, પ્રમત્તયતિ આહારકદ્વિક તથા દેવાયુને અને મિથ્યાદૃષ્ટિ બાકીની [૧૧૬] પ્રકૃતિની ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિને બાંધે છે. ॥ ૪૨ ॥

વિવેચન—હવે ઉત્તર પ્રકૃતિ આશ્રયીને ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિબંધના સ્વામી કહે છે.—અવિરત સમ્યગ્દૃષ્ટિ મનુષ્ય પૂર્વે નરકાયુ બાંધીને પછી ક્ષાયોપશમિક સમ્યક્ત્વ પામી મરણ સમયે મિથ્યાત્વે જાય તે અગાઉના સમયે ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિનું તીર્થંકર નામ બાંધે, તથાવિધ ઉત્કૃષ્ટ સંક્લિષ્ટ પરિણામના સંભવ માટે તથા અપ્રમત્તભાવથી નિવર્તમાન થતો પ્રમત્તયતિ[1] ઉત્કૃષ્ટ સંક્લેશ યુક્ત ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિનું

---

૧ પ્રમત્તયતિ આહારકદ્વિકનો ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિબંધ કરે એમ કહ્યું પણ તે કેમ ઘટે? કારણ કે તે આહારકદ્વિકનો બંધ જ કરતો નથી, રસબંધના અધિકારમા પણ આહારકદ્વિકનો જઘન્ય રસબંધ અપ્રમત્તેથી પ્રમત્તે જતાં સંક્લિષ્ટ અધ્યવસાયે અપ્રમત્તને અંતે થાય એમ કહ્યું છે જો સ્થિતિબંધ પ્રમત્તે થાય તો જઘન્યરસબંધ પણ ત્યાજ થવો જોઇએ પુન્ય-પ્રકૃતિમાં જઘન્ય રસબંધ અને ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિબંધ સાથે જ થાય છે.

પ્રાચીન શતકમાં શ્રી શિવશર્મસૂરિ મહારાજા પણ તેમ કહે છે—

देवाउयं पमत्तो, आहारगमप्पमत्त विरओ उ।
तित्थयरं च मणूसो, अविरयसम्मो समज्जेई ॥६०॥

ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિબંધાધિકારની આ ગાથા છે તેમાં કહ્યું છે કે—

દેવાયુનો પ્રમત્ત, આહારકદ્વિકનો અપ્રમત્ત અને તીર્થંકર નામકર્મનો અવિરતિ સમ્યગ્દૃષ્ટિ મનુષ્ય ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિબંધ કરે છે.

ઉપાધ્યાયજી શ્રી યશોવિજયજી મહારાજકૃત કર્મપ્રકૃતિટીકાના પાન ૮૯ની પહેલી બાજુમા સ્થિતિબંધના સ્વામિત્વ પ્રસંગે પણ આજ હકીકત કહી

આહારકદ્વિક બાંધે, ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિ અતિસંક્લિષ્ટતાએજ બંધાય માટે. તથા અપ્રમત્તભાવને અભિમુખ પ્રમત્તયતિ પૂર્વકોડિના આયુવાળો, પૂર્વકોડિના શેષ ત્રીજે ભાગે ઉત્કૃષ્ટ [પૂર્વકોડિને ત્રીજે ભાગે અધિક તેત્રીશ સાગરોપમનું] દેવતાનું આયુ બાંધે, આ શુભસ્થિતિ વિશુદ્ધિએ બંધાય માટે. શેષ ૧૧૬ પ્રકૃતિની ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિ પર્યાપ્તો સર્વ સંક્લિષ્ટ પરિણામી મિથ્યાત્વીજ બાંધે, તેનો બંધ સંકલેશ હેતુક છે તે માટે. પણ ત્યાં તિર્યંચાયુ અને મનુષ્યાયુ તો ઉત્કૃષ્ટ તત્પ્રાયોગ્ય વિશુદ્ધ પરિણામી બાંધે. એ પ્રકારે ગુણઠાણાંને વિષે ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિબંધ કહ્યો ॥ ૪૨ ॥

ગતિને વિષે ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિબંધ

विगलसुहुमाउगतिगं, तिरिमणुआसुरविउव्विनिरयदुगं

एगिंदिथावरायव, आईसाणा सुरुक्कोसं ॥ ४३ ॥

विगलसुहुमाउगतिगं=વિકલત્રિક, સૂક્ષ્મત્રિક અને આયુષ્યત્રિક.
तिरिमणुआ=[મિથ્યાત્વી] તિર્યંચ અને મનુષ્ય.
सुरविउव्विनिरयदुगं=સુરદ્વિક, વૈક્રિયદ્વિક અને નરકદ્વિકને
एगिंदिथावरायव=એકેંદ્રિય જાતિ, સ્થાવર નામ અને આતપ નામકર્મને
आईसाणा=ઇશાન સુધીના
सुर=દેવો
उक्कोसं=ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિએ બાંધે

અર્થ.—મિથ્યાત્વી તિર્યંચ અને મનુષ્ય-વિકલેંદ્રિયત્રિક, સૂક્ષ્મત્રિક અને આયુષ્યત્રિકને તથા સુરદ્વિક, વૈક્રિયદ્વિક અને નરકદ્વિકને ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિએ બાંધે, ઇશાન દેવલોક પર્યંતના દેવો એકેંદ્રિય જાતિ, સ્થાવર નામ અને આતપ નામકર્મને ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિએ બાંધે ॥ ૪૩ ॥

છે તે આ પ્રમાણે—आहारकद्विकस्याप्रमत्तयतिः प्रमत्तताभिमुख.
શ્રી પંચસંગ્રહના પાંચમા દ્વારની ગાથા ૬૪ ની ટીકામાં પણ આજ હકીકત છે—आहारकद्विकस्यापि योऽप्रमत्तसंयत. प्रमत्तभावाभिमुख. स तद्बंधकेषु सर्वसंक्लिष्ट इत्युत्कृष्टं स्थितिबंधं करोति।

વિવેચન—હવે ગતિને વિષે ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિબંધ કહે છે,—વિકલત્રિક ૩, સૂક્ષ્મત્રિક ૬, દેવાયુ વર્જીને આયુત્રિક ૯, સુરદ્વિક ૧૧ વૈક્રિયદ્વિક ૧૩ અને નરકદ્વિક ૧૫ એ ૧૫ પ્રકૃતિની ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિ મિથ્યાત્વી મનુષ્ય તિર્યંચજ બાંધે પણ દેવતા નારકી ન બાંધે, તેને ભવ પ્રત્યયેજ એનો બંધ નથી તે માટે. ત્યાં વિકલત્રિક અને સૂક્ષ્મત્રિકને બંધે તદ્યોગ્ય સંક્લિષ્ટ કહેવા: અતિ સંક્લિષ્ટ તો તે બંધ ઉલ્લંઘીને નરક યોગ્ય બાંધે તે માટે. આયુત્રિકને બંધે મનુષ્ય—તિર્યંચાયુના બંધમાં તદ્યોગ્ય વિશુદ્ધ અને નરકાયુના બંધમાં તદ્યોગ્ય સંક્લિષ્ટ કહેવા, અતિ વિશુદ્ધ અને અતિ સંક્લિષ્ટને આયુર્બંધનો સર્વથા નિષેધ છે, નરકદ્વિક વૈક્રિયદ્વિકને બંધે અતિ સંક્લિષ્ટ કહેવા. દેવદ્વિકને બંધે પણ તદ્યોગ્ય સંક્લિષ્ટ કહેવા અતિ સંક્લિષ્ટ તો મનુષ્યાદિ પ્રાયોગ્ય બાંધે અને અતિ વિશુદ્ધ તો ઉત્કૃષ્ટ બંધ ન બાંધે તે માટે. એકેંદ્રિયજાતિ ૧, સ્થાવર ૨ અને આતપ ૩, એ ત્રણ પ્રકૃતિની ઉત્કૃષ્ટી સ્થિતિ ભવનપતિ, વ્યંતર, જ્યોતિષી, સૌધર્મ અને ઈશાન સુધીના દેવતા સર્વ સંક્લિષ્ટ મિથ્યાત્વીજ બાંધે સનત્કુમારાદિક દેવતા અને નારકી તો એકેંદ્રિય યોગ્ય પ્રકૃતિ ન બાંધે, ત્યાં ઉપજવું નથી તે માટે. અને મનુષ્ય તિર્યંચ તો એટલે સંક્લેશે વર્તતા એ બંધ ઉલ્લંઘીને નરક યોગ્ય બાંધે તે માટે તે નહી. ॥ ૪૩ ॥

तिरिउरलदुगुज्जोअं, छिवट्ठ सुरनिरय सेस चउगइआ;
आहारजिणमपुव्वो—ऽनिअट्टिसंजलणपुरिसलहुं ॥४३॥

तिरिउरलदुग=તિર્યંચદ્વિક અને ઔદારિકદ્વિક,
उज्जोयं=ઉદ્યોત નામકર્મ.
छिवट्ठ=સેવાર્ત સંઘયણ.
सुरनिरय=દેવતા અને નારકી [બાંધે છે.]
सेस=બાકીની ૯૨ પ્રકૃતિ.
चउगइआ=ચારે ગતિવાળામિથ્યાત્વી.
अपुव्वो=અપૂર્વકરણ ગુણઠાણે વર્ત્તતો ક્ષપક શ્રેણિવાળો,
आहारजिणं=આહારકદ્વિક અને જિનનામને,
अनियट्टि=અનિવૃત્તિ બાદર સંપરાયવાળો.
संजलणपुरिस=સંજ્વલન કષાય અને પુરૂષ વેદનો.
लहुं=જઘન્ય સ્થિતિબંધ.

અર્થ.—તિર્યંચદ્વિક. ઔદારિકદ્વિક, ઉદ્યોત નામકર્મ અને સેવાર્ત્ત સંઘયણને દેવતા અને નારકી ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિએ બાંધે, બાકીની ૯૨ પ્રકૃતિ ચારે ગતિવાળા મિથ્યાત્વી બાંધે. અપૂર્વકરણ ગુણઠાણે વર્તતો ક્ષપક શ્રેણીવાળો આહારકદ્વિક અને જિનનામને જઘન્ય સ્થિતિએ બાંધે. અનિવૃત્તિ બાદર સંપરાયવાળો સંજ્વલન કષાય અને પુરૂષવેદનો જઘન્ય સ્થિતિબંધ કરે. ॥ ૪૪ ॥

વિવેચનઃ—તિર્યગ્દ્વિક ૨, ઔદારિકદ્વિક ૪, ઉદ્યોત ૫, છેવટ્ઠું સંઘયણ ૬, એ ૭ પ્રકૃતિની ઉત્કૃષ્ટી સ્થિતિ દેવતા નારકી સર્વ ઉત્કૃષ્ટ સંક્લિષ્ટ મિથ્યાત્વીજ બાંધે મનુષ્ય તિર્યંચ ન બાંધે તે તો તદ્બંધ યોગ્ય સંક્લેશે વર્તતા એ છની ઉત્કૃષ્ટપણે પણ ૧૮ કોડાકોડિસાગરોપમની મધ્યમજ સ્થિતિ બાંધે અને તેથી અધિક સંક્લેશે વર્તતા તો તે બંધ અતિક્રમીને નરક યોગ્યજ બાંધે તે માટે તે ન બાંધે, અને દેવતા નારકી ઉત્કૃષ્ટ સંક્લેશે વર્ત્તતા પણ તિર્યગ્ યોગ્યજ બાંધે, તે માટે એ ૬ પ્રકૃતિની ઉત્કૃષ્ટી ૨૦ કોડાકોડી સાગરોપમની સ્થિતિ બાંધે. અહીં સેવાર્ત્ત સંહનન અને ઔદારિક અંગોપાંગની ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિ બાંધનાર સર્વ સંક્લિષ્ટ સનત્કુમારથી સહસ્રાર લગેના દેવતા જાણવા, હેઠલા નહીં. શેષ [1]૯૨ પ્રકૃતિની ઉત્કૃષ્ટસ્થિતિ ચાર ગતિના મિથ્યાત્વી બાંધે, ત્યાં પણ સાતા ૧, હાસ્ય ૨, રતિ ૩ સ્ત્રીવેદ ૪ પુંવેદ ૫. અંત્ય વર્જીને પાંચ સંસ્થાન અને પાંચ સંઘયણ ૧૫, મનુષ્યદ્વિક ૧૭, સુખગતિ ૧૮, સ્થિરષટ્ક ૨૪ અને ઉચ્ચૈર્ગોત્ર ૨૫, એ ૨૫ પ્રકૃતિની તદ્યોગ્ય સંક્લેશે વર્ત્તતા ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિ બાંધે અને શેષ ૬૭ની ઉત્કૃષ્ટ સંક્લેશે વર્ત્તતા ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિ બાંધે. હવે જઘન્ય સ્થિતિબંધના સ્વામી કહે છે—આહારકદ્વિક અને

---

૧ શેષ ૯૨ પ્રકૃતિઓ નીચે પ્રમાણે

૫ જ્ઞાનાવરણ, ૯ દર્શનાવરણ, ૨ વેદનીય, ૨૬ મોહનીય, ૧ મનુષ્ય ગતિ, ૧ પંચેન્દ્રિયજાતિ, ૧ તૈજસ શરીર, ૧ કાર્મણ શરીર, ૫ આદિના પાંચ સંઘયણ, ૬ સંસ્થાન, ૪ વર્ણચતુષ્ક, ૧ મનુષ્યાનુપૂર્વી, ૨ વિહાયોગતિ, ૧ પરાઘાત, ૧ ઉશ્વાસ, ૧ અગુરૂલઘુ, ૧ નિર્માણ, ૧ ઉપઘાત, ૧૦ ત્રસદશક ૧ અસ્થીર, ૧ અશુભ, ૧ દૌર્ભાગ્ય, ૧ દુઃસ્વર, ૧ અનાદેય, ૧ અયશ, ૨ ગોત્ર અને ૫ અંતરાય.

જિનનામ, એ ત્રણનો જઘન્યબંધ અપૂર્વકરણે ક્ષપકશ્રેણિવાળો બાંધે, તેના બંધક માંહે એજ અતિ વિશુદ્ધ છે માટે, અને તિર્યગ્નરદેવાયુ વર્જીને શેષ સર્વ પ્રકૃતિની જ ન્ય સ્થિતિ વિશુદ્ધિ પ્રત્યયિક હોય તે માટે. સંજ્વલન કષાય અને પુરૂષવેદ એ પાંચની જઘન્ય સ્થિતિ અનિવૃત્તિ બાદરે ક્ષપક શ્રેણીવાળો જ બાંધે, પોતાને છેલ્લે સ્થિતિ બંધે વર્તતો અતિ વિશુદ્ધ હોય માટે. ॥ ૪૪ ॥

---

૧ ૧ ૧ ૯ ૫ ૬

साय जसुच्चावरणा, विग्घं सुहुमो विउव्विछ असन्नी;

૮૫

सन्नी वि आउ बायर–पज्जेगिंदी उ सेसा ॥४५॥

सायजसुच्च=સાતા વેદનીય, યશ નામ, ઉચ્ચગોત્ર;
आवरणाविग्घं=પાંચ જ્ઞાનાવરણ, ચાર દર્શનાવરણ મળી નવ આવરણ અને પાંચ અંતરાય.
सुहुमो=સૂક્ષ્મસંપરાય વાળો
विउव्विछ=વૈક્રિય ષટ્ક,
न्नी=પર્યાપ્તો અસંજ્ઞિ પંચેંદ્રિય તિર્યંચ.
सन्नी=સંજ્ઞિ પચેંદ્રિય,
वि=અસંજ્ઞિ પણ.
आउ=ચાર આયુને
बायरपज्जेगिंदी=બાદર પર્યાપ્ત એકેંદ્રિય,
उ=તો,
सेसाणं=બાકીની [૮૫] પ્રકૃતિનો,

અર્થ -સૂક્ષ્મસંપરાય વાળો સાતાવેદનીય, યશનામ, ઉચ્ચગોત્ર; નવ આવરણ અને પાંચ અંતરાયને જઘન્ય સ્થિતિએ બાંધે. પર્યાપ્તો અસંજ્ઞિ પચેંદ્રિય તિર્યંચ વૈક્રિયષટ્કને જઘન્ય સ્થિતિએ બાંધે, સંજ્ઞિ અને અસંજ્ઞિ પંચેંદ્રિય ચારે પ્રકારના આયુષ્યને જઘન્ય સ્થિતિએ બાંધે. અને બાદર પર્યાપ્તો એકેંદ્રિય બાકીની ૮૫ પ્રકૃતિનો જઘન્ય સ્થિતિબંધ કરે. ॥ ૪૫ ॥

વિવેચન:-સાતાવેદનીય ૧, યશનામ ૨, ઉચ્ચૈર્ગોત્ર ૩, પાંચ જ્ઞાનાવરણ ૮, ચાર દર્શનાવરણ ૧૨ અને પાંચ અંતરાય ૧૭, એ સત્તરની જઘન્ય સ્થિતિ સૂક્ષ્મસંપરાયે ક્ષપકશ્રેણીવાળો ચરમ-સ્થિતિબંધવર્તી બાંધે; તે અતિ વિશુદ્ધ છે માટે. નરકદ્વિક, દેવદ્વિક,

વૈક્રિયદ્વિક, એ વૈક્રિયષટ્ક અસંજ્ઞિપર્યાપ્તો તિર્યંચ પંચેંદ્રિય લઘુ સ્થિતિનાં બાંધે. સાગરોપમના સાતીયા બે હજાર ભાગ પલ્યને અસંખ્યાતમે ભાગે ઊણા એટલી જઘન્ય સ્થિતિ વૈક્રિયષટ્કની છે તે અસંજ્ઞીજ બાંધે; એકેંદ્રિય તથા વિકલેંદ્રિય તો બાંધેજ નહીં અને સંજ્ઞી પંચેંદ્રિય તો મધ્યમ કે ઉત્કૃષ્ટ બાંધે તે માટે તે નહીં. સંજ્ઞી અને અપિ શબ્દથકી અસંજ્ઞી પણ ચારે આયુ જઘન્ય સ્થિતિનાં બાંધે. ત્યાં દેવનારકાયુના બાંધનાર પંચેંદ્રિય તિર્યંચ, મનુષ્ય અને નરતિર્યંચાયુના બાંધનાર એકેંદ્રિયાદિક જાણવા શેષ[1] ૮૫ પ્રકૃતિની જઘન્યસ્થિતિ બાદર પર્યાપ્ત સર્વવિશુદ્ધ એકેંદ્રિયજ બાંધે. અનેરા એકેંદ્રિય તો તેવી વિશુદ્ધિ રહિત માટે અધિક બાંધે અને વિકલેંદ્રિય તથા પંચેંદ્રિય તો સ્વભાવે જ અધિકો બાંધે, તે માટે તે નહીં. ॥૪૫॥

સ્થિતિબંધમાં મૂળ પ્રકૃતિના ૭૮ ભાંગા.

उक्कोसजहन्नेअर, भंगा साई अणाइ धुव अधुवा,
चउहा सग अजहन्नो, सेसतिगे आउचउसु दुहा ॥४६॥

उक्कोसजहन्न=ઉત્કૃષ્ટબંધ, જઘન્ય બંધ.	अधुवा=અધ્રુવ બંધ.
इयर=પ્રતિપક્ષી તે અનુત્કૃષ્ટ, અને અજઘન્ય બંધ.	चउहा=ચાર પ્રકારે
भंगा=ભાંગા.	सग=સાત મૂળ પ્રકૃતિ સંબંધિ
साइ=સાદિ બંધ	अजहन्नो=અજઘન્ય બંધ.
अणाइ=અનાદિ બંધ.	सेसतिगे=બાકીના ત્રણ [જઘન્ય, ઉત્કૃષ્ટ, અનુત્કૃષ્ટ] ને વિષે
धुव=ધ્રુવ બંધ.	आउचउसु=ચાર આયુષ્યને વિષે
	दुहा=બે પ્રકારે-સાદિ, અધ્રુવ.

---

[1] શેષ ૮૫ પ્રકૃતિઓ નીચે પ્રમાણે—

૫ નિદ્રા, ૧ અશાતા, ૧૨ આદિ ૧૨ કષાયો, ૧ મિથ્યાત્વ, ૬ હાસ્યષટ્ક, ૧ સ્ત્રીવેદ, ૧ નપુંસકવેદ, ૧ મનુષ્યગતિ, ૧ તિર્યંચગતિ, ૫ જાતિ, ૧ ઔદારિકશરીર, ૧ તેજસશરીર, ૧ કાર્મણશરીર, ૧ ઔદારિક-

અર્થ.—ઉત્કૃષ્ટ બંધ, જઘન્ય બંધ, અનુત્કૃષ્ટ બંધ અને અ ઘન્ય બંધ એ ચાર ભાંગા અથવા સાદિબંધ, અનાદિબંધ, બંધ અને અધ્રુવબંધ એ ચાર ભાંગા જાણવા સાત મૂળ પ્ર સંબંધિ અજઘન્ય બંધ ચાર પ્રકારે છે અને બાકીના ત્રણ બં વિષે સાદિ અધ્રુવ એ બે પ્રકારે બંધ છે. ચાર આયુષ્યને વિ સાદિ અને અધ્રુવ એ બે ભાંગે બંધ છે. ॥ ૪૬ ॥

વિવેચનઃ—હવે સ્થિતિબંધને વિષે ચાર ભાંગા કહે છે-ઉત્કૃ અને જઘન્ય બંધ, ઇતર તે તેના પ્રતિપક્ષી એટલે અનુત્કૃષ્ટ અ અજઘન્ય બંધ, એ ચાર. ત્યાં સર્વને ઉપરિવર્તી તે ઉત્કૃષ્ટ બં ૧, તે ઉત્કૃષ્ટ થી માંડીને સમય સમયની હાનિ જ્યાં લગે જઘ થાય ત્યાં લગે સર્વે અનુત્કૃષ્ટ બંધ ૨, એ બે ભેદ માંહે સ સ્થિતિવિશેષ આવ્યા. સર્વથકી અધોવર્તી તે જઘન્ય બંધ ૧, જઘન્યથી માંડીને સમય સમયની વૃદ્ધિ જ્યાં લગે ઉત્કૃષ્ટ થાય ત લગે સર્વ અજઘન્યબંધ ૨, એ બે ભેદમાંહિ પણ સર્વ સ્થિતિ ભેદ આવ્યા. વળી પ્રકારાંતરે બંધ ચાર ભેદે છે;-સાદિબંધ ૧ અનાદિબંધ ૨, ધ્રુવબંધ ૩ અને અધ્રુવબંધ ૪. ત્યાં જે વ્યુચ્છેદ પામીને ફરી બંધાય તે સાદિબંધ ૧, અનાદિકાળથી અવ્યુચ્છિન્ન હોય તે અનાદિબંધ ૨, જે આગળ કોઇ વારે વ્યુચ્છેદ નહી પામે તે અભવ્ય સંબંધી ધ્રુવબંધ ૩, અને જે આગળ કોઇવારે વિચ્છેદ પામશે તે ભવ્ય સંબંધિ અધ્રુવબંધ ૪. આયુ વર્જીને સાત મૂલ પ્રકૃતિનો અજઘન્યબંધ તે ચાર ભેદે હોય.-સાદિ ૧; અનાદિ ૨, ધ્રુવ ૩ અને અધ્રુવ ૪, તે કેમ? સાત મૂલ પ્રકૃતિમાંહે ક્ષપકને મોહનીયનો અનિવૃત્તિ બાદરે છેલ્લો સ્થિતિબંધ તે જઘન્યસ્થિતિ બંધ અને શેષ ૬ પ્રકૃતિનો સૂક્ષ્મસંપરાયે છેલ્લો સ્થિતિબંધ તે જઘન્ય સ્થિતિબંધ. તે ક્ષપકથી ઉપશમશ્રેણિ વાળો બમણો બાંધે તે માટે ત્યાં ઉપશમ શ્રેણિવાળાનો છેલ્લો બંધ તે અજઘન્ય-

ગોપાંગ, ૬ સંઘયણ, ૬ સંસ્થાન, ૪ વર્ણચતુષ્ક, ૧ તિર્યંચાનુપૂર્વી, ૧ મનુષ્યાનુપૂર્વી, ૨ વિહાયોગતિ, ૧ પરાઘાત, ૧ ઉશ્વાસ, ૧ આતપ, ૧ ઉદ્યોત, ૧ અગુરુલઘુ, ૧ નિર્માણ, ૧ ઉપઘાત, ૯ ત્રસનવક, ૧૦ સ્થાવર-દશક, ૧ નીચગોત્ર.

બંધ કહીએ; તે ઉપશાન્તમોહાવસ્થાએ અજઘન્યબંધનો અબંધક થઈ ને ત્યાંથી પડતો પાછો અજઘન્ય બાંધે ત્યારે તે અજઘન્યબંધ સાદિ ૧, ઉપશાંતમોહાવસ્થા અણપામ્યા જીવને કોઇ વખતે વ્યુચ્છેદ ગયો નથી તે માટે તેને અનાદિ ૨, અભવ્યને અંત નથી તે માટે ધ્રુવ ૩, ભવ્યને અંત છે તે માટે તે અજઘન્યબંધ અધ્રુવ ૪, સાત મૂળ પ્રકૃતિના શેષ જઘન્ય ૧, ઉત્કૃષ્ટ ૨ અને અનુત્કૃષ્ટ ૩ એ ત્રણ બંધને વિષે સાદિ અને અધ્રુવ એ બે ભેદ હોય તે કેમ ? ક્ષપકને મોહનીયનો અનિવૃત્તિબાદરને ચરમસ્થિતિબંધે અને શેષ ૬ નો સૂક્ષ્મસંપરાયને ચરમસ્થિતિબંધે જઘન્ય બંધ હોય, તે પૂર્વે કોઇવારે એ જઘન્ય બંધ બાંધ્યો નથી તે માટે સાદિ ૧, તે પછી ક્ષીણમોહાવસ્થાએ તે બંધ સર્વથા નહીં હોય તે માટે અધ્રુવ ૨, જઘન્યબંધે એ બેજ ભેદ હોય અન્ય બે ન હોય. ઉત્કૃષ્ટ બંધ તો ૩૦, ૭૦, ૨૦, કોડાકોડી સાગર પ્રમાણ છે, તે તો સર્વ સંક્લિષ્ટ મિથ્યાત્વી પર્યાપ્ત સંજ્ઞી પંચેંદ્રિયમાંહે પામીએ; તે તો અનુત્કૃષ્ટ બંધ થકી ઉતરીને કોઇવારેજ બાંધે પણ સદાય તે ન હોય તે માટે સાદિ ૧, અંતર્મુહૂર્ત પછી અવશ્ય અનુત્કૃષ્ટ બાંધે તે માટે અધ્રુવ ૨, ઉત્કૃષ્ટથકી પડીને અનુત્કૃષ્ટ બાંધે એટલે અનુત્કૃષ્ટ પણ સાદિ ૧, ત્યાર પછી તે જઘન્યથી અંતર્મુહૂર્તે ઉત્કૃષ્ટથી અનંતી ઉત્સર્પિણીએ ફરી ઉત્કૃષ્ટ બંધ કરે તે માટે અધ્રુવ ૨, એમ ઉત્કૃષ્ટ અનુત્કૃષ્ટને વિષે જીવ ભ્રમણ કરે તે માટે એ બેને અનાદિ પણું અને ધ્રુવપણું ન હોય.

આઉખાના ઉત્કૃષ્ટાદિ ૪ ને વિષે સાદિ અને અધ્રુવ એ બેજ ભાંગા હોય, ભવમાંહે એકજ વાર આયુ બંધાય તે માટે બાંધતાં સાદિ અને અંતર્મુહૂર્તે બાંધી રહે તે માટે અધ્રુવ.

એ પ્રકારે સાત મૂળ પ્રકૃતિ માંહે એકેકીના દશ દશ એવં ૭૦ અને આયુના ૮ એમ ૭૮ ભાંગા થાય. ॥૬૨॥

स्थितिबंधमां उत्तर प्रकृतिना ६९६ भांगा.

चउभेओ अजहन्नो, संजलणावरणनवगविग्घाणं;
सेसतिगि साइ अधुवो, तह चउहा सेसपयडीणं ॥४७॥

चउभेओ=चार भेदे.
अजहन्नो=अजघन्य बंध
संजलणावरणनवगविग्घाण=संज्वलन कषाय, नव आवरण अने पांच अंतरायनो.
सेसतिगि=बाकीना त्रण बंधने विषे
साइअधुवो=सादि अने अध्रुवबंध
तह=तेमज-सादि, अध्रुव,
चउहा=जघन्यादि चार प्रकारनो बंध
सेसपयडीणं=बाकीनी [१०२] प्रकृतिनो.

अर्थ—संज्वलन कषाय, नव आवरण अने पांच अंतराय संबंधि अजघन्य स्थितिबंध चार भेदे छे अने एज प्रकृतिओना बाकीना त्रण बंधने विषे सादि अने अध्रुव बंध होय. बाकीनी १०२ प्रकृति संबंधि जघन्यादि चार प्रकारनो बंध तेवीज रीते [सादि अध्रुव] छे. ॥४७॥

विवेचन—हवे उत्तर प्रकृतिने विषे भांगा कहे छे.—चार संज्वलनना कषाय ४, पांच ज्ञानावरणीय ९, चार दर्शनावरणीय १३ अने पांच अंतराय १८, एनो अजघन्य बंध चार भेदे होय. उपशमश्रेणि वाळाने १८ प्रकृतिनो अजघन्य बंध कहीए; ते-उपशांतमोहावस्थाए अबंधक थइने पडतो पाछो अजघन्य बांधे ते सादि १, उपशान्त मोहावस्था पाम्या अगाउ कोइवारे व्युच्छेद नथी गयो ते माटे अनादि २, अभव्यने अंत नथी ते माटे ध्रुव ३, अने भव्यने अंत छे ते माटे अध्रुव ४. ए १८ प्रकृतिना शेष जघन्य १, उत्कृष्ट २ अने अनुत्कृष्ट ३ ए त्रण बंधने विषे सादि १, अध्रुव २, ए बे भांगा होय, ते केम ? क्षपक श्रेणिए पोतपोताना बंधना उच्छेद समय अगाउ जघन्य बंध होय, ने प्रथमज बांधवा मांडयो छे ते माटे सादि १, आगळ

અબંધક થશે તે માટે અધ્રુવ ૨, ઉત્કૃષ્ટ બંધ તો સંજ્ઞી પંચેંદ્રિય મિથ્યાત્વી કરે, તે તો અંતર્મુહૂર્ત રહે પછી વળી અનુત્કૃષ્ટ કરે. એમ આરોહણે (ચડવું) અવતરણે (ઉતરવું) કરીને એ બેને સાદિ અધ્રુવપણું હોય. શેષ ૧૦૨ પ્રકૃતિનો ચારે પ્રકારનો બંધ તે પણ એમજ સાદિ ૧, અધ્રુવ ૨, એ બે ભાંગે હોય. તે કેમ ? નિદ્રા-પંચક ૫, મિથ્યાત્વ ૬, બાર કષાય ૧૮, ભય ૧૯, જુગુપ્સા ૨૦, તૈજસ ૨૧, કાર્મણ ૨૨, વર્ણચતુષ્ક ૨૬, ઉપઘાત ૨૭, અગુરૂલઘુ ૨૮ અને નિર્માણ ૨૯, એ ઓગણત્રીશ પ્રકૃતિનો જઘન્ય સ્થિતિબંધ સર્વ વિશુદ્ધ બાદર એકેંદ્રિય પર્યાપ્તો કરે. તે અન્તર્મુહૂર્ત પછી સંક્લિષ્ટ થઇને અજઘન્ય બંધ કરે, વળી તેજ ભવમાં અથવા ભવાં-તરે શુદ્ધિ પામીને ફરી પણ જઘન્ય સ્થિતિબંધ કરે; એમ જઘન્ય અજઘન્યની પરાવૃત્તિ (ફેરફાર) થાવે કરીને એ જઘન્ય અજઘન્ય બંધ સાદિ અધ્રુવ હોય. અને એ ૨૯ નો ઉત્કૃષ્ટ બંધ તો સર્વ સંક્લિષ્ટ સંજ્ઞી પંચેંદ્રિય પર્યાપ્તો જ કરીને વળી અન્તર્મુહુર્ત્તે ફરી અનુત્કૃષ્ટ બંધ કરે, વળી કોઇ વારે ઉત્કૃષ્ટ કરે, એમ એ બે પણ સાદિ અધ્રુવ હોય અને શેષ ૭૩ પ્રકૃતિ તે તો અધ્રુવબંધી છે તેના જઘન્ય ૧, અજઘન્ય ૨, અનુત્કૃષ્ટ ૩, અને ઉત્કૃષ્ટ ૪, એ ચારે બંધ તે અધ્રુવબંધી છે માટે ૪ સાદિ અને અધ્રુવ એ બે ભેદે હોય પૂર્વોક્ત ૧૮ પ્રકૃતિના એકેકીના દશ દશ એવં ૧૮૦ ભાંગા થાય અને ૧૦૨ પ્રકૃતિના એકેકીના આઠ આઠ એવં ૮૧૬ ભાંગા થાય, એ બે મળીને ૯૯૬ ઉત્તર પ્રકૃતિના ભાંગા થાય અને મૂળ પ્રકૃતિના ૭૮ ભાંગા, એ સર્વ મળીને એક હજાર ચુમ્મોત્તેર [૧૦૭૪] સ્થિતિબંધના ભાંગા થાય. ॥ ૪૭ ॥

ગુણઠાણે સ્થિતિબંધ.

साणाइ अपुव्वंते, अयरंतो कोडिकोडिओ न हिगो;
बंधो नहु हीणो न य, मिच्छे भव्विअरसन्निंमि ॥४८॥

सासाइअपुव्वंते=सास्वादनथी मांडीने अपूर्वकरण गुणस्थान सुधी	नहु=नज होय
यंतो कोडिकोडिओ=अंतः कोडाकोडी सागरोपमथी	हीणो=हीन—ओछो
न हिगो=न अधिक [बंध] होय.	न य=वळी न ज होय
बंधो=बंध	मिच्छे=मिथ्यादृष्टि
	भव्वियरसन्निम=भव्य अने अभव्य संज्ञिने विषे

अर्थ—सास्वादनथी अपूर्वकरण गुणस्थान पर्यंत अंतः कोडाकोडी सागरोपमथी अधिक बंध न होय, तेमज तेनाथी हीन बंध पण न ज होय. मिथ्यादृष्टि भव्य अने अभव्य संज्ञिने विषे पण हीन बंध न ज होय. ॥४८॥

विवेचन—हवे संज्ञी पंचेंद्रियने गुणठाणे कर्मनो स्थिति बंध कहे छे.—त्यां जे ७०, ३० अने २० कोडाकोडी सागरोपमनो स्थितिबंध छे ते मिथ्यात्व गुणठाणेज होय. त्यारपछी सास्वादन गुणठाणाथकी मांडीने अपूर्वकरण लगे अंतःकोडाकोडि सागरोपम प्रमाणज बंध होय. पण तेथी अधिक न होय, अंतःकोडाकोडी थकी अधिको तो मिथ्यात्व गुणठाणे होय. तथा सिद्धान्ते एम कह्युं छे जे ग्रंथिभेद कर्या पछी मिथ्यात्वे जाय तो पण अंत कोडाकोडि सागरोपमथकी अधिकी स्थिति न बांधे, बंधेण न वोलइ कयाचि, इत्यावश्यकवचनात् अने कर्मग्रंथमते तो ग्रंथिभेद कर्या पछी सास्वादनादिकेज अधिकी स्थिति न बांधे पण मिथ्यात्वे आव्यो अधिकी बांधे, यावत् उत्कृष्टी पण बांधे पण तीव्रानुभागे न बांधे, कर्मप्रकृतिग्रंथे पण एम कह्युं छे, अने जे एकेंद्रियादिक सास्वादन गुणठाणे सागरोपमना भाग बांधे छे, ते तो तेथी पण हीणो बांधे छे, पण इहां ते एकेंद्रियादिकनी विवक्षा नथी, इहां तो संज्ञीपंचेंद्रियनी विवक्षा छे, माटे ते संज्ञी पंचेंद्रिय सास्वादनादिक अपूर्वकरण लगे अंतःकोडाकोडी सागरोपमथकी हीणो —ओछो पण न बांधे; अनिवृत्तिकरणादिके हीणो बांधे इत्यर्थः. इहां कोइक पूछे जे सास्वादनथी आठमा गुणठाणा लगे जो

હીનાધિકપણું નથી તો સ્થિતિબંધનું અલ્પબહુત્વ કહેશો ત્યાં સાધુના ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિબંધ થકી દેશવિરતિનો જઘન્ય સ્થિતિબંધ સંખ્યાત ગુણો, અને તેથી અવિરત સમ્યગ્દૃષ્ટિ પર્યાપ્તા અપર્યાપ્તાના જઘન્ય ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિબંધ સંખ્યાતગુણા હોય, એ કેમ ઘટે? તત્રોત્તરં- જેમ નવ સમયથી માંડીને સમયોન મુહૂર્ત લગે અંતર્મુહૂર્તના અસંખ્યાતા ભેદ હોય તેમ સાધુના ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિબંધથી માંડીને સમયાધિક પર્યાપ્ત સંજ્ઞિ પંચેંદ્રિયના ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિબંધ લગે અસંખ્યાતા સ્થિતિબંધના ભેદ હોય, તે સર્વ અંતઃકોડાકોડિ કહીએ; તેથી સંખ્યાતગુણા કહેતાં કાંઈ દૂષણ નહીં અને મિથ્યાદૃષ્ટિ ભવ્ય તથા અભવ્ય સંજ્ઞી પંચેંદ્રિયને વિષે અંતઃકોડાકોડિ સાગરોપમ થકી ઓછો બંધ નજ હોય, અસંજ્ઞી વિકલેંદ્રિય અને એકેંદ્રિયાદિકને તો મિથ્યાત્વે પણ હીણો હોય છે તે ઈહાં વિવક્ષ્યા નહિં. ॥૪૮॥

સ્થિતિબંધનું અલ્પબહુત્વ.

जइलहुबंधो बायर,-पज्जअसंखगुण सुहुमपज्जऽहिगो ।
एसि अपज्जाण लहू, सुहुमेअर अपज्जपज्जगुरु ॥४९॥

जइलहुबंधो=યતિનો જઘન્ય સ્થિતિબંધ.
बायरपज्ज=બાદર પર્યાપ્તા એકેંદ્રિયનો
असंखगुण=અસંખ્યાત ગુણ
सुहुमपज्ज=સૂક્ષ્મ પર્યાપ્તા એકેંદ્રિયનો
हिगो=વિશેષાધિક
एसिं=એના [બાદર સૂક્ષ્મ એકેંદ્રિયના]
अपज्जाण=અપર્યાપ્તાનો
लहू=લઘુ-જઘન્ય સ્થિતિબંધ
सुहुमेयरअपज्जपज्जगुरु=સૂક્ષ્મ અપર્યાપ્તા એકેંદ્રિય, બાદર અપર્યાપ્તા એકેંદ્રિય સૂક્ષ્મપર્યાપ્તા એકેંદ્રિય અને બાદર પર્યાપ્તા એકેંદ્રિયનો ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિબંધ

અર્થ —યતિનો જઘન્ય સ્થિતિબંધ સર્વથી થોડા હોય. બાદર પર્યાપ્તા એકેંદ્રિયનો જઘન્ય સ્થિતિબંધ તેથી અસંખ્યાત

ગુણ હોય અને સૂક્ષ્મ પર્યાપ્તા એકેંદ્રિયનો તેથી વિશેષાધિક હોય. એ [બાદર સૂક્ષ્મ એકેંદ્રિય] ના અપર્યાપ્તાનો જઘન્ય સ્થિતિબંધ તેથી વિશેષાધિક; તે થકી સૂક્ષ્મ અપર્યાપ્તા એકેંદ્રિય, બાદર અપર્યાપ્તા એકેંદ્રિય, સૂક્ષ્મ પર્યાપ્તા એકેંદ્રિય અને બાદર પર્યાપ્તા એકેંદ્રિયનો ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિબંધ અનુક્રમે વિશેષાધિક હોય. ॥૪૯॥

વિવે :—હવે એકેંદ્રિયાદિકને વિષે સ્થિતિબંધનું અલ્પબહુત્વ કહે છે.-સર્વથકી થોડા યતિનો જઘન્ય સ્થિતિબંધ, સૂક્ષ્મસંપરાયે અંતર્મુહૂર્ત્તનોજ હોય તે માટે ૧, તે થકી બાદર પર્યાપ્ત એકેંદ્રિયનો જઘન્ય સ્થિતિબંધ અસંખ્યાત ગુણો, સાગરોપમના ભાગનો હોય તે માટે ૨, તે થકી સૂક્ષ્મ પર્યાપ્ત એકેંદ્રિયનો જઘન્ય સ્થિતિબંધ વિશેષાધિક હોય ૩; તે થકી એ બેના અપર્યાપ્તાનો લઘુ એટલે બાદર અપર્યાપ્તાનો જઘન્ય સ્થિતિબંધ વિશેષાધિક ૪; તે થકી સૂક્ષ્મ અપર્યાપ્તાનો જઘન્ય સ્થિતિબંધ વિશેષાધિક ૫; તે થકી સૂક્ષ્મ અપર્યાપ્તાનો ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિબંધ વિશેષાધિક ૬, તે થકી ઈતર તે બાદર અપર્યાપ્તાનો ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિબંધ વિશેષાધિક ૭; તે થકી સૂક્ષ્મ પર્યાપ્તાનો ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિબંધ વિશેષાધિક ૮; અને તે થકી બાદર પર્યાપ્તા એકેંદ્રિયનો ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિબંધ વિશેષાધિક ૯; ॥૪૯॥

लहु बिअपज्जअपज्जे, अपजेअरबिअगुरुऽहिगो एवं ।
तिचउअसन्निसु नवरं, संखगुणो बिअअमणपज्जे॥५०॥

(word numbers: १० लहु, ११ बिअपज्ज, १२ अपज्जे, १३ अपजेअर, १७ ति, २१ चउ, २५ असन्निसु)

लहु=જઘન્ય સ્થિતિબંધ,
बिय=બેઇંદ્રિય
पज्ज अपज्जे=પર્યાપ્તા અપર્યાપ્ત ને વિષે
अपजेयर=અપર્યાપ્તા અને પર્યાપ્તા
बियगुरु=બેઇંદ્રિયનો ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિબંધ
अहिगो=અધિક

एवं=એ પ્રકારે
ति असन्निसु=તેઇંદ્રિય ચૌરિંદ્રિય અને અસંજ્ઞિ પંચેંદ્રિય વિષે
नवरं=એટલું વિશેષ
संखगुणो=સંખ્યાત ગુણ
बियअमणपज्जे=બેઇંદ્રિય પર્યાપ્તા અને અસંજ્ઞિ પચેંદ્રિય પર્યાપ્તાને વિષે

અર્થઃ—બેઇંદ્રિય પર્યાપ્તા અને અપર્યાપ્તાનો જઘન્ય સ્થિતિબંધ તે થકી સંખ્યાતગુણ અને વિશેષા૦, તે થકી બેઇંદ્રિય અપર્યાપ્તા અને પર્યાપ્તાનો ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિબંધ વિશેષાધિક; તેઇંદ્રિય, ચૌરિંદ્રિય અને અસંજ્ઞિ પંચેંદ્રિયને વિષે એ પ્રકારે [બેઇંદ્રિયમાં કહ્યા પ્રમાણે] જાણવું. એટલું વિશેષ કે બેઇંદ્રિય પર્યાપ્તા અને અસજ્ઞિ પચેદ્રિય પર્યાપ્તાને વિષે સંખ્યાતગુણ કહેવો. ॥૫૦॥

વિવેચન—તે થકી બેઇંદ્રિય પર્યાપ્તાનો જઘન્ય સ્થિતિબંધ સંખ્યાત ગુણો ૧૦. પચ્ચીશ ગુણો માટે; તે થકી બેઇંદ્રિય અપર્યાપ્તાનો જઘન્ય સ્થિતિબંધ વિશેષાધિક ૧૧; તે થકી બેઇંદ્રિય અપર્યાપ્તાનો ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિબંધ વિશેષાધિક ૧૨; તે થકી બેઇંદ્રિય પર્યાપ્તાનો ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિબંધ વિશેષાધિક ૧૩; એમ તેઇંદ્રિય ચઉરિંદ્રિય, અસંજ્ઞી પચેંદ્રિયને વિષે પણ ચાર ચાર બોલ કહેવા, એટલુ વિશેષ છે જે-બેઇંદ્રિય અને અસંજ્ઞી પંચેંદ્રિયને પહેલે બોલે સંખ્યાત ગુણા કહેવા; અન્યત્ર સઘળે વિશેષાધિક કહેવા. તે આ પ્રમાણે-તે થકી તેઇંદ્રિય પર્યાપ્તાનો જઘન્ય સ્થિતિબંધ વિશેષાધિક ૧૪, તે થકી તેઇંદ્રિય અપર્યાપ્તાનો જઘન્ય સ્થિતિબંધ વિશેષાધિક ૧૫, તે થકી તેઇંદ્રિય અપર્યાપ્તાનો ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિબંધ વિશેષાધિક ૧૬, તે થકી તેઇંદ્રિય પર્યાપ્તાનો ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિબંધ વિશેષાધિક ૧૭, તે થકી ચઉરિંદ્રિય પર્યાપ્તાનો જઘન્ય સ્થિતિબંધ વિશેષાધિક ૧૮, તે થકી ચઉરિંદ્રિય અપર્યાપ્તાનો જઘન્ય સ્થિતિબંધ વિશેષાધિક ૧૯, તે થકી ચઉરિંદ્રિય અપર્યાપ્તાનો ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિબંધ વિશેષાધિક ૨૦, તે થકી ચઉરિંદ્રિય પર્યાપ્તાનો ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિબંધ વિશેષાધિક ૨૧, તે થકી અસંજ્ઞી પચેંદ્રિય પર્યાપ્તાનો જઘન્ય સ્થિતિબંધ સંખ્યાત ગુણો છે, ચઉરિંદ્રિય થકી દશ ગુણો માટે ૨૨, તે થકી અસંજ્ઞી પંચેંદ્રિય અપર્યાપ્તાનો જઘન્ય સ્થિતિબંધ વિશેષાધિક ૨૩, તે થકી અસંજ્ઞી પંચેંદ્રિય અપર્યાપ્તાનો ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિબંધ વિશેષાધિક ૨૪, તે થકી અસંજ્ઞી પંચેંદ્રિય પર્યાપ્તાનો ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિબંધ વિશેષાધિક ૨૫ ॥૫૦॥

तो जइजिट्ठो[૨૬] बंधो, संखगुणो देसविरयहस्सि[૨૭]अरो[૨૮];

सम्मचउ[૩૨] सन्निचउरो[૩૬], ठिइबंधाऽणुकम संखगुणा. ५१

तो=તે થકી.
जइजिट्ठोबंधो=યતિનો ઉત્કૃષ્ટબંધ.
संखगुणो=સંખ્યાત ગુણ.
देसविरयहस्स=દેશવિરતિનો જઘન્ય [અને]
इयरो=ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિબંધ.
सम्मचउ=સમ્યગ્દૃષ્ટિના ચાર પ્રકારના [સ્થિતિબંધો]
सन्निचउरो=સંજ્ઞિ પંચેંદ્રિય મિથ્યાદ્રષ્ટિના ચાર
ठिइबंधा=સ્થિતિબંધો
अणुकम=અનુક્રમે.
संखगुणा=સંખ્યાત ગુણા.

અર્થ—તે થકી યતિનો ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિબંધ સંખ્યાતગુણ; તે થકી દેશવિરતિનો જઘન્ય અને ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિબંધ, સમ્યગ્દૃષ્ટિના ચાર સ્થિતિબંધ અને સંજ્ઞી પચેંદ્રિય મિથ્યાત્વીના ચાર સ્થિતિબંધ અનુક્રમે સખ્યાતગુણ હોય. ॥૫૧॥

વિવેચનઃ—તે થકી યતિનો ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિબંધ સખ્યાત ગુણો છટ્ઠે પ્રમત્ત ગુણઠાણે અંત કોડાકોડી સાગરોપમની સ્થિતિ બાંધે તે માટે ૨૬, તે થકી દેશવિરતિનો જઘન્ય સ્થિતિબંધ સંખ્યાતગુણો ૨૭, તે થકી દેશવિરતિનો ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિબંધ સંખ્યાત ગુણો ૨૮ તે થકી અવિરતિ સમ્યગ્દૃષ્ટિના ચાર બોલ તે કેમ? સમ્યકત્વી પર્યાપ્તાનો જઘન્ય સ્થિતિબંધ સંખ્યાતગુણો ૨૯, તે થકી સમ્યકત્વી અપર્યાપ્તાનો જઘન્ય સ્થિતિબધ સંખ્યાતગુણ ૩૦, તે થકી સમ્યકત્વી અપર્યાપ્તાનો ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિબંધ સંખ્યાતગુણ ૩૧, તે થકી સમ્યક્ત્વી પર્યાપ્તાનો ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિબંધ સંખ્યાતગુણ ૩૨, તે પછી સંજ્ઞીના ચાર બોલ તે કેમ? તે થકી સજ્ઞી પચેંદ્રિય પર્યાપ્તાનો જઘન્ય સ્થિતિબંધ સંખ્યાતગુણ ૩૩, તે થકી, સંજ્ઞી પંચેંદ્રિય અપર્યાપ્તાનો જઘન્યસ્થિતિબધ સંખ્યાતગુણ ૩૪, તે થકી સંજ્ઞી પંચેંદ્રિય અપર્યાપ્તાનો ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિબધ સંખ્યાતગુણ ૩૫, તે થકી સંજ્ઞી પંચેંદ્રિય પર્યાપ્તાનો ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિબધ સંખ્યાતગુણો, ૭૦ કોડાકોડિ સાગરપ્રમાણ છે માટે ૩૬. એ સ્થિતિબંધમાં અનુક્રમે ૨૬ થી માંડીને

૩૬ ગુણી ૧૧ કોડ સંખ્યાતગુણી કહેવા. કેટલી રીતે થશે કેમ કહે ૧૮ કોડ અંતઃકોડાકોડિ સાગર પ્રમાણ કર્મપ્રકૃતિમાં કહ્યા છે પણ તે સંખ્યાતગુણા કેમ થાય ? વિશેષાધિકજ કહે, એ વિચારવા[1] યોગ્ય છે. પંડિતે વિચારવું. ॥૫૧॥

કર્મ સ્થિતિનું શુભાશુભપણું.

सव्वाणवि जिट्ठठिई, असुभा जं साइसंकिलेसेणं
इअरा विसोहिओ पुण, मुत्तुं नरअमरतिरिआउं. ५२.

सव्वाणवि=સર્વે [કર્મ પ્રકૃતિ] ની	इअरा=જઘન્ય સ્થિતિ
जिट्ठठिई=ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિ	विसोहिओ=વિશુદ્ધિવડે
असुभा=અશુભ-અપ્રશસ્ત	पुण=વળી.
जं=જે કારણ માટે	मुत्तुं=મૂકી દઈને-વર્જીને
सा=તે [ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિ]	नरअमरतिरिआउं=મનુષ્ય, દેવ અને તિર્યંચના આયુષ્યને
साइसंकिलेसेणं=તીવ્ર કષાયના ઉદયે	

અર્થ—મનુષ્ય, દેવ અને તિર્યંચના આયુષ્યને વર્જીને બાકીની સર્વે કર્મપ્રકૃતિની ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિ તે અશુભ જાણવી, જે કારણ માટે તે તીવ્ર કષાયના ઉદયે બંધાય. જઘન્ય સ્થિતિ વિશુદ્ધિવડે બંધાય ॥૫૨॥

વિવેચન—સર્વે શુભ અશુભ પ્રકૃતિની જે ઉત્કૃષ્ટી સ્થિતિ તે અશુભ જાણવી, જે ભણી તે જ્યેષ્ઠ સ્થિતિ અતિ સંકલેશે-તીવ્ર કષાયોદયે-ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિબંધના અધ્યવસાયસ્થાનકે કરીને બંધાય, સર્વ શુભાશુભ પ્રકૃતિની સ્થિતિ સંકલેશની વૃદ્ધિએ વધે અને સંકલેશ ઘટવાથી ઘટે, અને અનુભાગ તો કષાયવૃદ્ધિએ અશુભ પ્રકૃતિનો વધે અને શુભ પ્રકૃતિનો ઘટે, અને કષાયની હાનિએ અશુભ પ્રકૃતિનો ઘટે, અને શુભ પ્રકૃતિનો વધે ठिइअणुभागं कसायाओ. ઇતિ વચનાત્ અને ઇતર જે જઘન્ય સ્થિતિ તે વિશુદ્ધિએ -કષાયને મંદપણે બંધાય, તે શુભ જાણવી, જેમ જેમ જે સર્વોત્કૃષ્ટ

---

૧ જુઓ ૪૮ મી ગાથાના વિવેચનમાં આ ટબાકારનો પોતાનોજ ખુલાસો.

વિશુદ્ધિવંત થાય તેમ તેમ તે કર્મની જઘન્ય સ્થિતિ બાંધે. મનુષ્યાયુ: ૧; દેવાયુ: ૨ અને તિર્યંગાયુ: ૩. એ ત્રણ આયુ વર્જીને શેષની જ્યેષ્ઠ સ્થિતિ અશુભ જાણવી, પણ એ ત્રણની નહીં. એ ત્રણ તો વિશુદ્ધિની વૃદ્ધિએ વધે, વળી એ ત્રણ આયુનો સ્થિતિની વૃદ્ધિએ રસ પણ વધે અને તે પણ શુભ હોય. ॥૫૨॥

યોગનું અલ્પબહુત્વ.

सुहुमनिगोआइखण,-प्पजोग बायर य विगलअमणमणा;
अपज्जलहु पढमदुगुरु, पजहस्सिअरो असंखगुणो.॥५३॥

(Printed numerals over the words: १ सुहुमनिगो, २ बायर, ५ विगल, ६ अमण, ७ मणा; ९ अपज्ज, ११ पढमदु, १२ गुरु.)

सुहुमनिगोअ=લબ્ધિ અપર્યાપ્તા સૂક્ષ્મનિગોદનો
आइखण=[ઉત્પત્તિના] પહેલા સમયે
अप्पजोग=અલ્પયોગ.
बायर य विगलअमणमणा अपज्ज= બાદરનિગોદ, વિકલેંદ્રિય, અસંજ્ઞિપંચેંદ્રિય અને સંજ્ઞિ પંચેંદ્રિય અપર્યાપ્તાનો
लहु=જઘન્ય યોગ
पढमदु=પ્રથમદ્વિક [અપર્યાપ્તા સૂક્ષ્મબાદર નિગોદ] નો
गुरु=ઉત્કૃષ્ટ યોગ [અને]
पजहस्सिअरो=પર્યાપ્તાનો જઘન્ય અને ઉત્કૃષ્ટ યોગ.
असंखगुणो=અસંખ્યાતગુણ

અર્થ.—સૂક્ષ્મ નિગોદ [લબ્ધિ અપર્યાપ્તા] નો પહેલા સમયે અલ્પ યોગ હોય. તે થકી અપર્યાપ્તા એવા બાદર એકેંદ્રિય, વિકલેંદ્રિય, અસંજ્ઞિ અને સંજ્ઞિ પંચેંદ્રિયનો, પહેલા સમયે જઘન્ય યોગ [ક્રમે] અસંખ્યાત ગુણ હોય. તે થકી પહેલા દ્વિકનો ઉત્કૃષ્ટ યોગ તે થકી પહેલા દ્વિકનો પર્યાપ્તાનો જઘન્ય અને ઉત્કૃષ્ટ યોગ અનુક્રમે અસંખ્યાત ગુણ હોય. ॥૫૩॥

વિવેચન—હવે યોગનું અલ્પબહુત્વ કહે છે.—×યોગ તે વીર્ય

× મનોયોગ વચનયોગ અને કાયયોગ એમ યોગ ત્રણ પ્રકારે છે. આ યોગરૂપ વીર્ય તે પરિણામ આલંબન અને ગ્રહણનું સાધન છે, તે આ પ્રમાણે—યોગરૂપ વીર્ય વડે ઔદારિકાદિ શરીર યોગ્ય પુદ્ગલો જીવ પ્રથમ

-સ્થામ-ઉત્સાહ-પરાક્રમ-ચેષ્ટા-શક્તિ-સામર્થ્ય કહીએ. વીર્યાંતરાયના ક્ષયોપશમથી ઉપન્યો જે કાયાદિકનો પરિસ્પંદ તે યોગ કહીએ, ત્યાં લબ્ધિ અપર્યાપ્તા આદિ[1] ક્ષણે [ઉત્પત્તિના પ્રથમ સમયે] વર્ત્તતા સૂક્ષ્મ નિગોદનો જઘન્ય યોગ સર્વ થકી થોડો હોય ૧ તે થકી બાદર નિગોદ અપર્યાપ્તાનો જઘન્ય યોગ અસંખ્યાત ગુણો ૨. તે થકી બેઇંદ્રિય અપર્યાપ્તાનો જઘન્ય યોગ અસંખ્યાત ગુણો ૩. તે થકી તેઇંદ્રિય અપર્યાપ્તાનો જઘન્ય યોગ અસંખ્યાત ગુણો ૪. તે થકી ચઉરિંદ્રિય અપર્યાપ્તાનો જઘન્ય યોગ અસંખ્યાત ગુણો ૫. તે થકી અસંજ્ઞી પંચેંદ્રિય અપર્યાપ્તાનો જઘન્ય યોગ અસંખ્યાતગુણો ૬ તે થકી સંજ્ઞી પંચેંદ્રિય અપર્યાપ્તનો જઘન્ય યોગ અસંખ્યાતગુણો ૭. તે થકી સૂક્ષ્મ નિગોદ અપર્યાપ્તાનો ઉત્કૃષ્ટ યોગ અસંખ્યાત ગુણો ૮. તે થકી બાદર નિગોદિયા અપર્યાપ્તાનો ઉત્કૃષ્ટ યોગ અસંખ્યાત ગુણો ૯ તે થકી સૂક્ષ્મ નિગોદિયા પર્યાપ્તાનો જઘન્ય યોગ અસંખ્યાત ગુણો ૧૦. તે થકી બાદર નિગોદિયા પર્યાપ્તાનો જઘન્ય યોગ અસંખ્યાત ગુણો ૧૧. તે થકી સૂક્ષ્મ નિગોદિયા પર્યાપ્તાનો ઉત્કૃષ્ટ યોગ અસંખ્યાત ગુણો ૧૩. તે થકી બાદર નિગોદિયા પર્યાપ્તાનો ઉત્કૃષ્ટ યોગ અસંખ્યાત ગુણો ૧૩. ॥ ૫૩ ॥

ગ્રહણ કરે છે, ગ્રહણ કરી પરિણમાવે છે અને પ્રાણપાનાદિ પુદ્ગલોને ગ્રહણ કરી પરિણમાવીને તેને વિસર્જવાની સામર્થ્ય સિદ્ધિને માટે તેજ પુદ્ગલોનું અવલંબન કરે છે [જેમ મંદ શક્તિવાળો કોઈ મનુષ્ય નગરમાં ફરવા માટે લાકડીનું આલંબન લે છે તેમ] ને પછી તેના આધારથી શક્તિ પ્રાપ્ત થયે છતે તે પ્રાણપાનાદિ પુદ્ગલોને છોડી દે છે. કાર્યની નિકટતા અને જીવ પ્રદેશોનો શૃંખલાના અવયવ [સાંકળના અંકોડા]ની પેઠે પરસ્પર સંબંધને લીધે વીર્યનું ઓછા વત્તાપણું હોય છે, જેમકે હસ્તાદિગત આત્મપ્રદેશોનું ઘટાદિ ઉપાડવાના કાર્યમાં નજીકપણું છે તેની ચેષ્ટા વધારે, ખભા વિગેરેની તેથી ઓછી અને પગ વિગેરેની તેથી પણ ઓછી હોય છે, આ વાત અનુભવસિદ્ધ છે જો કે પથ્થર વગેરે વાગવાથી સર્વ પ્રદેશોમાં એક સાથે વેદના થાય છે તો પણ જે આત્મપ્રદેશોને ઘા વાગ્યો હોય ત્યાં તીવ્રતર વેદના અને તે પછીના પ્રદેશોમાં અનુક્રમે મંદ મંદતર વેદના જાણવી.

૧ 'આદિક્ષણે'નો સંબંધ સાતે અપર્યાપ્તા સાથે કરવો.

યોગ તથા સ્થિતિસ્થાનોનું અલ્પબહુત્વ.

अपजत्ततसुक्कोसो, पज्जजहन्निअरु एव ठिइठाणा,
अपजेअर संखगुणा, परमपजबिए असंखगुणा. ५४

अपजत्ततस=અપર્યાપ્તાત્રસનો
उक्कोसो=ઉત્કૃષ્ટ યોગ.
पज्जजहन्न=પર્યાપ્તા ત્રસનો જઘન્ય યોગ [અને]
इयर=ઉત્કૃષ્ટ યોગ.
एव=એ પ્રકારે
ठिइठाणा=સ્થિતિનાં સ્થાનો [કહેવાં]
अपजेयर=અપર્યાપ્તા કરતાં પર્યાપ્તાનાં
संखगुणा=સંખ્યાત ગુણાં
परं=એટલું વિશેષ-પરંતુ
अपजबिए=અપર્યાપ્તા બેઇંદ્રિયને વિષે.
असंखगुणा=અસંખ્યાત ગુણ.

અર્થ—તે થકી અપર્યાપ્તા ત્રસનો ઉત્કૃષ્ટ યોગ, પર્યાપ્તા ત્રસનો જઘન્ય અને ઉત્કૃષ્ટ યોગ સંખ્યાત ગુણ અનુક્રમે હોય. એ પ્રકારે [સૂક્ષ્મ એકેંદ્રિયાદિ જીવનાં અનુક્રમે] સ્થિતિનાં સ્થાનો કહેવાં. ત્યાં [પૂર્વોક્ત સૂક્ષ્મબાદર એકેંદ્રિયાદિ] અપર્યાપ્તા કરતાં પર્યાપ્તાનાં સખ્યાન ગુણાં કહેવાં પરતુ અપર્યાપ્ત બેઇંદ્રિયને વિષે અસંખ્યાત ગુણ કહેવાં. ॥૫૪॥

વિવેચન—તે થકી ત્રસ પાંચ તે બેઇંદ્રિયાદિકનો કહેવો, તે કેમ ? તે થકી બેઇંદ્રિય અપર્યાપ્તાનો ઉત્કૃષ્ટ યોગ અસખ્યાતગુણ ૧૪. તે થકી તેઇંદ્રિય અપર્યાપ્તાનો ઉત્કૃષ્ટ યોગ અસંખ્યાતગુણ ૧૫. તે થકી ચઉરિંદ્રિય અપર્યાપ્તાનો ઉત્કૃષ્ટ યોગ અસખ્યાતગુણ ૧૬. તે થકી અસજ્ઞીપચેંદ્રિય અપર્યાપ્તાનો ઉત્કૃષ્ટ યોગ અસંખ્યાતગુણ ૧૭. તે થકી સંજ્ઞી પંચેંદ્રિય અપર્યાપ્તાનો ઉત્કૃષ્ટયોગ અસંખ્યાતગુણ ૧૮. તે થકી બેઇંદ્રિય પર્યાપ્તાનો જઘન્ય યોગ અસંખ્યાતગુણ ૧૯ તે થકી તેઇંદ્રિય પર્યાપ્તાનો જઘન્ય યોગ અસખ્યાતગુણ ૨૦. તે થકી ચઉરિંદ્રિય પર્યાપ્તાનો જઘન્ય યોગ અસખ્યાતગુણ ૨૧. તે થકી અસજ્ઞી પંચેંદ્રિય પર્યાપ્તાનો જઘન્ય

* અસમત્ત ઇતિ પાઠાન્તરે.

१४ जीवस्थानेषु स्थितिस्थानामल्पबहुत्वयंत्रकम्

१	એકેંદ્રિય સૂક્ષ્મ અપર્યાપ્તાના સ્થિતિસ્થાનક સર્વ સ્તોક
૨	તે થકી એકેંદ્રિય બાદર અપર્યાપ્તાના સ્થિતિ૦ સંખ્યાતગુણ
૩	તે થકી એકેંદ્રિય સૂક્ષ્મ પર્યાપ્તાના સ્થિતિ૦ સંખ્યાતગુણ
૪	તે થકી એકેંદ્રિય બાદર પર્યાપ્તાનાં સ્થિતિ૦ સંખ્યાતગુણ
૫	તે થકી બેઇંદ્રિય અપર્યાપ્તાનાં સ્થિતિ૦ અસંખ્યાતગુણ
૬	તે થકી બેઇંદ્રિય પર્યાપ્તાના સ્થિતિ૦ સંખ્યાતગુણ
૭	તે થકી તેઇંદ્રિય અપર્યાપ્તાનાં સ્થિતિ૦ સંખ્યાતગુણ
૮	તે થકી તેઈંદ્રિય પર્યાપ્તાના સ્થિતિ૦ સંખ્યાતગુણ
૯	તે થકી ચઉરિંદ્રિય અપર્યાપ્તાના સ્થિતિ૦ સંખ્યાતગુણ
૧૦	તે થકી ચઉરિંદ્રિય પર્યાપ્તાનાં સ્થિતિ૦ સંખ્યાતગુણ
૧૧	તે થકી અસંજ્ઞી પંચેંદ્રિય અપર્યાપ્તાનાં સ્થિતિ૦ સંખ્યાતગુણ
૧૨	તે થકી અસંજ્ઞી પંચેંદ્રિય પર્યાપ્તાના સ્થિતિસ્થાન સંખ્યાતગુણ
૧૩	તે થકી સંજ્ઞી પંચેંદ્રિય અપર્યાપ્તાના સ્થિતિસ્થાન સંખ્યાતગુણ
૧૪	તે થકી સંજ્ઞી પંચેંદ્રિય પર્યાપ્તાના સ્થિતિસ્થાન સંખ્યાતગુણ

યોગવૃદ્ધિ અને કર્મમાં અધ્યવસાય સંખ્યા.

पइखणमसंखगुणविरिअ, अपजपइठिइमसंखलोगसमा;
अज्झवसाया अहिआ, सत्तसु आउसु असंगुणा॥५५॥

પઇખણં=પ્રત્યેક સમયે
અસંખગુણ વિરિય=અસંખ્યાત ગુણ વીર્યવાળા
અપજ=અપર્યાપ્તા જીવો
પઇઠિઇં=પ્રત્યેક સ્થિતિબંધે
અસંખલોગસમા=અસંખ્યેય લોકાકાશના પ્રદેશ પ્રમાણ
અજ્ઝવસાયા=અધ્યવસાયો
અહિયા=અધિક-વિશેષાધિક
સત્તસુ=સાત કર્મને વિષે
આઉસુ=આયુષ્ય કર્મને વિષે
અસંખગુણા=અસંખ્યાત ગુણા

અર્થઃ—અપર્યાપ્તા જીવો પ્રત્યેક સમયે અસંખ્યાત ગુણ વીર્યવાળા હોય અને પ્રત્યેક સ્થિતિબંધે અસંખ્યેય લોકાકાશના પ્રદેશ પ્રમાણ અધ્યવસાયો હોય. સાત કર્મને વિષે તે સ્થિતિબંધના અધ્યવસાયો વિશેષાધિક અને આયુષ્ય કર્મને વિષે અસંખ્યાત ગુણ હોય ॥૫૫॥

વિવેચન—હવે પ્રતિ સમયે યોગવૃદ્ધિનું સ્વરૂપ કહે છે.–અપર્યાપ્તાને પ્રતિ સમયે અસંખ્યાત ગુણી યોગવૃદ્ધિ હોય. પહેલા સમય થકી બીજે સમયે અસંખ્યાત ગુણી વીર્યવૃદ્ધિ હોય, બીજાથી ત્રીજે સમયે અસંખ્યાત ગુણી વીર્યવૃદ્ધિ, એમ ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિપર્યંત જાણવું.

यदुक्तं–सव्वोवि अपज्जत्तो। पइखणं असंखगुणाए जोगवुड्ढीए वड्ढईत्ति ॥ અને એકેકે સ્થિતિબંધે તેના હેતુભૂત અસંખ્ય લોકાકાશપ્રદેશપ્રમાણ અધ્યવસાયસ્થાન હોય તે અધ્યવસાયસ્થાન આયુ વર્જીને સાત કર્મને વિષે પ્રતિ સ્થિતિએ વિશેષાધિક હોય, તે આ પ્રમાણે–પ્રથમ જઘન્ય સ્થિતિએ અસંખ્ય લોકાકાશપ્રદેશ પ્રમાણ હોય, તે થકી સમયાધિક બીજી સ્થિતિએ વિશેષાધિક હોય, ત્રીજી સ્થિતિએ તેથી વિશેષાધિક હોય; યાવત્ ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિ લગે વિશેષાધિક હોય. આયુઃ કર્મને વિષે અસંખ્યાત ગુણા કહેવા, તે આ પ્રમાણે–આઉખાની પહેલી જઘન્ય સ્થિતિએ અસંખ્યાત લોકાકાશપ્રદેશ પ્રમાણ હોય, સમયાધિક બીજી સ્થિતિએ અસંખ્યાત ગુણા, એમ યાવત્ ઉત્કૃષ્ટ લગે કહેવું. ॥૫૫॥

પ્રકૃતિઓનો અબંધ કાળ

२ ३ १ १६३
तिरिनिरयतिजोआणं, नरभवजुअ सचउपल्ल तेसट्ठं।
४ १ ३ १ १८५
थावरचउइगविगला–यवेसु पणसीइसयमयरा ॥५३॥

તિરિનિરયતિઉજ્જોઆણં=તિર્યંચત્રિક, નરકત્રિક અને ઉદ્યોત નામકર્મના

નરભવજુઅ=મનુષ્ય ભવો સહિત

સચઉપલ્લ=ચાર પલ્યોપમ સહિત

તેસટ્ઠં=ત્રેસઠ [અધિક સો સાગરોપમ -૧૬૩]

થાવરચઉઇગવિગલાયવેસુ=સ્થાવર ચતુષ્ક, એકેંદ્રિય જાતિ, વિકલેંદ્રિય અને આતપ નામકર્મને વિષે

પણસીઇસયં=એકસો પંચાશી

અયરા=સાગરોપમ

અર્થ—તિર્યંચત્રિક, નરકત્રિક અને ઉદ્યોત નામકર્મ (એ સાત)નો મનુષ્યભવો સહિત ચાર પલ્યોપમ અધિક એકસો ત્રેસઠ સાગરોપમ ઉત્કૃષ્ટ અબંધકાળ જાણવો. સ્થાવર ચતુષ્ક, એકેંદ્રિય જાતિ, વિકલેંદ્રિય અને આતપ નામકર્મને વિષે મનુષ્યભવ યુક્ત ચાર પલ્યોપમ અધિક એકસો પંચાશી સાગરોપમ ઉત્કૃષ્ટ અબંધકાળ જાણવો ॥૫૭॥

વિવેચનઃ—હવે ઉત્તર પ્રકૃતિનો અબંધકાળ કહે છે. ત્યાં સર્વ પ્રકૃતિનો જઘન્યથી તો એક સમય અબંધકાળ અને ઉત્કૃષ્ટપણે મિથ્યાત્વ સાસ્વાદને છેદ પામતી ૪૧ પ્રકૃતિનો પંચેંદ્રિયને વિષે અબંધકાળ કહે છે. તિર્યંચત્રિક ૩, નરકત્રિક ૩ અને ઉદ્યોતનામ ૧, એ સાત પ્રકૃતિનો મનુષ્યના પૂર્વકોડિના ૭ ભવોએ યુક્ત ચાર પલ્યોપમ અને એકસો ત્રેસઠ સાગરોપમ એટલો અબંધકાળ હોય એટલા કાળલગે એ સાત પ્રકૃતિ બાંધેજ નહી, તે આ પ્રમાણે—કોઈક ત્રણ પલ્યોપમના આઉખાવાળો યુગલિક મનુષ્ય તે ભવે એ ૭ પ્રકૃતિ[1] ન બાંધે, નરક તિર્યંચમાં ઉપજવું નથી તે માટે. તે ભવને અંતે સમ્યક્ત્વ પામીને એક પલ્યની સ્થિતિનો સૌધર્મ કલ્પે દેવતા ઉપજે ત્યાં પણ સમ્યક્ત્વ પ્રત્યયે એ ૭ પ્રકૃતિ ન બાંધે ત્યાંથી મનુષ્યમાં ઉપજી દીક્ષા પાળી નવમે ગ્રૈવેયકે ૩૧ સાગરોપમની સ્થિતિએ દેવપણે ઉપજે; ત્યાં મિથ્યાત્વ પામે, પણ ભવ પ્રત્યયેજ એ ૭ પ્રકૃતિ ત્યાં ન બાંધે. અંતે સમ્યક્ત્વ

[1] આ સાત પ્રકૃતિ નારક તિર્યંચ પ્રાયોગ્યજ બંધાય છે અને તે યુગલિકો બાંધતા નહિ ત્યારે

પામી મરીને મનુષ્યમાં ઉપજી દીક્ષા અથવા દેશવિરતિપણું પાળી ત્રણ વાર અચ્યુતે જઈને ૬૬ સાગરોપમ પૂરા કરીને મનુષ્યમાં અંતર્મુહૂર્ત મિશ્રપણું અનુભવી પાછું સમ્યક્ત્વ પામી બે વાર અનુત્તર વિમાને અથવા ત્રણ વાર અચ્યુતે ૬૬ સાગરોપમ સમ્યક્ત્વકાળ ફરીથી પૂરે ત્યાં સમ્યક્ત્વ પ્રત્યયે જ એ ૭ પ્રકૃતિ ન બાંધે, એટલે ચાર પલ્યોપમે અધિક અને આંતરે ૭ ભવ મનુષ્યના કર્યા તેણે પણ અધિક ૧૬૩ સાગરોપમ લગે મિથ્યાત્વ સાસ્વાદનના અભાવ થકી તથા ભવસ્વભાવથકી એ ૭ પ્રકૃતિ ન બાંધે.

उक्तंच–पलियाइं तिन्नि भोगा–वणिंमि भवपच्चयं पलियमेगं ।
सोहम्मे सम्मत्तेण, नरभवे सव्वविरईए ॥ १ ॥

मिच्छो भवपच्चयओ गेविज्जे सागराइं इगतीसं ।
अंतमुहूत्तुणाइं, सम्मत्तं तंमि लहिऊणं ॥ २ ॥

विरयनरभवंतरिओ, अणुत्तरसुरो य अयरछावठ्ठा ॥
मिस्सं मुहुत्तमेग, फासिय मणुओ पुणो विरओ ॥ ३ ॥

छावठ्ठी अयराणं, अच्चुयए विरयनरभवंतरिओ ॥
तिरिनरयतिगुज्जोया-ण, एस कालो अबंधंमि ॥ ४ ॥ तथા

સ્થાવર ચતુષ્ક ૪, એકેંદ્રિય જાતિ ૫, વિકલેંદ્રિય ૮, અને આતપનામ ૯, એ નવ પ્રકૃતિનો ૪ પલ્યોપમ સહિત એકસો પંચાશી સાગરોપમનો અબંધકાળ હોય, તે આ પ્રમાણે–કોઇક જીવ તમ પ્રભાએ ૨૨ સાગરને આઉખે નારકી થઇ અંતે સમ્યક્ત્વ પામી મનુષ્ય થઇ સૌધર્મકલ્પે ૪ પલ્યને આઉખે દેવતા થઇ મનુષ્ય થઈ સંયમ પાળી પૂર્વોક્તની પરે નવમ ગ્રૈવેયકાદિકે ૧૬૩ સાગરોપમ પૂરે, એવં ૧૮૫ સાગરોપમ અને પલ્યોપમ ૪ લગે એ નવ પ્રકૃતિ ભવપ્રત્યયે તથા સમ્યક્ત્વ પ્રત્યયે ન બાંધે.

यदुक्तं–छट्टीए नेरइओ, भवपच्चयओ उ अयरबावीसं ।
देसविरओ य भविउं पलियचउक्कं पढमकप्पे ॥ १ ॥
पुव्वुत्तकालजोगो पंचासीय सयं सचउपल्लं ।
आयवथावरचउविग–लतियगपणिंदिय अबंधो ॥ २ ॥

---

५ ५ १ ४ १ ३ ३
अपढमसंघयणागिइ-खगइअणमिच्छदुहगथिणतिगं ।
१ १ १ १३२
निअनपुइत्थि दुतीसं, पणिंदिसु अवंधठिइ परमा॥५७॥

अपढमसंघयणागिइखगइ=
પહેલાને વર્જીને સંઘયણ,
સંસ્થાન અને વિહાયોગતિ
अण=અનંતાનુબંધી કષાય
मिच्छ=મિથ્યાત્વ મોહનીય
दुहगथीणतिगं=દુર્ભગત્રિક
અને થીણદ્ધિત્રિક
निय=નીચ ગોત્ર

नपुइत्थि=નપુંસક વેદ અને સ્ત્રી
વેદની
दुतीसं=નરભવ સહિત એક
સો બત્રીશ સાગરોપમ
पणिंदिसु=પંચેંદ્રિયને વિષે
अबंधठिइ=અબંધ સ્થિતિ
परमा=ઉત્કૃષ્ટ

અર્થ—પહેલાને વર્જીને સંઘયણ સંસ્થાન અને વિહાયોગતિ. અનંતાનુબંધી કષાય, મિથ્યાત્વ મોહનીય, દુર્ભગત્રિક અને થીણદ્ધિત્રિક, નીચગોત્ર, નપુંસક વેદ અને સ્ત્રીવેદ એ [પચીશ પ્રકૃતિ] ની અબંધ સ્થિતિ નરભવ યુક્ત એકસો બત્રીશ સાગરોપમ જાણવી. એ ૪૧ પ્રકૃતિની ઉત્કૃષ્ટ અબંધસ્થિતિ પંચેંદ્રિયને વિષે જાણવા ॥૫૭॥

વિવેચન—પહેલું સંઘયણ વર્જી પાંચ સંઘયણ ૫, પહેલુ સંસ્થાન વર્જી પાંચ સંસ્થાન ૧૦, પહેલી શુભ ખગતિ ટાળી બીજી અશુભ ખગતિ ૧૧, અનંતાનુબંધિ ચાર કષાય ૧૫, મિથ્યાત્વ મોહનીય, ૧૬, દુર્ભગ, દુસ્વર અને અનાદેય એ દુર્ભગત્રિક ૧૯ થીણદ્ધિત્રિક ૨૨, નીચૈગોત્ર ૨૩, નપુંસક વેદ ૨૪ અને સ્ત્રીવેદ ૨૫; એ પચીશ પ્રકૃતિનો એકસો બત્રીશ સાગરોપમનો અબંધકાળ હોય. તે આ પ્રમાણે-કહ્યાં મનુષ્યભવે સમ્યક્ત્વ સહિત ચારિત્ર પાળી ત્રણવાર અચ્યુતાદિકે જઈ ૬૬ સાગર સમ્યક્ત્વનો કાળ પૂરી મનુષ્યભવે અંતર્મુહૂર્ત મિશ્રપણું પામી ફરી સમ્યક્ત્વ પામી ચારિત્ર પાળી ત્રણવાર અચ્યુતે અથવા બે વાર વિજયાદિક જઈ ૬૬ સાગર સમ્યક્ત્વકાળ પૂરે, એટલે ૧૩૨ સાગર લગે સમ્યક્ત્વ પ્રત્યયે જ એ પચીશ પ્રકૃતિ ન બાંધે. यदुक्तं —

पणवीसाए अबंधो, उक्कोसो होइ सम्ममीसजुए ॥
बत्तीसं सयमयरा दो विजए अच्चुए तिभवा ॥ १ ॥

પંચેંદ્રિયને વિષે ૪૧ પ્રકૃતિની અબંધ સ્થિતિ —અબંધકાળ ઉત્કૃષ્ટો એટલો હોય, એ ઉપરાંત અવશ્ય બાંધે કે અબંધક થાય હવે ૭૯ પ્રકૃતિનો અબંધકાળ ગ્રંથાંતર થકી લખીએ છીએ—પ્રત્યાખ્યાનીય ૪, અપ્રત્યાખ્યાનીય ૪, મનુષ્યત્રિક ૩, આહારિકદ્વિક ૨, અને વજ્રઋષભનારાચ સંઘયણ ૧, એ ચોદ પ્રકૃતિ દેશોન પૂર્વક્રોડી લગે સંયત ન બાંધે અને શેષ ૬૫ પ્રકૃતિનો અંતર્મુહૂર્ત ઉત્કૃષ્ટો અબંધકાળ હોય. ॥૫૭॥

અબંધકાળ પૂરવાનાં સ્થાન અને સતત બંધકાળ.

विजयाइ[१३२] गेविज्जे,[१६३] तमाइ[१८५] दहिसय दुतीस तेसट्ठं ।
पणसीइ सयबंधो, पल्लतिगं सुर[२]विउव्वि[२]दुगे ॥५८॥

विजयाइसु=વિજયાદિને વિષે (ગયેલ જીવની)
गेविज्जे=ગ્રૈવેયકને વિષે
तमाइ=તમ:પ્રભા નારકીમાં
दहिसयदुतीस=એકસો બત્રીશ સાગરોપમ
तेसट्ठं=એકસો ત્રેસઠ સાગરોપમ
पणसीइ=એકસો પંચાશી સાગરોપમ
सययबंधो=સતત-નિરંતર બંધ
पल्लतिगं=ત્રણ પલ્યોપમ
सुरविउव्विदुगे=સુરદ્વિક અને વૈક્રિયદ્વિકને વિષે

અર્થ—વિજયાદિકને વિષે, ગ્રૈવેયક અને વિજયાદિકને વિષે તેમજ તમ પ્રભા ગ્રૈવેયક અને વિજયાદિકને વિષે ગયેલ જીવની ઉત્કૃષ્ટ અબંધ સ્થિતિ અનુક્રમે એકસો બત્રીસ, એકસોત્રેસઠ અને અને એકસો પંચાશી સાગરોપમ નરભવોએ યુક્ત હોય. સુરદ્વિક અને વૈક્રિયદ્વિકનો ત્રણ પલ્યોપમ નિરંતર બંધ હોય. ॥૫૮॥

વિવેચન—એ પૂર્વોક્ત કાળ તે ક્યાં પૂરો થાય તે કહે છે. વિજયાદિકે ૨ વાર અને અચ્યુતે ૩ વાર એવં ૧૩૨ સાગરોપમ. ગ્રૈવેયકે ૧વાર, પછી વિજયાદિકે બે વાર અને અચ્યુતે ત્રણ વાર એવં ૧૬૩ સાગરોપમ થાય. તમ.પ્રભાએ ૧ વાર, નવમે ગ્રૈવેયકે,

૧ વાર, પછી વિજયાદિકે ૨ વાર અને અચ્યુતે ત્રણ વાર એવં ૧૮૫ સાગરોપમ થાય. વચ્ચે મનુષ્યના જેટલા ભવ થાય તેટલો કાળ અધિક જાણવો એ પ્રકારે ૨૫, ૯ અને ૭ પ્રકૃતિનો અનુક્રમે અબંધકાળ હોય.

હવે અધ્રુવબંધી ૭૩ પ્રકૃતિનો નિરંતર બંધ કહે છે-સુરદ્વિક ૨ અને વૈક્રિયદ્વિક ૪, એ ચાર પ્રકૃતિ ત્રણ પલ્યોપમ લગે ઉત્કૃષ્ટપણે નિરંતર બંધાય, યુગલીયાં બાંધે માટે. ॥૫૮॥

નિરંતર બંધ.

समयादसंखकालं, तिरिदुगनीएसु आउ अंतमुहू ॥
उरलि असंखपरट्टा, सायठिई पुव्वकोडूणा॥ ५९ ॥

समयादसंखकालं=સમયથી માંડીને અસંખ્યાત કાળ પર્યંત
तिरिदुगनीएसु=તિર્યંચદ્વિક અને નીચ ગોત્રને વિષે
आउ=ચાર પ્રકારના આયુષ્યને વિષે
अंतमुहू=અંતર્મુહૂર્ત કાળ સુધી
उरलि=ઔદારિક શરીરનો
असंखपरट्टा=અસંખ્યાત પુદ્ગલ પરાવર્ત
ठिई=સાતાવેદનીયનો સતત બંધ
पुव्वकोडूणा=પૂર્વક્રોડી વર્ષથી ન્યૂન

અર્થ.—તિર્યંચદ્વિક અને નીચગોત્રનો સમયથી માંડીને અસંખ્યાતકાળ પર્યંત નિરંતર બંધ હોય. આયુષ્ય કર્મનો અંતર્મુહૂર્ત, ઔદારિક શરીરનો અસંખ્યાત પુદ્ગલપરાવર્ત અને સાતાવેદનીયનો કંઇક ન્યૂન પૂર્વક્રોડી નિરંતર બંધ હોય. ॥૫૯॥

વિવેચન:—જઘન્ય એક સમય, ઉત્કૃષ્ટ અસંખ્યાતો કાળ, તિર્યંચદ્વિક અને નીચૈર્ગોત્રનો સતતબંધ છે, એ ત્રણે પ્રકૃતિ તેઉ વાઉમાંહે તથા સાતમી નરકે નિરંતર બંધાય માટે. ચારે આઉખાં અંતર્મુહૂર્ત લગેજ નિરંતર બંધાય, કેમકે આઉખાનો બંધકાળ એટલોજ છે. ઔદારિક શરીર અસંખ્યાતા પુદ્ગલ પરાવર્ત લગે એકેંદ્રિયને વિષે નિરંતર બંધાય. સાતાવેદનીય નવ વરસે ઊણી પૂર્વક્રોડિ લગે સંયતને અપ્રમત્ત ગુણઠાણાથી સયોગિ કેવળી ગુણઠાણા લગે નિરંતર બંધાય ॥૫૯॥

૧૮૫ ૧ ૧ ૨ ૪
जलहिसयं पणसीअं, परघुस्सासे पणिंदि तसचउगे ॥
१३२ १ १ ३ १ १
बत्तीसं सुहविहगइ,-पुमसुभगतिगुच्चचउरंसे ॥६०॥

जलहिसयंपणसीयं=એકસો પંચાશી સાગરોપમ

परघुस्सासे=પરાઘાત નામ અને ઉશ્વાસ નામકર્મને વિષે

पणिंदितसचउगे=પંચેંદ્રિયજાતિ અને ત્રસ ચતુષ્કને વિષે.

बत्तीसं=એકસો બત્રીશ સાગરોપમ

सुहविहगइपुम=શુભવિહાયોગતિ, પુરૂષ વેદ.

सुभगतिग=સુભગત્રિક

उच्च=ઉચ્ચગોત્ર

चउरंसे=સમચતુરસ્ર સંસ્થાનને વિષે.

અર્થ—પરાઘાત નામ તથા ઉશ્વાસ નામકર્મને વિષે અને પંચેંદ્રિય જાતિ તથા ત્રસ ચતુષ્કને વિષે એકસો પંચાશી સાગરોપમ નિરંતર બંધ હોય. શુભવિહાયોગતિ, પુરૂષવેદ, સૌભાગ્ય, સુસ્વર, આદેય, ઉચ્ચગોત્ર, સમચતુરસ્ર સંસ્થાનને વિષે એકસો બત્રીસ સાગરોપમ સતતબંધની સ્થિતિ હોય ॥૬૦॥

વિવેચન—પરાઘાત ૧, ઉચ્છ્વાસ ૨, પંચેંદ્રિય જાતિ ૩ અને ત્રસચતુષ્ક ૭, એ સાત પ્રકૃતિ એકસો પંચાશી સાગરોપમ લગે નિરંતર બાંધે. તમઃપ્રભાએ નવ ગ્રૈવેયકે એકવાર, અચ્યુતે ત્રણ વાર, અને વિજયાદિકે બે વાર મનુષ્ય ભવને આંતરે જાય ત્યારે ૧૮૫ સાગર થાય, ત્યાં લગે નિરંતર એ ૭ પ્રકૃતિ બાંધે, તે ઉપરાંત ન બાંધે શુભ વિહાયોગતિ ૧, પુરૂષવેદ ૨, સુભગ ૩, સુસ્વર ૪, આદેય ૫, ઉચ્ચૈર્ગોત્ર ૬ અને સમચતુરસ્ર સંસ્થાન ૭, એ સાત પ્રકૃતિ એકસો બત્રીસ સાગરોપમ લગે નિરંતર બંધાય. મનુષ્યભવને આંતરે ત્રણ વાર અચ્યુતે અને બે વાર વિજયાદિકે જાય ત્યારે ૧૩૨ સાગર લગે એ ૭ પ્રકૃતિ નિરંતર બાંધે, તે ઉપરાંત ન બાંધે ॥ ૬૦ ॥

---

१ ४ ५ ५ २ २ २
असुखगइजाइआगिइ,-संघयणाहारनिरयजोअदुगं;
१ १ १ १० १ १ ४ १
थिरसुभजसथावरदस, नपुइत्थीदुजुअलमसायं. ॥६१॥

असुखगइजाइआगइसंघयण=અશુભ વિહાયોગતિ, એકેંદ્રિય બેઇંદ્રિય, તેઇંદ્રિય, ચઉરિંદ્રિયની જાતિ, પહેલા શિવાયનાં પાંચ સંસ્થાન અને પાંચ સંઘયણ.

आहारनिरयजोअदुगं=આહારક દ્વિક, નરકદ્વિક અને ઉદ્યોતદ્વિક

थिरसुभजस=સ્થિર નામ, શુભ નામ, યશનામ,

थावरदस=સ્થાવર દશક,

नपुइत्थी=નપુંસક વેદ, સ્ત્રી વેદ,

दुजुअलं=બે યુગલ [અને]

असायं=અસાતા વેદનીય

અર્થઃ—અશુભવિહાયોગતિ, અશુભજાતિ, અશુભ સંસ્થાન અશુભ સંઘયણ, આહારકદ્વિક, નરકદ્વિક, ઉદ્યોતદ્વિક; સ્થિરનામ, શુભનામ, યશનામ, સ્થાવર દશક, નપુંસકવેદ, સ્ત્રીવેદ, બે યુગલ અને અસાતાવેદનીય ॥૬૧॥

વિવેચનઃ—અશુભ વિહાયોગતિ ૧; એકેંદ્રિય અને વિકલેંદ્રિય એ ચાર જાતિ ૫, પહેલું વર્જીને પાંચ સંસ્થાન ૧૦, પહેલું વર્જીને પાંચ સંઘયણ ૧૫, આહારકદ્વિક ૧૭, નરકદ્વિક ૧૯, ઉદ્યોત અને આતપ એ ઉદ્યોતદ્વિક ૨૧, સ્થિરનામ ૨૨, શુભનામ ૨૩, યશનામ ૨૪, સ્થાવર દશક ૩૪, નપુંસકવેદ ૩૫, સ્ત્રીવેદ ૩૬, હાસ્ય રતિ અરતિ શોક એ બે યુગલ ૪૦ અને અસાતાવેદનીય ૪૧ ॥ ૬૧ ॥

समयादंतमुहुत्तं[४१], मणुदुग[२]जिण[१]वइर[१]उरलुवंगेसु[१];
तित्तीसयरा परमो, अंतमुहु लहूवि आउ[४]जिणे[१] ॥६२॥

समयादंतमुहुत्तं=સમયથી માંડીને અંતર્મુહૂર્ત પર્યંત.

मणुदुगजिण=મનુષ્યદ્વિક, જિન નામ.

वइरउरलुवंगेसु=વજ્રઋષભનારાચ સંઘયણ અને ઔદારિક અંગોપાંગને વિષે.

तित्तीसयरा=તેત્રીશ સાગરોપમ

परमो=ઉત્કૃષ્ટ સતતબંધ.

अंतमुहु=અંતર્મુહૂર્ત.

लहूवि=જઘન્ય સતત બંધ વળી

आउजिणे=આયુષ્યકર્મ અને જિન નામકર્મને વિષે.

અર્થઃ—એ પૂર્વોક્ત ૪૧ પ્રકૃતિનો સમયથી માંડીને અંતર્મુહૂર્ત પર્યંત નિરંતર બંધ હોય મનુષ્યદ્વિક, જિન નામ, વજ્રઋષભના-

રાચ સંઘયણ અને ઔદારિક અંગોપાંગ નામકર્મને વિષે તેત્રીશ સાગરોપમ ઉત્કૃષ્ટ સતત બંધ હોય. જઘન્ય નિરંતર બંધ વળી ચાર આયુષ્ય અને જિન નામકર્મને વિષે અંતર્મુહૂર્ત હોય. ॥૬૨॥

વિવેચનઃ—એ ૪૧ પ્રકૃતિનો જઘન્ય એક સમયથી માંડીને ઉત્કૃષ્ટો અંતર્મુહૂર્ત્ત લગે નિરંતર બંધ હોય, તે પછી અધ્રુવબંધી છે તે માટે પરાવર્ત્ત અવશ્ય થાય. મનુષ્યદ્વિક ૨, જિનનામ ૩, વજ્રઋષભનારાચ સંઘયણ ૪, અને ઔદારિક અંગોપાંગ ૫, એ પાંચ પ્રકૃતિનો તેત્રીશ સાગરોપમ લગે ઉત્કૃષ્ટો નિરંતર બંધ રહે, જિનનામ બાંધીને અનુત્તર વિમાને જાય ત્યાં એટલો કાળ એ પાંચ પ્રકૃતિ નિરંતર બાંધે. ચાર આયુ અને જિનનામ એ પાંચનો જઘન્યપણે અંતર્મુહૂર્ત્ત બંધકાળ હોય, જે ભણી આયુબંધ તો અંતર્મુહૂર્ત્તનોજ હોય પણ સમયનો ન હોય, અને જિનનામ તો બાંધતો થકો ઉપશમશ્રેણિએ ચઢે ત્યાં જિનનામનો અબંધક થઈ પાછો પડે ત્યાં અંતર્મુહૂર્ત્ત લગે જિનનામ બાંધી વળી બીજીવાર ઉપશમશ્રેણિ કરતો અબંધક થાય ત્યારે અંતર્મુહૂર્ત્ત લગેજ જિન-નામનો બંધ પામીએ પણ એક સમય નહીં. અને એ પાંચ પ્રકૃતિ ટાળી શેષ સર્વ પ્રકૃતિ જઘન્યથી એક સમયજ બાંધે, અધ્રુવબંધી છે માટે. ॥ ૬૨ ॥ ॥ इति स्थितिवन्ध समाप्त ॥

એ પ્રકારે સ્થિતિબંધાધિકાર પૂર્ણ થયો.

અનુભાગબંધનું સ્વરૂપ.

तिव्वो[८२] असुहसुहाणं[४२], संकेसविसोहिओ विवज्जयओ;
मंदरसो गिरि[१]महि[२]रय[३],–जल[४]रेहासरिसकसाएहिं ॥६३॥

तिव्वो=તીવ્રરસ.
असुहसुहाणं=અશુભ અને શુભ પ્રકૃતિનો.
संकेसविसोहिओ=સંક્લેશ અને વિશુદ્ધિ વડે.
विवज्जयओ=વિપરીતપણા વડે
मंदरसो=મંદ રસ.
गिरिमहिरयजलरेहा=પર્વત, પૃથ્વી, રેતી અને પાણીને વિષે રેખા.
सरिस=સમાન.
कसाएहिं=કષાયો વડે.

અર્થ.—અશુભ અને શુભ પ્રકૃતિનો તીવ્રરસ અનુક્રમે સંક્લેશ અને વિશુદ્ધિ વડે બંધાય. પર્વત, પૃથ્વી, રેતી અને પાણીને વિષે કરેલ રેખા સમાન કષાયો વડે; ॥ ૬૩ ॥

વિવેચન:—હવે અનુભાગબંધની વ્યાખ્યા કહે છે.–ત્યાં પ્રથમ અનુભાગનું સ્વરુપ કહે છે ઇહાં રાગાદિકને વશથકો જીવ સિદ્ધને અનંતમે ભાગે અને અભવ્યથી અનતગુણા એટલા પરમાણુએ નિષ્પન્ન કર્મસ્કંધનાં દલિયાં જૂદાં જૂદાં સમયે સમયે ગ્રહે છે. તે દલિયાંને વિષે પરમાણુ દીઠ કષાયના વિશેષ થકી સર્વ જીવ થકી અનંતગુણા અનુભાગ [રસ] ના અવિભાગ પલિચ્છેદ કરે; જે કેવળીની બુદ્ધિએ છેદે તો પણ અત્યંત સૂક્ષ્મ અનુભાગનો અંશ અતિ સૂક્ષ્મપણા માટે અર્દ્ધ ન થાય તે અવિભાગ પલિચ્છેદ્ર કહીયે. ત્યાં એકેકા કર્મસ્કંધને વિષે જે સર્વથી જઘન્ય રસાંશનો પરમાણુ તે પણ કેવળીની બુદ્ધિએ છેદે તો સર્વ જીવ થકી અનંતગુણા રસભાગ દીયે. તે થકી અનેરા પરમાણુને વિષે એકેક રસના અવિભાગની વૃદ્ધિ, જ્યાં લગે સર્વોત્કૃષ્ટ રસનો અંત્ય પરમાણુ ઉપરલી રાશિના અનંતગુણા રસના અવિભાગ પ્રત્યે દે, ત્યાં લગે કહેવું. ઇહાં જઘન્યરસવાળા પરમાણુને વિષે અસત્કલ્પનાએ એકસો રસના અવિભાગ કલ્પીએ, તેનો જે સમુદાય તે સમાન જાતિય માટે એક વર્ગણા કહીએ તે પછી એકસો એક રસાંશ યુક્ત પરમાણુની બીજી વર્ગણા. એકસો બે રસાંશયુક્ત પરમાણુની ત્રીજી વર્ગણા એમ એકેક રસાંશની વૃદ્ધિ ત્યાં સુધી કરવી કે જ્યાં લગે તે અભવ્ય થકી અનંતગુણા થાય, એટલી વર્ગણાનો સમુદાય તે એક સ્પર્દ્ધક કહીએ. એ સ્પર્દ્ધકની અસત્કલ્પનાએ સ્થાપના ૧૦૦, ૧૦૧, ૧૦૨, ૧૦૩, ૧૦૪, ૧૦૫; તે પછી એકેક રસને અવિભાગે વધતા પરમાણુ ત્યાં લગે ન પામીએ કે જ્યાં લગે સર્વ જીવ થકી અનંતગુણા રસને અવિભાગે વધતા થાય. તે પછી તે આગળ બીજું સ્પર્દ્ધક મંડાય, તે સ્થાપના આ પ્રમાણે–૨૦૫, ૨૦૬, ૨૦૭, ૨૦૮, ૨૦૯, ૨૧૦; તે પછી વળી એક રસાવિભાગે વધતા પરમાણુ ત્યાં લગે ન પામીએ કે જ્યાં લગે સર્વ જીવ થકી અનંતગુણ રસાવિભાગે વધતા થાય, તે વાર પછી તે આગળ ત્રીજું સ્પર્દ્ધક મંડાય, તે સ્થાપના આ પ્રમાણે—૩૧૦, ૩૧૧;

૩૧૨, ૩૧૩, ૩૧૪, ૩૧૫; એ અનુક્રમે એ રીતે અનંતા સ્પર્દ્ધક થાય, એના જે રસ તે અનુભાગ કહીએ. એ શુભ અશુભ કે બે પ્રકારે જાણવો, તે વળી તીવ્ર મંદ બે પ્રકારે છે, તેનો હેતુ કહે છે.—

અશુભ–૮૨ પાપપ્રકૃતિનો અને શુભ–૪૨ પુણ્યપ્રકૃતિનો જે તીવ્ર–આકરો–ચઉઠાણિયો રસ બંધાય તે સંકલેશ અને વિશુદ્ધિ થકી બંધાય. તે આ પ્રમાણે—૮૨ અશુભ પ્રકૃતિનો તીવ્ર રસ સંકલેશ થકી બંધાય અને ૪૨ શુભ પ્રકૃતિનો તીવ્ર રસ વિશુદ્ધિ થકી બંધાય અને એના વિપરીતપણા થકી મંદરસ–એકઠાણિયો બંધાય. તે આ પ્રમાણે–સંકલેશ થકી ૪૨ શુભ પ્રકૃતિનો મંદ રસ બંધાય અને વિશુદ્ધિ થકી ૮૨ અશુભ પ્રકૃતિનો મંદ રસ બંધાય. સંકલેશ તે તીવ્ર કષાય અને વિશુદ્ધિ તે વિશુદ્ધપણું. એ તીવ્ર મંદરસ પર્વતની રાય [રેખા] ૧, પૃથ્વીની રાય ૨, રજ–રેતીની રાય ૩ અને પાણીની રાય ૪, સરખા કષાયે કરીને—॥૬૩॥

चउठाणाई असुहो, सुहऽन्नहा विग्घदेसआवरणा;

पुमसंजलणिगदुतिचउ–ठाणरसा से दुगमाइ ॥६४॥

चउठाणाई=ચતુઃસ્થાનાદિ—ચાર ઠાણિયો વગેરે.
असुहो=અશુભ પ્રકૃતિનો
सुहन्नहा=શુભ પ્રકૃતિનો વિપરીતપણાએ.
विग्घदेसआवरणा=અંતરાય અને દેશઘાતિ આવરણ કરનારી સાત પ્રકૃતિ.

पुम संजलण=પુરુષ વેદ અને સંજ્વલન કષાયો.
इगदुतिचउठाणरसा=એક ઠાણિયા, બે ઠાણિયા, ત્રણ ઠાણિયા અને ચાર ઠાણિયા રસવડે [બંધાય]
सेस=બાકીની પ્રકૃતિઓ
दुगमाइ=બે ઠાણિયા વગેરે રસવડે.

અર્થ—અશુભ પ્રકૃતિનો ચાર ઠાણિઓ વગેરે રસ થાય. શુભ પ્રકૃતિનો વિપરીતપણે ચતુઃસ્થાનાદિ રસ થાય પાંચ અંત-

રાય, દેશઘાતિ આવરણ કરનારી સાત પ્રકૃતિ, પુરૂષ વેદ, અને સંજવલન ૪ કષાયો [એ સત્તર પ્રકૃતિ] એક ઠાણિયા, બે ઠાણિયા, ત્રણ ઠાણિયા, અને ચાર ઠાણિયા રસવાળી છે–રસ યુક્ત બંધાય છે, બાકીની પ્રકૃતિઓ બે ઠાણિયા વગેરે ત્રણ પ્રકારના રસ યુક્ત બંધાય છે ॥ ૬૪ ॥

વ્યંજન—અશુભ પ્રકૃતિનો ચતુસ્થાનાદિક રસ બંધાય, તે આ પ્રમાણે—ગિરિરેખા સમાન અનંતાનુબંધી કષાયે કરીને સર્વ અશુભપ્રકૃતિનો ચોઠાણિયો રસ બંધાય ૧; પૃથ્વીરેખા સમાન અપ્રત્યાખ્યાનીય કષાયે કરીને ત્રિઠાણિયો બંધાય ૨; રજ રેખા સમાન પ્રત્યાખ્યાનીય કષાયે કરીને બેઠાણિયો બંધાય ૩ અને જળરેખા સમાન સંજવલન કષાયે કરીને એક ઠાણિયો બંધાય ૪. શુભ પ્રકૃતિનો રસબંધ એથી અન્યથા કહેવો. તે આ પ્રમાણે–જળ–રેખા અને રજરેખા સરખા સંજવલન અને પ્રત્યાખ્યાનીય કષાયે શુભ પ્રકૃતિનો રસ ચોઠાણિયો બંધાય ૧, પૃથ્વીની રેખા સમાન અપ્રત્યાખ્યાનીય કષાયે કરીને ત્રિઠાણિયો બંધાય ૨, ગિરિરેખા સમાન અનંતાનુબંધી કષાયે કરીને બેઠાણિયો રસ બંધાય ૩. એક ઠાણીયો રસ તો શુભપ્રકૃતિને નથી. હવે જે પ્રકૃતિનો જેટલે પ્રકારે રસ બંધાય તે કહે છે.—અંતરાય ૫, દેશ આવરણ તે કેવળદ્વિક વર્જીને શેષ ચાર જ્ઞાનાવરણીય અને ત્રણ દર્શનાવરણીય મળી ૭, પુરૂષવેદ ૧ અને સંજવલન કષાય ૪, એવં ૧૭ પ્રકૃતિ એક-ઠાણિયે, બેઠાણિયે, ત્રિઠાણિયે અને ચારઠાણિયે, એમ ચારે પ્રકારના રસયુક્ત-બંધાય. ત્યાં અનિવૃત્તિબાદર ગુણઠાણાના સંખ્યાતા ભાગ ગયે થકે એ ૧૭ પ્રકૃતિનો એકઠાણિયો રસ બંધાય. શેષ ૧૦૩ પ્રકૃતિનો રસ બેઠાણિયો, ત્રિઠાણિયો, ચઉઠાણિયો બંધાય પણ એકઠાણિયો ન બંધાય, જે ભણી અશુભનો એકઠાણિયો રસ તે અનિવૃત્તિબાદર ગુણઠાણાના સંખ્યાતા ભાગ પછી જ હોય અને ત્યાં તો એ સત્તર વર્જીને અનેરી અશુભ પ્રકૃતિનો બંધજ નથી, તે માટે શેષ ૧૦૩ અશુભ પ્રકૃતિનો એકઠાણિયો રસ ન બંધાય અને જે કેવળ જ્ઞાનાવરણીય ૧, અને કેવલદર્શનાવરણીય ૨, એ બે ત્યાં અશુભ બંધાય છે, પણ તે તો સર્વઘાતી છે માટે ત્યાં બેઠાણીઓ જ રસ બંધાય પણ એકઠાણીઓ ન બંધાય, અને

શુભ પ્રકૃતિને તો એકઠાણિયો રસ જ ન હોય જે માટે, સંકલેશસ્થાનક અને વિશુદ્ધિસ્થાનક એ બે અસંખ્યાત લોકાકાશ પ્રદેશ તુલ્યજ છે, તો પણ વિશુદ્ધિસ્થાનક કાંઇક અધિકાં છે. કેમકે ઉપશામક જેટલે વિશુદ્ધિસ્થાનકે ચઢે છે તે પડતા પણ તેટલે સંકૃલેશસ્થાનકે પાછો ઉતરે છે, એટલે તે તુલ્ય છે. અને ક્ષપક જે વિશુદ્ધાધ્યવસાયસ્થાનકે ચઢે છે તેથી પાછો ઉતરતો નથી તે માટે એટલાં વિશુદ્ધિસ્થાનક અધિકાં છે, તે માટે અતિ વિશુદ્ધિએ વર્તતો શુભ પ્રકૃતિનો ચઉઠાણીઓ રસ બાંધે અને અતિ સંકલેશે વર્ત્તતાને તો શુભ પ્રકૃતિ બંધેજ ન આવે અને જે વૈક્રિયાદિક શુભ પ્રકૃતિ નરક યોગ્ય બાંધે તે સર્વ સંક્લિષ્ટપણે [જઘન્યથી] પણ બેઠાણિયે રસેજ બાંધે; શુભનો સ્વભાવ જ એવો છે અને જે મધ્યમ અધ્યવસાય સ્થાનકે શુભ બંધાય તે પણ બેઠાણિયા લગે જ બંધાય, તેથી શુભ પ્રકૃતિનો એકઠાણિયા રસનો બંધ જ ન હોય. ॥૬૪॥

---

१ २ १ २ ३ ४

निंबुच्छुरसो सहजो, दुतिचउभागकढिइक्कभागंतो;
इगठाणाई असुहो, असुहाण सुहो सुहाणं तु ॥ ६५॥

निंबुच्छुरसो=લીંબડાનો રસ શેરડીનો રસ.
सहजो=સ્વાભાવિક-એકઠાણિયો રસ.
दुतिचउभागकढि=બે, ત્રણ અને ચાર ભાગે ઉકાળેલનો
इक्कभागंतो=એક ભાગ બાકી રહે તે

इगठाणाई=એક ઠાણિયો વગેરે.
असुहो=અશુભ રસ
असुहाण=અશુભ પ્રકૃતિનો
सुहो=શુભ રસ.
सुहाणं=શુભ પ્રકૃતિનો.
तु=તો.

અર્થઃ—લીંબડા અને શેલડીનો સ્વાભાવિક રસ તથા તે બે ત્રણ અને ચાર ભાગે ઉકાળેલો એક ભાગ રહે તે અશુભ પ્રકૃતિનો એક ઠાણિયો વગેરે અશુભ રસ અને શુભ પ્રકૃતિનો શુભ રસ જાણવો. ॥ ૬૫ ॥

વિવેચનઃ—હવે અશુભ પ્રકૃતિ અને શુભપ્રકૃતિનો એક ઠાણી-યાદિક રસ ઉપર દ્રષ્ટાંત કહે છે, જેમ–નિંબ [લીંબડા]નો રસ અશુભ તથા ઇક્ષુ [શેલડી] નો રસ શુભ તે સહજનો હોય તે

ણિયો કહીએ. તે બે ભાગે કઢી–ઉકાળીને એક ભાગનો રાખીએ તે બેઠાણિયો રસ, ત્રણ ભાગ કઢી–ઉકાળીને એક ભાગ રાખીએ તે ત્રિઠાણિયો રસ, અને ચાર ભાગે કઢી એક ભાગનો રાખીએ તે ચઉઠાણિયો રસ કહીએ, એમ એકઠાણિયાદિક અશુભ પ્રકૃતિનો અશુભ રસ હોય અને શુભ પ્રકૃતિનો શુભ રસ હોય, ૧૭ અશુભ પ્રકૃતિના એકઠાણિયા રસનાં સ્પર્દ્ધક અસંખ્યાતાં હોય, તે સ્પર્દ્ધક ઉત્તરોત્તર અનંતગુણ[1] રસવંત હોય એમ બે, ત્રણ, ચાર ઠાણિઆ રસના સ્પર્દ્ધક પણ જાણવા, તથા એક ઠાણિયા રસ થકી અનંતગુણ વીર્યવંત બે ઠાણિયો રસ હોય, એમ બે ઠાણિયાથી ત્રિઠાણિયો, ત્રિઠાણિયાથી ચઉઠાણિયો રસ પણ અનંતગુણ વીર્યવંત જાણવો. ॥ ૬૫ ॥

ઉત્કૃષ્ટ રસબંધના સ્વામી

तिव्वमिगथावरायव, सुरमिच्छाविगलसुहुमनिरयतिगं;
तिरिमणुआउ तिरिनरा, तिरिदुगछेवट्ठ सुरनिरया ॥६६॥

तिव्वं=ઉત્કૃષ્ટ અનુભાગ
इगथावरायव=એકેંદ્રિય જાતિ, સ્થાવર નામ અને આતપ નામનો
सुरमिच्छा=મિથ્યાદ્રષ્ટિ દેવતા.
विगल सुहुम निरयतिगं=વિ-કલેંદ્રિયત્રિક, સૂક્ષ્મત્રિક અને નારકત્રિકનો
तिरिमणुआउ=તિર્યંચાયુ અને મનુષ્યાયુનો.
तिरिनरा=મિથ્યાત્વી તિર્યંચ અને મનુષ્યો.
तिरिदुग छेवट्ठ=તિર્યંચદ્વિક અને છેવટ્ઠા સંઘયણનો.
सुरनिरया=દેવતા અથવા નારકી.

---

૧ એકઠાણીયા સ્પર્ધકો કરતા બેઠાણીયા સ્પર્ધકો અનંતગુણ રસવંત છે એમ અધિ સમજવુ પણ ઉત્તરોત્તર સ્પર્ધક અનંતગુણ રસવાળા છે એમ ન સમજવુ, કારણ કે કોઈપણ એક સ્પર્ધક પછીનું સ્પર્ધક અનન્ત રસાણુએ અધિક હોય પણ અનંતગુણ રસાણુવાળું ન હોય.

અર્થ:—એકેંદ્રિય જાતિ, સ્થાવર નામ અને આતપ નામકર્મનો ઉત્કૃષ્ટ રસબંધ મિથ્યાદૃષ્ટિ દેવતા કરે, વિકલેંદ્રિયત્રિક, સૂક્ષ્મત્રિક, નરકત્રિક, તિર્યંચાયુ અને મનુષ્યાયુ [એ અગ્યાર પ્રકૃતિ]નો ઉત્કૃષ્ટ રસબંધ મિથ્યાત્વી તિર્યંચ અને મનુષ્યો કરે, તિર્યંચદ્વિક અને છેવટ્ઠા સંઘયણનો ઉત્કૃષ્ટ રસબંધ દેવતા અથવા નારકી કરે. ॥ ૬૬ ॥

વિવેચન—એકેંદ્રિય જાતિ ૧, સ્થાવર નામ ૨, આતપ નામ ૩, એ ત્રણ પ્રકૃતિ ઇશાન લગેના મિથ્યાત્વી દેવતા તીવ્રરસે બાંધે; ઉપરના દેવો તો એ ૩ બાંધેજ નહીં અને ઇશાન લગેના દેવતા પણ અતિ સંક્લિષ્ટ થકા એકેંદ્રિય સ્થાવરપણું તીવ્રરસે બાંધે અને આતપ તો તદ્યોગ્ય વિશુદ્ધ થકા બાંધે નારકી તો એકેંદ્રિયપણું બાંધેજ નહીં. એકેંદ્રિય વિકલેંદ્રિય તો દેવતા જેવા સંક્લિષ્ટ ન હોય તે માટે તીવ્રરસે ન બાંધે, મનુષ્ય તિર્યંચ તો જેટલે સંક્લેશે વર્ત્તતા દેવતા એકેંદ્રિય સ્થાવરપણું તીવ્રરસે બાંધી શકે તેટલે સંક્લેશે વર્ત્તતા હોય તો નરકગતિ યોગ્ય બાંધે, અને દેવતા તો ઉત્કૃષ્ટ સંક્લેશે પણ ભવસ્વભાવે એકેંદ્રિય યોગ્યજ બાંધે તે માટે તે કહ્યા. વિકલત્રિક ૩, સૂક્ષ્મત્રિક ૬, નરકત્રિક ૯, તિર્યંચાયુઃ ૧૦, મનુષ્યાયુઃ ૧૧; એ અગ્યાર પ્રકૃતિનો ઉત્કૃષ્ટ રસ મિથ્યાત્વી તિર્યંચ તથા મનુષ્ય બાંધે, દેવતા-નારકી તો ભવ પ્રત્યયેજ એમાંની નવ પ્રકૃતિ ન બાંધે અને ઉત્કૃષ્ટ રસનું તિર્યંચ-મનુષ્યાયુઃ જે યુગલિયાનું તે પણ દેવતા નારકી ન બાંધે, મનુષ્ય તિર્યંચ પણ તદ્યોગ્ય સંક્લિષ્ટ થકા નવ પ્રકૃતિ ઉત્કૃષ્ટ રસે બાંધે, અને તદ્યોગ્ય વિશુદ્ધ થકા ઉત્કૃષ્ટ રસે યુગલિક તિર્યંચ કે મનુષ્યનું આઉખું બાંધે.[1] તિર્યંચદ્વિક ૨, છેવઠું સંઘયણ ૩, એ ત્રણ પ્રકૃતિ સનત્કુમારથી સહસ્રાર લગેના દેવતા અને નારકી અતિસંક્લિષ્ટ થકા ઉત્કૃષ્ટ રસે બાંધે, ઇશાન લગેના તો અતિ સંક્લિષ્ટ એકેંદ્રિય યોગ્ય બાંધે અને તિર્યંચ મનુષ્ય તો એવે સંક્લેશે વર્ત્તતા નરક યોગ્યજ બાંધે, તે માટે તે ગણ્યા નહીં. ॥ ૬૬ ॥

---

૧ તિર્યંગ્દ્વિકનો ભવનપતિથી માંડી સહસ્રાર સુધીના અને છેવઠ્ઠા સંઘયણનો સનત્કુમારથી માંડી સહસ્રાર સુધીના દેવો ઉત્કૃષ્ટ રસબંધ કરે છે, જુઓ ટીકા ગા૦ ૬૬ મીની, અને એજ યુક્ત સંભવે છે.

२ २ २ १ ४ ४ १ १
विउविसुराहारगदुगं, सुखगइवन्नचउतेअजिणसायं;
१ १ १० १ ९ १ ३२
समचउपरघातसदस, पणिंदिसासुच्च खवगा उ ॥६७

विउविसुराहारगदुगं=વૈક્રિય-દ્વિક, સુરદ્વિક, અને આહાર-કદ્વિકને,

सुखगइवन्नचउतेय=શુભ વિ-હાયોગતિ, વર્ણચતુષ્ક, તૈજ-સચતુષ્ક,

जिणसायं=જિનનામ કર્મ અને સાતાવેદનીયને;

समचउपरघातसदस=સમચ-તુરસ્ર સંસ્થાન, પરાઘાત નામ ત્રસ દશક,

पणिंदिसासुच्च=પંચેંદ્રિય જાતિ ઉચ્છ્વાસ નામકર્મ અ ઉચ્ચગોત્રને.

खवगा उ=ક્ષપક [સૂક્ષ્મસંપ અને અપૂર્વકરણ ગુ સ્થાનવાળા]

અર્થ—વૈક્રિયદ્વિક, સુરદ્વિક, આહારકદ્વિક, શુભવિહાયો વર્ણચતુષ્ક, તૈજસ ચતુષ્ક, જિનનામ, સાતાવેદનીય, સમચ સંસ્થાન, પરાઘાત નામ, ત્રસ દશક, પંચેદ્રિય જાતિ, ઉ નામકર્મ અને ઉચ્ચ ગોત્ર [એ ૩૨ પ્રકૃતિ] ને ઉત્કૃષ્ટ ર [યથાસંભવ] સૂક્ષ્મસંપરાય અને અપૂર્વકરણ ગુણસ્થા ક્ષપક કરે. ॥ ૬૭ ॥

વિવેચન —વૈક્રિયદ્વિક ૨, દેવદ્વિક ૪, આહારકદ્વિક ૬, વિહાયોગતિ ૭, વર્ણ ચતુષ્ક ૧૧, તૈજસ–કાર્મણ–અગુરુલ-નિર્માણ એ તૈજસ ચતુષ્ક ૧૫, જિનનામ ૧૬, સાતા ૧૭, સમચતુરસ્ર સંસ્થાન ૧૮, પરાઘાત નામ ૧૯, ત્ર ૨૯, પંચેદ્રિય જાતિ ૩૦, ઉચ્છ્વાસનામ ૩૧ અને ઉચ્ચૈ એ ૩૨ પ્રકૃતિ ક્ષપક શ્રેણિવાળા ઉત્કૃષ્ટ રસે બાંધે. ત્યાં ઉચ્ચગોત્ર ૨, અને સાતા ૩, એ ત્રણ સૂક્ષ્મસંપરાય ચરિમ ઉત્કૃષ્ટ રસે બાંધે, તે સર્વથી અનંતગુણ વિશુદ્ધ હોય

શેષ ૨૯ પ્રકૃતિ અપૂર્વકરણે દેવયોગ્ય બંધને વિચ્છેદ સમયે વર્તતો તીવ્ર રસે બાંધે, અતિ વિશુદ્ધ છે માટે. ॥ ૬૭ ॥

तमतमगा उज्जोअं, सम्मसुरा मणुअउरलदुगवइरं,

अपमत्तो अमराउं; चउगइ मिच्छा उ सेसाणं ॥६८॥

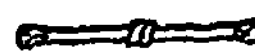
तमतमगा=તમસ્તમપ્રભા નરકના જીવો.
उज्जोअं=ઉદ્યોત નામકર્મને
सम्मसुरा=સમ્યગ્દૃષ્ટિ દેવતા
मणुअउरलदुगवइरं=મનુષ્યદ્વિક, ઔદારિકદ્વિક અને વજ્રઋષભ નારાચ સંઘયણને.
अपमत्तो=અપ્રમત્ત યતિ.
अमराउं=દેવાયુને.
चउगइ मिच्छा=ચારે ગતિના મિથ્યાદૃષ્ટિ જીવો.
उ=ઉત્કટ કષાયવાળા
सेसाणं=બાકીની [૬૮] પ્રકૃતિને

અર્થઃ—તમસ્તમપ્રભા નરકના જીવો ઉદ્યોત નામકર્મને ઉત્કૃષ્ટ રસે બાંધે. સમ્યગ્દૃષ્ટિ દેવતા મનુષ્યદ્વિક, ઔદારિકદ્વિક અને વજ્રઋષભનારાચ સંઘયણને ઉત્કૃષ્ટ રસે બાંધે. અપ્રમત્ત યતિ દેવાયુને અને ઉત્કૃષ્ટ કષાયવાળા મિથ્યાદૃષ્ટિ જીવો બાકીની [૬૮ પ્રકૃતિ] નો ઉત્કૃષ્ટ રસબંધ કરે ॥ ૬૮ ॥

વિવેચનઃ—તમસ્તમપ્રભા પૃથ્વીના નારકજીવો ઉદ્યોતનામ ઉત્કૃષ્ટરસે બાંધે, સમ્યક્ત્વ પામતાં મિથ્યાત્વની ચરિમ સ્થિતિ વેદવાને સમયે તદ્યોગ્ય વિશુદ્ધિપણું છે માટે. મનુષ્યદ્વિક ૨, ઔદારિકદ્વિક ૨, વજ્રઋષભનારાચ સંઘયણ ૧; એ પાંચ પ્રકૃતિ વિશુદ્ધ સમ્યક્ત્વી દેવતા ઉત્કૃષ્ટ રસે [1]બાંધે નારકીને તો તેવી ઉત્કૃષ્ટી વિશુદ્ધિ ન હોય અને મનુષ્ય તિર્યંચ તો તેવી વિશુદ્ધિવંત દેવ યોગ્ય બાંધે તે માટે તે નહીં. દેવતાનું આઉખું ઉત્કૃષ્ટ રસનું અપ્રમત્ત યતિ બાંધે. તેવા વિશુદ્ધિવંત તેજ છે માટે, એ પ્રમાણે ૪૨

1 એક અથવા બે સમય સુધી બાંધે.

પુણ્યપ્રકૃતિ અને ૧૪ પાપપ્રકૃતિ કહી. [1]શેષ ૬૮ પાપપ્રકૃતિ રહી તે ચારે ગતિના મિથ્યાદૃષ્ટિ તીવ્ર કષાયવંત થકા ઉત્કૃષ્ટ રસે બાંધે [2] ॥ ૬૮॥

જઘન્ય રસબંધના સ્વામી.

थीणतिगं अणमिच्छं मंदरसं संजमुम्मुहो मिच्छा,
विअ तिअकसाय अविरय, देस पमत्तो अरइसोए॥६९॥

थीणतिगं=થીણુદ્ધિત્રિકને
अणमिच्छं=અનંતાનુબંધિકષાય અને મિથ્યાત્વ મોહનીયને
मंदरसं=જઘન્ય અનુભાગે બાંધે.
संजमुम्मुहो=સમ્યક્ત્વ ચારિત્રને પ્રાપ્ત કરતો.
मिच्छो=મિથ્યાત્વી.
वियतिय कसाय=બીજા ત્રીજા કષાયને.
अविरयदेस=અવિરત સમ્યગ્ દૃષ્ટિ અને દેશવિરતિ.
पमत्तो=પ્રમત્ત યતિ.
अरइसोए=અરતિ અને શોક મોહનીયને વિષે.

---

૧ શેષ ૬૮ પ્રકૃતિઓ નીચે પ્રમાણે-

૫ જ્ઞાનાવરણ, ૯ દર્શનાવરણ, ૧ અશાતાવેદનીય, ૨૬ મોહનીય, ૪ મધ્યસંઘયણ ચતુષ્ક, ૫ પ્રથમ સિવાય પાંચ સંસ્થાન, ૪ અશુભવર્ણ ચતુષ્ક, ૧ અશુભખગતિ, ૧ ઉપઘાત, ૬ અસ્થીરષટ્ક, ૧ નીચગોત્ર અને પાંચ અંતરાય.

૨ અહિં સામાન્યથી ૬૮ પાપપ્રકૃતિના તીવ્રરસબંધક ચારે ગતિના તીવ્ર કષાયવંત મિથ્યાદષ્ટિ કહ્યા છે પણ એમાં આટલું વિશેષ છે-હાસ્ય રતિ, સ્ત્રીવેદ, પુંવેદ, પહેલા અને છેલ્લાને છોડી બાકીના સંઘયણો તથા સંસ્થાનો સિવાયની બાકીની ૫૬ પ્રકૃતિઓનો ઉત્કૃષ્ટ રસબંધ તીવ્રકષાયી ચારે ગતિના મિથ્યાદષ્ટિ કરે અને બાર પ્રકૃતિઓનો તો તે પ્રકૃતિબંધને

અર્થ.—થીણદ્ધિત્રિક, અનંતાનુબંધિ કષાય અને મિથ્યાત્વ મોહનીયને સમ્યક્ત્વ [સહિત] ચારિત્ર પ્રાપ્ત કરતો મિથ્યાદૃષ્ટિ જઘન્ય રસે બાંધે. દેશવિરતિ ચારિત્રની સન્મુખ થયેલો અવિરત સમ્યગદૃષ્ટિ બીજા કષાયોને અને સર્વવિરતિ ચારિત્રની સન્મુખ વર્તતો દેશ-વિરતિ ત્રીજા કષાયને જઘન્યરસે બાંધે, પ્રમત્ત યતિ અરતિ અને શોક મોહનીયને જઘન્ય રસે બાંધે. ॥ ૬૯ ॥

વિવેચનઃ—થીણદ્ધિત્રિક ૩, અનંતાનુબંધી ૪ અને મિથ્યાત્વ ૧, એ આઠ પ્રકૃતિ સમ્યક્ત્વ [સહિત] ચારિત્ર પામવાને સન્મુખ એવો મિથ્યાત્વી જીવ મંદ રસે બાધે, તદ્યોગ્ય વિશુદ્ધિવંત તે જ હોય તે માટે. બીજા અપ્રત્યાખ્યાનીય ૪ કષાયને અવિરત સમ્યગ્-દૃષ્ટિ પોતાના ગુણઠાણાને અંત્ય સમયે દેશવિરતિ પામવાને સન્મુખ થકો મંદરસે બાંધે, તથા ત્રીજા પ્રત્યાખ્યાનીય ચાર કષાયનો મંદ-રસ તે દેશવિરતિ પોતાના ગુણઠાણાને અંત્ય સમયે વર્તતો સર્વ વિરતિ પામવાને સન્મુખ થકો બાંધે; તથા અરતિ, શોક, એ બે પ્રકૃતિનો મંદ રસ પ્રમત્ત સાધુ અપ્રમત્તપણાની સન્મુખ થકો બાંધે ॥ ૬૯ ॥

२ २ ४ १ १ १
अपमाइ हारगदुगं, दुनिद्दअसुव हा रइकुच्छ ।,
१ १ ८ १ ४
भयमुवघायमपुव्वो, अनिअट्टी पुरिससंज णे ॥७०॥

अपमाइ=અપ્રમત્ત યતિ.	हास रइ कुच्छा=હાસ્ય, રતિ અને જુગુપ્સા.
आहारगदुगं=આહારકદ્વિકને.	भयं=ભયને.
दुनिद्द असुवन्न=બે નિદ્રા, અ-પ્રશસ્ત વર્ણચતુષ્ક	उवघायं=ઉપઘાત નામ કર્મને

યોગ્ય સંક્લેશે વર્તતા ઉત્કૃષ્ટ રસબંધ કરે દૃષ્ટાંત તરીકે નપુંસક વેદના તીવ્ર રસબંધમાં તીવ્ર સંક્લેશ જોઈએ, તેના કરતાં સ્ત્રીવેદના ઉત્કૃષ્ટ રસબં-ધમાં ઓછો અને તે કરતાં પણ પુરૂષવેદના ઉત્કૃષ્ટ રસબંધમા ઓછો સંક્લેશ જોઈએ એમ સર્વત્ર સમજવું.

અપુવ્વો=અપૂર્વકરણ ગુણઠાણાવાળો ક્ષપક.
અનિયટ્ટી=અનિવૃત્તિબાદરસંપરાય ગુણસ્થાનવર્તી ક્ષપક
પુરિસ સંજલણે=પુરૂષવેદ અને સંજ્વલન કષાયને.

અર્થ:–અપ્રમત્તયતિ આહારકદ્વિકને મંદ રસે બાંધે; બે નિદ્રા, અપ્રશસ્ત વર્ણચતુષ્ક, હાસ્ય, રતિ, જુગુપ્સા, ભય અને ઉપઘાત નામકર્મ [એ ૧૧ પ્રકૃતિ] ને અપૂર્વકરણ ગુણઠાણાવાળો ક્ષપક જઘન્ય રસે બાંધે, અનિવૃત્તિબાદરસંપરાય ગુણસ્થાનવર્તિ ક્ષપક પુરૂષવેદ અને સંજ્વલન કષાયોને જઘન્ય રસે બાંધે ॥ ૭૦ ॥

વિવેચન—અપ્રમત્તાદિ મુનિ પ્રમત્તપણું પડિવજતો [પ્રાપ્ત કરતો] થકો તદ્યોગ્ય સંક્લિષ્ટ આહારકદ્વિક મંદ રસે બાંધે. બે નિદ્રા ૨, અપ્રશસ્ત વર્ણચતુષ્ક ૬, હાસ્ય ૭, રતિ ૮, કુચ્છા ૯, ભય ૧૦. અને ઉપઘાત ૧૧, એ અગ્યાર પ્રકૃતિ ક્ષપકશ્રેણિએ અપૂર્વકરણ ગુણઠાણી પોતપોતાના બંધોચ્છેદને સમયે જઘન્ય રસે બાંધે; એ પ્રકૃતિ અશુભ છે તેનો અતિવિશુદ્ધ જ મંદ રસ કરે. પુરૂષવેદ ૧, સંજ્વલનના ૪ કષાય એવં ૫ પ્રકૃતિનો મંદ રસ તે ક્ષપક અનિવૃત્તિબાદર ગુણઠાણી, પોતપોતાને બંધોચ્છેદ સમયે બાંધે ॥ ૭૦ ॥

विग्घावरणे[५ ९] सुहुमो, मणुतिरिआ सुहुम[३]विगल[३]तिगआउं[४]
वेउव्विछ[६] ममरा, निरया उज्जो[१]अउरलदुगं[२] ॥७१॥

विग्घावरणे=પાંચ અંતરાય અને નવ આવરણને
सुहुमो=સૂક્ષ્મસંપરાય વાળો
मणुतिरिया=મનુષ્ય અને તિર્યંચો
सुहुमविगलतिगआउं=સૂક્ષ્મત્રિક, વિકલત્રિક અને ચારઆયુષ્યને.
विउव्विछक्कं=વૈક્રિય ષટ્કને
अमरा निरया=દેવતા તથા નારકી.
उज्जोयउरलदुगं=ઉદ્યોતનામ અને ઔદારિકદ્વિકને.

અર્થ:—પાંચ અંતરાય અને નવ [જ્ઞાન—દર્શનનાં] આવરણોને સૂક્ષ્મસંપરાય ગુણસ્થાનવાળો જઘન્ય રસે બાંધે. મનુષ્ય અને તિર્યંચો સૂક્ષ્મત્રિક, વિકલત્રિક, ચાર આયુષ્ય અને વૈક્રિય-ષટ્ક [૧૯ પ્રકૃતિ] ને જઘન્ય રસે બાંધે. દેવતા તથા નારકી ઉદ્યોતનામ અને ઔદારિકદ્વિકને જઘન્ય રસે બાંધે. ॥૭૧॥

વિવેચનઃ—પાંચ અંતરાય ૫, પાંચ જ્ઞાનાવરણ ૧૦, ચાર દર્શનાવરણ ૧૪. એ ચઉદ પ્રકૃતિનો મંદ રસ સૂક્ષ્મ સંપરાયને ચરિમ સમયે વર્તતો બાંધે. સૂક્ષ્મત્રિક ૩, વિકલત્રિક ૬, ચાર આયુ ૧૦, અને દેવદ્વિક નરકદ્વિક વૈક્રિયદ્વિક એ વૈક્રિયષટ્ક ૧૬, એ સોળ પ્રકૃતિનો જઘન્ય રસ મનુષ્ય તિર્યંચ બાંધે. દેવ નારકી એ આદિલી ૧૪ તો ભવપ્રત્યયેજ ન બાંધે, નરાયુ તિર્યંચાયુ જઘન્ય સ્થિતિબંધે જઘન્ય રસનું હોય તે તો દેવ અને નારકી જઘન્ય સ્થિતિવાળા માંહે ન ઉપજે માટે નજ બાંધે. ઉદ્યોતનામ ૧, આહારિકદ્વિક ૩, એ ત્રણ પ્રકૃતિ દેવતા નારકી ઉત્કૃષ્ટ સંક્લેશવર્ત્તી મંદ રસે બાંધે, તે દેવતા [1]સનત્કુમારાદિથી સહસ્રારાંત જાણવા, તિર્યંચ મનુષ્ય તો એવા સંક્લેશવર્તી નરક યોગ્ય જ બાંધે. ॥ ૭૧ ॥

तिरिदुगनिअं तमतमा, जिणमविरयनिरयविणिगथावरयं
आसुहमायव सम्मो, व सायथिरसुभजसा सिअरा ॥७२॥

तिरिदुगनिअं=તિર્યંચદ્વિક અને નીચ ગોત્રને

तमतमा=તમસ્તમપ્રભાનારકના જીવો

जिणं=જિન નામકર્મને.

अविरय=અવિરત સમ્યગ્દૃષ્ટિ મનુષ્ય.

निरयविण=નારકી વિના બાકીના ત્રણ ગતિવાળા જીવો.

इगथावरयं=એકેંદ્રિય જાતિ અને સ્થાવર નામકર્મને

आसुहमा=સૌધર્મ અને ઇશાન દેવલોક સુધીના દેવતાઓ.

आयव=આતપ નામકર્મને

सम्मो व=સમ્યગ્દૃષ્ટિ અથવા મિથ્યાદૃષ્ટિ.

सायथिरसुभजसा=સાતાવેદનીય. સ્થિરનામ, શુભ નામ અને યશ નામને,

सिअरा=તેની પ્રતિપક્ષી સહિત

---

[1] માત્ર ઔદારિક અંગોપાંગ નામકર્મનેજ સનત્કુમારાદિ દેવો ઉત્કૃષ્ટ સંક્લેશે વર્તતા જઘન્ય રસથી બાંધે છે બીજી બે પ્રકૃતિને તો સામાન્યતઃ દેવો અને નારકો જઘન્ય રસથી બાંધે એ વિશેષ જાણવું જુઓ કર્મગ્રંથ ટીકા ગા ૭૧.

અર્થ.—તિર્યંચદ્વિક અને નીચગોત્રને તમસ્તમપ્રભા નારકીના જીવો જઘન્ય રસે બાંધે. અવિરત સમ્યગ્દ્રષ્ટિ મનુષ્ય જિનનામને જઘન્ય રસે બાંધે. નારકી વિના બાકીના ત્રણ ગતિવાળા જીવો એકેંદ્રિય જાતિ અને સ્થાવર નામકર્મને જઘન્ય રસે બાંધે, સૌધર્મ અને ઇશાન દેવલોક સુધીના દેવતાઓ આતપ નામકર્મને જઘન્ય રસે બાંધે, સમ્યગ્દ્રષ્ટિ અથવા મિથ્યાદ્રષ્ટિ સાતા વેદનીય, સ્થિરનામ, શુભ નામ અને યશનામને તેની પ્રતિપક્ષી સહિત [આઠ પ્રકૃતિને] જઘન્ય રસે બાંધે ॥૭૨॥

વિવેચન—તિર્યગ્દ્વિક ૨, નીચૈર્ગોત્ર ૧, એ ત્રણ પ્રકૃતિ તમસ્તમા પૃથ્વિના નારકી સમ્યકત્વાભિમુખ થકા મિથ્યાત્વના ચરિમ પુદ્ગલ વેદતા મંદરસે બાંધે. અવિરતિ સમ્યગ્દૃષ્ટિ મનુષ્ય પૂર્વે નરકાયુ બાંધીને પછી જિનનામ બાંધતો મરતાં મિથ્યાત્વ સન્મુખ વેળાએ સર્વ સંક્લિષ્ટ થકો જિનનામ મંદ રસે બાંધે; નારકી વર્જી શેષ ત્રણ ગતિના જીવ પરાવર્તમાન મધ્યમ પરિણામવંત થકા એકેંદ્રિયજાતિ ૧, સ્થાવર નામ ૨. એ બે પ્રકૃતિ મંદ રસે બાંધે. સૌધર્મ ઈશાન લગેના સર્વસંક્લિષ્ટ આતપ નામ મંદ રસે બાંધે, સમ્યકત્વી સમ્યકત્વથી પડતો સાતા ૧, સ્થિર ૨, શુભ ૩, યશ ૪, એ ચાર પ્રકૃતિ મંદરસે બાંધે અને વા શબ્દથી સમ્યકત્વ પામતો મિથ્યાત્વી ઇતર તે અસાતા ૧, અસ્થિર ૨, અશુભ ૩, અયશ ૪, એ ચાર પ્રકૃતિ મંદરસે બાંધે.[1]

---

૧ પ્રમત્તથી મિથ્યાત્વ ગુણસ્થાન સુધી પરાવર્તમાન મધ્યમ પરિણામે અંતઃકોડાકોડીથી ૧૫ કોડાકોડી સાગરોપમ સુધીના સ્થિતિબંધના અધ્યવસાયે વર્તતા સાતા અસાતા અંતર્મુહૂર્ત અંતર્મુહૂર્ત પરાવર્તે મંદરસે બાંધે તે પછી ત્રીસ કોડાકોડી સાગરોપમ સુધીના સ્થિતિબંધના અધ્યવસાયે માત્ર અસાતાજ બાંધે પણ ત્યાં મંદ રસ ન હોય સાતાની ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિ ૧૫ કોડાકોડી સાગરોપમની અને અસાતાની ૩૦ કોડાકોડી સાગરોપમની છે. પ્રમત્તથી આગળ વધતા દશમા ગુણસ્થાન સુધી કેવળ સાતાજ બાંધે, તે બાર મુહૂર્તના જઘન્ય સ્થિતિબંધના અધ્યવસાય સુધી બાંધે. ત્યાં પણ

४ ४ ४ २ २ १ १ १ १

तसः तेअचउ णु- गइदुगपणिंदिसा परघुच्चं;

६ ६ १ १ ३ ३

संघय ागिइनपुथी, भगिअरतिमिच्छचउगइआ॥७३॥

तसवन्नतेयचउ=ત્રસ ચતુષ્ક, વર્ણચતુષ્ક અને તૈજસ ચતુષ્ક,

मणुखगइ दुग=મનુષ્યદ્વિક, ખગતિદ્વિક,

पणिंदि सास परघुच्चं=પંચેંદ્રિય જાતિ, ઉચ્છ્વાસનામ, પરાઘાત નામ અને ઉચ્ચગોત્રને

संघयणागिइ=૭ સંઘયણ, ૭ સંસ્થાન,

नपुथी=નપુંસક વેદ, સ્ત્રીવેદ,

सुभगिअरति=સુભગત્રિક, દુર્ભગત્રિકને

मिच्छ=મિથ્યાદૃષ્ટિ

चउगइआ=ચારે ગતિવાળા.

અર્થઃ—ત્રસ ચતુષ્ક, વર્ણ ચતુષ્ક, તૈજસ ચતુષ્ક, મનુષ્યદ્વિક, ખગતિદ્વિક, પંચેંદ્રિય જાતિ, ઉચ્છ્વાસ નામ, પરાઘાત નામ, ઉચ્ચગોત્ર, ૭ સંઘયણ, ૭ સંસ્થાન, નપુંસક વેદ, સ્ત્રીવેદ, સુભગત્રિક અને દુર્ભગત્રિક [૪૦ પ્રકૃતિ] ને ચારે ગતિવાળા મિથ્યાદૃષ્ટિ જીવો જઘન્ય રસે બાંધે. ॥ ૭૩ ॥

વિવેચન—ત્રસ ૧, બાદર ૨, પર્યાપ્ત ૩, પ્રત્યેક ૪, એ ત્રસચતુષ્ક ૪, વર્ણચતુષ્ક ૮, તૈજસ ૧, કાર્મણ ૨, અગુરૂલઘુ

મંદરસ ન હોય તેજ પ્રમાણે પ્રમત્તથી મિથ્યાત્વ સુધી દશ કોડાકોડી સુધીના સ્થિતિબંધના અધ્યવસાય સુધી પરાવર્તમાન મધ્યમ પરિણામે સ્થિર અસ્થિર, શુભ અશુભ અને યશ અયશ અંતર્મુહૂર્ત અંતર્મુહૂર્ત પરાવર્તે મંદ રસે બાંધે તે પછી વીશ કોડાકોડી સુધી સ્થિતિબંધના અધ્યવસાયે કેવળ અસ્થિર, અશુભ અને અયશજ બાંધે પણ તે મંદ રસે ન બાંધે. આ ૭ પ્રકૃતિમાં ત્રણ શુભ પ્રકૃતિની ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિ દશ કોડાકોડીની અને ત્રણ અશુભ પ્રકૃતિની વીશ કોડાકોડી સાગરોપમની છે. પ્રમત્તથી આગળ એ ૭ માંહેલી ત્રણ શુભ પ્રકૃતિજ બંધાય, એ બાબત સાતાના બંધની પેઠે પૂર્વોક્ત રીતે વિચારી લેવી [આનો અર્થ એ થાય છે કે કેટલીક સપ્રતિપક્ષ પ્રકૃતિઓનો પરાવર્તમાન મધ્યમ પરિણામે જ મંદ રસ બંધાય છે, પણ અવસ્થિત પરિણામે નહિ]-જુઓ આ ગાથાની ટીકા.

૩, નિર્માણ ૪, એ તૈજસ ચતુષ્ક ૧૨, મનુષ્યદ્વિક ૧૪, વિહાયોગ તિદ્વિક ૧૬, પંચેંદ્રિયજાતિ ૧૭, ઉચ્છ્વાસ ૧૮, પરાઘાત ૧૯, ઉચ્ચૈ ગોત્ર ૨૦, છ સંઘયણ ૨૬, છ સંસ્થાન ૩૨, નપુંસકવેદ ૩૩, સ્ત્રી વેદ ૩૪, સુભગ નામ–સુસ્વર નામ–આદેય નામ એ સુભગત્રિક, ૩૭, ઇતર તે દુર્ભગ–દુઃસ્વર–અનાદેય એ દુર્ભગત્રિક ૪૦, એ ચાળીસ પ્રકૃતિનો મંદ રસ ચારે ગતિના મિથ્યાત્વી જીવ બાંધે ત્યાં પણ પંચેંદ્રિય જાતિ ૧, તૈજસ ૨, કાર્મણ ૩, શુભવર્ણ ચતુષ્ક ૭, પરાઘાત ૮, અગુરૂલઘુ ૯, ઉચ્છ્વાસ ૧૦, ત્રસચતુષ્ક ૧૪ અને નિર્માણ ૧૫, એ ઉત્કૃષ્ટ સંક્લેશી મંદ રસે બાંધે અને સ્ત્રીવેદ નપુંસકવેદનો મંદ રસ તદ્યોગ્ય વિશુદ્ધ હોય તે બાંધે. શેષ ૨૩ પ્રકૃતિનો મંદ રસ મિથ્યાદૃષ્ટિ પણ પરાવર્ત્તમાન મધ્યમ પરિણામી બાંધે.[1] ॥ ૭૩ ॥

---

૪ ૪ ૧ ૧ ૪૩
चउतेअव वे णिअ, नामणुक्को सेसधुवबंधी,
૪ ૧
घाईणं अजहन्नो, गोए दुविहो इमो चउहा ॥७४॥

---

૧ મનુષ્યદ્વિકની ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિ પંદર કોડાકોડી સાગરોપમની અને શુભ વિહાયોગતિ સુભગ, સુસ્વર, આદેય, ઉચ્ચૈર્ગોત્ર, પ્રથમ સંઘયણ તથા પ્રથમ સંસ્થાનની ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિ દશ કોડાકોડી સાગરોપમની છે. આ શુભ પ્રકૃતિઓનો મંદ રસ પોતપોતાની ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિથી આરંભીને પ્રતિપક્ષી પ્રકૃતિઓની સાથે તેઓની જઘન્ય સ્થિતિ અંતકોડાકોડી સાગરોપમ સુધીના સ્થિતિબંધના અધ્યવસાય સુધી પરાવર્તમાન મધ્યમ પરિણામે બંધાય, તે અંતર્મુહૂર્ત અંતર્મુહૂર્ત પરાવર્તે બંધાય હુંડક સંસ્થાન અને સેવાર્ત સંઘયણની અનુક્રમે વામન સંસ્થાન તથા કીલિકા સંઘયણ સાથે પોતપોતાની જઘન્ય સ્થિતિ સુધી પરાવૃત્તિ લાભે તેજ પ્રમાણે શેષ સંઘયણ સંસ્થાનની સંભવતાં શેષ સંઘયણ અને સંસ્થાન સાથે પોતપોતાની જઘન્ય સ્થિતિ સુધી પરાવૃત્તિ લાભે એ સ્થિતિસ્થાનો વિષે મિથ્યાદ્રષ્ટિ પરાવર્ત્તમાન મધ્યમ પરિણામે મંદ રસ બાંધે અહીં ભાવના પોતાની મેળે વિચારી લેવી. જુઓ આ ગાથાની ટીકા.

चउतेअवन्न=તૈજસ ચતુષ્ક અને શુભ વર્ણચતુષ્કનો.
वेयणिअनाम=વેદનીય કર્મ અને નામકર્મનો,
अणुक्कोस=અનુત્કૃષ્ટ રસબંધ
सेसधुवबंधी=બાકીની [૪૩] ધ્રુવબંધિ પ્રકૃતિનો
घाईणं=ઘાતી પ્રકૃતિનો
अजहन्नो=અજઘન્ય રસબંધ
गोए=ગોત્ર કર્મનો
दुविहो=અનુત્કૃષ્ટ અને અજઘન્ય રસબંધ;
इमो=આ
चउहा=ચાર પ્રકારે=સાદિ, અનાદિ, ધ્રુવ અધ્રુવ

અર્થઃ-તૈજસ ચતુષ્ક, શુભ વર્ણ ચતુષ્ક, વેદનીયકર્મ અને નામકર્મનો અનુત્કૃષ્ટ રસબંધ તથા બાકીની [૪૩] ધ્રુવબંધી પ્રકૃતિ અને [૪] ઘાતી પ્રકૃતિનો અજઘન્ય રસબંધ અને ગોત્ર કર્મના [અનુત્કૃષ્ટ અને અજઘન્ય] બંને રસબંધ, એ ચાર પ્રકારે [સાદિ ધ્રુવાદિ] છે. ॥ ૭૪ ॥

વિવે :—હવે અનુભાગબંધને સુગમ કરવા માટે મૂળ પ્રકૃતિને વિષે ભાંગા કહે છે.—તૈજસ ૧, કાર્મણ ૨, અગુરૂલઘુ ૩, નિર્માણ ૪ અને પ્રશસ્ત વર્ણ ચતુષ્ક ૮, એનો અનુત્કૃષ્ટ રસ બંધ તે સાદિ ૧; અનાદિ ૨, ધ્રુવ ૩, અધ્રુવ ૪, એ ચારે ભેદે હોય. ચઉહા પદ આગળ કહેશે તે ઇંહાં લેવુ. તથા વેદનીય ૧, નામકર્મ ૨, એ બે મૂલ પ્રકૃતિનો અનુત્કૃષ્ટ બંધ તે પણ ચારે ભેદે હોય. તથા તૈજસ ચતુષ્ક વર્જીને શેપ ૪૩ ધ્રુવબંધી પ્રકૃતિનો અજઘન્ય રસબંધ તે પણ ચાર ભેદે હોય ઘાતી તે જ્ઞાનાવરણ ૧, દર્શનાવરણ ૨, મોહનીય ૩: અંતરાય ૪; એ ચાર મૂળ પ્રકૃતિનો અજઘન્ય રસબંધ તે ચાર ભેદે હોય. અને ગોત્રકર્મનો અનુત્કૃષ્ટ અને અજઘન્ય એ બે પ્રકારનો રસબંધ તે ચારે ભેદે હોય. ॥ ૭૪ ॥

सेसंमि दुहा અણુભાગબંધો સમત્તો

વર્ગણાનું સ્વરૂપ

इग दुगणुगाइ जा अभवणंतगुणिआणू;
खंधा उरलोचिअवग्गणा उ तह अगहणंतरिया ॥७५॥

સેસંમિ=બાકીના ત્રણ પ્રકારના રસબંધને વિષે.
દુહા=બે પ્રકારે-સાદિ, અધ્રુવ
इग दुगणुगाइ=એકાણુક, દ્વયણુકથી માંડીને
जा=યાવત્
अभवणतगुणियाणू=અભવ્યથી અનંતગુણ પરમાણુવાળા
खंधा=સ્કંધો.
उरलोचियवग्गणा=ઔદારિકને લાયક વર્ગણા [થાય છે.]
तह=તથા.
अगहणंतरिआ=ગ્રહણયોગ્ય વર્ગણાની વચ્ચે અગ્રહણ યોગ્ય વર્ગણા.

અર્થઃ—બાકીની પ્રકૃતિ અને બાકીના ત્રણ પ્રકારના રસબંધોને વિષે બે પ્રકારે [સાદિ-અધ્રુવ] બંધ હોય. એકાણુક દ્વયણુકથી માંડીને યાવત્ અભવ્ય જીવો કરતાં અનંતગુણા પરમાણુવાળા સ્કંધોની ઔદારિકને ગ્રહણ યોગ્ય વર્ગણા થાય છે, તેમજ એકેક પરમાણુની વૃદ્ધિએ ગ્રહણ યોગ્ય વર્ગણાના અંતરે, અગ્રહણ યોગ્ય વર્ગણા હોય. ॥ ૭૫ ॥

વિવેચનઃ—શેષ અનુક્ત સર્વ પ્રકારનો રસબંધ તે સાદિ ૧, અધ્રુવ ૨, એ બે ભેદ હોય. હવે એ સર્વ ભાંગા જાણવાનો ભાવાર્થ લખીએ છીએ. પ્રથમ તૈજસ ૧, કાર્મણ ૨, અગુરૂલઘુ ૩, નિર્માણ ૪, અને પ્રશસ્ત વર્ણાદિક ચતુષ્ક ૮, એ આઠ પ્રકૃતિનો અનુત્કૃષ્ટ રસબંધ ચારે ભેદે હોય, તે આ પ્રમાણે-એ ૮ નો ઉત્કૃષ્ટ રસબંધ તો ક્ષપક અપૂર્વકરણવાળો દેવગતિ યોગ્ય ૩૦ પ્રકૃતિના બંધને ઉચ્છેદ સમયે કરે, શુભ પ્રકૃતિનો ઉત્કૃષ્ટ રસબંધ તે અતિ વિશુદ્ધજ કરે, તદ્યોગ્ય અતિ વિશુદ્ધતા ત્યાંજ હોય તે માટે. તે ૮ પ્રકૃતિનો ઉપશમ શ્રેણીએ અનુત્કૃષ્ટ રસબંધ પામીયે ક્ષપક થકી ઉપશામક શુભ પ્રકૃતિનો રસબંધ ઓછો કરે તે માટે. તે ઉપશાંતમોહે સર્વથા અબંધક થઇને પડતો વળી અનુત્કૃષ્ટ રસ બાંધે ત્યારે તે સાદિ ૧ તે ઉપશાંતપણું પૂર્વે નથી પામ્યા તેને અનાદિ ૨, અભવ્યને ધ્રુવ ૩, ભવ્યને અધ્રુવ ૪. સેસંમિ દુહા એ

૫૯ સઘળે જોડવું, તે માટે એ ૮ પ્રકૃતિના શેષ ઉત્કૃષ્ટ ૧, જઘન્ય ૨ અને અજઘન્ય ૩, એ ત્રણ રસબંધને વિષે સાદિ ૧, અધ્રુવ ૨, એ બે ભેદ હોય, તે આ પ્રમાણે—એ ૮ નો ઉત્કૃષ્ટ રસબંધ ક્ષપકને અપૂર્વ કરણે હોય, તે પ્રથમ જ બાંધવા માંડયો તે માટે સાદિ ૧, તે એક [બે] સમય જ હોય આગળ ન જ હોય તે માટે અધ્રુવ ૨. તથા એ ૮ નો જઘન્ય રસ સર્વોત્કૃષ્ટ સંકલેશવર્તી મિથ્યાત્વી પર્યાપ્તો સંજ્ઞી પંચેંદ્રિય બાંધે, શુભ પ્રકૃતિ માટે; તે એક સમય કે બે સમય લગે બાંધે તે વાર પછી વળી કાળાંતરે સર્વોત્કૃષ્ટ સંકલેશ પામીને જઘન્ય બાંધે; એમ જઘન્ય અજઘન્યને વિષે ફરતા જીવને સાદિ અને અધ્રુવપણું હોય, તથા વેદનીય અને નામકર્મનો અનુત્કૃષ્ટ રસબંધ ચારે ભેદે હોય, તે આ પ્રમાણે—તે બેને અંતર્ગત સાતા અને યશ એ બે પ્રકૃતિ આશ્રયીને ક્ષપક સૂક્ષ્મસંપરાયને અંતે સમયે ઉત્કૃષ્ટ રસ બંધ પામીએ, ઉપશામક શુભપ્રકૃતિના તેથી ઓછો રસ બાંધે તે તે માટે તેને અનુત્કૃષ્ટ રસબંધ હોય, ને ઉપશાંતમોહાવસ્થાએ સર્વથા અબંધક થઇને પડતો વળી બાંધે ત્યારે સાદિ ૧, પૂર્વે તે ઉપશાન્તપણું જેઓ પામ્યા નથી તેને અનાદિ ૨, ધ્રુવ અધ્રુવ પૂર્વવત્ ૪. અને શેષ ઉત્કૃષ્ટ, જઘન્ય અને અજઘન્ય રસબંધને વિષે સાદિ, અધ્રુવ એ બે ભાંગા હોય. તે આ પ્રમાણે—વેદનીય કર્મ અને નામકર્મનો ઉત્કૃષ્ટ રસ ક્ષપક સૂક્ષ્મસંપરાયે બાંધે, તે પ્રથમ બાંધવા માંડે ત્યારે સાદિ, આગળ નહી બાંધે તે માટે અધ્રુવ; એનો જઘન્ય રસ તો સમ્યક્ત્વી અથવા મિથ્યાત્વી મધ્યમ પરિણામવંત બાંધે, સર્વવિશુદ્ધ તો શુભ પ્રકૃતિનો ઉત્કૃષ્ટ રસ બાંધે અને સર્વસંકિલષ્ટ તો અશુભ-અસાતા અયશનો ઉત્કૃષ્ટ રસ બાંધે તે માટે ઇહાં મધ્યમ પરિણામી કહ્યો એ જઘન્ય તે અજઘન્યથી ઉતરીને બાંધે તે માટે સાદિ, તે જઘન્યથી ૧ સમય, ઉત્કૃષ્ટા ૪ સમય લગે બાંધે; પછી અજઘન્ય બાંધે તે માટે અધ્રુવ. અજઘન્યપણું જઘન્ય સાથે પરિવર્ત્તતાં,હોય, માટે સાદિ અને અધ્રુવપણું હોય તથા તૈજસચતુષ્ક વર્જીને શેષ ૪૩ ધ્રુવ-બંધીનો અજઘન્ય રસબંધ ચાર [૪] ભેદે હોય, તે આ પ્રમાણે-જ્ઞાનાવરણીય ૫ દર્શનાવરણીય ૪ અને અંતરાય ૫, એ ૧૪ પ્રકૃતિનો ક્ષપક સૂક્ષ્મસંપરાયને ચરમ સમયે અશુભ માટે જઘન્ય

રસ બંધાય, તેથી અન્ય સર્વ અને ઉપશમશ્રેણિએ પણ અજઘન્ય બંધ હોય, તે ઉપશાંતમોહાવસ્થાએ સર્વથા અબંધક થઇને પડતો વળી બાંધે તે સાદિ ૧, ઉપશમશ્રેણિ જેઓ પામ્યા નથી તેને અનાદિ ૨, ધ્રુવ અધ્રુવ પૂર્વવત્ ૪ સંજ્વલન ૪ કષાય ક્ષપક અનિવૃત્તિબાદરે પોતપોતાના બંધોચ્છેદને સમયે જઘન્ય રસે બંધાય તેથી અન્યને ઉપશમશ્રેણિએ અજઘન્ય બંધ હોય તે ઉપશાન્તમોહે સર્વથા અબંધક થઇને પડતો અજઘન્ય રસ બાંધે. ત્યારે સાદિ ૧, એ ઉપશાન્તપણું પૂર્વે અપ્રાપ્તને [જે નથી પામ્યા તેને] અનાદિ ૨. ધ્રુવ અધ્રુવ પૂર્વની જેમ ૪ બે નિદ્રા, અપ્રશસ્ત વર્ણચતુષ્ક, ભય, જુગુપ્સા અને ઉપઘાત એ ૯ પ્રકૃતિ ક્ષપક અપૂર્વકરણવાળો પોતપોતાને બંધોચ્છેદ સમયે જઘન્ય રસે બાંધે તેથી અન્ય તે અજઘન્ય. તે ઉપશમશ્રેણિએ બંધનો ભેદ કરીને પડતો વળી અજઘન્ય બાંધે ત્યારે તે સાદિ ૧, તે અબંધકપણું પૂર્વે નથી પામ્યો તેને અનાદિ ૨, ધ્રુવ અધ્રુવ પૂર્વવત્. ૪, પ્રત્યાખ્યાનીય ૪ કષાયનો સંયમસન્મુખ દેશવિરતિ અતિ વિશુદ્ધ પોતાના ગુણઠાણાને અંત્ય સમયે વર્તતો જઘન્ય રસ બાંધે તે થકી અન્ય તે સર્વ અજઘન્ય, તે સંયમાદિક પામી અબંધક થઇને વળી પડતો અજઘન્ય બાંધે તે સાદિ ૧, તે સ્થાનક પૂર્વે નથી પામ્યો તેને અનાદિ ૨, ધ્રુવ અધ્રુવ પૂર્વવત્ ૪. અપ્રત્યાખ્યાનીય ૪ કષાયનો જઘન્ય રસબંધ અવિરતિ ગુણઠાણાને અંતે એમ જ [પૂર્વોક્ત રીતે] કહેવો, ભાંગા ૪ પણ એમ જ જાણવા, અનંતાનુબંધી ૪, થીણદ્ધિત્રિક અને મિથ્યાત્વ એ આઠ પ્રકૃતિનો જઘન્ય રસબંધ મિથ્યાત્વી સમ્યક્ત્વ સહિત સંયમને સન્મુખ થકો પોતાના ગુણઠાણાને ચરમ સમયે બાંધે. તેથી અન્ય તે અજઘન્ય. સમ્યક્ત્વ પ્રાપ્ત થયે તેનો અબંધક થઈ પડતો પાછો બાંધે ત્યારે સાદિ ૧, પૂર્વે અબંધકપણું નથી પામ્યો તેને અનાદિ ૨, અભવ્યને ધ્રુવ ૩, ભવ્યને અધ્રુવ ૪ હવે એ ૪૩ ધ્રુવબંધિના શેષ જઘન્ય, ઉત્કૃષ્ટ અને અનુત્કૃષ્ટ એ ત્રણને વિષે બે ભાંગા હોય, તે આ પ્રમાણે—એ સર્વ પ્રકૃતિના જઘન્ય રસબંધનાં સ્થાનક કહ્યાં, ત્યાં પ્રથમ જ બાંધવા માંડે તે સાદિ ૧, તેનો અબંધક થાય ત્યારે અધ્રુવ ૨, એ ૪૩ નો ઉત્કૃષ્ટ બંધ મિથ્યાત્વી ઉત્કૃષ્ટ સંક્લેશી સંજ્ઞી પર્યાપ્ત પંચેન્દ્રિય બાંધે, તે ૧-૨ સમય

બાંધે. ત્યારપછી અનુત્કૃષ્ટ બાંધે, કાળાન્તરે વળી ઉત્કૃષ્ટ રસ બાંધે; તે માટે સાદિ અધ્રુવ; એ બે ભાંગા હોય, તથા જ્ઞાનાવરણીય ૧, દર્શનાવરણીય ૨, મોહનીય ૩ અને અંતરાય ૪ એ ચાર મૂળ ઘાતિ પ્રકૃતિનો અજઘન્ય બંધ ચાર ભેદે હોય, તે આ પ્રમાણે-મોહનીયનો અનિવૃત્તિબાદર ક્ષપકને ચરમ સમયે જઘન્ય રસ બંધાય, શેષ ૩ કર્મનો ક્ષપક સૂક્ષ્મસંપરાયને ચરમ સમયે જઘન્ય રસ બંધાય, તેથી અન્યત્ર ઉપશમશ્રેણિએ પણ ઘાતીનો અનુભાગ અજઘન્ય જ બંધાય, ક્ષપક થકી ઉપશામક વિશુદ્ધિએ અનંતગુણ હીન હોય તે માટે. તે અજઘન્ય બંધકનો ઉપશાંતમોહે અબંધક થઇને પડતો વળી બંધક થાય ત્યારે સાદિ ૧; તે ઉપશાન્તપણું પૂર્વે નથી પામ્યા તેને અનાદિ ૨, ધ્રુવ, અધ્રુવ પૂર્વવત્ ૪. તે ૪ ઘાતીના શેષ જઘન્ય, અનુત્કૃષ્ટ અને ઉત્કૃષ્ટ એ ત્રણ રસબંધ બે ભેદે હોય; તે આ પ્રમાણે-મોહનીયનો ક્ષપક અનિવૃત્તિબાદરને અંત્ય સમયે અને શેષ ૩ કર્મનો ક્ષપકને સૂક્ષ્મસંપરાયને અંત્ય સમયે જઘન્ય રસબંધ હોય, તે પ્રથમ બાંધે તે માટે સાદિ ૧, આગળ અબંધક થાય તે માટે અધ્રુવ ૨. ઘાતી ચાર મૂળ પ્રકૃતિનો ઉત્કૃષ્ટ રસ તો સર્વસંક્લિષ્ટ મિથ્યાત્વી પર્યાપ્ત સંજ્ઞી પંચેંદ્રિય બાંધે, તે એક સમય અથવા બે સમય લગે બાંધે પછી અનુત્કૃષ્ટ બાંધે, ને વળી જઘન્યથી અંતર્મુહૂર્તે અને ઉત્કૃષ્ટથી અનંતી ઉત્સર્પિણી અવસર્પિણીએ ઉત્કૃષ્ટ રસ બાંધે, એમ ઉત્કૃષ્ટની પરાવૃત્તિએ એનો રસબંધ સાદિ અધ્રુવ હોય, ૨. ગોત્ર કર્મનો અજઘન્ય અને અનુત્કૃષ્ટ બંધ ચાર ભેદે હોય, તે આ પ્રમાણે-કોઈક સાતમી નરકનો નારકી સમ્યક્ત્વ પામવાને સન્મુખ યથાપ્રવૃત્યાદિ ત્રણ કરણ કરીને મિથ્યાત્વની સ્થિતિ ક્રમે કરીને અંતરકરણ કરે, ત્યાં હેઠલી સ્થિતિ પ્રતિસમયે વેદતો થકો સમ્યક્ત્વ પ્રાપ્તિ અગાઉ મિથ્યાત્વને ચરમ સમયે નીચગોત્રનો જઘન્ય રસબંધ કરે, એ મિથ્યાત્વની સત્તા લગે ભવસ્વભાવે જ તિર્યગ્ યોગ્ય નીચગોત્ર બાંધે, તે થકી અધિક મિથ્યાત્વાવસ્થાએ નીચ ગોત્રનો અજઘન્ય રસ બાંધે અને સમ્યક્ત્વ પામ્યો થકો ઉચ્ચગોત્રનો અજઘન્ય રસ બાંધે એ અજઘન્ય પ્રથમ બાંધવા માટે તે માટે સાદિ, પૂર્વે સમ્યક્ત્વ નથી પામ્યો તેને અનાદિ, અભવ્યને ધ્રુવ, ભવ્યને પછીથી જઘન્ય થાય

તે માટે અધ્રુવ ૪; જઘન્ય પણ આદિ અંત સહિત માટે સાદિ અધ્રુવ તથા એનો ઉત્કૃષ્ટ રસબંધ ઉચ્ચૈર્ગોત્ર આશ્રયીને ક્ષપક સૂક્ષ્મસંપરાયને અંત્ય સમયે પામીએ અને ત્યાં ઉપશામકને અનુત્કૃષ્ટ રસબંધ હોય. તેનો ઉપશાન્તમોહે અબંધક થઇ પડતો ફરી અનુત્કૃષ્ટ બાંધે ત્યારે સાદિ ૧ પૂર્વે ઉપશામકપણું અણપામ્યાને અનાદિ ૨, ભવ્યને અધ્રુવ ૩, અભવ્યને નીચગોત્ર આશ્રયી ધ્રુવ ૪ અને ઉચ્ચૈર્ગોત્રના ઉત્કૃષ્ટ રસ તો સૂક્ષ્મસંપરાયે ક્ષપક બાંધવા માટે તે માટે સાદિ, ક્ષીણમોહે અબંધક થાશે તે માટે અધ્રુવ. હવે શેષ અધ્રુવબંધી ૭૩ પ્રકૃતિ અને આયુ કર્મ મૂળ પ્રકૃતિ એનો જઘન્ય, અજઘન્ય, ઉત્કૃષ્ટ અને અનુત્કૃષ્ટ એ ચારે પ્રકારનો રસબંધ તે સાદિ અધ્રુવ, એ બેજ ભેદે હોય. અધ્રુવબંધી અને પરાવર્ત્તમાન છે માટે.

હવે એના ભાંગાની સંખ્યા લખીએ છીએ–૭ મૂળ પ્રકૃતિના એકેકોના દશ દશ એવ ૬૦, ગોત્રના ૧૨ અને આયુના ૮, એવં આઠે મૂળ પ્રકૃતિના ૮૦ ભાગા થાય. ધ્રુવબંધી ૪૭ ના એકેકોના દશ દશ એવ ૪૭૦ અને અધ્રુવબંધી ૭૩ ના એકેકીના આઠ આઠ એવ ૫૮૪, એ બને મળો ૧૦૫૪ ઉત્તર પ્રકૃતિના ભાગા થાય. મૂળ ઉત્તર બન્નેના મળી ૧૧૩૪ ભાંગા થાય એ રીતે અનુભાગબંધ સવિસ્તરપણે વખાણ્યો ઇતિ અનુભાગબંધઃ ॥

॥ પ્રદેશબંધ ॥

હવે પ્રદેશબંધ કહે છે–ત્યાં પ્રથમ ઔદારિકાદિક આઠ વર્ગણા કહે છે. ઇહાં લોકને વિષે એકેકા પરમાણુ જેટલા છે તેટલા સર્વની એક વર્ગણા, એકાકીપણે કરીને પરસ્પર સજાતીય માટે. દ્વયણુક સર્વની એક વર્ગણા, ત્ર્યણુક સર્વની એક વર્ગણા, ઇત્યાદિ એકેક પરમાણુની વૃદ્ધિએ સંખ્યાત પ્રદેશના અનંતા સ્કંધની સજાતીયવર્ગરૂપ સંખ્યાતી વર્ગણા, અસંખ્ય પ્રદેશના સ્કંધની અસંખ્યાતી વર્ગણા, અનંત પ્રદેશી સ્કંધની અનંતી વર્ગણા અને અનંતાનંત પ્રદેશી સ્કંધની અનંતાનંત વર્ગણા; સજાતીય પુદ્‌ગલનો સમૂહ તે[1] વર્ગણા કહીએ. એ સર્વ સ્તોક-

---

૧ કર્મગ્રંથની ટીકામાં સ્વજાતીય સ્કંધના સમૂહનું નામ વર્ગણા કહ્યું છે, જ્યારે કર્મપ્રકૃતિની ટીકામાં સ્કંધ અને વર્ગણા એકાર્થક કહ્યા છે.

અણુમયપણે કરીને સ્થૂલ માટે જીવને ગ્રહવાને કામ ન આવે તે માટે અગ્રહણ યોગ્ય જાણવી. એ સર્વ ઉલ્લંઘીને અભવ્યથી અનંતગુણે અને સિદ્ધને અનંતમે ભાગે એટલા પરમાણુએ નિષ્પન્ન સ્કંધ તે ઔદારિકપણે ગ્રહણ યોગ્ય વર્ગણા થાય, તે કહે છે—એક પરમાણુ, બે પરમાણુ, યાવત્ અભવ્ય જીવ થકી અનંતગુણા અને સિદ્ધને અનંતમે ભાગે એટલે પરમાણુએ નિષ્પન્ન જે સ્કંધ તે औदारिक शरीरयोग्य वर्गणा હોય ૧; ઉદાર-સ્થૂળ સ્કંધવડે નિષ્પન્ન તે ઔદારિક શરીર, તેની વર્ગણા તે સજાતીય પુદ્ગલનો સમૂહ, એ ઔદારિકની જઘન્ય વર્ગણા; તે પછી એકેક પરમાણુની વૃદ્ધિએ મધ્યમ ગ્રહણ યોગ્ય વર્ગણા ત્યાં લગે જાણવી કે જ્યાં લગે ઉત્કૃષ્ટી થાય. તે ઉત્કૃષ્ટી વર્ગણા થકી ઉપરાંત એક પરમાણુની વૃદ્ધિએ ઔદારિકને અગ્રહણ યોગ્ય જઘન્ય વર્ગણા થાય ॥ ૭૫ ॥

---

२ ३ ४ ५ ६ ७ ८

एमेव विउव्वाहार,-तेअभासाणुपाणमणकम्मे;

सुहुमा कमावगाहो, ऊणूणंगुलअसंखंसो ॥ ७६ ॥

एमेव=એ પૂર્વોક્ત પ્રમાણેજ
विउव्वाहारतेअभासाणुपाणमणकम्मे=વૈક્રિય, આહારક, તૈજસ, ભાષા, શ્વાસોચ્છ્વાસ, મન અને કાર્મણ વર્ગણા છે.
सुहुमा=સૂક્ષ્મ
कम=અનુક્રમે
अवगाहो=અવગાહના
ऊणूण=ઓછી ઓછી
अंगुल असंखंसो=અંગુલનો અસંખ્યાતમો ભાગ.

કારણ કે સ્કંધ-વર્ગણાની અવગાહના અંગુલના અસંખ્યાતમા ભાગની કહી છે. સ્વજાતીય સ્કંધના સમૂહને વર્ગણા કહેવામાં આવે તો તે લોકવ્યાપી હોવાથી તેની અવગાહના લોકપ્રમાણ થાય. વર્ગણા અને સ્કંધ એકાર્થક જ્યાં કહ્યાં હોય ત્યાં તો અવગાહનાનો વાંધો નથી. જ્યાં સ્વજાતીય સ્કંધના સમૂહનું નામ વર્ગણા કહ્યું હોય ત્યાં અવગાહના સ્કંધની લેવામાં આવે તો બરાબર બંધબેસતું થાય એટલે કર્મગ્રંથની ટીકાના હિસાબે સ્કંધની અવગાહના લેવી પણ વર્ગણાની નહિ.

અર્થ—એ પૂર્વોક્ત પ્રકારેજ વૈક્રિય, આહારક, તૈજસ, ભાષા, શ્વાસોશ્વાસ, મન અને કાર્મણ વર્ગણા હોય એ ઔદારિકાદિ વર્ગણા અનુક્રમે સૂક્ષ્મ જાણવી, અને તેની અવગાહના ઓછી ઓછી અંગુલનો અસંખ્યાતમો ભાગ હોય. ॥ ૭૬ ॥

વિવેચનઃ—એમજ પૂર્વોક્ત ઔદારિકની ગ્રહણયોગ્ય તથા અગ્રહણયોગ્ય વર્ગણાની જેમ વૈક્રિય વર્ગણા ૨, આહારક વર્ગણા ૩, તૈજસ વર્ગણા ૪, ભાષા વર્ગણા ૫, આનપ્રાણ તે શ્વાસોશ્વાસ વર્ગણા ૬, મનોવર્ગણા ૭ અને કાર્મણવર્ગણા ૮ જાણવી. એનો ભાવાર્થ આ પ્રમાણે-જે ઔદારિક વર્ગણા પૂર્વે કહી તેથી એકાદિ પરમાણુએ અધિક તે બહુ અણુએ નિષ્પન્ન અને સૂક્ષ્મ પરિણામ માટે ઔદારિકને ગ્રહવા યોગ્ય નહીં, તેમજ વૈક્રિયને પણ સ્વલ્પ અણુએ નિષ્પન્ન અને સ્થૂલ પરિણામ માટે અગ્રહણયોગ્ય હોય ત્યાર પછી એક અણુની વૃદ્ધિએ જઘન્ય વૈક્રિય ગ્રહણયોગ્ય વર્ગણા થાય, એમ બે ત્રણ યાવત્ અનંત પરમાણુની વૃદ્ધિએ ઉત્કૃષ્ટ वैक्रिय ग्रहणयोग्य वर्गणा થાય, ત્યાર પછી એક પરમાણુની વૃદ્ધિએ જઘન્ય અગ્રહણયોગ્ય વર્ગણા થાય એમ બે ત્રણ યાવત્ અનંત પરમાણુની વૃદ્ધિએ ઉત્કૃષ્ટી અગ્રહણ વર્ગણા થાય તે વૈક્રિયને બહુ અણુ અને સૂક્ષ્મ પરિણામ માટે અગ્રહણ યોગ્ય હોય અને આહારકને સ્તોક અણુ અને સ્થૂલ પરિણામ માટે અગ્રહણ યોગ્ય હોય. તે પછી એક પરમાણુની વૃદ્ધિએ જઘન્ય आहारक ग्रहणयोग्य वर्गणा થાય, એમ અનુક્રમે આઠેને ગ્રહણ યોગ્ય વર્ગણા અને વચ્ચે અગ્રહણ યોગ્ય વર્ગણા કહેવી એ પ્રમાણે વર્ગણા કહી. કર્મપ્રકૃત્યાદિક ગ્રંથને વિષે તો તે ઉપર પણ ધ્રુવ अचित्तादिक વર્ગણા કહી છે પણ તેનું અહીં પ્રયોજન નથી તે માટે ન કહી. એ વર્ગણા યથોત્તરે [અનુક્રમે] એકેક થકી સૂક્ષ્મ છે. એ આઠેની અવગાહના-ક્ષેત્રવ્યાપ્તિ અંગુલને અસંખ્યાતમે ભાગે અને તે એકેકથી ઊણી-એકેકથી ન્હાની હોય, પુદ્ગલ દ્રવ્યને વિષે જેમ ઘણાનો સમુદાય મળે તેમ સૂક્ષ્મ પરિણામ થાય તે માટે. ઔદારિક ગ્રહણયોગ્ય વર્ગણા અંગુલને અસંખ્યાતમે ભાગે હોય, તે થકી તેની અગ્રહણયોગ્ય

વર્ગણાની અવગાહના ન્હાની, એમ અનુક્રમે સર્વ વર્ગણાની અવગાહના એકેક થકી ન્હાની કહેવી. ॥૭૬॥

इकि .हि । रि ।- तं । ंतरे ग्गह ।;
सव्वत्थ जहन्नुरि ।, निअणंतं ।हिआ जिट्ठा ॥७७॥

इक्किक्कहिया=એકેક પરમાણુવડે અધિક
सिद्धाणंतंसा=સિદ્ધોના અનંતમે ભાગે.
अं रेसु=અંતરાલે-ઔદારિકાદિ વર્ગણાના મધ્યે
अग्गहणा=અગ્રહણયોગ્ય વર્ગણા
सव्वत्थ=સર્વ વર્ગણાને વિષે.
जहन्नुरि ।=જઘન્ય ગ્રહણ વર્ગણાથી
नियणंतंसाहिया=પોતાના અનંતમે ભાગે અધિક
जिट्ठा=ઉત્કૃષ્ટ વર્ગણા.

અર્થ—એકેક પરમાણુવડે અધિક સિદ્ધોના અનંતમે ભાગે ઔદારિકાદિ વર્ગણાના મધ્યે અગ્રહણયોગ્ય વર્ગણા હોય સર્વ વર્ગણાને વિષે જઘન્ય ગ્રહણ યોગ્ય વર્ગણાથી પોતાના અનંતમે ભાગે અધિક ઉત્કૃષ્ટ વર્ગણા હોય. ॥૭૭॥

વિવેચન—અને તે વર્ગણા પરમાણુએ એકેક થકી અધિકી હોય અને અંતરે એટલે ઔદારિકાદિ વર્ગણાના વચ્ચે એકેક પરમાણુની વૃદ્ધિ છે જેને વિષે એવા સ્કંધો વાળી સિદ્ધને અનંતમે ભાગે અને અભવ્ય થકી અનંતગુણી એટલી અગ્રહણ વર્ગણા હોય. સર્વત્ર–સઘળે જઘન્ય ગ્રહણયોગ્ય વર્ગણા થકી પોતાને અનંતમે ભાગે અધિક ઉત્કૃષ્ટ વર્ગણા હોય ઔદારિકની જઘન્ય ગ્રહણ વર્ગણાના પરમાણુનો અનંતમો ભાગ ઔદારિકની જઘન્ય ગ્રહણ વર્ગણા માંહે ભેળવીએ ત્યારે ઔદારિકને ઉત્કૃષ્ટ ગ્રહણ યોગ્ય વર્ગણા થાય, એમ સર્વ વર્ગણા કહેવી એટલાજ માટે જઘન્ય ઉત્કૃષ્ટને અંતરાલે અનંતી મધ્યમ વર્ગણા સર્વ વર્ગણાને વિષે હોય ॥ ૭૭ ॥

કેવાં કર્મદલિક ગ્રહણ થાય?

अंतिमचउफासदुगंध,-पंचवन्नरसकम्मखंधदलं;
सव्वजिअणंतगुणरस,-अणुजुत्तमणंतयपएसं ॥७८॥

एगपएसोगाढं, निअसव्वपएसओ गहेइ जिओ;
थोवो आउ तदंसो, नामे गोए समो अहिओ ॥७९॥

अंतिम चउफास=છેવટના ચાર સ્પર્શ,
दुगंध=બે ગંધ,
पंच वण्णरस=પાંચ વર્ણ, અને પાંચ રસવાળા
कम्मखंधदलं=કર્મસ્કંધ દ્રવ્યને
सव्वजियणंतगुणरसं=સર્વ જીવો કરતાં અનંતગુણ રસવાળા,
अणुजुत्तं=અણુઓવડે યુક્ત
अणंतयपएसं=અનંત પ્રદેશોવાળા
एगपएसोगाढं=એક પ્રદેશ [ક્ષેત્ર] ને વિષે અવગાહી રહેલ
नियसव्वपएसओ=પોતાના સર્વ પ્રદેશોવડે.
गहेइ=ગ્રહણ કરે.
जिओ=જીવ
थोवो=સર્વ થકી થોડા
आउ=આયુષ્ય કર્મને.
तदंसो=તે [અનંત સ્કંધમય કર્મ દ્રવ્ય] નો અંશ.
नामे=નામકર્મને વિષે.
गोए=ગોત્રકર્મને વિષે,
समो=સરખો
अहिओ=વિશેષાધિક

અર્થ—છેવટના ચાર સ્પર્શ, બે ગંધ, પાંચ વર્ણ અને પાંચ રસવાળા કર્મસ્કંધને સર્વ જીવો કરતાં અનંતગુણ રસવાળા અણુઓવડે યુક્ત, અનંત પ્રદેશોવાળા; એક પ્રદેશ [ક્ષેત્ર] ને વિષે અવગાહી રહેલ કર્મસ્કંધને પોતાના સર્વ પ્રદેશોવડે જીવ ગ્રહણ કરે છે, તે [ગ્રહણ કરેલા અનંત સ્કંધમય કર્મદ્રવ્ય] નો સર્વથી થોડો ભાગ આયુષ્ય કર્મરૂપે પરિણમે, નામકર્મ અને ગોત્રકર્મને વિષે સરખો અને આયુષ્ય કરતાં અધિક ભાગ પરિણમે. ॥૭૮-૭૯॥

વિવેચનઃ—હવે જેવાં કર્મના દલિયાં જીવ લે છે તે કહે છે-આઠ [સ્પર્શ] મધ્યે કેટલા ચાર સ્પર્શ-શીત, ઉષ્ણ, સ્નિગ્ધ અને રૂક્ષ એ ચાર સ્પર્શવંત હોય એક પરમાણુ માંહે તો સ્નિગ્ધ ઉષ્ણ ૧, રૂક્ષ-શીત ૨, સ્નિગ્ધ-શીત ૩, રૂક્ષ-ઉષ્ણ ૪; એમ એ બે સ્પર્શજ હોય પણ ઘણા પરમાણુ માટે ૪ સ્પર્શવંત હોય, તથા બે ગંધવંત, પાંચ વર્ણવંત અને પાંચ રસવંત એવું કર્મસ્કંધનું દલિયું છે, વળી સર્વ જીવ થકી અનંતગુણ રસવંત પરમાણુએ યુક્ત-એકેકા પરમાણુને વિષે સર્વ જીવ થકી અનંતગુણા રસના અવિભાગ પલિચ્છેદ છે જ્યાં એવા પરમાણુએ યુક્ત અને અનંત ગુણ પરમાણુએ યુક્ત, એક પ્રદેશાવગાઢ તે જે પ્રદેશે [આકાશ પ્રદેશોને વિષે] જીવ અવગાહી રહ્યો છે તે પ્રદેશે અવગાહી રહેલ પણ અનંતર પરંપર પ્રદેશાવગાઢ નહીં; એવા કર્મસ્કંધના દલ-પ્રત્યે જીવ[1] પોતાને સર્વ પ્રદેશે કરીને ગ્રહે સ્વક્ષેત્રાવગાઢ કર્મદલ લેવાને એક પ્રદેશ પ્રવર્ત્તે એટલે સર્વ પ્રદેશે કરીને અનંતર પરંપરાએ તે દ્રવ્ય લેવાને પ્રવર્ત્તે, જેમ કોઇક વસ્તુ લેવાને કાજે અંગુલી પ્રવર્ત્તે એટલે કરતલ મણિબંધ ભુજા ખભા એ સર્વ અનંતર પરંપરાએ બળ કરે; સર્વ જીવપ્રદેશોનો સાંકળના આંકડાની પેઠે પરસ્પર સંબંધ છે માટે એ દૃષ્ટાંત જાણવું.

॥ કર્મપ્રદેશોની વહેંચણ ॥

હવે એક અધ્યવસાયે ગ્રહ્યા જે કર્મ પુદ્ગલ તેના આઠે કર્મને કેટલો ભાગ આવે તે કહે છે-અષ્ટવિધ બંધકને કર્મદલના આઠ ભાગ થાય, સપ્તવિધ બંધકને સાત ભાગ થાય અને ષડ્વિધ બંધકને છ ભાગ થાય. ત્યાં અષ્ટવિધ બંધક હોવાથી આયુઃકર્મને ભાગ થોડો પરિણમે; અન્ય કર્મની અપેક્ષાએ અલ્પસ્થિતિક માટે. તે થકી નામકર્મ અને ગોત્રકર્મને વિષે ભાગ અધિકો પરિણમે, અધિકી સ્થિતિ માટે બંનેને સ્વસ્થાને [માંહોમાંહે] સરખો ભાગ હોય સરખી સ્થિતિ છે માટે ॥ ૭૮-૭૯ ॥

---

[1] રાગાદિ સ્નેહગુણના યોગે જીવ

४ ६ ७ ८
विग्घावरणे मोहे सव्वोवरि वेअणीइ जेणप्पे ॥
तस्स फुडत्तं न हवइ, ठिईविसेसेण सेसाणं ॥ ८० ॥

વિગ્ઘાવરણે=અંતરાય, જ્ઞાનાવરણીય અને દર્શનાવરણીય કર્મને વિષે.
મોહે=મોહનીય કર્મને વિષે.
સવ્વોવરિ=સર્વથી અધિક
વેયણીઇ=વેદનીય કર્મને વિષે.
જેણ=જે કારણ માટે.
અપ્પે=થોડાં દલિક છતે
તસ્સ=તે [વેદનીય કર્મ] નો
ફુડત્તં=સ્પષ્ટ રીતે અનુભવ
ન હવઇ=ન હોય, ન થાય.
ઠિઈવિસેસેણ=સ્થિતિ વિશેષે કરીને, સ્થિતિની અપેક્ષાએ.
સેસાણં=બાકીના કર્મનો

અર્થઃ—અંતરાય, જ્ઞાનાવરણીય અને દર્શનાવરણીય કર્મને વિષે અધિક અને માંહોમાંહે સરખો; મોહનીય કર્મને વિષે તે અધિક અને વેદનીય કર્મને વિષે સર્વથી અધિક ભાગ પરિણમે જે કારણ માટે થોડાં દલિક છતે તે [વેદનીય] નો સ્પષ્ટ રીતે અનુભવ ન થાય અને બાકીના કર્મનો સ્થિતિવિશેષે કરીને હીનાધિક ભાગ હોય. ॥ ૮૦ ॥

વિવેચન—તે થકી અંતરાય, જ્ઞાનાવરણીય અને દર્શનાવરણીય એ ત્રણનો ભાગ અધિક અને સ્વસ્થાને એ ત્રણેનો તુલ્ય. તે થકી મોહનીયનો ભાગ અધિક; અધિકી સ્થિતિ માટે, સર્વ ઉપર-સર્વથી અધિક વેદનીયનો ભાગ હોય. જે કારણ માટે તે વેદનીયનો ભાગ અલ્પ હોય તો તે વેદનીયના સુખ દુઃખાદિકનો અનુભવ સ્પષ્ટ ન હોય. સ્વભાવે જ વેદનીયનાં પુદ્ગલ ઘણાં મળે ત્યારે સ્વકાર્ય કરવા સમર્થ [1]થાય, વેદનીય ટાળી સાત

---

[1] જેમ ચાર પ્રકારના આહારમાં અશન, પાન અને ખાદિમના પુદ્ગલો ઘણા છતાં પોતાના [તૃપ્તિલક્ષણ] કાર્યને કરી શકે છે અને સ્વાદિમના પરમાણુ થોડાં છતાં સ્વકાર્યને કરી શકે છે તેમ અહીં અશનાદિ તુલ્ય વેદનીય અને સ્વાદિમ તુલ્ય બાકીના સાત કર્મ જાણવાં—**પંચસંગ્રહ**

વળી જેમ વિષ અલ્પ હોય તોપણ મારણાદિ કાર્ય કરી શકે અને ઢેફા ઘણાં હોય ત્યારે મારણાદિ થાય, તેમ અહીં પણ ઘટાવવું-સ્વોપજ્ઞ ટીકા.

કર્મને સ્થિતિ વિશેષે કરીને હીનાધિક ભાગ જાણવો, એટલે જે કર્મની અધિકી સ્થિતિ તેને અધિકો ભાગ અને જેની ઓછી સ્થિતિ તેને ઓછો ભાગ આવે.

અહીં કોઈક પૂછે કે-જે સ્થિતિને અનુરોધે ભાગનું અલ્પ બહુત્વ કહો છો, તો આયુર્ભાગની અપેક્ષાએ નામ ગોત્રનો ભાગ સંખ્યાતગુણો પામે, તો અહીં વિશેષાધિક કેમ કહ્યો ? તત્રોત્તરં-સ્થિતિને અનુસારે તો આયુઃ સંખ્યાતગુણ હીન ભાગ પામે પણ શેષ કર્મના ઉદયની અપેક્ષાએ આયુનું પ્રધાનપણું છે તે માટે નામ ગોત્ર થકી કાંઈક જ હીન ભાગ પામે. તથા જ્ઞાનાવરણાદિક થકી મોહનીય સંખ્યાતગુણો ભાગ પામે ત્યાં વિશેષાધિકપણું કેમ કહ્યું ? તત્રોત્તર—એકજ દર્શનમોહનીયની ૭૦ કોડાકોડિની સ્થિતિ છે અને ચારિત્રમોહનીયની તો ૪૦ કોડાકોડિની સ્થિતિ છે, તે માટે વિશેષાધિકપણું કહ્યું એ પણ યુક્તિ માત્રજ છે, પરમાર્થથી તો શ્રી જિનવચનનેજ પ્રમાણ કરવું. તથા એક સમયે એકાધ્યવસાયે ગૃહીત પુદ્ગલ આઠે કર્મપણે પરિણમે છે. અહીં જીવની શક્તિ અચિંત્ય છે અને પુદ્ગલનો પરિણામ વિચિત્ર છે માટે એ આશ્ચર્ય નહીં. ॥ ૮૦ ॥

ઉત્તર પ્રકૃતિનો કર્મદલિકભાગ.

निअजाइलद्धदलिया–णंतंसो होइ सव्वघाईणं;
बज्झंतीण विभज्जइ, सेसं सेसाण पइसमयं ॥८१॥

निअजाइलद्धदलिय=પોતાની મૂળ પ્રકૃતિરૂપ જાતિવડે પ્રાપ્ત કરેલ દલિકનો.
अणंतंसो=અનંતમો ભાગ
सव्वघाईणं=સર્વઘાતિ પ્રકૃતિનો.
बज्झंतीण=બંધાતી.
विभज्जइ=વહેંચાય છે.
सेसं=બાકી રહેલા પ્રદેશાગ્ર
सेसाण=સર્વઘાતિ સિવાય બાકીની પ્રકૃતિઓને.
पइसमयं=સમયે સમયે, દરેક ક્ષણે.

અર્થ:—પોતાની મૂળ પ્રકૃતિરૂપ જાતિવડે પ્રાપ્ત કરેલ દલિકનો અનંતમો ભાગ સર્વઘાતિ પ્રકૃતિને ભાગે આવે અને બાકી રહેલા પ્રદેશાગ્ર બાકીની બંધાતી પ્રકૃતિઓને સમયે સમયે વહેંચાય છે. ॥ ૮૧ ॥

વિવેચનઃ—હવે ઉત્તર પ્રકૃતિના ભાગ કહે છે.—પોતપોતાની મૂલ પ્રકૃતિરૂપ જાતિવડે જે પ્રાપ્ત થયેલ દલિક તેનો જે અનંતમો ભાગ સર્વઘાતિ રસયુક્ત તેજ સર્વઘાતી પ્રકૃતિને ભાગે આવે. જ્ઞાનાવરણીયનો અનંતમો ભાગ કેવળજ્ઞાનાવરણીય અને નિદ્રા-પંચકને ભાગે આવે, મોહનીયનો અનંતમો ભાગ મિથ્યાત્વ અને બાર કષાયને ભાગે આવે, સર્વ પુદ્ગલ માંહે અનંતમો ભાગજ સર્વઘાતિ રસવંત હોય અને શેષ અનુક્રમે હીન હીનતર રસ-વંત હોય તે અનંતમા ભાગ થકી શેષ પ્રદેશાગ્ર-દલિઉં રહ્યું તે શેષ દેશઘાતિ અઘાતી પ્રકૃતિ રહી તે જેટલી તે સમયે બંધાતી હોય તેને વહેંચી આપીએ પ્રતિ સમયે [સમયે સમયે] એમ બંધાય અને ભાગે વહેંચાય, જે સમયે બંધાય તે સમયેજ તે દલિયાના ભાગ વહેંચાય તથા જે જે પ્રકૃતિનો જે જે ગુણઠાણે બંધોચ્છેદ થાય ત્યારે તેના ભાગનું દ્રવ્ય તેની સજાતીય પ્રકૃતિને આવે અને જયારે તેની સર્વ સજાતીય પ્રકૃતિનો બંધ ઉચ્છેદ થાય ત્યારે તેને ભાગે લાધ્યુ દ્રવ્ય તે તેની મૂલ પ્રકૃતિ માંહેલી વિજાતીય પ્રકૃતિ હોય તેને ભાગે આવે. સર્વ ઉત્તર પ્રકૃતિનો બંધ ઉચ્છેદ થાય ત્યારે તેની મૂલ પ્રકૃતિનો પણ બંધ ઉચ્છેદ થાય, તેથી તે કર્મવર્ગણાનું દલિઉં પ્રથમ સાત ભાગે અથવા છ ભાગેજ વહેંચાય, એમ સૂક્ષ્મસંપરાય લગે જાણવું, ઉપશાંતમોહાદિકે તો સમગ્ર કર્મનું દલિઉં સાતાવેદનીયપણેજ બંધાય. ઈહાં કર્મપ્રકૃતિ ગ્રંથોક્ત સર્વ ઉત્તર પ્રકૃતિને વિષે કર્મસ્કંધ દલિકનું અલ્પબહુત્વ આ સાથે આપેલ યંત્રની સ્થાપનાથી જાણવું.

उत्तरप्रकृतिषु उत्कृष्टपदे कर्मदलिक-भागाल्पबहुत्वयंत्रम् ॥

ज्ञानावरणे–केवलज्ञानावरणस्य उत्कृष्टपदे सर्वस्तोकः कर्मदलिकभागः १

ततोमनःपर्यवज्ञानावरणस्यानतगु०
ततोऽवधिज्ञानावरणस्यविशेषाधिक
ततो श्रुतज्ञानावरणस्यविशेषाधिकः
ततो मतिज्ञानावरणस्यविशेषाधिकः

दर्शनावरणे–प्रचलायाःसर्वस्तोकः
ततो निद्राया विशेषाधिकः २
ततःप्रचलाप्रचलाया विशेषाधिकः
ततो निद्रानिद्राया विशेषाधिकः ४
ततः स्त्यानर्द्ध्या विशेषाधिकः ५
ततः केवलदर्शनावरणस्यविशेषा.६
ततोऽवधिदर्शनावरणस्यविशेषा. ७
ततोऽचक्षुर्दर्शनावरणस्य विशेषा.८
ततश्चक्षुर्दर्शनावरणस्यविशेषाधिकः

वेदनीये–सातस्य भागः स्तोकः१
ततोऽसातस्य विशेषाधिक २

मोहनीये–अप्रत्याख्यानमानस्य स्तोकः १

ततोऽप्रत्याख्यानक्रोधस्य विशेषा२
ततोऽप्रत्याख्यानमायाया विशेषा३
ततोऽप्रत्याख्यानलोभस्य विशेषा४
तत एवंप्रत्याख्यानावरणचतु वि८
तत एवं अनंतानुबंधिनामपि,वि१२
ततो मिथ्यात्वस्य विशेषाधिकः१३
ततो जुगुप्साया अनन्तगुणः १४
ततो भयस्य विशेषाधिकः १५
ततो हास्यशोकयोर्विशे० स्व-स्थाने तुल्यौ १७
ततो रत्यरत्योर्विशे० स्वस्थाने तुल्यौ १९
ततः स्त्रीनपुंसकयोर्विशेषा० २१
तत संज्वलनक्रोधस्य विशेषा.२२
ततःसंज्वलनमानस्यविशेषाधिक२३
ततः पुंवेदस्य विशेषाधिकः २४
तत.संज्वलनमायाया विशेषा०२५
ततः संज्वलनलोभस्यासंख्ये० २६

आयुषां चतुर्णामपिस्वस्थानेसम ४

नामकर्मणि-गतिषु-देवनरकगत्योः स्तोकःस्वस्थाने समः २

ततो मनुष्यगतेर्विशेषा० ३
ततस्तिर्यग्गतेर्विशे० ४
जातिषु-द्वींद्रियादिजातिचतुष्के
स्तोकः स्वस्थाने समः ४
एकेन्द्रियजातेर्विशेषा० ५
शरीरेषु-आहारकस्य स्तोक १
ततो वैक्रियस्य विशेषा० २
तत औदारिकशरीरस्य वि० ३
ततस्तैजसशरीरस्य विशे० ४
ततःकार्मणशरीरस्य विशे ५
एवं संघातनपंचकस्यापि ज्ञेयं ५
उपांगेषु-आहारकोपाङ्गस्तोकः १
ततो वैक्रियोपांगस्य विशेषा० २
औदारिकोपांगस्य विशेषा. ३
बंधनेषु-आहारकआहारकबंधन-
स्य स्तोकः १
आहारकतैजसबंधनस्यविशे.२
तत आहारककार्मणबंधनस्य
विशेषा० ३
आहारकतैजसकार्मणबंधन-
स्य विशेषाधिकः ४
ततो वैक्रियवैक्रियबंधनस्य वि. ५
ततो वैक्रियतैजसबंधनस्य वि० ६
ततो वैक्रियकार्मणबं० वि० ७
ततो वैक्रियतैजसकार्मणबंधनस्य
विशेषा० ८

तत औदारिकऔदारिकबंधन-
स्य विशेषा० ९
तत औदारिकतैजसबंधनस्य
विशेषाधिकः १०
तत औदारिककार्मणबंधनस्य
विशेषा० ११
तत औदारिकतैजसकार्म्मणबंध-
नस्य विशेषा० १२
ततस्तैजसतैजसबंधनस्य वि० १३
ततस्तैजसकार्म्मणबंध० वि० १४
ततः कार्म्मणकार्म्मणबंधनस्य
विशेषा० १५
संस्थानेषु-मध्यसंस्थानचतुष्कस्य
स्तोकः। स्वस्थाने तुल्यः ४
ततः समचतुरस्रस्य विशे० ५
ततो हुडस्य विशेषाधिकः ६
संहननेषु-आद्यपंचकस्य तुल्यः
स्तोकः ५
ततः सेवार्त्तस्य विशेषाधिकः ६
वर्णेषु-कृष्णस्य सर्वस्तोकः १
ततो नीलस्य विशेषाधि० २
ततो लोहितस्य विशेषा० ३
ततो हारिद्रस्य विशेषाधिकः ४
ततः शुक्लस्य विशेषाधिकः ५
गंधयोर्मध्ये-सुरभेः स्तोकः १
ततो दुरभिगंधस्य विशेषाधिकः २

रसेषु-तिक्तस्य भागःसर्वस्तोकः १
ततःकटुकस्य विशेषाधिकः २
ततः कषायस्य विशेषाधिकः ३
तत आम्लस्य विशेषाधिकः ४
ततो मधुरस्य भागो विशेषा० ५
स्पर्शेषु-कर्कशगुरुस्पर्शयोःस्तोक.
ततो मृदुलघुस्पर्शयोः विशेषा. ४
ततो रूक्षशीतयोर्विशे० ६
ततो स्निग्धोष्णयोर्विशेषा० ।
स्वस्थाने सम ८

आनुपूर्वीषु-देवनारकानुपूर्व्यो.
स्तो० २ । ततो मनुष्यानुपूर्व्यो
विशे०३।ततस्तिर्यगानुपू०वि० ४
खगतिद्वये-प्रशस्तगतेः स्तोक १
ततोऽप्रशस्तखगतेर्विशेषाधिक. २
त्रसविंशतौ-त्रसनाम्न स्तोक. १
ततः स्थावरस्य भागो विशेषाधि-
कः २। बादरस्य भाग स्तोक१
सूक्ष्मस्य विशेषाधिकः २
एवं पर्याप्तादिष्वपिद्वयोर्द्वयोर्वाच्यं
आतपोद्योतयो. समं २
निर्माणो-१ च्छ्वास२ पराघात३
उपघात ४ अगुरुलघु ५ जिन
नाम्नो ५ अल्पबहुत्वं नास्ति,
परस्परं सजातीयप्रकृत्यपेक्षा-
भावात्

गोत्रयोर्नीचैर्गोत्रस्य भागःस्तोक.१
तत उच्चैर्गोत्रस्य भागो विशे०२

अंतरायेषु-दानांतरायस्य स्तोकः१
ततोलाभान्तरायस्य भागो विशे.
ततो भोगान्तरायस्य विशे. ३
तत उपभोगान्तरायस्य विशे ४
ततोवीर्यांतरायस्यभागोविशे०५

जघन्यपदे कर्मदलिकभागाऽल्पबहुत्वयंत्रम्

ज्ञानावरणे-केवलज्ञानावरणस्य
जघन्यपदे कर्मदलिकभागः स-
र्वस्तोक १
ततो मनःपर्यवज्ञानावरणस्याऽनं
तगुणः २।ततोऽवधिज्ञानावरणस्य
भागो विशे० ३
तत श्रुतज्ञानावरणस्य विशेषाधि-
क ४। ततो मतिज्ञानावरणस्य
विशेषा० ५

दर्शनावरणे-निद्रायाः सर्वस्तोकः १। ततः प्रचलाया भागो विशेषाधिकः २। ततो निद्रानिद्राया विशेषा०३। ततः प्रचलाप्रचलाया विशे० ४। ततःस्त्यानर्द्ध्या विशेषाधिकः ५। ततः केवलदर्शनावरणस्य विशेषा० ६ ततोऽवधिदर्शनावरणस्याऽनतगुण. ७ ततोऽचक्षुर्दर्शनावर० विशे० ततश्चक्षुर्दर्शनावरणस्य विशे०९

वेदनीये-असातस्य भाग स्तोकः ततः सातस्य भागो विशेपाधिकः

मोहनीये-अप्रत्याख्यानमानस्य स्तोकः १। ततोऽप्रत्याख्यानक्रोधस्य विशेषा० २। ततोऽप्रत्याख्यानमायाया विशेषा०३। ततोऽप्रत्याख्यानलोभस्य विशे० ४। एवं क्रमेण प्रत्याख्यानावरणानंतानुबंधिचतुष्कयोरपि विशेषाधिकत्व १२। ततो मिथ्यात्वस्य जघन्यभागो विशे० १३। ततो जुगुप्सायाभागोऽनतगुणः १४। ततो भयस्य विशेषाधिकः १५।ततो हास्यशोकयोर्विशे०स्वस्थानेसम.१७।ततोरत्यरत्योर्विशे० १९। त्रिष्वन्यतरस्य वेदस्यभागो विशे० २२। क्रोधादिचतुर्णां सञ्ज्वलनानां यथोत्तरं विशे० २६

आयुषि तिर्यग्नरायुषोः स्तो० २ ततो देवनरकायुषोरसंख्येयगुणः४

नामकर्मणि गतिषु-तिर्यगगते. स्तो०१। ततोमनुष्यगतेर्विशेषाधिक २। ततोदेवगतेरसंख्येयगुणः३ ततोनरकगतेरसंख्येयगुणः४ जातिषु-द्वींद्रियादिजातिचतुष्के स्तोकः ४। तत एकेंद्रियजातेर्विशेषाधिकः ५

शरीरेषु-औदारिकशरीरस्यस्तोकः ततस्तैजसशरीरस्य विशेषा० २ ततःकार्मणशरीरस्य विशे० ३ ततो वैक्रियशरीरस्याऽसंख्येयगु० तत.आहारकशरीरस्यासंख्येयगु.५

एवं ५ संघातनेष्वपि वाच्यं ६ अंगोपांगेषु-औदारिकोपांगस्य स्तो० १। ततो वैक्रियोपांगस्याऽसंख्येयगुणः२। ततो आहारकोपांगस्यऽसंख्येयगुण ३

आनुपूर्वीषु-नरकदेवानुपूर्व्योः स्तो० २

ततो मनुष्यानुपूर्व्या विशेषा० ३
ततस्तिर्यगानुपूर्व्या विशेषा० ४
त्रसविग्रहे-त्रसनाम्नः स्तोकः १
ततः स्थावरनाम्नो विशेषाधिकः २
एवं बादरसूक्ष्मयोः २ पर्याप्ता-
पर्याप्तयोः २ प्रत्येकसाधारणयोश्च २
शेषाणां नामप्रकृतीनां जघन्य-
भागाऽल्पबहुत्वं नास्ति.

गोत्रयोर्नीचैर्गोत्रस्य भागःस्तोक
ततउच्चैर्गोत्रस्य विशेषाधिकः २

अंतरायेषु दानान्तरायस्य स्तोकः १
ततो लाभान्तरायस्य विशेषाधिकः २
ततो भोगान्तरायस्य विशेषाधिकः ३
तत उपभोगांतरायस्य विशेषा० ४
ततो वीर्यांतरायस्य विशेषाधिकः ५

उत्कृष्टजघन्यपदयोरुत्तरप्रकृतिषु
इदं कर्मदलिकभागाऽल्पबहुत्वयं-
त्रकं कर्मप्रकृतिग्रंथानुसारेण लि-
खितमस्ति.

११. ગુણશ્રેણિ.

सम्मदरसव्वविरई, अणवीसंजोअदंसखवगे अ;
मोहसमसंतखवगे, खीणसजोगिअरगुणसेढी ॥८२॥

સમ્મદરસવ્વવિરઈ=સમ્યક્ત્વ, દે-
શવિરતિ અને સર્વવિર
તિને વિષે
અણવીસંજોઅ=અનંતાનુબંધિ-
ની વિસંયોજનાને વિષે
દંસખવગે=દર્શનમોહનીયના
ક્ષપક સંબંધી.
મોહસમ=મોહનીયના ઉપશમક
સંબંધી.
સંત=ઉપશાંતમોહ ગુણસ્થાન-
વાળા સંબંધી.
ખવગે ક્ષપક સંબંધી.
ખીણ=ક્ષીણમોહની
સજોગિઅર=સયોગિ કેવળી અ
અયોગિ કેવળીની.
ગુણસેઢી=ગુણશ્રેણિ.

અર્થઃ—સમ્યક્ત્વ દેશવિરતિ તથા સર્વવિરતિને વિષે, અનંતાનુબંધિની વિસંયોજનાને વિષે, દર્શનમોહનીયના ક્ષપક સંબંધિ, ચારિત્રમોહનીયના ઉપશમને વિષે, ઉપશાંતમોહ ગુણસ્થાનવાળા સંબંધિ, ક્ષપકને વિષે, ક્ષીણમોહી અને સયોગિ તથા અયોગિ કેવળીની એમ અગ્યાર ગુણશ્રેણિ [ગુણાકારે પ્રદેશની રચના] હોય છે ॥ ૮૨ ॥

વિવેચનઃ—હવે એ પૂર્વોક્ત ભાગે લાવ્યા જે દલિયાં તે ગુણશ્રેણિની રચનાએજ ઓપવે તે માટે હવે કહ્યાં ગુણશ્રેણીનું સ્વરૂપ કહે છે,-સમ્યક્ત્વની પ્રાપ્તિએ પહેલી ગુણશ્રેણિ ૧. દેશ તે ઇષત્-થોડીક વિરતિ તે દેશવિરતિ કહીએ. તે દેશવિરતિને લાભે બીજી ગુણશ્રેણિ ૨. સર્વવિરતિને લાભે ત્રીજી ગુણશ્રેણિ ૩, અનંતાનુબંધી કષાયની વિસંયોજનાએ ચોથી ગુણશ્રેણિ ૪. દર્શનમોહનીયના ખપાવનારને તે સંબંધિ પાંચમી ગુણશ્રેણિ ૫, [ચારિત્ર] મોહનીયના ઉપશમાવનારને તે સંબંધિ ઉપશમશ્રેણિમાં ૯-૧૦ ગુણઠાણે[1] છઠ્ઠી ગુણશ્રેણિ ૬, ઉપશાન્તમોહ ગુણઠાણે સાતમી ગુણશ્રેણિ ૭, [ચારિત્ર] મોહનીય ખપાવનારને તે સંબંધિ ક્ષપકશ્રેણિએ ૯-૧૦ ગુણઠાણે[1] આઠમી ગુણશ્રેણિ ૮, ક્ષીણમોહ ગુણઠાણે નવમી ગુણશ્રેણિ ૯, સયોગિ કેવળીને દશમી ગુણશ્રેણિ ૧૦. અને અયોગિ કેવળીને અગ્યારમી ગુણશ્રેણિ ૧૧. જ્યાં ગુણની વૃદ્ધિએ કરીને અસંખ્યાત ગુણી નિર્જરા એકેકથી અધિકી થાય તે માટે તે ગુણશ્રેણી કહીએ. સમ્યક્ત્વ લાભકાળે મંદ વિશુદ્ધિપણા માટે જીવ મોટા અંતર્મુહૂર્તની અને અલ્પ પ્રદેશની ગુણશ્રેણિ રચે ૧. ત્યાર પછી દેશવિરતિને લાભે અસંખ્યાત ગુણહીન અંતર્મુહૂર્તની અને અસંખ્યાતગુણ પ્રદેશવૃદ્ધિની બીજી ગુણશ્રેણિ રચે ૨. એમ સર્વને વિષે [અનુક્રમે] અંતર્મુહૂર્તનું હીનપણું અને પ્રદેશનું બહુપણું એકેકથી જાણવું. ॥ ૮૩ ॥

---

1 આ બને ગુણશ્રેણી આઠમે ગુણઠાણે પણ હોય છે.

ગુણશ્રેણિનું સ્વરૂપ.

गुणसेढी दलरयणाणुसमयमुदयादसंखगुणणाए;
एयगुणा पुण कमसो, असंखगुणनिज्जरा जीवा ॥८३॥

गुणसेढी=ગુણાકારે પ્રદેશની રચના
दलरयणा=ઉપરની સ્થિતિ થકી ઉતારેલ પ્રદેશાગ્રની રચના
अणुसमयं=પ્રત્યેક સમયે.
उदयाद=ઉદય આશ્રી થકી.
(अ) संखगुणणाए=અસંખ્ય ગુણનાએ.
एयगुणा=એ પૂર્વોક્ત ગુણવાળા
पुण=વળી.
कमसो=અનુક્રમે.
असंखगुणनिज्जरा=અસંખ્યાત ગુણ નિર્જરાવાળા [હોય].
जीवा=જીવો.

अर्थ.—ઉપરની સ્થિતિ થકી ઉતારેલ પ્રદેશાગ્રની પ્રત્યેક સમયે ઉદય આશ્રી-કરતાં અસંખ્ય ગુણનાએ રચના તે ગુણશ્રેણિ જાણવી વળી એ પૂર્વોક્ત ગુણવાળા જીવો અનુક્રમે અસંખ્યાતગુણ નિર્જરાવાળા હોય. ॥ ૮૩ ॥

विवेचन.—દલ-જે ઉપરલી સ્થિતિ થકી ઉતર્યા પ્રદેશ તેની શ્રેણી-રચના તે गुणश्रेणि કહીએ, તે સમયે સમયે ઉદય થકી માંડીને અસંખ્યાત ગુણનાએ હોય. તે આ પ્રમાણે ઉપરલી સ્થિતિ થકી જે ઉતાર્યું દલિક તેની ઉદય સમયે સ્તોક રચના કરે, બીજે સમયે અસંખ્યાત ગુણ કરે, ત્રીજે સમયે તેથી અસંખ્યાત ગુણ કરે, એમ સમયે સમયે વૃદ્ધિ ત્યાં લગે કરે, કે જ્યાં લગે ગુણશ્રેણિનો અંત્ય સમય હોય. આગળ પણ સર્વ ગુણશ્રેણિએ એમજ સ્થિતિ ઘટાડતો તેનાં દલિયાં અસંખ્યાતગુણાં વધારે. એ ગુણશ્રેણિવંત જીવ વળી અનુક્રમે અસંખ્યાતગુણ નિર્જરાવંત હોય, તે આ પ્રમાણે-સમ્યક્ત્વ ગુણવંત જીવને થોડી નિર્જરા હોય. તે થકી દેશવિરતિ જીવ અસંખ્યાતગુણી નિર્જરા કરે અને તે થકી સર્વવિરતિ જીવ અસંખ્યાતગુણી કર્મ પુદ્‌ગલની નિર્જરા કરે; એમ સમ્યક્ત્વાદિક ગુણશ્રેણિએ વર્ત્તતા જીવ યથોત્તરે અસંખ્યાતગુણી નિર્જરાવંત હોય. ॥ ૮૩ ॥

ગુણસ્થાનપ્રાપ્તિનું અંતર.

पलिआऽसंखंसमुहू, सासणइअरगुणअंतरं हस्सं;
गुरु मिच्छि बे छसट्ठी, इअरगुणे पुग्गलद्धंतो ॥८४॥

पलियासंखंसमुहू=પલ્યોપમનો અસંખ્યાતમો ભાગ અને અંતર્મુહૂર્ત.
सासणइयरगुण=સાસ્વાદન અને બીજાં ગુણસ્થાનોનું
अंतरं=આંતરૂં.
हस्सं=જઘન્ય.
गुरु=ઉત્કૃષ્ટ
मिच्छि=મિથ્યાત્વે.
बे छसट्ठि=બે વખત છાસઠ સાગરોપમ
इयरगुणे=બીજાં ગુણસ્થાનોને વિષે.
पुग्गलद्धंतो=કાંઈક ઉણું અર્ધ પુદ્ગલપરાવર્ત.

અર્થ—સાસ્વાદન અને બીજાં ગુણસ્થાનોનું જઘન્ય આંતરૂં પલ્યોપમનો અસંખ્યાતમો ભાગ અને અંતર્મુહૂર્ત [અનુક્રમે] હોય. ઉત્કૃષ્ટ અંતર મિથ્યાત્વે બે વખત છાસઠ સાગરોપમ અને બીજાં ગુણસ્થાનોને વિષે કાંઈક ઉણું અર્ધ પુદ્ગલપરાવર્ત હોય. ॥ ૮૪ ॥

વિવેચન—હવે ગુણઠાણાનો જઘન્ય ઉત્કૃષ્ટ અંતરકાળ કહે છે.—સાસ્વાદન ગુણઠાણાને જઘન્યથી પલ્યોપમનો અસંખ્યાતમો ભાગ અંતર હોય, તે આ પ્રમાણે—જે અનાદિ મિથ્યાત્વી હોય અથવા સમ્યક્ત્વ અને મિશ્ર પુંજ ઉવેલ્યે એ ૨૬ ની સત્તાવાળો મિથ્યાત્વી હોય તે અંતરકરણાદિક ઔપશમિક સમ્યક્ત્વ પામીને ત્યાંથી અનંતાનુબંધીને ઉદયે પડતો સાસ્વાદનપણું પામીને મિથ્યાત્વે ગયો થકો ફરીને સાસ્વાદનપણું પામે, તો જઘન્ય પણ પલ્યોપમના અસંખ્યાતમા ભાગ ઉપરાંતે જ પામે પણ તેથી અગાઉ ન પામે, ને આ પ્રમાણે—સાસ્વાદન થકી મિથ્યાત્વે ગયેલાને પહેલા સમય થકી જ સમ્યક્ત્વપુંજ મિશ્રપુંજ સત્તાએ અવશ્ય હોયજ અને તે સત્તાએ છતે ઔપશમિક સમ્યક્ત્વ ન

પામે અને તેને ઔપશમિક સમ્યક્ત્વ વિના સાસ્વાદનપણું સર્વથા ન હોય જ, તે માટે મિથ્યાત્વે ગયો થકો પ્રતિસમયે સમ્યક્ત્વ મિશ્રના પુંજ ઉવેલે અને તેનાં દળિયાં મિથ્યાત્વ માંહે નાંખે, એમ સમયે સમયે ઉવેલતો થકો પલ્યોપમને અસંખ્યાતમે ભાગે સર્વ દળિયાં ઉવેલી રહે [સમ્યક્ત્વ મિશ્રની સત્તા રહિત થાય], તે વાર પછી બીજીવાર ઔપશમિક સમ્યક્ત્વ પામીને સાસ્વાદને આવે ત્યારે જઘન્ય થકી એટલો કાળ થાય. તથા અનેરા ૧૦ ગુણઠાણાનો અંતરકાળ જઘન્યથી અંતર્મુહૂર્ત્તનો હોય, તે આ પ્રમાણે-કોઈક ઉપશમશ્રેણિએ ચઢીને ત્યાંથી પ.તો સર્વ ગુણઠાણાં ફરસતો મિથ્યાત્વે આવીને અંતર્મુહૂર્તેજ ફરી શ્રેણિ માંડીને પાછો ચઢતો સાસ્વાદન મિશ્ર વર્જીને શેષ સર્વ ગુણઠાણાં સ્પર્શે ત્યારે અંતર્મુહૂર્ત્તનું જઘન્ય અંતર થાય ઉપશમશ્રેણિ થકી પડીને ચઢ તાને સાસ્વાદન અને મિશ્ર હોય નહીં તે માટે ના કહી અને ઉપરનાં ૩ ગુણઠાણાને તો પડવાનો અભાવ છે માટે અંતર છે નહી. અને મિશ્રને તો સહજે જ મિથ્યાત્વ થકી સમ્યક્ત્વ પામતાં તથા સમ્યક્ત્વથી પડતાં મિશ્રપણું આવે ત્યારે જઘન્યથી અંતર્મુહૂર્ત્તનું અંતર પડે, મિથ્યાત્વ ગુણઠાણાને ઉત્કૃષ્ટ અંતર બે છાસઠ એટલે એકસો બત્રીસ સાગરોપમનું હોય, તે આ પ્રમાણે-કોઈક જીવ સમ્યક્ત્વ પામ્યો થકો ઉત્કૃષ્ટપણે ૬૬ સાગરોપમ ક્ષાયોપશમિક સમ્યક્ત્વપણે રહીને એક અંતર્મુહૂર્ત લગે મિશ્રપણુ અનુભવીને ફરી સમ્યક્ત્વ પામીને ૬૬ સાગરોપમ લગે સમ્યક્ત્વ કાળ પાળીને તે ઉપરાંત જો ન સીઝે તો તે નિશ્ચયે મિથ્યાત્વે જાય એટલે ૧૩૨ સાગરોપમનું મિથ્યાત્વને ઉત્કૃષ્ટ અંતર પડે અને અનેરાં ૧૦ ગુણઠાણાંને ઉત્કૃષ્ટો અંતરકાળ કાંઇક ઊણો અર્દ્ધ પુદ્ગલપરાવર્ત્ત હોય, તે આ પ્રમાણે-સાસ્વાદન આદિ દઇને ઉપશાન્તમોહ લગે ૧૦ ગુણઠાણાવાળા જીવ ત્યાંથી પડયા થકા મિથ્યાત્વ પામીને કઇક ન્યુન અર્દ્ધ પુદ્ગલપરાવર્ત્ત સંસાર માંહે ભમીને પછી તે ગુણઠાણાં અવશ્ય સ્પર્શીને મોક્ષે જાય જ, તે ઉપરાંત સંસારમાં ન રહે ઇત્યર્થઃ ॥ ૮૬ ॥

પલ્યોપમનું સ્વરૂપ.

उद्धारअद्धखित्तं, पलिअ तिहा समयवाससयसमए;
केसवहारो दीवो-दहिआउतसाईपरिमाणं ॥८५॥

उद्धार अद्ध खित्तं=ઉદ્ધાર, અદ્ધા અને ક્ષેત્ર
पलिय=પલ્યોપમ
तिहा=ત્રણ પ્રકારે.
समय वाससयं समए=સમયે, સો વર્ષે અને સમયે
केसवहारो-વાલાગ્રનું ઉદ્ધરણ કરીએ.
दीवोदहि=દ્વીપ સમુદ્ર,
आउतसाइ=આયુષ્ય અને ત્રસાદિ જીવોનું.
परिमाणं=પરિમાણ ગણતરી

અર્થ —ઉદ્ધાર, અદ્ધા અને ક્ષેત્ર એ ત્રણ પ્રકારે પલ્યોપમ જાણવું તેમાં [અનુક્રમે] સમયે, સો વર્ષે અને સમયે વાલાગ્રનું ઉદ્ધરણ કરીએ, તે વડે [અનુક્રમે] દ્વીપસમુદ્ર, આયુષ્ય અને ત્રસાદિ જીવોની ગણતરી થાય છે. ॥ ૮૫ ॥

विवेचनः—હવે પલ્યોપમનુ સ્વરુપ કહે છે—ઉદ્ધાર તે વાલાગ્રનો અપહાર, તે પાલામાંહેથી સમયે સમયે એકેક વાલાગ્ર અપહરતાં પાલો ખાલી થાય તે ઉદ્ધારે પલ્યોપમ ૧. અદ્ધા તે કાળ, તે તો સો સો વર્ષે એકેકો વાલાગ્ર અપહરતાં પાલો ઠાલો થાય તે અદ્ધાપલ્યોપમ ૨ ક્ષેત્ર તે આકાશ, તે સમયે સમયે વાલાગ્ર સ્પૃષ્ટ અસ્પૃષ્ટ આકાશપ્રદેશ એકેકો અપહરતાં પાલો ઠાલો થાય તે ક્ષેત્ર પલ્યોપમ ૩. ઉદ્ધાર પલ્યોપમે કરીને દ્વીપ સમુદ્ર મપાય છે, ૨૫ કોડાકોડિ પલ્યોપમના જેટલા સમય તેટલા દ્વીપ સમુદ્ર છે. ૧. અદ્ધા પલ્યોપમે કરીને દેવતા, નારકો, મનુષ્ય અને તિર્યંચનાં આઉખાં મપાય છે ૨ ક્ષેત્ર પલ્યોપમે કરીને દૃષ્ટિવાદે ત્રસાદિ પૃથિવ્યાદિના જીવ માપ્યા છે ૩

એ ત્રણ પલ્યોપમના બાદર અને સૂક્ષ્મ એવં છ ભેદ હોય.

તેનું સ્વરૂપ કાંઇક વિસ્તાર થકી લખીએ છીએ. અનંતે પરમાણુએ એક ત્રસરેણુ થાય, આઠ ત્રસરેણુએ ૧ રથરેણુ થાય, આઠ રથરેણુએ ૧ વાલાગ્ર થાય, તે આઠ વાલાગ્રે ૧ લિક્ષા થાય, આઠ લિક્ષાએ ૧ યૂકા, આઠ યૂકાએ ૧ યવ અને આઠ યવે ૧ ઉત્સેધ અંગુલ થાય એ ૨૪ ઉત્સેધાંગુલે ૧ હાથ, ૪ હાથે ૧ ધનુષ, બે હજાર ધનુષે ૧ ગાઉ અને ૪ ગાઉએ એક ઉત્સેધાંગુલનું યોજન થાય. એવા ૧ યોજનનો લાંબો પોહોળો અને ઉંડો પાલો કલ્પીએ, તે પાલામાં દેવકુરૂ ઉત્તરકુરૂના યુગલિયાંના માથાના વાળના એક ખંડનો બીજો ખંડ ન થાય[1] એવા સૂક્ષ્મખંડ કરીને ભરીએ. તે અગ્નિએ બળે નહી, વાયરે ઉડે નહીં અને પાણી તેને ભેદે નહી એવા ઠાંસી ઠાંસીને ભરીએ. તેમાંથી સમયે સમયે એકેક ખંડ કાઢીયે, કાઢતાં તે પાલો નિર્લેપ-ઠાલો થાય ત્યારે એક બાદર ઉદ્ધાર પલ્યોપમ સંખ્યાતા જ સમયનું થાય. તેવા દશ કોડાકોડિ પલ્યોપમે એક બાદર ઉદ્ધાર સાગરોપમ થાય. એ બાદર ઉદ્ધાર પલ્યોપમ સાગરોપમ કહેવા માત્રજ છે પણ કામના નથી ૧. તથા તે વાલાગ્રના એકેકા ખંડના અસત્કલ્પનાએ પર્યાપ્તા સ્થૂળ પૃથિવીકાય જીવનાં શરીર જેવડા અસંખ્યાતા ખંડ કલ્પીએ તે ખંડ પ્રતિ સમયે એકેકો કાઢીએ, કાઢતાં પાલો ખાલી થયે એક સૂક્ષ્મ ઉદ્ધાર પલ્યોપમ સંખ્યાતી કોડિ વરસનું થાય. તેવા દશ કોડાકોડિ પલ્યોપમે એક સૂક્ષ્મ ઉદ્ધાર સાગરોપમ થાય. તેવા અઢી સાગરોપમના જેટલા સમય થાય તેટલા જંબૂદ્વીપ આદિ દઇને સ્વયંભૂરમણ લગે દ્વીપ સમુદ્ર જાણવા. ૨. તથા તે વાલાગ્ર સો સો વરસે એકેકો કાઢીએ, કાઢતાં પાલો ઠાલો થાય ત્યારે એક બાદર અદ્ધા પલ્યોપમ સંખ્યાતી કોડાકોડિ વર્ષ પ્રમાણ થાય તેવા દશ કોડાકોડિ પલ્યોપમે એક બાદર અદ્ધા સાગરોપમ થાય એ બાદર પલ્યોપમ સાગરોપમ કહેવા માત્ર જ છે પણ કામના નથી ૩. તથા એકેકા વાલાગ્રના અસંખ્યાતા ખંડ કલ્પવા અને તે ખંડ સો

---

[1] એક ખંડનો બીજો ખંડ ન થાય આ હકીકત ટીકામાં નથી. ટીકામાં તો [illegible] મુંડન કર્યા પછી એક દિવસથી માંડી સાત દિવસ સુધીમાં [illegible] વાળ [illegible] ભરવાનું કહ્યું છે જુઓ ટીકા ગાથા [illegible]

સો વરસે એકેકો કાઢતાં પાલો ઠાલો થાય ત્યારે એક સૂક્ષ્મ અદ્ધા પલ્યોપમ અસંખ્યાતી કોડાકોડિ વર્ષ પ્રમાણ થાય. તેવા દશ કોડાકોડિ પલ્યોપમે એક અદ્ધા સાગરોપમ થાય. એ પલ્યોપમ સાગરોપમે કરીને જીવનાં આઉખાં. કાયસ્થિતિ, કર્મસ્થિતિ અને પુદ્ગલસ્થિતિ એ સર્વ [માપીએ] જેમકે-મનુષ્ય તિર્યંચનું ઉત્કૃષ્ટાયુ ત્રણ પલ્યોપમનું હોય, દેવતા નારકીનું ઉત્કૃષ્ટાયુ તેત્રીસ સાગરોપમનું હોય ૪, તથા તે પાલાના વાલાગ્રે સ્પૃષ્ટ જે આકાશપ્રદેશ તે સમયે સમયે એકેકો અપહરતાં સ્પૃષ્ટ પ્રદેશ સર્વને અપહારે બાદર ક્ષેત્ર પલ્યોપમ અસંખ્યાતી ઉત્સર્પિણી પ્રમાણ થાય તેવા દશ કોડાકોડિ પલ્યોપમે બાદર ક્ષેત્ર સાગરોપમ થાય. એ બાદર ક્ષેત્ર પલ્યોપમ સાગરોપમનું કાર્ય નથી ૫. તથા તે પાલાને વાલાગ્રે ફરસ્યા અને અણફરસ્યા સર્વ આકાશપ્રદેશને સમયે સમયે એકેકો અપહરતાં પાલાના સર્વ પ્રદેશ અપહરાઇ રહે ત્યારે એક સૂક્ષ્મ ક્ષેત્ર પલ્યોપમ થાય. તે બાદરથકી અસંખ્યાતગુણું કાળમાને હોય. તેવા દશ કોડાકોડિ પલ્યોપમે એક સૂક્ષ્મ ક્ષેત્ર સાગરોપમ થાય એ પલ્યોપમ સાગરોપમે કરીને દ્રષ્ટિવાદને વિષે પૃથિવી, અપ્, તેઉ, વાયુ, પ્રત્યેક વનસ્પતિ અને ત્રસ એ ૭ કાયના જીવનું પરિમાણ કહ્યું છે. પ્રશ્ન સૂક્ષ્મ વાલાઅને અંતરે અસ્પૃષ્ટ આકાશ પ્રદેશ કેમ હોય? ઉત્તર-કુષ્માંડ [કોળું] ભૃત માંચાને વિષે તે કુષ્માંડને આંતરે ન્હાનાં બીજોરાદિનાં ફળ ઘણાં રહે, તે ફળને આંતરે વાલ પ્રમુખના દાણા ઘણા રહે, તે ફળને આંતરે વળી સરસવના દાણા ઘણા રહે, એમ એ દૃષ્ટાંતે વાલાગ્રથકી આકાશપ્રદેશ અતિ સૂક્ષ્મ છે તેથી ઠાંસીને ભરેલા વાલાગ્રને [1]આંતરે પણ અસંખ્યાતા આકાશપ્રદેશ અસ્પૃષ્ટ હોય એ ૭ પ્રકારે પલ્યોપમ સાગરોપમનું સ્વરૂપ શ્રી અનુયોગદ્વારસૂત્ર થકી કહ્યું ॥ ૮૫ ॥

૧ દરેક વાલાગ્રની અંદર પણ અસંખ્ય અસ્પૃષ્ટ આકાશપ્રદેશ હોય.

પુદ્ગલ પરાવર્ત્તનું સ્વરૂપ.

दव्वे [1] खित्ते [2] काले, [3] भावे [4] चउह दुह बायरो सुहुमो;
होइ अणंतुस्सप्पिणि-परिमाणो पुग्गलपरट्टो ॥८६॥

दव्वे=દ્રવ્ય વિષયક.
खित्ते=ક્ષેત્ર વિષયક.
काले=કાળ વિષયક.
भावे=ભાવ વિષયક.
चउह=ચાર પ્રકારે.
दुह=બે પ્રકારે.
बायरो=બાદર
सुहुमो=સૂક્ષ્મ
होइ=હોય.
अणंतुस्सप्पिणिपरिमाणो=અનંત ઉત્સર્પિણી અવસર્પિણી પ્રમાણ.
पुग्गलपरट्टो=પુદ્ગલપરાવર્ત્ત

અર્થ—દ્રવ્ય વિષયક, ક્ષેત્રવિષયક, કાળવિષયક અને ભાવ વિષયક. એમ ચાર પ્રકારે પુદ્ગલપરાવર્ત બાદર અને સૂક્ષ્મ એ બે બે ભેદે હોય, તે દરેક અનંત ઉત્સર્પિણી અવસર્પિણી પ્રમાણ હોય છે. ॥ ૮૬ ॥

વિવેચન—દ્રવ્યથકી પુદ્ગલપરાવર્ત્ત ૧, ક્ષેત્ર થકી પુદ્ગલ પરાવર્ત્ત ૨, કાળ થકી પુદ્ગલપરાવર્ત્ત ૩ અને ભાવ થકી પુદ્ગલ પરાવર્ત્ત ૪, એમ ચાર ભેદે પુદ્ગલપરાવર્ત્ત છે. તે વળી દરેક બાદર અને સૂક્ષ્મ એમ બે બે ભેદે હોય એટલે આઠ ભેદે પુદ્ગલ પરાવર્ત્ત હોય. એ આઠ માંહેનું એકેક પુદ્ગલપરાવર્ત્ત અનંતી ઉત્સર્પિણી [1] અવસર્પિણી [2] પ્રમાણ હોય. ॥ ૮૬ ॥

---

૧ જેમા સમયે સમયે પ્રાણીઓના શરીર તથા આયુષ્યના પ્રમાણાદિકની અપેક્ષાએ વૃદ્ધિ અનુભવાય તે ઉત્સર્પિણી.

૨ જેમા સમયે સમયે પ્રાણીઓના શરીર તથા આયુષ્યના પ્રમાણાદિકની અપેક્ષાએ હાનિ અનુભવાય તે અવસર્પિણી.

દ્રવ્ય પુદ્ગલ પરાવર્ત્તનું સ્વરૂપ

उरलाइसत्तगेणं, एगजिओ मुइ फुसिअ सव्व अणू;
जत्तिअकालि स थूलो, दव्वे सुहुमो सगन्नयरा ॥८७॥

उरलाइसत्तगेणं=ઔદારિકાદિ સાતપણે
एगजिओ=એક જીવ.
मुअइ=મુકે-છોડી દે.
फुसिअ=સ્પર્શ કરીને-પરિણમાવીને
सव्वअणू=ચૌદ રાજલોકમાં રહેલા સર્વ પરમાણુઓને
जत्तियकालि=જેટલા કાળે.
स=તેટલોકાળ
थूलो=સ્થૂલ-બાદર.
दव्वे=દ્રવ્ય પુદ્ગલપરાવર્ત્ત થાય.
सुहुमो=સૂક્ષ્મ દ્રવ્ય પુદ્ગલ-પરાવર્ત
सगन्नयरा=સાત માંહેલી એકેકી વર્ગણા વડે.

અર્થ.—જેટલા કાળે ચૌદ રાજલોકમાં રહેલા સર્વપરમાણુંઓ ઔદારિકાદિ સાતપણે એક જીવ સ્પર્શી પરિણમાવીને ત્યાગ કરે તે (તેટલા કાળે) સ્થૂલ દ્રવ્ય પુદ્ગલ પરાવર્ત થાય. અને સાત માંહેથી એકેકી કોઇપણ એક પણે સર્વ પરમાણુઓ સ્પર્શી પરિણમાવીને ત્યાગ કરે તેટલે કાળે સૂક્ષ્મ દ્રવ્ય પુદ્ગલ-પરાવર્ત થાય. ॥ ૮૭ ॥

વિવેચન—હવે દ્રવ્ય થકી પુદ્ગલ*પરાવર્ત કહે છે, સંસાર અટવીમાં ભમતો એક જીવ અનેકભવ ગ્રહણ કરવાવડે ચૌદ રાજ પ્રમાણ લોકના સર્વ પરમાણુઓ આહારક વિના ઔદારિક-શરીરાદિ સાતપણે યથાયોગ્ય પરિણમાવી તદ્રૂપપણે કરીને જેટલે કાળે મૂકે તેટલે કાળે એ દ્રવ્ય થકો સ્થૂલ પુદ્ગલપરાવર્ત થાય ૧ અને તે સાત માંહેથી ઔદારિકાદિ કોઇ પણ એકપણે ચૌદ રાજલોકનાં સર્વ પરમાણુઓ ફરસી પરિણમાવીને એક જીવ જેટલે

* પુદ્ગલાનાં ચતુર્દશ રજ્જ્વાત્મક લોકવર્તિ સમસ્ત પરમાણુનો પરાવર્ત. ઔદારિકાદિ શરીરપણે ગ્રહણ કરીને મૂકવુ તે રૂપ ફેરફાર છે यस्मिन् कालविशेषे જે કાળને વિષે स पुद्गलपरावर्त्तः તે પુદ્ગલપરાવર્ત.

કાળ મૂકે ત્યારે તેટલે કાળે દ્રવ્યથકી સૂક્ષ્મ પુદ્ગલપરાવર્ત્ત થાય. આમાં વચ્ચે વચ્ચે શેષ છ વર્ગણાપણે પરિણમાવેલા પુદ્ગલો ગણવાના નથી. એ સૂક્ષ્મમાંહે બાદર પુદ્ગલપરાવર્ત્ત અનંતા વહી જાય. એ દ્રવ્યથી સૂક્ષ્મ પુદ્ગલપરાવર્ત્ત સાત ભેદે હોય ઔદારિક ૧, વૈક્રિય ૨, તૈજસ ૩, કાર્મણ ૪, મન ૫, ભાષા ૬, અને ઉશ્વાસ ૭, એ સાતનું અલ્પબહુત્વ. કહીએ છીએ-કાર્મણ-શરીર પુદ્ગલપરાવર્ત્તનો નિવર્ત્તનકાળ સર્વ થકી થોડો હોય. ૧, તે થકી તૈજસશરીર પુદ્ગલપરાવર્ત્તનો નિવર્ત્તનકાળ અનંતગુણો ૨, એમ અનુક્રમે ઔદારિક ૩, શ્વાસોશ્વાસ ૪, મન ૫, ભાષા ૬ અને વૈક્રિય પુદ્ગલપરાવર્ત્તનો નિવર્ત્તનકાળ એકેકથી અનંતગુણો અધિક જાણવો ૭, એ પ્રકારે નિવર્ત્તનકાળનું અલ્પ બહુત્વ જાણવું.

હવે વૈક્રિય પુદ્ગલપરાવર્ત્ત જીવે અનંતા કીધા પણ તે બીજા સર્વ થકી થોડા કીધા છે ૧, તે થકી ભાષા પુદ્ગલપરાવર્ત્ત અનંતગુણા કીધા છે ૨, એમ મન ૩, શ્વાસોશ્વાસ ૪ ઔદારિક ૫, તૈજસ ૬ અને કાર્મણ પુદ્ગલપરાવર્ત્ત ૭ ઉત્તરોત્તર એકેક થકી અનંતગુણા કીધા છે. એ સર્વ પુદ્ગલ[1]પરાવર્ત્તનું માન અનંતી ઉત્સર્પિણી અવસર્પિણી પ્રમાણ જાણવું. ॥ ૮૭ ॥

ક્ષેત્રાદિ પુદ્ગલપરાવર્ત્તનું સ્વરૂપ.

लोगपएसोसप्पिणि,-समया अणुभागबंधठाणा य,

जहतह कममरणेणं, पुट्ठा खित्ताइथुलिअरा ॥८८॥

---

૧ કેટલાક આચાર્ય દ્રવ્ય પુદ્ગલપરાવર્તનું સ્વરૂપ આ પ્રમાણે વર્ણવે છે-જ્યારે એક જીવ અનેક ભવ ગ્રહણ કરવા વડે ઔદારિક, વૈક્રિય, તૈજસ અને કાર્મણ એ ચાર શરીરપણે યથાયોગ્ય સકલ લોકવર્તિ સર્વ પુદ્ગલોને પરિણમાવીને મૂકે છે ત્યારે બાદર દ્રવ્ય પુદ્ગલપરાવર્ત થાય છે, વળી જ્યારે ઔદારિકાદિ ચાર માંહેથી કોઈ પણ એક શરીર વડે સર્વ પુદ્ગલોને પરિણમાવીને મૂકે છે ત્યારે સૂક્ષ્મ દ્રવ્ય પુદ્ગલપરાવર્ત થાય. આમાં વચ્ચે વચ્ચે બાકીના શરીરરૂપે પરિણમાવેલા પુદ્ગલોની ગણતરી કરવાની નથી

इति स्वोपज्ञटीकायाम् ।

લોગપપસા=લોકક્ષેત્રના પ્રદેશો.
ઉસપ્પિણિસમયા=ઉત્સર્પિણી
  અવસર્પિણીના સમયો
અણુભાગબંધટાણા=રસબંધનાં
  સ્થાનો.
જહતહ=જેમ તેમ-આડાઅવળા
કમ=અનુક્રમે.
મરણેણં=મરણ વડે.
પુટ્ઠા=સ્પર્શ કરેલા
ખિત્તાઇ=ક્ષેત્રાદિક.
થૂલિઅરા=બાદર અને સૂક્ષ્મ
  પુદ્‌ગલપરાવર્ત.

અર્થઃ—લોકક્ષેત્રના પ્રદેશો. ઉત્સર્પિણી અવસર્પિણીના સમયો અને રસબંધના સ્થાનો જેમ[1] તેમ [ક્રમ વગર] અને અનુક્રમે મરણ વડે સ્પર્શ કરાય ત્યારે ક્ષેત્રાદિ બાદર અને સૂક્ષ્મ પુદ્‌ગલ-પરાવર્ત્ત અનુક્રમે થાય ॥ ૮૮ ॥

વિવેચનઃ—હવે ક્ષેત્રાદિક ૩ પુદ્‌ગલપરાવર્ત્ત કહે છે.—ચૌદ રાજલોકના સર્વ આકાશપ્રદેશ ૧, ઉત્સર્પિણી અવસર્પિણીના સર્વ સમય ૨ અને અનુભાગબંધનાં સ્થાનક એટલે રસબંધના હેતુ રૂપ અધ્યવસાયનાં સ્થાનક ૩, એ ત્રણે જેમ તેમ-આઘા પાછા [ક્રમોત્ક્રમ] મરણે કરીને ફરસી રહે ત્યારે ક્ષેત્રાદિક એટલે ક્ષેત્રથી, કાળથી અને ભાવથી સ્થૂલ પુદ્‌ગલપરાવર્ત્ત અનુક્રમે થાય; અને એ ત્રણે અનુક્રમેજ મરણે કરીને ફરસે ત્યારે ક્ષેત્રથી, કાળથી અને ભાવથી સૂક્ષ્મ પુદ્‌ગલપરાવર્ત્ત થાય. તે આ પ્રમાણે—

ચૌદ રાજલોકના આકાશપ્રદેશ સર્વ મરતી વેળાએ એવી રીતે ફરસે કે એક મરણે એક આકાશપ્રદેશ લેખાય અને પૂર્વે જે આકાશ પ્રદેશે મર્યો હોય તે આકાશપ્રદેશે ફરી મરે તે લેખામાં આવે નહીં,એમ કોઇ આકાશપ્રદેશ મરણે કરી ફરસ્યા વિના ન રહે ત્યારે ક્ષેત્રથકી બાદર પુદ્‌ગલપરાવર્ત્ત થાય ૩. મેરૂ પર્વતના મધ્યે ૮ રૂચક પ્રદેશ છે તે માંહેલા એક પ્રદેશે પ્રથમ મરે ત્યાર પછી વળી કોઇક કાળાંતરે તે પ્રદેશની પાસેના બીજા પ્રદેશે મરે તે લેખાય ત્યાર પછી વળી કોઈક કાળાંતરે તેને અડકતાં [નજીકના] ત્રીજે પ્રદેશે મરે તે લેખાય. તેના ગાળામાં આઘે પાછે પ્રદેશે મરે તે લેખામાં નહીં એમ અનુક્રમે મરતાં એક એક પ્રદેશ ફરસતો સમગ્ર ચૌદ રાજલોકના આકાશપ્રદેશ ફરસી રહે ત્યારે

૧ "જેમ તેમ, અનુક્રમે" આ શબ્દો પહેલા પુ૦ પરા૦ માં કહ્યા નથી તેનું કારણ કે સૂ૦ દ૦ પુ૦ પરા૦ કોઈ પણ એક જ વર્ગણાવડે પૂર્ણ ગણાય છે.

ક્ષેત્રથી સૂક્ષ્મ પુદ્ગલપરાવર્ત્ત થાય ૪. ઉત્સર્પિણી અને અવસ-
ર્પિણી એ બે મળીને વીશ કોડાકોડિ સાગરોપમે એક કાળચક્ર
કહેવાય, તેના સર્વ સમય જીવ મરણે કરીને ફરસે એટલે જે
સમયે પૂર્વે મર્યો હોય તેજ સમયે ફરી મરે તે લેખાય નહીં
અનેરે સમયે મરે તે લેખાય. એમ કાળચક્રના સર્વ સમય મરણે
[૧૩] ફરસી રહે ત્યારે કાલથકી બાદર પુદ્ગલપરાવર્ત્ત થાય
૫. તે કાળચક્રને પહેલે સમયે મરે ત્યાર પછી વળી ક્યારેક કાળ-
ચક્રને બીજે સમયે મરે તે લેખાય ત્યાર પછી વળી ક્યારેક કાળ-
ચક્રને ત્રીજે સમયે મરે તે લેખાય. વચ્ચે વચ્ચે આઘે પાછે
સમયે મરે તે લેખામાં નહીં: એમ અનુક્રમે મરતો કાળચક્રના
સર્વ સમય ફરસી રહે ત્યારે કાલ થકી સૂક્ષ્મ પુદ્ગલપરાવર્ત્ત
થાય ૬. એક સમયના ઉપજેલા સૂક્ષ્મ તેઉકાય જીવ અસંખ્યાતા
લોકાકાશ પ્રદેશપ્રમાણ છે, તે થકી સર્વ તેઉકાય જીવ અસંખ્યાત-
ગુણા છે, તે થકી તે તેઉકાય જીવની કાયસ્થિતિ અસંખ્યાતગુણી
છે, તે થકી સંયમનાં સ્થાનક અસંખ્યાતગુણાં છે, તે થકી રસ
બંધના અધ્યવસાયસ્થાનક તીવ્રમંદાદિ ભેદે અસંખ્યાતગુણાં છે.
તે રસબંધને સ્થાનકે મરતો જીવ ક્યારેક મંદાધ્યવસાયે મરે, કોઈ
વારે તીવ્રે અને કોઈવારે અતિ તીવ્રે મરે, એમ મરતો સર્વ રસ-
બંધનાં અધ્યવસાયસ્થાનક ફરસી રહે ત્યારે ભાવથકી બાદર
પુદ્ગલપરાવર્ત્ત થાય ૭, અને જ્યારે પ્રથમ અતિ મંદ સ્થાનકે
વર્તતો મરે. પછી કોઈક કાળાંતરે તેથી ચઢતે બીજે અધ્યવસાય
સ્થાનકે વર્ત્તતો મરે, તે પછી વળી કોઈક કાળાંતરે તેથી ચઢતે ત્રીજે
અધ્યવસાયસ્થાનકે વર્ત્તતો મરે, વચમાં આઘે પાછે સ્થાનકે મરે
તે લેખામાં નહીં, એમ અનુક્રમે રસબંધના અધ્યવસાયસ્થાનકે
મરતો સર્વ સ્થાનક ફરસી રહે ત્યારે ભાવથકી સૂક્ષ્મ પુદ્ગલપરા
વર્ત્ત થાય ૮. તથા પ્રકારાંતરે વર્ણ ૫, ગંધ ૨, રસ ૫, સ્પર્શ
૮. અગુરુલઘુ ૧ અને ગુરુલઘુ ૧, એ બાવીશ ભેદે કરીને સર્વ
લોકના પરમાણુ ફરસીને મૂકે ત્યારે બાદર ભાવ પુદ્ગલપરાવર્ત્ત થાય,
એ ૨૨ માંહેથી એકેકાએ સર્વ પુદ્ગલ ફરસી રહે ત્યારે સૂક્ષ્મ
ભાવ પુદ્ગલપરાવર્ત્ત થાય. એમ ૨૨ ભેદે પણ સૂક્ષ્મ ભાવ પુદ્ગલ
પરાવર્ત્ત થાય ॥ ઇતિ પુદ્ગલપરાવર્ત્તસ્વરૂપ જ્ઞેય. ॥ ૯૮ ॥

ઉત્કૃષ્ટ જઘન્ય પ્રદેશબંધક.

अप्पयरपयडिबंधी, उक्कडजोगी अ सन्नि पज्जत्तो;
कुणइ पएसुक्कोसं, जहन्नयं तस्स वच्चासे ॥ ८९ ॥

अप्पयरपयडिबंधी=અલ્પતર પ્રકૃતિનો બંધક	पएसुक्कोसं=પ્રદેશોનો ઉત્કૃષ્ટ પ્રદેશબંધ
उक्कडजोगी=સર્વોત્કૃષ્ટ યોગવાળો	जहन्नयं=જઘન્ય પ્રદેશબંધ
सन्निपज्जत्तो=સંજ્ઞિપર્યાપ્તો	तस्स=તેના.
कुणइ=કરે છે.	वच्चासे=વિપરીતપણે.

અર્થ—અલ્પતર પ્રકૃતિનો બંધક, સર્વોત્કૃષ્ટ યોગવાળો અને સંજ્ઞિપર્યાપ્તો પ્રદેશાનો ઉત્કૃષ્ટ બંધ કરે અને તેથી વિપરીતપણે જઘન્ય પ્રદેશબંધ કરે ॥ ૮૯ ॥

વિવેચન—હવે ઉત્કૃષ્ટ પ્રદેશ બંધક અને જઘન્ય પ્રદેશબંધક કેવા હોય તેનું સ્વરૂપ કહે છે.

જે મૂળ પ્રકૃતિ અને ઉત્તર પ્રકૃતિ થોડી બાંધે તે ઉત્કૃષ્ટ પ્રદેશબંધ કરે; કર્મદલિયાના ભાગ થોડા થાય તેથી દરેકને પ્રદેશ ઘણા આવે માટે અલ્પતર પ્રકૃતિનો બંધક અને સર્વોત્કૃષ્ટ યોગવંત[1] એવો [2]સંજ્ઞી [3]પર્યાપ્તો જીવ ઉત્કૃષ્ટ પ્રદેશબંધ કરે. તેને વિપર્યાસે એટલે બહુ પ્રકૃતિના બાંધનારને કર્મદલિક ઘણે ભાગે વહેંચાતા હોવાથી દરેકને પ્રદેશ થોડા આવે માટે ઉત્કૃષ્ટ પ્રકૃતિનો બંધક અને મંદયોગવંત એવો અસંજ્ઞી અપર્યાપ્તો જીવ જઘન્ય પ્રદેશબંધ કરે ॥ ૮૯ ॥

પ્રદેશબંધના સ્વામી

मिच्छअजयचउआऊ, बितिगुणविणुमोहिसत्तमिच्छाई
छण्हं सतरस सुहुमो, अजया देसा बितिकसाए ॥९०॥

(अंक: मिच्छ[1], चउ[4], सत्त[7], सतरस[17], सुहुमो[1], अजया[1], देसा[2], बिति[1,2])

૧–૨–૩ ઉત્કૃષ્ટ યોગે ઉત્કૃષ્ટ પ્રદેશ બંધાય, અને સંજ્ઞી તથા પર્યાપ્તાને જ ઉત્કૃષ્ટ યોગ હોય તેથી એ પણ ત્રણ વિશેષણ સાર્થક છે.

मिच्छ=મિથ્યાદ્રષ્ટિ	छण्हं=૭ મૂળ પ્રકૃતિનો
अजयचउ=અવિરત સમ્યગ્દ્રષ્ટિ આદિ ચાર ગુણસ્થાનવાળા	सतरस=સત્તર ઉત્તર પ્રકૃતિનો
आऊ=આયુષ્યનો..	सुहुमो=સૂક્ષ્મસંપરાય ગુણઠાણાવાળો
बितिगुणविणु=બીજા ત્રીજા ગુણ ઠાણા વિના.	अजया=અવિરત સમ્યગ્દ્રષ્ટિ
मोहि=મોહનીય કર્મને વિષે.	देसा=દેશવિરતિ.
सत्त=સાત ગુણઠાણાવાળા	बितिकसाए=બીજા ત્રીજા કષાયોનો
मिच्छाई=મિથ્યાત્વાદિ	

અર્થ—મિથ્યાદ્રષ્ટિ અને અવિરત સમ્યગ્દ્રષ્ટિ આદિ ગુણઠાણાવાળા આયુકર્મનો, બીજા ત્રીજા ગુણઠાણા વિના મિથ્યાત્વાદિ સાત ગુણઠાણાવાળા મોહનીય કર્મનો, સૂક્ષ્મસંપરાયવાળો ૭ મૂળ પ્રકૃતિ અને સત્તર ઉત્તર પ્રકૃતિનો, અવિરતિ બીજા કષાયોનો અને દેશવિરતિ ત્રીજા કષાયોનો ઉત્કૃષ્ટ પ્રદેશબંધ કરે ॥ ૯૦ ॥

વિવેચનઃ—હવે મૂળ અને ઉત્તર પ્રકૃતિના ઉત્કૃષ્ટ પ્રદેશબંધના સ્વામી કહે છે.—

મિથ્યાદૃષ્ટિ ૧, અને અવિરત ૨, દેશવિરત ૩ પ્રમત્ત ૪, અને અપ્રમત્ત ૫ એ પાંચ ઉત્કૃષ્ટ યોગી સંજ્ઞીપર્યાપ્તા આયુ કર્મ ઉત્કૃષ્ટ પ્રદેશનું બાંધે. બીજું ત્રીજું [સાસ્વાદન મિશ્ર] ગુણઠાણું વર્જીને શેષ મિથ્યાત્વથી અનિવૃત્તિ પર્યંત સાત ગુણઠાણાવાળા ઉત્કૃષ્ટયોગી થકા મોહનીયકર્મ ઉત્કૃષ્ટ પ્રદેશનું બાંધે સપ્તવિધબંધક હોવાથી આયુ મોહ વર્જીને શેષ ૬ મૂલ પ્રકૃતિનો અને જ્ઞાનાવરણીય ૫, દર્શનાવરણીય ૪, અંતરાય[1] ૫, સાતાવેદનીય ૧, યશનામ ૧ અને ઉચ્ચગોત્ર ૧, એ ૧૭ ઉત્તર પ્રકૃતિનો ઉત્કૃષ્ટ પ્રદેશબંધ સૂક્ષ્મસંપરાય ગુણઠાણાવાળો કરે; ત્યાં એટલીજ પ્રકૃતિનો બંધ છે તે માટે.

---

૧ दातृप्रतिग्राहकयोरन्तर्विघ्नतया દાતાર અને ગ્રહણ કરનારના વચ્ચે વિઘ્નપણે अयते-गच्छति આવે इति अन्तरायम् એ અંતરાય અને विशेषेण हन्यन्ते વિશેષ પ્રકારે હણાય છે दानादिलब्धयो દાનાદિ લબ્ધિઓ अनेन इति विघ्नम् જે વડે તે વિઘ્ન

અવિરત સમ્યગ્દ્રષ્ટિ સપ્તવિધબંધક ઉત્કૃષ્ટયોગી બીજા અપ્રત્યાખ્યાનીય કષાયનો ઉત્કૃષ્ટ પ્રદેશબંધ કરે. દેશવિરતિ સપ્તવિધ બંધક ઉત્કૃષ્ટ યોગી થકો ત્રીજો પ્રત્યાખ્યાનીય કષાય ઉત્કૃષ્ટ પ્રદેશે બાંધે. ॥ ૯૦ ॥

पणअनिअट्टीसुखगइ, नराउ सुरसुभगतिगविउव्विदुगं;
समचउरंसमसायं, वइरं मिच्छो व सम्मो वा ॥९१॥

पण=પુરૂષવેદ અને સંજ્વલનકષાય એ પાંચ
अनिअट्टी=અનિવૃત્તિ બાદરવાળો.
सुखगइ=શુભ વિહાયોગતિ.
नराउ=મનુષ્યાયુ,
सुरसुभगतिग=દેવત્રિક, સુભગત્રિક,
विउव्विदुगं=વૈક્રિયદ્વિક
समचउरंसं=સમચતુરસ્ર સંસ્થાન.
असायं=અસાતાવેદનીય.
वइरं=વજ્રઋષભનારાચ સંઘયણ
मिच्छो=મિથ્યાદ્રષ્ટિ.
व=અથવા
सम्मो=સમ્યગ્દ્રષ્ટિ

અર્થ:—અનિવૃત્તિબાદર ગુણસ્થાનવાળો [પુરૂષવેદ અને સંજ્વલન કષાય] પાંચનો અને મિથ્યાત્વી અથવા સમ્યગ્દ્રષ્ટિ શુભવિહાયોગતિ, મનુષ્યાયુ, સુરત્રિક, સુભગત્રિક, વૈક્રિયદ્વિક, સમચતુરસ્રસંસ્થાન, અસાતાવેદનીય અને વજ્રઋષભનારાચ સંઘયણ [૧૩ પ્રકૃતિ] નો ઉત્કૃષ્ટ પ્રદેશબંધ કરે. ॥ ૯૧ ॥

વિવેચન—પુરૂષવેદ ૧ અને સંજ્વલનના ૪ કષાય એ પાંચને અનિવૃત્તિબાદર ઉત્કૃષ્ટયોગી ઉત્કૃષ્ટ પ્રદેશે બાંધે, એક અથવા બે સમય લગે; ઇહાં પ્રકૃતિ થોડી બંધાય તેથી ભાગ ઘણો આવે તે માટે. શુભવિહાયોગતિ ૧, મનુષ્યાયુ ૨, દેવત્રિક ૫, સુભગ સુસ્વર આદેય એ સુભગત્રિક ૮, વૈક્રિયદ્વિક ૧૦, સમચતુરસ્ર સંસ્થાન ૧૧,

અસાતાવેદનીય ૧૨, અને વજ્રઋષભનારાચ સંઘયણ ૧૩, એ તેર પ્રકૃતિ મિથ્યાત્વી અથવા સમ્યક્ત્વી ઉત્કૃષ્ટ યોગે વર્તતો ઉત્કૃષ્ટ પ્રદેશથી બાંધે. તે ઉપરાંતનાં બંધક નામની પ્રકૃતિ અધિકી બાંધે, તે માટે ત્યાં ઉત્કૃષ્ટ પ્રદેશબંધ હોય નહીં. ॥ ૯૧ ॥

निद्दापयलादुजुअल–भयकुच्छातित्थ *सम्मगो सुजई;
आहारदुगं सेसा, उक्कोसपएसगा मिच्छो ॥ ९२ ॥

निद्दापयला=નિદ્રા, પ્રચલા
दुजुअल=બે યુગલ
भयकुच्छातित्थ=ભય, જુગુપ્સા અને તીર્થંકર નામકર્મને
सम्मगो=સમ્યગ્દૃષ્ટિ
सुजई=અપ્રમત્તયતિ અને અપૂર્વકરણ ગુણઠાણાવાળા.
आहारदुगं=આહારકદ્વિકને
सेसा=બાકીની ૬૬ પ્રકૃતિ.
उक्कोसपएसगा=ઉત્કૃષ્ટ પ્રદેશ બંધવાળી.
मिच्छो=મિથ્યાદૃષ્ટિ કરે.

અર્થ—સમ્યગ્દૃષ્ટિ નિદ્રા, પ્રચલા, બે યુગલ, ભય, જુગુપ્સા અને તીર્થંકર નામને, રૂડો સાધુ આહારકદ્વિકને, અને મિથ્યાદૃષ્ટિ બાકીની [૬૬] પ્રકૃતિઓને ઉત્કૃષ્ટ પ્રદેશબંધવાળી કરે.

વિવેચન—[1]નિદ્રા ૧; પ્રચલા ૨, હાસ્ય રતિ, શોક અરતિ એ બે યુગલ ૬, ભય ૭, જુગુપ્સા ૮ અને તીર્થંકર નામ ૯, એ નવ પ્રકૃતિનો ઉત્કૃષ્ટ પ્રદેશબંધ સમ્યક્ત્વી કરે ઉત્કૃષ્ટયોગી સપ્તવિધ બંધક સુયતિ અપ્રમત્ત તથા અપૂર્વ કરણે વર્તતો નામની ૩૦

---

* सम्यग् गच्छति ज्ञानादिमोक्षमार्गं इति सम्यग ।

१ नितरां तदन द्रानि–कुत्सितत्व–अविस्पष्टत्वं गच्छति અસ્પષ્ટ-દનપણાને પામે चैतन्यं ચેતના अनया इति निद्रा જે વડે તે નિદ્રા

× આ બે ગુણઠાણાવાળા પ્રમાદરહિત હોવાથી તેઓ સાધુ છે, માટે સુયતિ (રૂડો સાધુ) શબ્દે આ બે ગુણસ્થાનકવાળા લીધા.

બાંધતો આહારકદ્વિક ઉત્કૃષ્ટ પ્રદેશનું બાંધે શેષ=૬૬ પ્રકૃતિ રહી તેનો ઉત્કૃષ્ટ પ્રદેશબંધ ઉત્કૃષ્ટયોગી મિથ્યાત્વી જ કરે; જ્યાં જ્યાં ઓછી પ્રકૃતિ બંધાય ત્યાં ત્યાં જે જે પ્રકૃતિ બાંધે તેનો ઉત્કૃષ્ટ પ્રદેશબંધ ઉત્કટ યોગવંત થકો કરે; એ હેતુ સઘળે જાણવો. ॥૯૨॥

सुमुणी दुन्नि सन्नि, निरयतिग राउ रविउव्विदुगं।
सम्मो जिणं जहन्नं, सु मनिगोआइ णि से ।॥९३॥

सुमुणी=સારા મુનિ–અપ્રમત્ત-યતિ.
दुन्नि=બે પ્રકૃતિ [આહારક દ્વિક] ને
असन्नी=અસંજ્ઞી પર્યાપ્તો.
निरयतिग=નરકત્રિક,
सुराउ=દેવાયુને
सुरविउव्विदुगं=સુરદ્વિક અને વૈક્રિયદ્વિકને.
सम्मो=સમ્યગ્દૃષ્ટિ.
जिणं=જિન નામકર્મને.
जहन्नं=જઘન્ય પ્રદેશબંધ
सुहुमनिगोअ=અપર્યાપ્ત સૂક્ષ્મ નિગોદ જીવ.
आइखणि=ઉત્પત્તિના પહેલા સમયે.
सेसा=બાકીની ૧૦૯ પ્રકૃતિ

અર્થઃ—અપ્રમત યતિ આહારકદ્વિકને, અસંજ્ઞિ પર્યાપ્તો નરકત્રિક તથા દેવાયુને સમ્યગ્દૃષ્ટિ દેવદ્વિક, વૈક્રિયદ્વિક તથા જિન નામકર્મને અને અપર્યાપ્ત સૂક્ષ્મનિગોદ જીવ ઉત્પત્તિના પહેલા સમયે બાકીની [૧૦૯] પ્રકૃતિને જઘન્ય પ્રદેશબંધવાળી કરે. ૯૩ ॥

વિવેચનઃ—હવે ઉત્તર પ્રકૃતિના જઘન્ય પ્રદેશબંધના સ્વામી કહે છે.—

= શેષ ૬૬ પ્રકૃતિઓ નીચે પ્રમાણે

૩ થીણદ્ધિત્રિક, ૧ મિથ્યાત્વમોહ, ૪ અનંતાનુબંધી કષાય, ૧ સ્રીવેદ, ૧ નપુંસકવેદ, ૩ તિર્યંચત્રિક, ૩ નરકત્રિક, ૨ મનુષ્યદ્વિક, ૫ જાતિ, ૨ ઔદારિકદ્વિક, ૧ તૈજસશરીર, ૧ કાર્મણશરીર, ૫ પ્રથમ સિવાય પાંચ સંઘયણ, ૫ પ્રથમ સિવાય પાંચ સંસ્થાન, ૪ વર્ણ ચતુષ્ક ૧ અશુભવિહાયોગતિ, ૧ પરાઘાત, ૧ ઉશ્વાસ, ૧ ઉદ્યોત, ૧ અગુરુલઘુ ૧ આતપ ૧ નિર્માણ, ૧ ઉપઘાત, ૬ ત્રસષટ્ક, ૧૦ સ્થાવરદશક, અને ૧ નીચગોત્ર.

અપ્રમત્ત યતિ પરાવર્ત્તમાન[3] અષ્ટવિધબંધક સ્વપ્રાયોગ્ય [1]જઘન્ય વીર્યવંત[2] નામની ૩૧ પ્રકૃતિ બાંધતો આહારકદ્વિકનો જઘન્ય પ્રદેશબંધ કરે. તથા અસંજ્ઞી ઘોલમાન[3] યોગવંત ૫ર્યાપ્તો નરકત્રિક અને દેવાયુ એ ૪ પ્રકૃતિનો જઘન્ય પ્રદેશબંધ કરે; તે જઘન્ય ૧ સમય અને ઉત્કૃષ્ટ ૪ સમય લગે કરે. જઘન્ય બંધનો કાળ *સઘળે એ પ્રમાણે જાણવો. તથા દેવદ્વિક ૨ વૈક્રિયદ્વિક ૨ અને જિનનામ ૧, એ પાંચ પ્રકૃતિનો જઘન્ય પ્રદેશબંધ સમ્યગ્દ્રષ્ટિ પોતાના ભવને પ્રથમ સમયે વર્ત્તતો બાંધે, તે આ પ્રમાણે—કોઈ એક જીવ જિનનામ બાંધીને અનુત્તર વિમાને દેવતા ઉપન્યો; ત્યાં પ્રથમ સમયેજ સ્વપ્રાયોગ્ય જઘન્યવીર્યવંત થકો જિનનામનો જઘન્ય પ્રદેશબંધ નામની ૩૦ પ્રકૃતિઓ બાંધતો થકો કરે, અને દેવદ્વિક વૈક્રિયદ્વિકને જિનનામ બાંધતો થકો જ દેવના નારકી ચ્યવીને મનુષ્યપણે ઉપન્યો થકો પ્રથમ સમયે સ્વપ્રાયોગ્ય જઘન્યવીર્યવંત જિનનામ યુક્ત દેવયોગ્ય નામની ૨૯ પ્રકૃતિ બાંધતો થકો જઘન્ય પ્રદેશે બાંધે. સૂક્ષ્મનિગોદ જીવ અપર્યાપ્તો પોતાના ભવને પહેલે સમયે વર્ત્તતો સર્વથી જઘન્ય વીર્યવંત યથાસંભવ ઘણી પ્રકૃતિ બાંધતો થકો શેષ ૧૦૯ પ્રકૃતિનો જઘન્ય પ્રદેશબંધ કરે. ॥ ૯૩ ॥

---

૧ जघनमधस्ताद्—निकृष्टो भागः જઘન્ય એટલે નીચેનો ભાગ ૧ भवं जघन्यं ત્યાં ઉત્પન્ન થયેલ તે જઘન્ય; રોમ મલાદિ ત્યાં નિશ્ચે થોડા થાય છે તેની જેમ, આ લક્ષણવડે જઘન્ય એટલે સર્વસ્તોક અર્થ જાણવો.

૨ विविधप्रकार વિવિધ પ્રકારે ईरयति પ્રેરે यत्प्राणिन જે પ્રાણિને क्रियासु ક્રિયાઓમાં तद् वीर्यम् તે વીર્ય

૩ એક યોગમાંથી બીજા યોગમાં સંચાર કરતો 'પરાવર્ત્તમાન'નો પણ એજ અર્થ છે.

* ભવોત્પત્તિના પ્રથમ સમય વિના સઘળે

પ્રદેશબંધના ભાંગા

दंसणछगभयकुच्छा, बितितुरिअकसायविग्घनाणाणं;
मूलछगेऽणुक्कोसो, चउह दुहा सेसि सव्वत्थ ॥ ९४ ॥

दंसणछगभयकुच्छा=દર્શન-ષટ્ક, ભય, જુગુપ્સા,
बितितुरियकसाय=બીજા, ત્રીજા અને ચોથા કષાયો
विग्घनाणाणं=પાંચ અંતરાય અને પાંચ જ્ઞાનાવરણનો
मूलछगे=મોહનીય અને આયુ વર્જીને મૂળ છ પ્રકૃતિને વિષે.
अणुक्कोसो=અનુત્કૃષ્ટ પ્રદેશબંધ.
चउह=ચાર પ્રકારે [જાણવો]
दुहा=બે પ્રકારે સાદિ, અધ્રુવ.
सेसि=બાકીના ત્રણ પ્રકારના બંધને વિષે
सव्वत्थ=બધે

અર્થ—દર્શનષટ્ક, ભય, જુગુપ્સા, બીજા ત્રીજા ચોથા કષાયો, પાચ અંતરાય અને પાંચ જ્ઞાનાવરણનો તથા મોહનીય અને આયુ વર્જીને છ મૂળ પ્રકૃતિને વિષે અનુત્કૃષ્ટ પ્રદેશબંધ ચાર પ્રકારે [સાદિ અનાદિ વગેરે] જાણવો બાકીના ત્રણ પ્રકારના પ્રદેશબંધને વિષે અને બાકી રહેલ પ્રકૃતિના સર્વ પ્રકારના પ્રદેશબંધને વિષે સર્વત્ર બે ભેદે [સાદિ અધ્રુવ] બંધ હોય. ॥ ૯૪ ॥

વિવેચન—હુવે એ પ્રદેશબંધને વિષે ભાંગા કહે છે.-ચાર દર્શનાવરણીય અને બે નિદ્રા એવં ૬, ભય ૭, જુગુપ્સા ૮, બીજા-અપ્રત્યાખ્યાનીય ૪, ત્રીજા-પ્રત્યાખ્યાનીય ૪ અને ચોથા સંજ્વલન ૪ કષાય એવં ૧૨ કષાય મળીને ૨૦, પાંચ અંતરાય ૨૫ અને પાંચ જ્ઞાનાવરણીય, એ ૩૦ ઉત્તર પ્રકૃતિનો અને મોહ તથા આયુ વર્જીને છ મૂળ પ્રકૃતિનો જે અનુત્કૃષ્ટ પ્રદેશબંધ તે સાદિ ૧, અનાદિ ૨, ધ્રુવ ૩ અને અધ્રુવ ૪, એ ચારે ભેદે હોય એ [૩૦=૬] પ્રકૃતિઓને વિષે બાકીના બંધ અને શેષ સર્વ પ્રકૃતિને

બંધ કરે, જ્યારે બંધે વ્યછેદ કરીને પડતો તથા ઉત્કૃષ્ટ બંધ થકી પણ પડતો અનુત્કૃષ્ટ બંધ કરે ત્યારે તે સાદિ ૧, તે સ્થાનક નથી પામ્યા તેને અનાદિ ૨, ધ્રુવ અધ્રુવ, પૂર્વવત્ ૪. એટલે એ ૩૦ ઉત્તર પ્રકૃતિનો અનુત્કૃષ્ટ બંધ ચારે ભેદે કહ્યો. હવે "દુહા સેસિ સવ્વહિ ત્તિ" શેષ જઘન્ય અજઘન્ય અને ઉત્કૃષ્ટ એ ત્રણ બંધને વિષે સાદિ અધ્રુવ એ ભેદ હોય. ત્યાં એ ૩૦ પ્રકૃતિનો પૂર્વે ઉત્કૃષ્ટ બંધ કહ્યો તે પ્રથમજ બાંધવા માંડે તે માટે સાદિ ૧, અને પછી અબંધક થાય તથા અનુત્કૃષ્ટ બંધક થાય તે માટે અધ્રુવ ૨ હવે એ ૩૦ નો જઘન્ય પ્રદેશબંધ સૂક્ષ્મનિગોદિયા અપર્યાપ્તાને સર્વ થકી મંદ વીર્યવાળાને ભવને પહેલે સમયેજ પામીએ, દ્વિતીયાદિક સમયે અજઘન્ય બાંધે, વળી સંખ્યાતે કાળે જઘન્ય યોગ પામીને જઘન્ય પ્રદેશબંધ કરે વળી અજઘન્ય કરે, એમ એ બેને પરાવર્તે સાદિ અધ્રુવ એ બે ભાંગા હોય. હવે શેષ ૯૦ નો ચારે પ્રકારનો પ્રદેશબંધ તે સાદિ અધ્રુવ એ બે ભેદે હોય. ત્યાં થીણદ્ધિત્રિક ૩, મિથ્યાત્વ ૧, અનંતાનુબંધી ૪, એ આઠનો મિથ્યાત્વી ઉત્કટ યોગી સપ્તવિધબંધક એક અથવા બે સમય લગે ઉત્કૃષ્ટ પ્રદેશબંધ કરે, પછી તે ઉત્કૃષ્ટ યોગ થકી પડતો અનુત્કૃષ્ટ પ્રદેશબંધ કરે વળી ઉત્કૃષ્ટ કરે એમ એ બેના સાદિ અધ્રુવ એ બે ભાંગા ઉપજે; અને એ આઠ પ્રકૃતિનો જઘન્યબંધ તો સૂક્ષ્મ નિગોદ અપર્યાપ્તો સર્વથી જઘન્ય વીર્યવંત ભવને પ્રથમ સમયે વર્ત્તતો કરે, તે પછી દ્વિતીયાદિક સમયે અજઘન્ય બંધ કરે, કાળાંતરે વળી જઘન્ય કરે, એમ એ બે બંધ સાદિ અને અધ્રુવ હોય એમ વર્ણ ચતુષ્ક ૪, તૈજસ ૫ કાર્મણ ૬, ઉપઘાત ૭, નિર્માણ ૮ અને અગુરૂલઘુ ૯, એ નવ પ્રકૃતિનો ચારે પ્રકારનો બંધ તે સાદિ અધ્રુવ એ બે ભેદે કહેવો પણ એનો ઉત્કૃષ્ટબંધ તે મિથ્યાત્વી ઉત્કૃષ્ટ યોગી સપ્તવિધ બંધક નામની ૨૩ નો બંધક કરે શેષ પૂર્વવત્; તથા અધ્રુવબંધી ૭૩ નો ચારે પ્રકારનો બંધ તે તો અધ્રુવબંધી છે માટે સાદિ અધ્રુવ એ બે ભેદેજ હોય.

હવે મૂળ પ્રકૃતિના ભાંગા કહે છે-મૂલછગે ત્તિ-મોહનીય અને આયુ વર્જી શેષ ૬ મૂળ પ્રકૃતિનો અનુત્કૃષ્ટબંધ ચાર ભેદે

હોય; તે આ પ્રમાણે—એ છનો ઉત્કૃષ્ટ પ્રદેશબંધ ક્ષપક અથવા ઉપશામક સૂક્ષ્મસંપરાયે ઉત્કટયોગી એક અથવા બે સમય લગે કરે, પછી ઉપશાન્તમોહે અબંધક થઇને પડતો અથવા ઉત્કૃષ્ટ યોગ થકી પણ પડતો જ્યારે અનુત્કૃષ્ટ પ્રદેશબંધ કરે ત્યારે તે સાદિ ૧, પૂર્વે એ સ્થાનક પામ્યો નથી તેને અનાદિ ૨, ધ્રુવ અધ્રુવ પૂર્વવત્ ૪. અને શેષ ૩ બંધ બે ભેદે હોય. ત્યાં ઉત્કૃષ્ટ પ્રદેશબંધ સૂક્ષ્મ સંપરાયે કર્યો તે માટે સાદિ ૧, ત્યારપછી ઉપશાન્તમોહે છેદ કરે તથા પડતો અનુત્કૃષ્ટ કરે તે માટે અધ્રુવ ૨ એ ૬ નો જઘન્ય પ્રદેશબંધ તો સૂક્ષ્મ નિગોદ અપર્યાપ્તો સર્વથી મંદ વીર્યવંત ભવને આદ્ય સમયે કરે, તેજ દ્વિતીયાદિક સમયે અજઘન્ય પ્રદેશબંધ કરે વળી કાળાન્તરે જઘન્ય કરે, તે માટે એ બંને બન્ધ સાદિ અધ્રુવ એ બે ભાંગે હોય. હવે મોહના તથા આયુના ચારે પ્રકારના પ્રદેશબંધને વિષે બે ભેદે હોય ત્યાં મિથ્યાત્વી અથવા સમ્યક્ત્વી અનિવૃત્તિબાદરના અંતલગે સપ્તવિધબંધ વેળાએ ઉત્કૃષ્ટ યોગી છતો મોહનીયનો ઉત્કૃષ્ટ પ્રદેશબંધ કરે પછી અનુત્કૃષ્ટ, વળી ઉત્કૃષ્ટ, એમ એ બે બંધ સાદિ અધ્રુવ હોય. અને જઘન્ય અજઘન્ય તો સૂક્ષ્મ નિગોદમાંહે પૂર્વની પેરે કહેવા. આયુકર્મ તો અધ્રુવબંધી છે માટે તેના ઉત્કૃષ્ટાદિ ચાર બંધ સાદિ અધ્રુવ હોય.

હવે એ ભાંગાની સંખ્યા-મૂળ ૭ પ્રકૃતિના એકેકીના દશ દશ એવં ૭૦ તથા બેના આઠ આઠ એવં ૭૬ અને ૩૦ ઉત્તર પ્રકૃતિના દશ દશ એવં ૩૦૦, અને ૯૦ પ્રકૃતિના આઠ આઠ એવં ૭૨૦ બે મળી ૧૦૨૦. મૂળ પ્રકૃતિના ૭૬ સહિત ૧૦૯૬ પ્રદેશબંધના ભાંગા થાય ॥ ૯૪ ॥

सेढिअसंखिज्जंसे, जोगट्ठाणाणि पयडिठिइभेआ;
ठिइबंधज्झवसाया-णुभागठाणा असंखगुणा ॥९५॥

સેઢિઅસંખિજ્જંસે=શ્રેણિના અસંખ્યાતમે ભાગે	ઠિઇબંધજ્ઝવસાયા=સ્થિતિબંધના અધ્યવસાયસ્થાનો.
જોગટ્ઠાણાણિ=યોગસ્થાનો	અણુભાગઠાણા=રસબંધના અધ્યવસાયસ્થાનો
પયડિઠિઇભેયા=પ્રકૃતિભેદો, સ્થિતિભેદો.	અસંખગુણા=અસંખ્યાતગુણા.

અર્થ —શ્રેણિના અસંખ્યાતમે ભાગે યોગસ્થાનો છે, તેથી પ્રકૃતિ ભેદો, સ્થિતિભેદો, સ્થિતિબંધનાં અધ્યવસાયસ્થાનો અને રસબંધના અધ્યવસાયસ્થાનો અનુક્રમે અસંખ્યાત ગુણા છે. ॥ ૯૫ ॥

વિવેચનઃ—હવે પૂર્વોક્ત યોગસ્થાનક વિગેરે સાત બોલનું અલ્પબહુત્વ કહે છે-ઘનીકૃત લોકની સાત રાજ લાંબી એક પ્રદેશની આકાશશ્રેણિ તેના અસંખ્યાતમા ભાગને વિષે જેટલા આકાશપ્રદેશ હોય તેટલાં યોગસ્થાનક [વીર્યના સૂક્ષ્મ વિભાગ] છે. અહીં જીવ અનંતા છે અને યોગસ્થાન અસખ્યાતાં છે, તે એકેકે સરખે યોગસ્થાને અનંતા સ્થાવર જીવ છે માટે વળી સર્વ સૂક્ષ્મ અપર્યાપ્તા એક સમય લગે એક યોગસ્થાને હોય, બીજે સમયે અસંખ્યાતગુણો યોગ વધે, ત્યારે જૂદે જૂદે સ્થાનકે હોય અથવા એક સ્થાને પણ હોય અને ત્રસ જીવો તો સરખે યોગસ્થાને અસંખ્યાતા હોય, તે માટે અસંખ્યાતાંજ યોગસ્થાનક છે પણ અનંતા નહીં વળી પર્યાપ્તા સર્વ જીવ સ્વપ્રાયોગ્ય સર્વ જઘન્ય યોગસ્થાને જઘન્યથી ૧ સમય, અને ઉત્કૃષ્ટપણે ૪ સમય લગે રહે અને સ્વપ્રાયોગ્ય ઉત્કૃષ્ટ યોગસ્થાને જઘન્ય ૧ સમય, તથા ઉત્કૃષ્ટ બે સમય રહે. મધ્યમ યોગસ્થાને જઘન્ય ૧ સમય, ઉત્કૃષ્ટા ૩-૪થી યાવત્ ૮ સમય પણ રહે, પછી વધેઘટે [યોગાન્તર થાય] એ યોગ પન્નર ભેદે છે તે પૂર્વે ચોથા કર્મગ્રંથમાંહે વિસ્તારે કહ્યા છે. તે યોગ સ્થાનથકી મૂલપ્રકૃતિ અને ઉત્તર પ્રકૃતિના ભેદ અસંખ્યાતગુણા[1] છે. મૂળ પ્રકૃતિ ૮ અને ઉત્તર પ્રકૃતિ તો ૧૫૮ જ છે, પણ ક્ષેત્રાદિ સંબંધે કરીને બંધના વિચિત્રપણા થકી અને ઉદયના વિચિત્રપણા

---

૧ એક એક યોગસ્થાને વર્તતાં નાના જીવો વડે અથવા કાળ ભેદે એક જીવવડે સર્વ પ્રકૃતિઓ બંધાય છે તેથી.

થકી અસંખ્યાતા ભેદ થાય છે. તેનું સ્વરૂપ સવિસ્તરપણે આવશ્યકવૃત્તિ થકી જાણવું ચાર આનુપૂર્વીનાં બંધોદયને વિચિત્રપણે કરીને લોકને અસંખ્યાતમે ભાગે જેટલા આકાશપ્રદેશ હોય તેટલા અસંખ્યાતા [આનુપૂર્વીના ભેદ] છે, એમ બૃહચ્છતકચૂર્ણિને વિષે કહ્યું છે. તે પ્રકૃતિભેદથકી સ્થિતિભેદ અસંખ્યાતગુણા છે. અન્તર્મુહૂર્ત્તની સ્થિતિ १, સમયાધિક અન્તર્મુહૂર્ત્તની સ્થિતિ २, દ્વિસમયાધિક અન્તર્મુહૂર્ત્તની સ્થિતિ,३, એમ યાવત્ ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિ લગે એકેકી પ્રકૃતિ અસંખ્યાતે સ્થિતિવિશેષે કરીને બંધાય, તે માટે અસંખ્યાતગુણા ३, તે થકી સ્થિતિબંધના અધ્યવસાયસ્થાનક અસંખ્યાતગુણા[1] છે; કષાયજનિત જીવપરિણામવિશેષ તે અધ્યવસાયસ્થાનક એકેકું અંતર્મુહૂર્ત્તમાન હોય ४, તે થકી અનુભાગબંધના અધ્યવસાયસ્થાનક અસંખ્યાતગુણા હોય; એકેકું અનુભાગબંધાધ્યવસાયસ્થાનક જઘન્ય એક સમય, ઉત્કૃષ્ટ ८ સમયનું તે માટે એકેકા સ્થિતિબંધાધ્યવસાયસ્થાનકને વિષે એક જીવ તથા અનેક જીવને આશ્રયીને અસંખ્યાત લોકાકાશપ્રદેશપ્રમાણ અનુભાગ[2] બંધાધ્યવસાયસ્થાનક હોય ५, ॥ ९५ ॥

तत्तो कम्मपएसा, अणंतगुणिआ तओ रसच्छेआ;
जोगा पयडिपएसं, ठिइअणुभागं कसायाओ ॥९६॥

---

१ પ્રત્યેક સ્થિતિસ્થાનક અસંખ્ય લોકાકાશપ્રદેશ પ્રમાણ અધ્યવસાય સ્થાને બંધાય છે તેથી

२ કષાયજન્ય તેમજ લેશ્યાજન્ય આત્મપરિણામોની તરતમતાને લીધે સ્થિતિ સરખી બંધાવા છતા રસમાં અસંખ્ય પ્રકારની (અસંખ્ય લોકાકાશ પ્રદેશ પ્રમાણની) તરતમતા થાય છે, તેથીજ સ્થિતિબંધાધ્યવસાયસ્થાનકથી રસબંધાધ્યવસાયસ્થાનક અસંખ્યગુણાં છે સ્થિતિબંધ થવામાં કષાયજન્ય આત્મપરિણામ કારણ છે જ્યારે રસબંધ થવામાં કષાય તેમજ લેશ્યા બંને કારણ છે.

तत्तो=તે કરતાં	जोगा=યોગથકી.
कम्मपएसा=કર્મપ્રદેશો-કર્મના સ્કંધો	पयडिपएसं=પ્રકૃતિબંધ અને પ્રદેશબંધ.
अणंतगुणिया=અનંતગુણા	ठिइअणुभागं=સ્થિતિબંધ અને રસબંધ [થાય]
तत्तो=તે કરતાં	कसायाओ=કષાયવડે
रसच्छेआ=રસના અવિભાગ પલિચ્છેદો	

અર્થઃ—તે કરતાં કર્મના સ્કંધો અનંતગુણા અને તે કરતાં રસના અવિભાગપલિચ્છેદો અનંતગુણા છે. યોગ થકી પ્રકૃતિ-બંધ અને પ્રદેશબંધ થાય તથા કષાય વડે સ્થિતિબંધ અને રસ-બંધ થાય. ॥ ૯૬ ॥

વિવેચનઃ—તે થકી એકેક कर्मस्कंधना परमाणु અનંતગુણા છે; અભવ્યથકી અનંતગુણા અને સિદ્ધને અનંતમે ભાગે પરમા-ણુએ નિષ્પન્ન સ્કંધ પ્રત્યેજ જીવ ગ્રહી શકે તે માટે ૬, તે થકી रसबंधना अविभाग पलिच्छेद અનંતગુણા છે; એકેકા કર્મસ્કંધના પરમાણુમાંહે પણ સર્વ જીવથકી અનંતગુણા રસના અવિભાગ પલિચ્છેદ પામીએ તે માટે ૭. એ યોગસ્થાનાદિ સાત બોલનું અલ્પબહુત્વ જાણવું.

હવે પ્રકૃતિ, સ્થિતિ, અનુભાગ અને પ્રદેશબંધના હેતુ કહે છે-પ્રકૃતિબંધ અને પ્રદેશબંધનો હેતુ યોગ છે; યદ્યપિ ષડશીતિકે બંધના મિથ્યાત્વાદિક ચાર હેતુ કહ્યા છે તોપણ મિથ્યાત્વ અવિરતિ અને કષાયને અભાવે પણ યોગ માત્ર જ હેતુએ કરીને ૧૧, ૧૨, ૧૩ ગુણઠાણે વેદનીયના પ્રકૃતિબંધ અને પ્રદેશબંધ થાય છે; અને અયોગી ગુણઠાણે યોગને અભાવે તે ન બાંધે તથા પ્રકૃતિબંધે મંદ વીર્યવંત થોડી પ્રકૃતિ બાંધે અને તીવ્ર વીર્યવંત ઘણી પ્રકૃતિ બાંધે છે, અને પ્રદેશબંધે પણ સ્વામી દેખાડયા ત્યાં મંદ તીવ્ર વીર્યવંત કહ્યા; તે માટે યોગ પ્રધાન કારણ છે. તથા સ્થિ-તિબંધ અને અનુભાગ બંધનો હેતુ કષાય છે; મિથ્યાત્વ અવિર તિને અભાવે પણ કષાય માત્રજ હેતુએ કરીને સ્થિતિ અને

અનુભાગબંધ થાય. અને સ્થિતિ અનુભાગના સ્વામી દેખાડયા ત્યાં પણ સંક્લિષ્ટ પરિણામી અને વિશુદ્ધ પરિણામી એ હેતુ કહ્યા છે, ત્યાં સંક્લિષ્ટ તે તીવ્ર કષાયી અને વિશુદ્ધ તે મંદકષાયી જાણવો, અને તે કષાયને અભાવે તો ઉપશાન્તમોહાદિકને વિષે વેદનીય જ બાંધે છે, તે પણ બે સમયની જ બાંધે તે માટે કષાય જ પ્રધાન હેતુ છે. ॥ ૯૬ ॥

चउदसरज्जू लोगो, बुद्धिकओ [1]सत्तरज्जुमाणघणो;
तद्दीहेगपएसा, सेढी पयरो अ तव्वग्गो ॥९७ ॥

चउदसरज्जू=ચૌદરાજ પ્રમાણ.
लोगो=લોક.
बुद्धिकओ=મતિકલ્પનાએ કરેલો.
सत्तरज्जुमाणघणो=સાતરાજ પ્રમાણનો ઘન
तद्=તે [ઘનીકૃત લોક] ની
दीहेगपएसा=લાંબી એક પ્રદેશની.
सेढी=શ્રેણિ.
पयरो=પ્રતર.
तव्वग्गो=તેનો વર્ગ.

અર્થ—ચૌદ રાજ પ્રમાણ લોક તેને મતિકલ્પનાએ ઘન કરેલા સાત રાજ પ્રમાણ થાય. તે ઘનીકૃત લોકની લોકપ્રમાણ લાંબી એક પ્રદેશની શ્રેણિ તે સૂચિશ્રેણિ તેનો વર્ગ તે પ્રતર જાણવો. ॥ ૯૭ ॥

विवेचनः—હવે ઘન અને પ્રતર અને શ્રેણિનું સ્વરૂપ કહે છે. માઘવતીના તળા થકી મોક્ષ લગે લોક ચૌદ રાજ ઉંચપણે છે, એ લોક તળે સાત રાજ પહોળો છે, ત્યારપછી ઉતરતો ઉતરતો મધ્યે તિર્યગ્લોક એક રાજ પહોળો છે, ત્યાંથી વળી ચઢતો ચઢતો બ્રહ્મલોકકલ્પે પાંચ રાજ પહોળો છે, ત્યાંથી વળી ઉતરતો

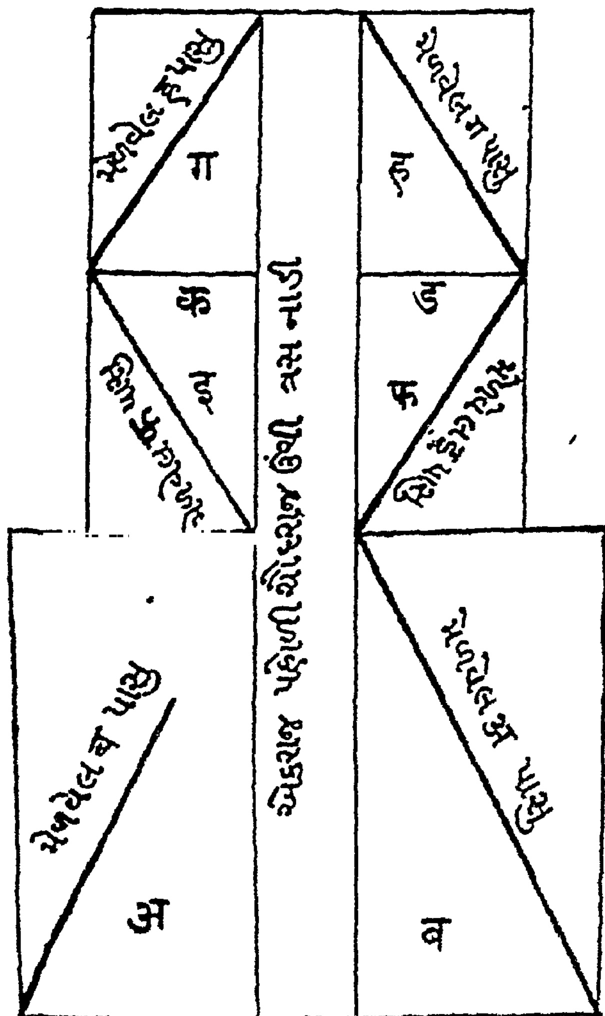
[1] દીર્ઘ સત્તરજ્જુઘણો ઇતિ પાઠાંતરે

ઉતરતો ઉપર એક રાજ પહોળો છે; તે બુદ્ધિએ-કલ્પનાએ કીધો થકો સાતરાજ ઘન થાય

હવે તે બુદ્ધિએ કીધો [કલ્પનાએ કલ્પ્યો] થકો સાત રાજ ઘન કેમ થાય ? તે લખીએ છીએ. તે લોકના મધ્યભાગે ઉભી ચૌદ રાજ ઉંચી અને એક રાજ પહોળી ત્રસનાડી છે. ત્રસજીવ સર્વ તે માંહે છે તે માટે ત્રસનાડી કહીએ. તે ત્રસનાઠી થકી દક્ષિણ દિશિનો અધોલોકનો ખંડ હેઠે ત્રણ રાજ પહોળો, ઉપર સાંકડો અને સાત રાજ ઉચો છે તે ઉપાઠીને ત્રસનાડીની ઉત્તર દિશિએ વિપરિતપણે જોડીએ એટલે ઉપરનો સાંકડો હેઠે અને હેઠલો પહોળો ઉપર આણીએ ત્યારે એ અધોલોક સાત રાજ ઉચો અને ચાર રાજ પહોળો સઘળે સરખો થાય તથા ઉર્દ્ધ્વ લોકે ત્રસનાડી થકી દક્ષિણ દિશિનો ખંડ બે રાજ પહોળો, સાત રાજ ઉંચો, તેના બ્રહ્મ દેવલોકના મધ્યથકી હેઠલો ઉપરલો બે ખંડ કરીને ત્રસનાડીને ઉત્તર પાસે વિપરિતપણે એટલે પહોળપણું હેઠે ઉપર ને સાંકડાપણુ વચ્ચે આણીને સ્થાપીએ, એમ કીધે ઉર્દ્ધ્વલોક ત્રણ રાજ પહોળો અને સાત રાજ ઉંચો સઘળે સરખો થાય કોઇ ઠેકાણે થોડું ઘણું અધિકું ઓછું હોય તે પોતાની બુદ્ધિએ અધિકું ઓછામાં ભેળી સરખું કરીએ. ત્યાર પછી તે લોકનું ઉપરલું અર્દ્ધ ઉપાડીને સંવર્તિત અધોલોકને દક્ષિણ પાસ જોડીએ એટલે સાત રાજ પહોળો, સાત રાજ લાંબો અને સાત રાજ ઉંચો સમચતુરસ્ર ઘન લોક થયો. હવે લોક તો વૃત્ત છે અને એ ઘન તો સમચતુરસ્ર થયો તેથી વૃત્ત કરવાને માટે તેને ૧૯ ગુણા કરી બાવીશે ભાગ હરીએ-ભાંગીએ ત્યારે કંઇક ન્યૂન સાત રાજ વૃત્ત લાંબો પહોળો થાય પણ વ્યવહારથકી સઘળે સાત રાજનો જ ચતુરસ્ર ઘનલોક જાણવો. ઇહાં રાજમાન તે સ્વયંભૂરમણ સમુદ્રની પૂર્વ દિશાની વેદિકા થકી દક્ષિણ વેદિકા લગે અસંખ્યાતી કોડાકોડિ યોજન પ્રમાણ જાણવું એ ઘન ચતુરસ્ર લોકનાં એકેક રાજનાં ઘન ચતુરસ્ર ખંડુક ૩૪૩ થાય અને ઘનવૃત્ત લોકનાં ઘનચતુરસ્ર ખંડુક ૩૯૭ થાય. इति घनलोक स्वरूपम् ।

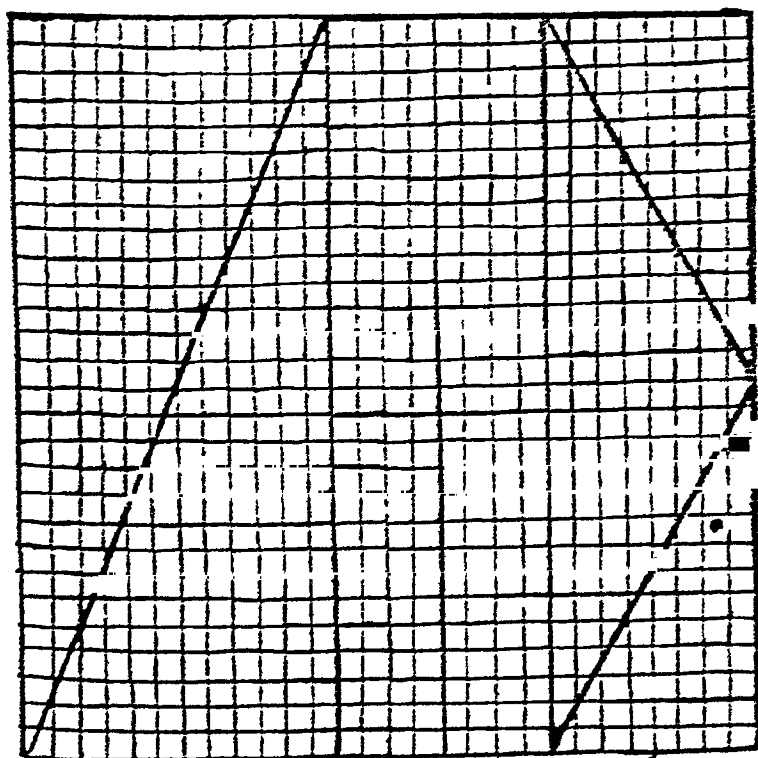
તે ઘનલોક જેવડી લાંબી એટલે સાત રાજ લાંબી અને એક પ્રદેશની પહોળી શ્રેણિ જ્યાં કહી છે ત્યાં એ

चतुर्दशरज्वात्मकलोकस्यस्थापना

સૂચના:—આ પાછળ બતાવેલ ચૌદ રાજલોકની સ્થાપનામાં બ્લૅક લાઇન [કાળી લીંટી] વચ્ચે આવેલ લોકક્ષેત્ર છે. નીચે સાતમી નારકીના તળે સાત રાજ, વચ્ચે સમભૂતળ આગળ એક રાજ, બ્રહ્મદેવલોક પાસે પાંચ રાજ અને ઊંચે ગ્રૈવેયક પાસે એક રાજ પહોળાઇ છે ख व પાસાની નીચેની પહોળાઇ દેશે ઊણી ત્રણત્રણ રાજની છે. फ ख લાઇનની પહોળાઇ બબે રાજની છે. ख પાસુ ડાબી તરફ મેળવીએ અથવા अ પાસુ જમણી તરફ મેળવીએ એટલે ચાર રાજ પહોળો અને સાત રાજ ઊંચો લોક થાય. તે પ્રમાણે ढ અને ग પાસા જમણી તરફ મેળવીએ અથવા फ અને ह પાસા ડાબી તરફ મેળવીએ ત્યારે ત્રણ રાજ પહોળો અને સાત રાજ ઊંચો લોક થાય. તે અધો અને ઉર્ધ્વલોકના બંને વિભાગને એક સાથે મેળવીએ એટલે સાત રાજ ઘનલોક થાય. તેની સ્થાપના આ સાથેજ આપી છે. આ પ્રમાણે કરવાથી સર્વત્ર સાત રાજ થઇ શકતુ નથી પરંતુ અપૂર્ણને પૂર્ણ ગણી લેવાને ન્યાયે સાત રાજ ગણેલ છે.

बुद्ध्या घनीकृत लोकस्य स्थापना ※

※ સાતરાજ પહોળો, સાતરાજ લાંબો અને સાતરાજ ઉંચો એવો સાતરાજ ઘનલોક કલ્પનાવડે કરીએ ત્યારે થાય તેના એકરાજ પહોળા, એકરાજ લાંબા અને એકરાજ ઉંચા એવા સમચોરસ ઘનીકૃત કરીએ ત્યારે ૩૪૩ થાય. ઉપરનું દરેક ખાનું ૧ રાજ લાંબુ પહોળું સમજવું.

ઘનીકૃત લોકની સાતરાજની લેવી, એકસરી મોતીની માળાની પરે. અને તે શ્રેણિના વર્ગ કરીએ એટલે એક શ્રેણિના જેટલા પ્રદેશ હોય તેટલા ગુણા કરીએ તેને પ્રતર કહીએ. તેને વળી શ્રેણિના પ્રદેશ સાથે ગુણીએ તેને ઘન કહીએ. યથા-અસત્કલ્પનાએ એક શ્રેણિએ પાંચ પ્રદેશ છે તે સૂચિ કહીએ. તેને વળી પાંચગુણા કરીએ તો ૨૫ થાય. તેને પ્રતર કહીએ. તેને વળી પાંચગુણા કીધે ૧૨૫ થાય એ ઘન કહીએ. ઇહાં સાત રાજ લાંબો, સાત રાજ પહોળો અને જાડપણે એક પ્રદેશનો તે પ્રતરરાજ જાણવો, અને સમસ્ત લોક તે ઘન લોક કહીએ ॥ ૯૭ ॥

ઉપશમ શ્રેણિનું સ્વરૂપ.

४ ३ १ १ ६ १

अंणदं नपुंसित्थी वेअच्छक्कं रिसवेअं ;

दो दो एगंतरिए, रिसे रिसं उव मेइ ॥ ९८ ॥

दं पुंसित्थीवेय=અનંતાનુબંધિ કષાય, દર્શનમોહનીય, નપુંસકવેદ, સ્ત્રીવેદ.
च्छक्कं=હાસ્યાદિષટ્ક.
पुरिसवेअं=પુરૂષવેદ.
दोदो=બબે [ક્રોધાદિ કષાય].
एगंतरिए=એકેક [સંજ્વલન ક્રોધાદિ] ના આંતરે.
सरिसेसरिसं=સરખેસરખાને.
उवसमेइ=ઉપશમાવે.

અર્થ—[ઉપશમશ્રેણિ કરનાર] અનંતાનુબંધિ કષાય, ત્રણ દર્શનમોહનીય, નપુંસક વેદ, સ્ત્રીવેદ, હાસ્યાદિષટ્ક, પુરૂષવેદ અને સંજ્વલન એકેક કષાયને આંતરે બબે કષાયો સરખે સરખાને અનુક્રમે ઉપશમાવે. ॥ ૯૮ ॥

પ્રત્યાખ્યાનીય એ બે માયા સમકાળે ઉપશમાવે. ત્યાર પછી સંજ્વલન માયા ઉપશમાવે. ત્યારપછી અપ્રત્યાખ્યાનીય પ્રત્યાખ્યાનીય એ બે લોભ ઉપશમાવે. ત્યારપછી સંજ્વલન લોભ ઉપશમાવે. ત્યાં અંતે સંજ્વલન લોભ ઉપશમાવતો થકો તે લોભના ત્રણ ખંડ કરે, ત્યાં બે ભાગ ભેગા ઉપશમાવે અને ત્રીજા ભાગના સંખ્યાતા ખંડ કરીને જૂદા જૂદા ઉપશમાવે. એ દશમે ગુણઠાણે ઉપશમાવે પ્રશ્ન -એ ઉપશમ શ્રેણિ તો અપ્રમત્ત સંયતજ પ્રારંભ કરે અને તેને તો અપ્રમત્ત સંયતપણું સાત પ્રકૃતિના ક્ષય તથા ઉપશમથીજ હોય, અન્યથા તે સાતને ઉદયે તો સમ્યક્ત્વની પ્રાપ્તિ પણ ન હોય તો ચારિત્ર ક્યાંથી હોય? તો હમણાં તેનો ઉપશમ કહ્યાનું શું કામ? तत्रोत्तरं—પૂર્વે તેનો ક્ષયોપશમ કહ્યો હતો અને હમણાં તેનો ઉપશમ કહીએ ઉદિત કર્માંશને ક્ષયે અને અનુદિતને ઉપશમે ક્ષયોપશમ કહીએ અને ઉપશમે તેને ઉપશમજ કહીએ, તો એ બે માંહે શું વિશેષ છે? તત્રોત્તરં-તદાવરણ કર્મને ક્ષયોપશમે પ્રદેશથી વેદન છે અને ઉપશમે તે ન હોય यदुक्तं—

वेएइ संतकम्मं, खओवसमिएसु नाणुभाव सो।
उवसंतकसाओ पुण, वेएइ न संतकम्मं पि* ॥१॥

એ કષાયનો ઉપશામક ઉપશાંતકષાયાવસ્થાએ જઘન્યથી એક સમય અને ઉત્કૃષ્ટપણે અંતર્મુહૂર્ત્ત લગે રહે. ત્યાર પછી નિશ્ચે પડે, તે [કાળક્ષયે] અનુક્રમેજ પડતો કોઇક અપ્રમત્ત ગુણઠાણે આવી રહે, કોઇક પ્રમત્ત ગુણઠાણે રહે, કોઇક દેશવિરતિએ રહે, કોઇક સમ્યક્ત્વે રહે અને કોઇક સાસ્વાદને પણ આવે અને ત્યાંથી મિથ્યાત્વે આવે, અને ભવક્ષયે પડે તો અનુત્તર વિમાને જાય. ત્યાં પહેલે સમયેજ સર્વે બંધોદયાદિક કરણ પ્રવર્ત્તાવે, જેથી અગ્યારમાથી પાછો ચોથેજ ગુણઠાણે આવે ઉત્કૃષ્ટપણે એક ભવમાં બે વાર ઉપશમશ્રેણિ પડિવજ્જે તેને તે ભવે ક્ષપકશ્રેણિ ન હોય અને જે એકવાર ઉપશમ શ્રેણિ કરે તેને કોઇકને તે ભવે ક્ષપકશ્રેણિ પણ હોય यदुक्तं—

---

* ક્ષાયોપશમિકવાળો સત્તામાં રહેલ કર્મને વેદે, અહીં રસોદય ન હોય પણ પ્રદેશોદય એટલે પરરૂપે અનુભવ હોય, અને ઉપશાંત કષાયી સત્તામાં રહેલ કર્મને પ્રદેશથી પણ ન વેદે.

[1]उव सेणिचउक्कं, जायइ जीवस्स आभवं नूणं।
संसारंमि वसंते, एगभवे दुन्नि वाराओ ॥ १ ॥

जीवो हु जम्मंमि, इक्कसि उवसामगो।
खयंपि कुज्जा नो कुज्जा, दोवारि उवसामगो ॥ २ ॥

એ કાર્મગ્રંથિક અભિપ્રાય છે. આગમને અભિપ્રાયે તો એક ભવે એક જ શ્રેણિ પડિવજ્જે, यदुक्तं कल्पभाष्ये—

[2]एवं अप्परिवडिए, सम्मत्ते देवमणुयजम्मेसु।
अन्नयरसेढिवज्जं, एगभवेणं च सव्वाइं ॥१॥ सर्वाणि देशविरत्यादीनि। अन्यत्राप्युक्तं-

[3]मोहोपशम एकस्मिन्, भवे द्विः स्यादसंततः।
यस्मिन् भवे तूपशमः क्षयो मोहस्य तत्र न ॥ २ ॥ इति

એ ઉપશામક ધુરલાં [પ્રથમનાં] ૩ સંઘયણવંત હોય. ત્યાં ઉપશમશ્રેણિથી પડીને પછી તે ભવે જ જે મરણ પામે તથા ઉપશમશ્રેણિથી પડીને પાછો તે ભવે જ જે ચરમશરીરી ક્ષપકશ્રેણિ તે તો નિશ્ચયે કરે જ વજ્રઋષભનારાચ સંઘયણવંત હોય આ પ્રમાણે ઉપશમશ્રેણિનું સ્વરૂપ કહ્યું ॥ ૯૮ ॥

---

૧ સંસારમાં વસતા જીવને સમસ્ત ભવોમાં ઉપશમશ્રેણિ ચાર જ વખત આવે અને એક ભવમાં બે વખત આવે ॥ ૧ ॥

એક જન્મમાં જે જીવ એકજ વખત ઉપશામક હોય તે ક્ષય (ક્ષપકશ્રેણિ)ને પણ કરી શકે, અને જે બે વખત ઉપશામક હોય તે ન કરે. ॥૨॥

૨ એ પ્રકારે દેવ અથવા મનુષ્ય જન્મને વિષે જેણે સમ્યક્ત્વ વમ્યુ નથી તે જીવ બેમાંથી એક શ્રેણિ વર્જીને એક ભવમાં દેશવિરતિ આદિ સર્વ પ્રાપ્ત કરે ॥ ૧ ॥

૩ મોહનો ઉપશમ એક ભવમાં જૂદો જૂદો બે વખત થાય, પણ જે ભવે ઉપશમ હોય તે ભવે મોહનો ક્ષય ન થાય. ॥ ૨ ॥

પ્રત્યાખ્યાનીય એ બે માયા સમકાળે ઉપશમાવે. ત્યાર પછી સંજ્વલન માયા ઉપશમાવે. ત્યારપછી અપ્રત્યાખ્યાનીય પ્રત્યાખ્યાનીય એ બે લોભ ઉપશમાવે ત્યારપછી સંજ્વલન લોભ ઉપશમાવે. ત્યાં અંતે સંજ્વલન લોભ ઉપશમાવતો થકો તે લોભના ત્રણ ખંડ કરે. ત્યાં બે ભાગ ભેગા ઉપશમાવે અને ત્રીજા ભાગના સંખ્યાતા ખંડ કરીને જૂદા જૂદા ઉપશમાવે. એ દશમે ગુણઠાણે ઉપશમાવે પ્રશ્ન—એ ઉપશમ શ્રેણિ તો અપ્રમત્ત સંયતજ પ્રારંભ કરે અને તેને તો અપ્રમત્ત સંયતપણું સાત પ્રકૃતિના ક્ષય તથા ઉપશમથીજ હોય, અન્યથા તે સાતને ઉદયે તો સમ્યક્ત્વની પ્રાપ્તિ પણ ન હોય તો ચારિત્ર ક્યાંથી હોય? તો હમણાં તેનો ઉપશમ કહ્યાનું શું કામ? તત્રોત્તરં—પૂર્વે તેનો ક્ષયોપશમ કહ્યો હતો અને હમણાં તેનો ઉપશમ કહીએ ઉદિત કર્માંશને ક્ષયે અને અનુદિતને ઉપશમે ક્ષયોપશમ કહીએ અને ઉપશમે તેને ઉપશમજ કહીએ. તો એ બે માંહે શું વિશેષ છે? તત્રોત્તરં–તદાવરણ કર્મને ક્ષયોપશમે પ્રદેશથી વેદન છે અને ઉપશમે તે ન હોય યદુક્તં—

वेएइ संतकम्मं, खओवसमिएसु नाणुभाव सो।
उवसंतकसाओ पुण, वेएइ न संतकम्मं पि* ॥१॥

એ કષાયનો ઉપશામક ઉપશાંતકષાયાવસ્થાએ જઘન્યથી એક સમય અને ઉત્કૃષ્ટપણે અંતર્મુહૂર્ત લગે રહે. ત્યાર પછી નિશ્ચયે પડે, તે [ક્રમક્ષયે] અનુક્રમેજ પડતો કોઇક અપ્રમત્ત ગુણઠાણે આવી રહે, કોઇક પ્રમત્ત ગુણઠાણે રહે, કોઇક દેશવિરતિએ રહે, કોઇક સમ્યક્ત્વે રહે અને કોઇક સાસ્વાદને પણ આવે અને ત્યાંથી મિથ્યાત્વે આવે, અને ભવક્ષયે પડે તો અનુત્તર વિમાને જાય. ત્યાં પહેલે સમયેજ સર્વે બંધોદયાદિક કરણ પ્રવર્તાવે, જેથી અગ્યારમાથી પાછો ચોથેજ ગુણઠાણે આવે. ઉત્કૃષ્ટપણે એક ભવમાં બે વાર ઉપશમશ્રેણિ પડિવજ્જે તેને તે ભવે ક્ષપકશ્રેણિ ન હોય અને જે એકવાર ઉપશમ શ્રેણિ કરે તેને કોઇકને તે ભવે ક્ષપકશ્રેણિ પણ હોય. યદુક્તં—

---

* ક્ષાયોપશમિકવાળો સત્તામાં રહેલ કર્મને વેદે, અહીં રસોદય ન હોય પણ પ્રદેશોદય એટલે પરરૂપે અનુભવ હોય, અને ઉપશાંત કષાયી સત્તામાં રહેલ કર્મને પ્રદેશથી પણ ન વેદે.

क्षपकश्रेणिक्रमयंत्रमिदम्

	ततः सिध्यति	
	क्षपयति १४८	
	१२ प्रकृतीः	१४मेगुणठा
	७३ प्रकृतीः	गुण० १३मे
ज्ञानाव० ५ दर्शना० ४ अंतराय ५प १४ (१२ मे).		
	निद्राद्वय २	१२ मे गुण०
	संज्वलनलोभं १	१०मेगुणठा
	संज्वलनमायां १	
	संज्वलनमानं १	
	संज्वलनक्रोधं १	९ मे गुणठाणे
	पुंवेदं १	
	हास्यादिषट्कं ६	
	स्त्रीवेदं १	
	नपुंसकवेदं १	
	एकेंद्रियादि १६	
अप्रत्याःक्रोधमानमायालोभप्रत्या० क्रोधमानमायालोभान् ८		९ मे
	देवनारकतिर्यगायूंषि ३	
	सम्यक्त्वमोहनीयम् १	४ ५-६ -७ गुण-ठाणे
	मिश्रमोहनीयम् १	
	मिथ्यात्वम् १	
	अनंतानुबंधिक्रोधमानमायालोभान्	

६ १ ४ २ ५ ९
गपुमसंजलणा दो,–निद्दाविग वरण ए णी;
देविंदसूरिलिहिअं, यगमिणं आय रणट्ठा ॥१००॥

छग=હાસ્યષટ્ક.
पुम=પુરૂષવેદ
संजलणा=સંજ્વલન કષાયો,
दोनिद्दा=બેનિદ્રા [નિદ્રા પ્રચલા]
विग्घावरणक्खए=પાંચ અંતરાય અને નવ આવરણના ક્ષયે
नाणी=કેવળી.
देविंदसूरि=દેવેંદ્રસૂરિએ.
लिहिअं=લખ્યો.
सयगं=સો ગાથા પ્રમાણ શતકનામા ગ્રંથને
इणं=આ
आयसरणट्ठा=પોતાને સંભારવા માટે.

અર્થઃ—હાસ્યષટ્ક, પુરૂષવેદ, સંજ્વલન કષાયો, બે નિદ્રા, પાંચ અંતરાય અને નવ આવરણના ક્ષય થયે છતે કેવળી થાય. શ્રી દેવેંદ્રસૂરિએ આ શતકનામા કર્મગ્રંથ પોતાને સંભારવા માટે લખ્યો. ॥ ૧૦૦ ॥

વિવેચનઃ—ત્યારપછી હાસ્યષટ્ક ખેપવે, તે પછી પુરૂષવેદના ત્રણ ખંડ કરીને બે ખંડ સમકાળે ખેપવે, ત્રીજો ખંડ સંજ્વલન ક્રોધ માંહે નાંખે. પુરૂષ આરંભે ત્યારે એ અનુક્રમ જાણવો. સ્ત્રી પ્રારંભે ત્યારે પ્રથમ નપુંસકવેદ, પછી પુરૂષવેદ પછી હાસ્યષટ્ક, અને તે પછી સ્ત્રીવેદ ખેપવે, નપુંસક પ્રારંભે ત્યારે અનુદિત પણ પ્રથમ સ્ત્રીવેદ, તે પછી પુરૂષવેદ, તે પછી હાસ્યષટ્ક, અને તે પછી નપુંસક વેદ ક્ષય કરે, ત્યારપછી સંજ્વલન ક્રોધ ખેપવે, તેના અંશ રહે તે માનમાં નાંખે. તે પછી સંજ્વલન માન ખેપવે, તેના અંશ માયામાં નાંખે. તે પછી સજ્વલની માયા ખેપવે; તેના અંશ રહે તે લોભમાં નાંખે. તે પછી સજ્વલન લોભ ખેપવે. તે લોભના છેલ્લો અશ તેના અસખ્યાતા ખંડ કરીને પૃથક્ પૃથક્ કાળભેદે ખેપવે. તેના વળી છેલ્લો ખંડ તેના અસંખ્યાતા ખંડ કરીને પ્રતિસમયે એકેક ખંડ ખેપવે. એમ અસંખ્યાતી વાર કરીને મૂળથી લોભ ખેપવે, ત્યાર પછી બે નિદ્રા ખેપવે તે પછી ક્ષીણમોહને અંતે પાંચ જ્ઞાનાવરણીય, ચાર દર્શનાવરણીય અને પાંચ અંતરાય, એ

ચૌદ પ્રકૃતિ ક્ષય કરીને કેવળજ્ઞાની-કેવલદર્શની થાય એ સર્વ મોહપ્રકૃતિ અંતર્મુહૂર્તે પ્રત્યેક ખેપવે; અને શ્રેણિનો કાળ પણ અંતર્મુહૂર્તનો હોય, અંતર્મુહૂર્તના અસંખ્યાતા ભેદ છે તે માટે એ પ્રમાણે ક્ષપકશ્રેણિનું સ્વરૂપ કહ્યું.

શ્રી તપાગચ્છાધિરાજ ભટ્ટારક શ્રી દેવેંદ્રસૂરીશ્વરે એ શતકનામા પાંચમો કર્મગ્રંથ પોતાના આત્માને સંભારવાને અર્થે લખ્યો -પુસ્તકન્યાસ કર્યો. એકસો ગાથાનો છે તે માટે તેનું શતક એવું નામ જાણવું ॥ ૧૦૦ ॥

એ પ્રમાણે શતકનામા પાંચમા કર્મગ્રંથનો સ્તબુકાર્થ: સંપૂર્ણ

એ પાંચમો કર્મગ્રથ કેવો છે? અક્ષરે અલ્પ છે છતાં મહા અર્થવંત છે- ગંભીરાર્થ છે. તપાગચ્છાધિરાજ ભટ્ટારક શ્રી જગચ્ચંદ્રસૂરિપટ્ટપૂર્વાચલસહસ્રકરભટ્ટારક શ્રી દેવેન્દ્રસૂરિએ રચ્યો છે.

श्री-श्रीमत्कर्मग्रंथे, स्तबुकाऽर्थो वृत्तितः सुगमरीत्या।
बुधजीवविजयविहितः शतकाख्यस्यास्य पूर्तिमगात्× ॥१॥
॥ इति शतकनामा पञ्चम कर्मग्रंथ संपूर्ण ॥

× શ્રી કર્મગ્રંથને વિષે આ શતકનામા પંચમકર્મગ્રંથનો ટીકા થકી સુગમ રીતે પંડિત જીવવિજયજીનો કરેલ ટબાર્થ સંપૂર્ણ થયો.

યંત્ર ૧ લું　　પ　કર્મ　યંત્ર

॥ १५८ प्रकृतिओनी　स्थानोमां　　त्ता ॥

પ્રકૃતિ	(ગુણસ્થાને) ધ્રુવસત્તા	(ગુણસ્થાને) અધ્રુવસત્તા
૫ જ્ઞાનાવરણ	૧ થી ૧૨	૦
૫ અન્તરાય	,,	૦
૪ દર્શનાવરણ	,,	૦
૨ નિદ્રા	,, (ના ઉપાન્ત્ય સમય સુધી)	૦
૩ થિણદ્ધિઆદિ	૧ થી દેશોન ૯	કિંચિત્ શેષ ૯થી૧૧
૨ વેદનીય	૧ થી ૧૩	૧૪ મે
૧ મિથ્યાત્વ	૧-૨-૩	૪　૧૧
૧ મિશ્ર	૨-૩	૧-૪　૧૧
૧ સમ્યક્ત્વ	બીજે	૧-૩-૪　૧૧
૪ અનંતાનુ૦	૧-૨	૩ થી ૧૧
૮ મધ્યકષાય	૧ થી દેશોન ૯	+કિં૦ ૯ થી ૧૧
૩ સંજ્વ૦ ક્રોધાદિ	,,	,,
૧ સંજ્વ૦ લોભ	૧ થી ૧૦	૧૧ મે
૯ નોકષાય	૧ થી દેશોન ૯	કિ૦ ૯ થી ૧૧
૧ નરકાયુ	૦	૧ થી ૭
૧ તિર્યંચાયુ	૦	૧ થી ૫
૧ નરાયુ	૬ થી ૧૪	૧ થી ૫
૧ દેવાયુ	૦	૧ થી ૧૧

+ કિ૦ એટલે કિંચિત્ શેષ.

૧ મનુષ્યગતિ	૨ થી ૧૪	૧ લે.
૧ મનુષ્યાનુપૂર્વી	" (અથવા ૨ થી સમયોન ૧૪)	૧ લે.
૨ દેવદ્વિક	૩ થી ૧૧	૧ થી ૨
૨ નરકદ્વિક	૨ થી દેશોન ૯	૧-કિ૦ ૯ થી ૧૧
૨ તિર્યંચદ્વિક	૧ થી દેશોન ૯	કિં ૯ થી ૧૧
૪ એકેન્દ્રિયાદિ	"	"
૧ પંચેન્દ્રિય	૩ થી ૧૪	૧-૨
૭ ઔદારિકસપ્તક	૧ થી સમયોન ૧૪	૦
૭ વૈક્રિયસપ્તક	૧ થી દેશોન ૯	૧-કિં. ૯ થી ૧૧
૭ આહારકસપ્તક	૦	૧ થી ૧૪
૭ તૈ૦ કા૦ સપ્તક	૧ થી સમયોન ૧૪	૦
૩૪ સંસ્થાન ૬-સંઘ૦ ૬-વર્ણાદિ ૨૦-ખગતિ ૨	"	૦
૬ અ૦-આ૦-પર્યા૦-સુભગ-આદેય-યશઃ	૧ થી ૧૪	૦
૮ પ્રત્યેક-સ્થિર-શુભ-સુસ્વર	૧ થી સમયોન ૧૪	૦
૩ સ્થાવર-સૂક્ષ્મ-સાધા૦	૧ થી દેશોન ૯	કિં. ૯ થી ૧૧
૭ અપર્યાપ્ત-દુઃસ્વર-અનાદેય-અસ્થિર-અશુભ-દુર્ભાગ્ય-અયશ	૧ થી સમયોન ૧૪	૦
૨ આતપ-ઉદ્યોત	૧ થી દેશોન ૯	કિં. ૯ થી ૧૧
૫ ઉપ૦-પરા૦-અગુ૦ ઉચ્છ્વાસ-નિર્માણ.	૧ થી સમયોન ૧૪	૦
૧ જિનનામ	૦	૨-૩ વિના શેષ ૧૨માં
૧ ઉચ્ચગોત્ર	૨ થી ૧૪	૧ લે.
૧ નીચગોત્ર	૧ થી સમયોન ૧૪	૦

यं २ जुं ॥ ९१ परावर्त्तमान तिनुं यं ॥

પ્રકૃતિઓ	કોની સાથે વિરોધી ?	કઈ બાબતમાં વિરોધી ?
ઔદારિકાદિ ૩ શરીર	પરસ્પર	બંધ-ઉદયમાં
ઉપાંગ ૩	”	”
સંસ્થાન ૬	”	”
સંઘયણ ૬	”	”
જાતિ ૫	”	”
ગતિ ૪	”	”
ખગતિ ૨	”	”
આનુપૂર્વી ૪	”	”
વેદ ૩	”	”
હાસ્યયુગલની ૨	શોકયુગલ સાથે	”
શોકયુગલની ૨	હાસ્યયુગલ સાથે	”
૪ ક્રોધ	શેષ ૧૨ કષાય સાથે	ઉદયમાં
૪ માન	”	”
૪ માયા	”	”
૪ લોભ	”	”
૧ ઉદ્યોત	આતપ સાથે	બંધ-ઉદયમાં
૧ આતપ	ઉદ્યોત સાથે	”

૨ ગોત્ર	પરસ્પર	[illegible]
૨ વેદનીય	,,	,,
૫ નિદ્રા	,,	[illegible]
ત્રસાદિ ૪	સ્થાવરાદિ ૪ સાથે ક્રમશઃ	[illegible]
સ્થિર-શુભ ૨	અસ્થિર-અશુભ સાથે ક્રમશઃ,	[illegible]
સૌભાગ્યાદિ ૪	દૌર્ભાગ્યાદિ ૪ સાથે ક્રમશઃ	[illegible]
સ્થાવરાદિ ૪	ત્રસાદિ ૪ સાથે ક્રમશઃ	-
અસ્થિર-અશુભ ૨	સ્થિર-શુભ સાથે ક્રમશઃ	[illegible]
દૌર્ભાગ્યાદિ ૪	સૌભાગ્યાદિ ૪ સાથે ક્રમશઃ	[illegible]
૪ આયુષ્ય	[illegible]	,,
૬૧		

॥ अष्टकर्मसु प्रत्येकामुत्तरप्रकृतिं समाश्रित्य बंधस्थानानि भूयस्कारबंधानि च ॥

૮ કર્મ	બંધાતી ઉત્તર પ્રકૃતિ	બંધ-સ્થાન સંખ્યા	કેટલી કેટલી પ્રકૃતિનાં બંધસ્થાન ?	ભૂયસ્કાર બં.	અલ્પતર બં.	અવસ્થિત બં.	અવક્તવ્ય બં.
જ્ઞાનાવરણ	૫	૧	૫ પ્રકૃતિનું	૦	૦	૧	૧
દર્શનાવરણ	૯	૩	૯-૬-૪ નું	૨	૨	૩	૨
વેદનીય	૨	૧	૧ નું	૦	૦	૧	૦
મોહનીય	૨૬	૧૦	૨૨-૨૧-૧૭-૧૩-૯-૫-૪-૩-૨-૧ નું	૯	૮	૧૦	૨
આયુષ્ય	૪	૧	૧ નું	૦	૦	૧	૧
નામકર્મ	૬૭	૮	૨૩-૨૫-૨૬-૨૮-૨૯-૩૦-૩૧-૧ નું	૬	૭	૮	૩
ગોત્રકર્મ	૨	૧	૧ નું	૦	૦	૧	૧
અન્તરાય	૫	૧	૫ નું	૦	૦	૧	૧

અહિં દેશોન એટલે પલ્યોપમનો અસંખ્યાતમો ભાગ હીન સમજવો

યંત્ર ૪ થું

॥ स्थितिबंध, अबाधा अने स्थितिबंधस्वामिनुं यंत्र ॥

આ યંત્રમાં ૧૨૦ બંધ પ્રકૃતિને બદલે ૧૬ વર્ણાદિક ગણવાથી ૧૩૬ બંધ પ્રકૃતિ ગણાવી છે.

પ્રકૃતિનો.	ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિબંધ (સાગરોપમ)	ઉત્કૃષ્ટ અબાધા.	જઘન્ય સ્થિતિબંધ	જઘન્ય અબાધા.	ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિબંધના સ્વામી.	જઘન્ય સ્થિતિબંધના સ્વામી.
જ્ઞાનાવરણ ૫	૩૦ કોડાકોડી	૩૦૦૦ વર્ષ	અન્તર્મુ૦	અન્તર્મુ૦	મિથ્યાદ્રષ્ટિ ૪ ગતિનાજીવ	૧૦ માન્તે
દર્શનાવરણ ૪	,,	,,	,,	,,	,,	,,
નિદ્રા ૨	,,	,,	દેશોન ૩ુ સા૦	,,	,,	બાદરપર્યાપ્ત એકેન્દ્રિય
સ્થાનર્દ્ધિત્રિક	,,	,,	,,	,,	,,	,,
સાતાવેદનીય .. .	૧૫કોડાકોડી	૧૫૦૦ વર્ષ	૧૨ મુહૂર્ત	,,	,,	૧૦ માન્તે
અસાતાવેદનીય ..	૩૦ કોડાકોડી	૩૦૦૦ વર્ષ	દેશોન ૩ુ સા૦	,,	,,	બા૦ ૫૦ એકે૦
મિથ્યાત્વ	૭૦ કોડાકોડી	૭૦૦૦ વર્ષ	દેશોન ૧ સા૦	,,	,,	,,

અનતાનુ૦ ૪ ..	૪૦ કો૦ કો૦	૪૦૦૦ વર્ષ	દેશોન ૪/૭ સા૦	અન્તર્મુહૂર્ત	મિથ્યાદ્રષ્ટિ ૪ ગતિના જીવ	બા૦ ૫૦ એકે૦
અપ્રત્યા૦ ૪ ...	,,	,,	,,	,,	,,	,,
પ્રત્યા૦ ૪ . .	,,	,,	,,	,,	,,	,,
સંજ્વ૦ ૩	,,	,,	ક્રોધ ૨ માસ, માન ૧ માસ, માયા ૦ાા માસ	,,	,,	૯ માન્તે
,, લોભ	,,	,,	અન્તર્મુ૦	,,	,,	,,
હાસ્ય-રતિ	૧૦ કો૦ કો૦	૧૦૦૦ વર્ષ	દેશોન ૧/૭ સા૦	,,	,,	બા૦ ૫૦ એકે૦
શોક-અરતિ	૨૦ કો૦ કો૦	૨૦૦૦ વર્ષ	દેશોન ૨/૭ સા૦	,,	,,	,,
ભય-કુત્સા	,,	,,	,,	,,	,,	,,
સ્ત્રીવેદ	૧૫ કો૦ કો૦	૧૫૦૦ વર્ષ	દેશોન ૧½/૭ સા૦	,,	,,	,,
નપુંસકવેદ	૨૦ કો૦ કો૦	૨૦૦૦ વર્ષ	દેશોન ૨/૭ સા૦			
પુરૂષ વેદ	૧૦ કો૦ કો૦	૧૦૦૦				
દેવદ્વિક ૨						

મનુષ્યદ્વિક ૨ ..	... ૧૫ કો૦ કો૦	૧૫૦૦વર્ષ	દેશોન ૩/૧૪ સા૦	અન્તર્મુ૦	મિથ્યા૦ ૪ગતિ	આ. પ. એકે૦
તિર્યગ્દ્વિક ૨ ..	.. ૨૦ કો૦ કો૦	૨૦૦૦વર્ષ	,, ૨/૭ સા૦	,,	,, દેવનારક	,,
નરકદ્વિક ૨ ...	.. ,,	,,	,, ૨૮૫ ૫/૭ સા૦	,,	,, તિર્યગ્-નર	પર્યાપ્ત અસંજ્ઞિ તિ૦ ૫ ચે૦
એકેન્દ્રિય ..	... .	,,	,, ૨/૭ સા૦	,,	મિથ્યા૦ઇશાનાન્તસુરાઃ	આ પ. એકે.
વિકલે૦ ૩	.. ૧૮ કો૦ કો૦	૧૮૦૦વર્ષ	,, ૯/૩૫ સા૦	,,	મિ. તિર્યંચ નર	,,
૫ ચેન્દ્રિય ..	.. ૨૦ કો૦ કો૦	૨૦૦૦વર્ષ	,, ૨/૭ સા૦	,,	મિથ્યા૦૪ ગતિ	,,
ઔદારિક૦ ૨ ...	. ,,	,,	,,	,,	મિ. દેવનારક	,,
વૈક્રિય૦ ૨ ..	... ,,	,,	,, ૨૮૫ ૫/૭ સા૦	,,	,, તિર્યગ્-નર	પર્યાપ્ત અસંજ્ઞિ તિર્યંચ પંચે૦
આહારક૦ ૨ ..	... અંત કો૦કો૦	અન્ત-ર્મુહૂર્ત	લઘુ અંતઃ કો૦ કો૦ સા૦	,,	અપ્રમત્તઃ (૭ મઃ)	૮ મે ષષ્ઠભાગાન્તે
તૈજસ-કાર્મણ ...	... ૨૦ કો૦ કો૦	૨૦૦૦વર્ષ	દેશોન ૨/૭ સા૦	,,	મિ. ૪ ગતિ	આ. પ. એકેન્દ્રિય
વજ્રર્ષભનારાચ	... ૧૦ ,,	૧૦૦૦વર્ષ	,, ૧/૭ સા૦	,,	,,	,,
ઋષભનારાચ ..	... ૧૨ ,,	૧૨૦૦વર્ષ	,, ૬/૩૫ સા૦	,,	,,	,,

નારાચ ...	. ૧૪ કો૦ કો૦	૧૪૦૦વર્ષ	ઢ્શોન	૩ ૭/૫ સા.	અન્તર્મુ૦	મિથ્યા૦ ૪ગતિ	બા. ૫. એકે:
અર્ધનારાચ .	.. ૧૬ ,,	૧૬૦૦ ,,	,,	૩ ૬/૫ સા.	,,	,,	,,
કીલિકા .	... ૧૮ ,,	૧૮૦૦ ,,	,,	૩ ૯/૫ સા.	,,	,,	,,
સેવાર્ત્ત ..	૨૦ ,,	૨૦૦૦ ,,	,,	૨/૭ સા	,,	મિથ્યા દેવ નારકાઃ	,,
સમચતુરસ્ર .	૧૦ ,,	૧૦૦૦ ,	,,	૧/૭ સા.	,,	મિથ્યા. ૪ગતિ	,,
ન્યગ્રોધ ...	.. ૧૨ ,,	૧૨૦૦ ,,	,,	૩ ૧/૫ સા.	,,	,,	,,
સાદિ ..	૧૪ ,,	૧૪૦૦ ,,	,,	૩ ૭/૫ સા	,,	,,	,,
કુબ્જ . ..	. ૧૬ ,,	૧૬૦૦ ,,	,,	૩ ૬/૫ સા	,,	,,	,,
વામન ...	. ૧૮ ,,	૧૮૦૦ ,	,,	૩ ૯/૫ સા	,,	,,	,,
હુંડક .	૨૦ ,,	૨૦૦૦ ,,	,,	૨/૭ સા	,,	,,	,,
કૃષ્ણવર્ણ .	. ૨૦ ,,	૨૦૦૦ ,,	,,	૨/૭ સા	,,	,,	,,
નીલવર્ણ ...	.. ૧૭ાા ,,	૧૭૫૦ ,,	,,	૦ા સા.	,,	,,	,,

રક્તવર્ણ	૧૫ કો૦ કો૦	૧૫૦૦ વર્ષ	દેશોન ૩/૧૪ સા.	અન્તર્મુ૦	મિથ્યા૦૪ગતિ	આ૦ ૫૦ એકે૦
પીતવર્ણ	૧૨॥ ,,	૧૨૫૦ ,,	,, ૫/૨૮ સા.	,,	,,	,,
શ્વેતવર્ણ	૧૦ ,,	૧૦૦૦ ,,	,, ૧/૭ સા.	,,	,,	,,
દુરભિગન્ધ	૨૦ ,,	૨૦૦૦ ,,	,, ૨/૭ સા.	,,	,,	,,
સુરભિગન્ધ	૧૦ ,,	૧૦૦૦ ,,	,, ૧/૭ સા.	,,	,,	,,
તિક્તરસ	૨૦ ,,	૨૦૦૦ ,,	,, ૨/૭ સા.	,,	,,	,,
કટુરસ	૧૭॥ ,,	૧૭૫૦ ,,	,, ૦।(૩/૪) સા.	,,	,,	,,
કાષયરસ	૧૫ ,,	૧૫૦૦ ,,	,, ૩/૧૪ સા.	,,	,,	,,
આમ્લરસ ..	૧૨॥ ,,	૧૨૫૦ ,,	,, ૫/૨૮ સા.	,,	,,	,,
મધુર રસ	૧૦ ,,	૧૦૦૦ ,,	,, ૧/૭ સા	,,	,,	,,
શીત-સ્પર્શ	૨૦ ,,	૨૦૦૦ ,,	,, ૨/૭ સા.	,,	,,	,,
ગુરૂ-કર્કશ ..	૨૦ ,,	૨૦૦૦ ,,	,,	,,	,,	,,
ઉષ્ણ-સ્નિગ્ધ	૧૦ ,,	૧૦૦૦ ,,	,, ૧/૭ સા.	,,	,,	,,
લઘુ-મૃદુ	૧૦ ,,	,,	,,	,,	,,	,,
શુભવિહાયોગતિ ..	૧૦ ,,	,,	,,	,,	,,	,,
અશુભવિહાયોગતિ ...	૨૦ ,,	૨૦૦૦ ,,	,, ૨/૭ સા.	,,	,,	,,

પ્રકૃતિ						
અગુરૂલઘુ	૨૦ કો૦ કો૦	૨૦૦૦ વર્ષ	દેશોન હુ સા૦	અન્તર્મુ૦	મિ૦ ૪ ગતિ	આ. પ. એકે.
ઉપઘાત	,,	,,	,,	,,	,,	,,
પરાઘાત	,,	,,	,,	,,	,,	,,
ઉચ્છ્વાસ ..	,,	,,	,,	,,	,,	,,
આતપ	,,	,,	,,	,,	મિ. ઈશાનાન્ત સુરા	,,
ઉદ્યોત ..	,,	,,	,,	,,	મિ દેવનારક	,,
નિર્માણ	,,	,,	,,	,,	મિ૦ ૪ ગતિ	,,
જિનનામ .. .	અંત કો. કો	અન્તર્મુ૦	લઘુ અંતઃ કો૦ કો૦ સા૦	,,	મિથ્યાત્વો-ન્મુખ નરકા-ભિમુખ ૪ થા	૮મે ષષ્ઠભાગાન્તે
ત્રસ-બાદર-પર્યા૦ ...	૨૦ ,,	૨૦૦૦ વર્ષ	દેશોન હુ સા.	,,	મિ. ૪-ગતિ	આ. પ. એકે
પ્રત્યેક	૨૦ ,,	,,	,,	,,	,,	,,
સ્થિરાદિ ૫	૧૦ ,,	૧૦૦૦ ,,	દેશોન હુ સા.	,,	,,	,,
યશ	૧૦ ,,	,,	૮ મુહૂર્ત	,,	,,	૧૦ માન્તે

સ્થાવર ..	૨૦ કો૦ કો૦	૨૦૦૦ વર્ષ	દ્દશોન ઙ્કે સા૦	અન્તર્મુ૦	મિ. ઇશાનાન્ત સુરાઃ	બા. પ. એકે.
સૂક્ષ્મ	૧૮ "	૧૮૦૦ "	" ર્ફ્ફ સા૦	"	મિ. તિર્યગ્નર	"
અપર્યાપ્ત	"	"	"	"	"	"
સાધારણ	"	"	"	"	"	"
અસ્થિરાદિ ૬	૨૦ "	૨૦૦૦ "	" ઙ્કે સા૦	"	મિ. ૪ ગતિના	"
દુસ્વરાદિ	૧૦ "	૧૦૦૦ "	૮ મુહૂર્ત	"	"	૧૦ માન્તે
નીચગોત્ર	૨૦ "	૨૦૦૦ "	દ્દશોન ઙ્કે સા૦	"	"	બા. પ. એકે.
અન્તરાય ૫	૩૦ "	૩૦૦૦ "	અન્તર્મુ૦	"	"	૧૦ માન્તે
નરકાયુ	૩૩ "	⅓ પૂર્વક્રોડ વર્ષ.	૧૦૦૦૦ વર્ષ	"	મિ તિર્યગ્નરા	સંજ્ઞિ પંચે૦ તિર્યગ્-નર.
તિર્યગાયુઃ	૩ પલ્યોપમ	"	ક્ષુલ્લકભવ	"	"	એકેન્દ્રિયાદિ (અદેવનારકા)
નરાયુ	"	"	"	"	"	"
દેવાયુ.	૩૩ સાગરો૦	"	૧૦૦૦૦ વર્ષ	"	અપ્રમત્ત	સંજ્ઞિ પંચે૦ તિર્યગ્-નર.

॥ ૧૨૦ ઉત્તરપ્રકૃતિના ઉત્કૃષ્ટસ્થિતિબંધનાસ્વામી ॥

જિનનામ	અનંતર સમયે મિથ્યાદૃષ્ટિ નારકપણે ઉત્પન્ન થશે એવા ક્ષયોપશમસમ્યગ્દૃષ્ટિઓ.
આહારકદ્વિક (૨)	પ્રમત્તાભિમુખ પ્રમત્તઃ
દેવાયુઃ	અપ્રમત્તાભિમુખ પ્રમત્ત (પૂર્વક્રોડ વર્ષાન્તિમ તૃતીય ભાગના પ્રથમ સમયે)
વિકલે૦ ૩ સૂક્ષ્મ ૩-અદેવાયુ ૩ દેવ૦૨-વૈ૦૨-નરક૦૨	મિથ્યાદૃષ્ટિ તિર્યંચ મનુષ્ય
એકેન્દ્રિય-સ્થાવર-આતપ	ઇશાનાન્તદેવ
તિર્યગ્ ૨-ઔદા૦૨-ઉદ્યોત-સેવાર્ત્ત	મિથ્યાદૃષ્ટિ દેવનારકો
શેષ ૯૨	મિથ્યાદૃષ્ટિ ચારે ગતિના

॥ ૧૨૦ ઉત્તરપ્રકૃતિના જઘન્યસ્થિતિબંધના સ્વામી ॥

(૩) આહા૦ ૨-જિનનામ	ક્ષપકશ્રેણિવંત ૮ મા ગુણસ્થાને
(૫) સંજ્વ૦ ૪-પુ વેદ	ક્ષપકશ્રેણિવંત ૯ માન્તે
(૧૭) શાતા-યશ -ઉચ્ચ ૪ દર્શના૦-૫ વિઘ્ન-૫ જ્ઞાના૦	ક્ષપકશ્રેણિવંત ૧૦ માન્તે
(૬) વૈક્રિયષટ્ક	પર્યાપ્ત અસંજ્ઞિપંચેન્દ્રિય
(૨) દેવાયુ-નરકાયુ	,,
(૨) તિર્યગાયુ-મનુષ્યાયુષ્ય	એકેન્દ્રિયથી મનુષ્ય સુધીના (એટલે દેવ-નારક યુગલિકવિના સર્વે)
(૮૫) શેષ પ્રકૃતિ	બાદર પર્યાપ્ત એકેન્દ્રિયો

यंत्र ७ मुं ॥ स्थितिबंधना अल्पबहुत्वनुं गोष्टक ॥

જીવભેદમાં	સ્થિ૦ બંધનું	અલ્પબહુ૦
સંયતનો	જઘન્ય	અલ્પ
બા૦ ૫૦ એકે૦ નો	,,	અસ૦ ગુણ
સૂ૦ ૫૦ એકે૦ નો	,,	વિશેષાધિક
બા૦ અપ૦ એકે૦ નો	,,	,,
સૂ૦ અપ૦ એકે૦	,,	,,
,,	ઉત્કૃષ્ટ	,,
બા૦ અપ૦ એકે૦ નો	,,	,,
સૂ૦ પર્યાપ્ત એકે૦	,,	,,
બા૦ ૫૦ એકે૦ નો	,,	,,
૫૦ દ્વીન્દ્રિયનો	જઘન્ય	સંખ્યાતગુણ
અપ૦ ,,	,,	વિશેષાધિક
,, ,,	ઉત્કૃષ્ટ	,,
પર્યા૦ ,,	,,	,,
પર્યા૦ ત્રીન્દ્રિયનો	જઘન્ય	,,
અપ૦ ,,	,,	,,
,, ,,	ઉત્કૃષ્ટ	,,
પર્યા૦ ,,	,,	,,

પર્યા૦ ચતુરિ૦ નો	જઘન્ય	,,
અપ૦ ,,	,,	,,
અપ૦ ,,	ઉત્કૃષ્ટ	,,
પર્યા૦ ,,	,,	,,
પર્યા૦ અસંજ્ઞિ પંચે૦	જઘન્ય	સંખ્યાતગુણ
અપ૦ ,,	,,	વિશેષાધિક
અપ૦ ,,	ઉત્કૃષ્ટ	,,
પર્યા૦ ,,	,,	,,
સંયતનો	,,	સંખ્યાતગુણ
દેશવિરતનો	જઘન્ય	,,
,,	ઉત્કૃષ્ટ	,,
પર્યાપ્ત સમ્યગ્દ્રષ્ટિનો	જઘન્ય	,,
અપર્યા૦ ,,	,,	,,
અપર્યા૦ ,,	ઉત્કૃષ્ટ	,,
પર્યાપ્ત ,,	,,	,,
પર્યાપ્ત સંજ્ઞિપંચે૦	જઘન્ય	,,
અપર્યા૦ ,,	,,	,,
અપર્યા૦ ,,	ઉત્કૃષ્ટ	,,
પર્યાપ્ત ,,	,,	,,

યંત્ર ૮ મું ॥ જીવસ્થાનોમાં યોગનું અલ્પબહુત્વ ॥

જીવસ્થાનો.	યોગ	અલ્પ વા અધિક ?
અપ૦સૂક્ષ્મ એકેન્દ્રિયનો	જઘન્યયોગ	સર્વથી અલ્પ
,, બાદર એકેન્દ્રિયનો	,,	અસંખ્યગુણ
,, દ્વીન્દ્રિયનો	,,	,,
,, ત્રીન્દ્રિયનો	,,	,,
અપર્યાપ્ત ચતુરિન્દ્રિયનો	,,	,,
,, અસંજ્ઞિપંચેન્દ્રિયનો	,,	,,
,, સંજ્ઞિપંચેન્દ્રિયનો	,	,,
*સૂ૦અપ૦એકેન્દ્રિયનો	ઉત્કૃષ્ટયોગ	,,
બા૦ ,, ,,	,,	,,
સૂ૦પર્યા૦ ,,	જઘન્યયોગ	,,
બા૦પર્યા૦ ,,	,,	,,
સૂ૦પર્યા૦ ,,	ઉત્કૃષ્ટયોગ	,,
*બા૦પર્યા૦ ,,	,,	,,
અપર્યા૦દ્વીન્દ્રિયનો	,,	,,
,, ત્રીન્દ્રિયનો	,,	,,
,, ચતુરિન્દ્રિયનો	,,	,,
અપર્યાપ્ત અસંજ્ઞિપંચે૦નો	,,	,,
. સંજ્ઞિપંચે૦નો	,,	,,
પર્યાપ્ત દ્વીન્દ્રિયનો	જઘન્યયોગ	,,
,, ત્રીન્દ્રિયનો	.	,,

*[illegible]

પર્યાપ્ત ચતુરિન્દ્રિયનો	જઘન્યયોગ	અસંખ્યગુણ
,, અસંજ્ઞિ પંચે૦નો	,,	,,
,, સંજ્ઞિપંચેન્દ્રિયનો	,,	,,
,, દ્વીન્દ્રિયનો	ઉત્કૃષ્ટયોગ	,,
,, ત્રીન્દ્રિયનો	,,	,,
,, ચતુરિન્દ્રિયનો	,,	,,
,, અસંજ્ઞિ પંચે૦નો	,,	,,
અનુત્તરદેવનો	,,	,,
ગ્રૈવેયકદેવનો	,,	,,
યુગલિકોનો	,,	,,
આહારક શરીરનો	,,	,,
*શેષદેવોનો નારકોનો શેષ તિર્યંચોનો શેષ મનુષ્યોનો	,,*	,,

*ઉપર કહેલા યોગના અલ્પબહુત્વ પ્રમાણે અપર્યાપ્ત અને પર્યાપ્ત જીવસ્થાનોમા સ્થિતિસ્થાનોનુ પણ અલ્પબહુત્વ સંખ્યગુણ કહેવુ, પરન્તુ અપર્યાપ્તદ્વીન્દ્રિયમાં અસંખ્યગુણ કહેવુ તેનું કોષ્ટક આ પ્રમાણે.—

યંત્ર ૯ મું

અપર્યાપ્ત સૂક્ષ્મ એકેન્દ્રિયના	સ્થિતિસ્થાનો	સર્વથી અલ્પ	[1]પલ્યોપમના અસંખ્યાતમા ભાગ જેટલાં
,, બાદર ,,	,,	સંખ્યાતગુણ	
પર્યાપ્ત સૂક્ષ્મ ,,	,,	,,	
,, બાદર ,,	,,	,,	
અપર્યાપ્ત દ્વીન્દ્રિયનાં	,,	અસંખ્યાતગુણ[2]	
પર્યાપ્ત ,,	,,	સંખ્યાતગુણ[3]	
અપર્યાપ્ત ત્રીન્દ્રિયનાં	,,	,,	
પર્યાપ્ત ,,	,,	,,	
અપર્યાપ્ત ચતુરિન્દ્રિયનાં	,,	,,	
પર્યાપ્ત ,,	,,	,,	
અપર્યાપ્ત અસંજ્ઞિપંચેન્દ્રિયનાં	,,	,,	
પર્યાપ્ત ,,	,,	,,	
અપર્યાપ્ત સંજ્ઞિપંચેન્દ્રિયનાં	,,	,,	
પર્યાપ્ત ,,	,,	,,	

૧ કારણ કે એકેન્દ્રિયોના જઘન્યસ્થિતિબંધથી ઉત્કૃષ્ટસ્થિતિબંધ પલ્યોપમના અસંખ્યાતમા ભાગ જેટલો અધિક છે, તેથી તેટલા સમયો પ્રમાણ સ્થિતિસ્થાનો હોય છે.

૨-૩ કારણ કે દ્વીન્દ્રિયના જઘન્યસ્થિતિબંધથી દ્વીન્દ્રિયનો ઉત્કૃષ્ટસ્થિતિબંધ પલ્યોપમના સંખ્યાતમા ભાગ જેટલો અધિક છે અને તે પલ્યોપમનો સંખ્યાતમો ભાગ એકેન્દ્રિયના પલ્યોપમના અસંખ્યાતમા ભાગ (જેટલા સ્થિતિસ્થાનો) થી અસંખ્યગુણ મોટો છે.

यंत्र १० मुं : अबंधकाल

(૭) તિર્યંગ્ ૩-નરક ૩-ઉદ્યોતનો-૧૬૩ સાગરોપમ—૪ પલ્યો૦-૭ પૂર્વક્રોડવર્ષ.

(૯) સ્થાવરાદિ ૪, કુજાતિ ૪, આતપ-૧૮૫ સાગરોપમ-૪ પલ્યો૦-૮ પૂર્વક્રોડવર્ષ.

૨૫ { ૫ કુસંઘયણ-૫-કુસંસ્થાન-
૧ કુખગતિ-૪ અનંતાનુ-
૧ મિથ્યા૦-દૌર્ભાગ્યાદિ ૩-
સ્ત્યાન૦-૩, ૧-નીચગોત્ર-
૧ નપું૦વેદ-૧-સ્ત્રીવેદ } — ૧૩૨ સાગરોપમ-૦પલ્યો૦ -૬ પૂર્વક્રોડવર્ષ.

શેષ ૭૬ નો અબંધકાલ કહ્યો [1]નથી.
૧૨૦

[1] ૫૮ મો ગાથામાં ૪ પ્રકૃતિઓનો, ૫૯ મીમાં ૯ નો, ૬૦માં ૧૪ નો, ૬૧ માં ૪૧ નો અને ૬૨ માં ૫ નો એ પ્રમાણે સર્વ મળી ૭૩ પ્રકૃતિઓ જે અનુવબંધિ છે, તેનો સતતબંધકાળ કહ્યો ૪૭ ધ્રુવબંધિ હોવાથી સતતબંધ કહ્યો નથી, કારણ કે ધ્રુવબંધ તેજ સતતબંધ છે.

યંત્ર ૧૨ મું ॥ ઉત્કૃષ્ટ રસબંધ સ્વામી યંત્ર ॥

(૩) એકેન્દ્રિય-સ્થાવર-આતપ	ઇશાન સુધીના મિથ્યાદૃષ્ટિ દેવો.
(૧૧) વિકલ ૩-સૂક્ષ્માદિ ૩-નરકાદિ ૩-તિર્યંચાયુ-નરાયુ	મિથ્યાદૃષ્ટિ તિર્યંચ અને મિથ્યા૦મનુષ્ય (અયુગલિક).
(૩) તિર્યંચ ૨-સેવાર્ત્ત	મિથ્યાદૃષ્ટિ દેવ અને મિથ્યા૦ નારક
(૨૯) વૈક્રિય ૨-દેવ-૨-આહા૦ ૨ સુખગતિ-શુભવર્ણાદિ ૪ તૈજસાદિ ૪ (તૈ૦કા૦અગુ૦ (નિર્માણ)-જિન-સમચ૦-પરાઘાત-ત્રસાદિ ૯-પંચે૦ઉચ્છ્વાસ	ક્ષપકશ્રેણિવંત ૮ મા ગુણસ્થાને
(૩) શાતા-ઉચ્ચ-યશ	ક્ષપકશ્રેણિવંત ૧૦ માન્તે
(૧) ઉદ્યોત	સાતમી પૃથ્વીના નારક મિથ્યાત્વાન્ત્યસમયે (અનિવૃત્તિકરણાન્તે)
(૫) નરદ્વિ ૨-ઔદા૦૨-વજ્રર્ષ૦	સમ્યગ્દૃષ્ટિ દેવો
(૧) દેવાયુ	અપ્રમત્ત
૬૮ શેષ પ્રકૃતિ	૪ ગતિના મિથ્યાદૃષ્ટિ

૧૨૪ (વર્ણાદિ ૪ શુભાશુભમાં બે વાર ગણવાથી:૪ અધિક છે.)

યંત્ર ૧૩ સું ॥ જઘન્યરસ બંધ સ્વામી–યંત્ર ॥

(૮) સ્ત્યાનર્દ્ધિ ૩–અનંતાનુ૦૪–મિથ્યાત્વ–સંયમાભિમુખ મિથ્યાદૃષ્ટિ.

(૪) અપ્રત્યાખ્યાની કષાય— ,, સમ્યગ્દૃષ્ટિ

(૪) પ્રત્યાખ્યાની કષાય— ,, દેશવિરતિ

(૨) અરતિ–શોક— અપ્રમત્તાભિમુખ પ્રમત્ત

(૨) આહારકદ્વિક— પ્રમત્તાભિમુખ અપ્રમત્ત

(૧૧) { નિદ્રા ૨–અશુભવર્ણાદિ ૪–હાસ્ય– રતિ–ભય–જુગુ૦–ઉપઘાત } –અપૂર્વકરણ ક્ષપક

(૫) પુરુષવેદ–૪ સંજ્વલનકષાય—ક્ષપકશ્રેણિવંત ૯ મે

(૧૪) ૫ વિઘ્ન–૯ આવરણ— ,, ૧૦ માન્તે.

૧૬ { સૂક્ષ્માદિ ૩–વિકલે૦ ૩ આયુ ૪–વૈક્રિય ૬ } –મનુષ્ય અને તિર્યંચ.

૧૦
- ઉદ્યોત–ઔદા૦૨ –દેવ–નારકો
- તિર્યંચ ૨–નીચગોત્ર–સાતમી પૃથ્વીના નારકો (મિથ્યાત્વાન્તે)
- જિનનામ –અવિરત સમ્યગ્દૃષ્ટિ
- એકેન્દ્રિય–સ્થાવર અનારકો (નારક સિવાય ૩ ગતિના જીવો)
- આતપ –ઇશાનાન્ત દેવો

૮ { સાતા–સ્થિર–શુભ–યશ અસાતા–અસ્થિર–અશુભ–અયશ } (પરાવર્તમાન પરિણામી) સમ્યગ્દૃષ્ટિઓ અને મિથ્યાદૃષ્ટિઓ

૪૦
- ત્રસાદિ ૪–શુભવર્ણાદિ ૪–તૈજસાદિ ૪
- મનુ૦૨–ખગતિ ૨–પંચેન્દ્રિયજાતિ–
- પરાઘાત–ઉચ્છ્વાસ સંઘ૦ ૬–સંસ્થાન ૬–
- નપુ૦–સ્ત્રી–સૌભાગ્ય૦ ૩–દૌર્ભાગ્યાદિ૦ ૩

(પરાવર્તમાન પરિણામી) ૪ ગતિના મિથ્યાદૃષ્ટિઓ.

---

૧૨૮ (વર્ણાદિ બે વાર ગણવાથી ૪ અધિક છે)

યંત્ર ૧૪ મું.

॥ ૪ પ્રકારના રસબંધમાં ૪ કાળભાંગાનું કોષ્ટક ॥

પ્રકૃતિઓનો	જઘન્ય રસ કેટલા પ્રકારે?	અજઘન્ય કેટલા પ્રકારે?	ઉત્કૃષ્ટ રસબંધ કેટલા પ્રકારે?	અનુત્કૃષ્ટ રસબંધ કેટલા પ્રકારે?
તૈજસ-કાર્માણ-અગુરૂલઘુ-નિર્માણ-શુભવર્ણાદિ ૪ એ ૮ શુભ ધ્રુવબંધિ	સાદિ-અધ્રુવ	સાદિ-અધ્રુવ	સાદિ-અધ્રુવ	સાદિ-અનાદિ-ધ્રુવ-અધ્રુવ
વેદનીય-નામ (મૂળ)	,,	,,	,,	,,
જ્ઞાના૦-દર્શના૦-મોહ૦-વિઘ્ન (મૂળ)	,,	સાદિ-અનાદિ-ધ્રુવ-અ વ	,,	સાદિ-અધ્રુવ
ગોત્ર (મૂળપ્રકૃતિ)	,,	,,	,,	સાદિ-અનાદિ ધ્રુવ અધ્રુવ
૪૩ અશુભ ધ્રુવબંધિ	,,	,,	,,	સાદિ-અધ્રુવ
૧ આયુષ્ય (મૂળ) ૭૩ અધ્રુવબંધિ	,,	સાદિ-અધ્રુવ	,,	,,

યંત્ર ૧૫ મું ॥ ૮ મૂલપ્રકૃતિના ઉત્કૃષ્ટપ્રદેશબંધ સ્વામી ॥

૧ આયુષ્યના —	૨ ૪ ૫ ૬ ૭ ગુણસ્થા૦	ઉત્કૃષ્ટયોગી	૮ ના બંધક
૧ મોહનીયના —	૨ ૪ ૫ ૬-૭-૮-૯ ગુ૦	,,	૭ ના બંધક
૬ શેષ મૂળકર્મના-	૧૦ મા ગુણસ્થાન	,,	૬ ના બંધક
૮			

યંત્ર ૧૬

॥ ૧૨૦ ઉત્તરપ્રકૃતિના ઉત્કૃષ્ટપ્રદેશબંધ સ્વામી ॥

(૧૭) { ૫ જ્ઞાનાવ૦-૪ દ-શનાવ૦-૫ વિઘ્ન -શાતા-યશ.-ઉચ્ચ } ૧૦મા ગુણસ્થાનકે [illegible]

(૪) અપ્રત્યા૦કષાય | ૪થા ગુણસ્થાનકે

(૪) પ્રત્યાખ્યાનીકષાય | ૫મા ગુણસ્થાનકે

(૫) પુ૦-સંજ્વ૦ ૪ | ૯મા ગુણસ્થાનકે

(૧૩) { સુખગ૦નશગુ-દેવ ૩સુભગ-સુસ્વર-આદેય વૈ૦સમચ અસાત-વજ્રર્ષ૦ } [illegible]

(૯) નિદ્રા ૨-હાસ્યાદિ [illegible] જિન૦

(૨) આહારકદ્વિક [illegible]

(૬૬) શેષપ્રકૃ[illegible]

૧૨૦

યંત્ર ૧૭ મું

॥ મૂળપ્રકૃતિના જઘન્યપ્રદેશબંધ સ્વામી ॥

૮ મૂળપ્રકૃતિ–લબ્ધિ અપર્યાપ્ત સૂક્ષ્મનિગોદ (ભવપ્રથમ સમયે) સર્વજઘન્ય યોગી

યંત્ર ૧૮ મું

॥ ઉત્તરપ્રકૃતિના જઘન્ય પ્રદેશ બંધ સ્વામી ॥

આહા૦ ૨	અપ્રમત્ત:	પરાવર્તયોગી (જઘન્યયોગી)	૮ મૂળબંધક
નરક ૩ સુરાયુ	પર્યાપ્ત અસંજ્ઞિ મિથ્યાદૃષ્ટિ	,,	,,
દેવ ૨-વૈક્રિ૦ ૨	સમ્યગ્દૃષ્ટિ મનુષ્ય ભવપ્રથમસમયવર્તી	જઘન્યયોગી	૭ મૂળ બંધક
જિનનામ	(બદ્ધજિનનામ મનુષ્યથી આવેલ) ભવાદ્યસમયવર્તી સમ્યગ્દૃષ્ટિ દેવ.	,,	,,
શેષ ૧૦૯	ભવાદ્યસમયવર્તી અપર્યાપ્તસૂક્ષ્મ નિગોદ	,,	૭-૮ બંધક

॥ इति पञ्चम–कर्मग्रंथ–यंत्रसंग्रहः ॥

॥ श्री शङ्खेश्वर-पार्श्वनाथाय नमः ॥

સપ્તતિકા નામા ષષ્ઠ કર્મગ્રંથ.

મંગળ અને અભિધેય.

*सिद्धपएहिं महत्थं, बंधोदयसंतपयडिठाणाणं;
वुच्छं सुण संखेवं, नीसंदं दिट्ठिवायस्स ॥ १ ॥

सिद्धपएहिं=સિદ્ધ થયેલાં છે પદો જેને વિષે એવા ગ્રંથોથકી.
महत्थं=મોટા અર્થવાળા.
बंधोदयसंतपयडिठाणाणं=બંધ, ઉદય અને સત્તા પ્રકૃતિનાં સ્થાનોના.
वुच्छं=કહીશ
सुण=સાંભળ.
संखेवं=સંક્ષેપને
नीसंदं=ઝરણરૂપ
दिट्ठिवायस्स=દૃષ્ટિવાદ સૂત્ર (બારમા અંગ)ના.

અર્થ--સિદ્ધ થયેલાં છે પદો જેને વિષે એવા ગ્રંથોથકી બંધ ઉદય અને સત્તા પ્રકૃતિનાં સ્થાનોના મોટા અર્થવાળા અને દૃષ્ટિવાદ સૂત્રના ઝરણરૂપ [બિંદુ તુલ્ય] સંક્ષેપને હું [ચંદ્રમહત્તરાચાર્ય] કહીશ. [હે શિષ્ય! તું] સાંભળ ॥ ૧ ॥

વિવેચન હવે ચંદ્રમહત્તરાચાર્યકૃત સપ્તતિકા નામે છઠ્ઠા કર્મગ્રંથની વ્યાખ્યા કરીએ છીએ. -

*સિદ્ધ [illegible]
[illegible]

યંત્ર ૧૭ મું

॥ મૂળપ્રકૃતિના જઘન્યપ્રદેશબંધ સ્વામી ॥

૮ મૂળપ્રકૃતિ–લબ્ધિ અપર્યાપ્ત સૂક્ષ્મનિગોદ (ભવપ્રથમ સમયે) સર્વજઘન્ય યોગી

યંત્ર ૧૮ મું

॥ ઉત્તરપ્રકૃતિના જઘન્ય પ્રદેશ બંધ સ્વામી ॥

આહા૦ ૨	અપ્રમત્તઃ	પરાવર્તયોગી (જઘન્યયોગી)	૮ મૂળબંધક
નરક ૩ સુરાયુ	પર્ચે અસંજ્ઞિ મિથ્યાદૃષ્ટિ	,,	,,
દેવ ૨-વૈક્રિ૦ ૨	સમ્યગ્દૃષ્ટિ મનુષ્ય ભવપ્રથમસમયવર્તી	જઘન્યયોગી	૭ મૂળ બંધક
જિનનામ	(બદ્ધજિનનામ મનુષ્યથી આવેલ) ભવાદ્યસમયવર્તી સમ્યગ્દૃષ્ટિ દેવ.	,,	,,
શેષ ૧૦૯	ભવાદ્યસમયવર્તી અપર્યાપ્તસૂક્ષ્મ નિગોદ	,,	૭-૮ બંધક

॥ इति पञ्चम–कर्मग्रंथ–यंत्रसंग्रहः ॥

સિદ્ધ-અચલ એવાં પદ છે જે ગ્રંથને વિષે તે સિદ્ધપદ એવા કર્મપ્રાભૃત કર્મપ્રકૃત્યાદિક ગ્રંથ તેનાં પદ સર્વજ્ઞોક્તાર્થને અનુસારે હોવાથી કોઇ પણ ચલાયમાન કરી ન શકે માટે અબાધ્ય નિસંદેહ વચનવાળા જે ગ્રંથ તે થકી મહા અર્થવંત એવો બંધ ઉદય અને સત્તાપણે પરિણમી જે કર્મની પ્રકૃતિ તેનાં સ્થાનકનો સંક્ષેપ-વિસ્તારવંત અર્થનું થોડામાંહે આણવું તે સંક્ષેપ કહીએ, તેને હું કહીશ. અહો! શિષ્ય! તે તું સાંભળ. તે સંક્ષેપ કેવો છે? પરિકર્મ ૧, સૂત્ર ૨, પ્રથમાનુયોગ ૩, પૂર્વગત ૪, અને ચૂલિકા ૫. એ પાંચ ભેદ જે દૃષ્ટિવાદ નામે બારમું અંગ તેનો નિસ્યંદ એટલે સારભૂત રહસ્ય છે, જે માટે દૃષ્ટિવાદનો ચોથો ભેદ જે પૂર્વગત નામે છે તેમાં ચૌદ પૂર્વ છે. તેમાં બીજું અગ્રાયણીય નામે પૂર્વ છે તેમાં ચૌદ વસ્તુ છે તેમાંની પાંચમી વસ્તુમાં વીશ પ્રાભૃત છે, તેમાં ચોથું કર્મપ્રકૃતિ નામે પ્રાભૃત ચોવીશ અનુયોગદ્વારમય છે, તેમાંથી એ ત્રીજો બંધોદય સત્તાનો સંક્ષેપ કહીશ એટલે એ શાસ્ત્રનું મૂળ સર્વજ્ઞવાક્ય છે એવું દેખાડયું. ॥ ૧ ॥

कइ बंधंतो वेयइ ?, कइ कइ वा संतपयडिठाणाणि ?;
मूलुत्तरपगईसुं, भंगविगप्पा मुणेअव्वा ॥ २ ॥

कइ=કેટલી પ્રકૃતિ	સત્તાસ્થાન
बंधतो=બાંધતો	मूलुत्तरपगईसुं=મૂળ અને ઉત્તર પ્રકૃતિને વિષે
वेयइ=વેદે	भंगविगप्पा=ભાંગાના વિકલ્પો
कइ कइ=કેટલી, કેટલાં.	मुणेअव्वा=જાણવા
वा=અથવા,	
संतपयडिठाणाणि=પ્રકૃતિના	

અર્થ- કેટલી પ્રકૃતિ બાંધતો કેટલી પ્રકૃતિ વેદે? અથવા કેટલી પ્રકૃતિ બાંધતાં અને કેટલી પ્રકૃતિ વેદતાં પ્રકૃતિનાં સત્તાસ્થાન કેટલા હોય? [તે સંબંધિ] મૂળ અને ઉત્તર પ્રકૃતિને વિષે ભાંગાના વિકલ્પો જાણી લેવા. ॥ ૨ ॥

આઠની સત્તા; એ બીજો ભાંગો આયુર્બંધને અભાવે જઘન્ય અંતર્મુહૂર્ત ઉત્કૃષ્ટ છમાસે ઊણાં ૩૩ સાગરોપમ અંતર્મુહૂર્ત ન્યૂન પૂર્વકોટિ ત્રિભાગે અધિક એટલા કાળ પ્રમાણ મિથ્યાત્વથી નવમા ગુણઠાણા લગે સર્વને જાણવો ૨ તથા છનો બંધ, આઠનો ઉદય અને આઠની સત્તા, એ ત્રીજો ભાગો સૂક્ષ્મસંપરાયેજ જઘન્ય એક સમય, ઉત્કૃષ્ટ અંતર્મુહૂર્ત પ્રમાણ જાણવો. ત્યાં મોહનીયનો બંધ નથી તે માટે ૩ તથા એકવિધબંધે કેવળ એક વેદનીય બાંધતાં ત્રણ ભાંગા હોય, તે આ પ્રમાણે-એકનો બંધ, સાતનો ઉદય અને આઠની સત્તા, એ ભાંગો ઉપશાન્તમોહ ગુણઠાણે જઘન્ય એક સમય, ઉત્કૃષ્ટ અંતર્મુહૂર્ત લગે પામીએ. ત્યાં મોહનીયનો ઉદય નથી અને સત્તા છે તે માટે ૪ એકનો બંધ, સાતનો ઉદય અને સાતની સત્તા. એ ભાગો ક્ષીણમોહ ગુણઠાણે અંતર્મુહૂર્ત લગે પામીએ, ત્યાં મોહનીયની સત્તા પણ નથી તે માટે ૫ એકનો બંધ, ચારનો ઉદય અને ચારની સત્તા, એ ભાગો સયોગિ કેવલીને વિષે પામીએ. ઘાતી કર્મના અભાવથકી તે જઘન્ય અંતર્મુહૂર્ત, ઉત્કૃષ્ટ દેશે ઊણો પૂર્વકોડિ લગે હોય ૬ તથા અબંધે-બંધને અભાવે ચારનો ઉદય અને ચારની સત્તા, એ ભાંગો અયોગી ગુણઠાણે પામીએ ૭. એમ સર્વ મળી સાત ભાગા મૂળ પ્રકૃતિના થાય. ॥ ૩ ॥

જીવસ્થાનને વિષે મૂળપ્રકૃતિના ભાંગા.

सत्तट्ठबंध अट्ठुदय-संत तेरससु जीवठाणेसु;
एगंमि पंच भंगा, दो भंगा हुंति केवलिणो ॥ ४ ॥

सत्तट्ठबंध अट्ठुदयसंत=સાતનો બંધ, આઠનો ઉદય, આઠની સત્તા અને આઠનો બંધ, આઠનો ઉદય, આઠની સત્તા.

तेरससु=તેર [પહેલા].

ગુણસ્થાનને વિષે ભાંગા.

अट्ठसु एगविगप्पो, छस्सुवि गुणसन्निएसु दुविगप्पो;
पत्तेअं पत्तेअं, बंधोदयसंतकम्माणं ॥ ५ ॥

अट्ठसु=આઠ ગુણસ્થાનને વિષે.
एगविगप्पो=એક વિકલ્પ.
छस्सुविगुणसंनिएसु=૭ ગુણઠાણાંને વિષે
दुविगप्पो=બે વિકલ્પો.
पत्तेयं=દરેકને
बंधोदयसंतकम्माणं=બંધ, ઉદય અને સત્તા પ્રકૃતિસ્થાનોના.

अर्थ—આઠ ગુણસ્થાનને વિષે દરેકને એક વિકલ્પ અને ૭ ગુણસ્થાનોને વિષે દરેકને બે વિકલ્પો બંધ, ઉદય અને સત્તા પ્રકૃતિસ્થાનોના જાણવા.

विवेचन—હવે એ સાત ભાંગા ગુણઠાણે કહે છે.-મિશ્ર અને અપૂર્વકરણાદિક સાત, એવં ૮ ગુણઠાણે એકેકો ભાંગો હોય, તે આ પ્રમાણે-મિશ્ર, અપૂર્વકરણ અને અનિવૃત્તિબાદર એ ૩ ગુણઠાણે આઉખુ ન બાંધે તે માટે સાતનો બંધ, આઠનો ઉદય અને આઠની સત્તા એ ભાંગો હોય સૂક્ષ્મસંપરાયે મોહનીયનો બંધ ન હોય પણ ઉદય અને સત્તા હોય, તે માટે છનો બંધ, આઠનો ઉદય અને આઠની સત્તા એ ભાંગો હોય ઉપશાન્તમોહે એકનો બંધ, સાતનો ઉદય અને આઠની સત્તા, એ ભાંગો હોય; એક વેદનીયજ બાંધે અને મોહનીયનો ઉદય ન હોય પણ સત્તા હોય તે માટે. ક્ષીણમોહે એકનો બંધ, સાતનો ઉદય અને સાતની સત્તા એ ભાંગો હોય સયોગિ કેવળીને એકનો બંધ, ચારનો ઉદય અને ચારની સત્તા એ ભાંગો હોય. અયોગિ કેવળીને બંધનો અભાવ હોવાથી ચારનો ઉદય અને ચારની સત્તા એ ભાંગો હોય. તથા મિથ્યાદૃષ્ટિ ૧, સાસ્વાદન ૨, અવિરત ૩, દેશવિરત ૪, પ્રમત્ત ૫, અને અપ્રમત્ત ૬, એ ૭ ગુણઠાણાંને વિષે પ્રત્યેક બે બે ભાંગા હોય. તે આ પ્રમાણે-આયુર્બંધકાળે આઠનો બંધ, આઠનો ઉદય અને આઠની સત્તા, એ ભાંગો હોય અને

કર્મની ઉત્તરપ્રકૃતિની સંખ્યા

पंचनवदुन्निअट्ठा–वीसा चउरो तहेव वायाला;
दुन्नि अ पंच य भणिया, पयडीओ आणुपुव्वीए ॥६॥

पंच=પાંચ.	वायाला=બહેંતાળીશ.
नव=નવ.	दुन्नि=બે.
दुन्नि=બે	पंच=પાંચ.
अट्ठावीसा=અઠ્ઠાવીશ	य=અને
चउरो=ચાર.	भणिया=કહી છે
तहेव=તેમજ	पयडीओ=પ્રકૃતિઓ.
	आणुपुव्वीए=અનુક્રમે

અર્થ—પાંચ, નવ, બે, અઠ્ઠાવીશ, ચાર તેમજ બહેંતાળીશ, બે અને પાંચ પ્રકૃતિઓ અનુક્રમે આઠ કર્મની કહેલી છે. ॥ ૬ ॥

વિવેચન—હવે ઉત્તર પ્રકૃતિ આશ્રયીને બંધ ઉદય તથા સત્તાનો સંવેધ અને સ્વામીપણું કહે છે ત્યાં પ્રથમ ૮ કર્મની ઉત્તરપ્રકૃતિની સંખ્યા કહે છે. જ્ઞાનાવરણીયની પાંચ, દર્શનાવરણીયની નવ, વેદનીયની બે. અને મોહનીયની સત્તાદિકે અઠ્ઠાવીશ અને બંધે ૨૬. આયુકર્મની ૪ અને નામકર્મની બેતાળીશ પ્રકૃતિ હોય તે બંધે અને ઉદયે ૬૭ હોય અને સત્તાએ ૯૩ અથવા ૧૦૩ હોય ગોત્રકર્મની બે પ્રકૃતિ હોય અને અંતરાય કર્મની પાંચ પ્રકૃતિ હોય એ અનુક્રમે આઠ કર્મની ઉત્તર પ્રકૃતિ કહી. હવે એના બંધ, ઉદય અને સત્તા સંવેધે ભાંગા કહે છે ॥ ૬ ॥

ઉત્તરપ્રકૃતિનો બંધોદયસત્તા સંવેધ.

बंधोदयसंतंसा, नाणावरणंतराइए पंच;
बंधोवरमेवि उदय, संतंसा हुंति पंचेव ॥ ७ ॥

बंधोदयसंतंसा=બંધ, ઉદય અને સત્તારૂપ અંશો.
नाणावरणंतराइए=જ્ઞાનાવરણ અને અંતરાય કર્મને વિષે.
पंच=પાંચ પ્રકૃતિના.
बंधोवरमेवि=બંધના અભાવે પણ
उदय संतंसा=ઉદય અને સત્તા.
हुंति=હોય.
पंचेव=પાંચ પ્રકૃતિ રૂપજ.

અર્થ—જ્ઞાનાવરણ અને અંતરાય કર્મને વિષે બંધ, ઉદય અને સત્તારૂપ અંશો પાંચ પ્રકૃતિના હોય. બંધના અભાવે પણ ઉદય અને સત્તા પાંચ પ્રકૃત્યાત્મકજ હોય ॥ ૭ ॥

ज्ञानावरणांतरायययोः संवेधभंगो					
भंग	बंध	उदय	सत्ता	गुणठाणे	जीवभेदे
१	५	५	५	१।२।३।४।५।६।७ ८।९।१०	१४
२	०	५	५	११।१२	१ संज्ञि पर्या०

દર્શનાવરણના સંવેધભાંગા.

बंधस्स य संतस्स य, पगइट्ठाणाइ तिण्णि तुल्लाइं;
उदयट्ठाणाइं दुवे, चउ पणगं दंसणावरणे ॥ ८ ॥

बंधस्स=બંધનાં.
संतस्स=સત્તાનાં.
पगइट्ठाणाइ=પ્રકૃતિસ્થાનો.
तिन्नि=ત્રણ [૯-૬-૪]
तुल्लाइं=સરખાં.
उदयट्ठाणाइँ=ઉદયસ્થાનો.
दुवे=બે [હોય.]
चउ=ચાર.
पणगं=પાંચ.
दंसणावरणे=દર્શનાવરણને વિષે

અર્થ—દર્શનાવરણને વિષે બંધનાં અને સત્તાનાં પ્રકૃતિસ્થાનો ત્રણ [૯-૬-૪] સરખાં હોય ઉદયસ્થાનો ચાર તથા પાંચ પ્રકૃતિનાં એમ બે હોય. ॥ ૮ ॥

વિવેચન—હવે દર્શનાવરણીય કર્મના સંવેધભાંગા કહે છે- દર્શનાવરણીયને વિષે બંધના અને સત્તાનાં સ્થાનક ૯, ૬, ૪, એ ત્રણ સરખાં હોય. ત્યાં પહેલું નવનું બંધસ્થાનક મિથ્યાત્વે અને સાસ્વાદને પામીએ; તે અભવ્યને અનાદિ અનંત હોય, ભવ્યને અનાદિસાન્ત હોય અને સમ્યક્ત્વ થકી પડીને મિથ્યાત્વે ગયેલાને

સાદિસાન્ત હોય, તે જઘન્ય અંતર્મુહૂર્ત્ત લગે હોય અને ઉત્કૃષ્ટ દેશે ઊણા અર્દ્ધ પુદ્ગલપરાવર્ત્ત લગે હોય. તે નવ માંહેથી થીણદ્ધિ ત્રિકનો બંધ ટળ્યે ૭ નું બંધસ્થાનક મિશ્રગુણઠાણાથી માંડીને અપૂર્વકરણ ગુણઠાણાના પહેલા ભાગ લગે હોય, તે જઘન્ય અંતર્મુહૂર્ત લગે હોય અને ઉત્કૃષ્ટ એકસો બત્રીશ સાગરોપમ અધિક લગે રહે, તે પછી કોઇક ક્ષપકશ્રેણિ પડિવજે-પ્રાપ્ત કરે, અને કોઇક મિથ્યાત્વ પામતો નવવિધ બંધક થાય. તે ૭ માંહેથી નિદ્રાદ્વિકનો બંધ ટળ્યે ચારનું બંધસ્થાનક અપૂર્વકરણના બીજા ભાગથી માંડીને સૂક્ષ્મસંપરાય લગે હોય, તે જઘન્ય એક સમય અને ઉત્કૃષ્ટ અંતર્મુહૂર્ત્ત લગે રહે હવે દર્શનાવરણીયનું નવ પ્રકૃતિનું સત્તાસ્થાનક મિથ્યાત્વથી માંડીને ઉપશાન્તમોહ લગે હોય તે ઉપશમશ્રેણિએ અને ક્ષપકશ્રેણિએ નવમાના પહેલા ભાગ લગે હોય. તે અભવ્યને અનાદિ અનંત અને ભવ્યને અનાદિ સાન્ત હોય પણ સાદિસાન્ત ન હોય, કેમકે નવનું સત્તાસ્થાનક તો ક્ષપકશ્રેણિએ જ ટળે અને તે ક્ષપકશ્રેણિ થકી તો પડે નહીં તે માટે. તે માંહેથી થીણદ્ધિત્રિકની સત્તા ટળ્યે ૭ પ્રકૃતિનું સત્તાસ્થાનક અનિવૃત્તિ બાદર ગુણઠાણાના બીજા ભાગ થકી માંડીને ક્ષીણમોહના દ્વિચરમ સમયલગે હોય તે જઘન્યથી અને ઉત્કૃષ્ટપણે પણ અંતર્મુહૂર્ત્ત પ્રમાણ હોય. તે માંહેથી વળી બે નિદ્રાની સત્તા ટળ્યે ચાર પ્રકૃતિનું સત્તાસ્થાનક ક્ષીણમોહને છેલ્લે સમયે હોય, તે એક સમય રહે. હવે દર્શનાવરણીયનાં ઉદયસ્થાનક બે હોય, ચારનું અને પાંચનું: ત્યાં ચક્ષુદર્શનાવરણીય પ્રમુખ ચાર ધ્રુવોદયી છે, તે માટે ચારનું ઉદયસ્થાનક મિથ્યાત્વથી માંડીને ક્ષીણમોહના છેડા લગે હોય તથા નિદ્રા પાંચ માંહેથી એક કાળે એકનો જ ઉદય હોય પણ બે ત્રણનો ઉદય ન હોય, અધ્રુવોદયી માટે. પૂર્વોક્ત ૪ માંહે એક નિદ્રા ભળે ત્યારે પાંચનું ઉદયસ્થાનક હોય, તે કયારેક હોય, કયારેક ન હોય. એ પ્રકારે દર્શનાવરણીયનાં બંધ ઉદય અને સત્તાનાં સ્થાનક કહ્યા, હવે સંવેધે તેના ભાંગા કહે છે ॥ ૮ ॥

वीआवरणे नवबंधए(गे)सु, चउपंचउदय नवसंता;
छच्चउबंधे चेवं, चउबंधुदए छलंसा य ॥ ९ ॥

वीआवरणे=બીજા દર્શનાવરણને વિષે.
नववंधपसु=નવવિધ બંધકને વિષે
चउपंच=ચાર અથવા પાંચનો.
उदय=ઉદય.
नवसंता=નવ પ્રકૃતિની સત્તા
छच्चउ बंधे=છ અને ચારનાબંધે
चेवं=પૂર્વોક્ત પ્રકારે ઉદય સત્તા.
चउबंधुदए=ચારના બંધ અને ચારના ઉદયને વિષે.
छलंसा=છની સત્તા [હોય].
य=પણ.

અર્થઃ—દર્શનાવરણને વિષે નવવિધ બંધકને વિષે ચાર અથવા પાંચનો ઉદય અને નવ પ્રકૃતિની સત્તા હોય છ અને ચારના બંધે પૂર્વોક્ત પ્રકારે ઉદય સત્તા હોય ચારના બંધ અને ચારના ઉદયને વિષે છની સત્તા પણ હોય ॥ ૯ ॥

વિવેચન—દ્વિતીયાવરણ તે દર્શનાવરણીય કર્મ તેને વિષે નવવિધબંધક એવા મિથ્યાત્વી અને સાસ્વાદનીને ચાર તથા પાંચનો ઉદય હોય અને નવની સત્તા હોય એટલે એ બે ભાંગા દેખાડયા, તે આ પ્રમાણે-નવનો બંધ, ચારનો ઉદય અને નવની સત્તા એ ભાંગો નિદ્રાનો ઉદય ન હોય ત્યારે હોય. તથા નવનો બંધ, પાંચનો ઉદય અને નવની સત્તા એ ભાંગો નિદ્રાની ઉદયાવસ્થાએ હોય. એ બીજા ભાંગા માંહે પાંચ ભાંગા થાય તે આ પ્રમાણે-એક કાળે પાંચ નિદ્રા માંહેલી એક નિદ્રાનો ઉદય હોય તે એકેકી નિદ્રાનું નામ લઇને ગણીએ ત્યારે પાંચ ભાંગા [વિકલ્પ] થાય, તથા છને બંધે અને ચારને બંધે પણ એમજ બે બે ભાંગા હોય. છનો બંધ મિશ્ર ગુણઠાણાથી માંડીને અપૂર્વકરણના પહેલા ભાગ લગે હોય, ત્યાં બે ભાંગા હોય, તે આ પ્રમાણે-છનો બંધ, ચારનો ઉદય અને નવની સત્તા એ ભાંગો નિદ્રાનો ઉદય ન હોય ત્યારે હોય, અને છનો બંધ, પાંચનો ઉદય અને નવની સત્તા એ ભાંગો નિદ્રાને ઉદયે હોય. એ ભાંગા માંહે પણ એકેકી નિદ્રાનું નામ લઈ ઉદય કહીએ ત્યારે પાંચ વિકલ્પ પ્રમત્ત લગે થાય, અ-

પ્રમત્ત થકી તો થીણદ્ધિત્રિકનો ઉદય ટળ્યો તે માટે એ ભાંગા થાય. એ નિદ્રાના ઉદયના ભાંગા ક્ષપકશ્રેણિવાળાને હોય નહિ, ક્ષપકશ્રેણિવાળો અતિ વિશુદ્ધ છે માટે તેને નિદ્રા અને પ્રચલાનો ઉદય ન હોય. યદ્યપિ કર્મસ્તવે ક્ષીણમોહના દ્વિચરમ સમય લગે નિદ્રા અને પ્રચલાનો ઉદય કહ્યો છે પણ તે સંભવે નહીં. તથા ચતુર્વિધબંધ તે અપૂર્વકરણના બીજા ભાગ થકી માંડીને સૂક્ષ્મસંપરાય લગે હોય; ત્યાં ચારનો બંધ, પાંચનો ઉદય અને નવની સત્તા એ ભાંગો ઉપશમ શ્રેણિવાળાનેજ હોય તેના પણ બે નિદ્રાનો ઉદય ગણતાં બે વિકલ્પ થાય; અને ચારનો બંધ, ચારનો ઉદય અને નવની સત્તા એ ભાંગો ઉપશામક અને ક્ષપક બેને હોય. ત્યાં ક્ષપકને અનિવૃત્તિબાદરના પહેલા ભાગ લગેજ હોય અને ઉપશામકને સૂક્ષ્મસંપરાય લગે હોય. તથા ક્ષપકને અનિવૃત્તિબાદરના સંખ્યાતા ભાગ ગયા પછી થીણદ્ધિત્રિકની સત્તા પણ ટળે ત્યારે ચારનો બંધ, ચારનો ઉદય અને છની સત્તા એ ભાંગો સૂક્ષ્મસંપરાયના છેલ્લા સમય લગે હોય, પછી બંધ ટળે એ પ્રકારે ચારના બંધના ત્રણ ભાંગા થયા. અહીં અંશ શબ્દે સત્તા કહીએ ॥ ૯ ॥

उवरयबंधे चउ पण, नवंस चउरुदय छच्चचउसंता;
वेअणिआउयगोए, विभज्ज मोहं परं वुच्छं ॥ १० ॥

उवरयबंधे=બંધનો વિચ્છેદ થયે છતે.
चउपण=ચાર અથવા પાંચનો ઉદય
नवंस=નવની સત્તા
चउरुदय=ચારનો ઉદય.
छ=છની
चचउ=અને ચારની.
संता=સત્તા.
वेअणियाउयगोए=વેદનીય, આયુષ્ય અને ગોત્રકર્મને વિષે.
विभज्ज=બંધાદિસ્થાન અને સંવેધના ભાંગા કહેવા.
मोहं=મોહનીય કર્મને.
परं=હવે પછી.
वुच्छं=કહીશું.

અર્થ—બંધનો વિચ્છેદ થયે છતે ચાર અથવા પાંચનો ઉદય અને નવની સત્તા [એ બે ભાંગા] તેમજ ચારનો ઉદય અને છ અથવા ચારની સત્તા હોય. વેદનીય, આયુષ્ય અને ગોત્રકર્મને વિષે [સંવેધ આશ્રયીને બંધાદિ સ્થાનના] ભાંગા કહીને મોહનીય કર્મના ભાંગા હવે પછી કહીશું ॥ ૧૦. ॥

વિવેચન-તથા બંધ ટળ્યે થકે ચારનો ઉદય નવની સત્તા અને પાંચનો ઉદય નવની સત્તા એ બે ભાંગા ઉપશાન્તમોહ ગુણઠાણેજ પામીએ; ઉપશમશ્રેણિએ નિદ્રા પ્રચલાનો ઉદય સંભવે અને સ્ત્યાનર્દ્ધિત્રિક પણ સત્તાએ હોય તે માટે. તથા ચારનો ઉદય છની સત્તા એ ભાંગો ક્ષીણકષાયના દ્વિચરમ સમય લગે પામીયે તથા ચારનો ઉદય ચારની સત્તા એ ભાંગો ક્ષીણકષાયને છેલ્લે સમયે હોય; ત્યાંજ નિદ્રા પ્રચલાની સત્તા ટળે તે માટે એ પ્રમાણે દર્શનાવરણીયના અગ્યાર ભાંગા હોય, તે વળી જ્યાં જેટલી નિદ્રા ઉદયે હોય તેટલીનાં નામ લઇને જૂદા જૂદા ભાંગા કરીએ ત્યારે ૨૨ ભાંગા થાય, અને વળી કર્મસ્તવે કહ્યા પ્રમાણે ક્ષપકને નિદ્રાદ્વિકનો ઉદય કહીએ ત્યારે ચારનો બંધ, પાંચનો ઉદય અને છની સત્તા એ ભાંગો નવમે-દશમે ગુણઠાણે વર્તતા ક્ષપકને હોય. તથા બંધને અભાવે પાંચનો ઉદય અને છ ની સત્તા એ ભાંગો ક્ષીણમોહે દ્વિચરમ સમય લગે હોય; એમ ૧૩ ભાંગા થાય. નિદ્રાને પૃથક્ નામ ગ્રહી કહીએ ત્યારે ૨૫ ભાંગા થાય. એ પ્રકારે દર્શનાવરણીય કર્મના બંધોદયસત્તા સંવેધે ભાંગા કહ્યા.

હવે વેદનીય કર્મ, આયુ કર્મ અને ગોત્ર કર્મ એ ત્રણના બંધોદયસત્તા સંવેધના ભાંગા થોડા માટે તેને પૂર્વે કહીને મોહનીય કર્મના બંધોદયસત્તા સંવેધના ભાંગા ઘણા છે માટે પછી કહીશું. ॥ ૧૦ ॥

दर्शनावरणस्य बंधोदयसत्तासंवेधे भंगाः ११ऽ१३
निद्राणां पृथग् ना ग्रहणेन भंगाः २२ऽ२५

अनुक्रम.	बंध	उदय	सत्ता		गुणस्थानेषु.
१	९	४	९	१	१।२
२	९	५	९	५	१।२
३	६	४	९	१	३।४।५।६।७।८
४	६	५	९	५	३।४।५।६।७।८×
५	४	४	९	१	[1]८।९।१०
६	४	५	९	२	८।९।१० उपशमश्रेणि
७	४	४	६	१	९।१० क्षपकने
८	४	५	६	२	९।१० मतांतरे
९	०	४	९	१	११ उपशामक
१०	०	५	९	२	११ उपशामक
११	०	४	६	१	१२ द्विचरमसमयपर्यंत
१२	०	५	६	२	१२ मतान्तरे
१३	०	४	४	१	१२ चरमसमये

એ ભાંગામાં આઠમો અને બારમો એ બે ભાંગા કર્મસ્તવને અભિપ્રાયે લખ્યા છે અને બીજા ૧૧ ભાંગા આ ગ્રંથના મતે કહ્યા છે

× અહીં નિદ્રાના પાંચ ભાંગા છઠ્ઠા ગુણસ્થાન સુધી ઘટે, બાકી બીજા ભાંગા આગળના ગુણસ્થાને ઘટે

૧ ઉપશામકને અને ક્ષપકને નવમાના પહેલા ભાગ સુધી

ગોત્ર, વેદનીય અને આયુઃકર્મના સંવેધે ભાંગા.

गोअंमि सत्त भंगा, अट्ठ य भंगा हवंति वेअणिए ।
पण नव नव पण भंगा, आउचउक्के वि कमसो उ ॥११॥

गोअंमि=ગોત્રકર્મને વિષે.	पण नव नव पण भंगा=પાંચ, નવ, નવ અને પાંચ ભાંગા.
सत्त भंगा=સાત ભાંગા	आउचउक्केवि=આયુષ્યચતુષ્કને વિષે વળી.
अट्ठ=આઠ.	कमसो=અનુક્રમે.
भंगा=ભાંગા	उ=તો.
हवंति=હોય.	
वेअणिए=વેદનીયકર્મને વિષે	

અર્થઃ—ગોત્રકર્મને વિષે સાત ભાંગા, અને વેદનીય કર્મને વિષે આઠ ભાંગા હોય ચારે આયુષ્યને વિષે તો અનુક્રમે પાંચ, નવ, નવ અને પાંચ ભાંગા હોય.

વિવેચન—ગોત્રકર્મને વિષે બંધોદયસત્તા સંવેધે સાત ભાંગા થાય, તે આ પ્રમાણે-ગોત્રનું બંધસ્થાનક એકજ હોય. પહેલે બીજે ગુણઠાણે નીચ ગોત્ર અથવા ઉંચ ગોત્ર બાંધે પણ સમકાળે બે ગોત્ર ન બાંધે, પરસ્પર વિરૂદ્ધ છે માટે, અને મિશ્ર થકી દશમા ગુણસ્થાન લગે તો ઉચ્ચૈર્ગોત્રજ બાંધે, અને ઉદયસ્થાનક પણ એકજ હોય મિથ્યાત્વ થકી માંડીને દેશવિરત લગે નીચ અથવા ઉંચ એ બે ગોત્ર ઉદયે હોય પણ સમકાળે એકજ ઉદયે હોય, પરસ્પર વિરૂદ્ધ માટે, અને પ્રમત્ત થકી અયોગી લગે તો ઉચ્ચૈર્ગોત્રનોજ ઉદય હોય. તથા સત્તાસ્થાનક બે હોય, બેનું અને એકનું; તે આ પ્રમાણે-ઉચ્ચૈર્ગોત્ર અને નીચૈર્ગોત્ર એ બેની સત્તા સમકાળે સાથે સર્વ ગુણઠાણે હોય તથા તેઉકાય વાયુકાયની અવસ્થાએ ઉચ્ચૈર્ગોત્ર ઉવેલ્યે એક નીચૈર્ગોત્રની સત્તા હોય અથવા અયોગી કેવળીને નીચૈર્ગોત્રની સત્તા ગયે છેલ્લે સમયે એક ઉચ્ચૈર્ગોત્રની સત્તા હોય. હવે એનો સંવેધ કહે છે-નીચૈર્ગોત્રનો બંધ નીચૈર્ગોત્રનો ઉદય અને નીચૈર્ગોત્રની સત્તા, એ ભાંગો તેઉકાય અને વાયુકાય માંહે પામીએ; ત્યાં ઉચ્ચૈર્ગોત્ર ઉવેલે તે માટે. તથા તેઉકાય

અને વાયુકાયના ભવ થકી નીકળ્યા એકેંદ્રિય, બેઇંદ્રિય, તેઇંદ્રિય, ચઉરિંદ્રિય અને પંચેંદ્રિય તિર્યંચ માંહે કિયત્કાલ લગે પણ એ ભાંગો પામીએ તથા નીચૈર્ગોત્રનો બંધ, નીચનો ઉદય અને ઉચ્ચ નીચની સત્તા, અથવા નીચનો બંધ, ઉચ્ચનો ઉદય અને બેની સત્તા, એ બે ભાંગા મિથ્યાત્વી તથા સાસ્વાદનીને વિષે હોય. તથા ઉચ્ચનો બંધ, નીચનો ઉદય અને બેની સત્તા, એ ભાંગો મિથ્યાત્વથી માંડીને દેશવિરતિ લગે પામીએ; તે પછી નીચનો ઉદય નથી તે માટે. તથા ઉચ્ચનો બંધ, ઉચ્ચનો ઉદય અને બેની સત્તા, એ ભાંગો મિથ્યાત્વથકી માંડીને સૂક્ષ્મસંપરાય લગે પામીયે. તે પછી બંધનો અભાવ હોવા થકી ઉચ્ચનો ઉદય અને બેની સત્તા, એ ભાંગો ઉપશાન્ત મોહથી માંડીને અયોગી કેવળીના દ્વિચરમ સમય લગે પામીયે. ઉચ્ચનો ઉદય ઉચ્ચની સત્તા, એ ભાંગો અયોગી કેવળીને ચરમ સમયે હોય. એ સર્વ મળી સાત ભાંગા ગોત્રકર્મના જાણવા.

વેદનીય કર્મને વિષે બંધોદયસત્તા સંવેધે આઠ ભાંગા હોય. ત્યાં વેદનીયનું બંધસ્થાનક અને ઉદયસ્થાનક પણ એકેકી પ્રકૃતિનું એકેકુંજ હોય, યદ્યપિ છઠ્ઠા ગુણઠાણા લગે બેનો બંધ છે અને પછી એક સાતાનો બંધ છે તો પણ પરસ્પર વિરોધી છે માટે સમકાળે બે ન બાંધે પણ એકજ બાંધે, અને ઉદયે સર્વ ગુણઠાણે બે હોય તો પણ એક કાળે એકજ ઉદય આવે. તથા સત્તાસ્થાનક બે હોય, એકનું અને બેનું. જ્યાં લગે એક સત્તા થકી ટળ્યુ ન હોય ત્યાં લગે બેની સત્તા હોય અને એક ટળ્યે એકની સત્તા રહે. હવે એનો સંવેધ કહે છે. અસાતાનો બંધ, અસાતાનો ઉદય અને બેની સત્તા ૧, તથા અસાતાનો બંધ, સાતાનો ઉદય અને બેની સત્તા ૨, એ બે ભાંગા મિથ્યાત્વથી માંડીને પ્રમત્ત ગુણઠાણા લગે પામીએ; તે પછી અસાતાનો બંધ ન હોય તે માટે નહીં. સાતાનો બંધ અસાતાનો ઉદય અને બેની સત્તા ૩, સાતાનો બંધ, સાતાનો ઉદય અને બેની સત્તા ૪, એ બે ભાંગા મિથ્યાત્વથી માંડીને સયોગી કેવળી લગે હોય તે પછી બંધને અભાવે અસાતાનો ઉદય અને બેની સત્તા ૫, સાતાનો ઉદય બેની સત્તા ૬, એ બે ભાંગા અયોગીને દ્વિચરમ સમય લગે પામીયે. અસાતાનો ઉદય અને અસાતાની સત્તા ૭, સાતાનો ઉદય અને સાતાની સત્તા ૮, એ બે ભાંગા અયોગી કેવળીને ચરમ સમયે એક સમય લગે પામીએ. એ સર્વ મળીને વેદનીય કર્મના આઠ

ભાંગા હોય. તે સાથેના યંત્રથી જાણવા.

गोत्रकर्मणः वंधोदयसत्तासंवेधे भंगाः ७

भांगा ७	वं०	उ०	स०	गुणस्थानेषु.
१	नीच	नीच	नीच	१ तेजोवायुषु तदागततिर्यक्षु वा कियत्कालं
२	नी	नी	२	१।२
३	नी	उ	२	१।२
४	उ	नी	२	१।२।३।४।५
५	उ	उ	२	१।२।३।४।५।६।७।८।९।१०
६	०	उ	२	११।१२।१३।१४मानाद्विचरमसमयपर्यंत
७	०	उ	उ	१४ चरम समये.

वेदनीयस्य वंधोदयसत्तासंवेधे भंगाः ८

भां० ८	वं०	उ०	स०	गुणस्थानेषु
१	अ	अ	२	१।२।३।४।५।६
२	अ	सा	२	१।२।३।४।५।६
३	सा	अ	२	१ थी १३ लगे
४	सा	सा	२	१ थी १३ लगे
५	०	अ	२	१४ द्विचरम समय पर्यंत
६	०	सा	२	१४ ,,
७	०	अ	अ	१४ चरम समये
८	०	सा	सा	१४ चरम समये

આયુઃકર્મને વિષે બંધોદયસત્તા સંવેધે નરકને વિષે પાંચ, તિર્યંચને વિષે નવ, મનુષ્યને વિષે નવ અને દેવતાને વિષે પાંચ ભાંગા એમ ચારે મળીને અઠ્ઠાવીશ ભાંગા થાય આયુઃકર્મનું બંધસ્થાનક એક છે, કેમકે એક કાળે પરસ્પર વિરોધી છે માટે ચાર માંહેલું એકજ આયુ બાંધે છે. એમ ઉદયસ્થાનક પણ એકજ; એક ભવે એકજ આયુનો ઉદય હોય તે માટે સત્તા સ્થાનક બે હોય, એકનું અને બેનું. પરભવાયુર્બંધકાળ થકી પૂર્વે એકનું સત્તાસ્થાનક અને પરભવાયુર્બંધપછી તે પરભવે ન ઉપજે ત્યાં લગે બેનું સત્તાસ્થાનક હવે સંવેધ કહે છે.–આઉખાની ત્રણ અવસ્થા છે, પરભવાયુર્બંધકાળ થકી પૂર્વે પૂર્વાવસ્થા ૧, પરભવાયુર્બંધ વેળાએ બંધાવસ્થા ૨, અને પરભવાયુ બાંધ્યા પછી પરાવસ્થા ૩. ત્યાં નારકીને પૂર્વાવસ્થાએ બંધને અભાવે નરકાયુનો ઉદય અને નરકાયુની સત્તા એ ભાંગો ચારે ગુણઠાણે હોય ૧ બંધાવસ્થાએ તિર્યંગાયુનો બંધ, નરકાયુનો ઉદય અને નરક તિર્યંગાયુની સત્તા, એ ભાંગો મિથ્યાત્વે અને સાસ્વાદને હોય ૨, અથવા મનુષ્યાયુનો બંધ, નારકાયુનો ઉદય અને મનુષ્ય નારકાયુની સત્તા, એ ભાગો મિથ્યાત્વ, સાસ્વાદન અને અવિરત એ ત્રણ ગુણઠાણે હોય ૩, તથા બંધકાળ પછી નારકાયુનો ઉદય અને નારક તિર્યંગાયુની સત્તા એ ચારે ગુણઠાણે હોય ૪, અથવા નારકાયુનો ઉદય અને મનુષ્ય નારકાયુની સત્તા એ ભાંગો પણ ચારે ગુણઠાણે હોય ૫. એમ એ નારકો માંહે આયુ કર્મના પાંચ ભાગા હોય. દેવતા ને વિષે પણ પાંચ ભાંગા એમજ કહેવા, તિર્યંચને વિષે પરભવાયુર્બંધ થકી પૂર્વે તિર્યંગાયુનો ઉદય અને તિર્યંગાયુની સત્તા, એ ભાંગો પુરસે પાંચ ગુણઠાણે પામીએ ૧, બંધકાળે નરકાયુનો બંધ, તિર્યંગાયુનો ઉદય અને તિર્યગ્ નારકાયુની સત્તા. એ ભાંગો મિથ્યાત્વ ગુણઠાણે જ હોય ૨, અથવા તિર્યંગાયુનો બંધ, તિર્યંગાયુનો ઉદય અને બે તિર્યંગાયુની સત્તા, એ પુરિસે બે ગુણઠાણે હોય ૩ અથવા મનુષ્યાયુનો બંધ, તિર્યંગાયુનો ઉદય અને મનુષ્ય તિર્યંગાયુની સત્તા. એ ભાંગો પણ મિથ્યાત્વે અને સાસ્વાદને હોય ૪, અથવા દેવાયુનો બંધ તિર્યંગાયુનો ઉદય અને દેવ તિર્યંગાયુની સત્તા, એ ભાંગો મિથ્યાત્વે, સાસ્વાદને, અવિરતે અને દેશવિરતે હોય. મિશ્રે

આયુર્બંધ ન હોય ૫, એ ચાર ભાંગા પરભવાયુર્બંધકાળે જાણવા તથા બંધકાળ પછી તો તિર્યંગાયુનો ઉદય અને નારક તિર્યંગાયુની સત્તા ૬, અથવા તિર્યંગાયુનો ઉદય અને બે તિર્યંચાયુની સત્તા ૭, અથવા તિર્યંચાયુનો ઉદય અને મનુષ્ય તિર્યંગાયુની સત્તા ૮, અથવા તિર્યંગાયુનો ઉદય અને દેવ તિર્યંગાયુની સત્તા ૯, એ ચારે ભાંગા ધુરિલે પાંચે ગુણઠાણે પામીએ. એ પ્રમાણે તિર્યંચને વિષે નવ ભાંગા હોય, મનુષ્યને વિષે પરભવાયુર્બંધ થકી પૂર્વે મનુષ્યાયુનો ઉદય અને મનુષ્યાયુની સત્તા એ ભાગો ચૌદે ગુણઠાણે હોય ૧, પરભવાયુર્બંધકાળે નારકાયુનો બંધ, મનુષ્યાયુનો ઉદય અને મનુષ્ય નારકાયુની સત્તા એ ભાગો મિથ્યાત્વેજ હોય ૨ તિર્યંગાયુનો બંધ, મનુષ્યાયુનો ઉદય અને તિર્યગ્ મનુષ્યાયુની સત્તા એ ભાંગો મિથ્યાત્વે અને સાસ્વાદને હોય ૩, મનુષ્યાયુનો બંધ, મનુષ્યાયુનો ઉદય અને બે મનુષ્યાયુની સત્તા, એ પણ મિથ્યાત્વે અને સાસ્વાદને હોય ૪, દેવાયુનો બંધ, મનુષ્યાયુનો ઉદય અને દેવ મનુષ્યાયુની સત્તા, એ ભાગો મિથ્યાત્વથી માંડીને મિશ્રવર્જીને અપ્રમત્ત ગુણઠાણ લગે હોય ૫. તથા બંધકાળ પછી તો મનુષ્યાયુનો ઉદય અને નારક મનુષ્યાયુની સત્તા ૬, અથવા મનુષ્યાયુનો ઉદય અને તિર્યગ્ મનુષ્યાયુની સત્તા ૭, અથવા મનુષ્યાયુનો ઉદય અને બે મનુષ્યાયુની સત્તા ૮, એ ત્રણ ભાંગા મિથ્યાત્વથી માંડીને અપ્રમત્ત ગુણઠાણા લગે પામીએ તથા મનુષ્યાયુનો ઉદય અને દેવ મનુષ્યાયુની સત્તા એ ભાગો મિથ્યાત્વથી માંડી ઉપશાન્તમોહ ગુણઠાણા લગે પામીએ ૯, એ પ્રકારે મનુષ્ય માંહે નવ ભાંગા હોય સર્વ મળીને આયુઃકર્મના ૨૮ ભાગા થાય એ પ્રકારે આયુકર્મના ભાગા કહ્યા. ॥ ૧૧ ॥

मनुष्यगतौ आयुःसंवेधे भंगाः ९

१	०	म	म	सर्वगुणेषु	वंधकालात्पूर्वं
२	न	म	म, न	१	आयुर्वंधकाले
३	ति	म	म, ति	१।२	आयुर्वंधकाले
४	म	म	म, म	१।२	आयुर्वंधकाले
५	दे	म	म, दे	१।२।४।५।६।७	आयुर्वंधकाले
६	०	म	म, न	१।२।३।४।५।६।७	वंधकाल पछी
७	०	म	म, ति	१।२।३।४।५।६।७	वंधकाल पछी
८	०	म	म, म	१।२।३।४।५।६।७	वधकाल पछी
९	०	म	म, दे	१ थी ११ लगे	वंधकाल पछी

देवगतौ आयुःसंवेधे भंगाः ५

१	०	दे	दे	१।२।३।४	वधकालात्पूर्वं
२	ति	दे	दे, ति	१।२	आयुर्वंधकाले
३	म	दे	दे, म	१।२।४	आयुर्वंधकाले
४	०	दे	दे, ति	१।२।३।४	वंधकाल पछी
५	०	दे	दे, म	१।२।३।४	वंधकाल पछी

મોહનીય કર્મનાં ૧૦ બંધસ્થાન.

[१]वावीस [२]इ .वी ा, [३]त्तरसं [४]तेरसेव [५]नव [६]पंच;
[७]चउ [८]तिग [९]दुगं च इक्कं; [१०]वंधट्ठाणाणि मोहस्स ॥१२॥

वावीस=બાવીસ પ્રકૃતિનું.
इकवीसा=એકવીશ પ્રકૃતિનું.
सत्तरसं=સત્તર પ્રકૃતિનું.
तेरसेव=તેર પ્રકૃતિનું નિશ્ચયે.
नव पञ्च=નવ, પાંચ,
चउ तिग दुग=ચાર, ત્રણ, બે [च-અને.]
इक्कं=એક પ્રકૃતિનું.
वंधट्ठाणाणि=બંધસ્થાનો.
मोहस्स=મોહનીય કર્મનાં.

પ્રત્યાખ્યાનો ચારનો બંધ ટળ્યે પ્રમત્ત, અપ્રમત્ત અને અપૂર્વકરણે નવનું બંધસ્થાનક, ઈહાં અરતિ શોકનો પણ બંધ ટળે છે પણ તેને ઠેકાણે હાસ્યરતિ રહે છે માટે ૫. આગળ હાસ્ય, રતિ, ભય અને કુત્સા એ ચારનો બંધ ટળ્યે અનિવૃત્તિબાદરને પ્રથમ ભાગે પાચનો બંધ ૬ બીજે ભાગે પુરૂષવેદનો બંધ ટળ્યે ચારનો બંધ ૭, ત્રીજે ભાગે સંજ્વલનના ક્રોધનો બંધ ટળ્યે ત્રણનો બંધ ૮, ચોથે ભાગે સંજ્વલનના માનનો બંધ ટળ્યે બેનો બંધ ૯. પાંચમે ભાગે સંજ્વલનની માયાનો બંધ ટળ્યે એક સંજ્વલન લોભનો જ બંધ હોય ૧૦, તે પછી દશમે ગુણઠાણે મોહનીયનો અબંધક થાય. એ દશ બંધસ્થાનક કહ્યાં. ॥ ૧૨ ॥

મોહનીયકર્મમાં ૯ ઉદયસ્થાન.

एगं व दो व चउरो, एत्तो एगाहिआ दसुक्कोसा;
ओहेण मोहणिज्जे, उदयट्ठाणाणि नव हुंति* ॥१३॥

एग=એક.
दो=બે.
व=અથવા.
चउरो=ચાર
एत्तो=એ (ચાર) થી આગળ.
एगाहिया=એકેક પ્રકૃતિએ અધિક.
दस=દશ સુધી
उक्कोसा=ઉત્કૃષ્ટથી.
ओहेण=ઓઘે-સામાન્યે.
मोहणिज्जे=મોહનીય કર્મને વિષે.
उदयट्ठाणाणि=ઉદયસ્થાનો
नव=નવ
हुंति=હોય છે.

અર્થ—એક, બે ચાર, એ (ચાર) થી આગળ એક એક પ્રકૃતિએ અધિક ઉત્કૃષ્ટ દશ પ્રકૃતિ સુધીનાં (એમ) નવ ઉદય સ્થાનકો મોહનીય કર્મને વિષે સામાન્ય હોય છે ॥ ૧૩ ॥

* उदयट्ठाणा नव हवंति इति पाठान्तरे

ઉપર બતાવ્યા પ્રમાણે એ પન્નર સત્તાસ્થાનક મોહનીય કર્મની પ્રકૃતિનાં હોય. હવે એ બંધ ઉદય સત્તાનાં સ્થાનકને વિષે પ્રત્યેકે ગવેષે કરીને ઘણા ભાંગા થાય, તે હું કહું છું. તે પ્રમાણે તું સમ્યક્ જાણ, એમ શિષ્ય પ્રતિ આમંત્રણ કરીને ગુરૂ કહે છે ॥ ૧૫. ॥

મોહનીયના બંધસ્થાને ભાંગા.

छव्वावीसे चउ इगवीसे; सत्तरस तेरसे दो दो;
नवबंधगे वि दुण्णि उ, इक्किक्कमओ परं भंगा ॥१६॥

छ=છ વિકલ્પ.
व्वावीसे=બાવીશના બંધે.
चउ=ચાર વિકલ્પ.
इगवीसे=એકવીશના બંધે
सत्तरस=સત્તરના બંધે.
तेरसे=તેરના બંધે.
दोदो=બેબે વિકલ્પ.
नवबंधगेवि=નવ પ્રકૃતિના બંધકને પણ.
दुण्णि उ=બે ભાંગા
इक्किक्कं=એક એક
अओ परं=એથી આગળ.
भंगा=ભાંગા.

બાવીશને બંધસ્થાનકે ૭ ભાગા હોય, તે કેમ? હાસ્ય રતિ યુક્ત ૨૨, તથા શોક અરતિ યુક્ત ૨૨, એમ બે ભાંગા એકેક વેદ યુક્ત ૨૨ હોય, તે માટે તે બે ભાંગા ત્રણ વેદ સાથે ગુણતાં ૬ ભાંગા થાય એકવીશને બંધસ્થાનકે ચાર ભાંગા હોય, તે આ પ્રમાણે-અહીં નપુંસકવેદ ન બાંધે તે માટે બે યુગલને બે વેદ સાથે ગુણતાં ચાર ભાંગા થાય, તથા સત્તર અને તેરને બંધસ્થાનકે બે બે ભાંગા હોય. તે આ પ્રમાણે-ઇહાં મિશ્રાદિક ગુણઠાણે એક પુરૂષવેદનોજ બંધ હોય તે માટે બે યુગલના બે બે ભાંગા હોય નવને બંધસ્થાનકે પણ બે ભાંગા હોય, તે આ પ્રમાણે—નવનો બંધ પ્રમત્ત ગુણઠાણે હોય ત્યાં બે યુગલ સાથે બે ભાંગા થાય, અને અપ્રમત્તાદિક ગુણઠાણે પણ નવનો બંધ હોય, ત્યાં અરતિ શોક ન બાંધે, એકજ યુગલ બાંધે, તે માટે એકેકોજ ભાંગો હોય તેવાર પછી પંચાદિક બંધસ્થાનકે એકેકોજ ભાંગો હોય, એવં સર્વ મળીને દશ બંધસ્થાનકે થઇને એકવીશ ભાંગા થાય. ॥ ૧૬. ॥

મોહનીયના બંધસ્થાને ઉદયસ્થાન.

दस बावीसे नव इगवीसे, सत्ताइ उदयकम्मंसा;
छाई नव सत्तरसे; तेरे पंचाइ अट्ठेव ॥ १७ ॥

दस=દશ પર્યંત.
बावीसे=બાવીશ પ્રકૃતિના બંધે
नव=નવ પર્યંત
इगवीसे=એકવીશ પ્રકૃતિના બંધે.
सत्ताइ=સાતથી માંડીને
उदयकम्मंसा=ઉદયસ્થાનો.
छाईनव=છથી નવ પર્યંત
सत्तरसे=સત્તર પ્રકૃતિના બંધે
तेरे=તેર પ્રકૃતિના બંધે
पंचाइ=પાંચથી.
अट्ठेव=આઠ પ્રકૃતિ પર્યંત.

વેદ સાથે ગુણીએ ત્યારે ૨૪ ભાંગા થાય-એક ચોવીશી ઉપજે તે સાતના ઉદયમાંહે. ભય ભેળવીએ અથવા જુગુપ્સા ભેળવીએ અથવા અનંતાનુબંધી ૪ માંહેલો એક કષાય ભેળવીએ ત્યારે ૮ નો ઉદય થાય. તેને પૂર્વોક્ત પ્રકારે ૪ કષાય, ૨ યુગલ અને ૩ વેદ સાથે પરસ્પર ગુણતાં ભાગાની ચોવીશી ઉપજે, તેમાં એક ભય ભેળવે અથવા એક જુગુપ્સા ભેળવે અથવા એક અનંતાનુબંધી ભેળવે આઠને ઉદયે ત્રણ ચોવીશી ઉપજે તથા તે સાતમાંહે ભય અને જુગુપ્સા ભેળવીએ અથવા ભય અને અનંતાનુબંધી ભેળવીએ અથવા જુગુપ્સા અને અનતાનુબંધી ભેળવીએ ત્યારે એ ત્રણ પ્રકારે નવનો ઉદય થાય. ત્યાં પૂર્વોક્ત પ્રકારે ત્રણ ચોવીશી ભાંગા થાય તથા તે જ સાત માહે ભય, જુગુપ્સા અને અનંતાનુબંધી એ ત્રણ ભેળવે દશનો ઉદય થાય. ઇહાં એક ચોવીશી ઉપજે. એમ બાવીશને બંધે ચારે ઉદયસ્થાનકે થઇને આઠ ચોવીશા ભાગા થાય. તથા એકવીશને બંધસ્થાનકે સાત આદિ દઇને નવ લગે [૭, ૮, ૯.] ત્રણ ઉદયસ્થાનક હોય એકવીશનું બંધસ્થાનક તે સાસ્વાદને જ હોય, ત્યા અનંતાનુબંધીનો ઉદય નિશ્ચયે હોય તે માટે ક્રોધાદિક એકના અનતાનુબંધિયાદિક ૪, ત્રણ વેદ માહેલો એક વેદ ૫, અને એક યુગલ ૭ એ સાત પ્રકૃતિનો અહીં ધ્રુવ ઉદય હોય, ત્યા પૂર્વોક્ત પ્રકારે ચોવીશ ભાગા ઉપજે તે સાત માહે ભય ભેળવે અથવા જુગુપ્સા ભેળવે આઠનો ઉદય હોય, ત્યા બે ચોવીશી ઉપજે. તે સાત માહે ભય અને જુગુપ્સા બે ભેળવ્યે નવનો ઉદય હોય, ઇહા એક ચોવીશી ભાંગા ઉપજે. સર્વ મળી એકવીશને બંધે ત્રણ ઉદયસ્થાનકે થઈને ચાર ચોવીશો ઉદયભાંગા થાય. તથા સત્તરને બંધસ્થાનકે છ આદિ દઇને નવ લગે [૬, ૭, ૮, ૯] ચાર ઉદયસ્થાનક હોય. સત્તરના બંધક મિશ્રદૃષ્ટિ અને અવિરત સમ્યગ્દૃષ્ટિ એ બે હોય, ત્યાં મિશ્રદૃષ્ટિને ૭, ૮, ૯, એ ત્રણ ઉદયસ્થાનક હોય કહાં અનંતાનુબંધીનો ઉદય ન હોય, તે માટે ક્રોધાદિક એકના અપ્રત્યાખ્યાનીયાદિક ૩, એક વેદ ૪, એક યુગલ ૬ અને મિશ્રમોહનીય ૭, એ સાતનો ઉદય ધ્રુવ હોય, ત્યાં પૂર્વલી પરે એક ચોવીશો ઉપજે તે સાતમાંહે ભય અથવા

સર્વ સંખ્યાએ તેરને બંધસ્થાનકે ચારે ઉદયસ્થાનકે થઇને આઠ ચોવીશી ભાંગા ઉપજે. ॥ ૧૭ ॥

चत्तारिआइ नवबंधएसु उक्कोस सत्तमुदयंसा;
पंचविहबंधगे पुण, उदओ दुण्हं मुणेअव्वो ॥१८॥

चत्तारिआइ=ચારથી માંડીને	બંધકે.
नवबंधएसु=નવ પ્રકૃતિના બંધકોને વિષે,	पुण=વળી
सत्तं=સાત પર્યંત.	उदओ=ઉદય
उदयंसा=ઉદયસ્થાનો.	दुण्हं=બે પ્રકૃતિનો
पंचविहबंधगे=પાંચ પ્રકૃતિના	मुणेयव्वो=જાણવો.

અર્થ—નવ પ્રકૃતિના બંધકોને વિષે ચારથી માંડીને ઉત્કૃષ્ટ સાત પર્યંત ઉદયસ્થાનો હોય. પાંચ પ્રકૃતિના બંધકને વિષે વળી બે પ્રકૃતિનો ઉદય જાણવો ॥ ૧૮ ॥

વિવેચન—નવને બંધસ્થાને ચાર આદિ દઇને સાત લગે [૪, ૫, ૬, ૭] ચાર ઉદયસ્થાનક હોય એ બંધસ્થાનક છઠ્ઠે, સાતમે અને આઠમે ગુણઠાણે હોય ત્યાં પ્રત્યાખ્યાનીય કષાયનો પણ ઉદય ન હોય તે માટે એક સંજ્વલન ક્રોધાદિક ૧, એક વેદ ૨, અને એક યુગલ ૪, એ ચારનો ઉદય ક્ષાયિક તથા ઔપશમિક સમ્યક્ત્વીને ધ્રુવ હોય, ત્યાં એક ચોવીશી ભાંગા થાય એ ચાર માંહે ભય ભેળયે અથવા જુગુપ્સા ભેળયે અથવા વેદક સમ્યક્ત્વ ભેળયે પ્રત્યેકે પાંચનો ઉદય હોય, ત્યાં ત્રણ ચોવીશી ભાંગા ઉપજે તે જ ચાર માંહે ભય, જુગુપ્સા ભેળયે અથવા ભય, વેદક સમ્યક્ત્વ ભેળયે અથવા જુગુપ્સા, વેદક સમ્યક્ત્વ ભેળયે પ્રત્યેકે છનો ઉદય હોય, ત્યાં પણ ત્રણ ચોવીશી ઉપજે. તથા તે ચાર માંહે ભય, જુગુપ્સા અને વેદક સમ્યક્ત્વ એ ત્રણે ભેળયે સાતનો ઉદય

હોય, ત્યાં એક ચોવીશી ભાંગા ઉપજે. એ પ્રકારે નવને બંધ સ્થાનકે ચારે ઉદયસ્થાનકે થઈને આઠ ચોવીશી ભાંગા થાય.

તથા પાંચને બંધસ્થાનકે બે જ પ્રકૃતિનો ઉદય હોય એટલે બે પ્રકૃતિનું એક જ ઉદયસ્થાનક હોય, ત્યાં ચાર સંજ્વલન માંહેલો ક્રોધાદિક ૧, અને એક વેદ ૨, એ બેનોજ ઉદય હોય. પાંચનો બંધ નવમા ગુણઠાણાને પહેલે ભાગે હોય, ત્યાં હાસ્યાદિ ષટ્કનો ઉદય ટળ્યો છે તે માટે, ઈહાં ચાર સંજ્વલન કષાયને ત્રણ વેદે ગુણીએ ત્યારે બારજ ભાંગા ઉપજે ॥ ૧૮ ॥

इत्तो चउबंधाई, इक्किक्कुदया हवंति सव्वेवि;
बंधोवरमे वि तहा, उदयाभावे वि वा हुज्जा ॥१९॥

इत्तो=એ [પાંચનાબંધ] પછી.
चउबंधाइ=ચાર પ્રકૃતિ વિગેરેના બંધો.
इक्किक्कुदया=એક એક પ્રકૃતિના ઉદયવાળા.
हवंति=હોય છે
सव्वेवि=સર્વે

बंधोवरमेवि=બંધના અભાવે પણ
तहा=તેમજ
उदयाभावेवि=ઉદયના અભાવે.
वा=વિકલ્પે
हुज्जा=હોય

બંધ હોય, પુરૂષવેદના બંધ વિચ્છેદ સાથે જ ઉદય પણ ટળે તે માટે ચતુર્વિધ બંધ વેળાએ ચાર સંજ્વલન કષાય માંહેલા એકનો જ ઉદય હોય કોઇકને સંજ્વલન ક્રોધનો ઉદય હોય ૧, કોઇકને સંજ્વલન માનનો ઉદય હોય ૨, કોઇકને સંજ્વલની માયાનો ઉદય હોય ૩, અને કોઇકને સંજ્વલન લોભનો ઉદય હોય ૪, એમ ચાર ભાંગા ઉપજે અહીં કોઇક આચાર્ય ચતુર્વિધ બંધને સંક્રમ કાળે ત્રણ વેદ માંહેલા એક વેદનો ઉદય* માને છે, ત્યારે તેને મતે ચતુર્વિધ બંધકને પણ પ્રથમ કાળે બેના ઉદયના બાર ભાંગા પામીએ, ત્યારે તેને મતે દ્વિકોદયે ચોવીશ ભાગા થાય. બાર ભાંગા પંચવિધબંધે દ્વિકોદયના અને બાર ભાગા ચતુર્વિધબંધે દ્વિકોદયના એવં ૨૪. એ પ્રથમ કાળે હોય, તે વાર પછી સંજ્વલન ક્રોધને ઉચ્છેદે ત્રિવિધ બંધ હોય, ત્યાં એકનો ઉદય હોય તેના ભાંગા ૩ ઉપજે. તેવાર પછી સંજ્વલન માનને ઉચ્છેદે દ્વિવિધબંધે એકનો ઉદય હોય, ત્યા બે ભાગા હોય, તેવાર પછી સંજ્વલન માયાને વ્યુચ્છેદે એક સંજ્વલન લોભનો બંધ અને તે જ એકનો ઉદય હોય, ત્યાં એક જ ભાગા હોય. તેના બંધને ઉપરમે અભાવે પણ સૂક્ષ્મસંપરાયે એક સંજ્વલનના લોભનો ઉદય હોય. ત્યાં ઉદયનો એક ભાગો હોય તે પછી ઉદયને અભાવે પણ ઉપશાન્તમોહે મોહનીયની સત્તા હોય [આ બાબત પ્રસંગાગત કહી], ક્ષીણમોહે બંધ ઉદય ન હોય ॥ ૧૯ ॥

મોહનીયના ઉદયસ્થાને ભાંગા.

१० ९ ८ ७ ६ ५ ४

इक्कग छक्किक्कारस, दस सत्त चउक्क इक्कगं चेव;

१० १

एए चउवीसगया, बार दुगिक्कंमि इक्कारा ॥२०॥

१ २ ३

[पाठांतरं—चउवीस दुगिक्किमिक्कारा, एतन्मतांतरं]

---

*સ્વમંથાન્તરે સ્વમતવેદના ઉદય માને છે, બાહ્યનો નહિ.

इक्कग=એક,
छक्किक्कारस=છ, અગ્યાર
दस=દશ,
सत्तचउक्कइक्कगं=સાત, ચાર અને એક.
चेव=નિશ્ચયે.
एए=એ ભાંગા,
चउवीसगया=ચોવીશીની સંખ્યાવાળા હોય.
बार=બાર ભાંગા.
दुग=બે પ્રકૃતિના ઉદયે.
इक्कंमि=એકના ઉદયે
इक्कारा=અગ્યાર

અર્થ—દશ વગેરે ઉદયસ્થાન (૧૦-૯-૮-૭-૬-૫-૪) આશ્રયીને અનુક્રમે એક, છ, અગ્યાર, દશ, સાત, ચાર અને એક એ પ્રકારે ચોવીશની સંખ્યાવાળા ભાંગા નિશ્ચયે હોય, બે પ્રકૃતિના ઉદયે બાર અને એક પ્રકૃતિના ઉદયે અગ્યાર ભાંગા હોય. [મતાંતરે બે પ્રકૃતિના ઉદયે ચોવીશ ભાંગા હોય] ॥ ૨૦ ॥

ઉદયભાંગા તથા પદવૃંદ.

नवतेसीइसएहिं[९८३] उदयविगप्पेहिं मोहिआ जीवा,
अउणुत्तरिसीआला, पयविंदसएहिं[६९४७] विन्नेआ ॥२१॥

नवतेसीइसएहिं=નવસો ત્યાસી [૯૮૩]
उदयविगप्पेहिं=ઉદયના વિકલ્પે
मोहिया=મુઝાયેલા
जीवा=સંસારી જીવો.
अउणुत्तरिसीयालापयविंदसएहिं=૬૯૪૭ પદ [પ્રકૃતિ]ના સમૂહે.
विन्नेया=જાણવા.

અર્થ—નવસો ત્યાસી ઉદયના વિકલ્પે તેમજ ૬૯૪૭ પદ [પ્રકૃતિ]ના સમૂહે સંસારી જીવો મુઝાયેલા જાણવા. ॥ ૨૧ ॥

વિવેચન—હવે એજ ભાંગાની વિશિષ્ટપણે સંખ્યા અને તેનાં પદની સંખ્યા પોતાને મતે કહે છે-કહ્યા ૧૦, ૯, ૮, ૭, ૬, ૫, ૪ એ સાત ઉદયસ્થાનકે વર્જને ૪૦ ચોવશી લાધી, તે માટે તે ચાલીશને ચોવીશ ગુણા કર્યે ૯૬૦ થયા, તે માંહે બેના ઉદયસ્થાનકના ૧૨ ભાંગા અને એકના ઉદયસ્થાનકના ૧૧ ભાંગા, એવં ૨૩ ભાંગા મેળવીએ એટલે નવશે ત્યાશી ભાંગા થયા, એટલા મોહનીયકર્મના ઉદયના વિકલ્પ-ભાંગે કરીને સર્વ સંસારી જીવ મોહ્યા છે-મુઝાણા પડયા છે, એ ૯૮૩ ભાંગાને વિષે ૬૯૪૭ પદના વૃંદ [સમૂહ] હોય કહ્યા અંકો પ્રકૃતિનું નામ તે એકેક પદ કહીએ તે દશને ઉદયે એકેકા ભાંગા માંહે દશ દશ પદ હોય, નવને ઉદયે એકેકા ભાંગા માંહે નવ નવ પદ હોય, એમ યાવત્ એકને ઉદયે એકેકા ભાંગા માંહે એકેક જ પદ હોય, તે માટે દશોદયના ભાંગા દશગુણા કરીએ, નવોદયના ભાંગા નવગુણા કરીએ, એમ સર્વનો ગુણાકાર કરીને એનું અકય કીધે ૬૯૪૭

અર્થ—મતાંતરે નવશે પંચાણુ ઉદયના અને ૬૯૭૧ પ્રકૃતિના સમૂહે સંસારી જીવો મુંઝાયેલા જાણવા ॥ ૨૨ ॥

વિવેચન—અન્ય આચાર્યને મતે ભાંગાની સંખ્યા અને પદવૃંદની સંખ્યા કહે છે,—સ્વમતે બેને ઉદયે ૧૨ ભાંગા કહ્યા છે અને મતાંતરે બેને ઉદયે ચોવીશ ભાંગા કહ્યા છે, તે બાર ભાંગા પૂર્વોક્ત ૯૮૩ માંહે અધિકા કરીએ ત્યારે ૯૯૫ ભાંગા થાય, એટલા મોહનીય કર્મના ઉદયના વિકલ્પે કરીને સર્વ સંસારી જીવ મુંઝાઇ રહ્યા છે. ઇહાં અધિકા ૧૨ ભાંગા તે દ્વિકોદયના છે તે માટે બમણા કીધે ૨૪ થયા, તે પૂર્વોક્ત ૬૯૪૭ માંહે ભેળવીએ એટલે ૬૯૭૧ પદવૃંદ—પ્રકૃતિસંખ્યા થાય, એટલા મોહનીયના પદવૃંદે કરીને સર્વ સંસારી જીવ મુંઝાણા જાણવા. એ દશ પ્રમુખ ઉદય અને ઉદયના સર્વ ભાંગા તે જઘન્યથી એક સમયના અને ઉત્કૃષ્ટપણે અંતર્મુહૂર્ત્તના જાણવા, જે માટે જીવ ઉત્કૃષ્ટપણે પણ અંતર્મુહૂર્ત્તને અંતરે બંધસ્થાનકના ભેદથી તથા ગુણઠાણાના ભેદથી અથવા સ્વરૂપ થકી અવશ્ય અન્ય ઉદયે અન્ય ભંગાન્તરે જાય.[1] ॥ ૨૨ ॥

ઉદયસ્થાનેષુ	ચોવીશી	પદોનાં ચોવીશી	ભાંગા	પદવૃંદ
દશોદયે	૧	૧૦	૨૪	૨૪૦
નવોદયે	૬	૫૪	૧૪૪	૧૨૯૬
અષ્ટોદયે	૧૧	૮૮	૨૬૪	૨૧૧૨
સપ્તોદયે	૧૦	૭૦	૨૪૦	૧૬૮૦
ષડુદયે	૭	૪૨	૧૬૮	૧૦૦૮
પંચોદયે	૪	૨૦	૯૬	૪૮૦
ચતુરુદયે	૧	૪	૨૪	૯૬
દ્વિકોદયે			૧૨	૨૪
એકોદયે			૧૧	૧૧
ઐક્યે	૪૦	૨૮૮	૯૮૩	૬૯૪૭
મતાંતરે દ્વિકોદયે	૧	૨	[illegible]	૪૮
તથા ઐક્યં	૪૧	૨૯૦	૯૯૫	૬૯૭૧

અર્થઃ બાવીશ પ્રકૃતિના બંધે ત્રણજ સત્તાસ્થાનો હોય, એકવીશના બંધે અઠ્ઠાવીશ પ્રકૃતિનું એક સત્તાસ્થાન, સત્તરના બંધે છ સત્તાસ્થાન અને તેર તથા નવ પ્રકૃતિના બંધકને પાંચ પાંચ સત્તાસ્થાનો નિશ્ચયે હોય ॥ ૨૩ ॥

વિવેચન – હવે બંધસ્થાન ઉદયસ્થાનકનો સત્તાસ્થાનક સાથે સંવેધ કહે છે.—બાવીશને બંધે ૨૮, ૨૭, ૨૬, એ ત્રણ સત્તાસ્થાનક હોય તે આ પ્રમાણે—બાવીશનો બંધ મિથ્યાત્વીનેજ હોય, તેને ૪ ઉદય સ્થાનક હોય ૭, ૮, ૯, ૧૦ ત્યાં સાતને ૨૮ નું એકજ સત્તાસ્થાનક હોય, સાતનો ઉદય તો અનંતાનુબંધીને અભાવે હોય અને તે તો જેણે પૂર્વે સમ્યગ્દૃષ્ટિ થકે અનંતાનુબંધી ઉવેલીને પછી કાળાંતરે પરિણામવશે મિથ્યાત્વ પામ્યો થકો ફરીને મિથ્યાત્વપ્રત્યયિક અનંતાનુબંધી બાંધવા માંડે તે મિથ્યાદૃષ્ટિ બંધાવલિકા લગે અનંતાનુબંધિના ઉદયરહિત પામીએ, તેને નિશ્ચયે ૨૮ પ્રકૃતિની સત્તા હોય. આઠને ઉદયે ૨૮, ૨૭, ૨૬, એ ત્રણ સત્તાસ્થાનક હોય, ત્યાં અનંતાનુબંધીયા રહિત આઠના ઉદયે અઠ્ઠાવીશની જ સત્તા હોય અને અનંતાનુબંધીયા સહિત આઠના ઉદયને વિષે ત્રણ સત્તાસ્થાનક હોય, ત્યાં જ્યાં લગે સમ્યક્ત્વમોહનીય ઉવેલે નહીં ત્યાં લગે ૨૮ ની સત્તા હોય, સમ્યક્ત્વ ઉવેલ્યે ૨૭ ની સત્તા, મિશ્રમોહનીય ઉવેલ્યે ૨૬ ની સત્તા અથવા અનાદિ મિથ્યાત્વીને ૨૬ ની સત્તા હોય. એમજ નવને ઉદયે પણ ત્રણ સત્તાસ્થાનક કહેવા દશનો ઉદય તો અનંતાનુબંધિયા સહિત જ હોય, ત્યાં પણ ત્રણ સત્તાસ્થાનક તેમજ કહેવા એકવીશને બંધે એકજ ૨૮ નું સત્તાસ્થાનક હોય એકવીશનો બંધ તો સાસ્વાદને જ હોય, તે સાસ્વાદન સમ્યક્ત્વથી પડતાં હોય, તે માટે ત્રણ દર્શનમોહનીયની ત્યાં સત્તા હોય, એટલે ત્યાં ત્રણે ઉદયસ્થાનકે ૨૮ નું એક જ સત્તા

કરતો થકો તેને છેલ્લે શ્વાસે વર્ત્તતો કોઈક પૂર્વબદ્ધાયુ હોય તો કાળ પણ કરે, તે કાળ કરીને ચારે ગતિ માંહેલી કોઇપણ ગતિમાં [૨] જાય ત્યારે ૨૨ ની સત્તા ચારે ગતિએ પામીએ, ૨૧ ની સત્તા તો ક્ષાયિકનેજ હોય. એમ આઠને ઉદયે પણ એજ પાંચ સત્તાસ્થાનક કહેવાં. નવનો ઉદય અવિરત વેદક સમ્યક્ત્વીનેજ હોય તે માટે ૨૮, ૨૪, ૨૩, ૨૨ એ ચાર સત્તાસ્થાનક પૂર્વલીપરે કહેવાં.

તથા તેરને બંધે અને નવને બંધે પ્રત્યેકે પાંચ પાંચ સત્તાસ્થાનક હોય-૨૮, ૨૪, ૨૩, ૨૨, ૨૧. ત્યાં તેરના બંધકને ૫, ૬, ૭, ૮ એ ચાર ઉદયસ્થાનક હોય. તેરના બંધક તે દેશવિરતિ તિર્યંચ અને મનુષ્ય હોય. ત્યાં જે તિર્યંચ છે તેને ચારે ઉદયસ્થાનકે ૨૮, ૨૪ એ બેજ સત્તાસ્થાનક હોય; ત્યાં ૨૮ નું ઔપશમિક તથા વેદક સમ્યક્ત્વીને હોય. ત્યાં ઉપશમ સમ્યક્ત્વીને પ્રથમ સમ્યક્ત્વ ઉપજવાને કાળે અંતરકરણે વર્ત્તતો કોઇક દેશવિરતિ પણ પડિવજે, મનુષ્ય કોઇક સર્વવિરતિ પણ પડિવજે તેને હોય. અને ૨૪ નું તો અનંતાનુબંધી વિસંયોજ્યે વેદક સમ્યક્ત્વીનેજ હોય શેષ ૨૩, ૨૨, ૨૧ તો તિર્યંચને ન હોય, તે તો ક્ષાયિક સમ્યક્ત્વ પામતાંજ હોય અને ક્ષાયિક સમ્યક્ત્વ તો તિર્યંચ નવું ન પામે; મનુષ્યજ પામે તે માટે. મનુષ્યને પાંચને ઉદયે ૨૮, ૨૪, ૨૧ એ ત્રણ સત્તાસ્થાનક હોય છને ઉદયે અને સાતને ઉદયે પ્રત્યેકે પાંચ પાંચ સત્તાસ્થાનક હોય. આઠને ઉદયે ૨૮, ૨૪, ૨૩, ૨૨ એ ચારજ હોય તે અવિરત સમ્યગ્દૃષ્ટિને કહ્યાં તેમ ભાવવાં એમ નવના બંધક પ્રમત્ત અપ્રમત્ત મનુષ્યને પણ ચારને ઉદયે ૨૮, ૨૪, ૨૧ એ ત્રણ સત્તાસ્થાનક હોય. પાંચને ઉદયે અને છને ઉદયે પ્રત્યેકે પાંચ પાંચ સત્તાસ્થાનક હોય, સાતને ઉદયે ૨૮, ૨૪, ૨૩, ૨૨ એ ચાર સત્તાસ્થાનક હોય. ॥ ૪૩ ॥

---

[૨] ત્યાં જ્યાંને ક્ષાયિક સમ્યક્ત્વ પ્રાપ્ત કરવાનું કાર્ય પૂર્ણ કરે, મનુષ્ય
[૨] તિર્યંચમાં જાય તો અસંખ્યાત વર્ષના આયુષ્યવાળામાંજ જાય

पंचविहचउविहेसुं, छछक सेसेसु जाण पंचेव;
पत्तेअं पत्तेअं, चत्तारि अ वंधवुच्छेए ॥२४॥

पंचविह चउविहेसुं=પંચવિધ અને ચતુર્વિધ બંધને વિષે.
छ छक=છ છ સત્તાસ્થાનો
सेसेसु=બાકીના બંધસ્થાનને વિષે
जाण=જાણવા
पंचेव=પાંચજ સત્તાસ્થાન.
पत्तेअं पत्तेअं=દરેકને.
चत्तारि=ચાર સત્તાસ્થાન.
वंधवुच्छेए=બંધનાવ્યુચ્છેદે-બંધના અભાવે.

અર્થ-પંચવિધ અને ચતુર્વિધ બંધને વિષે છ છ સત્તાસ્થાનો અને બાકીનાં બંધસ્થાનને વિષે દરેકને પાંચજ સત્તાસ્થાન જાણવાં. બંધના વિચ્છેદે ચાર સત્તાસ્થાન હોય. ॥ ૨૪ ॥

હિષટ્ક સમકાળે ક્ષય કરે, અને જો સ્ત્રીવેદ ક્ષપકશ્રેણિ પ્રારંભે તો તે પૂર્વે નપુંસકવેદ ક્ષય કરે, ત્યાર પછી અંતર્મુહૂર્ત્તમાં સ્ત્રીવેદના ક્ષય સાથેજ પુરૂષવેદનો બંધ ઉદે, ત્યારપછી પુરૂષવેદ અને હાસ્યાદિષટ્ક સમકાળે ક્ષય કરે. જ્યાં લગે તે ક્ષય ન થાય ત્યાં લગે એ ઠામે ચતુર્વિધ બંધે વેદોદય રહિત એકોદયે વર્ત્તતાને અગ્યારનું સત્તાસ્થાનક પામીએ અને પુરૂષવેદ તથા હાસ્યાદિષટ્કના સમકાળે ક્ષય થયે થકે ચારનું સત્તાસ્થાનક હોય અને પુરૂષવેદી ક્ષપકશ્રેણિ પ્રારંભે તેને હાસ્યાદિષટ્કના ક્ષયની સાથેજ પુરૂષવેદનો બંધ ટળે ત્યારે તેને ચતુર્વિધ બંધકાળે પાંચ પ્રકૃતિનું સત્તાસ્થાનક પામીએ. તે પાંચની સત્તા બે સમયે ઊણી બે આવલિકા લગે વિદ્યમાન જાણવી, ત્યારપછી પુરૂષવેદ ક્ષય ગયે ચારની સત્તા હોય, તે પણ અંતર્મુહૂર્ત્ત લગે રહે, ચારને બંધે નપુંસકવેદી અને સ્ત્રીવેદી ક્ષપકને ૫ નું સત્તાસ્થાનક ન હોય અને પુરૂષવેદીને ૧૧ નું ન હોય પણ ત્રણ વેદે છએ સત્તાસ્થાનક હોય. તથા શેષ ત્રિવિધ, દ્વિવિધ અને એકવિધ એ ત્રણ બંધસ્થાનકને વિષે પ્રત્યેકે પાંચ પાંચ સત્તાસ્થાનક હોય ત્યાં પ્રથમ ત્રિવિધ બંધને વિષે ૨૮, ૨૪, ૨૧, ૪, ૩ એ પાંચ સત્તાસ્થાનક હોય; ત્યાં પુરલાં ૨૮, ૨૪, ૨૧, એ ત્રણ ઉપશમશ્રેણિએ હોય, શેષ ૪, ૩ એ બે ક્ષપકશ્રેણિએ હોય, તે આ પ્રમાણે—સંજ્વલન ક્રોધની પ્રથમ સ્થિતિ આવલિકા શેષ છતે તેનો બંધ ઉદય ઉદીરણા સમકાળે વ્યુચ્છેદ ગયે થકે માનાદિનો ત્રિવિધબંધ થયો ત્યારે સંજ્વલન ક્રોધની પ્રથમ સ્થિતિગત આવલિકા માત્ર અને બે સમયે ઊણી બે આવલિકા બંધાણા (બંધકાળ) મૂકીને અન્ય સર્વ ક્ષય ગયું, અને તે સત્તા પણ બે સમયે ઊણી બે આવલિકા માત્ર કાળે ક્ષય પામશે, જ્યાં લગે તે ક્ષય ન જાય ત્યાં લગે ત્રિવિધ બંધે ચાર પ્રકૃતિ સત્તાએ હોય. તેમાંથી સંજ્વલન ક્રોધ ક્ષય ગયે ત્રણની સત્તા હોય, તે અંતર્મુહૂર્ત્ત લગે જાણવી. હવે દ્વિવિધ બંધે ૨૮, ૨૪, ૨૧, ૩, ૨ એ પાંચ

સત્તાસ્થાનક હોય. ત્યાં ત્રણ પૂર્વલી પરે અને બે ક્ષપકશ્રેણિએ હોય. હવે એકવિધ બંધે ૨૮, ૨૪, ૨૧, ૨, ૧ એ પાંચ સત્તા-સ્થાન હોય તે માંહે ત્રણ પૂર્વલી પરે ઉપશમશ્રેણિએ ભાવવાં અને બે ક્ષપકશ્રેણિએ ભાવવાં, એ સર્વ હકીકત નવમે ગુણઠાણે વર્તતાને જાણવી. તથા બંધને વ્યુચ્છેદે—બંધને અભાવે સૂક્ષ્મ-સંપરાય ગુણઠાણે ૨૮, ૨૪, ૨૧, ૧ એ ચાર સત્તાસ્થાનક હોય ત્યાં ત્રણ પૂર્વલીપરે ઉપશમશ્રેણિએ કહેવાં અને એક સંજ્વલન લોભની સત્તા ક્ષપકશ્રેણિએ હોય, અને બંધ ઉદયને અભાવે પણ ઉપશાન્તમોહ ગુણઠાણે ૨૮, ૨૪, ૨૧ એ ત્રણ સત્તાસ્થાનક હોય તેની ભાવના પૂર્વવત્ જાણવી. ॥ ૪૨ ॥

मोहनीयकर्मणः बंधोदयसत्तास्थानभंगानां यंत्रम् ॥

गुण०	१० बंधस्थानेषु	भांगा	उदयस्थान		उदय चोवीशी		उदयभंगा		उदयपदानि		उदयपदवृंदसंख्या		सत्तास्थानानि	
१	२२ बंधे	६	७		१	८	२४	१९२	७	६८	१६८	१६३२	१	२८
			८	४	३		७२		२४		५७६		३	२८,२७,२६
			९		३		७२		२७		६४८		३	२८,२७,२६
			१०		१		२४		१०		२४०		३	२८,२७ २६
२	२१ बंधे	४	७		१	४	२४	९६	७	३२	१६८	७६८	१	२८
			८	३	२		४८		१६		३८४		१	२८
			९		१		२४		९		२१६		१	२८
३	१७ बंधे	२	६		१	१२	२४	२८८	६	९२	१४४	१२०८	३	२८।२४।२१
४			७	४	४		९६		२८		६७२		६	२८,२७,२४,२३,२२,२१
			८		५		१२०		४०		९६०		६	,,
			९		२		४८		१८		४३२		५	२८,२७ २४,२३,२२
५	१३ बंधे	२	५	४	१	८	२४	१९२	५	५२	१२०	१२४८	३	२८।२४।२१
			६		३		७२		१८		४३२		५	२८,२४,२३ २२,२१

			૭		૩	૭૨	૨૧	૫૭૪		૫	૨૮,૨૫,૨૪,૨૨,૨૧
			૮		૧	૨૫		૧૯૨		૪	૨૮,૨૫,૨૩,૨૨
૬	૯ ગોર	૪	૫	૫	૧ ૮	૨૫ ૧૯૨	૫ ૫૫	૯૭	૧૯૮૭	૪	૨૮,૨૫,૨૨
૭			૬		૪	૭૨	૨૧	૩૬૦		૫	૨૮,૨૫,૨૩,૨૪,૨૨
૮			૭		૩	૭૫	૧૮	૪૩૨		૫	૨૮,૨૫,૨૩,૨૨,૨૧
			૭		૧	૨૫	૭	૧૭૮		૪	૨૮,૨૪,૨૩,૨૨
૯	૫ ગોર	૧	૨	૧		૧૨		૨૫	૨૫	૪	૨૮,૨૫,૨૨,૧૭,૧૧,૧૧
૯	૪ ગોર	૧	૧			૪		૪	૪	૪	૨૮,૨૪,૨૨,૧૬,૧,૧
૯	૩ ગોર	૧	૧			૩		૩	૩	૫	૨૮,૨૫,૨૨,૧૧,૩
૯	૨ ગોર	૧	૧			૨		૨	૨	૫	૨૮,૨૨,૨૧,૩,૨
૯	૧ ગોર	૧	૧			૧		૧	૧	૫	૨૮,૨૫,૨૧,૨,૧
૧૦	૦	૮	૧			૧		૧	૧	૪	૨૮,૨૪,૨૨,૧
૧૧	૦	૦	૦	૦		૦		૦	૦	૩	૨૮,૨૪,૨૧
	[illegible]	૨૧		૨૫	૫૮૦ ૫૫૧	૭,૮૩ ૧૧૫	૨૮૮ ૬૬૦		૭૫,૯૧૭ ૭૦૧	૧૦૧	

અર્થ-ત્રેવીશ વગેરે બંધસ્થાન આશ્રયીને અનુક્રમે ચાર, પચીશ, સોળ. નવ, બાણુશેં અડતાળીશ (૯૨૪૮), છેંતાલીશશેં એકતાળીશ (૪૬૪૧), એક અને એક એટલા બંધના ભાંગા જાણવા. ॥ ૨૯ ॥

વિવેચન:-હવે કયા બંધસ્થાનકે કેટલા ભાંગા સર્વ સંખ્યાએ થાય તે કહે છે-અપર્યાપ્ત એકેંદ્રિય પ્રાયોગ્ય ત્રેવીશને બંધે ચાર ભાંગા હોય. પચીશને બંધે એકેંદ્રિય યોગ્ય ૨૦, બેઇંદ્રિય યોગ્ય

	बंधस्थानक ८	भंगा १३९४५	आगामिभवप्रायोग्या.	तेषां बंधकाः
१	२३	४	अपर्याप्तैकेंद्रियप्रायोग्य४	तिर्यग्मनुष्याः ४
२	२५	२५	एकें २० बे०१, ते०१, च०१,प० ति०१. म०१	तिर्यग्मनुष्याः २५. देवाः ८
३	२६	१६	पर्याप्तैकेंद्रियप्रायोग्य १६	तिर्यग्मनुष्यदेवाः १६
४	२८	९	देव प्रायोग्य ८, नरक प्रायो० १	पचेंद्रियतिर्यग्मनुष्याः ९.
५	२९	९२४८	बे०८,ते०८ च०८, पं० ति०४६०८,म०४६०८ दे० ८.	ति९२४० म९२४८ दे९२१६ ना९२१६,
६	३०	४६४१	बे०८, ते०८, च०८, पं० ति०४६०८म०८ दे०१.	ति४६३२ म४६३३ दे४६१६ ना४६१६
७	३१	१	देवप्रायोग्य १	मनुष्या एव १
८	१	१	अप्रायोग्य १	मनुष्या एव १

નવ અને આઠ પ્રકૃતિનાં એમ નામકર્મનાં ઉદયસ્થાનો [બાર] હોય. ॥ ૨૮ ॥

વિવેચન—વીશનું ઉદયસ્થાનક ૧, એકવીશ પ્રકૃતિનું ઉદયસ્થાનક ૨, ચોવીશ થકી માંડીને એકેકે અધિકાં નિરંતર એકત્રીશ લગે આઠ ઉદયસ્થાનક હોય, તે આ પ્રમાણે–ચોવીશનું ૩, પચીશનું ૪, છવીશનું ૫, સત્તાવીશનું ૬, અઠ્ઠાવીશનું ૭, ઓગણત્રીશનું ૮, ત્રીશનું ૯, એકત્રીશનું ૧૦, નવપ્રકૃતિનું ૧૧, અને આઠ પ્રકૃતિનું ૧૨, એ બાર નામકર્મનાં उदयस्थानक હોય

નામકર્મનાં બાર ઉદયસ્થાન છે તે માંહે એકેંદ્રિયને ૨૧, ૨૪, ૨૫, ૨૬, ૨૭, એ પાંચ ઉદયસ્થાનક હોય ત્યાં તૈજસ ૧, કાર્મણ ૨, અગુરૂલઘુ ૩, સ્થિર ૪, અસ્થિર ૫, શુભ ૬, અશુભ ૭, વર્ણચતુષ્ક ૧૧ અને નિર્માણ ૧૨, એ બાર પ્રકૃતિ તેરમા ગુણઠાણાલગે ઉદય આશ્રયીને સર્વને હોય તે માટે ધ્રુવોદયી છે. અને તિર્યંચદ્વિક ૧૪, સ્થાવર ૧૫ એકેંદ્રિયજાતિ ૧૬, બાદર સૂક્ષ્મ માંહેથી એક ૧૭, પર્યાપ્ત અપર્યાપ્તમાંથી એક ૧૮, દુર્ભગ ૧૯, અનાદેય ૨૦ અને યશ અયશ માંહેથી એક ૨૧, એ એકવીશનું ઉદયસ્થાનક ભવને અપાંતરાલે વર્ત્તતા એકેંદ્રિયને હોય ઇહાં ભાંગા ૫ ઉપજે, તે આ પ્રમાણે–બાદર પર્યાપ્તા ૧, અપર્યાપ્તા ૨, સૂક્ષ્મ અપર્યાપ્તા ૩; પર્યાપ્તા ૪, એ ચારે અયશ સહિત કહેવા અને એ ચાર માંહેલો એક બાદર પર્યાપ્તો તે યશ સહિત પણ કહેવો ૫. એ પાંચ ભાંગા જાણવા ઇહાં જે આગળ પોતાને યોગ્ય સર્વ પર્યાપ્તિ પૂરી કરશે તેને યોગ્યપણે લબ્ધિ આશ્રયીને ભવાંતરાલે પણ પર્યાપ્તો કહીએ ઇહાં લબ્ધિપર્યાપ્તાનોજ વિવક્ષા જાણવી. ત્યાર પછી તે શરીરસ્થને ૨૧ માંહે ઔદારિક ૧, હુંડક ૨, ઉપઘાત ૩, પ્રત્યેક સાધારણ માંહેલી એક ૪, એ ચાર ભેળવીએ અને તિર્યંચની આનુપૂર્વી કાઢીએ ત્યારે ૨૪ નો ઉદય હોય ઇહાં પૂર્વોક્ત ૫ ભાંગાને પ્રત્યેક સાધારણ સાથે બે ગુણા કર્યે ૧૦ થાય. અને વાઉકાયને વૈક્રિય કરતાં ઔદારિકને ઠામે વૈક્રિય કહીએ, ત્યારે તેને ૨૪ નો ઉદય હોય ઇહાં કેવળ બાદર, પર્યાપ્ત, પ્રત્યેક, અયશ

અપાંતરાલ ગતિએ વર્તતા બેઇંદ્રિયને પામીએ, ઇહાં ભાંગા ૩ હોય. અપર્યાપ્તાને ઉદયે વર્ત્તતાને અયશ સાથે ૧ ભાંગો, પર્યાપ્તાને ઉદયે વર્ત્તતાને યશ અયશ સાથે બે ભાંગા એમ ૩ ભાંગા હોય. તે પછી તેજ શરીરસ્થને ઔદારિકદ્વિક ૨, હુંડક સંસ્થાન ૩, છેવઠું સંઘયણ ૪, ઉપઘાત ૫, પ્રત્યેક ૬, એ છ ૨૧ માંહે ભેળવીએ અને તિર્યંચાનુપૂર્વી કાઢીએ ત્યારે ૨૬ ના ઉદય હોય. ત્યાં પણ ભાંગા ૩ પૂર્વલીપેરે હોય. તે પછી શરીરપર્યાપ્તિએ પર્યાપ્તાને અપ્રશસ્ત વિહાયોગતિ ૧, પરાઘાત ૨, એ બે ૨૬ માંહે ભેળવ્યે ૨૮ ના ઉદય હોય ઇહાં યશ અયશે કરીને ૨ ભાંગા થાય તે પછી શ્વાસોચ્છવાસ પર્યાપ્તિએ પર્યાપ્તાને ૨૮ માંહે ઉચ્છવાસ ભેળવ્યે ૨૯ ના ઉદય હોય ઇહાં પણ તેજ બે ભાંગા થાય અથવા શરીરપર્યાપ્તિએ પર્યાપ્તાને ઉચ્છવાસને અનુદયે અને ઉદ્યોતને ઉદયે ૨૯ ના ઉદય હોય, ઇહાં પણ તેજ બે ભાંગા થાય. એમ ૨૯ ને ઉદયે ૪ ભાંગા થાય. તે પછી ઉચ્છવાસ સહિત ૨૯ માંહે સુસ્વર દુસ્વર માંહેલી એક ભેળવ્યે ૩૦ ના ઉદય થાય ઇહાં સુસ્વર દુઃસ્વરે અને યશ અયશે ભાંગા ૪, અથવા પ્રાણાપાન પર્યાપ્તિએ પર્યાપ્તાને સ્વરને અનુદયે અને ઉદ્યોતને ઉદયે ૩૦ ના ઉદય હોય: ઇહાં યશ અયશે ભાંગા ૨, એમ સર્વ મળી ૩૦ ને ઉદયે ભાંગા ૬ થાય. તે પછી ભાષાપર્યાપ્તિએ પર્યાપ્તાને ૩૦ માંહે ઉદ્યોતને ભેળવ્યે ૩૧ ના ઉદય હોય. ત્યાં યશ અયશે અને સુસ્વર દુઃસ્વરે ભાંગા ૪ થાય, એમ સર્વ મળીને છએ ઉદયસ્થાનકે થઇને બેઇંદ્રિયને વિષે ૨૨ ભાંગા થાય. એમ તેઇંદ્રિય અને ચઉરિંદ્રિયને પણ પ્રત્યેકે છ છ ઉદયસ્થાનકે ૨૨ ભાંગા હોય. એમ સર્વ મળીને વિકલેંદ્રિય માંહે ૬૬ ભાંગા હોય.

હવે સામાન્ય પંચેંદ્રિયતિર્યંચને ૬ ઉદયસ્થાનક હોય, તે આ પ્રમાણે-૨૧, ૨૬, ૨૮, ૨૯, ૩૦, ૩૧ ત્યાં બાર ધ્રુવોદયી ૧૨, તિર્યંચદ્વિક ૧૪, પંચેંદ્રિય જાતિ ૧૫, ત્રસ ૧૬, બાદર ૧૭, પર્યાપ્ત અપર્યાપ્ત માંહેલી એક ૧૮, સુભગ દુર્ભગ માંહેલી એક ૧૯, આદેય અનાદેય માંહેલી એક ૨૦, યશ અયશ માંહેલી એક ૨૧, એ ૨૧ નું ઉદયસ્થાનક ભવને અપાંતરાલે વર્તતા પંચેંદ્રિય તિર્યંચને જાણવું. ઇહાં પર્યાપ્તનામને ઉદયે વર્ત્તતાને સુભગ દુર્ભગે, આદેય અનાદેયે અને યશ અયશે કરીને ૮ ભાંગા થાય, અને

હોય. તે આ પ્રમાણે-૨૫, ૨૭, ૨૮, ૨૯, ૩૦ ત્યાં પૂર્વોક્ત પંચેં-દ્રિય તિર્યંચ યોગ્ય ૨૧ માંહે વૈક્રિયદ્વિક ૨, સમચતુરસ્ત્ર સંસ્થાન ૩, ઉપઘાત ૪, પ્રત્યેક ૫, એ પાંચ પ્રકૃતિઓ ભેળવીએ અને તિર્યગાનુપૂર્વી કાઢીએ ત્યારે ૨૫ નો ઉદય થાય ઇહાં સુભગ દુર્ભગ, આદેય અનાદેય અને યશ અયશે ગણતાં ૮ ભાંગા થાય તે પછી શરીરપર્યાપ્તાને પરાઘાત અને પ્રશસ્ત વિહાયોગતિ એ બે ભેળવ્યે ૨૭ નું ઉદયસ્થાનક થાય ત્યાં પણ ભાંગા ૮ પૂર્વવત્ હોય. તે પછી પ્રાણાપાને પર્યાપ્તાને ઉચ્છવાસ ભેળવ્યે ૨૮ નું ઉદયસ્થાનક થાય, ઇહાં પણ ૮ ભાંગા પૂર્વવત્ હોય. અથવા શરીર પર્યાપ્તિએ પર્યાપ્તાને ઉચ્છવાસને અનુદયે અને ઉદ્યોતને ઉદયે ૨૮ નો ઉદય હોય, ત્યાં પણ ૮ ભાંગા પૂર્વવત્ હોય, સર્વ મળીને ૨૮ ને ઉદયે ૧૬ ભાંગા થાય. તે ભાષાપર્યાપ્તિએ પર્યાપ્તાને ઉચ્છવાસ સહિત ૨૮ માંહે સુસ્વર ભેળવ્યે ૨૯ નો ઉદય હોય, ત્યાં પણ ૮ ભાંગા, અથવા પ્રાણાપાને પર્યાપ્તાને સ્વરને અનુદયે અને ઉદ્યોતને ઉદયે ૨૯ નો ઉદય હોય, ત્યાં પણ ૮ ભાંગા, બંને મળીને ૨૯ને ઉદયે ૧૬ ભાંગા હોય. તે સ્વર સહિત ૨૯ માંહે ઉદ્યોત ભેળવ્યે ૩૦ નો ઉદય થાય ત્યાં પણ ભાંગા ૮ હોય સર્વ સંખ્યાએ વૈક્રિય કરતાં તિર્યંચને ૫૬ ભાંગા થાય એટલે સર્વ પંચેદ્રિય તિર્યંચને ૪૯૬૨ ભાંગા થાય. એકેંદ્રિયાદિ સર્વ તિર્યંચગતિ માંહે ૫૦૭૦ ભાંગા ઉપજે

હવે ાન્ય મનુષ્યને પાંચ ઉદયસ્થાનક હોય, તે આ પ્રમાણે-૨૧, ૨૬, ૨૮, ૨૯, ૩૦ એ સર્વ જેમ પૂર્વે પંચેંદ્રિય તિર્યંચને કહ્યાં તેમ કહેવાં. ૨૯ અને ૩૦ ઉદ્યોત રહિત કહેવા ત્યાં ૨૯ ના ભાંગા ૫૭૬ અને ૩૦ ના ભાંગા ૧૧૫૨; વૈક્રિયાહારક સંયત ટાળીને શેષ મનુષ્યને ઉદ્યોતનો ઉદય ન હોય. સર્વ સંખ્યાએ પ્રાકૃત [સામાન્ય] મનુષ્યને ૫ ઉદયસ્થાનકે થઇને ૨૬૦૨ ભાંગા હોય. વૈક્રિય કરતાં મનુષ્યને ૫ ઉદયસ્થાનક હોય-૨૫. ૨૭, ૨૮, ૨૯, ૩૦. ત્યાં મનુષ્યગતિ ૧, પંચેંદ્રિય જાતિ ૨, વૈક્રિયદ્વિક ૪, સમચતુરસ્ત્ર સંસ્થાન ૫, ઉપઘાત ૬, ત્રસ ૭, બાદર ૮, પર્યાપ્ત ૯, પ્રત્યેક ૧૦, સુભગ દુર્ભગ માંહેલી એક ૧૧, આદેય અનાદેય માંહેલી એક ૧૨, યશ અયશ માંહેલી એક ૧૩, અને બાર

ધ્રુવોદયી ૨૫, એ ૨૫નું ઉદયસ્થાનક વૈક્રિયના પ્રારંભકાળે હોય. ઇહાં સુભગ દુર્ભગ, આદેય અનાદેય અને યશ અયશ ગણતાં ભાંગા ૮ હોય. દેશવિરતિ અને પ્રમત્તસંયત વૈક્રિય કરનારને સર્વ પ્રશસ્ત પ્રકૃતિનોજ ઉદય હોય તે માટે ભાંગો ૧ અંતર્ગત જાણવો. તે પછી શરીર પર્યાપ્તિએ પર્યાપ્તાને પરાઘાત અને પ્રશસ્ત વિહાયોગતિ ભેળવ્યે ૨૭ નો ઉદય હોય, ત્યાં પણ તેમજ ભાંગા ૮ હોય, તે પછી પ્રાણાપાને પર્યાપ્તાને ઉચ્છ્વાસ ભેળવ્યે ૨૮નો ઉદય હોય, ત્યાં પણ તેમજ ૮ ભાંગા થાય, અથવા સંયત ઉત્તરવૈક્રિય કરતાને શરીર પર્યાપ્તિએ પર્યાપ્તને ઉચ્છ્વાસને અનુદયે અને ઉદ્યોતને ઉદયે ૨૮ નો ઉદય થાય, ત્યાં એકજ ભાગો હોય સંયતને દુર્ભગ અનાદેય અને અયશનો ઉદય ન હોય બન્ને મળીને ૨૮ ને ઉદયે ૯ ભાંગા હોય. ભાષા પર્યાપ્તિએ પર્યાપ્તને ઉચ્છ્વાસ સહિત ૨૮ માંહે સુસ્વર ભેળવ્યે ૨૯નો ઉદય થાય, ત્યાં પણ ભાંગા ૮ થાય, અથવા સંયતને સ્વરને અનુદયે અને ઉદ્યોતને ઉદયે ૨૯ નો ઉદય હોય, ત્યાં ભાંગો ૧ હોય. બે મળીને ૨૯ ને ઉદયે ૯ ભાંગા હોય પર્યાપ્તાને સુસ્વર સહિત ૨૯ માંહે ઉદ્યોત ભેળવ્યે ૩૦ નો ઉદય હોય, ત્યાં એક ભાંગો પૂર્વવત્ હોય, સર્વ સંખ્યાએ વૈક્રિય મનુષ્યને ૫ ઉદયસ્થાનકે થઇને ૩૫ ભાંગા હોય આહારકશરીર કરતાં સંયતને ૫ ઉદયસ્થાનક હોય ૨૫, ૨૭, ૨૮, ૨૯, ૩૦. ત્યાં ૨૫ તો વૈક્રિય કરતા મનુષ્યને કહી તેજ જાણવી. વૈક્રિયદ્વિકને ઠામે આહારકદ્વિક કહેવુ. ઇહાં કેવળ પ્રશસ્ત પ્રકૃતિ હોય. સયતને દુર્ભગ અનાદેય અને અયશનો ઉદય ન હોય તે માટે ભાંગો ૧, તે પછી શરીરપર્યાપ્તને પરાઘાત અને પ્રશસ્ત વિહાયોગતિ ભેળવ્યે ૨૭ નો ઉદય હોય, ઈહાં પણ પૂર્વલીપેરે ૧ ભાંગો. તે પછી પ્રાણાપાને પર્યાપ્તને ઉચ્છ્વાસ ભેળવ્યે ૨૮ નો ઉદય, ત્યાં પણ ૧ ભાંગો. અથવા શરીરપર્યાપ્તને ઉચ્છ્વાસને અનુદયે અને ઉદ્યોતને ઉદયે ૨૮ નો ઉદય હોય, ઈહાં પણ ૧ ભાગો એમ ૨૮ ને ઉદયે ૨ ભાંગા. તે પછી ભાષાપર્યાપ્તાને ઉચ્છ્વાસ સહિત ૨૮ માંહે સુસ્વર ભેળવ્યે ૨૯ નો ઉદય હોય, ઇહાં પણ ૧ ભાંગો, અથવા પ્રાણાપાને પર્યાપ્તને સુસ્વરને અનુદયે અને ઉદ્યોતને ઉદયે ૨૯નો ઉદય હોય ઇહાં પણ ૧ ભાંગો. એમ ૨૯ને ઉદયે ૨ ભાંગા. તે પછી ભાષા

પર્યાપ્તને સુસ્વર સહિત ૨૯ માંહે ઉદ્યોત ભેળવ્યે ૩૦ નો ઉદય; ઈહાં પણ ૧ ભાંગો સર્વ મળીને આહારકશરીરી મનુષ્યને ૫ ઉદયસ્થાનકે થઇને ૭ ભાંગા ઉપજે કેવળી મનુષ્યને ૧૦ ઉદય સ્થાનક હોય તે આ પ્રમાણે-૨૦, ૨૧, ૨૬, ૨૭, ૨૮, ૨૯, ૩૦, ૩૧, ૯, ૮. ત્યાં મનુષ્યગતિ ૧, ૫ચેંદ્રિયજાતિ ૨, ત્રસ ૩, બાદર ૪, પર્યાપ્ત ૫, સુભગ ૬, આદેય ૭, યશ.કીર્તિ ૮. બાર ધ્રુવોદયી ૨૦, એ વીશ પ્રકૃતિનો ઉદય અતીર્થંકર કેવલીને કેવલીસમુદ્દ્ઘાતે કાર્મણ કાયયોગે વર્તતાં જાણવો ત્યાં ભાંગો ૧ તીર્થંકરને જિન-નામ ભેળવ્યે ૨૧ નો ઉદય, ઇહાં પણ ભાંગો ૧ એ તીર્થંકરને કેવળીસમુદ્દ્ઘાતે કાર્મણ કાયયોગે વર્તતાં હોય તે વીશ માંહે ઔદારિકદ્વિક ૨, ૭ માંહેલું એક સંસ્થાન ૩, વજ્રઋષભનારાચ સંઘયણ ૪, ઉપઘાત ૫, પ્રત્યેક ૬, એ ૭ ભેળવ્યે ૨૬ નો ઉદય, એ અતીર્થંકર કેવળીને કેવળીસમુદ્દ્ઘાતે ઔદારિકમિશ્ર કાયયોગે વર્તતાં હોય ઇહાં ૭ સંસ્થાને ૭ ભાંગા હોય પણ તે સામાન્ય મનુષ્યને પણ હોય છે, તે માટે પૃથક્ ન ગણીએ એજ ૨૬ ને તીર્થંકરનામ સહિત કરતાં ૨૭ નો ઉદય તીર્થંકર કેવલીને કેવળી સમુદ્દ્ઘાતે ઔદારિકમિશ્ર કાયયોગે વર્તતાં હોય, ત્યાં સંસ્થાન સમચતુરસ્રજ હોય, તે માટે ભાંગો ૧ જ હોય તથા તે ૨૬ માંહે પરાઘાત ૧, ઉચ્છ્વાસ ૨, બે વિહાયોગતિ માંહેલી એક ૩, બે સ્વર માંહેલો એક ૪, એ ચાર ભેળવ્યે ૩૦ નો ઉદય અતી-ર્થંકર સયોગિકેવલી ઔદારિકકાયયોગે વર્તતાને હોય, ઇહાં ૭ સંસ્થાનને બે વિહાયોગતિએ અને સુસ્વર દુસ્વરે ગુણતાં ૨૪ ભાંગા થાય, તે સામાન્ય મનુષ્યને ઉદયસ્થાનકે પણ પામીએ તે માટે પૃથક્ ન ગણીએ. એ ૩૦ ને જિનનામ સહિત કરતાં ૩૧ નો ઉદય તીર્થંકર સયોગી કેવળી ઔદારિકકાયયોગે વર્તતાને જાણવો ઈહાં સમચતુરસ્ર સંસ્થાન, પ્રશસ્ત વિહાયોગતિ અને સુસ્વરનોજ ઉદય હોય, તે માટે ભાંગો ૧ જ હોય. એ ૩૧ માંહેથી વચનયોગ રૂંધ્યે ૩૦ નો ઉદય તીર્થંકરને હોય, ભાંગો ૧. તેમાંથી ઉચ્છ્વાસ રૂંધ્યે ૨૯ નો ઉદય તીર્થંકરને હોય તેનો ભાંગો ૧. અતીર્થંકર કેવલીને પૂર્વોક્ત ૩૦ માંહેથી વચનયોગ રૂંધ્યે ૨૯ નો ઉદય, ઇહાં પણ ૭ સંસ્થાન અને બે વિહાયોગતિએ ૧૨ ભાંગા

થાય, પણ એ પૃથક્ ગણવા નહીં. તથા તે ૨૯ માંહેથી ઉચ્છ્વાસનો રોધ કર્યે ૨૮ નું ઉદયસ્થાનક અતીર્થંકર કેવલી આશ્રયી જાણવું. ત્યાં ભાંગા ૧૨ થાય તથા મનુષ્યગતિ ૧, પંચેંદ્રિયજાતિ ૨, ત્રસ ૩, બાદર ૪, પર્યાપ્ત ૫, સુભગ ૬, આદેય ૭, યશકીર્તિ ૮, અને તીર્થંકર નામ ૯, એ નવનો ઉદય તીર્થંકર અયોગી કેવળીને ચરમ સમયે વર્ત્તતાં હોય, ભાંગો ૧. તેજ ૯ માંથી અતીર્થંકરને તીર્થંકરનામ વિના ૮ નો ઉદય હોય, ભાંગો ૧ ઇહાં કેવળીનાં ૧૦ ઉદયસ્થાનક માંહે ભાંગા ૬૨ થાય, પણ ૨૦, ૨૧, ૨૬, ૨૭, ૨૯, ૩૦, ૯, ૮ એ આઠ સ્થાનકનો પ્રત્યેકે એકેક ભાંગો લેવો ત્યાં ૨૦ ને ૮ ના અતીર્થંકરના ભાંગા અને શેષ ૬ ઉદયસ્થાનકના તીર્થંકરના એકેકા ભાંગા લેવા; એમ ૮ ભાંગા લેવા શેષ ૫૪ ભાંગા તો સામાન્ય મનુષ્યના ભાંગા માંહે અંતર્ભૂત છે, તે માટે પૃથક્ ન ગ્રહણ કરવા સર્વ સંખ્યાએ સર્વ મનુષ્યના ઉદયભાંગા ૨૬૫૨ થાય.

દેવતાને ઉદયસ્થાનક ૬ હોય, તે આ પ્રમાણે-૨૧, ૨૫, ૨૭, ૨૮, ૨૯, ૩૦. ત્યાં દેવદ્વિક ૨, પંચેન્દ્રિય જાતિ ૩, ત્રસ ૪, બાદર ૫, પર્યાપ્ત ૬, સુભગ દુર્ભગ માંહેલી એક ૭, આદેય અનાદેય માંહેલી એક ૮, યશ અયશ માંહેલી એક ૯ અને બાર ધ્રુવોદયી ૨૧; એ એકવીશનું ઉદયસ્થાનક ભવને અપાંતરાલ ગતિએ વર્ત્તતાને હોય, ત્યાં સુભગ દુર્ભગ, આદેય અનાદેય અને યશ અયશ સાથે ભાંગા ૮ થાય. ઇહાં દુર્ભગ, અનાદેય અને અયશનો ઉદય તે પિશાચાદિકને જાણવો. તે પછી શરીરસ્થને ૨૧ માંહે વૈક્રિયદ્વિક ૨, ઉપઘાત ૩, પ્રત્યેક ૪, સમચતુરસ્ર ૫, એ પાંચ ભેળવ્યે અને દેવાનુપૂર્વી કાઢયે ૨૫ નો ઉદય હોય; ત્યાં પણ તેમજ ૮ ભાંગા જાણવા. તે પછી શરીરપર્યાપ્તને પરાઘાત, પ્રશસ્ત વિહાયોગતિ, એ બે ભેળવ્યે ૨૭ નો ઉદય હોય, ત્યા પણ ભાંગા ૮ હોય દેવતાને અપ્રશસ્ત વિહાયોગતિનો ઉદય ન હોય. તે પછી પ્રાણાપાનપર્યાપ્તને ઉચ્છ્વાસ ભેળવ્યે ૨૮ નો ઉદય હોય, ત્યાં પણ ૮ ભાંગા. અથવા શરીરપર્યાપ્તને ઉચ્છ્વાસને અનુદયે અને ઉદ્યોતને ઉદયે ૨૮ નો ઉદય, ત્યાં પણ ૮ ભાંગા. બે મળીને ૨૮ ને ઉદયે ૧૬ ભાંગા હોય. તે પછી ભાષાપર્યાપ્તને સુસ્વર

ભેળવ્યે ૨૯ નો ઉદય, ઇહાં પણ ૮ ભાંગા; દેવતાને દુઃસ્વરનો ઉદય ન હોય, અથવા પ્રાણાપાનપર્યાપ્તિને સુસ્વરને અનુદયે અને ઉદ્યોતને ઉદયે ૨૯ નો ઉદય, ઇહાં પણ ભાંગા ૮. ઉત્તર વૈક્રિય કરતાં દેવતાને ઉદ્યોતનો ઉદય પામીએ. બે મળીને ૨૯ ને ઉદયે ૧૬ ભાંગા થાય. તે પછી ભાષાપર્યાપ્તિને સુસ્વર સહિત ૨૯ માંહે ઉદ્યોત ભેળવ્યે ૩૦ નો ઉદય, ઇહાં પણ ભાંગા ૮ પૂર્વવત્ હોય, એ છએ ઉદયસ્થાનકે થઇને સર્વ મળી દેવતાને ભાંગા ૬૪ ઉપજે.

હવે નારકોને ઉદયસ્થાનક ૫ હોય તે આ પ્રમાણે—૨૧ ૨૫, ૨૭, ૨૮, ૨૯ ત્યાં નરકદ્વિક ૨, પંચેંદ્રિય જાતિ ૩, ત્રસ ૪, બાદર ૫, પર્યાપ્ત ૬, દુર્ભગ ૭, અનાદેય ૮, અયશ કીર્તિ ૯, ધ્રુવોદયી બાર ૨૧. એ ૨૧ નો ઉદય ભવાપાંતરાલ ગતિએ વર્ત્તતાને હોય, ત્યાં ભાંગો ૧. નારકીને પરાવર્ત્તમાન પ્રકૃતિ માંહેલી સર્વ અશુભ પ્રકૃતિજ ઉદયે હોય તે માટે તે પછી શરીરસ્થને વૈક્રિયદ્વિક ૨, હુંડ સંસ્થાન ૩, ઉપઘાત ૪, પ્રત્યેક ૫, એ પાંચ ભેળવીએ અને નરકાનુપૂર્વી કાઢીએ ત્યારે ૨૫ નો ઉદય હોય ત્યાં ભાંગો ૧ તે પછી શરીરપર્યાપ્તિને પરાઘાત ૧, અપ્રશસ્ત વિહાયોગતિ ૨, ભેળવ્યે ૨૭ નો ઉદય હોય ત્યાં ભાંગો ૧ તે પછી પ્રાણાપાનપર્યાપ્તિને ઉચ્છ્વાસ ભેળવ્યે ૨૮ નો ઉદય હોય, ત્યાં ભાગો ૧. તે પછી ભાષાપર્યાપ્તિને દુઃસ્વરને ઉદયે ૨૯ નું ઉદય સ્થાનક થાય, ત્યાં ભાંગો ૧. એ પાંચે ઉદયસ્થાનકે થઇને નારકીને ભાંગા ૫ ઉપજે. ચારે ગતિના સર્વ થઇને ૭૭૯૧ ઉદય ભાંગા થાય. ॥ ૨૮. ॥

ઉદયસ્થાને ભાંગા

૨૦ ૨૧ ૨૪ ૨૫ ૨૬ ૨૭

इक्क बिआलिक्कारस, तित्तीसा छस्सयाणि तित्तीसा,

२८

रससत्तरससयाण--हिगाणिबिपंचसीईहिं ॥२९॥

३० ३१
अउणत्तीरि ारस, सयाणिहिअ सत्तरपंच ट्ठीहिं,
९ ८ १२ ७७९१
इक्किक्कगं च वीसा, दट्ठुदयंते सुउदयविही ॥३०॥

इक्क=એક.
बि- लिक्कारस=બહેંતાળીશ, અગ્યાર
तित्तीसा=તેત્રીશ
छस्सयाणि=છશે.
बारससत्तरससयाणहिगाणि=બારશેં અને સત્તરશેં અધિક
बिपंचसीइहिं=બે અને પંચાશીએ [૧૨૦૨-૧૭૮૫].

अउणत्तीसिक्कारससयाणिहिअ=ઓગણત્રીશશેં અને અગ્યારશેં અધિક.
सत्तर पंचसट्ठीहिं=સત્તર અને પાંસઠે [૨૯૧૭-૧૧૬૫]
इक्किक्कगं=એક, એક.
वीसाइट्ठुदयंतेसु=વીશ પ્રકૃતિના ઉદયસ્થાનથી આઠ પ્રકૃતિના ઉદયસ્થાન સુધી
उदयविही=ઉદયના ભાંગા.

अर्थ—વીશ પ્રકૃતિના ઉદયસ્થાનથી માંડીને આઠ પ્રકૃતિના ઉદયસ્થાન સુધી અનુક્રમે ૧, ૪૨, ૧૧, ૩૩, ૬૦૦, ૩૩, ૧૨૦૨, ૧૭૮૫, ૨૯૧૭, ૧૧૬૫, ૧ અને ૧ ઉદયના ભાંગા થાય છે. ॥ ૨૯–૩૦ ॥

विवेचन—હવે કયા ઉદયસ્થાનકે કેટલા ભાંગા પામીયે? તે કહે છે.

વીશને ઉદયસ્થાનકે એક ભાંગો કેવળીનો હોય ૨૧ ને ઉદયે બેંતાળીશ ભાંગા હોય, ત્યાં એકેંદ્રિયના ૫, વિકલેંદ્રિયના ૯, પંચેંદ્રિય તિર્યંચના ૯, મનુષ્યના ૯, તીર્થંકરનો ૧, દેવતાના ૮, નારકીનો ૧, એવં ૪૨ ચોવીશને ઉદયે અગ્યાર ભાંગા એકેંદ્રિયના હોય. ૨૫ને ઉદયે ૩૩ ભાંગા તે એકેંદ્રિયના ૭, વૈક્રિય તિર્યંચના ૮, વૈક્રિય મનુષ્યના ૮, આહારકશરીરીનો ૧, દેવતાના ૮, નારકીનો ૧, એવં ૩૩ હોય. ૨૬ ને ઉદયે ૬૦૦ ભાંગા—એકેંદ્રિયના ૧૩, વિકલેંદ્રિયના ૯, પંચેંદ્રિય તિર્યંચના ૨૮૯, મનુષ્યના ૨૮૯, એવં ૬૦૦ હોય. ૨૭ ને ઉદયે ૩૩ ભાંગા—એકેંદ્રિયના ૬, વૈક્રિય તિર્યં-

ચના ૮, વૈક્રિય મનુષ્યના ૮, આહારકનો ૧, તીર્થંકરનો ૧, દેવતાના ૮, નારકીનો ૧. એવં ૩૩, ૨૮ ને ઉદયે ૧૨૦૨ ભાંગા-વિકલેંદ્રિયના ૬, તિર્યંચ પંચેદ્રિયના ૫૭૬, વૈક્રિય તિર્યંચના ૧૬, મનુષ્યના ૫૭૬, વૈક્રિય મનુષ્યના ૯, આહારકના ૨, દેવતાના ૧૬, નારકીનો ૧, એવં ૧૨૦૨ ભાંગા. ૨૯ ને ઉદયસ્થાનકે ૧૭૮૫ ભાંગા-વિકલેંદ્રિયના ૧૨, પચેંદ્રિય તિર્યંચના ૧૧૫૨, વૈક્રિય તિર્યંચના ૧૬, મનુષ્યના ૫૭૬, વૈક્રિય મનુષ્યના ૯, આહારકના ૨, તીર્થંકરનો ૧, દેવતાના ૧૬, નારકીનો ૧, એવં ૧૭૮૫ ભાંગા હોય બારશેં અને સત્તરશેં એ બે અને પંચ્યાશીએ અધિક એટલે ૨૮ ને ઉદયે બારશેં ને બે ભાંગા અને ૨૯ને ઉદયે સત્તરશેં ને પંચ્યાશી ભાંગા હોય.

ત્રીશને ઉદયે ઓગણત્રીશશેં ને સત્તર ભાંગા-વિકલેંદ્રિયના ૧૮, પંચેંદ્રિય તિર્યંચના ૧૭૨૮, વૈક્રિય તિર્યંચના ૮, મનુષ્યના ૧૧૫૨, વૈક્રિય મનુષ્યનો ૧, આહારકનો ૧, તીર્થંકરનો ૧, દેવતાના ૮, એવ ૨૯૧૭ થાય. એકત્રીશને ઉદયે અગ્યારશેં પાંસઠ ભાંગા-વિકલેંદ્રિયના ૧૨, પચેંદ્રિય તિર્યંચના ૧૧૫૨, તીર્થંકરનો ૧, એવ ૧૧૬૫ ભાંગા થાય. નવને ઉદયે એક ભાગો તીર્થંકરનો અને આઠને ઉદયે એક ભાગો સામાન્ય કેવલીનો હોય. વીશના ઉદયસ્થાક થકી માંડીને આઠના ઉદયસ્થાનક લગે બારે ઉદય સ્થાનકે થઇને સત્તોતેરશેં અને એકાણુ નામકર્મના ઉદયના ભાંગા થાય. એ ઉદયસ્થાન ભાંગા અને તેના સ્વામીનું કોષ્ટક આ સાથે આપ્યુ છે ॥ ૨૯ ૩૦ ॥

उदय स्थान	तद्भंगाः ७७९१	तद्भंगस्वामिनः
२०	१	सामान्यकेवलिन'
२१	४२	एकें०५, विक०९ तिर्य०९, मनु०९, तीर्थं०१, देव०८, नारकी १.
२४	११	एकेंद्रिय ११
२५	३३	एकें०७, वैक्रियति०८, वै०म०८, आहा०१, देव०८, ना०१.
२६	६००	एकें०१३, विक०९, ति०२८९ म०२८९
२७	३३	एकें०६ वै०ति०८, वै०म०८, आहा०१, तीर्थं०१, देव०८, ना०१
२८	१२०२	विक०६, ति०५७६, वै०ति१६, म०५७६, वै०म०९, आ०२, दे०१६, ना०१.
२९	१७८५	वि०१२, ति११५२, वै०ति०१६ म-५७६, वै०म०९, आ०२, दे१६, ना१, ती०१.
३०	२९१७	वि०१८, ति०१७२८, वै०ति०८, म०११५२, वै०म०१, आ०१, ती०१, दे८.
३१	११६५	वि.१२, ति०११५२, तीर्थं० १
९	१	तीर्थंकर १
८	१	केवली १

નામકર્મનાં સત્તાસ્થાન.

ति दुनउई गुणनउई, अडसी छलसी असीइ गुणसीई;
अट्ठयछप्पन्नत्तरि, नव अट्ठ य नामसंताणि ॥३१॥

तिदुनउई=ત્રાણું, બાણું.
गुणनउई=નેવાશી.
अडसी=અઠ્ઠાશી.
छलसी=છયાશી.
असीइ=એંશી.
गुणसीई=ઓગણ્યાએંશી.
अट्ठयछप्पन्नत्तरि=અઠ્ઠોતેર, છોંતેર, પંચોતેર
नव=નવ
अट्ठ=આઠ
य=અને
नाम=નામકર્મનાં
संताणि=સત્તાસ્થાનો.

અર્થ—૯૩, ૯૨, ૮૯, ૮૮, ૮૬, ૮૦, ૭૯, ૭૮, ૭૬, ૭૫, ૯ અને ૮ પ્રકૃતિનાં [એ બાર] નામકર્મનાં સત્તાસ્થાનો જાણવા. ॥ ૩૧ ॥

વિવેચન—હવે નામકર્મનાં સત્તાનાં સ્થાનક કહે છે ત્રાણુંનું સત્તાસ્થાનક ૧; બાણુનું સત્તાસ્થાનક ૨, નેવ્યાશી પ્રકૃતિનું ૩, અઠયાશીનુ ૪, છયાસીનું ૫, એંશીનું ૬, ઓગણ્યાએંશીનુ ૭, અઠ્ઠોતેરનુ ૮, છોતેરનું ૯ પંચોત્તેરનું ૧૦, નવ પ્રકૃતિનું ૧૧ અને આઠ પ્રકૃતિનું સત્તાસ્થાનક ૧૨, એ બાર નામકર્મનાં સત્તા સ્થાનક હોય. નામકર્મની સર્વ પ્રકૃતિનો સમુદાય સત્તાએ હોય, ત્યારે ૯૩ નું સત્તાસ્થાનક ૧, તે માંહે જિનનામની સત્તા ન હોય ત્યારે ૯૨ નું સત્તાસ્થાનક ૨, તથા ૯૩ માંહેથી આહારક-શરીર ૧, આહારકોપાગ ૨, આહારક બંધન ૩, આહારક સંઘાતન ૪, એ ચારની સત્તા ન હોય ત્યારે ૮૯ નુ સત્તાસ્થાનક ૩, તે માહેથી જિનનામની સત્તા ન હોય ત્યારે ૮૮ નુ સત્તા-સ્થાનક ૪, તે માહેથી દેવદ્વિક ઉવેલ્યે અથવા નરકદ્વિક ઉવેલ્યે ૮૬ નું સત્તાસ્થાનક, તથા તેઉ વાયુ માહે વૈક્રિયાષ્ટક ઉવેલીને ૮૦ ની સત્તાવંત થકો પંચેંદ્રિયપણુ પામીને દેવગતિ

યોગ્ય બાંધતો દેવદ્વિક અને વૈક્રિયચતુષ્કને બાંધે ત્યારે ૮૬ નું સત્તાસ્થાનક. તથા તેજ નરકગતિ પ્રાયોગ્ય બાંધતો નરકદ્વિક અને વૈક્રિય ચતુષ્કને બાંધે ત્યારે પણ ૮૬ ની સત્તા ૫; તે પછી નરકદ્વિક અને વૈક્રિયચતુષ્ક ઉવેલ્યે ૮૦ ની સત્તા અથવા દેવદ્વિક અને વૈક્રિયચતુષ્ક ઉવેલ્યે ૮૦ ની સત્તા ૬; તે પછી મનુષ્યદ્વિક ઉવેલ્યે ૭૮ નું સત્તાસ્થાનક ૭; એ સાત સત્તાસ્થાનક ક્ષપક વર્જીને અનેરાને જાણવાં. ત્યાં પણ અભવ્ય તથા પૂર્વે અપ્રાપ્ત સમ્યક્ત્વને ૭૮, ૮૦, ૮૬, ૮૮ એ ચારજ સત્તાસ્થાનક હોય. હવે ક્ષપકને ૬ સત્તાસ્થાનક હોય, તે આ પ્રમાણે-૯૩: ૯૨, ૮૯, ૮૮ એ માંહેથી નરકદ્વિક ૨, તિર્યંચદ્વિક ૪, એકેંદ્રિય ૫, બેઇંદ્રિય ૬, તેઇંદ્રિય ૭, ચઉરિંદ્રિયજાતિ ૮, સ્થાવર ૯, આતપ ૧૦, ઉદ્યોત ૧૧, સૂક્ષ્મ ૧૨, સાધારણ ૧૩, એ તેર ક્ષય ગયે ૮૦, ૭૯ ૭૬, ૭૫ ની અનુક્રમે સત્તા થાય તથા મનુષ્યગતિ ૧, પંચેંદ્રિયજાતિ ૨, ત્રસ ૩, બાદર ૪, પર્યાપ્ત ૫, સુભગ ૬, આદેય ૭, યશ ૮ અને તીર્થંકર નામકર્મ, એ નવનું સત્તાસ્થાનક અથવા તીર્થંકરનામ વિના ૮ નું સત્તાસ્થાનક, એ બે સત્તાસ્થાનક અયોગીને છેલ્લે સમયે હોય ॥૩૧॥

---

१ २ ३ १ ५ ३
अट्ठ य बारस बारस, बंधोदयसंतपयडिठाणाणि;
ओहेणाएसेण य, जत्थ जहासंभवं विभजे ॥३२॥

अट्ठ=આઠ.
बारस=બાર.
बंधोदयसंतपयडिठाणाणि= બંધ ઉદય અને સત્તા પ્રકૃતિનાં સ્થાનો.
ओहेण=સામાન્યે.
आएसेण=વિશેષે.
जत्थ=જ્યાં.
जहासंभवं=યથાસંભવજેટલા સંભવે તેટલા
विभजे=વિકલ્પ કરવા.

અર્થ—નામકર્મનાં બંધ, ઉદય અને સત્તા પ્રકૃતિનાં સ્થાનો અનુક્રમે આઠ, બાર અને બાર હોય. તે સામાન્યે અને વિશેષે જ્યાં જેટલા સંભવે ત્યાં તેટલા વિકલ્પ કરવા. ॥ ૩૨ ॥

પંચેંદ્રિય તિર્યંચ અને મનુષ્ય પ્રાયોગ્ય ૨૫ તો દેવતા બાંધે નહીં, ત્યાં અપર્યાપ્તા માંહે દેવતા ઉપજે નહિ તે માટે.

તથા ૨૮ ના બંધકને આઠ ઉદયસ્થાનક હોય, તે આ પ્રમાણે -૨૧, ૨૫, ૨૬, ૨૭, ૨૮, ૨૯, ૩૦, ૩૧. ઇહાં ૨૮ નો બંધ બે ભેદે છે-દેવગતિ પ્રાયોગ્ય અને નરકગતિ પ્રાયોગ્ય. ત્યાં દેવગતિ પ્રાયોગ્ય ૨૮ ને બંધે આઠે ઉદયસ્થાનક અનેક જીવની અપેક્ષાએ પામીએ અને નરકગતિ પ્રાયોગ્ય ૨૮ ને બંધે બે ઉદય સ્થાનક હોય ૩૦, ૩૧. તથા ૨૮ ના બંધકને સામાન્યપણે ચાર સત્તાસ્થાનક હોય ૯૨, ૮૯, ૮૮, ૮૬: ત્યાં દેવગતિ પ્રાયોગ્ય ૨૮ ના બંધક સમ્યગ્દૃષ્ટિ પંચેંદ્રિય તિર્યંચ મનુષ્યને ૨૧ નો ઉદય અપાંતરાલ ગતિએ વર્તતાં જાણવો, પણ મિથ્યાદૃષ્ટિને નહિ, જે માટે મિથ્યાદૃષ્ટિ તો સર્વ પર્યાપ્તિએ પર્યાપ્તો જ દેવપ્રાયોગ્ય ૨૮ બાંધે, અને ૨૧, ૨૬, ૨૮, ૨૯, ને ઉદયે વર્તતો તો અપર્યાપ્ત જ હોય, તે માટે તે મિથ્યાદૃષ્ટિ દેવગતિ પ્રાયોગ્ય ૨૮ ન બાંધે. ઇહાં કોઇક કહે-જો એમ કહો છો તો મિથ્યાદૃષ્ટિ વૈક્રિય તિર્યંચ મનુષ્ય ૨૫, ૨૭, ૨૮, ૨૯, ને ઉદયે વર્તતા દેવગતિ પ્રાયોગ્ય ૨૮ બાંધે છે, તે કેમ ઘટે? તત્રોત્તરં તેણે ભવની આદિમાં પર્યાપ્તિ પૂરી કરી છે, પછી વૈક્રિય શરીર કરતાં ઔદારિકશરીરની નિવૃત્તિએ પર્યાપ્ત પણ ઉદયથી નિવર્તે, પણ તે પર્યાપ્તા જ કહીએ, તે માટે ત્યાં મિથ્યાત્વીને પણ ૨૮ નો બંધ વિરૂદ્ધ નહી. તે દેવગતિ પ્રાયોગ્ય ૨૮ બંધકને ૨૧ ને ઉદયે વર્તતા બે સત્તાસ્થાન હોય-૯૨, ૮૮; જિનનામની સત્તા નહીં, તે હોય ત્યારે તો તેનો બંધ પણ હોય, તેથી ૨૯ નો બંધક થાય તે માટે નહીં. ૨૫ ને ઉદયે પણ ૨૮ ના બંધક આહારક સંયત વૈક્રિય તિર્યંચ મનુષ્યને સામાન્યપણે બે સત્તાનક હોય-૯૨, ૮૮; ત્યાં પણ આહારક સંયતને નિશ્ચયે ૯૨, શેષને બે હોય ૨૬, ૨૭, ૨૮, ૨૯ ને ઉદયે પણ ૯૨, ૮૮ એ બે સત્તા સ્થાનક સામાન્યપણે જાણવાં. ૩૦ ને ઉદયે દેવ નરકગતિ પ્રાયોગ્ય ૨૮ ના બંધકને સામાન્યપણે ૪ સત્તાસ્થાનક હોય; ૯૨, ૮૯, ૮૮, ૮૬; ત્યાં ૯૨, ૮૮ પૂર્વવત્ જાણવાં અને ૮૯ આ પ્રમાણે-કોઇક મનુષ્ય તીર્થંકરનામકર્મની સત્તાવંત વેદક સમ્યગદૃષ્ટિ પૂર્વે નરકાયુ બાંધ્યું હોય તે નરકે જવાને અભિમુખ[.]સમ્યકત્વ થકી પડીને ગયો

પણ તે જ બે સત્તાસ્થાનક કહેવાં આહારક સંયતને તો પોતાને ઉદયે વર્તતાને ૯૩ નું જ સત્તાસ્થાનક કહેવું. એમ સામાન્યપણે ૨૯ ને બંધે ૨૧ ને ઉદયે સાત સત્તાસ્થાનક, ૨૪ ને ઉદયે પાંચ, ૨૫ ને ઉદયે સાત, ૨૬ ને ઉદયે સાત, ૨૭ ને ઉદયે છ, ૨૮ ને ઉદયે છ, ૨૯ ને ઉદયે છ, ૩૦ ને ઉદયે છ અને ૩૧ ને ઉદયે ચાર સત્તાસ્થાનક હોય. જેમ તિર્યગ્ગતિ પ્રાયોગ્ય ૨૯ બાંધતાં એકેંદ્રિય, વિકલેંદ્રિય, તિર્યંચ, મનુષ્ય, દેવતા અને નારકીને ઉદયસ્થાનક કહ્યાં, તેમ તિર્યગ્ગતિ પ્રાયોગ્ય ઉદ્યોત સહિત ૩૦ બાંધતા એકેંદ્રિયને પણ ઉદયસ્થાન કહેવાં હવે મનુષ્યગતિ પ્રાયોગ્ય તીર્થંકર સહિત ૩૦ બાંધતા દેવતા નારકીને ઉદયસ્થાનક કહીએ છીએ. ત્યાં દેવતાને યથોક્ત ૩૦ બાંધતાને ૨૧ ને ઉદયે વર્તતાને ૯૩, ૮૯, એ બે સત્તાસ્થાનક હોય. નારકીને ૮૯ નું એક સત્તાસ્થાનક, ૯૩ નું તો તેને ન હોય; તીર્થંકર અને આહારકની ભેળી સત્તાવંત નરકે ન ઉપજે તે માટે. એમ ૨૫, ૨૭, ૨૮, ૨૯, ૩૦, ને ઉદયે પણ સત્તા કહેવી. પણ નારકીને ૩૦ નો ઉદય ન હોય, કેમકે ૩૦ નો ઉદય ઉદ્યોત સહિત પામીએ અને તે ઉદ્યોતનો ઉદય નારકીને ન હોય. એમ સામાન્યપણે ૩૦ ના બંધકને ૨૧ ને ઉદયે સાત સત્તાસ્થાનક હોય, ૨૪ ને ઉદયે પાંચ, ૨૫ ને ઉદયે સાત, ૨૬ ને ઉદયે પાંચ, ૧૭ ને ઉદયે છ, ૨૮ ને ઉદયે છ, ૨૯ ને ઉદયે છ, ૩૦ ને ઉદયે છ અને ૩૧ ને ઉદયે ૪ સત્તાસ્થાનક હોય. આહારકદ્વિક સહિત દેવપ્રાયોગ્ય ત્રીસના બંધક અપ્રમત સંયત અને અપૂર્વકરણવાળાને ત્રીસનો ઉદય અને ૯૨ ની સત્તા હોય. ॥ ૩૩ ॥

एगेगमेगतीसे, एगे एगुदय अट्ठ संतंमि;
उवरयबंधे दस दस वेअगसंतंमि ठाणाणि ॥३४॥

एगेग=એક એક ઉદય અને સત્તાસ્થાન	एगतीसे=એકત્રીશના બંધે.
	एगे=એકના બંધે

एगुदय=એક ઉદયસ્થાનક,	वेयग=ઉદયને વિષે.
अट्ठसंतंमि=આઠ સત્તાસ્થાન.	संतंमि=સત્તામાં
उवरयबंधे=બંધના અભાવે.	ठाणाणि=સ્થાનો.
दस दस=દશ દશ.	

અર્થ—એકત્રીશના બંધે એક ઉદયસ્થાન+ અને એક સત્તાસ્થાન હોય. એકને બંધે એક ઉદયસ્થાન અને આઠ સત્તાસ્થાન હોય. બંધના અભાવે ઉદય અને સત્તાને વિષે દશ દશ સ્થાનો જાણવાં. ॥ ૩૪ ॥

વિવેચનઃ—તથા ૩૧ ને બંધે ત્રીશનું એક ઉદયસ્થાન હોય, જે માટે તીર્થંકરનામ અને આહારકદ્વિક સહિત ૩૧ દેવગતિ પ્રાયોગ્ય બાંધતા અપ્રમત્ત અને અપૂર્વકરણ સંયતજ પામીએ, તે વૈક્રિય આહારક ન કરે તે માટે પચીશાદિક ઉદયસ્થાન ન પામીએ, એટજ ૩૦ નું ઉદયસ્થાનક હોય. સત્તાસ્થાનક પણ ૯૩ નું એકજ હોય, તીર્થંકરનામ અને આહારક ચતુષ્કની પણ સત્તા હોય તે માટે તથા એક પ્રકૃતિ યશઃકીર્તિ બંધક તે અપૂર્વકરણ, અનિવૃતિબાદર અને સૂક્ષ્મસંપરાયવાળો જ હોય, તે અતિ વિશુદ્ધ હોવાથી વૈક્રિય આહારક કરે નહીં તે માટે તેને પચીશાદિક ઉદયસ્થાનક ન હોય. અને ૧ ને બંધે આઠ સત્તાસ્થાનક હોય, તે આ પ્રમાણે-૯૩, ૯૨, ૮૯, ૮૮, ૮૦, ૭૯, ૭૬, ૭૫ ત્યાં પ્રથમનાં ૯૩, ૯૨, ૮૯, ૮૮ એ ચાર સ્થાનક ઉપશમશ્રેણિએ હોય. અથવા ક્ષપકશ્રેણિએ પણ જ્યાં લગે અનિવૃત્તિબાદરે જઇને ૧૩ પ્રકૃતિ ક્ષય ન કરી હોય ત્યાં લગે હોય અને તેર પ્રકૃતિ ક્ષય કર્યે અનેક જીવની અપેક્ષાએ ઉપરનાં ૮૦, ૭૯, ૭૬, ૭૫, એ ચાર સત્તાસ્થાનક હોય. તે સુક્ષ્મસંપરાય લગે જાણવાં તથા ઉપરત બંધે-બંધને અભાવે વેદક એટલે ઉદયનાં સ્થાનક દશ હોય અને સત્તાનાં સ્થાનક પણ દશ હોય. ત્યાં દશ ઉદયસ્થાનક આ પ્રમાણે-૨૦. ૨૧, ૨૬, ૨૭, ૨૮, ૨૯, ૩૦, ૩૧, ૯, ૮ દશ સત્તાસ્થાન આ પ્રમાણે-૯૩, ૯૨, ૮૯, ૮૮, ૮૦, ૭૯, ૭૬, ૭૫, ૯, ૮. ત્યાં ૨૦, ૨૬, ૨૮ ને ઉદયે બે બે સત્તાસ્થાનક-૭૯, ૭૫ અને ૨૧, ૨૭, ને ઉદયે બે સત્તાસ્થાનક ૮૦, ૭૬. ૨૯ ને ઉદયે ચાર

+ અહીં વૈક્રિય તથા આહારક શરીરીની વિવક્ષા કરી નથી.

સત્તાસ્થાનક ૮૦, ૭૯, ૭૬, ૭૫ એ સર્વ તીર્થંકર અને અતીર્થંકર કેવળી આશ્રયી સયોગી ગુણઠાણે જાણવાં. ૩૦ ને ઉદયે ૮ સત્તાસ્થાનક-૯૩, ૯૨, ૮૯, ૮૮, ૮૦, ૭૯, ૭૬, ૭૫ ત્યાં પુહિલાં ૪ સત્તાસ્થાનક ઉપશાન્તકષાયને અને છેલ્લાં ૪ ક્ષીણકષાયને અને સયોગી કેવલીને હોય. ત્યાં આહારક ચતુષ્કની સત્તા સહિત તીર્થંકરને ૮૦, અને અતીર્થંકરને ૭૯ હોય. આહારક ચતુષ્કની સત્તારહિત તીર્થંકરને ૭૬ અને અતીર્થંકરને ૭૫. ૩૧ ને ઉદયે બે સત્તાસ્થાનક-૮૦, ૭૬; એ તીર્થંકર કેવલીનેજ જાણવાં અતીર્થંકર કેવલીને તો ૩૧ નો ઉદય જ ન હોય. નવને ઉદયે ૩ સત્તાસ્થાનક-૮૦, ૭૬, ૯ ત્યાં બે સ્થાનક તે અયોગી કેવલી તીર્થંકરને દ્વિચરમ સમય લગે જાણવાં અને છેલ્લે સમયે ૯ નું સત્તાસ્થાનક હોય આઠને ઉદયે ત્રણ સત્તાસ્થાનક ૭૯, ૭૫, ૮, ત્યાં પુહિલાં બે અયોગી કેવલી અતીર્થંકરને દ્વિચરમ સમય લગે જાણવાં અને ચરમ સમયે ૮ નું સત્તાસ્થાનક હોય; એ નામકર્મનો બંધોદયસત્તા સંવેધ કહ્યો. ॥ ૩૪ ॥

	बंध स्थान ८	भंगा	उदय स्थान १२		तद्भंगाः ७७९१			सत्तास्थानानि १२, स्थान संवेधे भेदा	
	२३	४	२१		३२		५	९२।८८।८६।८८।७८	
			२४		११		५	९२।८८।८६।८०।७८	
			२५	९	३३		५	९२।८८।८६।८०।७८	
गु०१			२६		६००		५	९२।८८।८६।८०।७८	
			२७		१२	७७०४	४	९२।८८।८६।८८।	
			२८		११८२		४	९२।८८।८६।८०।	
			२९		१७६४		४	९२।८८।८६।८०।	
			३०		२९०६		४	९२।८८।८६।८०।	४०
			३१		११६४		४	९२।८८।८६।८०।	
			२१		४०		५	९२।८८।८६।८०।७८	
गु०१	२५	२६	२४		११		५	९२।८८।८६।८०।७८	
			२५	९	३१		५	९२।८८।८६।८०।७८	
			२६		६००		५	९२।८८ ८६।८०।७८	
			२७		३०	७७६८	४	९२।८८।८६।८८।	
			२८		११९८		४	९२।८८।८६।८०।	
			२९		१७८०		४	९२।८८।८६।८०।	
			३०		२९१४		४	९२।८८।८६।८०।	४०
			३१		११६४		४	९२।८८।८६।८०।	
							५	९२।८८।८६।८०।७८	
		१६	२१		४०		५	९२।८८।८६।८०।७८	
गु०१	२६		२४		११		५	९२।८८।८६।८०।७८	
			२५		३१		५	९२।८८।८६।८०।७८	
			२६	९	६००	७७६८	४	९२।८८।८६।८०।	
			२७		३०		४	९२।८८।८६।८०।	
			२८		११९८		४	९२।८८।८६ ८०।	
			२९		१७८०		४	९२।८८।८६।८०।	४०
			३०		२९१४		४	९२।८८।८६।८०।	
			३१		११६४				

ગુણ૦૧।૪।૫।૬।૭।૮	૨૮	૯	૨૧		૧૬		૨	૯૨।૮૮	
			૨૫	૮	૧૭		૨	૯૨।૮૮	
			૨૬		૫૭૬		૨	૯૨।૮૮	
			૨૭		૧૭		૨	૯૨।૮૮	
			૨૮		૧૧૭૨	૭૬૦૨	૨	૯૨।૮૮	
			૨૯		૧૭૫૫		૨	૯૨।૮૮	
			૩૦		૨૮૯૦		૪	૯૨।૮૯।૮૮।૮૬	
			૩૧		૧૧૫૨		૩	૯૨।૮૮।૮૬	
ગુણ૦૧।૨।૪।૫।૬।૭।૮	૨૯	૯૨૪૮	૨૧		૪૧		૭	૯૩।૯૨।૮૯।૮૮।૮૬।૮૦।૭૮	
			૨૪		૧૧		૫	૯૨।૮૮।૮૬।૮૦।૭૮	
			૨૫		૩૨		૭	૯૩।૯૨।૮૯।૮૮।૮૬ ૮૦।૭૮	
			૨૬	૧	૬૦૦		૭	૯૩।૯૨।૮૯।૮૮।૮૬।૮૦।૭૮	
			૨૭		૩૨		૬	૯૩।૯૨।૮૯।૮૮।૮૬।૮૦	
			૨૮		૧૨૦૨	૭૭૮૪	૬	૯૩।૯૨।૮૯।૮૮।૮૬।૮૦	
			૨૯		૧૭૮૪		૬	૯૩।૯૨।૮૯।૮૮।૮૬।૮૦	
			૩૦		૨૯૧૬		૬	૯૩।૯૨।૮૯।૮૮।૮૬।૮૦	
			૩૧		૧૧૬૪		૪	૯૨।૮૮।૮૬।૮૦	૫૪
ગુણ૦૧।૨।૪।૭।૮	૩૦	૪૬૩૨	૨૧		૪૧		૭	૯૩।૯૨।૮૯।૮૮।૮૬।૮૦।૭૮	
			૨૪		૧૧		૫	૯૨।૮૮।૮૬।૮૦।૭૮	
			૨૫	૧	૩૨		૭	૯૩।૯૨।૮૯।૮૮।૮૬।૮૦ ૭૮	
			૨૬		૬૦૦		૫	૯૨।૮૮।૮૬।૮૦।૭૮	
			૨૭		૩૧	૭૭૭૩	૬	૯૩।૯૨।૮૯।૮૮।૮૬।૮૦	
			૨૮		૧૧૯૯		૬	૯૩।૯૨।૮૯।૮૮।૮૬।૮૦	
			૨૯		૧૭૮૧		૬	૯૩।૯૨।૮૯।૮૮।૮૬।૮૦	
			૩૦		૨૯૧૪		૬	૯૩।૯૨।૮૯।૮૮।૮૬।૮૦	
			૩૧		૧૧૬૪		૪	૯૨।૮૮।૮૬।૮૦	૫૨
ગુ ૭।૮	૩૧	૧	૩૦	૧	૧૪૪	૧૪૪	૧	૯૩	૧
ગુ.૮।૯ ૧૦	૧	૧	૩૦	૧	૭૨	૭૨	૮	૯૩।૯૨।૮૯।૮૮।૮૦।૭૯।૭૬ ૭૫।૮	

ગુણ૦૧૨।૧૩।૧૪			૨૦		૧			૨	૭૯।૭૫
			૨૧		૧			૨	૮૦।૭૬
	૦	૦	૨૬		૬			૨	૭૯।૭૫
			૨૭	૧૦	૧		૬૨	૨	૮૦।૭૬
			૨૮		૧૨			૨	૭૯।૭૫
			૨૯		૧૩			૪	૮૦।૭૯।૭૬।૭૫
			૩૦		૨૫			૮	૯૩।૯૨।૮૯।૮૮।૮૦।૭૯ ૭૬।૭૫
			૩૧		૧			૨	૮૦।૭૬
			૯		૧			૩	૮૦।૭૬।૯
			૮		૧			૩	૭૯।૭૫।૮ ૩૦
		૧૩૯૪૫		૫૫		૪૫૫૭૫			૨૮૪

तिविगप्पपगइठाणेहिं, जीवगुणसन्निएसु ठाणेसु;
भंगा पउंजियव्वा, जत्थ जहा संभवो भवइ ॥३५॥

तिविगप्पपगइठाणेहिं=બંધ, ઉદય અને સત્તારૂપ ત્રણ વિકલ્પનાં પ્રકૃતિસ્થાનોએ કરી.
जीवगुणसंनिएसु=જીવસંજ્ઞાવાળા અને ગુણસંજ્ઞાવાળા,
ठाणेसु=સ્થાનોને વિષે.
भगा=ભાંગા.
पउंजियव्वा=પ્રયુંજવા, ઘટાવવા
जत्थ=જ્યાં
जहासंभवो=જેટલાનો સંભવ
भवइ=હોય.

અર્થ—બંધ, ઉદય અને સત્તારૂપ ત્રણ વિકલ્પનાં પ્રકૃતિસ્થાનોએ કરી જીવ સંજ્ઞાવાળા અને ગુણ સંજ્ઞાવાળા સ્થાનો (જીવસ્થાન, ગુણસ્થાન) ને વિષે જ્યાં જેટલાનો સંભવ હોય ત્યાં તેટલા ભાંગા ઘટાવવા. ॥ ૩૫ ॥

પર્યાપ્તો તેને વિષે અગ્યારે ભાંગા હોય, ભાવના પૂર્વવત્ જાણવી હવે વેદનીય, આયુકર્મ અને ગોત્રકર્મને વિષે બંધ, ઉદય અને સત્તાએ પ્રકૃતિનાં સ્થાનક અને ભાંગા તે આગમોક્ત પ્રકારે જીવ-સ્થાનકને વિષે કહીને પછી મોહનીયકર્મના ભાંગા કહીશું. ૩૭

વેદનીય અને ગોત્રકર્મના ભાંગા.

पज्जत्तगसन्नि[1] इयरे[2], अट्ठ[1] चउक्कं[2] च वेअणियभंगा;
सत्त[1] य तिगं[1] च गोए, पत्तेअं[×] जीवठाणेसु ॥३८॥

पज्जत्तगसन्निअरे=પર્યાપ્ત સંજ્ઞી અને બાકીના તેર જીવ ભેદને વિષે.
अट्ठचउक्कंच=આઠ અને ચાર.
वेयणियभंगा=વેદનીયકર્મના ભાંગા.
सत्तयतिगंच=સાત અને ત્રણ.
गोए=ગોત્રકર્મના.
पत्तेअं=પ્રત્યેક
जीवठाणेसु=જીવસ્થાનોને વિષે

અર્થ—પર્યાપ્તા સંજ્ઞી પંચેન્દ્રિયને વિષે વેદનીયકર્મના આઠ અને તેર જીવસ્થાનને વિષે ચાર ભાંગા હોય ગોત્રકર્મના સંજ્ઞી-પંચેન્દ્રિયને વિષે સાત અને તેર જીવસ્થાનને વિષે ત્રણ ભાંગા પ્રત્યેક જીવસ્થાનને વિષે કહેવા. ॥ ૩૮ ॥

વિવેચન—હવે વેદનીયકર્મ ગોત્રકર્મના ભાંગા જાણવાને અહીંયા ભાષ્યની ગાથાનો ભાવ કહે છે.

સંજ્ઞી પંચેન્દ્રિય પર્યાપ્તાને વિષે વેદનીયના આઠ ભાંગા હોય તે આ પ્રમાણે—અસાતાનો બંધ, અસાતાનો ઉદય, બેની સત્તા ૧, અસાતાનો બંધ, સાતાનો ઉદય, બેની સત્તા ૨; એ બે ભાંગા મિથ્યાત્વથી માંડીને પ્રમત્ત ગુણઠાણા લગે હોય. તે પછી અસાતાનો બંધ નથી તે માટે એ બે ન હોય. સાતાનો બંધ, અસાતાનો ઉદય, બેની સત્તા ૩, સાતાનો બંધ, સાતાનો ઉદય, બેની સત્તા ૪, એ બે ભાંગા મિથ્યાત્વથી માંડીને સયોગી કેવલી લગે

× जीवट्ठाणेसु वत्तव्वा इति पाठान्तरे.

વિવેચન—હવે ૧૪ જીવભેદને વિષે આયુકર્મના ભાંગા પ્રરૂપવાને અર્થે ભાષ્યની ગાથાનો ભાવ કહે છે,—

પર્યાપ્તા સમન તે સજ્ઞી પંચેન્દ્રિય ૧, અપર્યાપ્તા સંજ્ઞીપંચેન્દ્રિય ૨, પર્યાપ્તા અમન તે અસજ્ઞી પંચેન્દ્રિય ૩, અને શેષ થાકતા ૧૧ જીવસ્થાનક તેહને વિષે અનુક્રમે અઠ્ઠાવીશ ૧, દશ ૨, નવ ૩ અને પાચ ૪ આયુકર્મના ભાંગા હોય, ત્યાં સજ્ઞી પંચેન્દ્રિય પર્યાપ્તા માહે ૨૮ ભાંગા હોય, તે નારકીના ૫, તિર્યંચના ૯, મનુષ્યના ૯, દેવતાના ૫, એવ ૨૮ જે પૂર્વે કહ્યા છે તે જ જાણવા. તથા અપર્યાપ્ત સજ્ઞીપંચેન્દ્રિયમાહે ૧૦ ભાંગા હોય. અપર્યાપ્તા તે ઇહા લબ્ધિ અપર્યાપ્તાજ જાણવા તે તો મનુષ્ય તિર્યંચજ હોય, અને તે અપર્યાપ્તા પણ મનુષ્ય તિર્યંચનુ જ આયુ બાધે તે માટે પાચ ભાંગા મનુષ્યમાંહે, પાંચ ભાગા તિર્યંચમાંહે એવ ૧૦ હોય તે આ પ્રમાણે-બધકાળથી પૂર્વે તિર્યગાયુનો ઉદય, તિર્યગાયુની સત્તા ૧, બધકાળે તિર્યગાયુનો બધ, તિર્યગાયુનો ઉદય, તિર્યક્ તિર્યગાયુની સત્તા ૨; મનુષ્યાયુનો બધ, તિર્યગાયુનો ઉદય, તિર્યગ્ મનુષ્યની સત્તા ૩; બધકાળ પછી તિર્યગાયુનો ઉદય, તિર્યક્ તિર્યગ્ની સત્તા ૪, તિર્યગાયુનો ઉદય, તિર્યગ્ મનુષ્યની સત્તા ૫, એ પાચ તિર્યંચના તેમ પાચ ભાગા મનુષ્યના એવ ૧૦ ભાગા હોય તથા પર્યાપ્તા અસજ્ઞી પચેન્દ્રિય માહે ૯ ભાગા હોય પર્યાપ્તા અસજ્ઞી પચેન્દ્રિય તો તિર્યંચજ હોય અનેરા (બીજા) કાઈ ન હોય, અને તે તો ૪ ગતિનુ આયુ બાધે તે માટે તિર્યંચને વિષે આયુના ૯ ભાગા પૂર્વે કહ્યા છે તે જ ૯ ઇહા પણ જાણવા. તથા શેષ ૧૧ જીવસ્થાનકને વિષે પ્રત્યેકે પાચ પાચ ભાગા હોય, તે ૧૧ જીવસ્થાનકે તિર્યંચ હોય અને તે દેવનારકીનુ આયુ ન બાધે તે માટે બધકાળથી પૂર્વે ૧ ભાગો બધકાળે ૨ ભાગા, બધકાળ પછી બે ભાગા, એવ ૫ ભાગા હોય, ઇહા અસંજ્ઞી પચેન્દ્રિય અપર્યાપ્તા સમૂર્છિમ મનુષ્ય પણ હોય, ત્યારે ૫ તિર્યંચના ૫ મનુષ્યના એવ ૧૦ ભાગા ઉપજે પણ તે ઇહા સૂત્રકારે કહ્યા જ નહી, તે કોણ જાણે શા હેતુએ વિવક્ષ્યા નહિ એ વિચારવું. ॥ ૩૯ ॥

जीवस्थानेषु षट्कर्मणां भंगयंत्रम्

१४	जीवस्थानेषु	ज्ञान भं० २	द० भं ११	वेद भं ८	आयु भं० २८	गोत्र भं ७	अंतराय भं० २
१	एकेंद्रियसूक्ष्मऽप०	१	२	४	५	३	१
२	एकेंद्रिय सूक्ष्म पर्या०	१	२	४	५	३	१
३	एकेंद्रियबादरऽपर्याप्ता	१	२	४	५	३	१
४	एकेंद्रिय बादर पर्या०	१	२	४	५	३	१
५	बेइंद्रिय अपर्याप्ता	१	२	४	५	३	१
६	बेइंद्रिय पर्याप्ता	१	२	४	५	३	१
७	तेइंद्रिय अपर्याप्ता	१	२	४	५	३	१
८	तेइंद्रियपर्याप्ता	१	२	४	५	३	१
९	चउरिंद्रियअपर्याप्ता	१	२	४	५	३	१
१०	चउरिंद्रियपर्याप्ता	१	२	४	५	३	१
११	असंज्ञीपंचे०ऽपर्याप्ता	१	२	४	५ १०	३	१
१२	असंज्ञीपचेंद्रियपर्या०	१	२	४	९	३	१
१३	संज्ञीपचेंद्रियऽपर्याप्ता	१	२	४	१०	३	१
१४	संज्ञीपचेंद्रिय पर्याप्ता	२	११	८	२८	७	२

જીવસ્થાને મોહનીયકર્મના ભાંગા.

अट्ठसु पंचसु एगे, एग दुगं दस य मोहबंधगए;
तिग चउ नव उदयगए, तिग तिग पन्नरस संतंमि॥४०॥

अट्ठसु=આઠ જીવસ્થાનને વિષે	બંધગત સ્થાનો
पंचसु=પાંચ જીવસ્થાનને વિષે.	तिगचउनव=ત્રણ, ચાર અને નવ
एगे=એક જીવસ્થાનને વિષે.	उदयगए=ઉદયગત સ્થાનો
एगदुगंदस य=એક, બે અને દશ.	तिगतिगपन्नरस=ત્રણ, ત્રણઅને પંદર
मोहबंधगए=મોહનીયકર્મનાં	संतंमि=સત્તાને વિષે સ્થાનો.

અર્થ--આઠ પાંચ અને એક જીવસ્થાનને વિષે અનુક્રમે એક, બે અને દશ મોહનીય કર્મનાં બંધગત સ્થાનો હોય; ત્રણ, ચાર અને નવ ઉદયગતસ્થાનો અને ત્રણ ત્રણ અને પંદર સત્તાને વિષે સ્થાનો જાણવા. ॥ ૪૦ ॥

વિવેચન—હવે ૧૩ જીવસ્થાનકને વિષે મોહનીય કર્મનાં બંધ, ઉદય સત્તાનાં સ્થાનક કહે છે —

સૂક્ષ્મ એકેંદ્રિય અપર્યાપ્ત ૧, પર્યાપ્ત ૨, બાદર એકેંદ્રિય અપર્યાપ્ત ૩, બેઇંદ્રિય અપ૦ ૪, તેઇંદ્રિય અપ૦ ૫; ચઉરિંદ્રિય અપર્યા૦ ૬, અસંજ્ઞીપંચે૦ અપર્યા૦ ૭, સંજ્ઞી પંચેંદ્રિય અપર્યા૦ ૮, એ આઠને વિષે તથા બાદર એકેંદ્રિય પર્યાપ્ત ૧, બેઇંદ્રિય પર્યાપ્ત ૨, તેઇંદ્રિય પર્યા૦ ૩. ચઉરિંદ્રિય પર્યા૦ ૪, અસંજ્ઞી પંચેંદ્રિય પર્યા૦ ૫, એ પાંચને વિષે તથા એક સંજ્ઞી પંચેંદ્રિય પર્યાપ્તને વિષે અનુક્રમે કહે છે-આઠને વિષે એક ૨૨ નુ બંધસ્થાનક અને ત્રણ ઉદયસ્થાનક-૮, ૯, ૧૦ હોય. એને અનંતાનુબંધીનો ઉદય અવશ્ય હોય તે માટે ૭ નું ઉદયસ્થાનક ન હોય. તે એકેકે ઉદયસ્થાનકે ત્રણ ત્રણ ૨૮, ૨૭, ૨૬, એ સત્તાસ્થાનક હોય તથા પાંચને વિષે ૨૨, ૨૧ એ બે બે બંધસ્થાનક હોય, ત્યાં કેટલાએક

जीवस्थानेषु मोहनीयभंगयंत्रम्

	१४ जीवस्थानेषु	बंध स्थान	बंध भांगा	उदयस्थानानि	उदय भांगा	उदय पद	पदवृंद	सत्तास्थानानि
१	सूक्ष्मएकें०अप०	२२	६	८।९।१०	३२	३६	२८८	२८।२७।२६
२	सूक्ष्मएकें०पर्या०	२२	६	८।९।१०	३२	३६	२८८	२८।२७।२६
३	बादरएके०अप०	२२	६	८।९।१०	३२	३६	२८८	२८।२७।२६
४	बादरएकें०पर्या०	२२ २१	१०	८।९।१० ७।८।९	६४	६८	५४४	२८।२७।२६। २८
५	बेइंद्रिय अपर्याप्ता	२२	६	८।९।१०	३२	३६	२८८	२८।२७।२६
६	बेइंद्रिय पर्याप्ता	२२ २१	१०	८।९।१० ७।८।९	६४	६८	५४४	२८।२७।२६ २८
७	तेइंद्रिय अपर्या०	२२	६	८।९।१०	३२	३६	२८८	२८।२७।२६

૮	तेइंद्रियपर्याप्ता	૨૨ ૨૧	૧૦	૮।૯।૧૦ ૭।૮।૯	૬૪	૬૮	૫૪૪	૨૮।૨૭।૨૬ ૨૮
૯	चउरिंद्रियऽप०	૨૨	૬	૮।૯।૧૦	૩૨	૩૬	૨૮૮	૨૮।૨૭।૨૬।
૧૦	चउरिंद्रियपर्या०	૨૨ ૨૧	૧૦	૮।૯।૧૦ ૭।૮।૯	૬૪	૬૮	૫૪૪	૨૮।૨૭।૨૬ ૨૮
૧૧	असंज्ञीपचें०ऽप०	૨૨	૬	૮।૯।૧૦	૩૨	૩૬	૨૮૮	૨૮।૨૭।૨૬
૧૨	असंज्ञीपचें०प०	૨૨ ૨૧	૧૦	૮।૯।૧૦ ૭।૮।૯	૬૪	૬૮	૫૪૪	૨૮।૨૭।૨૬ ૨૮
૧૩	संज्ञीपचें०ऽप०	૨૨	૬	૮।૯।૧૦	૩૨	૩૬	૨૮૮	૨૮।૨૭।૨૬
૧૪	संज्ञीपंचेद्रियपर्याप्ता	सर्वाणि૧૦	૨૧	૧૦।૯।૮ ૭।૬।૫।૪।૨।૧	૯૮૩	૨૮૮ *	૬૯૪૩	सर्वाणि ૧૫

* આ ચોવિશી પદો છે અને બાકીના અષ્ટક પદો છે.

સંજ્ઞિ પર્યાપ્તાને કરણ અપર્યાપ્તાવસ્થાએ સાસ્વાદનભાવે મિથ્યાત્વનો બંધ ન હોય ત્યારે ૨૧ નો બંધ પામીએ ઉદયસ્થાનક ચાર હોય,—૭. ૮, ૯, ૧૦ સત્તાસ્થાનક ત્રણ—૨૮, ૨૭, ૨૬. ત્યાં ૨૧ ને બંધે ૭, ૮, ૯ એ ત્રણ ઉદયસ્થાનક હોય અને તે એકેકે ઉદયસ્થાનકે એકેકું ૨૮ નું સત્તાસ્થાનક હોય એકવીશનો બંધ તો સાસ્વાદને જ હોય અને સાસ્વાદને તો નિશ્ચયે ૨૮ ની સત્તા હોય તથા એક સંજ્ઞી પંચેંદ્રિય પર્યાપ્તાને વિષે આઠે બંધસ્થાનક હોય, નવે ઉદયસ્થાનક હોય અને પનરે સત્તાસ્થાનક હોય સ્વરૂપ અને ભાંગા પૂર્વલીપરે જાણવા ॥ ૯૦ ॥

જીવસ્થાને નામકર્મના ભાંગા.

पण दुग पणगं पण चउ, पणगं पणगा हवंति तिन्नेव;
पण छप्पणगं छच्छ,—प्पणगं अट्ठट्ठ दसगं ति ॥९१॥
सत्तेव अपज्जत्ता, सामी सुहुमा य बायरा चेव;
विगलिंदिआउतिन्निउ, तह य असन्नी अ सन्नी आ॥९२॥

पण दुग पणगं=પાંચ બંધ, બે ઉદય અને પાંચ સત્તાસ્થાન
पण चउ पणगं=પાંચ બંધ. ચાર ઉદય અને પાંચ સત્તાસ્થાન.
पणगा=પાંચ પાંચ
हवंति=હોય.
तिन्नेव=બંધ ઉદય અને સત્તા સ્થાન ત્રણે
पण छप्पणगं=પાંચ, છ. પાંચ
छच्छप्पणग=છ, છ, પાંચ
अट्ठट्ठदसगंति=આઠ, આઠ, દશ એમ
सत्तेव=સાતે
अपज्जत्ता=અપર્યાપ્તા.
सामी=સ્વામી
सुहुमा=સૂક્ષ્મ એકેંદ્રિય પર્યાપ્તા
बायरा=બાદરએકેંદ્રિય પર્યાપ્તા

विगलिंदिआउ=વિકલેંદ્રિય પર્યાપ્તા	असन्नी=અસંજ્ઞિપચેંદ્રિય પર્યાપ્તા.
तिन्निउ=ત્રણ	सन्नी=સંજ્ઞિપંચેંદ્રિય પર્યાપ્તા.
तह=તેમજ	

અર્થ--પાંચ, બે, પાંચ; પાંચ, ચાર, પાંચ; પાંચ, પાંચ, પાંચ, પાંચ, છ, પાંચ; છ, છ, પાંચ; અને આઠ, આઠ, દશ એમ બંધ ઉદય અને સત્તા સ્થાનો હોય તેના સ્વામી અનુક્રમે સાતે અપર્યાપ્તા, સૂક્ષ્મ એકેંદ્રિય પર્યાપ્તા, બાદર એકેંદ્રિય પર્યાપ્તા, ત્રણ વિકલેંદ્રિય પર્યાપ્તા, અસંજ્ઞી પંચેંદ્રિય પર્યાપ્તા તેમજ સંજ્ઞિ પંચેંદ્રિય પર્યાપ્તા જાણવા ॥ ૪૧-૪૨ ॥

વિવેચનઃ—હવે ૧૪ જીવસ્થાનકને વિષે નામકર્મનાં બંધ, ઉદય અને સત્તાસ્થાનક કહે છે—સાતે અપર્યાપ્તાને પાંચ પાંચ બંધસ્થાનક હોય,—૨૩, ૨૫, ૨૬, ૨૯, ૩૦; એ તિર્યગ્મનુષ્ય પ્રાયોગ્યજ બાંધે. એકેકા અપર્યાપ્તાને વિષે ૧૩૯૧૭ બંધ ભાંગા ઉપજે. ઉદયસ્થાનક બે હોય, તેમાં અપર્યાપ્તા સૂક્ષ્મ અને બાદર એકેંદ્રિયને ૨૧ અને ૨૪ ના એક અને બે મળી ભાંગા ૩ અને શેષ ૫* અપર્યાપ્તાને ૨૧ અને ૨૬ ના એક અને એક મળી ભાંગા ૨ પ્રત્યેકે પ્રત્યેકે હોય તથા સાતે અપર્યાપ્તાને સત્તાસ્થાનક પાંચ હોય તે આ પ્રમાણે-૯૨. ૮૮, ૮૬, ૮૦, ૭૮. એનું સ્વરૂપ અને ભાંગા નીપજાવવાનું પૂર્વલીપરે જાણવું. તથા સૂક્ષ્મ પર્યાપ્તાને પાંચ બંધસ્થાનક હોય. તે આ પ્રમાણે-૨૩, ૨૫, ૨૬, ૨૯, ૩૦; એ પાંચે તિર્યંચ મનુષ્ય પ્રાયોગ્ય જાણવાં સૂક્ષ્મ પર્યાપ્ત એકેંદ્રિય ત્યાંજ ઉપજે તે માટે ભાંગા ૧૩૯૨૭ હોય અને ઉદયસ્થાનક ૪ હોય, તે આ પ્રમાણે-૨૧, ૨૪, ૨૫ ૨૬, તેના ૧, ૨, ૨, ૨, એમ ભાંગા ૭ હોય. પાંચ સત્તાસ્થાનક હોય તે આ પ્રમાણે-૯૨, ૮૮, ૮૬, ૮૦, ૭૮ ત્યાં પચીશ અને છવ્વીશને ઉદયે સાધારણ પદ સહિત જે ભાંગો છે ત્યાં ૭૮ વર્જીને ચાર સત્તાસ્થાનક કહેવાં, જે માટે તેજો વાયુ વર્જીને શરીરપર્યાપ્તિએ પર્યાપ્તા સર્વ જીવ

* અહીં અસંજ્ઞી અને સંજ્ઞીપંચેંદ્રિય અપર્યાપ્તાને વિષે મનુષ્ય અને તિર્યંચ એ બંને હોવાથી તેના પ્રત્યેકે ચાર ચાર હોય

મનુષ્યદ્વિક નિશ્ચયે બાંધે અને ૨૫, ૨૬ નો ઉદય તો શરીર પર્યાપ્તિએ પર્યાપ્તાનેજ હોય, તે માટે સાધારણ સૂક્ષ્મ પર્યાપ્તાને ૨૫, ૨૬ ને ઉદયે ૭૮ ની સત્તા ન પામીયે. અને પ્રત્યેક પદમાંહે તેઉ વાયુ ભેગા આવ્યા તે માટે તે અપેક્ષાએ પ્રત્યેક માંહે ૭૮ ની સત્તા પામીએ તેથી બે ભાંગે ૪ સત્તાસ્થાનક અને પાંચ ભાંગે પાંચ સત્તાસ્થાનક હોય. તથા બાદર એકેંદ્રિય પર્યાપ્તાને પાંચ બંધસ્થાનક, તે આ પ્રમાણે–૨૩, ૨૫, ૨૬, ૨૯, ૩૦: તિર્યગ્ મનુષ્ય પ્રાયોગ્ય જાણવાં ભાંગા ૧૩૯૧૭ હોય. ઉદયસ્થાનક પાંચ હોય, તે આ પ્રમાણે–૨૧, ૨૪, ૨૫, ૨૬, ૨૭ ના ૨, ૫, ૫, ૧૧, ૬, એમ ભાંગા ૨૯ હોય. સત્તાસ્થાનક પાંચ હોય, તે આ પ્રમાણે ૯૨, ૮૮, ૮૬, ૮૦, ૭૮ ઇહાં ૨૫ ને અને ૨૬ ને ઉદયે પ્રત્યેક અને અયશ સાથે જે એકેકો ભાંગો એટલે બે ભાંગા અને જે ૨૧ ને ઉદયે ૨ ભાંગા અને ૨૪ ને ઉદયે ૪ ભાંગા વૈક્રિય બાદર વાયુકાય વર્જીને એમ આઠ ભાંગાને વિષે પાંચે સત્તાસ્થાનક હોય અને શેષ ૨૧ ભાંગાને વિષે, ચાર સત્તાસ્થાનક હોય. તદ્ભાવના યથા–પર્યાપ્ત બાદરને ૨૧ ને ઉદયે યશ અયશ સાથે બે ભાંગા, ૨૪ ને ઉદયે પ્રત્યેક સાધારણ યશ અયશ સાથે ચઉભંગી અને વૈક્રિય બાદર વાયુનો ભાંગો ૧ એવં ૫ ભાંગા. એમ ૨૫ ને ઉદયે પણ પાંચ ભાંગા. ઉચ્છ્વાસ સંયુક્ત ૨૬ ને ઉદયે પણ પાંચ ભાંગા. આતપયુક્ત ૨૬ ને ઉદયે પ્રત્યેકને યશ અયશ સાથે બે ભાંગા, ઉદ્યોતયુક્ત ૨૬ ને ઉદયે પ્રત્યેક સાધારણ યશ અયશ સાથે ૪ ભાંગા. એવં ૧૧ ભાંગા. આતપ સહિત ૨૭ ને ઉદને પૂર્વલી પેરે બે ભાંગા, ઉદ્યોતયુક્ત ૨૭ ને ઉદયે પૂર્વલીપેરે ૪ ભાંગા, એવં ૬ ભાંગા, એમ સર્વ મળીને બાદર પર્યાપ્તોના ૨૯ ભાંગા હોય ત્યાં પૂર્વોક્ત ૮ ભાંગે પાંચ સત્તાસ્થાનક હોય અને ૨૧ ભાંગે ચાર સત્તાસ્થાનક હોય.

•

તથા ત્રણ વિકલેંદ્રિય પર્યાપ્તાને પાંચ બંધસ્થાનક હોય. તે આ પ્રમાણે ૨૩, ૨૫, ૨૬, ૨૯, ૩૦; તિર્યંચ મનુષ્ય પ્રાયોગ્ય હોય, ભાંગા ૧૩૯૧૭ છ ઉદયસ્થાનક હોય, તે આ પ્રમાણે–૨૧, ૨૬, ૨૮, ૨૯, ૩૦ ૩૧ ના ૨, ૨, ૨, ૪, ૬, ૪ એમ ભાંગા ૨૦. પાંચ સત્તાસ્થાનક હોય, તે આ પ્રમાણે–૯૨, ૮૮, ૮૬, ૮૦, ૭૮. ઇહાં

૨૧ ને ઉદયે બે ભાંગા અને ૨૬ ને ઉદયે બે ભાંગા એ ચાર ભાંગે પાંચ સત્તાસ્થાનક હોય, જે માટે તેઉ વાયુમાંહેથી આવ્યા વિકલેંદ્રિય પર્યાપ્તાને પણ કરણ અપર્યાપ્તપણે કિયત્કાલ લગે ૭૮ નું સત્તાસ્થાનક પામીયે. અને શેષ ૧૬ ભાંગે ચાર સત્તાસ્થાનક હોય. બેઇંદ્રિય, તેઇંદ્રિય અને ચઉરિંદ્રિય એકેકા પર્યાપ્તાને આ પ્રમાણે હોય. તથા અસંજ્ઞી પચેંદ્રિય પર્યાપ્તાને છ બંધસ્થાનક ૨૩, ૨૫, ૨૬, ૨૮, ૨૯, ૩૦; અસંજ્ઞી પચેંદ્રિય પર્યાપ્તા નરક દેવ પ્રાયોગ્ય પણ બાંધે તે માટે તેને ૨૮ નું બંધસ્થાનક પણ હોય; ભાંગા ૧૩૯૨૬. છ ઉદય[1] સ્થાનક-૨૧, ૨૬, ૨૮, ૨૯, ૩૦, ૩૧; ભાંગા ૪૯૦૪. પાંચ સત્તાસ્થાનક-૯૨, ૮૮, ૮૬, ૮૦, ૭૮. ઇહાં ૨૧ ના ઉદયના આઠ ભાંગા અને ૨૬ ના ઉદયના ૨૮૮ ભાંગા એમ ૨૯૬ ને વિષે પાંચ સત્તાસ્થાનક હોય, શેષ ૪૬૦૮ ભાંગે ૭૮ નું વર્જીને ચાર સત્તાસ્થાનક હોય ઇહાં પૂર્વલી પેરે યુક્તિ જાણવી

તથા સંજ્ઞી પંચેંદ્રિય પર્યાપ્તાને આઠે બંધસ્થાનક હોય.- ૨૩, ૨૫, ૨૬, ૨૮, ૨૯, ૩૦, ૩૧, ૧, ભાંગા ૧૩૯૪૫ ઉદયસ્થાનક આઠ હોય,- ૨૧, ૨૫, ૨૬, ૨૭, ૨૮, ૨૯, ૩૦, ૩૧ ભાંગા ૭૬૭૧ હોય.[2] ચોવીશનું તો એકેંદ્રિયને જ હોય અને ૨૦, ૯, ૮ એ ત્રણ તો કેવળીને હોય તે માટે એ ચાર ઇહાં ન કહ્યાં, ઇહાં કેવળી સંજ્ઞી માંહે વિવક્ષ્યા નથી માટે અને ૯, ૮ એ બે ટાળીને શેષ ૧૦ સત્તાસ્થાનક હોય ઇહાં પણ ૮, ૯ નું સત્તાસ્થાનક કેવળીનેજ હોય, તેથી તે ન ગણ્યા, ઇહાં ૨૧ ના ઉદયના ભાંગા ૮ અને ૨૬ ના ઉદયના ભાંગા ૨૮૮ પર્યાપ્ત પચેંદ્રિય તિર્યંચના, એટલાને વિષે ૭૮ નું સત્તાસ્થાનક પામીએ. અન્યત્ર ન પામીએ.*

---

૧ વૈક્રિય લબ્ધિના અભાવે વૈક્રિયનો આરંભ ન કરે માટે તે સબંધિ ઉદયભાંગા ન હોય.

૨ એકેંદ્રિયના ૪૨, વિકલેંદ્રિયના ૬૬ અને સંજ્ઞી અપર્યાપ્તાના ૨૧ અને ૨૬ ના ઉદયના બે મનુષ્યના અને બે તિર્યંચના, તથા કેવળીના ૮, એમ ૧૨૦ ભાંગા ન હોય.

* સંવેધ આ પ્રમાણે જાણવો-સૂક્ષ્મ એકેંદ્રિય અપર્યાપ્તને ત્રેવીશને બંધે એકવીશને ઉદયે પાંચ (૯૨-૮૮-૮૬-૮૦-૭૮) સત્તાસ્થાન હોય

પૂર્વલી ગાથાએ બંધોદયસત્તાનાં સ્થાન કહ્યાં. હવે તેના સ્વામી કહે છે.

અને ચોવીશને ઉદયે પણ એજ પાંચ સત્તાસ્થાન હોય, એમ બે ઉદયના મળી દશ સત્તાસ્થાન થયાં, ૨૫-૨૬-૨૯ અને ૩૦ ના બંધે પણ બંને ઉદયસ્થાન આશ્રયી દશ દશ ભાગા પૂર્વોક્ત હોય. એમ પાંચ બંધસ્થાનકે સર્વ મળી સત્તાસ્થાન પચાશ થયા, બાકીના ૭ અપર્યાપ્તાને એજ રીતે પચાશ પચાશ સત્તાસ્થાન હોય પણ એટલુ વિશેષ કે બેઇંદ્રિયાદિ પાંચ અપર્યાપ્તાને ચોવીશના ઉદયને બદલે છવીશનો ઉદય કહેવો

સૂક્ષ્મ એકેંદ્રિય પર્યાપ્તાને ત્રેવીશના બંધે ચારે (૨૧-૨૪-૨૫-૨૬) ઉદયસ્થાનકે પાંચ પાંચ સત્તાસ્થાન હોવાથી વીશ થયા; ૨૫-૨૬-૨૯ અને ૩૦ ના બંધસ્થાનકે પણ એજ વીશ વીશ સત્તાસ્થાન હોય તેથી પાંચ બંધસ્થાને સર્વ મળી સો સત્તાસ્થાન થાય

બાદર એકેંદ્રિય પર્યાપ્તાને ત્રેવીશના બંધે ૨૧-૨૪-૨૫-૨૬ ના ઉદયે પાંચ પાંચ સત્તાસ્થાન અને સત્તાવીશના ઉદયે ચાર સત્તાસ્થાન-મળી ચોવીશ સત્તાસ્થાન હોય એવી રીતે ૨૫-૨૬ ૨૯-૩૦ ના બંધસ્થાનકે પણ એજ ચોવીશ ચોવીશ સત્તાસ્થાન હોય, તેથી પાંચ બંધસ્થાને સર્વ મળી એકસોવીશ સત્તાસ્થાન થાય

બેઇંદ્રિય પર્યાપ્તાને ત્રેવીશના બંધે એકવીશ અને છવ્વીશના ઉદયે પાચ પાંચ સત્તાસ્થાન અને ૨૮-૨૯-૩૦-૩૧ ના ઉદયે ચાર ચાર સત્તાસ્થાન મળી ૨૬ સત્તાસ્થાન હોય એવી રીતે ૨૫-૨૬-૨૯ અને ૩૦ ના બંધસ્થાનકે પણ છવ્વીશ છવ્વીશ સત્તાસ્થાન હોય તેથી પાંચ બંધસ્થાનકે સર્વ મળી એકસો ત્રીસ સત્તાસ્થાન હોય.

અસંજ્ઞિપંચેંદ્રિય પર્યાપ્તાને પણ ૨૩-૨૫-૨૬-૨૯ અને ૩૦ ના બંધસ્થાનકે પૂર્વોક્ત રીતે છવ્વીશ છવ્વીશ સત્તાસ્થાન હોય. અઠ્ઠાવીશના બંધે તો ત્રીશ અને એકત્રીશ એ બે ઉદયસ્થાનકે ત્રણ ત્રણ (૯૨-૮૮-૮૬) સત્તાસ્થાન હોય. સર્વ મળી ૭ બંધસ્થાનકે ૧૩૬. સત્તાસ્થાન હોય અઠ્ઠાવીશનો બંધ દેવગતિ અથવા નરકગતિ પ્રાયોગ્ય હોય તેથી તે બંધાયે છતે વૈક્રિયચતુષ્કાદિ અવશ્ય બંધાય એટલે ૮૦ અને ૭૮ ની સત્તા ન હોય.

સાતે અપર્યાપ્તા જીવસ્થાનક ૧, સૂક્ષ્મ એકેંદ્રિય પર્યાપ્તા ૨, બાદર એકેંદ્રિય પર્યાપ્તા ૩, ત્રણ વિકલેંદ્રિય પર્યાપ્તા ૪, તેમ અસંજ્ઞી પંચેંદ્રિય પર્યાપ્તા ૫, અને સંજ્ઞી પંચેદ્રિય પર્યાપ્તા ૬,

---

પર્યાપ્તા સંજ્ઞિપંચેંદ્રિયને ત્રેવીશના બધે પૂર્વોક્ત છવ્વીશ સત્તાસ્થાન હોય પચ્ચીશના બધે પૂર્વોક્ત છવ્વીશ સત્તાસ્થાન ઉપરાંત દેવતાને ૨૫ અને ૨૭ ના ઉદયે (૯૨-૮૮) બે સત્તાસ્થાન અધિક હોવાથી ત્રીશ સત્તા સ્થાન હોય એ પ્રકારે છવ્વીશના બધે પણ ત્રીશ સત્તાસ્થાન હોય ૨૮ ના બધે આઠ ઉદયસ્થાન હોય તે પ્રમાણે ૨૧-૨૫-૨૬-૨૭-૨૮-૨૯-૩૦-૩૧. તે મધ્યે ૨૧-૨૫-૨૬-૨૭-૨૮ અને ૨૯ એ ૭ ઉદયસ્થાને ૯૨ અને ૮૮ એ બે સત્તાસ્થાન દરેકને હોય ત્રીશને ઉદયે ૯૨-૮૯-૮૮-૮૬ એ ચાર સત્તાસ્થાન હોય એકત્રીશને ઉદયે ૯૨-૮૮-૮૬ એ ત્રણ સત્તાસ્થાન હોય એટલે સર્વ મળી ૧૯ સત્તાસ્થાન થયાં, ૨૯ ના બધે ૨૫ ના બંધની પેઠે ત્રીશ સત્તાસ્થાન ઉપરાંત અધિક છે તે કહે છે-અવિરત સમ્યગ્દૃષ્ટિને દેવ પ્રાયોગ્ય ૨૯ પ્રકૃતિ બાંધતાં ૨૧-૨૬-૨૮-૨૯ અને ૩૦ ના ઉદયે દરેકને ૯૩-૮૯ એ બે સત્તાસ્થાન હોય ૨૫ અને ૨૭ ના ઉદયે વૈક્રિય દેશવિરત અને સયતને આશ્રયીને પણ એ બે બે સત્તાસ્થાન હોય અથવા આહારકસંયતને આશ્રયીને ૨૫ અને ૨૭ ના ઉદયે ૯૩ ની સત્તા હોય તીર્થંકર નામકર્મની સત્તાવાળા નારક મિથ્યાદૃષ્ટિને ૮૯ ની સત્તા હોય એમ સર્વ મળી ૪૪ સત્તાસ્થાન હોય. ત્રીશના બધે પણ ૨૫ ના બંધની પેઠે ત્રીશ સત્તાસ્થાન ઉપરાંત દેવતાને મનુષ્યગતિ પ્રાયોગ્ય તીર્થંકર નામકર્મ સહિત ત્રીશ પ્રકૃતિ બાંધતાં ૨૧-૨૫-૨૭-૨૮-૨૯અને ૩૦ એ ૬ ઉદયે ૯૩-૮૯ એ બે બે સત્તાસ્થાન હોવાથી ૪૨ સત્તાસ્થાન હોય એકત્રીશના બધે જિનનામ આહારકદ્વિકને બાંધતાં ૯૩ નું સત્તાસ્થાન હોય. એકને બધે ૯૩-૯૨-૮૯-૮૮-૮૦-૭૯-૭૬-૭૫ એ આઠ સત્તાસ્થાનો હોય. તેમાંના પ્રથમના ચાર ઉપશમશ્રેણિએ અથવા જ્યાં સુધી નામકર્મની તેર પ્રકૃતિ ક્ષય થઇ ન હોય ત્યાં સુધી ક્ષપકશ્રેણિએ પણ હોય અને તેર પ્રકૃતિને ક્ષયે પાછળના ચાર સત્તાસ્થાન હોય. બંધના અભાવે પણ એજ આઠ સત્તાસ્થાન હોય પણ એટલું વિશેષ છે કે પ્રથમના ચાર ઉપશાંતમોહે અને પછીના ચાર ક્ષીણમોહ ગુણસ્થાને હોય. એમ સર્વ મળી ૨૦૮ સત્તાસ્થાન હોય અને જો દ્રવ્યમન સંબંધે કેવળીને સંજ્ઞિ ગણીયે તો તેના

એ એનાં અનુક્રમે પૂર્વ ગાથાએ ઉક્ત બંધોદય સત્તાસ્થાનક કહેવાં ॥ ૪૧-૪૨ ॥

---

૨૬ સત્તાસ્થાન વધારે ગણતાં સર્વ મળી ૨૩૪ સત્તાસ્થાન સંજ્ઞિ પચે[ન્દ્રિ]યના થાય. આ ૨૬ સત્તાસ્થાનની ભાવના સામાન્ય સંવેધમાં પૂર્વે કહી છે તે પ્રમાણે જાણવી; ત્યાં ૩૦ ગણેલ છે પણ તેમાં ૪ અગ્યારમા ગુણસ્થાનના ગણેલ છે તે અહીં ન ગણવાં.

૧૪ જીવસ્થાનાનાં બંધસ્થાનેષુ ભંગસંખ્યાયંત્રકમ્ ॥

સૂક્ષ્મએકે.ડપ		સૂ. એકે. પ		બા એ૦ડપ૦		બા એ. પ૦.		બેઇંદ્રિયડપ૦		બેઇંદ્રિયપર્યા૦		તેઇંદ્રિયડપર્યા૦	
૨૩	૪	૨૩	૪	૨૩	૪	૨૩	૪	૨૩	૪	૨૩	૪	૨૩	૪
૨૫	૨૫	૨૫	૨૫	૨૫	૨૫	૨૫	૨૫	૨૫	૨૫	૨૫	૨૫	૨૫	૨૫
૨૬	૧૬	૨૬	૧૬	૨૬	૧૬	૨૬	૧૬	૨૬	૧૬	૨૬	૧૬	૨૬	૧૬
૨૯	૯૨૪૦	૨૯	૯૨૪૦	૨૯	૯૨૪૦	૨૯	૯૨૪૦	૨૯	૯૨૪૦	૨૯	૯૨૪૦	૨૯	૯૨૪૦
૩૦	૪૬૩૨	૩૦	૪૬૩૨	૩૦	૪૬૩૨	૩૦	૪૬૩૨	૩૦	૪૬૩૨	૩૦	૪૬૩૨	૩૦	૪૬૩૨
૫	૧૩૯૧૭	૫	૧૩૯૧૭	૫	૧૩૯૧૭	૫	૧૩૯૧૭	૫	૧૩૯૧૭	૫	૧૩૯૧૭	૫	૧૩૯૧૭

તેઇંદ્રિય પર્યા૦		ચઉરિંદ્રિયડપ૦		ચઉરિંદ્રિયપર્યા૦		અસ પ. અપ૦		અસ. પચે. પ૦		સંજ્ઞી પં.ડપ૦		સંજ્ઞી પ૦ પ૦	
૨૩	૪	૨૩	૪	૨૩	૪	૨૩	૪	૨૩	૪	૨૩	૪	૨૩	૪
૨૫	૨૫	૨૫	૨૫	૨૫	૨૫	૨૫	૨૫	૨૫	૨૫	૨૫	૨૫	૨૫	૨૫
૨૬	૧૬	૨૬	૧૬	૨૬	૧૬	૨૬	૧૬	૨૬	૧૬	૨૬	૧૬	૨૬	૧૬
૨૯	૯૨૪૦	૨૯	૯૨૪૦	૨૯	૯૨૪૦	૨૯	૯૨૪૦	૨૮	૯	૨૯	૯૨૪૦	૨૮	૯
૩૦	૪૬૩૨	૩૦	૪૬૩૨	૩૦	૪૬૩૨	૩૦	૪૬૩૨	૨૯	૯૨૪૦	૩૦	૪૬૩૨	૨૯	૯૨૪૮
								૩૦	૪૬૩૨			૩૦	૪૬૪૧
												૩૧	૧
												૧	૧
૫	૧૩૯૧૭	૫	૧૩૯૧૭	૫	૧૩૯૧૭	૫	૧૩૯૧૭	૬	૧૩૯૨૬	૫	૧૩૯૧૭	૮	૧૩૯૪૫

૧૪ જીવસ્થાનોનાં ઉદયસ્થાનસંખ્યા તેનુ ભંગસંખ્યા ચ ॥

સૂક્ષ્મ એકે૦ અપ૦		સૂક્ષ્મ એકે૦ પર્યા૦		બાદર એ૦અપ૦		બાદર એકે૦ પર્યા૦		બેઇંદ્રિયઅપર્યા૦		બેઇંદ્રિયપ૦		તેઇંદ્રિયઅપર્યા૦	
૨૧	૧	૨૧	૧	૨૧	૧	૨૧	૨	૨૧	૧	૨૧	૨	૨૧	૧
૨૪	૨	૨૪	૨	૨૪	૨	૨૪	૫	૨૬	૧	૨૬	૨	૨૬	૧
		૨૫	૨			૨૫	૫			૨૮	૨		
		૨૬	૨			૨૬	૧૧			૨૯	૪		
						૨૭	૬			૩૦	૬		
										૩૧	૪		
૨	૩	૪	૭	૨	૩	૫	૨૯	૨	૨	૬	૨૦	૨	૨

તેઇંદ્રિયપર્યા૦		ચઉરિંદ્રિયઅપ૦		ચઉરિંદ્રિયપર્યા૦		અસં૦ પં૦ અપ૦		અસંજ્ઞીપં૦ પ૦		સં૦પં૦અપ૦		સંજ્ઞીપંચેંદ્રિય પર્યાપ્ત	
૨૧	૨	૨૧	૧	૨૧	૨	૨૧	૨	૨૧	૮	૨૧	૨	૨૧	૨૫
૨૬	૨	૨૬	૧	૨૬	૨	૨૬	૨	૨૬	૨૮૮	૨૬	૨	૨૫	૨૬
૨૮	૨			૨૮	૨		(અસંજ્ઞી	૨૮	૫૭૬			૨૬	૫૭૬
૨૯	૪			૨૯	૪		મનુષ્ય ૧	૨૯	૧૧૫૨			૨૭	૨૬
૩૦	૬			૩૦	૬			૩૦	૧૭૨૮			૨૮	૧૧૯૬
૩૧	૪			૩૧	૪		અસંજ્ઞી	૩૧	૧૧૫૨			૨૯	૧૭૭૨
							તર્યંચ ૨)					૩૦	૨૮૯૮
												૩૧	૧૧૫૨
૬	૨૦	૨	૨	૬	૨૦	૨	૪	૬	૪૯૦૪	૨	૪	૧૦	[illegible]
												૯	૧
												૧૧	[illegible]

૧૪ જીવસ્થાનેષુ નામકર્મણઃ પ્રકૃતીનાં બંધોદયસત્તા-સ્થાનાનિ ભંગસંખ્યા ચ તદ્યંત્રકમ્ ।

૧૪ જીવસ્થાનેષુ	નામ કર્મના બંધસ્થાન. ૮		બંધ ભંગા ૧૩૯૪૫
૧ એકેંદ્રિય સૂ. અ૫૦	૫	૨૩।૨૫।૨૬।૨૯।૩૦	૧૩૯૧૭
૨ એકેંદ્રિય સૂ.પ૦	૫	૨૩।૨૫।૨૬।૨૯।૩૦	૧૩૯૧૭
૩ એકેંદ્રિય બા૦અ૫	૫	૨૩।૨૫।૨૬।૨૯।૩૦	૧૩૯૧૭
૪ એકેંદ્રિય બા૦૫૦	૫	૨૩।૨૫।૨૬।૨૯।૩૦	૧૩૯૧૭
૫ બેઇંદ્રિયઅપર્યા૦	૫	૨૩।૨૫।૨૬।૨૯।૩૦	૧૩૯૧૭
૬ બેઇંદ્રિય પર્યાપ્તા	૫	૨૩।૨૫।૨૬।૨૯।૩૦	૧૩૯૧૭
૭ તેઇંદ્રિઅપર્યાપ્તા	૫	૨૩।૨૫।૨૬।૨૯।૩૦	૧૩૯૧૭
૮ તેઇંદ્રિયપર્યાપ્તા	૫	૨૩।૨૫।૨૬।૨૯।૩૦	૧૩૯૧૭
૯ ચઉરિંદ્રિયઅ૫૦	૫	૨૩।૨૫।૨૬।૨૯।૩૦	૧૩૯૧૭
૧૦ ચઉરિંદ્રિયપર્યા૦	૫	૨૩।૨૫।૨૬।૨૯।૩૦	૧૩૯૧૭
૧૧ અસંજ્ઞી પંચેઅ૫૦	૫	૨૩।૨૫।૨૬।૨૯।૩૦	૧૩૯૧૭
૧૨ અસંજ્ઞીપંચેંપર્યા૦	૬	૨૩।૨૫।૨૬।૨૮।૨૯।૩૦	૧૩૯૨૬
૧૩ સંજ્ઞીપંચેંદ્રિયઅ૫૦	૫	૨૩।૨૫।૨૬।૨૯।૩૦	૧૩૯૧૭
૧૪ સંજ્ઞીપંચેંદ્રિયપર્યાપ્તા	૮	૨૩।૨૫।૨૬।૨૮।૨૯।૩૦।૩૧।૧	૧૩૯૪૫
	૭૪		૧૯૪૮૭૫

	નામકર્મનું ઉદયસ્થાન ૧૨	ઉદય ભં૦ ૭૭૯૧		નામ્ન સત્તાસ્થાનાનિ
૨	૨૧।૨૪	૩	૫	૯૨।૮૮।૮૬।૮૦।૭૮
૪	૨૧।૨૪।૨૫।૨૬	૭	૫	૯૨।૮૮।૮૬।૮૦।૭૮
૨	૨૧।૨૪	૩	૫	૯૨।૮૮।૮૬।૮૦।૭૮
૫	૨૧।૨૪।૨૫।૨૬।૨૭	૨૯	૫	૯૨।૮૮।૮૬।૮૦।૭૮
૨	૨૧।૨૬	૨	૫	૯૨।૮૮।૮૬।૮૦।૭૮
૬	૨૧।૨૬।૨૮।૨૯।૩૦।૩૧	૨૦	૫	૯૨।૮૮।૮૬।૮૦।૭૮
૨	૨૧।૨૬	૨	૫	૯૨।૮૮।૮૬।૮૦।૭૮
૬	૨૧।૨૬।૨૮।૨૯।૩૦।૩૧	૨૦	૫	૯૨।૮૮।૮૬।૮૦।૭૮
૨	૨૧।૨૬	૨	૫	૯૨।૮૮।૮૬।૮૦।૭૮
૬	૨૧।૨૬।૨૮।૨૯।૩૦।૩૧	૨૦	૫	૯૨।૮૮।૮૬।૮૦।૭૮
૨	૨૧।૨૬	૪	૫	૯૨।૮૮।૮૬।૮૦।૭૮
૬	૨૧।૨૬।૨૮।૨૯।૩૦।૩૧	૪૯૦૪	૫	૯૨।૮૮।૮૬।૮૦।૭૮
૨	૨૧।૨૬	૪	૫	૯૨।૮૮।૮૬।૮૦।૭૮
૮	૨૧।૨૫।૨૬।૨૭।૨૮।૨૯	૭૬૭૧	૧૦	૯૩।૯૨।૮૯।૮૮।૮૬।૮૦
૩	૩૦।૩૧ કેવલિનાં ૨૦।૯।૮	કે. ૮	૨	૭૯।૭૮।૭૬।૭૫કે૦૯।૮
૫૮		૧૨૬૯૯	૭૭	

ગુણસ્થાને જ્ઞાનાવરણ, અંતરાય અને દર્શનાવરણના ભાંગા

नाणंतराय तिविहमवि; दससु दो हुंति दोसु ठाणेसुं;
मिच्छासाणे बीए, नव चउ[1] पण[2] नव[3] य संतंसा ॥४३॥

नाणंतराय=જ્ઞાનાવરણ અને અંતરાય કર્મ
तिविहमवि=ત્રણ પ્રકારે (બંધ, ઉદય અને સત્તાની અપેક્ષાએ).
दससु=દશ (ગુણસ્થાનક) ને વિષે
दो=બે (ઉદય અને સત્તા)
हुंति=હોય છે
दोसु=બે (ઉપશાંત મોહ, ક્ષીણ મોહ)
ठाणेसु=ગુણસ્થાનકને વિષે
मिच्छासाणे=મિથ્યાત્વ અને સાસ્વાદને
बीए=બીજા (દર્શનાવરણ) ના
नव=નવનો બંધ
चउ पण=ચાર અથવા પાંચનો ઉદય
नव संतंसा=નવ સત્તાપ્રકૃતિ

અર્થ—જ્ઞાનાવરણ અને અંતરાય કર્મ ત્રણ પ્રકારનું (બંધ, ઉદય અને સત્તાની અપેક્ષાએ) દશ ગુણસ્થાનકને વિષે હોય, બે (૧૧-૧૨) ગુણસ્થાનને વિષે ઉદય અને સત્તા બે હોય. મિથ્યાત્વ અને સાસ્વાદન ગુણસ્થાને દર્શનાવરણને નવનો બંધ, પાંચ અથવા ચારનો ઉદય અને નવની સત્તા હોય. ॥ ૪૩ ॥

વિવેચન—હવે આઠ કર્મના બંધોદય સત્તાસ્થાનક અને તેના ભાંગા તે ૧૪ ગુણઠાણા આશ્રયીને કહે છે જ્ઞાનાવરણીય અને અંતરાય કર્મની પાંચે પ્રકૃતિ બંધ, ઉદય અને સત્તાએ મિથ્યાત્વથકી માંડીને દશમા સૂક્ષ્મસંપરાય ગુણઠાણા લગે હોય. એટલે પાંચનો બંધ, પાંચનો ઉદય, પાંચની સત્તા હોય. અને ત્યાર પછી ઉપશાન્તમોહ અને ક્ષીણમોહ એ બે ગુણઠાણે બંધને અભાવે પાંચનો ઉદય, પાંચની સત્તા હોય, ત્યારપછી તો ઉદય સત્તા પણ ન હોય. તથા બીજું દર્શનાવરણીય કર્મ તેનો મિથ્યાત્વે અને સાસ્વાદન ગુણઠાણે નવનો બંધ ચારનો ઉદય, નવની સત્તા ૧; નવનો બંધ, પાંચનો ઉદય, નવની સત્તા ૨; એ બે ભાંગા હોય

સંપરાયે એમ બે ગુણઠાણે થીણદ્ધિત્રિકની સત્તા ટળે અને ક્ષપકને અતિ વિશુદ્ધ માટે નિદ્રા એકેનો ઉદય ન હોય, ત્યારે ચારનો બંધ, ચારનો ઉદય, છની સત્તા ૧; એ એકજ ભાંગો હોય. યુગલ તે બંધોદયે ચઉ શબ્દની અનુવૃત્તિ જાણવી ॥ ૪૪ ॥

उवसंते चउ पण नव, खीणे चउरुदय छच्च चउ संता;
वेअणिआउ अ गोए, विभज्ज मोहं परं वुच्छं ॥४५॥

उवसंते=ઉપશાંત મોહે	खीणे=ક્ષીણમોહે
चउ पण=ચાર અથવા પાંચનો ઉદય	चउरुदय=ચારનો ઉદય
नव=નવની સત્તા	छच्च चउ=છ અને ચારની
	संता=સત્તા

અર્થ—ઉપશાંતમોહે ચાર અથવા પાંચનો ઉદય અને નવની સત્તા હોય. ક્ષીણમોહે ચારનો ઉદય અને છ અથવા ચારની સત્તા હોય. વેદનીય, આયુષ્ય અને ગોત્રકર્મને વિષે ભાંગા વહેંચીને પછી મોહનીય કર્મને કહીશું. ॥ ૪૫ ॥

વિવેચન—ઉપશાન્તમોહે ૧૧ મે ગુણઠાણે બંધનો અભાવ હોય, ત્યાં ચારનો ઉદય, નવની સત્તા ૧, અને પાંચનો ઉદય, નવની સત્તા ૨; એ બે ભાંગા હોય ઉપશમને અતિવિશુદ્ધપણું નથી તે માટે નિદ્રાદ્ધિકનો ઉદય હોય તેથી બે ભાંગા ઉપજે ક્ષીણમોહ ગુણઠાણે ચારનો ઉદય, છની સત્તા ૧. એ ભાંગો દ્વિચરમ સમય લગે હોય ચરમ સમયે તો બે નિદ્રાની સત્તા પણ ટળે ત્યાર ચારનો ઉદય, ચારની સત્તા ૨; એ ભાંગો હોય. તે પછી તો સર્વ ટળે.

હવે વેદનીય, આયુઃકર્મ અને ગોત્રકર્મના ભાંગા ગુણઠાણે કહીને પછી મોહનીયકર્મના ગુણઠાણે કહીશુ. ॥ ૪૫ ॥

ગુણસ્થાને વેદનીય અને ગોત્રકર્મના ભાંગા.

चउ छस्सु दुन्नि सत्तसु एगे चउगुणिसु वेअणिअभंगा:
गोए पण चउ दो तिसु एगट्ठसु दुन्नि इक्कंमि ॥४६॥

चउ=ચાર ભાંગા.	गोए=ગોત્રકર્મને વિષે.
छस्सु=છ ગુણઠાણે.	पण=પાંચ ભાંગા
दुन्नि=બે ભાંગા (ત્રીજો ચોથો)	चउ=ચાર ભાંગા.
सत्तसु=અપ્રમત્તાદિ સાત ગુણઠાણે.	दो=બે ભાંગા
एगे=એક (અયોગી કેવળી) ગુણઠાણે.	तिसु=મિશ્રાદિ ત્રણ ગુણઠાણે.
चउ=ચાર ભાંગા.	एग=એક ભાંગો.
गुणिसु=ગુણઠાણે.	अट्ठसु=પ્રમત્તાદિ આઠ ગુણઠાણે.
वेयणियभंगा=વેદનીય કર્મના ભાંગા.	दुन्नि=બે ભાંગા.
	इक्कंमि=એક (અયોગી ગુણઠાણે

અર્થ—વેદનીય કર્મના છ ગુણસ્થાને ચાર ભાંગા. અપ્રમત્તાદિ સાત ગુણસ્થાને બે ભાંગા અને એક ગુણસ્થાને ચાર ભાંગા હોય ગોત્રકર્મના મિથ્યાત્વે પાંચ, સાસ્વાદને ચાર, મિશ્રાદિ ત્રણ ગુણસ્થાને બે, પ્રમત્તાદિ આઠ ગુણઠાણે એક અને એક (અયોગી) ગુણસ્થાને બે ભાંગા હોય. ॥ ૪૬ ॥

વિવેચન—વેદનીય કર્મ અને ગોત્રકર્મના ભાંગા જાણવાને અહીં ભાષ્યની ગાથાનો ભાવ કહે છે.—મિથ્યાત્વથી માંડીને પ્રમત્ત લગે એટલે છ ગુણઠાણે વેદનીયના આઠ ભાંગા છે. તે માંહેલા પહેલા ચાર ભાંગા હોય અપ્રમત્તથી સયોગી લગે સાત ગુણઠાણાને વિષે ત્રીજો, ચોથો એ બે ભાંગા હોય; એ શાતાજ બાંધે. એક અયોગી કેવળીને વિષે ચાર ભાંગા હોય; ત્યાં પાંચમો છઠ્ઠો દ્વિચરમ સમય લગે અને ૭-૮ ચરમ સમયે હોય. એ

પ્રમાણે વેદનીયના ભાંગા ૧૪ ગુણઠાણે જાણવા, તથા ગોત્રકર્મના ૭ ભાંગા છે, તે માંહે મિથ્યાત્વ ગુણઠાણે પુરિલા પાંચ ભાંગા હોય સાસ્વાદને પહેલો વર્જીને શેષ ૪ ભાંગા હોય. પહેલો ભાંગો તેઉ વાયુ માંહે હોય, તથા તેઉ વાયુ માંહેથી નીકળ્યાને કિય-ત્કાળ લગેજ હોય; ત્યાં સાસ્વાદન ગુણઠાણું ન હોય. તથા મિશ્ર અવિરત, દેશવિરત એ ત્રણ ગુણઠાણે ચોથો પાંચમો એ બે ભાંગા હોય. મિશ્રાદિક નીચૈર્ગોત્ર ન બાંધે, કેટલાએક આચાર્ય કહે છે-દેશવિરતને પાંચમો ભાંગો એકજ હોય, નીચ ઉદયે પણ ન હોય

પ્રમત્તાદિક આઠ ગુણઠાણે પ્રત્યેકે એકેકો ભાંગો હોય, ત્યાં પ્રમત્તાદિક પાંચ ગુણઠાણે પાંચમો ભાંગો હોય, તેને ઉચ્ચૈર્ગોત્રનોજ બંધ ઉદય હોય તે માટે, અને ૧૧, ૧૨, ૧૩, ગુણઠાણે છઠ્ઠો ભાંગો હોય બંધના અભાવથકી એક અયોગી કેવળીને વિષે બે ભાંગા હોય. ઉચ્ચનો ઉદય, બેની સત્તા એ દ્વિચરમ સમય લગે અને ઉચ્ચનો ઉદય, ઉચ્ચની સત્તા એ ભાંગો ચરમ સમયે હોય ॥૪૬॥

ગુણસ્થાને આયુકર્મના ભાંગા

अट्ठ[1]च्छाहिग[2]वीसा, सोलस[3] वीसं[4] च बारस[5] छ दोसु[7];
दो[11]चउसु तीसु[14] इक्कं, मिच्छाइसु आउए भंगा ॥४७॥

अट्ठच्छाहिगवीसा=અઠ્ઠાવીશ, છવ્વીશ
सोलस वीसं=સોળ, વીશ
बारस=બાર.
छ=૭.
दोसु=પ્રમત્ત અપ્રમત્ત બે ગુણઠાણે
दो=બે.
चउसु=(અપૂર્વકરણાદિ) ચાર ગુણઠાણે.
तिसु=ત્રણ (૧૨-૧૩-૧૪) ગુણઠાણે.
इक्कं=એક
मिच्छाइसु=મિથ્યાત્વાદિગુણઠાણે.
आउए=આયુષ્ય કર્મને વિષે
भंगा=ભાંગા.

અર્થ—મિથ્યાત્વાદિ ગુણુસ્થાનોને વિષે આયુષ્ય કર્મના અઠ્ઠાવીશ, છવ્વીશ, સોળ, વીશ, બાર, બે [પ્રમત્ત અપ્રમત્ત] ને વિષે છ, ચાર ગુણુસ્થાને બે અને ત્રણુ ગુણુસ્થાને એક ભાંગો હોય. ॥ ૪૭ ॥

॥ १४ णस्थानेषु ष् र्म ां ः॥

१४	गुणस्थानेषु	ज्ञाना २	दर्श० ११	वेद० ८	आयु २८	गोत्र ७	अत० २
१	मिथ्यात्वे	१	ऽ२	ऽ४	२८	ऽ५	१
२	सास्वादने	१	ऽ२	ऽ४	२६	४	१
३	मिश्रे	१	३।४।२	ऽ४	१६	४।५।२	१
४	अविरते	१	२	ऽ४	२०	२	१
५	देशविरते	१	२	ऽ४	१२	२	१
६	प्रमत्त सं०	१	२	ऽ४	६	१	१
७	अप्रमत्त०	१	२	३।४।२	६	१	१
८	अपूर्वकर०	१	४	२	२	१	१
९	अनिवृत्ति०	१	३	२	२	१	१
१०	सूक्ष्मसंपराये	१	३	२	२	१	१
११	उपशान्त०	ऽ१	८।९।२	२	२	ऽ१	१
१२	क्षीणमोहे	ऽ१	१०।११ २	२	१	ऽ१	१
१३	सयोगीकेवली	०	०	२	१	ऽ१	०
१४	अयोगीकेवली	०	०	ऽ४	१	ऽ१	०

વિવેચન—હવે આયુઃકર્મના ભાંગા જાણુવાને અર્થે આ અંતર્ભાષ્ય ગાથાનો ભાવ કહે છે-મિથ્યાત્વ ગુણુઠાણે આયુઃકર્મના અઠ્ઠાવીશે ભાંગા હોય. સાસ્વાદન ગુણુઠાણે ૨૬ ભાંગા હોય; જે માટે મનુષ્ય તિર્યંચ સાસ્વાદને વર્ત્તતા નરકાયુ ન બાંધે તે બે

ઓછા હોય મિશ્રગુણઠાણે ૧૬ ભાંગા હોય, મિશ્રદ્રષ્ટિ આઉખું ન બાધે તે માટે આયુર્બંધ કાળના નારકીના બે ભાંગા, તિર્યંચના ૪ ભાંગા, મનુષ્યના ૪ ભાંગા અને દેવતાના ૨ ભાંગા એવં ૧૨ ભાંગા ન હોય, શેષ ૧૬ ભાંગા હોય. તથા અવિરત સમ્યગ્દ્રષ્ટી ગુણઠાણે ૨૦ ભાંગા હોય, તે આ પ્રમાણે=તિર્યંચના આયુર્બંધ કાળે નરક તિર્યંચ મનુષ્યાયુ બંધના ભાંગા ૩, એમ ૩ મનુષ્યના, દેવતાને આયુર્બંધ કાળે તિર્યંચાયુ બંધનો ભાંગો ૧, એમ નારકીને ભાંગો ૧, એવં ભાંગા ૮ અવિરતસમ્યગ્દ્રષ્ટીને ન સંભવે, શેષ ૨૦ ભાંગા હોય. દેશવિરત ગુણઠાણે ૧૨ ભાંગા હોય, તે આ પ્રમાણે =દેશવિરતિ મનુષ્ય તિર્યંચ એક દેવતાનુંજ આયુ બાંધે તે માટે તિર્યંચ અને મનુષ્યને પ્રત્યેકે પરભવાયુર્બંધકાળ થકી પૂર્વે એકેકો ભાંગો ૧, પરભવાયુર્બંધકાળે એકેક ભાંગો ૧ અને આયુર્બંધકાળ પછી ચારે ભાંગા હોય જે ભણી કોઈક તિર્યંચ મનુષ્ય ચારે માંહેલું એક આયુ બાંધીને પછી દેશવિરતિપણું પામે તે માટે એ ૭ મનુષ્યના અને ૭ તિર્યંચના એવં ૧૨ ભાંગા હોય તથા પ્રમત્ત અને અપ્રમત્ત એ બે ગુણઠાણે ૭ ૭ ભાંગા હોય. એ ગુણઠાણે મનુષ્યના ૬ ભાંગા દેશવિરતિની પરે જાણવા. આયુર્બંધકાળથી પૂર્વે ૧, બંધકાળે ૧, બંધકાળ પછી ૪. એવં ૬, તથા અપૂર્વકરણ ૧, અનિવૃત્તિ બાદર ૨, સૂક્ષ્મસંપરાય ૩, અને ઉપશાન્તમોહ ૪, એ ચાર ગુણઠાણે બે બે ભાંગા ઉપશમશ્રેણિ આશ્રયીને હોય. તે કેમ ? મનુષ્યાયુનો ઉદય અને મનુષ્યઆયુની સત્તા એ ભાંગો આયુર્બંધ કાળ થકી પૂર્વે હોય અને મનુષ્યાયુનો ઉદય અને મનુષ્ય દેવાયુની સત્તા એ ભાંગો આયુર્બંધ પછી હોય એ ૪ ગુણઠાણાવાળા આયુ તો બાંધે નહીં અને પૂર્વે પણ દેવતાનું આયુ બાંધ્યું હોય તે જ ઉપશમશ્રેણિ કરે પણ શેષ ૩ આયુ બાંધ્યા હોય તે ઉપશમશ્રેણિ ન કરે. અને પૂર્વબદ્ધાયુ હોય તે ક્ષપકશ્રેણિ તો પડિવજે જ નહીં તે માટે ક્ષપકશ્રેણિવાળાને તો મનુષ્યાયુનો ઉદય. મનુષ્યાયુની સત્તા ૧, એ એકજ ભાંગો આયુઃકર્મનો હોય તથા ક્ષીણમોહ ૧, સયોગી ૨, અયોગી ૩, એ ૩ ગુણઠાણે એકેકો ભાંગો હોય,–મનુષ્યાયુનો ઉદય, મનુષ્યાયુની સત્તા ૧, એ મિથ્યાત્વાદિક ૧૪ ગુણઠાણે આયુઃકર્મના બંધોદય સત્તા સંવેધે ભાંગા જાણવા, તે સર્વ મળી [૧૨૫] એકસો પચીશ થાય. ॥ ૪૭ ॥

ગુણુસ્થાને મોહનીયકર્મનાં બંધસ્થાન.

गु ा ए , इक्किक्कं मोहबंधठाणं ;
पं नि ट्टि णे, बंधोवरमो परं तत्तो ॥४८॥

गुणठाणएसु=ગુણુસ્થાનને વિષે
अट्ठसु=આઠ.
इक्किक्कं=એક એક.
मोहबंधठाणं=મોહનીય કર્મનું બંધસ્થાન.
=પાંચ બંધસ્થાન
अनियट्टि णे=અનિવૃત્તિગુણુઠા
बंधोवरमो=બંધનો અભાવ
परं=આગળ
त्तो=તે [અનિવૃત્તિબાદર]

અર્થ—મિથ્યાત્વાદિ આઠ ગુણુસ્થાનને વિષે મોહનીય કર્મનું બંધસ્થાન એક એક હોય. અનિવૃત્તિબાદર ગુણુસ્થાને પાંચ બંધસ્થાન હોય, તે [અનિવૃત્તિબાદર] થી આગળ બંધનો અભાવ હોય. ॥ ૪૮ ॥

વિવેચન —હવે ૧૪ ગુણઠાણાને વિષે મોહનીય કર્મનાં બંધસ્થાનક કહે છે;-મિથ્યાત્વાદિક ૮ ગુણુઠાણાને વિષે મોહનીય કર્મનું એકેકું બંધસ્થાનક હોય, તે આ પ્રમાણે–મિથ્યાદ્દષ્ટીને ૨૨ નું બંધસ્થાનક હોય સાસ્વાદને ૨૧ નું, મિશ્રગુણુઠાણે ૧૭ નું, અવિરત સમ્યગ્દ્રષ્ટિ ગુણઠાણે ૧૭ નું, દેશવિરત ગુ૦ ૧૩ નું, પ્રમત્તે ૯ નું અપ્રમત્તે ૯ નું અને અપૂર્વકરણે ૯ નું બંધસ્થાનક હોય ભાંગા મિથ્યાત્વે ૬, સાસ્વા૦ ૪, મિશ્રે૦ ૨, અવિ૦ ૨, દેશ૦ ૨, પ્રમત્તે ૨, અપ્રમત્તે ૧, અપૂર્વક૦ ૧, તથા અનિવૃત્તિબાદરે પાંચ બંધ સ્થાનક હોય, તે આ પ્રમાણે–૫, ૪, ૩, ૨, ૧. ઇહાં ભાંગા એકેકો હોય. તે પછી સૂક્ષ્મસંપરાયાદિ ગુણુઠાણે બંધનો ઉપરમ હોય એટલે મોહનીય કર્મનો બંધ નથી. ॥ ૪૮ ॥

ગુણસ્થાને મોહનીયકર્મનાં ઉદયસ્થાન.

सत्ताइ दस उ मिच्छे, सासायणमीसए नवुक्को ;
छाई नव उ अविरए, देसे पंचाइ अट्ठेव ॥४९॥

विरए ६–७ ओवसमिए, चउराई सत्त छच्च पुव्वंमि;
अनिअट्टिबायरे पुण, इक्को व दुवे व उदयं ॥५०॥

सत्ताइदसउ=સાતપ્રકૃતિથી માંડીને દશ પર્યંતનાં.
मिच्छे=મિથ્યાત્વે.
सासायणमीसए=સાસ્વાદન અને મિશ્રે.
नवुक्कोसा=સાતથી માંડીને નવ પર્યંતનાં.
छाईनव उ=છથી માંડીને નવ પર્યંતનાં
अविरए=અવિરત સમ્યગ્દ્રષ્ટિએ.
देसे=દેશવિરતે.
पंचाइअट्ठेव=પાંચથી આઠનાં
विरएखओवसमिए=પ્રમત્ત, અપ્રમત્તે
चउराईसत्त=ચારથી સાતપર્યંતનાં
छ=ચારથી ૭ પર્યંતનાં.
पुव्वंमि=અપૂર્વકરણે.
अनियट्टिबायरे=અનિવૃત્તિ બાદર ગુણઠાણે
पुण=વળી.
इक्को=એક
व=અથવા.
दुवे=બે.
उदयसा=ઉદયસ્થાનો

અર્થ—મિથ્યાત્વે સાત પ્રકૃતિથી માંડીને ઉત્કૃષ્ટ દશ પર્યંત, સાસ્વાદન અને મિશ્રે સાતથી નવ પર્યંતના, અવિરત સમ્યગ્દ્રષ્ટિએ છથી નવ પર્યંતના, દેશવિરતે પાંચથી આઠ પર્યંતના, પ્રમત્તે તથા અપ્રમત્તે ચારથી ૭ પર્યંતના, અપૂર્વકરણે ચારથી ૭ પર્યંતના અને અનિવૃત્તિ બાદર ગુણઠાણે વળી એક અથવા બે ઉદયસ્થાનો મોહનીયનાં હોય. ॥ ૪૯–૫૦ ॥

મિથ્યાત્વ ગુણઠાણે સાતથી માંડીને દશ લગે-૭, ૮, ૯, ૧૦. એ ચાર ઉદયસ્થાનક હોય. ત્યાં ભાંગા પૂર્વે કહ્યા તેમ જાણવા, ચોવીશી આઠ હોય. તથા સાસ્વાદને અને મિશ્રે સાતથી માંડીને નવ લગે-૭, ૮, ૯. એ ત્રણ ત્રણ ઉદયસ્થાનક હોય સાસ્વાદને ચાર ચોવીશી અને મિશ્રે ૪ ચોવીશી ભાંગા હોય. અવિરત સમ્યક્ત્વ ગુણઠાણે ૭ થી માંડી નવ લગે-૬, ૭, ૮, ૯. એ ચાર ઉદયસ્થાનક હોય. ત્યાં આઠ ચોવીશી ભાંગા ઉપજે, દેશવિરતિ ગુણઠાણે પાંચથી માંડીને આઠ લગે-૫, ૬, ૭, ૮. એ ચાર ઉદય સ્થાનક હોય, ત્યાં પણ આઠ ચોવીશી ભાંગા હોય.

શ્રેણિ હેઠે વર્ત્તતો વિરત તે ક્ષાયોપશમિકવિરત કહીયે. તે પ્રમત્ત અપ્રમત્ત ગુણઠાણાવાળો હોય, ત્યાં પ્રમત્તે અને અપ્રમત્તે પ્રત્યેક ચાર થકી માંડીને સાત લગે ૪, ૫, ૬, ૭. એ ચાર ચાર ઉદયસ્થાનક હોય. ત્યાં પ્રમત્તે આઠ ચોવીશી અને અપ્રમત્તે આઠ ચોવીશી ભાંગા ઉપજે. અપૂર્વકરણ ગુણઠાણે ચારથી માંડી ૭ લગે-૪, ૫, ૬. એ ત્રણ ઉદયસ્થાનક હોય, ત્યાં ચાર ચોવીશી ભાંગા હોય. અનિવૃત્તિબાદર ગુણઠાણે એક અથવા બેનો ઉદય હોય, એ બે - ઉદયસ્થાનક હોવ, ત્યાં કષાય સંજ્વલનના ચાર માંહેલો એક અને વેદ ત્રણ માંહેલો એક એવ બે પ્રકૃતિનું ઉદયસ્થાનક હોય, ત્યાં બાર ભાંગા હોય. તે ચતુર્વિધ, ત્રિવિધ, દ્વિવિધ અને એકવિધ બંધને વિષે પામીયે ત્યાં યદ્યપિ પૂર્વે ચતુર્વિધ બંધે ચાર, ત્રિવિધ બંધે ત્રણ, દ્વિવિધ બંધે બે અને એકવિધ બંધે એક, એવં દશ ઉદય ભાગા કહ્યા છે, તો પણ ઇહાં સામાન્યપણે ચાર, ત્રણ, બે અને એકના બંધની અપેક્ષાએ એકેક ભાંગો હોય, એવં ૪ ભાંગા વિવક્ષીએ એટલે નવમે ગુણઠાણે ૧૬ ભાંગા હોય. ॥ ૪૯-૫૦ ॥

एगं सुहुमसरागो, वेएइ अवेअगा भवे से ।;
भंगाणं च पमाणं, पुव्वुद्दिट्ठेण यव्वं ॥५१॥

एगं=એકને.
सुहुमसरागो=સૂક્ષ્મસંપરાયવાળો.
वेएइ=વેદે.
अवेअगा=અવેદક.
भवे=હોય
सेसा=બાકીના [૧૧-૧૨-૧૩-૧૪]
भंगाणं=ભાંગાનું.
णं=પ્રમાણ
पुव्वुद्दिट्ठेण=પૂર્વે કહ્યા મુજબ.
नायव्वं=જાણવું

અર્થ—સૂક્ષ્મસંપરાયવાળો એક પ્રકૃતિ વેદે, બાકીના [૧૧-૧૨-૧૩-૧૪] ગુણસ્થાનવાળા અવેદક [ઉદય વિનાના] હોય ભાંગાનું પ્રમાણ પૂર્વે કહ્યા મુજબ જાણવું ॥ ૫૧ ॥

વિવેચન—સૂક્ષ્મસંપરાય ગુણઠાણે એક કિટ્ટીકૃત સંજ્વલન લોભ વેદે તે માટે એકનું ઉદયસ્થાનક અને એક ભાંગો હોય. એમ એકોદયના સર્વ મળી ૫ ભાંગા હોય. શેષ ઉપરના ઉપશાન્તમોહાદિક ૪ ગુણઠાણાં અવેદક હોય એટલે ત્યાં મોહનીયનો ઉદય ન હોય ઇહાં મિથ્યાત્વાદિક ગુણઠાણે ઉદયસ્થાનકના ભાંગાનુ પ્રમાણ અને ભાંગાનું ઉપજાવવું તે પૂર્વે મોહનીયનાં ઉદયસ્થાનકે ભાંગા વિચાર્યા છે તેમ જાણવું. ॥ ૫૧ ॥

મોહનીયકર્મના ઉદયસ્થાને ભંગ સંખ્યા.

(૧૦ ૯ ૮ ૭ ૬ ૫ ૪)
इ छडिक्कारिक्का—रसेव इक्कारसेव नव तिन्नि;
(५२ २)
एए चउवीसगया, वार दुगे पंच इक्कंमि ॥५२॥

इक्क=એક.
=છ.
इक्कार=અગ્યાર.
इक्कारसेव=અગ્યારજ
नव=નવ.
तिन्नि=ત્રણ,

બાર=બાર ભાંગા.
દુગે=બે ઉદયે
પણ=બે.
પંચ=પાંચ.
ઇક્કંમિ=એકના ઉદયે.

અર્થ—દશાદિ (૧૦-૯-૮-૭-૬-૫-૪) ઉદયસ્થાન આશ્રયી અનુક્રમે એક, છ, એક, અગ્યાર, અગ્યાર, નવ અને ત્રણ ચોવીશી ભાંગા હોય. બેના ઉદયે બાર ભાંગા અને એકના ઉદયે પાંચ ભાંગા હોય. ॥ ૫૨ ॥

વિવેચન—હવે દશાદિક ઉદયસ્થાનકે ગુણઠાણાં આશ્રયીને ભાંગાની સંખ્યા કહે છે.—દશને ઉદયે એક ચોવીશી; નવને ઉદયે ૭ ચોવીશી, આઠને ઉદયે અગ્યાર ચોવીશી અને સાતને ઉદયે અગ્યાર ચોવીશી ભાંગા ઉપજે. છને ઉદયે પણ અગ્યાર ચોવીશી ઉપજે અને પાંચને ઉદયે નવ ચોવીશી ભાંગા ઉપજે. ચારને ઉદયે ત્રણ ચોવીશી ઉપજે એ સર્વ મળીને બાવન (૫૨) ચોવીશી ઉપજે. બેને ઉદયે બાર ભાંગા ઉપજે અને એકને ઉદયે પાંચ ભાંગા ઉપજે. ॥ ૫૨ ॥

•••ο○ο•••

१२६५
बारसपणसट्ठिसया, उदयविगप्पेहिं मोहिआ जीवा;
चुलसीई सत्तुत्तरि, पयविंदसएहिं विन्नेआ ॥५३॥

बारसपणसट्ठिसया=બારસેં પાંસઠ
उदयविगप्पेहिं=ઉદયના વિકલ્પે
मोहिया=મોહ્યા-મૂંઝાયેલા
जीवा=સંસારી જીવો.
चुलसीई सत्तुत्तरिपयविंदसएहिं=૮૪૭૭ પદના સમૂહે કરીને
विन्नेया=જાણવા.

અર્થ—બારસેં અને પાંસઠ ઉદયના વિકલ્પોવડે અને ચોરાશી-સેં ને સીત્યોતેર પ્રકૃતિના સમૂહે કરી સંસારી જીવો મૂંઝાયેલા જાણવા. ॥ ૫૩ ॥

વિવેચનઃ—હુવે એ સર્વ ભાંગાની સરવાળે સંખ્યા કહે બાવન ચોવીશી છે એટલે તે બાવનને ચોવીશ ગુણા કરીને દ્વિ દયના (૧૨) બાર ભાંગા અને એકોદયના પાંચ ભાંગા ભેળવી ત્યારે બારસો અને પાંસઠ (૧૨૬૫) ભાંગા થાય. એટલા ઉદય ભાંગે કરીને સર્વ સંસારી જીવ મોહનીય કર્મમાં મોહ્યા-મુંઝાય પડ્યા છે-મુંઝાઈ રહ્યા છે તેની પદ સંખ્યા કહે છે,-એકેકા ભાંગ માંહે મોહનીયની જેટલી પ્રકૃતિ બોલાય તે ભાંગા માંહે તેટલ પદ કહીયે દશને ઉદયે ૧ ચોવીશી, તે માટે દશને એક ગુણ કરતાં ૧૦, નવને ઉદયે ૭ ચોવીશી તે માટે નવને ૭ ગુણા કરત (૫૪) ચોપન; એમ આઠને અગ્યાર ગુણા કરતાં ૮૮, સાતને અગ્યાર ગુણા કરતાં ૭૭, છને અગ્યાર ગુણા કરતાં ૬૬, પાંચને નવ ગુણા કરતાં ૪૫, ચારને ત્રિગુણા કરતાં ૧૨, એ સર્વ મળીને ૩૫૨ એટલી પદની ચોવીશી થઇ, એકેકી માંહે ૨૪ ભાંગા છે તે માટે ૩૫૨ને ચોવીશ ગુણા કરીયે ત્યારે ૮૪૪૮ થયા. તે માંહે દ્વિકોદયના ૧૨ ભાંગા છે તે માટે તેને બે ગુણા કીધે ૨૪ થયા, અને એકોદયના પાંચ ભાંગા એવં ૨૯ ભાંગા ભેળવીયે ત્યારે ૮૪૭૭ એટલા મોહનીયના પદવૃંદ થાય. ગુણઠાણાની અપેક્ષાએ એટલા મોહનીય કર્મના પદવૃંદે કરીને સર્વ સંસારી જીવ મુઝાણા જાણવા. ॥ ૫૩ ॥

ગુણસ્થાને મોહનીયકર્મના ઉદયભાંગા.

૧ ૨ ૩ ૭ ૮

अट्ठग चउ चउ चउरट्ठगा य, चउरो अ हुंति चउवी ;

૯ ૧૦

मिच्छाइअपुव्वंता, वारस पणगं च अनिअट्ठो ॥५४॥

અટ્ઠગ=આઠ	અટ્ઠગા=આઠ
=ચાર	ચઉરો=ચાર
ર=ચાર ગુણસ્થાને [૪થી૭]	હુંતિ=હોય.

चउवीसा=ચોવીશી ભાંગા
मिच्छाइ=મિથ્યાત્વ ગુણસ્થાનથી
अपुव्वंता=અપૂર્વકરણ પર્યંત
बारस=બાર ભાંગા
पणगं=પાંચ
च=ચ શબ્દે "અનિવૃત્તિબાદરે ચાર અને સૂક્ષ્મસંપરાયે એક" લેવું.
अनियट्टे=અનિવૃત્તિ બાદરે

અર્થ—આઠ, ચાર, ચાર, ચાર ગુણસ્થાને આઠ, આઠ અને ચાર ચોવીશી ભાંગા મિથ્યાત્વ ગુણસ્થાનથી અપૂર્વકરણ પર્યંત અનુક્રમે હોય છે અનિવૃત્તિબાદર ગુણસ્થાને બાર અને પાંચ ભાંગા હોય. ॥ ૫૪ ॥

વિવેચન—હવે મિથ્યાત્વાદિક ગુણઠાણે પ્રત્યેકે મોહનીયના ઉદયના ભાંગા પ્રરૂપવાને અર્થે આ અન્તર્ભાષ્ય ગાથાનો ભાવ કહે છે.-મિથ્યાત્વે આઠ ચોવીશી, સાસ્વાદને ચાર ચોવીશી અને મિશ્રે ચાર ચોવીશી ભાંગા હોય અવિરત, દેશવિરત, પ્રમત્ત અને અપ્રમત્ત એ ચાર ગુણઠાણે આઠ આઠ ચોવીશી ભાંગા પ્રત્યેકે હોય. અપૂર્વકરણે ચાર ચોવીશી હોય. મિથ્યાત્વ થકી માંડીને અપૂર્વકરણ લગે (૫૨) બાવન ચોવીશી થાય. અનિવૃત્તિ ગુણઠાણે બેને ઉદયે ૧૨ ભાંગા અને એકને ઉદયે ૪ ભાંગા હોય અને એકને ઉદયે એક ભાંગો સૂક્ષ્મસંપરાયે હોય. એવં ૧૭ ભાંગા થાય. બાવનને ચોવીશ ગુણા કરી તેમાં સત્તર મેળવીએ એટલે ૧૨૬૫ ભાંગા થાય. ॥ ૫૪ ॥

ગુણસ્થાને યોગાદિનાં ભાંગા.

जोगोवओगलेसा,—इयाइं गुणिआ हवंति कायव्वा;
जे जत्थ गुणट्ठाणे, हवंति ते तत्थ गुणकारा ॥५५॥

જોગોવઓગલેસાઇએહિં=યોગ, ઉપયોગ અને લેશ્યાદિકે
ગુણિયાકાયવ્વા=ગુણેલા કરવા-ગુણવા
હવંતિ=થાય
જે=જે યોગાદિ
જત્થ ગુણઠાણે=જે ગુણસ્થાનકે
તે=તેટલા
તત્થ=તે ગુણસ્થાનકે
ગુણકારા=ગુણકાર – ગુણનારા જાણવા અર્થાત્ તેટલાએ ગુણવા

અર્થ—યોગ, ઉપયોગ અને લેશ્યાદિકે (એ પૂર્વોક્ત ઉદય ભાંગા વગેરેને) ગુણવા જે ગુણસ્થાને જેટલા યોગાદિ હોય તેટલા તે ગુણસ્થાને ગુણકાર જાણવા ॥ ૫૫ ॥

વિવેચન—હવે એ ઉદયભાંગા તથા પદવૃંદ તે યોગ, ઉપયોગ અને લેશ્યા સાથે ગુણવા તે કહે છે.—યોગ, ઉપયોગ અને લેશ્યાદિકે કરીને ઉદયભાંગા તથા પદવૃંદ તે ગુણ્યા કરવા એટલે મિથ્યાત્વાદિક ગુણઠાણે જ્યાં યોગ, ઉપયોગ અને લેશ્યા વગેરે જેટલા હોય, તેટલા ત્યાં ગુણાકાર-ગુણક જાણવા-તેટલા ગુણ કરવા

ત્યાં પ્રથમ યોગના ગુણાકારની ભાવના લખીએ છીએ-ચાર મનોયોગ, ચાર વચનયોગ અને ઔદારિક કાયયોગ, એ નવ યોગ મિથ્યાત્વથી માંડીને દશ ગુણઠાણે હોય મિથ્યાત્વે એ નવ યોગ અને વૈક્રિય કાયયોગ મળી ૧૦ હોય. મિથ્યાત્વે ઉદયની આઠ ચોવીશી છે તે દશ યોગ ગુણી કરીએ ત્યારે ૮૦ થાય અને વૈક્રિયમિશ્ર ૧, ઔદારિક મિશ્ર ૨ અને કાર્મણ ૩ એ ત્રણ યોગે પ્રત્યેકે ચાર ચાર ચોવીશી હોય, અનંતાનુબંધિના ઉદય સહિત જે ૪ ચોવીશી તે ઈહા જાણવી, પણ અનંતાનુબંધિ રહિત ૪ ચોવીશી ઇહા ન પામીએ જે માટે જે વેદક સમ્યક્ત્વવંતે પૂર્વે અનંતાનુબંધિની વિસંયોજના કરી છે તેને પરિણામની પરાવૃત્તિએ મિથ્યાત્વ પામતાં ફરી અનંતાનુબંધિ બાંધવા માંડે ત્યારે બંધાવલિકાલગે જ અનંતાનુબંધિનો ઉદય ન પામીએ. તે અનંતાનુબંધિ રહિત મિથ્યાત્વી કાળ ન કરે અને એ ૩ યોગ તો અપાંતરાલ ગતિએ તથા ઉપજતી વેળાએ હોય. તિર્યંચ મનુષ્યને વૈક્રિય કરતાં વૈક્રિયમિશ્ર

યોગ હોય તે ઇહાં વિવક્ષ્યો નથી, તે માટે એ ૩ યોગને વિષે અનંતાનુબંધિ રહિતની ૪ ચોવીશી ન પામીએ. ત્યારે ચાર જ ચોવીશી ૩ યોગ ગુણી કરીએ એટલે ૧૨ થાય. તે પૂર્વલી ૮૦ માંહે ભેળવીએ ત્યારે મિથ્યાત્વ ગુણઠાણે ૯૨ ચોવીશી થાય, તેના ભાંગા ૨૨૦૮ થાય. તથા સાસ્વાદને ઉદય ચોવીશી ૪ અને યોગ ૧૩ હોય, ત્યાં ૧૨ ને ચોગુણા કરતાં ૪૮ ચોવીશી થાય. અને સાસ્વાદને વર્ત્તતો જીવ નરકે ન ઉપજે તે માટે સાસ્વાદને વૈક્રિય મિશ્રયોગે નપુંસક વેદ ન હોય; ત્યારે ૪ ચોવીશીને બદલે ૪ ષોડશક ઉપજે એટલે સર્વ મળીને ભાંગા ૧૨૧૬ થાય, તથા મિશ્ર ગુણઠાણે ચોવીશી ચાર અને પૂર્વોક્ત નવ યોગ અને વૈક્રિય કાયયોગ એવં ૧૦ યોગ હોય. તેને ચાર ચોવીશી ગુણા કરવાથી ૪૦ ચોવીશી થાય, તેના ભાંગા ૯૬૦ થાય. તથા અવિરત સમ્યક્ત્વ ગુણઠાણે ચોવીશી ૮ અને યોગ ૧૩ હોય. ત્યાં ૧૧ યોગને આઠ ગુણા કરવાથી ૮૮ ચોવીશી થાય. અને વૈક્રિયમિશ્રે સ્ત્રીવેદ ન હોય, વૈક્રિય કાયયોગી અવિરત સમ્યગ્દૃષ્ટિ સ્ત્રીવેદી દેવો માંહે ન ઉપજે તે માટે. અને ઔદારિકમિશ્ર કાયયોગે નપુંસક વેદ ન હોય, અવિરત સમ્યગ્દૃષ્ટિ હોય તે નપુંસકવેદી ઔદારિક કાયયોગી માંહે ન ઉપજે તે માટે. એ બે યોગના આઠ આઠ ષોડશક ઉપજે ત્યારે ચોવીશી ૮૮ અને ષોડશક ૧૬ તેના ભાંગા સર્વ મળી ૨૩૬૮ થાય ઇહાં ટીકાકારે ઔદારિકમિશ્રયોગીને અને કાર્મણકાયયોગીને સ્ત્રીવેદની પણ ના કહી છે. પણ તે તો પ્રત્યક્ષ જ બ્રાહ્મી, સુંદરી, શ્રીમલ્લીનાથજી અને રાજીમતી પ્રમુખ સમ્યગ્દૃષ્ટિ થકા ઇહાં સ્ત્રીવેદે ઉપજયાં છે. ત્યાં ઉપજતાં કાર્મણ અને ઔદારિક મિશ્રયોગ કેમ નહિ હોય? તે માટે તે વિચારવા યોગ્ય છે. તથા દેશવિરત ગુણઠાણે ચોવીશી ૮ અને વૈક્રિય વૈક્રિયમિશ્ર સહિત યોગ ૧૧ હોય, તેને આઠ ગુણા કરતાં ૮૮ ચોવીશી થાય, તેના ભાંગા ૨૧૧૨ થાય ઇહાં મનુષ્ય તિર્યંચનુ ગુણપ્રત્યયિક વૈક્રિય શરીર વિવક્ષ્યું દીસે છે. તથા પ્રમત્તસંયત ગુણઠાણે ચોવીશી ૮ અને ઔદારિકમિશ્ર અને કાર્મણ વિના યોગ ૧૩ હોય. ત્યાં ૧૧ ને આઠ ગુણા કરવાથી ૮૮ ચોવીશી થાય અને આહારકમિશ્ર કાયયોગીને સ્ત્રીવેદ ન હોય, જે ભણી આહારક શરીર તો ચૌદ પૂર્વધર પુરૂષ જ કરે પણ સ્ત્રી ન કરે તે માટે તે બે યોગનાં બે વેદ ષોડશક

થાય તે આઠને બે ગુણા કરવાથી ૧૬ ષોડશક થાય. તેના સર્વ મળી ભાંગા ૨૩૬૮ થાય તથા અપ્રમત્ત ગુણઠાણે ચોવીશી ૮ તેને વૈક્રિય સહિત ૧૦ યોગ સાથે ગુણતાં ૮૦ ચોવીશી થાય અને આહારક સાથે ૮ ષોડશક થાય તેના ભાંગા ૨૦૪૮ થાય અપ્રમત્તને વૈક્રિય આહારકનો પ્રારંભ છે નહીં તે માટે વૈક્રિયમિશ્ર અને આહારકમિશ્ર યોગ હોય નહી. તથા અપૂર્વકરણ ગુણઠાણે ચોવીશી ૪ ને નવ યોગ સાથે ગુણતાં ૩૬ ચોવીશી થાય, તેના ભાંગા ૮૬૪ થાય. તથા અનિવૃત્તિબાદર ગુણઠાણે ચોવીશી નથી ભાંગા ૧૬ ને યોગ ૯ ની સાથે ગુણતાં ૧૪૪ ભાંગા થાય. તથા સૂક્ષ્મસંપરાય ગુણઠાણે ભાંગો ૧, યોગ ૯ સાથે ગુણતા ભાંગા ૯ થાય દશે ગુણઠાણાના સર્વ મળીને યોગ સાથે ગુણેલા ઉદયભાંગા ૧૪૨૯૭ થાય. ॥ ૫૫ ॥

ગુણસ્થાને ઉદયપદ

अट्ठट्ठी[१] बत्तीसं[२], बत्तीसं[३], सट्ठीमेव[४] बावन्ना[५];
चोआलं[६] दो[७] वी[८] विअ, मिच्छ इसु सामन्नं[1] ॥५६॥

अट्ठट्ठी=અડસઠ [ઉદય પદો]
बत्तीसं=બત્રીશ
सट्ठीमेव=સાઠજ
बावन्ना=બાવન
चोयालं=ચુમ્માલીશ
दोसु=બે [પ્રમત્ત અપ્રમત્ત]

ગુણસ્થાને
वीसा=વીસ
विअ=[પાદ પૂરણે]
मिच्छमाइसु=મિથ્યાત્વાદિને વિષે
सामन्नं=સામાન્યે

1 ચોયાલ ચોયાલં, વીસાવિય મિચ્છમાઈસુ ઈતિ–પાઠાંતરે,

એમ સર્વત્ર જાણવું. ત્યાં ૩૨ પદને ૧૨ યોગ સાથે ગુણીએ એટલે ૩૮૪ ચોવીશી પદ થાય અને વૈક્રિયમિશ્રે નપુંસકવેદ ન હોય તે માટે ૩૨ ષોડશક થાય એવં ૪૧૬ પદ હોય, તે ૩૮૪ ને ચોવીશ ગુણા અને ૩૨ ને સોળ ગુણા કરવાથી ૯૭૨૮ પદવૃંદ થાય.

મિશ્રગુણઠાણે યોગ ૧૦ અને ઉદયપદ ૩૨ હોય માટે ૩૨ ને દશ ગુણા કરવાથી ૩૨૦ ચોવીશી પદ થાય તે ૨૪ ગુણા કરવાથી ૭૬૮૦ પદવૃંદ થાય. અવિરત ગુણઠાણે ૧૩ યોગ અને ઉદયપદ ૬૦ હોય, ત્યાં ૧૧ યોગને ૬૦ ગુણા કરવાથી ૬૬૦ ચોવીશી પદ થાય અને વૈક્રિયમિશ્રે સ્ત્રીવેદ ન હોય તથા ઔદારિકમિશ્રે નપુંસકવેદ ન હોય તે માટે એ બે યોગને ૬૦ ગુણા કરવાથી ૧૨૦ ષોડશક પદ થાય ૬૬૦ ને ચોવીશ ગુણા કરવાથી ૧૫૮૪૦ થાય અને ૧૨૦ ને સોળ ગુણા કરવાથી ૧૯૨૦ થાય એ ભેળા કરવાથી ૧૭૭૬૦ પદવૃંદ થાય. દેશવિરતિ ગુણઠાણે વૈક્રિયદ્વિક સહિત યોગ ૧૧ અને ઉદયપદ (૫૨) બાવન હોય. તેને ૧૧ યોગ ગુણા કરવાથી ૫૭૨ ચોવીશી પદ થાય. તેને ૨૪ ગુણ કરતાં ૧૩૭૨૮ પદવૃંદ થાય. પ્રમત્ત ગુણઠાણે વૈક્રિયદ્વિક સહિત યોગ ૧ હોય અને ઉદય પદ ૪૪ હોય માટે ૪૪ ને આહારકદ્વિક ટાળી ૧૧ ગુણા કરીએ ત્યારે ૪૮૪ ચોવીશીપદ થાય આહારકદ્વિકે સ્ત્રીવેદ ન હોય, ત્યારે ૮૮ ષોડશકપદ હોય, ૪૮૪ ને ચોવીશ ગુણા કરીએ અને ૮૮ ને સોળગુણા કરી ભેળા કરીએ એટલે ૧૩૦૨૪ પદવૃંદ થાય અપ્રમત્ત ગુણઠાણે બે મિશ્ર વિના ૧૧ યોગ હોય. ઉદયપદ ૪૪ હોય. તેને આહારક ટાળી ૧૦ ગુણા કરવાથી ૪૪૦ ચોવીશીપદ થાય. અને આહારક સ્ત્રીવેદે ન હોય તે માટે ૪૪ ષોડશક થાય બંન્નેનાં મળીને ૧૧૨૬૪ પદવૃંદ થાય. અપૂર્વકરણ ગુણઠાણે યોગ ૯ અને ઉદયપદ ૨૦ હોય માટે ૨૦ ને નવ યોગ ગુણા કરવાથી ૧૮૦ ચોવીશીપદ હોય. તેને ૨૪ ગુણા કરતાં ૪૩૨૦ પદવૃંદ થાય અનિવૃત્તિબાદરે યોગ ૯ હોય, ઇહાં ઉદયપદ નથી. ભાંગા ૨૮ છે તેને નવ ગુણા કરવાથી ૨૫૨ પદવૃંદ હોય. સૂક્ષ્મસંપરાયે યોગ ૯ અને ભાંગો ૧ તેથી ૯ પદવૃંદ થાય. એમ સર્વ ગુણઠાણે મળી યોગ ગુણિત કરતાં ૩૮૨૮ ચોવીશીપદ અને ૨૮૪ ષોડશકપદ થાય. તેના ૯૬૬૭૭ પદવૃંદ થાય.

દિકે એક શુકલ લેશ્યા હોય. જ્યાં જેટલી ચોવીશી તથા ઉદય ભાંગા હોય તેને પોતાની લેશ્યા ગુણા કરીએ. મિથ્યાત્વે ચોવીશી ૪૮ અને ભાંગા ૧૧૫૨. સાસ્વાદને ૨૪, ૫૭૬. અવિરતે ૪૮, ૧૧૫૨ દેશે ૨૪, ૫૭૬, પ્રમત્તે ૨૪, ૫૭૬ અપ્રમત્તે ૨૪, ૫૭૬. અપૂર્વે ૪, ૯૬. એ પ્રકારે અનુક્રમે ચોવીશી અને ભાંગા હોય. અનિવૃત્તિએ ભાંગા ૧૬. સૂક્ષ્મસંપરાયે ભાંગો ૧. સર્વ મળી ૨૨૦ ચોવીશી અને ૫૨૯૭ ભાંગા થાય એમ પદ અને પદવૃંદને પણ પોતપોતાની લેશ્યા ગુણિત કરવા [1] ॥ ૫૬ ॥

---

૧ લેશ્યા ગુણિત ભાગા આ પ્રમાણે જાણવા—મિથ્યાત્વે ઉદયસ્થાનના ભાગા આઠ, સાસ્વાદને ચાર, મિશ્રે ચાર અને અવિરતે આઠ, એમ સર્વ મળી ચોવીશ ને ૭ લેશ્યા સાથે ગુણતાં ૧૪૪ ચોવીશી થાય દેશવિરતાદિ ત્રણ ગુણઠાણે પ્રત્યેક ઉદયસ્થાનના ભાગા આઠ આઠ હોવાથી ચોવીશને ત્રણ લેશ્યા સાથે ગુણતાં ૭૨ ચોવીશી થાય કૃષ્ણાદિ ત્રણ લેશ્યાવાળાને દેશવિરતિ ગુણસ્થાનની પ્રાપ્તિ થતી નથી તે અપેક્ષાએ અહીં ત્રણ લેશ્યા ગણી છે, બાકી દેશવિરતિ અને સર્વવિરતિપણું પામ્યા પછી તો ૭ લેશ્યા પણ હોઈ શકે અપૂર્વકરણે ચાર ચોવીશીને એક લેશ્યા સાથે ગુણતા ચાર ચોવીશી થાય સર્વ મળી ૨૨૦ ચોવીશી થઈ. તેથી ૨૨૦ ને ચોવીશે ગુણતાં ૫૨૮૦ ભાગા થાય, તેમાં અનિવૃત્તિના દ્વિકોદયના બાર અને એકોદયના પાચ ભાગા મેળવતાં ૫૨૯૭ લેશ્યા ગુણિત ઉદય ભાગા થાય

હવે પદવૃંદ કહે છે—મિથ્યાત્વે ઉદયસ્થાનપદોની ચોવીશી ૬૮, સાસ્વાદને ૩૨, મિશ્રે ૩૨ અને અવિરતે ૬૦, સર્વ મળી ૧૯૨ ને ૭ લેશ્યાએ ગુણતાં ૧૧૫૨ થાય દેશવિરતે ૫૨, પ્રમત્તે ૪૪ અને અપ્રમત્તે ૪૪ સર્વ મળી ૧૪૦ ને ત્રણ લેશ્યાએ ગુણતાં ૪૨૦ થાય અપૂર્વકરણે વીસને એક લેશ્યાએ ગુણતા વીસ થાય, એમ સર્વ મળીને ૧૫૯૨ ને ચોવીશે ગુણતા ૩૮૨૦૮ થાય, તેમાં દ્વિકોદયના ચોવીશ અને એકોદયના પાંચ મળી ૨૯ મેળવતાં ૩૮૨૩૭ લેશ્યા ગુણિત પદવૃંદ થાય

ગુણસ્થાને મોહનીયકર્મનાં સત્તાસ્થાન.

૧ ૨ ૩ ૭ ૮
तिन्नेगे एगेगं, तिग मीसे पंच चउसु +तिग पुव्वे;
૯ ૧૦ ૧૧
इक्कार बायरंमि उ, सुहुमे चउ तिन्नि उवसंते ॥५७॥

तिन्नि=ત્રણ સત્તાસ્થાનક
एगे=એક મિથ્યાદૃષ્ટિ ગુણસ્થાનકે
एगे=એક સાસ્વાદને
एगं=એક સત્તાસ્થાન
तिग=ત્રણ
मीसे=મિશ્ર ગુણસ્થાને
पंच=પાંચ
चउसु=અવિરત સમ્યગ્દૃષ્ટિ આદિ ચાર ગુણસ્થાને
तिग=ત્રણ
पुव्वे=અપૂર્વકરણે
इक्कार=અગ્યાર
बायरंमि=અનિવૃત્તિ બાદરે
सुहुमे=સૂક્ષ્મસંપરાયે
चउ=ચાર
तिन्नि=ત્રણ
उवसंते=ઉપશાંતમોહે

અર્થ—એક મિથ્યાત્વ ગુણસ્થાને મોહનીય કર્મનાં ત્રણ સત્તાસ્થાનક, એક સાસ્વાદને એક સત્તાસ્થાનક, મિશ્રે ત્રણ સત્તાસ્થાન, અવિરત સમ્યગ્દૃષ્ટિ આદિ ચાર ગુણસ્થાને પાંચ પાંચ સત્તાસ્થાન અને અપૂર્વકરણે ત્રણ સત્તાસ્થાન હોય. બાદર સંપરાયે અગ્યાર, સૂક્ષ્મસંપરાયે ચાર અને ઉપશાંતમોહે ત્રણ સત્તાસ્થાન હોય. ॥ ૫૭ ॥

विवेचन—હવે ગુણઠાણે મોહનીયકર્મનાં સત્તાસ્થાનક કહે છે—એક મિથ્યાત્વ ગુણઠાણે ત્રણ સત્તાસ્થાનક હોય. તે આ પ્રમાણે—૨૮, ૨૭, ૨૬, એની ભાવના સર્વત્ર પૂર્વે કહી છે તેમ જાણવી. સાસ્વાદને એક ૨૮ નું સત્તાસ્થાનક હોય. મિશ્રે ત્રણ

+ નિપટ્ટિએ તિન્નિ-ઇતિ પાઠાન્તરે.

સત્તાસ્થાનક હોય-૨૮, ૨૭, ૨૪. અવિરતાદિક ચાર ગુણઠાણે પાંચ પાંચ સત્તાસ્થાનક હોય—૨૮, ૨૪, ૨૩, ૨૨, ૨૧ અપૂર્વકરણે ત્રણ સત્તાસ્થાનક હોય. ૨૮, ૨૪, ૨૧ ત્યાં ૨૮, ૨૪ નું ઉપશમ સમ્યક્ત્વીને અને ૨૧ નું ક્ષાયિકને હોય અનિવૃત્તિબાદરે ૧૧ સત્તાસ્થાનક હોય; તે આ પ્રમાણે ૨૮, ૨૪, ૨૧, ૧૩, ૧૨, ૧૧, ૫, ૪, ૩, ૨, ૧ સૂક્ષ્મસંપરાયે ૪ સત્તાસ્થાનક હોય.-૨૮, ૨૪, ૨૧, ૧. ત્યાં ત્રણ ઉપશમશ્રેણિએ અને એક ક્ષપકશ્રેણિએ હોય. ઉપશાન્તમોહ ગુણઠાણે ૨૮, ૨૪, ૨૧. એ ત્રણ સત્તાસ્થાનક હોય. ઈહાં સંવેધ પોતાની મેળે જ વિચારીને કહેવો. *સર્વત્ર ભાવના પૂર્વલી પરે જાણવી ૫૭.

---

* અહીં સંવેધ આ પ્રમાણે જાણવો—

મિથ્યાત્વે બાવીશના બંધસ્થાને ૭-૮-૯-૧૦ એ ચાર ઉદયસ્થાન હોય. તેમાં સાતના ઉદયે એકજ અઠાવીશની સત્તા હોય આઠ આદિ ત્રણ ઉદયે ૨૮, ૨૭, ૨૬ એ ત્રણ ત્રણ સત્તાસ્થાન પ્રત્યેકે હોય એમ સર્વ મળી દશ સત્તાસ્થાનક હોય.

સાસ્વાદને એકવીશના બંધસ્થાને ૭-૮-૯ એ ત્રણ ઉદયસ્થાનકે પ્રત્યેકને ૨૮ ની સત્તા હોય એટલે ત્રણ સત્તાસ્થાન હોય.

મિશ્રે સત્તરના બંધસ્થાને ૭-૮-૯ એ ત્રણ ઉદયસ્થાનકે પ્રત્યેકને ૨૮-૨૭-૨૪ એમ ત્રણ સત્તાસ્થાન હોય એટલે નવ સત્તાસ્થાન હોય.

અવિરતે સત્તરના બંધસ્થાને ૬-૭-૮-૯ એ ચાર ઉદયસ્થાન હોય. ત્યાં ૭ ને ઉદયે ૨૮, ૨૪ અને ૨૧ એ ત્રણ સત્તાસ્થાન હોય. સાત અને આઠના ઉદયે ૨૮, ૨૪, ૨૩, ૨૨ અને ૨૧ એ પાંચ પાંચ સત્તાસ્થાન હોય નવને ઉદયે ૨૧ વિના બાકીના ચાર સત્તાસ્થાન હોય, એટલે સર્વ મળી સત્તર સત્તાસ્થાન હોય

દેશવિરતે તેરના બંધે ૫-૬-૭-૮ એ ચાર ઉદયસ્થાન હોય તેમાં પાંચને ઉદયે ૨૮-૨૪-૨૧ એ ત્રણ સત્તાસ્થાન હોય, ૭ ને ઉદયે

ગુણસ્થાને નામકર્મના બંધોદયે સત્તાસ્થાન.

१ २ ३ ४
छन्नव छक्कं तिग सत्त, दुगं दुग तिग दुगं ति अट्ठ चऊ;
५ ६ ७ ८
दुग छच्चउ दुग पण चउ, चउ दुग चउ पणग एग चऊ ५८

९ १०
एगेगमट्ठ एगेगमट्ठ, छमत्थकेवलिजिणाणं;
११ १२ १३ १४
एग चऊ एग चऊ, अट्ठ चऊ दु छ मुदयंसा ॥५९॥

छन्नवछक्कं છ, નવ અને છ (બંધ, ઉદય અને સત્તાસ્થાનક.)
तिग सत्त दुगं=ત્રણ સાત બે
दुगतिग दुगं=બે, ત્રણ, બે
तिअट्ठ चउ=ત્રણ, આઠ, ચાર.
दुगछच्चउ=બે, છ, ચાર
दुगपणचउ=બે, પાંચ, ચાર
चउदुगचउ=ચાર, બે, ચાર
पणगएगचऊ=પાંચ, એક, ચાર
एगेगमट्ठ=એક, એક, આઠ

छउमत्थकेवलिजिणाणं = છદ્મસ્થ જિન (ઉપશાંતમોહ ક્ષીણમોહ), કેવળીજિન (સયોગિ-અયોગિ) ને અનુક્રમે.
एगचऊ=એક, ચાર, (ઉદય સત્તા-સ્થાનક)
अट्ठचऊ=આઠ, ચાર
दुछक्कं=બે, છ
उदयंसा=ઉદય અને સત્તાસ્થાનક

અર્થ—છ, નવ, છ; ત્રણ, સાત, બે, બે, ત્રણ બે; ત્રણ, આઠ, ચાર; બે, છ, ચાર; બે, પાંચ, ચાર; ચાર, બે ચાર; પાંચ, એક, ચાર; એક, એક, આઠ; અને એક, એક, આઠ; એ પ્રકારે અનુક્રમે બંધ, ઉદય અને સત્તાસ્થાનકો પહેલા દશ ગુણસ્થાનોને વિષે અનુક્રમે હોય. છદ્મસ્થ જિન (૧૧-૧૨) અને કેવળી જિન (૧૩-૧૪) ને અનુક્રમે એક, ચાર; એક ચાર; આઠ, ચાર અને બે, છ, ઉદય અને સત્તાસ્થાનક હોય. ॥ ૫૮-૫૯ ॥

વિવેચન—હવે ૧૪ ગુણઠાણે નામકર્મનાં બંધોદયસત્તા સ્થાનક અને ભાંગા કહે છે.—મિથ્યાત્વ ગુણઠાણે નામકર્મનાં છ બંધસ્થાનક, નવ ઉદયસ્થાનક અને છ સત્તાસ્થાનક હોય ત્યાં ૨૩, ૨૫, ૨૬, ૨૮, ૨૯, ૩૦. એ છ બંધસ્થાનક હોય. અપર્યાપ્ત એકેંદ્રિય પ્રાયોગ્ય બાંધતા ૨૩ બાંધે ત્યાં બાદર સૂક્ષ્મ, પ્રત્યેક અને સાધારણ પદે ચાર ભાંગા હોય. પર્યાપ્ત એકેંદ્રિય પ્રાયોગ્ય ૨૫ બાંધતાં ૨૦

અપૂર્વકરણે નવના બંધે ચાર, પાંચ અને છના ઉદયસ્થાનકે ૨૮, ૨૪, ૨૧ એ ત્રણ ત્રણ સત્તાસ્થાનક પ્રત્યેકે હોય' એટલે નવ સત્તાસ્થાન હોય

અનિવૃત્તિબાદરે પાંચ, ચાર, ત્રણ, બે અને એક એ પાંચ બંધ સ્થાન હોય. ત્યાં પાંચને બંધે બેને ઉદયે ૨૮-૨૪-૨૧-૧૩-૧૨-૧૧ એ ૭ સત્તાસ્થાન હોય ચારને બંધે એકને ઉદયે ૨૮, ૨૪, ૨૧, ૧૧, ૫, ૪ એ ૭ સત્તાસ્થાન હોય ત્રણને બંધે એકના ઉદયે ૨૮, ૨૪, ૨૧, ૪, ૩, એ પાંચ સત્તાસ્થાન હોય બેને બંધે એકને ઉદયે ૨૮, ૨૪, ૨૧, ૩, ૨, એ પાંચ સત્તાસ્થાન હોય. એકને બંધે એકને ઉદયે ૨૮, ૨૪, ૨૧, ૨, ૧ એ પાંચ સત્તાસ્થાન હોય, એમ સર્વ મળી પાંચ બંધસ્થાનકે ૨૭ સત્તાસ્થાનક હોય

સૂક્ષ્મસંપરાયે બંધના અભાવે એકના ઉદયે ૨૮, ૨૪, ૨૧, ૧, એ ચાર સત્તાસ્થાનક હોય

ઉપશાંતમોહે બંધોદય વિના ૨૮, ૨૪, ૨૧ એ ત્રણ સત્તાસ્થાન હોય

એમ ૧૧ ગુણઠાણે સર્વ મળી ૧૩૩ મોહનીયકર્મના સત્તાસ્થાન હોય એનું સ્વરૂપ પૂર્વની પેઠે વિચારવું.

ભાંગા, અને અપર્યાપ્ત બેઇંદ્રિય, તેઇંદ્રિય, ચઉરિંદ્રિય, અને પંચેંદ્રિય તિર્યંચ મનુષ્ય પ્રાયોગ્ય ૨૫ બાંધતાં એકેકો ભાંગો હોય. સર્વ મળી ૨૫ ભાંગા હોય. પર્યાપ્ત એકેંદ્રિય પ્રાયોગ્ય ૨૬ બાંધતાં ભાંગા ૧૬ હોય. દેવગતિ પ્રાયોગ્ય ૨૮ બાંધતાં ભાંગા ૮ અને નરકગતિ પ્રાયોગ્ય ૨૮ બાંધતાં ભાંગો ૧, એવં ૯ ભાંગા હોય પર્યાપ્ત બેઇંદ્રિય, તેઇંદ્રિય અને ચઉરિંદ્રિય પ્રાયોગ્ય ૨૯ બાંધતાં ભાંગા ૮ પ્રત્યેકે હોય પંચેંદ્રિય તિર્યંચ પ્રાયોગ્ય ૨૯ બાંધતાં ભાંગા ૪૬૦૮ અને મનુષ્યગતિ પ્રાયોગ્ય ૨૯ બાંધતાં ભાંગા ૪૬૦૮ એમ સર્વ મળીને ૯૨૪૦ ભાંગા થાય. પર્યાપ્ત બેઇંદ્રિય, તેઇંદ્રિય અને ચઉરિંદ્રિય પ્રાયોગ્ય ૩૦ બાંધતાં પ્રત્યેકે આઠ આઠ ભાંગા અને પંચેંદ્રિય તિર્યંચ પ્રાયોગ્ય ૩૦ બાંધતાં ૪૬૦૮ ભાંગા, સર્વ મળીને ૪૬૩૨ હોય. એવં ૭ બંધસ્થાનકે થઇને મિથ્યાત્વ ગુણઠાણે ૧૩૯૨૬ ભાંગા હોય ઉદયસ્થાનક નવ હોય, તે આ પ્રમાણે-૨૧, ૨૪, ૨૫, ૨૬, ૨૭, ૨૮, ૨૯, ૩૦, ૩૧. ત્યાં આહારક સંયતના ૭, વૈક્રિય સંયતના ૩* અને કેવલી સંબંધી ૮ ભાંગા ન કહેવા; તે મિથ્યાત્વે ન હોય તે માટે. શેષ સર્વ કહેવા. ૪૧, ૧૧, ૩૨, ૬૦૦, ૩૧, ૧૧૯૯, ૧૭૮૧, ૨૯૧૪, ૧૧૬૪. એ પ્રમાણે ૯ ઉદય સ્થાનકે અનુક્રમે ભાંગા હોય સર્વ મળી મિથ્યાત્વે ઉદયભાંગા ૭૭૭૩ હોય. મિથ્યાત્વે નામકર્મનાં સત્તાસ્થાનક ૭ હોય. તે આ પ્રમાણે-૯૨, ૮૯, ૮૮, ૮૬, ૮૦, ૭૮. એ બંધોદય સત્તાનો સંવેધ[1] પોતે જ વિચારવો

હવે સાસ્વાદન ગુણઠાણે ત્રણ બંધસ્થાનક, સાત ઉદય સ્થાનક અને બે સત્તાસ્થાનક હોય ત્યાં ૨૮, ૨૯, ૩૦. એ ત્રણ

---

* ઉદ્યોત સહિત ૨૮, ૨૯, અને ૩૦ એ ત્રણ ઉદયના ભાંગા.

૧ સંવેધ આ પ્રમાણે—૨૩ ના બંધે ૯ ઉદયસ્થાન હોય. ત્યાં દેવતાના ૧૪ અને નારકીના ૫ ભાંગા વિના ૭૭૦૪ ઉદયભાંગા હોય સત્તાસ્થાન પ્રથમના ૪ ઉદયસ્થાને પાંચ પાંચ (૯૨, ૮૮, ૮૬, ૮૦, ૭૮,) હોય. તેમાં પણ ૨૧ ના ઉદયે મનુષ્યના ૯ ભાગે ૭૮, અને ૨૪ ના ઉદયે વૈક્રિય વાઉકાયને ૭૮નું તથા ૮૦નું સત્તાસ્થાન ન હોય ૨૫ ને ઉદયે તેઉ, વાઉના ઉદયના (બાદર તથા સૂક્ષ્મ સાથે અયશ કીર્તિના) જે બે ભાંગા છે ત્યાંજ ૭૮નું લાભે, શેષ ભાગે ન લાભે ૨૬ને ઉદયે ૨૮૯ ભાંગા મનુષ્યના

બંધસ્થાનક હોય, ત્યાં નરકગતિ પ્રાયોગ્ય ૨૮ તો સાસ્વાદની ન બાંધે તેથી દેવગતિ પ્રાયોગ્ય ૨૮ બાંધતાં ૮ ભાંગા હોય. પર્યાપ્ત

અને દશ એકેંદ્રિયના (તેઉ, વાઉના બે અને વૈક્રિય વાઉનો એક વિનાના) એટલા ભાગા વર્જીને શેષ ૩૦૦ ભાંગે તેઉ અને વાઉમાંથી આવી ઉત્પન્ન થયેલાની અપેક્ષાએ પાંચ પાંચ સત્તાસ્થાન લાભે વૈક્રિય વાઉને ત્રણ લાભે. ૨૭ થી ૩૧ સુધી પાંચ ઉદયસ્થાને ૭૮ વિના ચાર ચાર સત્તાસ્થાન લાભે. કુલ ૪૦ થાય ૨૫ અને ૨૬ ના બંધસ્થાને ૨૩ ના બંધની પેઠે સમજવુ પણ અહી ઉદયભાગાઓમાં દેવતાના ૧૪ ભાંગા ગણવા એટલે ઉદયભાંગા ૭૭૬૮ થાય કેમકે દેવતા પર્યાપ્ત એકેંદ્રિયમા ઉપજે છે અને તત્પ્રાયોગ્ય બાંધતા તેને સ્થિર અસ્થિર, શુભ અશુભ અને યશ અયશ યોગે ૮ બંધ ભાંગા હોય છે ૨૮ ના બંધે ૩૦ અને ૩૧ એ બે ઉદયસ્થાન હોય ૩૦ ના ઉદયે પંચેદ્રિય તિર્યંચના ભાંગા ૧૧૫૨ અને મનુષ્યના ૧૧૫૨ ૩૧ના ઉદયે તિર્યંચના ભાગા ૧૧૫૨ કુલ ભાંગા ૩૪૫૬. સત્તાસ્થાન ૩૦ ના ઉદયે ૯૨, ૮૯, ૮૮, અને ૮૬ એ ચાર હોય અહી જે વેદક સમ્યગ્દ્રષ્ટિ તીર્થંકર નામકર્મ બાંધી પરિણામના પરાવર્તથી મિથ્યાત્વી થતાં નરકગતિ સન્મુખ થઇ નરક પ્રાયોગ્ય ૨૮ બાંધે તેને ૮૯ ની સત્તા હોય શેષ ત્રણ સામાન્યપણે તિર્યંચ મનુષ્યને હોય. ૩૧નો ઉદય તિર્યંચને હોય તેથી તેને ૮૯ વિના ૩ સત્તાસ્થાન હોય કુલ ૭ થાય. (અહીં વૈક્રિય તિર્યંચ મનુષ્યને ગણવામાં આવ્યા નથી.) દેવગતિ પ્રાયોગ્ય વર્જીને શેષ પ્રાયોગ્ય ૨૯ના બંધે નવે ઉદયસ્થાન હોય ભાંગા ૭૭૭૩ ૨૧ ના ઉદયે ૭ સત્તાસ્થાન હોય ૮૯ની સત્તા સમ્યક્ત્વ વમી નરકે જતાં વચ્ચે હોય ૯૨ અને ૮૮ ના ચારે ગતિના જીવને, ૮૬ અને ૮૦ નાં દેવ નારકી વિના સર્વ જીવને અને ૭૮ નું દેવ, નારકી તથા મનુષ્ય વિના સર્વ જીવોને હોય. સર્વને વિગ્રહગતિએ હોય ૨૪ ના ઉદયે ૮૯ ના વિના પાંચ એકેંદ્રિયનેજ હોય ૨૫ ના ઉદયે ૭, ૨૧ ની પેઠે ૨૬ ના ઉદયે ૮૯ વિના પાંચ, ૮૯ નુ નારકીને હોય તેને આ ઉદયસ્થાન ન હોય તે માંટે. ૨૭ ના ઉદયે ૭૮ વિના પાંચ; ૭૮ નું તેઉ વાઉને હોય તે અહી નથી શેષ એકેંદ્રિયાદિ મનુષ્યદ્વિક અવશ્ય બાંધે તેથી તેઓને તથા નારકાદિને પણ ૭૮ નું ન હોય તે માટે ૨૮ ના ઉદયે એજ પાંચ. અહી ૮૬ અને ૮૦ નાં વિકલેંદ્રિય તથા પંચેદ્રિય તિર્યંચ અને મનુષ્યને હોય બાકીના પૂર્વની પેઠે ૨૯ ના ઉદયે પણ એજ પાંચ ૩૦ ના ઉદયે ૮૯ વિના ચાર, ૮૯ નું નારકીનું હોય, તેને આ ઉદય ન હોય

પંચેંદ્રિય તિર્યંચ પ્રાયોગ્ય ૨૯ બાંધતાં ૩૨૦૦ ભાંગા× અને પર્યાપ્ત મનુષ્ય પ્રાયોગ્ય ૨૯ બાંધતાં ૩૨૦૦ ભાંગા, એવં ૬૪૦૦ ભાંગા હોય. પર્યાપ્ત પંચેંદ્રિય તિર્યંચ પ્રાયોગ્ય ૩૦ બાંધતાં ૩૨૦૦ ભાંગા હોય એમ ત્રણે બંધસ્થાનકે થઇને ૯૬૦૮ ભાંગા હોય. ઉદયસ્થાનક ૭ છે, તે આ પ્રમાણે-૨૧, ૨૪, ૨૫, ૨૯, ૨૯, ૩૦, ૩૧ ત્યાં એકેંદ્રિયને ૨૧ ઉદયે બાદર પર્યાપ્તા સાથે યશ અયશના બે ભાંગા જ સાસ્વાદને હોય; સૂક્ષ્મ અપર્યાપ્તામાંહે સાસ્વાદન ન હોય તે માટે બેઇંદ્રિય, તેઇંદ્રિય અને ચઉરિંદ્રિયને ૨૧ ના ઉદયે અપર્યાપ્તાનો એકેકો ભાંગો ટાળીને શેષ બે બે ભાંગા હોય. પંચેદ્રિય તિર્યંચને પણ અપર્યાપ્તાનો એકેક ભાંગો ટાળીને આઠ આઠ ભાંગા હોય દેવતાને ૨૧ ને ઉદયે આઠ ભાંગા હોય એમ સર્વ મળી ૨૧ ને ઉદયે ૩૨ ભાંગા હોય. ૨૪ નો ઉદય તો એકેંદ્રિયને વિષે ઉત્પન્ન માત્રને હોય. અહિં પણ બાદર પર્યાપ્તાને યશ અયશ સાથે જે બે ભાંગા છે તેજ હોય. સૂક્ષ્મ સાધારણ તેઉ અને વાયુ માંહે સાસ્વાદની ન ઉપજે તે માટે. સાસ્વાદનીને ૨૫ નો ઉદય તો દેવતા માંહે ઉત્પન્ન માત્રનેજ હોય, અન્ય કોઈને ન હોય. ત્યાં ભાંગા ૮ હોય. તે સુભગ, દુર્ભગ, આદેય, અનાદેય, યશ અને અયશે ઉપજે. ૨૬ નો ઉદય વિકલેંદ્રિય, પંચેંદ્રિય તિર્યંચ અને

તે માટે. શેષની ભાવના પૂર્વ પ્રમાણે. ૩૧ ના ઉદયે પણ એજ પ્રમાણે ચાર. સર્વ મળી ૨૯ ના બંધે ૪૫ સત્તાસ્થાન થાય દેવ તથા મનુષ્ય ગતિ પ્રાયોગ્ય વિના શેષ-વિકલેદ્રિય તથા તિર્યંચ પંચેદ્રિય પ્રાયોગ્ય ૩૦ના બંધે નવે ઉદયસ્થાન હોય ત્યાં ભાંગા ૭૭૭૩ પૂર્વની જેમ હોય. અહીં સત્તાસ્થાન પ્રથમના ચાર ઉદયે પાંચ પાંચ અને પછીના પાંચ ઉદયે ચાર ચાર હોય. સર્વ મળી ૪૦ હોય. ૮૯ નું અહીં ન લાભે, ૮૯ ની સત્તાએ તિર્યંચગતિ પ્રાયોગ્ય બંધનો અસંભવ છે તે માટે એ પ્રમાણે મિથ્યાત્વ ગુણઠાણે સંવેધ વિચારતાં સર્વ મળી ૨૧૨ સત્તાસ્થાન થાય

× પાંચ સંઘયણ, પાંચ સંસ્થાન અને સાત યુગલના વિકલ્પ વડે. છેવટ્ઠું સંઘયણ અને હુંડક સંસ્થાન અહીં ન બંધાય તે માટે.

મનુષ્ય માંહે ઉત્પન્ન માત્રનેજ હોય. ત્યાં અપર્યાપ્તાનો એકેકો ભાંગો ટાળીને વિકલેંદ્રિયના ૬, પંચેંદ્રિય તિર્યંચના ૨૮૮ અને મનુષ્યના ૨૮૮, એવં ૫૮૨ ભાંગા ૨૬ ને ઉદયે હોય. ૨૮ નો ઉદય તો સાસ્વાદને હોય નહી એ બે ઉદયસ્થાનક તો ઉપજ્યા પછી અંતર્મુહૂર્ત્ત ગયે હોય અને સાસ્વાદન તો ન્યુન ૭ આવળી લગે જ હોય, તે માટે તે ન હોય. ૨૯ નો ઉદય તો દેવતા નારકી પર્યાપ્તાને પ્રથમ પ્રાપ્ત સમ્યકૃત્વ થકી પડતાને પામીએ, ત્યાં દેવતાને ભાંગા ૮ અને નારકીને ૧ ભાંગો એવં ૯ ભાંગા હોય. ૩૦ નો ઉદય તિર્યંચ મનુષ્ય પર્યાપ્તાને પ્રથમ પ્રાપ્ત સમ્યક્ત્વથી પડતાને અને ઉત્તરવૈક્રિયે વર્તતા દેવતાને હોય ત્યાં તિર્યંચ મનુષ્યને પ્રત્યેકે ૧૧૫૨ ભાંગા અને દેવતાને ૮ ભાંગા, સર્વ મળીને ૨૩૧૨ ભાંગા હોય ૩૧ નો ઉદય પચેંદ્રિય તિર્યંચ પર્યાપ્તાને પ્રથમ પ્રાપ્ત સમ્યકત્વથી પડતાને હોય, ત્યાં ભાંગા ૧૧૫૨ હોય એમ સાત ઉદયસ્થાનકે થઇને સાસ્વાદન ગુણઠાણે ૪૦૯૭ ઉદય ભાંગા હોય. સત્તાસ્થાનક ૯૨ અને ૮૮ એ બે હોય. ત્યાં આહારક ચતુષ્ક બાંધીને ઉપશમ શ્રેણિ થકી પડતાં સાસ્વાદન પામે તેને ૯૨ નું સત્તાસ્થાનક હોય. અને ૮૮ નું તો ચારે ગતિના સાસ્વાદનીને હોય. હવે સવેધ કહે છે.-૨૮ બાંધતા સાસ્વાદનીને બે ઉદયસ્થાનક હોય, ૩૦, ૩૧. કરણ અપર્યાપ્તો સાસ્વાદની દેવગતિ પ્રાયોગ્ય ૨૮ ન બાંધે તે માટે શેષ ઉદયસ્થાનક ન હોય ત્યાં મનુષ્ય આશ્રયી ૩૦ ને ઉદયે બે સત્તાસ્થાનક હોય. અને પચેંદ્રિય તિર્યંચ આશ્રયી ૩૦ને ઉદયે ૮૮નું એકજ સત્તા* સ્થાનક હોય. ૩૧ ના ઉદયે તિર્યંચને ૮૮ નું સત્તાસ્થાન હોય પંચેં૦ તિર્યંચ-મનુષ્ય પ્રાયોગ્ય ૨૯ બાંધતાં સાસ્વાદનીને સાતે ઉદય સ્થાનક હોય. ત્યાં ૮૮ નું એકેકું જ સત્તાસ્થાનક હોય. ૩૦ ને ઉદયે વર્ત્તતા મનુષ્યને બે સત્તાસ્થાનક હોય. એમ ૨૯ ના બંધકની પેઠે ૩૦ ના બંધકનો પણ સવેધ કહેવો. કુલ સત્તાસ્થાનના ભાંગા ૧૯ થાય.

---

* ઉપશમશ્રેણિ માંડે નહિ તેથી શ્રેણિથી પડવાનો અભાવ હોવાથી તિર્યંચને ૯૨ ની સત્તા ન હોય

હવે મિશ્ર ગુણઠાણે નામકર્મનાં બે બંધસ્થાનક, ત્રણ ઉદયસ્થાનક અને બે સત્તાસ્થાનક હોય. ત્યાં બંધસ્થાનક ૨૮, ૨૯ એ બે હોય. ત્યાં દેવગતિ પ્રાયોગ્ય બાંધતાં મિશ્રદૃષ્ટિ મનુષ્ય તિર્યંચને ૨૮ નું બંધસ્થાનક હોય, તેના ભાંગા ૮. અને મનુષ્યગતિ પ્રાયોગ્ય બાંધતા દેવતા નારકીને ૨૯ નું બંધસ્થાનક હોય, ત્યાં ભાંગા ૮, એવં ભાંગા ૧૬. ઉદય[1]સ્થાનક ૨૯ ૩૦, ૩૧ એ ત્રણ અને સત્તાસ્થાનક ૯૨, ૮૮, એમ બે હોય. હવે તેનો સંવેધ કહે છે.–૨૮ ના બંધક મિશ્રદ્રષ્ટિને બે ઉદયસ્થાનક હોય–૩૦, ૩૧ એકેકા ઉદયસ્થાનકને વિષે બે સત્તાસ્થાનક હોય, ૯૨, ૮૮. ૨૯ ના બંધકને ૨૯ નું એક ઉદયસ્થાનક હોય, ત્યાં પણ બે સત્તાસ્થાનક હોય, કુલ ૬ થાય.

તથા અવિરત સમ્યગ્દ્રષ્ટિ ગુણઠાણે ત્રણ બંધસ્થાનક, આઠ ઉદયસ્થાનક અને ચાર સત્તાસ્થાનક હોય. ત્યાં ૩ બંધ[2]સ્થાનક આ પ્રમાણે–૨૮, ૨૯, ૩૦. ત્યાં તિર્યંચ મનુષ્ય અવિરતને દેવગતિ પ્રાયોગ્ય બાંધતાને ૨૮, તીર્થંકર સહિત દેવપ્રાયોગ્ય બાંધતા મનુષ્યને ૨૯, મનુષ્ય પ્રાયોગ્ય બાંધતા દેવતા નારકીને પણ ૨૯, તેનેજ તીર્થંકર સહિત મનુષ્ય પ્રાયોગ્ય બાંધતાં ૩૦નું બંધસ્થાનક હોય ઉદય

૧–૨૯ ના ઉદયે દેવતાના ભાંગા ૮ તથા નારકીનો ૧,–૩૦ ના ઉદયે તિર્યંચ તથા મનુષ્ય પ્રત્યેકના ભાંગા ૧૧૫૨ અને ૩૧ ના ઉદયે તિર્યંચના ભાંગા ૧૧૫૨ હોય કુલ ભાંગા ૩૪૬૫ થાય. (૩૦ નો ઉદય સ્વર રહિત અને ઉદ્યોત સહિત લઇએ તો અપર્યાપ્તાવસ્થા આવી જાય છે, ત્યાં મિશ્ર ગુણઠાણું ન હોય તેથી તે સંબંધી ૫૭૬ ભાંગા અહીં ગણવામાં આવ્યા નથી. યંત્રમાં પણ આમજ છે પણ ટીકામાં ગણ્યા છે. તત્ત્વ કેવલિગમ્ય)

૨–૨૮ ના બધે ભાંગા ૮, ૨૯ ના બધે ૧૬ અને ૩૦ ના બધે ૮, કુલ બધભાગા ૩૨ થાય.

સ્થાનક[1] ૮ હોય, તે આ પ્રમાણે-૨૧, ૨૫, ૨૬, ૨૭, ૨૮, ૨૯, ૩૦ ૩૧. ત્યાં ૨૧ નો ઉદય નારકી, પંચેંદ્રિય તિર્યંચ મનુષ્ય અને દેવતાને જાણવો. ક્ષાયિક સમ્યકત્વી પૂર્વબદ્ધાયુ એ સર્વને વિષે ઉપજે. પણ તે અપર્યાપ્તાને વિષે ન ઉપજે તે માટે ઇહાં અપર્યાપ્તાના ભાગા વર્જીને શેષ ૨૫ ભાંગા હોય ૨૫, ૨૭ નો ઉદય દેવતા, નારકી અને વૈક્રિય તિર્યંચ મનુષ્યને જાણવો. ત્યાં નારકી ક્ષાયિક વેદક સમ્યગ્દ્રષ્ટિ જાણવા, દેવતા ત્રિવિધ સમ્યકત્વી હોય, ૨૬ નો ઉદય તિર્યંચ મનુષ્ય ક્ષાયિક કે વેદક સમ્યગ્દ્રષ્ટિને હોય, ઉપશમ સમ્યકત્વી તિર્યંચ મનુષ્યમાં ન ઉપજે, ૨૮, ૨૯ નો નારકી, દેવતા, મનુષ્ય, તિર્યંચ, વૈક્રિય તિર્યંચ અને મનુષ્યનેજાણવો. ૩૦ નો ઉદય વૈક્રિય તથા સહજ પંચેંદ્રિય તિર્યંચ, મનુષ્ય અને દેવતાને હોય ૩૧ નો ઉદય પંચેદ્રિય તિર્યંચને હોય. સત્તાસ્થાનક ૪ હોય, તે આ પ્રમાણે-૯૩, ૯૨, ૮૯, ૮૮. ત્યાં જે અપ્રમત્ત સયત અને અપૂર્વકરણવાળો તીર્થંકરાહારકદ્વિક સહિત ૩૧બાંધીને પછી દેવતા થયો હોય તેને ૯૩ની સત્તા અને જે આહારક બાંધીને પડે તેને ચારે ગતિએ ૯૨ ની સત્તા હોય ૮૯ ની સત્તા દેવતા નારકી મનુષ્ય અવિરતને તીર્થંકર સહિત હોય અને ૮૮ની સત્તા

---

[1] ૧-૨૧ ના ઉદયે તિર્યંચ મનુષ્ય તથા દેવતાના આઠ આઠ ભાંગા અને નારકીનો ૧, કુલ ૨૫ ૨૫ના ઉદયે વૈક્રિય મનુષ્ય તિર્યંચના આઠ, આઠ દેવતાના ૮ અને નારકીનો ૧, કુલ ૨૫ ૨૬ ના ઉદયે મનુષ્ય તથા તિર્યંચ પ્રત્યેકના ૨૮૮ ગણતાં ૫૭૬, ૨૭ ના ઉદયે ૨૫ ના ઉદયની પેઠે ૨૫. ૨૮ ના ઉદયે મનુષ્યના ૫૭૬, તિર્યંચના ૫૭૬, વૈક્રિય મનુષ્યના ૮, વૈક્રિય તિર્યંચના ૧૬, દેવતાના ૧૬ અને નારકીનો ૧, કુલ ૧૧૯૩ ૨૯ના ઉદયે મનુષ્યના ૫૭૬, તિર્યંચના ૧૧૫૨, વૈક્રિય મનુષ્યના ૮, વૈક્રિય તિર્યંચના ૧૬, દેવતાના ૧૬ અને નારકીનો ૧, કુલ ૧૭૬૯. ૩૦ ના ઉદયે મનુષ્યના ૧૧૫૨ તિર્યંચના ૧૭૨૮. વૈક્રિય તિર્યંચના ૮ અને દેવતાના ૮ કુલ ૨૮૯૬. ૩૧ ના ઉદયે તિર્યંચના ૧૧૫૨ કુલ અવિરત ગુણઠાણે ઉદય ભાંગા ૭૬૬૧ થાય.

ભાવના અવિરતની પેરે જાણવી. [1]સંવેધ તો સઘળે પોતાની મેળેજ જાણવો.

તથા પ્રમત્તસંયત ગુણઠાણે બે બંધસ્થાનક, પાંચ ઉદય-સ્થાનક અને ચાર સત્તાસ્થાનક હોય. ત્યાં બંધસ્થાનક ૨૮, ૨૯ એ બે દેશવિરતિની પેરે જાણવા.[2] ઉદયસ્થાનક[3] ૨૫, ૨૭, ૨૮, ૨૯, ૩૦ એ સર્વ આહારક સંયત અને વૈક્રિય સંયતને જાણવાં. સ્વભાવસ્થ સંયતને તો ૩૦ નું જ ઉદયસ્થાનક હોય. સત્તાસ્થાનક ૯૩, ૯૨, ૮૯, ૮૮ એ ચાર પૂર્વની પેરે જાણવાં.[4]

તથા અપ્રમત્ત ગુણઠાણે ચાર બંધસ્થાનક, બે ઉદયસ્થાનક

સામાન્ય તિર્યંચ તથા મનુષ્યને [૬ સંઘ૦ × ૬ સંસ્થાન × ૨ વિહાયો. × ૨ સુસ્વર-દુઃસ્વર] ૧૪૪ ભાગા હોય. દુર્ભગ, અનાદેય તથા અયશનો અહીં ઉદય ન હોય તેથી વિશેષ ભાગા ન થાય, કુલ ભાગા ૨૮૯ થાય. ૩૧ નો ઉદય તિર્યંચનેજ હોય, ભાગા ૧૪૪ હોય સર્વ ઉદય ભાગા ૪૪૩ થાય.

૧-૨૮ ના બંધે ૭ ઉદયે ૯૨, ૮૮ એ બે સત્તાસ્થાનક હોય અને ૨૯ ના બંધે ૩૧ વિના પાંચ ઉદયે ૯૩, ૮૯ એ બે સત્તાસ્થાન હોય ૩૧ નો ઉદય તિર્યંચને હોય, તેને ૨૯ નું બંધસ્થાનક ન હોય, તેથી કુલ સત્તાસ્થાનક ૨૨ થાય

૨-દેશવિરતિની પેઠે બન્ને બંધસ્થાનના ભાગા ૧૬ થાય.

૩-પાંચે ઉદયસ્થાન વૈક્રિય અને આહારક સંયતને હોય. તેના દરેકના ભાગા ૭, કુલ ૧૪ ૩૦ નો ઉદય સ્વભાવસ્થ સંયતને પણ હોય. તેના ભાગા ૧૪૪, કુલ ઉદયભાગા ૧૫૮ થાય

૪-૨૮ ના બંધે પાંચે ઉદયે ૯૨, ૮૮ અને ૨૯ ના બંધે પાંચે ઉદયે ૯૩, ૮૯ ગણતાં સર્વ મળી સત્તાસ્થાનક ૨૦ થાય. જિનનામની સત્તાવાળો ૨૮ ન બાંધે તેથી ૨૮ ના બંધે ૯૩ અને ૮૯ ના ન હોય. આહારકસંયતને તો ૯૨ અથવા ૯૩ નાં જ હોય, ૮૮ અથવા ૮૯ નાં સત્તાસ્થાન ન હોય, આહારકની સત્તાવાળો જ આહારક શરીર કરે માટે

ભાંગા થાય. સત્તા[1]સ્થાનક ૪ હોય, તે આ પ્રમાણે. ૯૩, ૯૨, ૮૯, ૮૮.

તથા અનિવૃત્તિબાદરે યશકીર્ત્તિનું એકજ બંધસ્થાનક અને ૩૦ નુ એક ઉદયસ્થાનક હોય, ત્યાં ક્ષપકને ભાંગા ૨૪ અને ઉપશમકને ભાંગા ૭૨ હોય. સત્તાસ્થાનક આઠ હોય, તે આ પ્રમાણે ૯૩, ૯૨, ૮૯, ૮૮, ૮૦, ૭૯, ૭૬, ૭૫. ત્યાં પ્રુરિલાં ચાર ૯૩, ૯૨, ૮૯, ૮૮ નાં સત્તાસ્થાન ઉપશમશ્રેણિએ હોય. અને ક્ષપકશ્રેણિએ પણ જ્યાં લગે નામકર્મની ૧૩ પ્રકૃતિ ક્ષય ન થઈ હોય ત્યાં લગે હોય અને તેર પ્રકૃતિ ક્ષય કર્યે ૮૦, ૭૯, ૭૬, ૭૫, એ ચાર સત્તાસ્થાનક હોય. ઇહાં બંધોદયનો ભેદ નથી તે માટે સંવેધ નથી.

તથા સૂક્ષ્મસંપરાયે પણ એમ જ એક બંધસ્થાનક, એક ઉદયસ્થાનક અને આઠ સત્તાસ્થાનક અનિવૃત્તિબાદરની પેરે જાણવાં. ત્યાં સત્તાસ્થાનક માંહે પ્રુરિલાં ૪ ઉપશમકને હોય અને પછીનાં ચાર ક્ષપકને હોય, તથા છદ્મસ્થ જિન તે ઉપશાન્તમોહ તથા ક્ષીણમોહ અને કેવળી જિન તે સયોગી અને અયોગી કેવળી; તે ૪ને નામ કર્મનો બંધ ન હોય. ઉપશાન્તમોહને ૩૦ નુ એક ઉદય સ્થાનક હોય, ત્યાં ભાંગા ૭૨ હોય. સત્તાસ્થાનક ૪ હોય-૯૩,૯૨, ૮૯, ૮૮. ક્ષીણમોહે ૩૦ નું એક ઉદયસ્થાનક હોય, ત્યાં ભાંગા ૨૪ હોય. પણ તીર્થંકર નામ સહિતને સર્વ સંસ્થાનાદિક પ્રશસ્ત જ હોય, તે માટે તેને ભાંગો ૧ હોય. સત્તાસ્થાનક ચાર હોય, ૮૦, ૭૯, ૭૬, ૭૫. ત્યાં ૮૦ અને ૭૬ નું તીર્થંકરને અને ૭૯ તથા ૭૫ નું અતીર્થંકરને હોય.

૧-પ્રથમના ચાર બંધસ્થાને ૩૦ ના ઉદયે અનુક્રમે ૮૮, ૮૯, ૯૨ અને ૯૩ નાં સત્તાસ્થાનો હોય અને એકના બંધે ૩૦ ના ઉદયે એ ચાર સત્તાસ્થાન હોય કુલ ૮ થાય

સયોગી કેવળીને ઉદય સ્થાનક ૮ હોય, [૧]તે આ પ્રમાણે-૨૦, ૨૧, ૨૬, ૨૭, ૨૮, ૨૯, ૩૦, ૩૧. ત્યાં સામાન્ય કેવળીને કેવળી સમુદ્ઘાતે કાર્મણ કાયયોગે વર્તતાં ૨૦ નું ઉદયસ્થાનક હોય, ત્યાં ભાંગો ૧ ત્યાં તીર્થંકરને ૨૧ ના ઉદયનો ભાંગો ૧; એમ પૂર્વે ઉદયસ્થાનક વિવર્યાં છે તેમ જાણવાં આઠે ઉદયસ્થાનકે થઈને ૬૦ ભાંગા હોય. સત્તાસ્થાનક ૮૦, ૭૯, ૭૬, ૭૫. એ ચાર હોય.[૨]

અયોગી કેવલીને બે ઉદયસ્થાનક ૯ અને ૮ નું હોય. તેના ભાંગા ૨ હોય અને સત્તાસ્થાનક[૩]છ હોય તે આ પ્રમાણે ૮૦, ૭૯, ૭૬, ૭૫, ૯, ૮. એમ ૧૪ ગુણસ્થાને બંધોદય સત્તાસ્થાનક, તેના ભાંગા અને સંવેધ સ્થાનની સંખ્યા તથા તેના ભાંગાની સંખ્યા કહી. ૫૮-૫૯.

મિથ્યાત્વે બંધ ભાંગા.

૨૩ ૨૫ ૨૬ ૨૮ ૨૯
च्चउ पणवी । नो , नव । च्च बाणउई;
३० १३९२६
वत्ती त्तर य –सया मिच्छ स्स बंधविहो ॥६०॥

૧-ઉદયસ્થાને ભાંગા ૬૦ થાય. તે આ પ્રમાણે.—૨૦[૧], ૨૧[૧], ૨૬[૬], ૨૭[૧], ૨૮[૧૨], ૨૯[૧૩], ૩૦[૨૫], ૩૧[૧].

૨-૨૦ ના ઉદયે ૭૯, ૭૫. ૨૧ ના ઉદયે ૮૦, ૭૬. ૨૬ ના ઉદયે ૭૯, ૭૫. ૨૭ ના ઉદયે ૮૦, ૭૬, ૨૮ ના ઉદયે ૭૯, ૭૫. ૨૯ તથા ૩૦ ના ઉદયે પ્રત્યેક ૮૦, ૭૯, ૭૬, ૭૫. ૩૧ ના ઉદયે ૮૦, ૭૬. કુલ સત્તાસ્થાન ૨૦ થાય.

૩-૯ ના ઉદયે ૮૦, ૭૬ અને ૯, ૮ ના ઉદયે ૭૯, ૭૫ અને ૮ કુલ ૬ સત્તાસ્થાન થાય

ભાંગા થાય. સત્તા[1]સ્થાનક ૪ હોય, તે આ પ્રમાણે- ૯૩, ૯૨, ૮૯, ૮૮.

તથા અનિવૃત્તિબાદરે યશકીર્ત્તિનું એક જ બંધસ્થાનક અને ૩૦ નું એક ઉદયસ્થાનક હોય, ત્યાં ક્ષપકને ભાંગા ૨૪ અને ઉપશમકને ભાંગા ૭૨ હોય. સત્તાસ્થાનક આઠ હોય, તે આ પ્રમાણે ૯૩, ૯૨, ૮૯, ૮૮, ૮૦, ૭૯, ૭૬, ૭૫. ત્યાં પહેલાં ચાર ૯૩, ૯૨, ૮૯, ૮૮ નાં સત્તાસ્થાન ઉપશમશ્રેણિએ હોય. અને ક્ષપકશ્રેણિએ પણ જ્યાં લગે નામકર્મની ૧૩ પ્રકૃતિ ક્ષય ન થઈ હોય ત્યાં લગે હોય અને તેર પ્રકૃતિ ક્ષય કર્યે ૮૦, ૭૯, ૭૬, ૭૫, એ ચાર સત્તાસ્થાનક હોય. ઇહાં બંધોદયનો ભેદ નથી તે માટે સંવેધ નથી.

તથા સૂક્ષ્મસંપરાયે પણ એમ જ એક બંધસ્થાનક, એક ઉદયસ્થાનક અને આઠ સત્તાસ્થાનક અનિવૃત્તિબાદરની પેરે જાણવાં. ત્યાં સત્તાસ્થાનક માંહે પહેલાં ૪ ઉપશમકને હોય અને પછીનાં ચાર ક્ષપકને હોય, તથા છદ્મસ્થ જિન તે ઉપશાન્તમોહ તથા ક્ષીણમોહ અને કેવળી જિન તે સયોગી અને અયોગી કેવળી; તે ૪ને નામ કર્મનો બંધ ન હોય. ઉપશાન્તમોહને ૩૦ નું એક ઉદય સ્થાનક હોય, ત્યાં ભાંગા ૭૨ હોય. સત્તાસ્થાનક ૪ હોય-૯૩,૯૨, ૮૯, ૮૮. ક્ષીણમોહે ૩૦ નું એક ઉદયસ્થાનક હોય, ત્યાં ભાંગા ૨૪ હોય. પણ તીર્થંકર નામ સહિતને સર્વ સંસ્થાનાદિક પ્રશસ્ત જ હોય, તે માટે તેને ભાંગો ૧ હોય. સત્તાસ્થાનક ચાર હોય, ૮૦, ૭૯, ૭૬, ૭૫. ત્યાં ૮૦ અને ૭૬ નું તીર્થંકરને અને ૭૯ તથા ૭૫ નું અતીર્થંકરને હોય.

૧-પ્રથમના ચાર બંધસ્થાને ૩૦ ના ઉદયે અનુક્રમે ૮૮, ૮૯, ૯૨ અને ૯૩ નાં સત્તાસ્થાનો હોય અને એકના બંધે ૩૦ ના ઉદયે એ ચાર સત્તાસ્થાન હોય કુલ ૮ થાય

સયોગી કેવળીને ઉદય સ્થાનક ૮ હોય, [૧]તે આ પ્રમાણે–૨૦, ૨૧, ૨૬, ૨૭, ૨૮, ૨૯, ૩૦, ૩૧. ત્યાં સામાન્ય કેવળીને કેવળી સમુદ્ઘાતે કાર્મણ કાયયોગે વર્તતાં ૨૦ નું ઉદયસ્થાનક હોય, ત્યાં ભાંગો ૧ ત્યાં તીર્થંકરને ૨૧ ના ઉદયનો ભાંગો ૧; એમ પૂર્વે ઉદયસ્થાનક વિવર્યાં છે તેમ જાણવાં આઠે ઉદયસ્થાનકે થઈને ૬૦ ભાંગા હોય. સત્તાસ્થાનક ૮૦, ૭૯, ૭૬, ૭૫. એ ચાર હોય.[૨]

અયોગી કેવલીને બે ઉદયસ્થાનક ૯ અને ૮ નું હોય તેના ભાંગા ૨ હોય અને સત્તાસ્થાનક[૩]૭ હોય તે આ પ્રમાણે ૮૦, ૭૯, ૭૬, ૭૫, ૯, ૮: એમ ૧૪ ગુણસ્થાને બંધોદય સત્તાસ્થાનક, તેના ભાંગા અને સંવેધ સ્થાનની સંખ્યા તથા તેના ભાંગાની સંખ્યા કહી. ૫૮–૫૯.

મિથ્યાત્વે બંધ ભાંગા.

चउ[२३] पणवी[२५] नो[२६] स, नव[२८] चत्ताला च[२९] वाणउई;
वत्ती त्तर छाय –स[३०] मिच्छस्स वंधविहो[१४९२६] ॥६०॥

૧–ઉદયસ્થાને ભાગા ૬૦ થાય તે આ પ્રમાણે—૨૦[૧], ૨૧[૧], ૨૬[૬], ૨૭[૧], ૨૮[૧૨], ૨૯[૧૩], ૩૦[૨૫], ૩૧[૧].

૨–૨૦ ના ઉદયે ૭૯, ૭૫. ૨૧ ના ઉદયે ૮૦, ૭૬. ૨૬ ના ઉદયે ૭૯, ૭૫. ૨૭ ના ઉદયે ૮૦, ૭૬, ૨૮ ના ઉદયે ૭૯, ૭૫ ૨૯ તથા ૩૦ ના ઉદયે પ્રત્યેક ૮૦, ૭૯, ૭૬, ૭૫. ૩૧ ના ઉદયે ૮૦, ૭૬. કુલ સત્તાસ્થાન ૨૦ થાય.

૩–૯ ના ઉદયે ૮૦, ૭૬ અને ૯, ૮ ના ઉદયે ૭૯, ૭૫ અને ૮. કુલ ૬ સત્તાસ્થાન થાય

चउ=ચાર ભાંગા
पणवीसा=પચ્ચીશ.
सोलस=સોળ.
नव=નવ.
चत्तालासयाय बाणउई=૯૨૪૦
बत्तीसुत्तर छायालसया=
૪૬૩૨.
मिच्छस्स=મિથ્યાત્વ ગુણ
સ્થાનના.
बंधविही=બંધના ભાંગા

અર્થ—મિથ્યાત્વ ગુણસ્થાને ૨૩-૨૫-૨૬-૨૮-૨૯ અને ૩૦ ના બંધસ્થાનકને વિષે અનુક્રમે ચાર, પચ્ચીશ, સોળ, નવ, બાણુશેં ચાળીશ અને છેંતાળીશસો બત્રીશ બંધના ભાંગા હોય ॥ ૬૦ ॥

વિવેચન—હુવે મિથ્યાત્વ ગુણઠાણાના જે ત્રેવીશ આદિ છને બંધસ્થાનક છે તેને વિષે કેટલા કેટલા બંધના ભાંગા ઉપજે તે પ્રરૂપવાને આ ભાષ્યની ગાથાનો ભાવાર્થ કહે છે.—

ત્રેવીશને બંધસ્થાનકે ૪ ભાંગા હોય. પચ્ચીશને બંધસ્થાનકે ૨૫ ભાંગા ઉપજે. છવીશને બંધસ્થાનકે ૧૬ ભાંગા ઉપજે, અઠ્ઠાવીશને બંધસ્થાનકે ૯ ભાંગા ઉપજે, ઓગણત્રીશને બંધસ્થાનકે બાણુશેં ચાલીશ (૯૨૪૦) ભાંગા ઉપજે, ત્રીશને બંધસ્થાનકે છેતાલીશશેં અને બત્રીશ (૪૬૩૨) ભાંગા હોય, એમ મિથ્યાત્વ ગુણઠાણે ૭ બંધસ્થાનકે થઇને તેર હજાર નવશે છવીશ (૧૩૯૨૬) ભાંગા હોય, એની ભાવના પૂર્વે કહી છે તે પ્રમાણે જાણવી ॥ ૬૦ ॥

સાસ્વાદને બંધભાંગા.

अट्ठ सया[૨૮] चउसट्ठी[૨૯], बत्तीससयाइं[૩૦] सासणे भेआ;
अट्ठावीसाईसुं[૩], सव्वाणऽट्ठहिगछन्नउई[૯૬૦૮] ॥६१॥

अट्ठ=આઠ.
सयाचउसट्ठी=ચોસઠશેં.
बत्तीससयाइ=બત્રીશશેં.
सासणे=સાસ્વાદન ગુણસ્થાને
भेआ=બંધના ભેદો-ભાંગા
अट्ठावीसाइसु=અઠ્ઠાવીશ વગેરે (ત્રણ બંધસ્થાનક) ને વિષે.
सव्वाण=સર્વની સંખ્યા.
अट्ठहिगछन्नउई=૯૬૦૮.

અર્થઃ—સાસ્વાદન ગુણસ્થાને ૨૮-૨૯ અને ૩૦ ના બંધકને વિષે અનુક્રમે આઠ, ચોસઠશેં અને બત્રીશશેં બંધના ભાંગા હોય. અઠ્ઠાવીશ આદિ (ત્રણ) બંધસ્થાનકને વિષે સર્વ ભાંગાની સંખ્યા છન્નુશેં ને આઠ થાય. ॥ ૬૧ ॥

વિવેચન.—હવે સાસ્વાદન ગુણઠાણાના જે ૨૮ આદિ દઈને ત્રણ બંધસ્થાનક છે, તેને વિષે કેટલા કેટલા ભાંગા ઉપજે ? તે પ્રરૂપવાને ભાષ્યની ગાથાનો ભાવાર્થ કહે છે—અઠ્ઠાવીશને બંધ સ્થાનકે ૮ ભાંગા ઉપજે. ઓગણત્રીશને બંધસ્થાનકે ચોસઠશેં (૬૪૦૦) ભાંગા હોય. ત્રીશને બંધસ્થાનકે બત્રીશશેં (૩૨૦૦) ભાંગા હોય. એ પ્રકારે સાસ્વાદન ગુણઠાણે અઠ્ઠાવીશાદિક ત્રણ બંધસ્થાનકે થઈને સર્વ મળીને છન્નુશેં અને આઠ (૯૬૦૮) ભાંગા થાય. ભાવના પૂર્વે કહી છે અને મિશ્રાદિક ગુણઠાણે તો બંધસ્થાનકના ભાંગા થોડા છે, તેથી તે પૂર્વે કહ્યા છે તેમ જાણવા. ॥ ૬૧ ॥

મિથ્યાત્વ ગુણસ્થાને નામ્નો બંધોદયસત્તા-સંવેધયંત્રકમ્ ૧.

બંધ	ભાંગા.	ઉદય.	ઉદય સંખ્યા	ભંગ.	સત્તાસ્થાનાનિ
		૨૧	૩૨		૯૨।૮૮।૮૬।૮૦।૭૮
૨૩	૪	૨૪	૧૧		૯૨।૮૮।૮૬।૮૦।૭૮
		૨૫	૨૩		૯૨।૮૮।૮૬।૮૦।૭૮
		૨૬	૬૦૦		૯૨।૮૮।૮૬।૮૦।૭૮
		૨૭	૨૨		૯૨।૮૮।૮૬।૮૦
		૨૮	૧૧૮૨	૭૭૦૪	૯૨।૮૮।૮૬।૮૦
		૨૯	૧૭૬૪		૯૨।૮૮।૮૬।૮૦
		૩૦	૨૯૦૬		૯૨।૮૮।૮૬।૮૦
		૩૧	૧૧૬૪		૯૨।૮૮।૮૬।૮૦
		૨૧	૪૦		૯૨।૮૮।૮૬।૮૦।૭૮
૨૫	૨૫	૨૪	૧૧		૯૨।૮૮।૮૬।૮૦।૭૮
		૨૫	૩૧		૯૨।૮૮।૮૬।૮૦।૭૮
		૨૬	૬૦૦		૯૨।૮૮।૮૬।૮૦।૭૮
		૨૭	૩૦		૯૨।૮૮।૮૬।૮૦
		૨૮	૧૧૯૮	૭૭૬૮	૯૨।૮૮।૮૬।૮૦
		૨૯	૧૭૮૦		૯૨।૮૮।૮૬।૮૦
		૩૦	૨૯૧૪		૯૨।૮૮।૮૬।૮૦
		૩૧	૧૧૬૪		૯૨।૮૮।૮૬।૮૦
		૨૧	૪૦		૯૨।૮૮।૮૬।૮૦।૭૮
		૨૪	૧૧		૯૨।૮૮।૮૬।૮૦।૭૮
૨૬	૧૬	૨૫	૩૧		૯૨।૮૮।૮૬।૮૦।૭૮
		૨૬	૬૦૦		૯૨।૮૮।૮૬।૮૦।૭૮
		૨૭	૩૦		૯૨।૮૮।૮૬।૮૦
		૨૮	૧૧૯૮	૭૭૬૮	૯૨।૮૮।૮૬।૮૦
		૨૯	૧૭૮૦		૯૨।૮૮।૮૬।૮૦
		૩૦	૨૯૧૪		૯૨।૮૮।૮૬।૮૦
		૩૧	૧૧૬૪		૯૨।૮૮।૮૬।૮૦

×		૨૫	૧૬		૯૨।૮૮
૨૮	૯	૨૬	૧૬		૯૨।૮૮
		૨૮	૨૪	૩૫૪૪	૯૨।૮૮
		૨૯	૨૪		૯૨।૮૮
		૩૦	૨૩૧૨+		૯૨।૮૯।૮૮।૮૬
		૩૧	૧૧૫૨		૯૨।૮૮।૮૬
		૨૧	૪૧		૯૨।૮૯।૮૮।૮૬।૮૦।૭૮
		૨૪	૧૧		૯૨।૮૮।૮૬।૮૦।૭૮
૨૯	૯૨૪૦	૨૫	૩૨		૯૨।૮૯।૮૮।૮૬।૮૦।૭૮
		૨૬	૬૦૦		૯૨।૮૮।૮૬।૮૦।૭૮
		૨૭	૩૧		૯૨।૮૯।૮૮।૮૬।૮૦
		૨૮	૧૧૯૯	૭૭૭૩	૯૨।૮૯।૮૮।૮૬।૮૦
		૨૯	૧૭૮૧		૯૨।૮૯।૮૮।૮૬।૮૦
		૩૦	૨૯૧૪		૯૨।૮૮।૮૬।૮૦
		૩૧	૧૧૬૪		૯૨।૮૮।૮૬।૮૦
		૨૧	૪૧		૯૨।૮૮।૮૬।૮૦।૭૮
		૨૪	૧૧		૯૨।૮૮।૮૬।૮૦।૭૮
૩૦	૪૬૩૨	૨૫	૩૨		૯૨।૮૮।૮૬।૮૦।૭૮
		૨૬	૬૦૦		૯૨।૮૮।૮૬।૮૦।૭૮
		૨૭	૩૧		૯૨।૮૮।૮૬।૮૦
		૨૮	૧૧૯૯	૭૭૭૩	૯૨।૮૮।૮૬।૮૦
		૨૯	૧૭૮૧		૯૨।૮૮।૮૬।૮૦
		૩૦	૨૯૧૪		૯૨।૮૮।૮૬।૮૦
		૩૧	૧૧૬૪		૯૨।૮૮।૮૬।૮૦
૬	૧૩૯૨૬	૫૧	૪૨૩૩૦		૨૭૦

× ૨૮ ના બંધે ૬ ઉદયસ્થાન લીધાં છે તેમાં વૈક્રિય તિર્યંચ અને વૈક્રિય મનુષ્યને ગણવામાં આવ્યા છે. વૈક્રિય તિર્યંચ મનુષ્ય ૨૮ બાંધી શકે છે તેથી. તેથી તેના પહેલા પાંચ (૩૧ વિના) ઉદયના ભાંગા ૮૮ સમજવા.

+ કોઈ પણ મિથ્યાત્વી મનુષ્ય કે તિર્યંચ અપર્યાપ્તાવસ્થામાં દેવ કે નરક પ્રાયોગ્ય બંધ કરે નહિ

સાસ્વાદને નામ્નો બંધોદયસત્તાસંવેધયંત્રમ્ ૨.

	ભાગા	ઉદય	ભંગ સંખ્યા		સત્તાસ્થાનાનિ
૨૮	૮	૩૦	૨૩૦૪	૩૪૫૬	૯૨।૮૮
		૩૧	૧૧૫૨		૮૮
૨૯	૬૪૦૦	૨૧	૩૨		૮૮
		૨૪	૨		૮૮
		૨૫	૮		૮૮
		૨૬	૫૮૨		૮૮
		૨૯	૯	૪૦૯૭	૮૮
		૩૦	૨૩૧૨		૯૨।૮૮
		૩૧	૧૧૫૨		૮૮
		૨૧	૩૨		૮૮
		૨૪	૨		૮૮
		૨૫	૮		૮૮
૩૦	૩૨૦૦	૨૬	૫૮૨		૮૮
		૨૯	૯	૪૦૯૭	૮૮
		૩૦	૨૩૧૨		૯૨।૮૮
		૩૧	૧૧૫૨		૮૮
૩	૯૬૦૮	૧૬		૧૧૬૫૦	૧૯

મિશ્રે નામ્નો બંધોદયસત્તાસંવેધ. ૩

બંધ	ભાગા	ઉદય ભંગ સંખ્યા			સત્તાસ્થાનાનિ
૨૮	૮	૩૦	૨૩૦૪	૩૪૫૬	૯૨।૮૮
		૩૧	૧૧૫૨		૯૨।૮૮
૨૯	૮	૨૯	૯	૯	૯૨।૮૮
૨	૧૬	૩		૩૪૬૫	૬

અવિરતે નામ્નો બંધોદયસત્તાસંવેધ. ૪

બંધ	ભાંગા.	ઉદય	ભંગ સંખ્યા		સત્તાસ્થાનાનિ.
૨૮	૮	૨૧	૧૬		૯૨।૮૮
		૨૫	૧૬		૯૨।૮૮
		૨૬	૫૭૬		૯૨।૮૮
		૨૭	૧૬		૯૨।૮૮
		૨૮	૧૧૭૬	૭૫૯૨	૯૨।૮૮
		૨૯	૧૭૫૨		૯૨।૮૮
		૩૦	૨૮૮૮		૯૨।૮૮
		૩૧	૧૧૫૨		૯૨।૮૮
		૨૧	૧૭		૯૩।૯૨।૮૯।૮૮
		૨૫	૧૭		૯૩।૯૨।૮૯।૮૮
		૨૬	૨૮૮		૯૩।૮૯
૨૯	૧૬	૨૭	૧૭	૨૭૦૧	૯૩।૯૨।૮૯।૮૮
		૨૮	૬૦૧		૯૩।૯૨।૮૯।૮૮
		૨૯	૬૦૧		૯૩।૯૨।૮૯।૮૮
		૩૦	૧૧૬૦		૯૩।૯૨।૮૯।૮૮
		૨૧	૯		૯૩।૮૯
		૨૫	૯		૯૩।૮૯
૩૦	૮	૨૭	૯		૯૩।૮૯
		૨૮	૧૭	૬૯	૯૩।૮૯
		૨૯	૧૭		૯૩।૮૯
		૩૦	૮		૯૩।૮૯
૩	૩૨	૨૧		૧૦૩૬૨	૫૪

દેશવિરતે બંધોદયસત્તાસંવેધ. ૫

બંધ	ભાંગા	ઉદય	ભંગ સંખ્યા		સત્તાસ્થાનાનિ
૨૮	૮	૨૫	૨		૯૨।૮૮
		૨૭	૨		૯૨।૮૮
		૨૮	૩		૯૨।૮૮
		૨૯	૩		૯૨।૮૮
		૩૦	૨૮૯	૪૪૩	૯૨।૮૮
		૩૧	૧૪૪		૯૨।૮૮
૨૯	૮	૨૫	૧		૯૩।૮૯
		૨૭	૧		૯૩।૮૯
		૨૮	૧		૯૩।૮૯
		૨૮	૧	૧૪૮	૯૩।૮૯
		૩૦	૧૪૪		૯૩।૮૯
૨	૧૬	૧૧		૫૯૧	૨૨

પ્રમત્તસંયતે બંધોદયસત્તાસંવેધ ૬

બંધ	ભાંગા	ઉદય.	ભંગ સંખ્યા		સત્તાસ્થાનાનિ
૨૮	૮	૨૫	૨		૯૨।૮૮
		૨૭	૨		૯૨।૮૮
		૨૮	૪	૧૫૮	૯૨।૮૮
		૨૯	૪		૯૨।૮૮
		૩૦	૧૪૬		૯૨।૮૮
૨૯	૮	૨૫	૨		૯૩।૮૯
		૨૭	૨		૯૩।૮૯
		૨૮	૪	૧૫૮	૯૩।૮૯
		૨૯	૪		૯૩।૮૯
		૩૦	૧૪૬		૯૩।૮૯
૨	૧૬	૧૦		૩૧૬	૨૦

અપ્રમત્તે બંધોદયસત્તાસંવેધ. ૭

બંધ	ભાંગા.	ઉદય.	ભંગ સંખ્યા		સત્તાસ્થાનાનિ.
૨૮	૧	૨૯	×૨	૧૪૮	૮૮
		૩૦	×૧૪૬		૮૮
૨૯	૧	૨૯	×૨	૧૪૮	૮૯
		૩૦	×૧૪૬		૮૯
૩૦	૧	૨૯	૨	૧૪૮	૯૨
		૩૦	૧૪૬		૯૨
૩૧	૧	૨૯	૨	૧૪૮	૯૩
		૩૦	૧૪૬		૯૩
૪	૪	૮		૫૯૨	૮

અપૂર્વકરણે બંધોદયસત્તાસંવેધ. ૮

બંધ.	ભાંગા.	ઉદય.	ભંગ સંખ્યા.		સત્તાસ્થાનાનિ
૨૮	૧	૩૦	૭૨		૮૮
૨૯	૧	૩૦	૭૨		૮૯
૩૦	૧	૩૦	૭૨		૯૨
૩૧	૧	૩૦	૭૨		૯૩
૧	૧	૩૦	૭૨		૯૩।૯૨।૮૯।૮૮
૫	૫	૫	૩૬૦		૮

૯।૧૦।૧૧।૧૨ ગુણસ્થાનેષુ સંવેધો નાસ્તિ એકૈકબંધોદયસ્થાનત્વાત્.

×૨૮ તથા ૨૯ ના બંધે ૨૯ અને ૩૦ ના ઉદયે અનુક્રમે ૧ અને ૧૪૫ ભાંગા સંભવે. બન્ને ઉદયમાં આહારકના ઉદયવાળા ભાંગા ન ઘટે. જેનો ઉદય તેનો બંધ આ (અપ્રમત્ત) ગુણઠાણે હોય જ, એમ આમાં હેતુ સમજાય છે.

સયોગિનઃ ઉદયસત્તાસ વેધયંત્રં ૧૩

બંધ	ભાગા.	ઉદય	ભાગા.	સત્તાસ્થાનાનિ
		૨૦	૧	૭૯।૭૫
		૨૧	૧	૮૦।૭૬
	૦	૨૬	૬	૭૯।૭૫
		૨૭	૧	૮૦।૭૬
		૨૮	૧૨	૮૦।૭૯।૭૬।૭૫
		૨૯	૧૩	૮૦।૭૯।૭૬।૭૫
		૩૦	૨૫	૮૦।૭૬
		૩૧	૧	
૦	૦	૮	૬૦	૨૦

અયોગિનઃ ઉદયસત્તાસ વેધયંત્ર. ૧૪

બંધ	ભાગા.	ઉદય	ભાગા	સત્તાસ્થાનાનિ.
		૯	૧	૮૦।૭૬।૯
૦	૦	૮	૧	૭૯।૭૫।૮
		૨	૨	૬

❀ ૧૪ ગુણસ્થાનેષુ બંધોદયસત્તાસંવેધે સ્થાનૈક્યં ભંગૈક્યં ચ જ્ઞેયં ॥ ૧૫

ગુણ	બંધ સ્થા	બંધ ભંગા.	ઉદય સ્થા	ઉ.ય ભગા	સત્તાસ્થાન સંવેધ
૧૪	૮	૧૩૯૪૫	૧૨	૭૭૯૧	૧૨
૧	૬	૧૩૯૨૬	૫૧	૪૨૩૩૦	૨૨૦
૨	૩	૯૬૦૮	૧૬	૧૧૬૫૦	૧૯
૩	૨	૧૬	૩	૩૪૬૫	૬
૪	૩	૩૨	૨૪	૦૩૬૨	૫૪
૫	૨	૧૬	૧૧	૫૯૧	૨૨
૬	૨	૧૬	૧૦	૩૧૬	૨૦
૭	૪	૪	૮	૫૯૨	૮
૮	૫	૫	૫	૩૬૦	૮
૯	૧	૧	૧	૭૨	૮
૧૦	૧	૧	૧	૭૨	૮
૧૧	૧	૦	૧	૭૨	૪
૧૨	૦	૦	૧	૨૪	૪
૧૩	૦	૦	૮	૬૦	૨૦
૧૪	૦	૦	૨	૨	૬
	૨૯	૨૩૧૨૫	૧૪૧	૬૯૯૬૮	૪૦૭

નામ્નઃ ૧૦ ગુણસ્થાનેષુ બંધસ્થાનાનાં ભંગાઃ ઐક્યે ૨૯ સ્થાનાનિ, ભંગાશ્ચ ૨૩૬૨૫

૧		૨		૩		૪		૫		૬		૭		૮		૯		૧૦	
૨૩	૪	૨૮	૮	૨૮	૮	૨૮	૮	૨૮	૮	૨૮	૮	૨૮	૧	૨૮	૧	૧	૧	૧	૧
૨૫	૨૫	૨૯	૬૪૦૦	૨૯	૮	૨૯	૧૬	૨૯	૮	૨૯	૮	૨૯	૧	૨૯	૧				
૨૬	૧૬	૩૦	૩૨૦૦			૩૦	૮					૩૦	૧	૩૦	૧				
૨૮	૯											૩૧	૧	૩૧	૧				
૨૯	૯૨૪૦													૧	૧				
૩૦	૪૬૩૨																		
૬	૧૩૯૨૬	૩	૯૬૦૮	૨	૧૬	૩	૩૨	૨	૧૬	૨	૧૬	૪	૪	૫	૫	૧	૧	૧	૧

નામન ૧૪ ગુણસ્થાનેષુ ઉદય સ્થાનાનાં ભંગાઃ ઐકચે। ઉદયસ્થાન ૫૫, ભંગા ૨૪૧૧૯

૧		૨		૩		૪		૫		૬		૭		૮		૯		૧૦		૧૧		૧૨		૧૩		૧૪	
૨૧	૪૧	૨૧	૩૨	૨૯	૯	૨૧	૨૫	૨૫	૨	૨૫	૨	૨૯	૨	૩૦	૭૨	૩૦	૭૨	૩૦	૭૨	૩૦	૭૨	૩૦	૨૪	૨૦	૧	૮	૧
૨૪	૧૧	૨૪	૨	૩૦	૨૩૦૪	૨૫	૨૫	૨૭	૨	૨૭	૨	૩૦	૧૪૬											૨૧	૧	૯	૧
૨૫	૩૨	૨૫	૮	૩૧	૧૧૫૨	૨૬	૫૭૬	૨૮	૩	૨૮	૪													૨૬	૬		
૨૬	૬૦૦	૨૬	૫૮૨			૨૭	૨૫	૨૯	૩	૨૯	૪													૨૭	૧		
૨૭	૩૧	૨૯	૯			૨૮	૧૧૯૩	૩૦	૨૮૯	૩૦	૧૪૬													૨૮	૧૨		
૨૮	૧૧૯૯	૩૦	૨૩૧૨			૨૯	૧૭૬૯	૩૧	૧૪૪															૨૯	૧૩		
૨૯	૧૭૮૧	૩૧	૧૧૫૦			૩૦	૨૮૯૬																	૩૦	૨૫		
૩૦	૨૯૧૪					૩૧	૧૧૫૨																	૩૧	૧		
૩૧	૧૧૬૪																										
૯	૭૭૭૩	૭	૪૦૯૭	૩	૩૪૬૫	૮	૭૬૬૧	૬	૪૪૩	૫	૧૫૮	૨	૧૪૮	૧	૭૨	૧	૭૨	૧	૭૨	૧	૭૨	૧	૨૪	૮	૬૦	૨	૨

મિથ્યાત્વ ગુણસ્થાને ઉદયભાંગા.

२१ २४ २५ २६ २७ २८
इगचत्तिगार बत्ती , य इगतीहि ारनवनउई;
२९ ३० ३१ ७७७३
तरिगहि गुती चउद;इगारचउ ाठ मि च्छुदया॥६२॥

इगचत्त=એકતાલીશ.	सतरिगसि=સત્તરશે એકાશી
इगार=અગ્યાર	ीसचउद=૨૯૧૪
बत्तीस=બત્રીશ.	इगारचउसट्ठि=૧૧૬૪
छसय=છશે	मिच्छुदया=મિથ્યાત્વ ગુણસ્થાનના ઉદયના ભાંગા
इगतीस=એકત્રીશ	
इगारनवनउइ=૧૧૯૯	

અર્થ--મિથ્યાત્વ ગુણસ્થાને ૨૧, ૨૪, ૨૫, ૨૬, ૨૭, ૨૮, ૨૯, ૩૦ અને ૩૧ ના ઉદયસ્થાનોને વિષે અનુક્રમે ૪૧, ૧૧, ૩૨, ૬૦૦, ૩૧, ૧૧૯૯, ૧૭૮૧, ૨૯૧૪, અને ૧૧૬૪ ઉદયના ભાંગા હોય. ॥ ૬૨ ॥

વિવેચન—હવે મિથ્યાત્વ ગુણઠાણાનાં એકવીશ આદિ દઇને નવ ઉદયસ્થાનકને વિષે ભાંગા પ્રરૂપવાની ગાથાનો ભાવ કહે છે એકવીશને ઉદયસ્થાનકે ૪૧ ભાંગા ઉપજે, ચોવીશને ઉદયસ્થાનકે ૧૧ ભાંગા હોય, પચ્ચીશને ઉદયસ્થાનકે ૩૨ ભાંગા હોય, છવીશને ઉદય સ્થાનકે (૬૦૦) છશે ભાંગા હોય, સત્તાવીશને ઉદય સ્થાનકે ૩૧ ભાંગા હોય, અઠ્ઠાવીશને ઉદયસ્થાનકે અગ્યારશે નવાણું (૧૧૯૯) ભાંગા ઉપજે, ઓગણત્રીશને ઉદયસ્થાનકે સત્તરશે અને એકાશી (૧૭૮૧) ભાંગા હોય, ત્રીશને ઉદયસ્થાનકે ઓગણત્રીશશે અને ચઉદ (૨૯૧૪) ભાંગા ઉપજે અને એકત્રીશને ઉદયસ્થાનકે અગ્યારશે ચોસઠ (૧૧૬૪) ભાંગા થાય. એ પ્રકારે મિથ્યાત્વ ગુણઠાણે એ નવ ઉદયસ્થાનકે થઇને સર્વ મળીને સત્યોતેરશે તહોંતેર (૭૭૭૩) ભાંગા હોય. ॥ ૬૨ ॥

નામકર્મનાં બંધસ્થાન ને તેના ભાંગા.

૧૪ ગુણસ્થાનેષુ		નામકર્મ્મણ: બંધસ્થાનાનિ ૮		તદ્ભંગાઃ ૧૨૯૪૫
૧	મિથ્યાત્વે	૬	૨૩।૨૫।૨૬।૨૮।૨૯।૩૦	૧૩૯૨૬
૨	સાસ્વા૦	૩	૨૮।૨૯।૩૦	૯૬૦૮
૩	મિશ્રે	૨	૨૮।૨૯	૧૬
૪	અવિર૦	૩	૨૮।૨૯।૩૦	૩૨
૫	દેશવિ૦	૨	૨૮।૨૯	૧૬
૬	પ્રમત્તે	૨	૨૮।૨૯	૧૬
૭	અપ્રમ૦	૪	૨૮।૨૯।૩૦।૩૧	૪
૮	અપૂર્વક૦	૫	૨૮।૨૯।૩૦।૩૧।૧	૫
૯	અનિવૃ૦	૧	૧	૧
૧૦	સૂક્ષ્મ૦	૧	૧	૧
૧૧	ઉપ૦	૦		
૧૨	ક્ષીણમોહે	૦		
૧૩	સયોગિ	૦		
૧૪	અયોગિ	૦		
		૨૯		૨૩૬૨૫

નામકર્મના ઉદયસ્થાન તેના ભંગ ને સત્તાસ્થાન.

નામકમ્મંણુ : ઉદયસ્થાનાનિ ૧૨		ઉદ્ભગા ૭૭૯૧	નામકમ્મંણું સત્તા સ્થાનાનિ ૧૨	
૯	૨૦।૨૧।૨૪।૨૫।૨૬।૨૭।૨૮।૨૯।૩૦।૩૧	૭૭૭૩	૬	૯૨।૮૯।૮૮।૮૬।૮૦।૭૮
૭	૨૧।૨૪।૨૫।૨૬।૨૯।૩૦।૩૧	૪૦૯૭	૨	૯૨।૮૮
૩	૨૯।૩૦।૩૧	૩૪૬૫	૨	૯૨।૮૮
૮	૨૧।૨૫।૨૬।૨૭।૨૮।૨૯।૩૦।૩૧	૭૬૬૧	૪	૯૩।૯૨।૮૯।૮૮
૬	૨૫।૨૭।૨૮।૨૯।૩૦।૩૧	૪૯૩	૪	૯૩।૯૨।૮૯।૮૮
૫	૨૫ ૨૭।૨૮।૨૯।૩૦	૧૫૮	૪	૯૩।૯૨।૮૯।૮૮
૨	૨૯।૩૦	૧૪૮	૪	૯૩।૯૨।૮૯।૮૮
૧	૩૦	૭૨	૪	૯૩।૯૨।૮૯।૮૮
૧	૩૦	૮૨	૮	૯૩।૯૨।૮૯।૮૮। ૮૦।૭૯।૭૬।૭૫
૧	૩૦	૭૨	૮	૯૩।૯૨।૮૯।૮૮। ૮૦।૭૯।૭૬।૭૫
૧	૩૦	૭૨	૪	૯૩।૯૨।૮૯।૮૮
૧	૩૦	૨૪	૪	૮૦।૭૯।૭૬।૭૫
૮	૨૦।૨૧।૨૬।૨૭ ૨૮।૨૯।૩૦।૩૧	૬૦	૪	૮૦।૭૯।૭૬।૭૫
૨	૯।૮	૨	૬	૮૦।૭૯।૭૬।૭૫। ૯।૮
૫૫		૨૪૧૧૯	૬૪	

સાસ્વાદને ઉદય ભાંગા.

२१ २४ २५ २६ २९
वत्तो दुन्नि ट्ठय, बा सीइ यायपं नव उदया;

३० ३१ ४०९७
वारहि । तेवीसा, बावन्निक ।र । य ॥६३॥

वत्तीस=બત્રીશ	नव=નવ
दुन्नि=બે	उदया=ઉદયના ભાંગા
अट्ठ=આઠ	बारहिया तेवीसा=૨૩૧૨
बासीइसयायपंच=પાંચશેંઆશી	बावन्निकारससयाग=૧૧૫૨

અર્થ:—સાસ્વાદન ગુણસ્થાને ૨૧, ૨૪, ૨૫, ૨૬ અને ૨૯-૩૦-૩૧ ના ઉદયસ્થાનોને વિષે અનુક્રમે બત્રીશ, બે, આઠ, પાંચશે બાશી, નવ, ત્રેવીશશેં બાર અને અગ્યારશે બાવન ઉદયના ભાંગા હોય. ॥ ૬૩ ॥

વિવેચન:—હવે સાસ્વાદન ગુણઠાણાનાં એકવીશ આદિ દઇને સાત ઉદયસ્થાનકને વિષે ભાંગા પ્રરૂપવાની ભાષ્યની ગાથાનો ભાવ કહે છે.—

એકવીશને ઉદયસ્થાનકે ૩૨ ભાંગા હોય-૮ મનુષ્યના, ૬ વિકલેંદ્રિયના, ૮ દેવતાના, ૮ તિર્યંચના અને ૨ એકેંદ્રિયના, ચોવીશને ઉદયસ્થાનકે ૨ ભાંગા એકેંદ્રિયના હોય. પચ્ચીશને ઉદયસ્થાનકે આઠ ભાંગા દેવતાના હોય છવીશને ઉદયસ્થાનકે પાંચશેં અને બાશી (૫૮૨) ભાંગા હોય-૨૮૮ મનુષ્યના, ૨૮૮ તિર્યંચના અને ૬ વિકલેંદ્રિયના ઓગણત્રીશને ઉદયસ્થાનકે નવ ભાંગા હોય, ૮ દેવતાના અને ૧ નારકીનો. ત્રીશને ઉદયસ્થાનકે ત્રેવીશસો અને બાર (૨૩૧૨) ભાંગા ઉપજે-૧૧૫૨ મનુષ્યના, ૧૧૫૨ તિર્યંચના અને ૮ દેવતાના. એકત્રીશને ઉદયસ્થાનકે અગ્યારશેં બાવન (૧૧૫૨) ભાંગા તિર્યંચના હોય. સર્વ મળીને સાસ્વાદન ગુણઠાણે સાતે ઉદયસ્થાનકે થઇને ચાર હજાર સત્તાણું (૪૦૯૭) ઉદય ભાંગા હોય. ભાવના પૂર્વવત્ જાણવી. મિશ્રાદિક ગુણઠાણે ઉદયભાંગા પોતાની મેળે જ વિચારીને કહેવા ॥ ૬૩ ॥

ગતિ માર્ગણાએ નામકર્મનાં બંધોદયસત્તાસ્થાન.

१ २ ३ ४ १ २ ३ ४
दो छक्कट्ठ चउक्कं, पण नव इक्कार छक्कगं उदया;
१ २ ३ ४
नेरइआइसु सत्ता, ति पंच इक्कार चउक्कं ॥६४॥

दोछक्कट्ठ चउक्कं=બે, છ, આઠ અને ચાર બંધસ્થાન
पण नव इक्कारछक्कगं=પાંચ, નવ, અગ્યાર અને છ
उदया=ઉદયસ્થાનો
नेरइआइसु=નારકી આદિ (નારકી, તિર્યંચ, મનુષ્ય અને દેવતા) ને વિષે.
सत्ता=સત્તાસ્થાનો
ति पंच इक्कारस चउक्कं=ત્રણ પાંચ અગ્યાર અને ચાર.

અર્થ—નારકી આદિ (નારક, તિર્યંચ, મનુષ્ય અને દેવતા) ને વિષે અનુક્રમે બે, છ, આઠ અને ચાર બંધસ્થાન, પાંચ, નવ, અગ્યાર અને છ ઉદયસ્થાન અને ત્રણ, પાંચ, અગ્યાર અને ચાર સત્તાસ્થાન જાણવાં. ॥ ૬૪ ॥

વિવેચન—હવે ગત્યાદિક ૬૨ માર્ગણાદ્વારે નામકર્મનાં બંધોદયસત્તા સ્થાનક કહે છે; ત્યાં પ્રથમ નરકાદિ ચાર ગતિને વિષે અનુક્રમે બંધોદયસત્તાનાં સ્થાનક કહે છે—

નારકીને બે બંધસ્થાનક હોય ૨૯-૩૦ તિર્યંચને છ બંધસ્થાનક હોય-૨૩, ૨૫, ૨૬, ૨૮, ૨૯, ૩૦ મનુષ્યને ૮ બંધસ્થાનક હોય તે આ પ્રમાણે-૨૩, ૨૫, ૨૬, ૨૮, ૨૯, ૩૦, ૩૧, ૧. દેવતાને ૨૫ ૨૬, ૨૯, ૩૦ એ ચાર બંધસ્થાન હોય. નારકીને ઉદયસ્થાનક પાંચ હોય-૨૧, ૨૫, ૨૭, ૨૮, ૨૯. તિર્યંચને ઉદયસ્થાન નવ હોય ૨૧, ૨૪, ૨૫, ૨૬, ૨૭, ૨૮, ૨૯, ૩૦, ૩૧. મનુષ્યને ઉદયસ્થાન અગ્યાર હોય-૨૦, ૨૧, ૨૫, ૨૬, ૨૭, ૨૮, ૨૯, ૩૦, ૩૧, ૯, ૮. દેવતાને છ ઉદયસ્થાન હોય-૨૧, ૨૫, ૨૭, ૨૮, ૨૯, ૩૦. નારકીને ત્રણ સત્તાસ્થાનક હોય-૯૨, ૮૯, ૮૮ તિર્યંચને સત્તાસ્થાનક

પાંચ હોય-૯૨, ૮૮, ૮૬, ૮૦, ૭૮ મનુષ્યને સત્તાસ્થાન અગ્યાર હોય તે આ પ્રમાણે—૯૩, ૯૨, ૮૯, ૮૮, ૮૬, ૮૦, ૭૯, ૭૬, ૭૫, ૯, ૮. દેવતાને ચાર સત્તાસ્થાનક હોય-૯૩, ૯૨, ૮૯, ૮૮. * ॥૬૪॥

---

* ચાર ગતિને વિષે નામકર્મનો સંવેધ—

તિર્યંચગતિ પ્રાયોગ્ય ૨૯ બાંધતા નારકીને પોતાના પાંચે ઉદયસ્થાને ૯૨ અને ૮૮ ની સત્તા હોય. મનુષ્યગતિ પ્રાયોગ્ય બાંધતા ૮૯ નું વધારે હોય. કુલ ૧૫ થાય તિર્યંચ પ્રાયોગ્ય ૩૦ બાંધતા ૯૨ અને ૮૮ નાં હોય. મનુષ્ય પ્રાયોગ્ય ૩૦ બાંધતા પાંચે ઉદયે ૮૯ નું એકજ હોય. કુલ ૧૫ થાય. સર્વ મળી ૩૦ સત્તાસ્થાનક થાય.

૨૩, ૨૫, ૨૬, ૨૯ અને ૩૦ એ પાંચ બંધસ્થાને તિર્યંચને પોતાના નવ ઉદય પૈકી પ્રથમના ચાર ઉદયે ૯૨, ૮૮, ૮૬, ૮૦ અને ૭૮ એમ પાંચ પાંચ અને પછીના પાંચ ઉદયે ૭૮ વિના ચાર ચાર સત્તાસ્થાન હોય. પ્રત્યેક બંધે ૪૦, ૪૦ હોય. કુલ ૨૦૦ થાય અહીં એટલુ વિશેષ છે કે મનુષ્ય પ્રાયોગ્ય ૨૯ના બંધે ૭૮ ની સત્તા હોય જ નહિ ૨૮ ના બંધે ૨૪ વિના આઠ ઉદય હોય ૨૪ નો ઉદય એકેંદ્રિયને જ હોય અને તે દેવ કે નરક ગતિમાં ન જાય તેથી ૨૧, ૨૬, ૨૮, ૨૯ અને ૩૦ ના ઉદયો ક્ષાયિક સમ્યગ્દષ્ટિને અથવા પૂર્વે આયુષ્ય બાંધેલા અને મોહનીયની ૨૨ પ્રકૃતિની સત્તાવાળા વેદક સમ્યગ્દષ્ટિને હોય. એ દરેક ઉદયે ૯૨ અને ૮૮ એ બે બે સત્તાસ્થાન હોય. ૨૫ અને ૨૭ ના ઉદયો વૈક્રિય તિર્યંચને હોય. ત્યાં પણ એ જ બે સત્તાસ્થાન હોય. ૩૦ અને ૩૧ના ઉદયો સર્વ પર્યાપ્તિએ પર્યાપ્તા સમ્યગ્દષ્ટિ તથા મિથ્યાદષ્ટિને હોય ત્યાં પ્રત્યેકે ૯૨, ૮૮ અને ૮૬ એ ત્રણ ત્રણ સત્તાસ્થાન હોય, પણ અહી ૮૬નું તો મિથ્યાદષ્ટિને જ હોય, સમ્યગ્દષ્ટિ તો અવશ્ય દેવદ્વિકાદિ બાંધે તેથી તેને તે ન હોય કુલ ૧૮ સત્તાસ્થાન ૨૮ ના બંધે થાય સર્વ મળી ૨૧૮ થાય

૨૩, ૨૫, ૨૬, ૨૯ અને ૩૦ એ પાંચ બંધસ્થાને મનુષ્યને ૨૧, ૨૫, ૨૬, ૨૭, ૨૮, ૨૯ અને ૩૦ એ સાત ઉદય હોય અહીં ૨૫ અને ૨૭ ના ઉદયો વૈક્રિય મનુષ્યને હોય. એ બે ઉદયે ૯૨ અને ૮૮ એ બે

અને પાંચ ઉદયે ૯૨, ૮૮, ૮૬ અને ૮૦ એ ચાર સત્તાસ્થાનક હોય, સર્વ મળી દરેક બંધે ૨૪, ૨૪ સત્તાસ્થાન હોય ૨૮ ના બંધે એજ સાત ઉદય હોય. ત્યાં ૨૧ અને ૨૬ ના ઉદયો કરણ અપર્યાપ્તા અવિરતિ સમ્યગ્દષ્ટિને હોય. ૨૫ અને ૨૭ ના ઉદયો વૈક્રિય તથા આહારક સંયતને હોય, ૨૮ અને ૨૯ ના ઉદયો વૈક્રિય તથા આહારક સંયત અને અવિરતિ સમ્યગ્દષ્ટિને હોય અને ૩૦ નો ઉદય સમ્યગ્દષ્ટિ તથા મિથ્યાદષ્ટિને હોય ૩૦ વિના પ્રત્યેક ઉદયસ્થાને ૯૨ અને ૮૮ એ બે સત્તાસ્થાન હોય આહારકને ૯૨ નીજ સત્તા હોય ૩૦ ના ઉદયે ૯૨, ૮૯, ૮૮ અને ૮૬ એ ચાર સત્તાસ્થાન હોય ૮૯ નું નરકગતિ પ્રાયોગ્ય ૨૮ બાંધતા મિથ્યાદષ્ટિને હોય સર્વ સંખ્યાએ ૨૮ ના બંધે ૧૬ સત્તાસ્થાન થાય. ૨૯ બાંધતા વિશેષ છે તે કહે છે દેવગતિ પ્રાયોગ્ય ૨૯ બાંધતાં પૂર્વોક્ત સાતે ઉદયે ૯૩ અને ૮૯ એ બે સત્તાસ્થાન હોય પણ અહીં ૩૦ નો ઉદય સમ્યગ્દષ્ટિને જ હોય આહારકને ૯૩ નું જ હોય. સર્વ થઇને ૧૪ સત્તાસ્થાન થાય આહારકદ્વિક સહિત ૩૦ બાંધતાં ૨૯ અને ૩૦ એ બે ઉદયસ્થાન હોય ૨૯ નું આહારક શરીર કરી વચલાકાલે અપ્રમત્ત થાય તેને હોય. બન્ને ઉદયે ૯૨ ની સત્તા હોય ૩૧ ના બંધે એક ઉદયસ્થાન (૩૦ નું) અને એક સત્તાસ્થાન (૯૩ નું) હોય (અહીં ૨૯ નું ઉદયસ્થાન પણ પૂર્વે કહ્યું છે પણ અહીં તેની વિવક્ષા કરેલી નથી તેનું કારણ તેઓ જાણે) એકના બંધે ૩૦ નો ઉદય હોય ત્યાં ૯૩, ૯૨, ૮૯, ૮૮, ૮૦, ૭૯, ૭૬ અને ૭૫ એ આઠ સત્તાસ્થાન હોય. સર્વ બંધસ્થાન તથા ઉદયસ્થાનની અપેક્ષાએ સત્તાસ્થાન ૧૫૯ થાય તે આ પ્રમાણેઃ—૨૩ ના બંધે ૨૪, ૨૫ ના બંધે ૨૪, ૨૬ ના બંધે ૨૪, ૨૮ ના બંધે ૧૬, ૨૯ અને ૩૦ ના બંધે મનુષ્ય અને તિર્યંચગતિ પ્રાયોગ્ય બાંધતા ૨૪, ૨૪, અને દેવગતિ પ્રાયોગ્ય ૨૯ બાંધતાં ૧૪, ૩૧ ના બંધે ૧ અને ૧ ના બંધે ૮ બંધના અભાવે ઉદયસ્થાન તથા સત્તાસ્થાનનો પરસ્પર સંવેધ પૂર્વે સામાન્ય સંવેધે વિચાર્યો છે તે અનુસાર જાણવો

દેવતાને ૨૫, ૨૬ અને ૨૯ એ ત્રણ બંધસ્થાને પોતાના ૭ ઉદયે ૯૨ અને ૮૮ એ બે સત્તાસ્થાન હોય તિર્યંચ પ્રાયોગ્ય ૩૦ ના બંધે પણ એજ મુજબ બે સત્તાસ્થાન હોય અને મનુષ્ય પ્રાયોગ્ય ૩૦ ના બંધે પ્રત્યેક ઉદયે ૯૩ અને ૮૯ એ બે સત્તાસ્થાન હોય સર્વ મળી સત્તાસ્થાનક ૧૦ થાય.

જાતિ માર્ગણાએ બંધોદયસત્તાસ્થાન.

१ २ ३ १ २ ३
इग विगलिंदिअ सगले, पण पंच य अट्ठ बंधठाणाणि;
१ २ ३ १ २ ३
पण छक्किक्कारुदया, पण पण बारस य संताणि ॥६५॥

इगविगलिंदिय सगले=એકેંદ્રિય, વિકલેંદ્રિય અને સકલેંદ્રિય (પંચેંદ્રિય) ને વિષે (અનુક્રમે).
पण पंच य अट्ठ=પાંચ, પાંચ અને આઠ.
बंधठाणाणि=બંધસ્થાનો.
छक्किक्कार=પાંચ, ૭ અને અગ્યાર.
उदया=ઉદયસ્થાનો.
पण पण बारस य=પાંચ પાંચ અને બાર.
संताणि=સત્તાસ્થાનો.

અર્થ—એકેંદ્રિય અને વિકલેંદ્રિય અને પંચેદ્રિયને વિષે અનુક્રમે પાંચ, પાંચ અને આઠ બંધસ્થાનો; પાંચ, ૭ અને અગ્યાર ઉદયસ્થાનો અને પાંચ, પાંચ અને બાર સત્તાસ્થાનો જાણવાં. ॥ ૬૫ ॥

વિવેચન—હવે ઈંદ્રિય આશ્રયીને નામકર્મના બંધોદય સત્તાસ્થાનક કહે છે—

એકેંદ્રિયને, વિકલેંદ્રિયને અને સકલ તે પંચેંદ્રિયને અનુક્રમે બંધસ્થાનક કહે છે-એકેંદ્રિયને બંધસ્થાનક પાંચ હોય-૨૩, ૨૫, ૨૬, ૨૯, ૩૦. ત્રણ વિકલેંદ્રિયને એજ પાંચ બંધસ્થાનક હોય ૨૩, ૨૫, ૨૬, ૨૯, ૩૦ પંચેદ્રિયને આઠ બંધસ્થાનક હોય-૨૩, ૨૫, ૨૬, ૨૮, ૨૯, ૩૦, ૩૧, ૧. એકેંદ્રિયને પાંચ ઉદયસ્થાન હોય-૨૧, ૨૪, ૨૫, ૨૬, ૨૭. વિકલેંદ્રિયને ૭ ઉદયસ્થાન હોય-૨૧, ૨૬, ૨૮, ૨૯, ૩૦, ૩૧ પંચેંદ્રિયને અગ્યાર ઉદયસ્થાનક હોય ૨૦, ૨૧, ૨૫, ૨૬, ૨૭, ૨૮, ૨૯, ૩૦, ૩૧, ૯, ૮. તથા એકેંદ્રિયને પાંચ સત્તાસ્થાનક હોય-૯૨, ૮૮, ૮૬, ૮૦, ૭૮. વિકલેંદ્રિયને

પાંચ સત્તાસ્થાનક હોય-૯૨, ૮૮, ૮૬, ૮૦, ૭૮. પંચેંદ્રિયને બાર સત્તાસ્થાનક હોય-૯૩, ૯૨, ૮૯, ૮૮, ૮૬, ૮૦, ૭૯, ૭૮, ૭૬, ૭૫, ૯, ૮* ॥ ૬૫ ॥

---

* એકેંદ્રિયને પાંચે બંધસ્થાને પ્રથમના ચાર ઉદયે પાંચ પાંચ સત્તાસ્થાન હોય અને ૨૭ના ઉદયે ૭૮ વિના ચાર હોય, કુલ ૧૨૦ સત્તાસ્થાન થયાં વિકલેંદ્રિયને પાંચે બંધસ્થાને પ્રથમના બે ઉદયે પાંચ પાંચ અને પછીના ચાર ઉદયે ૭૮ વિના ચાર ચાર સત્તાસ્થાન હોય. કુલ ૧૩૦ થાય.

પંચેંદ્રિયને ૨૩ના બંધે ૨૧, ૨૬, ૨૮, ૨૯, ૩૦ અને ૩૧ એ ૭ ઉદયસ્થાન હોય પહેલા બે ઉદયે પાચ પાંચ અને પછીના ચાર ઉદયે ૭૮ વિના ચાર ચાર સત્તાસ્થાન હોય સર્વ મળી ૨૬ થાય ૨૫ અને ૨૬ના બંધે ૨૫ અને ૨૭ સહિત આઠે ઉદયસ્થાન હોય ૭ ઉદયે હમણાં ગણ્યા પ્રમાણે ૨૬ અને ૨૫, અને ૨૭ના ઉદયે પ્રત્યેક ૯૨ અને ૮૮ એ બે સત્તાસ્થાન ગણતાં સર્વ થઇને ૩૦ ૩૦ સત્તાસ્થાન થાય. ૨૮ ના બંધે આઠે ઉદય હોય તે તિર્યંચ પંચેદ્રિય અને મનુષ્યને હોય. ત્યાં ૨૧ થી ૨૯ પર્યંત ૭ ઉદયસ્થાને પ્રત્યેકે ૯૨ અને ૮૮ એ બે સત્તાસ્થાન હોય. ૩૦ના ઉદયે ૯૨, ૮૯, ૮૮, અને ૮૬ એ ચાર હોય ૩૧ના ઉદયે ૮૯ વિના ત્રણ હોય સર્વ થઇને ૧૯ સત્તાસ્થાન થાય ૨૯ ના બંધે આઠે ઉદયસ્થાન હોય ૨૧ અને ૨૬ ના ઉદયે ૯૨, ૮૮, ૮૬, ૮૦, ૭૮, ૯૩ અને ૮૯ એ સાત સત્તાસ્થાન હોય તિર્યંચગતિ પ્રાયોગ્ય બાંધતાં પહેલા પાંચ, મનુષ્યગતિ પ્રાયોગ્ય બાંધતાં ૭૮ વિના તેજ ચાર અને દેવગતિ પ્રાયોગ્ય બાંધતાં છેલ્લાં બે હોય ૨૮, ૨૯ અને ૩૦ના ઉદયે તેજ ૭ ૭ હોય ૩૧ના ઉદયે પહેલાં ચાર હોય ૨૫ અને ૨૭ ના ઉદયે ૯૨, ૮૮, ૯૩ અને ૮૯ એ ચાર હોય સર્વ થઇને ૨૯ના બંધે સત્તાસ્થાન ૪૪ થાય ૩૦ના બંધે ૨૯ ના બંધની પેઠે સમજવું ફેર એટલો જ કે ૨૧ ના ઉદયે પહેલાં પાંચ તિર્યંચગતિપ્રાયોગ્ય બાંધતાં હોય અને છેલ્લાં બે મનુષ્યગતિપ્રાયોગ્ય બાંધતાં દેવતાને હોય. ૨૬ના ઉદયે ૯૩ અને ૮૯નાં ન હોય ૨૬નો ઉદય તિર્યંચ અથવા મનુષ્ય અપર્યાપ્તાને હોય તેઓને દેવગતિપ્રાયોગ્ય કે મનુષ્યગતિપ્રાયોગ્ય બંધ ન હોય તેથી એટલે અહીં ૨૬ ના ઉદયમાં બે ઘટે, બાકી પૂર્વની પેઠે હોય. સર્વ થઇને ૪૨ થાય ૩૧ અને ૧ [illegible] ો ઉદય અને સત્તાનો સંવેધ જેમ પ્રથમ મનુષ્યગતિમાં કહ્યો છે તે

इअ कम्मपगइठाणाणि, सुट्ठु बंधुदय माणं;

१४
गइआइएहिं अट्ठसु, चउप्पयारेण नेयाणि ॥ ६६ ॥

इय=એ પૂર્વોક્ત પ્રકારે
बंधुदयसंतकम्माणं=બંધ ઉદય અને સત્તાસંબંધી,
कम्मपगइठाणाणि=કર્મપ્રકૃતિનાં સ્થાનોને
सुट्ठु=અત્યંત ઉપયોગ રાખીને
गइआइएहिं=ગતિ આદિ (માર્ગણાસ્થાનો) વડે
अट्ठसु=આઠ અનુયોગ દ્વારને વિષે
चउप्पयारेण=ચાર (પ્રકૃતિ, સ્થિતિ, અનુભાગ અને પ્રદેશ રૂપ) પ્રકારે
नेयाणि=જાણવા

અર્થઃ—એ પૂર્વોક્ત પ્રકારે બંધ, ઉદય અને સત્તા સંબંધી કર્મપ્રકૃતિનાં સ્થાનોને અત્યંત ઉપયોગ રાખીને ગતિ આદિ માર્ગણાસ્થાનોવડે આઠ અનુયોગ દ્વારોને વિષે ચાર (પ્રકૃતિ, સ્થિતિ, રસ અને પ્રદેશ) પ્રકારે જાણવા. ॥ ૬૬ ॥

વિવેચન.—એમ એ રીતે ઉક્ત પ્રકારે સુ-અત્યંત ઉપયોગ રાખીને આઠે કર્મપ્રકૃતિના બંધ, ઉદય સત્તા સંબંધી સ્થાનક ગત્યાદિક ચઉદે માર્ગણાસ્થાનકે-ગતિ ૧, ઇંદ્રિય ૨, કાય ૩, યોગ ૪, વેદ ૫, કષાય ૬, જ્ઞાન ૭, સંયમ ૮, દર્શન ૯, લેશ્યા ૧૦, ભવ્ય ૧૧, સમ્યક્ત્વ ૧૨, સંજ્ઞિ ૧૩, અને આહારી ૧૪, એ ચોદ સ્થાનકે અને એના ઉત્તર ભેદ બાસઠ માર્ગણાસ્થાનકે કહેવાં તેમજ આઠ અનુયોગદ્વારને વિષે કહેવા.

संतपयपरूवणया १, दव्वपमाणं च २ खित्त ३ फुसणाय ४।
कालो ५ अंतर ६ भावो ७, अप्पाबहुयं च ८ दाराइं* ॥१॥

* છતાપદની પ્રરૂપણા, દ્રવ્યનું પ્રમાણ, ક્ષેત્ર, સ્પર્શના, કાળ, અંતર ભાવ અને અલ્પબહુત્વ, એ આઠ દ્વારો જાણવા. આનું વિશેષ સ્વરૂપ નવ તત્ત્વ પ્રકરણથી જાણવું ત્યાં એક ભાગ દ્વાર વિશેષ છે એટલે નવ અનુયોગ છે તત્ત્વાર્થ સૂત્રમાં ઉપરોક્ત આઠ અનુયોગ છે. अनु-पश्चात् योग જોડાવું. સૂત્ર સાથે અર્થનું જોડવું તેને અનુયોગ કહીએ.

એ આઠ અનુયોગ દ્વાર જાણવાં. ત્યાં સત્પદપ્રરૂપણાએ કરીને ગુણઠાણાને વિષે અને ગતિ ઇંદ્રિય માર્ગણાને વિષે બંધોદયસત્તાનો સંવેધ જેમ કહ્યો છે તે અનુસારે કાયયોગાદિક માર્ગણાને વિષે પણ કહેવો. અને જે શેષ દ્રવ્યપ્રમાણાદિક ૭ અનુયોગ દ્વાર તે કર્મપ્રકૃતિ, કર્મપ્રાભૃત પ્રમુખ ગ્રંથ સમ્યક્ પ્રકારે જોઇને કહેવા પણ આજે તે ગ્રંથના અભાવ થકી લેશ માત્ર પણ કહી ન શકીએ, તે માટે ચાર પ્રકારે—પ્રકૃતિ ૧, સ્થિતિ ૨, અનુભાગ ૩ અને પ્રદેશ ૪ એ પ્રકારે કહેવા ત્યાં પ્રકૃતિ આશ્રયી બંધોદયસત્તાનાં સ્થાનક પૂર્વે કહ્યાં છે, તે અનુસારે સ્થિતિ, અનુભાગ, પ્રદેશ આશ્રયી પણ કહેવાં. ૬૬

---

૬૨ માર્ગણાસુ મૂલોત્તરપ્રકૃતીનાં બંધોદયસત્તા-સંવેધભંગયંત્રકમ્.

૬૨	માર્ગણાસુ	મૂલપ્ર ભં. ૭	જ્ઞા. ભ ૨	દર્શ ભં ૧૧	વે. ભં ૮	આયુ. ભં ૨૮	ગોત્ર. ભ. ૭	અંત ભ. ૨
૧	નરક૦	૨	૧	૪	૪	૫	૨	૧
૨	તિર્યં૦	૨	૧	૪	૪	૯	૩	૧
૩	મનુ૦	૭	૨	૧૧	૮	૯	૬	૨
૪	દેવ૦	૨	૧	૪	૪	૫	૪	૧
૫	એકે૦	૨	૧	૨	૪	૫	૩	૧
૬	બેઇંદ્રિ૦	૨	૧	૨	૪	૫	૩	૧
૭	તેઇંદ્રિ૦	૨	૧	૨	૪	૫	૩	૧
૮	ચઉ૦	૨	૧	૨	૪	૫	૩	૧
૯	પચે૦	૭	૨	૧૧	૮	૨૮	૭	૨
૧૦	પૃથ્વી૦	૨	૧	૨	૪	૫	૩	૧
૧૧	અપ્૦	૨	૧	૨	૪	૫	૩	૧
૧૨	તેઉ૦	૨	૧	૨	૪	૩	૨	૧
૧૩	વાયુ૦	૨	૧	૨	૪	૩	૨	૧
૧૪	વન૦	૨	૧	૨	૪	૫	૩	૧
૧૫	ત્રસ૦	૭	૨	૧૧	૮	૨૮	૭	૨
૧૬	મનો૦	૬	૨	૧૧	૪	૨૮	૫	૨
૧૭	વચન૦	૬	૨	૧૧	૪	૨૮	૫	૨
૧૮	કાય૦	૬	૨	૧૧	૪	૨૮	૬	૨
૧૯	સ્ત્રીવેદ૦	૨	૧	૭	૪	૨૩	૫	૧
૨૦	પુરૂ૦	૨	૧	૭	૪	૨૩	૫	૧

૨૧	નપું૦	૨	૧	૭	૪	૨૩	૫	૧
૨૨	ક્રોધ૦	૨	૧	૭	૪	૨૮	૫	૧
૨૩	માન૦	૨	૧	૭	૪	૨૮	૫	૧
૨૪	માયા૦	૨	૧	૭	૪	૨૮	૫	૧
૨૫	લોભ૦	૩	૧	૭	૪	૨૮	૫	૧
૨૬	મતિ૦	૫	૨	૯	૪	૨૦	૩	૨
૨૭	શ્રુત૦	૫	૨	૯	૪	૨૦	૩	૨
૨૮	અવધિ૦	૫	૨	૯	૪	૨૦	૩	૨
૨૯	મન૦	૫	૨	૯	૪	૬	૨	૨
૩૦	કેવલ૦	ડ ૨	૦	૦	૬	૧	૨	૦
૩૧	મત્ય૦	૨	૧	૨	૪	૨૮	૫	૧
૩૨	શ્રુતઅ૦	૨	૧	૨	૪	૨૮	૫	૧
૩૩	વિભગ૦	૨	૧	૨	૪	૨૮	૪	૧
૩૪	સામાયિક૦	૨	૧	૫	૪	૬	૧	૧
૩૫	છેદોપ૦	૨	૧	૫	૪	૬	૧	૧
૩૬	પરિહાર૦	૨	૧	૨	૪	૬	૧	૧
૩૭	સુક્ષ્મસં૦	૧	૧	૩	૨	૨	૧	૧
૩૮	યથાખ્યા૦	ડ ૪	૧	૪	૬	૨	૨	૧
૩૯	દેશવિર૦	૨	૧	૨	૪	૧૨	૨	૧
૪૦	અવિરત	૨	૧	૪	૪	૨૮	૫	૧
૪૧	ચક્ષુદર્શ૦	૫	૨	૧૧	૪	૨૮	૫	૨
૪૨	અચક્ષુ૦	૫	૨	૧૧	૪	૨૮	૬	૨
૪૩	અવધિ૦	૫	૨	૯	૪	૨૦	૩	૨
૪૪	કેવલ૦	ડ ૨	૦	૦	૬	૧	૨	૦
૪૫	કૃષ્ણલે૦	૨	૧	૪	૪	૨૮	૫	૧
૪૬	નીલલે૦	૨	૧	૪	૪	૨૮	૫	૧

૪૭	કાપો૦	૨	૧	૪	૪	૨૮	૫	૧
૪૮	તેજો૦	૨	૧	૪	૪	૨૧	૪	૧
૪૯	પદ્મલે૦	૨	૧	૪	૪	૨૧	૪	૧
૫૦	શુક્લ૦	૬	૨	૧૧	૪	૧૬ ૨૧	૫	૨
૫૧	ભવ્ય૦	૭	૨	૧૧	૮	૨૮	૭	૨
૫૨	અભવ્ય૦	૨	૧	૨	૪	૨૮	૫	૧
૫૩	ઉપશ૦	૩	૨	૬	૪	૧૬	૩	૨
૫૪	ક્ષાયિક૦	૭	૨	૯	૮	૧૫	૪	૨
૫૫	ક્ષાયો૦	૨	૧	૨	૪	૨૦	૨	૧
૫૬	મિશ્ર	૧	૧	૨	૪	૧૬	૨	૧
૫૭	સાસ્વા૦	૨	૧	૨	૪	૨૬	૪	૧
૫૮	મિથ્યા૦	૨	૧	૨	૪	૨૮	૫	૧
૫૯	સંજ્ઞી૦	૫ ૭	૨	૧૧	૮	૨૮	૭	૨
૬૦	અસંજ્ઞી૦	૨	૧	૨	૪	૧૪	૩	૧
૬૧	આહારી૦	૬	૨	૧૧	૪	૨૮	૬	૨
૬૨	અણાહારી૦	૩	૧	૪	૮	૪	૭	૧

एकचत्वारिंशत्प्रकृतीराह-

५ ५ ९ २ १
नाणंतरायदसगं, दंसणनव वेअणिज्जमिच्छत्तं;
१ १ ३ ४ ९ १
सम्मत्त लोभ वेआ-उआणि नवनाम उच्चं ॥६८॥

नाणंतरायदसगं=જ્ઞાનાવરણ અને અંતરાય મળી દશ.
दंसणनव=દર્શનાવરણની નવ
वेयणिज्ज=બે વેદનીય
मिच्छत्तं=મિથ્યાત્વ મોહનીય
सम्मत्त=સમ્યકત્વ મોહનીય
लोभ=સંજ્વલન લોભ.
वेयाउआणि=ત્રણ વેદ, ચાર આયુષ્ય.
नवनाम=નામકર્મની નવપ્રકૃતિ
उच्चं च=અને ઉચ્ચ ગોત્ર.

અર્થ—જ્ઞાનાવરણ અને અંતરાય મળીને દશ, દર્શનાવરણની નવ, બે વેદનીય, મિથ્યાત્વ મોહનીય, સમ્યકત્વ મોહનીય સંજ્વલન લોભ, ત્રણ વેદ, ચાર આયુષ્ય, નામકર્મની નવ પ્રકૃતિ અને ઉચ્ચ ગોત્ર (એ એકતાળીશ પ્રકૃતિની ઉદય ઉદીરણા સમકાળે ન હોય.) ॥ ૬૮ ॥

વિવેચન—હવે જે ૪૧ પ્રકૃતિને ઉદય ઉદીરણાએ ફેર છે-વિશેષ છે, તે ૪૧ પ્રકૃતિ કહે છે —

પાંચ જ્ઞાનાવરણીય ૫, પાંચ અંતરાય ૫, એવં ૧૦, નવ દર્શનાવરણીય એવં ૧૯, બે વેદનીય એવં ૨૧, મિથ્યાત્વ મોહનીય ૨૨, સમ્યકત્વ મોહનીય ૨૩, સંજ્વલન લોભ ૨૪, ત્રણ વેદ ૨૭, ચાર આયુષ્ય ૩૧, નવ નામકર્મની પ્રકૃતિ જે ચૌદમે ગુણઠાણે રહે છે તે ૪૦, ઉચ્ચૈર્ગોત્ર ૪૧, એ એકતાલીશ પ્રકૃતિ જાણવી. એની ઉદય અને ઉદીરણા સમકાળે ન હોય ॥ ૬૮ ॥

ત્યાં પાંચ જ્ઞાનાવરણીય, ચાર દર્શનાવરણીય અને પાંચ અંતરાય, એ ૧૪ પ્રકૃતિનો ઉદય અને ઉદીરણા સર્વ જીવને સમકાળે જ બારમા ગુણઠાણાની એક આવલિકા થાકતી (બાકી) હોય ત્યાં લગે પ્રવર્ત્તે. એક આવલિકા થાકતે એ ૧૪ પ્રકૃતિનો ઉદય જ હોય પણ ઉદીરણા ન હોય. તથા નિદ્રા પંચકનો શરીરપર્યાપ્તિએ

પર્યાપ્તિ થયા પછી જ્યાં લગે ઇંદ્રિયપર્યાપ્તિ પૂરી ન થાય ત્યાં લગે ઉદય જ હોય પણ ઉદીરણા ન હોય. અને શેષ કાળે તો ઉદય ઉદીરણા સમકાળે જ પ્રવર્ત્તે અને નિવર્ત્તે તથા બે વેદનીયની ઉદીરણા પ્રમત્ત ગુણઠાણા લગે ઉદય સાથે જ પ્રવર્ત્તે અને તે ઉપરાંત તો ઉદય જ હોય પણ ઉદીરણા ન હોય. તથા પ્રથમ સમ્યક્ત્વ પામતાં અંતરકરણ કીધે થકે પ્રથમ સ્થિતિ આવલિકા થાકતે મિથ્યાત્વનો ઉદય જ હોય પણ ઉદીરણા ન હોય. તથા વેદક સમ્યગ્દૃષ્ટિ ક્ષાયિક પામતાં મિથ્યાત્વમોહનીય અને મિશ્રમોહનીય ખપાવ્યા પછી સમ્યક્ત્વમોહનીય સર્વ અપવર્ત્તનાએ અપવર્તીને અંતર્મુહૂર્ત્તની સ્થિતિનું કરેલ હોય તે ઉદયઉદીરણાએ અનુભવાતું આવલિકાશેષ જ્યારે રહે ત્યારે સમ્યક્ત્વમોહનીયનો ઉદય જ હોય પણ ઉદીરણા ન હોય. તથા સંજ્વલન લોભની ઉદય ઉદીરણા સૂક્ષ્મસંપરાયની એક આવલિકા થાકતી હોય ત્યાં લગે સામટી (સાથે) જ પ્રવર્ત્તે અને છેલ્લી આવલિકાએ ઉદય જ હોય પણ ઉદીરણા ન હોય, તથા ત્રણ વેદ માંહેલા જે વેદે શ્રેણિ પડિવજે ત્યાં અંતરકરણ કીધે થકે તે વેદની પ્રથમ સ્થિતિ આવલિકા થાકતે ઉદય જ હોય પણ ઉદીરણા ન હોય. તથા ચાર આયુષ્યને પોતપોતાના ભવની છેલ્લી આવલિકાએ ઉદય જ હોય પણ ઉદીરણા ન હોય અને મનુષ્યાયુની પ્રમત્ત ગુણઠાણા ઉપરાંત ઉદીરણા ન હોય ઉદય જ હોય, તથા મનુષ્યગતિ ૧, પંચેંદ્રિય જાતિ ૨, ત્રસ ૩, બાદર ૪, પર્યાપ્ત ૫, સુભગ ૬ આદેય ૭, યશકીર્તિ ૮, અને તીર્થંકર ૯. એ નવ નામકર્મની પ્રકૃતિ* અને ઉચ્ચૈર્ગોત્ર ૧૦ એ દશ પ્રકૃતિની સયોગી કેવલી ગુણઠાણા લગે ઉદયઉદીરણા સમકાળે પ્રવર્ત્તે. પછી અયોગી અવસ્થાએ તો ઉદય જ હોય, પણ ઉદીરણા ન હોય. શેષ ૮૧ પ્રકૃતિની ઉદય ઉદીરણા તો સમકાળે પ્રવર્ત્તે અને સમકાળે નિવર્ત્તે. ॥ ૬૮ ॥

---

* આ નવ પ્રકૃતિ માટે मणुयगइ ઇત્યાદિ ગાથા બીજા ટબાઓમાં છે પણ તે ગાથા પાઠમાં પણ આવતી હોવાથી અહીં લીધેલ નથી

મોહનીયકર્મણઃ બંધોદયસત્તાસંવેધભંગાનાં યંત્રકં માર્ગણાસુ ॥

૧૨	માર્ગણાસુ		મોહનીયસ્ય બંધસ્થાનાનિ	ભાંગા ૨૧		મોહનીયસ્ય ઉદયસ્થાન.	ઉદય ચો ૪૦ ભં૦ ૨૩	ઉદયભ ૯૮૩	ઉદય પદ ૨૮૮	પદવૃંદ ૬૯૪૭		મોહનીયસ્ય સત્તા સ્થાનાનિ ૧૫
૧	નરક	૩	૨૨।૨૧।૧૭	૧૨	૫	૧૦।૯।૮।૭।૬	ષટ્ક ૨૪	૧૯૨	૧૯૨	૧૫૩૬	૬	૨૮।૨૭।૨૬।૨૪।૨૨।૨૧
૨	તિર્યંગ્	૪	૨૨।૨૧।૧૭।૧૩	૧૪	૬	૧૦।૯।૮।૭।૬।૫	ચોવી૦ ૬૩૨	૭૬૮	૨૪૪	૫૮૫૬	૬	૨૮।૨૭।૨૬।૨૪।૨૨।૨૧
૩	મનુષ્ય	૧૦	૨૨।૨૧।૧૭।૧૩।૯।૫।૪।૩।૨।૧	૨૧	૯	૧૦।૯।૮।૭।૬।૫।૪।૨।૧	ચો ૪૦ ભાં ૨૩	૯૮૩	૨૮૮	૬૯૪૭	૧૫	૨૮।૨૭।૨૬।૨૪।૨૩।૨૨।૨૧।૧૩।૧૨।૧૧।૫।૪।૩।૨।૧
૪	દેવગ૦	૩	૨૨।૨૧।૧૭	૧૨	૫	૧૦।૯।૮।૭।૬	ષોડ૦ ૨૪	૩૮૪	૧૯૨	૩૦૭૨	૬	૨૮।૨૭।૨૬।૨૪।૨૨।૨૧
૫	એકેંદ્રિ૦	૨	૨૨।૨૧	૧૦	૪	૧૦।૯।૮।૭	ષટ્ક ૮	૬૪	૬૮	૫૪૪	૩	૨૮।૨૭।૨૬
૬	બેઇંદ્રિ૦	૨	૨૨।૨૧	૧૦	૪	૧૦।૯।૮।૭	ષટ્ક ૮	૬૪	૬૮	૫૪૪	૩	૨૮।૨૭।૨૬
૭	તેઇંદ્રિ૦	૨	૨૨।૨૧	૧૦	૪	૧૦।૯।૮।૭	ષટ્ક ૮	૬૪	૬૮	૫૪૪	૩	૨૮।૨૭।૨૬
૮	ચઉરિં૦	૨	૨૨।૨૧	૧૦	૪	૧૦।૯।૮।૭	ષટ્ક ૮	૬૪	૬૮	૫૪૪	૩	૨૮।૨૭।૨૬

,,	પચેંદ્રિ૦	૧૦	૨૨।૨૧।૧૭ ।।૩।૯।૫। ૪।૩।૨।૧।૦	૨૧	૯	૧૦।૯।૮। ૭।૬।।।/ ।૨।૧।૦	ચો૦ ૪૦ ભાં ૨૩.	૯૮૩	૨૮૮	૬૯૪૭	૧૫	૨૮।૨૭।૨૬।૨૪। ૨૩।૨૨।૨૧।૧૪।૧૨ ।૧૧।૫।૪।૩।૨।૧।૦
૧૦	પૃથ્વી૦	૨	૨૨।૨૧	૧૦	૪	૧૦।૯।૮।૭	ષ્ટક૮.	૬૪	૬૮	૫૪૪	૩	૨૮।૨૭।૨૬
૧૧	અપ્કા૦	૨	૨૨।૨૧	૧૦	૪	૧૦।૯।૮।૭	ષ્ટક૮.	૬૪	૬૮	૫૪૪	૩	૨૮।૨૭।૨૬
૧૨	તેઉકા૦	૧	૨૨	૧૦	૩	૧૦।૯।૮	ષ્ટક૪	૩૨	૩૬	૨૮૮	૩	૨૮।૨૭।૨૬
૧૩	વાયુકા૦	૧	૨૨	૬	૩	૧૦।૯।૮	ષ્ટક૪	૩૨	૩૬	૨૮૮	૩	૨૮।૨૭।૨૬
૧૪	વનસ્પ૦	૨	૨૨।૨૧	૬	૪	૧૦।૯।૮।૭	ષ્ટક૮	૬૪	૬૮	૫૪૪	૩	૨૮।૨૭।૨૬
૧૫	ત્રસકાય	૧૦	૨૨।૨૧।૧૭। ૧૩।૯।૫।૪। ૩।૨।૧।૦	૨૧	૯	૧૦।૯।૮। ૭।૬।૫।૪। ૨।૧।૦	ચો૦ ૪૦ ભાં ૨૩	૯૮૩	૨૮૮	૬૯૪૭	૧૫	૨૮।૨૭।૨૬।૨૪।૨૩।૨૨।૨૧। ૧૩।૧૨।૧૧।૫।૪।૩। ૨।૧।૦
૧૬	મનોયોગ	૧૦	૨૨।૨૧।૧૭। ૧૩।૯।૫।૪। ૩।૨।૧।૦	૨૧	૯	૧૦।૯।૮।૭। ૬।૫।૪।૨।૧ ।૦	ચો૦ ૪૦ ભાં ૨૩	૯૮૩	૨૮૮	૬૯૪૭	૧૫	૨૮।૨૭।૨૬।૨૪।૨૩।૨૨।૨૧। ૧૩।૧૨।૧૧।૫।૪।૩। ૨।૧।૦
૧૭	વચન૦	૧૦	૨૨।૨૧।૧૭। ૧૩।૯।૫।૪। ૩।૨।૧।૦	૨૧	૯	૧૦।૯।૮।૭। ૬।૫।૪।૨। ૧।૦	ચો૦ ૪૦ ભાં ૨૩	૯૮૩	૨૮૮	૬૯૪૭	૧૫	૨૮।૨૭।૨૬।૨૪।૨૩। ૨૨।૨૧।૧૩।૧૨।૧૧। ૫।૪।૩।૨।૧।૦।

૧૮	કષા૦	૧૦	૨૨।૨૧।૧૭।૧૩।૯।૫।૪।૩।૨।૧।૦	૨૧	૯	૧૦।૯।૮।૭।૬।૫।૪।૨।૧।૧	ચો૦ ૪૦ ભાં૨૩	૯૮૩	૨૮૮	૬૯૪૭	૧૫	૨૮।૨૭।૨૬।૨૪।૨૩।૨૨।૨૧।૧૩।૧૨।૧૧।૫।૪।૩।૨।૧।•
૧૯	પુરુ૦	૬	૨૨।૨૧।૧૭।૧૩।૯।૫	૧૭	૮	૧૦।૯।૮।૭।૬।૫।૪।૨	અ.૪૦ ભાં૦૪	૩૨૪	૨૮૮	૨૩૧૨	૧૦	૨૮।૨૭।૨૬।૨૪।૨૩।૨૨।૨૧।૧૪।૧૩।૧૨।૧૧
૨૦	સ્ત્રીવેદ	૬	૨૨।૨૧।૧૭।૧૩।૯।૫	૧૭	૮	૧૦।૯।૮।૭।૬।૫।૪।૨	અ ૪૦ ભાં૦ ૪	૩૨૪	૨૮૮	૨૩૧૨	૯	૨૮।૨૭।૨૬।૨૪।૨૩।૨૨।૨૧।૧૩।૧૨
૨૧	નપું૦	૬	૨૨।૨૧।૧૭।૧૩।૯।૫	૧૭	૮	૧૦।૯।૮।૭।૬।૫।૪।૨	અ.૪૦ ભાં૦૪	૩૨૪	૨૮૮	૨૩૧૨	૮	૨૮।૨૭।૨૬।૨૪।૨૩।૨૨।૨૧।૧૩
૨૨	ક્રોધ	૭	૨૨।૨૧।૧૭।૧૩।૯।૫।૪	૧૮	૯	૧૦।૯।૮।૭।૬।૫।૪।૨।૧।૦	ચો૪૦ ભાં૦૪	૨૪૪	૨૮૮	૧૭૩૫	૧૨	૨૮।૨૭।૨૬।૨૪।૨૩।૨૨।૨૧।૧૩।૧૨।૧૧।૫।૪
૨૩	માન	૮	૨૨।૨૧।૧૭।૧૩।૯।૫।૪।૩	૧૯	૯	૧૦।૯।૮।૭।૬।૫।૪।૨।૧।૦	ચો૪૦ ભાં૦૪	૨૪૪	૨૮૮	૧૭૩૫	૧૩	૨૮।૨૭।૨૬।૨૪।૨૩।૨૨।૨૧।૧૩।૧૨।૧૧।૫।૪।૩
૨૪	માયા	૯	૨૨।૨૧।૧૭।૧૩।૯।૫।૪।૩।૨	૨૦	૯	૧૦।૯।૮।૭।૬।૫।૪।૨।૧	ચો૪૦ ભાં૦૪	૨૪૪	૨૮૮	૧૭૩૫	૧૪	૨૮।૨૭।૨૬।૨૪।૨૩।૨૨।૨૧।૧૩।૧૨।૧૧।૫।૪।૩।૨
૨૫	લોભ	૧૦	૨૨।૨૧।૧૭।૧૩।૯।૫।૪।૩।૨।૧।૦	૨૧	૯	૧૦।૯।૮।૭।૬।૫।૪।૨।૧।૦	ચો૪૦ ભાં૦૪	૨૪૪	૨૮૮	૧૭૩૫	૧૫	૨૮।૨૭।૨૬।૨૪।૨૩।૨૨।૨૧।૧૩।૧૨।૧૧।૫।૪।૩।૨।૧

૨૬	મતિજ્ઞા૦	૮	૧૭।૧૩।૯। પા૪।૩।૨। ૧।૦	૧૧	૮	૯।૮।૭।૬।૫ ।૪।૨।૧।૦	ચો૨૪ ભાં૨૩	૫૯૯	૧૫૬	૩૭૭૯	૧૩	૨૮।૨૪।૨૩।૨૨।૨૧ ૧૩।૧૨।૧૧।૫।૪।૩।૨। ૧।૦
૨૭	શ્રુત૦	૮	૧૭।૧૩।૯ ।પા૪।૩।૨ ।૧।૦	૧૧	૮	૯।૮।૭।૬। પા૪।૨।૧।૦	ચો૨૪ ભાં૨૩	૫૯૯	૧૫૬	૩૭૭૯	૧૩	૨૮।૨૪।૨૩।૨૨।૨૧।૧૩ ।૧૨।૧૧।૫।૪।૩।૨।૧।૦
૨૮	અવધિ જ્ઞા૦	૮	૧૭।૧૩।૯ ।પા૪।૩।૨ ।૧।૦	૧૧	૮	૯।૮।૭।૬ ।પા૪।૨।૧ ।૦	ચો૨૪ ભાં૨૩	૫૯૯	૧૫૬	૩૭૭૯	૧૩	૨૮।૨૪।૨૩।૨૨।૨૧ ૧૩।૧૨।૧૧।૫।૪।૩।૨ ૧।૦
૨૯	મન પર્ય૦	૬	૯।૫।૪।૩ ।૨।૧।૦	૭	૬	૭।૬।૫। ૪।૨।૧।૦	ચો ૮ ભાં૨૩	૨૧૫	૪૫	૧૦૫૧	૧૩	૨૮।૨૪।૨૩।૨૨।૨૧ ૧૩।૧૨।૧૧।૫।૪।૩।૨ ૧।૦
૩૦	કેવલ૦	૦	૦	૦	૦	૦	૦	૦	૦	૦	૦	૦
૩૧	મતિ અજ્ઞા૦	૩	૨૨।૨૧।૧૭	૧૨	૪	૧૦।૯।૮।૭	ચો૧૬	૩૮૪	૧૩૨	૩૧૬૮	૪	૨૮।૨૭।૨૬।૨૪
૩૨	શ્રુત અ૦	૩	૨૨।૨૧।૧૭	૧૨	૪	૧૦।૯।૮।૭	ચો૧૬	૩૮૪	૧૩૨	૩૧૬૮	૪	૨૮।૨૭।૨૬।૨૪
૩૩	વિભંગ૦	૩	૨૨।૨૧।૧૭	૧૨	૪	૧૦।૯।૮।૭	ચો૧૬	૩૮૪	૧૩૨	૩૧૬૮	૪	૨૮।૨૭।૨૬।૨૪
૩૪	સામાયિક૦	૬	૯।૫।૪। ૩।૨।૧	૭	૬	૭।૬।૫।૪ ।૨।૧	ચો ૮ ભાં૨૨	૨૧૪	૪૪	૧૦૫૦	૧૩	૨૮।૨૪।૨૩।૨૨।૨૧।૧૩ ।૧૨।૧૧।૫।૪।૩।૨।૧

૩૫	છેદો૫૦	૬	૯।૫।૫।૧ ૩।૨।૧	૭	૬	૭।૬।૫।૪ ।૨।૧	ચો. ૮ ભાં૨૨	૨૧૪	૪૪	૧૦૯૦	૧૩	૨૮।૨૪।૨૩।૨૨।૨૧ ૧૩।૧૨।૧૧।૫।૪।૩।૨।૧
૩૬	પરિહા૦	૧	૯	૨	૪	૭।૬।૫।૪	ચો.*૮	૧૨૮	૪૪	૭૦૪	૫	૨૮।૨૪।૨૩।૨૨।૨૧
૩૭	સૂક્ષ્મ૦	૦	૦	૦	૧	૧	૦	૧	૦	૧	૪	૨૮।૨૪।૨૧।૧
૩૮	યથા૦	૦	૦	૦	૦	૦	૦	૦	૦	૦	૩	૨૮।૨૪।૨૧।૦
૩૯	દેશવિ૦	૧	૧૩	૨	૪	૮।૭।૬।૫	ચો ૮	૧૯૨	૫૨	૧૨૪૮	૫	૨૮।૨૪।૨૩।૨૨।૨૧
૪૦	અવિરત	૩	૨૨।૨૧।૧૭	૧૨	૫	૧૦।૯।૮।૭ ।૬	ચો૦ ૨૪	૫૭૬	૧૯૨	૪૬૦૮	૭	૨૮।૨૭।૨૬।૨૪।૨૩ ।૨૨।૨૧
૪૧	ચક્ષુ દર્શ૦	૧૦	૨૨।૨૧।૧૭ ૧૩।૯।૫। ૪।૩।૨।૧।૦	૨૧	૯	૧૦।૯।૮।૭ ।૬।૫।૪ ૨।૧।૦	ચો૦ ૪૦ ભાં૨૩	૯૮૩	૨૮૮	૬૯૪૭	૧૫	૨૮।૨૭।૨૬।૨૪।૨૩।૨૨ ૨૧।૧૩।૧૨।૧૧।૫।૪।૩ ૨।૧।૦
૪૨	અચક્ષુ દર્શ૦	૧૦	૨૨।૨૧।૧૬ ૧૩।૯।૫। ૪।૩।૨।૧।૦	૨૧	૯	૧૦।૯।૮।૭ ૬।૫।૪ ।૨।૧।૦	ચો૦ ૪૦ ભાં૨૩	૯૮૩	૨૮૮	૬૯૪૭	૧૫	૨૮।૨૭।૨૬।૨૪।૨૩।૨૨ ૨૧।૧૩।૧૨।૧૧।૫।૪।૩ ૨।૧।૦
૪૩	અવધિ દર્શ૦	૮	૧૭।૧૩।૯ ૫।૪।૩ ૨।૧।૦	૧૧	૮	૯।૮।૭।૬ ૫।૪।૨।૨।૧।૦	ચો૦ ૨૪ ભાં૨૩	૫૯૯	૧૫૬	૩૭૭૯	૧૩	૨૮।૨૪।૨૩।૨૨।૨૧।૧૩ ૧૨।૧૧।૫।૪।૩।૨।૧।૦
૪૪	કેવલ૦	૦	૦	૦	૦	૦	૦	૦	૦	૦	૦	૦

* સ્ત્રીવેદીને પરિહારવિશુદ્ધિ ચારિત્ર ન હોય તેથી તેના ષોડશક થાય.

૫૪	ક્ષાયિક	૮	૧૭।૧૩।૧૨।૫। ૮।૩।૨।૧।૧૦	૧૧	૭	૮।૭।૬।૫।૪ ૨।૧।૧૦	ચો ૧૨ આ ૨૩	૩૧૧	૭૨	૧૭૬૩	૯	૨૧।૧૩।૨।૧।૧।૫।૪।૩। ૨।૧।૦
૫૫	ક્ષાયોપશમિ૦	૩	૧૭।૧૩।૯	૬	૫	૯।૮।૭।૬। ૫।	ચો ૧૨	૨૮૮	૮૪	૨૦૧૬	૪	૨૮।૨૪।૨૩।૨૨
૫૬	મિશ્ર સ૦	૧	૧૭	૨	૩	૯।૮।૭	ચો ૪	૯૬	૩૨	૭૬૮	૩	૨૮।૨૭।૨૪
૫૭	સાસ્વાદન	૧	૨૧	૪	૩	૯।૮।૭	ચો ૪	૯૬	૩૨	૭૬૮	૧	૨૮
૫૮	મિથ્યા સ૦	૧	૨૨	૬	૪	૧૦।૯।૮।૭	ચો ૮	૧૯૨	૬૮	૧૬૩૨	૩	૨૮।૨૭।૨૬
૫૯	સંજ્ઞી	૧૦	૨૨।૨૧।૧૭ ૧૩।૯।૫।૪।૩ ૨।૧।૦	૨૧	૯	૧૦।૯।૮।૭।૬। ૫।૪।૨।૧।૦	ચો ૪૦ અ ૨૩	૯૮૩	૨૮૮	૬૯૪૭	૧૫	૨૮।૨૭।૨૬।૨૪।૨૩।૨૨।૨૧ ૨૧।૧૩।૧૨।૧૧।૫।૪।૩। ૨।૧।૦
૬૦	અસંજ્ઞી	૨	૨૨।૨૧	૧૦	૪	૧૦।૯।૮।૭	અષ્ટ ૮	૬૪	૬૮	૫૪૪	૩	૨૮।૨૭।૨૬
૬૧	આહારી	૧૦	૨૨।૨૧।૧૭ ૧૩।૯।૫।૪।૩ ૨।૧।૦	૨૧	૯	૧૦।૯।૮।૭।૬। ૫।૪।૨।૧।૦	ચો ૪૦ અ ૨૩	૯૮૩	૨૮૮	૬૯૪૭	૧૫	૨૮।૨૭।૨૬।૨૪।૨૩।૨૨।૨૧ ૨૧।૧૩।૧૨।૧૧।૫।૪।૩। ૨।૧।૦
૬૨	અણાહારી	૩	૨૨।૨૧।૧૭	૧૨	૫	૧૦।૯।૮।૭।૬	ચો ૧૬	૩૮૪	૧૨૮	૩૦૭૨	૬	૨૮।૨૭।૨૬।૨૪।૨૨।૨૧ ૨૧

૬૨ માર્ગણાસુ નામકર્મણઃ બંધોદયસત્તાસ્થાનાનિ તદ્ભંગાશ્ચ તેષાં યંત્રકમ્.

૧૨	માર્ગણા દ્વારેણ	નામકર્મણો બંધસ્થાન ૮		તદ્ભંગા ૧૩૯૪૫	નામકર્મણ ઉદયસ્થાન ૧૨		તદ્ભંગા ૭૭૯૧	નામકર્મણ. સત્તાસ્થાનાનિ ૧૨	
૧	નરકગતિ	૨	૨૯।૩૦	૧૩૮૩૨	૫	૨૧।૨૫।૨૭।૨૮।૨૯	૫	૩	૯૨।૮૯।૮૮
૨	તિર્યંચ ગતિ	૬	૨૩।૨૫।૨૬।૨૮।૨૯।૩૦	૧૩૯૨૬	૯	૨૧।૨૪।૨૫।૨૬।૨૭।૨૮।૨૯।૩૦।૩૧	૫૦૫૦	૫	૯૨।૮૮।૮૬।૮૦।૭૮
૩	મનુષ્ય ગતિ	૮	૨૩।૨૫।૨૬।૨૮।૨૯।૩૦।૩૧।૧	૧૩૯૩૭	૧૧	૨૦।૨૧।૨૫।૨૬।૨૭।૨૮।૨૯।૩૦।૩૧।૯।૮	૨૬૫૨	૧૧	૯૩।૯૨।૮૯।૮૮।૮૬।૮૦।૭૯।૭૬।૭૫।૯।૮
૪	દેવગતિ	૪	૨૫।૨૬।૨૯।૩૦	૧૩૮૫૬	૬	૨૧।૨૫।૨૭।૨૮।૨૯।૩૦	૬૪	૪	૯૩।૯૨।૮૯।૮૮
૫	એકેંદ્રિય	૫	૨૩।૨૫।૨૬।૨૯।૩૦	૧૩૯૧૭	૫	૨૧।૨૪।૨૫।૨૬।૨૭	૪૨	૫	૯૨।૮૮।૮૬।૮૦।૭૮
૬	બેઇંદ્રિય	૫	૨૩।૨૫।૨૬।૨૯।૩૦	૧૩૯૧૭	૬	૨૧।૨૬।૨૮।૨૯।૩૦।૩૧	૨૨	૫	૯૨।૮૮।૮૬।૮૦।૭૮

૭	તેઈંદ્રિય	૫	૨૩।૨૫।૨૬।૨૯।૩૦	૧૩૯૧૭	૬	૨૧।૨૬।૨૮।૨૯।૩૦।૩૧	૨૨	૫	૯૨।૮૮।૮૬।૮૦।૭૮
૮	ચઉરિંદ્રિય	૫	૨૩।૨૫।૨૬।૨૯।૩૦	૧૩૯૧૭	૬	૨૧।૨૬।૨૮।૨૯।૩૦।૩૧	૨૨	૫	૯૨।૮૮।૮૬।૮૦।૭૮
૯	પંચેંદ્રિય	૮	૨૩।૨૫।૨૬।૨૮।૨૯।૩૦।૩૧।૧	૧૩૯૪૫	૧૧	૨૦।૨૧।૨૫।૨૬।૨૭।૨૮।૨૯।૩૦।૩૧।૯।૮	૭૬૮૩	૧૨	૯૩।૯૨।૮૯।૮૮।૮૬।૮૦।૭૯।૭૮।૭૬।૭૫।૯।૮
૧૦	પૃથ્વી	૫	૨૩।૨૫।૨૬।૨૯।૩૦	૧૩૯૧૭	૫	૨૧।૨૪।૨૫।૨૬।૨૭	૨૪	૫	૯૨।૮૮।૮૬।૮૦।૭૮
૧૧	અપ્કાય	૫	૨૩।૨૫।૨૬।૨૯।૩૦	૧૩૯૧૭	૫	૨૧।૨૪।૨૫।૨૬।૨૭	૨૦	૫	૯૨।૮૮।૮૬।૮૦।૭૮
૧૨	તેઉકાય	૫	૨૩।૨૫।૨૬।૨૯।૩૦	૯૩૦૮	૪	૨૧।૨૪।૨૫।૨૬	૧૨	૫	૯૨।૮૮।૮૬।૮૦।૭૮
૧૩	વાયુ૦	૫	૨૩।૨૫।૨૬।૨૯।૩૦	૯૩૦૮	૪	૨૧।૨૪।૨૫।૨૬	૧૫	૫	૯૨।૮૮।૮૬।૮૦।૭૮
૧૪	વનસ્પતિ	૫	૨૩।૨૫।૨૬।૨૯।૩૦	૧૩૯૧૭	૫	૨૧।૨૪।૨૫।૨૬।૨૭	૩૧	૫	૯૦।૮૮।૮૬।૮૦।૭૮

૧૫	ત્રસકાય	૮	૨૭।૨૫।૨૬।૨૮। ૨૯।૩૦।૩૧।૧।૦	૧૩૯૪૫	૧૧	૨૦।૨૧।૨૫।૨૬। ૨૭।૨૮।૨૯।૩૦। ૩૧।૯।૮	૧૭૭૮૯	૧૨	૯૩।૯૫।૯૮।૯૯।૯૬।૮૦। ૧૦૯।૧૭।૧૫૬।૧૭૫।૯૨।૧
૧૬	મનોયોગ	૮	૨૩।૨૫।૨૬।૨૮। ૨૯।૩૦।૩૧।૧।૦	૧૩૯૪૫	૬	૨૫।૨૭।૨૮।૨૯। ૩૦।૩૧	૩૫૭૮	૯	૯૩।૯૨।૯૮।૯।૮૬।૮૦। ૧૦૯।૧૭૬।૧૭૫
૧૭	વચનયોગ	૮	૨૩।૨૫।૨૬।૨૮। ૨૯।૩૦।૩૧।૧।૦	૧૩૯૮૫	૬	૨૫।૨૭।૨૮।૨૯। ૩૦।૩૧	૫૯૬	૯	૯૩।૯૫।૯૮।૯।૮૬।૮૦। ૧૦૯।૧૭૬।૧૭૫
૧૮	કાયયોગ	૮	૨૩।૨૫।૨૬।૨૮। ૨૯।૩૦।૨૧।૧।૦	૧૩૯૪૫	૧૦	૨૦।૨૧।૨૪।૨૫। ૨૬।૨૭।૨૮।૨૯। ૩૦।૩૧	૧૭૭૮૯	૧૦	૯૩।૯૫।૯૮।૯।૮।૯૬।૮૦। ૧૦૯।૧૭૮।૧૭૫
૧૯	પુરૂષવેદી	૮	૨૩।૨૫।૨૬।૨૮। ૨૯।૩૦।૩૧।૧।૦	૧૩૯૪૫	૮	૨૧।૨૫।૨૬।૨૭। ૨૮।૨૯।૩૦।૩૧	૧૭૬૧૦	૧૦	[illegible] ૧૦૭।૧૭૮।૧૭૫
૨૦	સ્ત્રીવેદી	૮	૨૩।૨૫।૨૬।૨૮। ૨૯।૩૦।૩૧।૧।૦	૧૩૯૮૫	૮	૨૧।૨૫।૨૬।૨૭। ૨૮।૨૯।૩૦।૩૧	૧૭૬૬૩	૧૦	૯૩।૯૫।૯૮।૯૬।૮૦। ૧૦૯।૧૭૮।૧૭૫
૨૧	નપુંસક	૮	૨૩।૨૫।૨૬।૨૮। ૨૯।૩૦।૩૧।૧।૦	૧૩૯૮૫	૯	૨૧।૨૪।૨૫।૨૬। ૨૭।૨૮।૨૯। ૩૦।૩૧	૧૭૭૧૯	૧૦	૯૩।૯૫।૯૮।૯૬।૮૦। ૧૦૯।૧૭૮।૧૭૫

<table>
<tr><td>૨૨</td><td>ક્રોધકષાયી</td><td>૮</td><td>૨૩|૨૫|૨૬|૨૮|૨૯|૩૦|૩૧|૧|૧૦</td><td>૧૩૯૪૫</td><td>૯</td><td>૨૧|૨૪|૨૫|૨૬|૨૭|૨૮|૨૯|૩૦|૩૧</td><td>૭૭૮૩</td><td>૧૦</td><td>૯૩|૯૨|૮૯|૮૮|૮૬|૮૦|૭૯|૭૮|૭૬|૭૫</td></tr>
<tr><td>૨૩</td><td>માનક૦</td><td>૮</td><td>૨૩|૨૫|૨૬|૨૮|૨૯|૩૦|૩૧|૧|૧૦</td><td>૧૩૯૪૫</td><td>૯</td><td>૨૧|૨૪|૨૫|૨૬|૨૭|૨૮|૨૯|૩૦|૩૧</td><td>૭૭૮૩</td><td>૧૦</td><td>૯૩|૯૨|૮૯|૮૮|૮૬|૮૦|૭૯|૭૮|૭૬|૭૫</td></tr>
<tr><td>૨૪</td><td>માયાક૦</td><td>૮</td><td>૨૩|૨૫|૨૬|૨૮|૨૯|૩૦|૩૧|૧|૧૦</td><td>૧૩૯૪૫</td><td>૯</td><td>૨૧|૨૪|૨૫|૨૬|૨૭|૨૮|૨૯|૩૦|૩૧</td><td>૭૭૮૩</td><td>૧૦</td><td>૯૩|૯૨|૮૯|૮૮|૮૬|૮૦|૭૯|૭૮|૭૬|૭૫</td></tr>
<tr><td>૨૫</td><td>લોભક૦</td><td>૮</td><td>૨૩|૨૫|૨૬|૨૮|૨૯|૩૦|૩૧|૧|૧૦</td><td>૧૩૯૪૫</td><td>૯</td><td>૨૧|૨૪|૨૫|૨૬|૨૭|૨૮|૨૯|૩૦|૩૧</td><td>૭૭૮૩</td><td>૧૦</td><td>૯૩|૯૨|૮૯|૮૮|૮૬|૮૦|૭૯|૭૮|૭૬|૭૫</td></tr>
<tr><td>૨૬</td><td>મતિજ્ઞાની</td><td>૫</td><td>૨૮|૨૯|૩૦|૩૧|૧|૧૦</td><td>૩૫</td><td>૮</td><td>૨૧|૨૫|૨૬|૨૭|૨૮|૨૯|૩૦|૩૧</td><td>૭૬૭૧</td><td>૮</td><td>૯૩|૯૨|૮૯|૮૮|૮૦|૭૯|૭૬|૭૫</td></tr>
<tr><td>૨૭</td><td>શ્રુતજ્ઞાની</td><td>૫</td><td>૨૮|૨૯|૩૦|૩૧|૧|૧૦</td><td>૩૫</td><td>૮</td><td>૨૧|૨૫|૨૬|૨૭|૨૮|૨૯|૩૦|૩૧</td><td>૭૬૭૧</td><td>૮</td><td>૯૩|૯૨|૮૯|૮૮|૮૦|૭૯|૭૬|૭૫</td></tr>
<tr><td>૨૮</td><td>અવધિજ્ઞાની</td><td>૫</td><td>૨૮|૨૯|૩૦|૩૧|૧|૧૦</td><td>૩૫</td><td>૮</td><td>૨૧|૨૫|૨૬|૨૭|૨૮|૨૯|૩૦|૩૧</td><td>૭૬૭૧</td><td>૮</td><td>૯૩|૯૨|૮૯|૮૮|૮૦|૭૯|૭૬|૭૫</td></tr>
<tr><td>૨૯</td><td>મન પર્યંવ જ્ઞાની</td><td>૫</td><td>૨૮|૨૯|૩૦|૩૧|૧|૧૦</td><td>૧૯</td><td>૫</td><td>૨૫|૨૭|૨૮|૨૯|૩૦</td><td>૧૫૮</td><td>૮</td><td>૯૩|૯૨|૮૯|૮૮|૮૦|૭૯|૭૬|૭૫</td></tr>
</table>

૩૦	કેવલજ્ઞાની	૦	૦	૦	૧૦	૨૦।૨૧।૨૬।૨૭।૨૮।૨૯।૩૦।૩૧।૯।૮	૬૨	૬	૮૦।૭૯।૭૬।૭૫।૯।૮
૩૧	મતિઅજ્ઞાની	૬	૨૩।૨૫।૨૬।૨૮।૨૯।૩૦	૧૩૯૨૬	૯	૨૧।૨૪।૨૫।૨૬।૨૭।૨૮।૨૯।૩૦।૩૧	૭૭૭૩	૬	૯૨।૮૯।૮૮।૮૬।૮૦।૭૮
૩૨	શ્રુતઅજ્ઞા૦	૬	૨૩।૨૫।૨૬।૨૮।૨૯।૩૦	૧૩૯૨૬	૯	૨૧।૨૪।૨૫।૨૬।૨૭।૨૮।૨૯।૩૦।૩૧	૭૭૭૩	૬	૯૨।૮૯।૮૮।૮૬।૮૦।૭૮
૩૩	વિભંગ૦	૬	૨૩।૨૫।૨૬।૨૮।૨૯।૩૦	૧૩૯૨૬	૮	૨૧।૨૫।૨૬।૨૭।૨૮।૨૯।૩૦।૩૧	૭૬૬૧	૩	૯૨।૮૯।૮૮
૩૪	સામાયિક ચારિ૦	૫	૨૮।૨૯।૩૦।૩૧।૧	૧૯	૫	૨૫।૨૭।૨૮।૨૯।૩૦	૧૫૮	૮	૯૩।૯૨।૮૯।૮૮।૮૦।૭૯।૭૬।૭૫
૩૫	છેદોપસ્થાપની	૫	૨૮।૨૯।૩૦।૩૧।૧	૧૯	૫	૨૫।૨૭।૨૮।૨૯।૩૦	૧૫૮	૮	૯૩।૯૨।૮૯।૮૮।૮૦।૭૯।૭૬।૭૫
૩૬	પરિહાર૦	૪	૨૮।૨૯।૩૦।૩૧	૧૮	૧	૩૦	૨૪	૪	૯૩।૯૨।૮૯।૮૮
૩૭	સૂક્ષ્મ૦	૧	૧	૧	૧	૩૦	૭૨	૮	૯૩।૯૨।૮૯।૮૮।૮૦।૭૯।૭૬।૭૫

૩૮	યથાખ્યા૦	૦	૦	૦	૧૦	૨૦।૨૧।૨૬।૨૭।૨૮।૨૯।૩૦।૩૧।૯।૮	૧૧૦	૧૦	૯૩।૯૨।૮૯।૮૮।૮૦।૭૯।૭૬।૭૫।૯।૮
૩૯	દેશવિર૦	૨	૨૮।૨૯	૧૬	૬	૨૫।૨૭।૨૮।૨૯।૩૦।૩૧	૪૪૩	૪	૯૩।૯૨।૮૯।૮૮
૪૦	અવિરતિ	૬	૨૩।૨૫।૨૬।૨૮।૨૯।૩૦	૧૩૯૪૨	૯	૨૧।૨૪।૨૫।૨૬।૨૭।૨૮।૨૯।૩૦।૩૧	૭૭૭૩	૭	૯૩।૯૨।૮૯।૮૮।૮૬।૮૦।૭૮
૪૧	ચક્ષુર્દર્શના	૮	૨૩।૨૫।૨૬।૨૮।૨૯।૩૦।૩૧।૧૦	૧૩૯૪૫	૬	૨૫।૨૭।૨૮।૨૯।૩૦।૩૧	૭૦૩૭	૯	૯૩।૯૨।૮૯।૮૮।૮૬।૮૦।૭૯।૭૬।૭૫
૪૨	અચક્ષુદ૦	૮	૨૩।૨૫।૨૬।૨૮।૨૯।૩૦।૩૧।૧૦	૧૩૯૪૫	૯	૨૧।૨૪।૨૫।૨૬।૨૭।૨૮।૨૯।૩૦।૩૧	૭૭૮૩	૧૦	૯૩।૯૨।૮૯।૮૮।૮૬।૮૦।૭૯।૭૮।૭૬।૭૫
૪૩	અવધિદ૦	૫	૨૮।૨૯।૩૦।૩૧।૧૦	૩૫	૮	૨૧।૨૫।૨૬।૨૭।૨૮।૨૯।૩૦।૩૧	૭૬૭૧	૮	૯૩।૯૨।૮૯।૮૮।૮૦।૭૯।૭૬।૭૫.
૪૪	કેવલદ૦	૦	૦	૦	૧૦	૨૦।૨૧।૨૬।૨૭।૨૮।૨૯।૩૦।૩૧।૯।૮	૬૨	૬	૮૦।૭૯।૭૬।૭૫।૯।૮

૪૫	કૃષ્ણલેશ્યા	૬	૨૩।૨૫।૨૬।૨૮।૨૯।૩૦	૧૩૯૪૨	૯	૨૧।૨૪।૨૫।૨૬।૨૭।૨૮।૨૯।૩૦।૩૧	૭૭૮૩ *(૭૭૭૩)	૬	૯૨।૮૯।૮૮।૮૬।૮૦।૭૮
૪૬	નીલલે૦	૬	૨૩।૨૫।૨૬।૨૮।૨૯।૩૦	૧૩૯૪૨	૯	૨૧।૨૪।૨૫।૨૬।૨૭।૨૮।૨૯।૩૦।૩૧	૭૭૮૩ *(૭૭૭૩)	૬	૯૨।૮૯।૮૮।૮૬।૮૦।૭૮
૪૭	કાપોત૦	૬	૨૩।૨૫।૨૬।૨૮।૨૯।૩૦	૧૩૯૪૨	૯	૨૧।૨૪।૨૫।૨૬।૨૭।૨૮।૨૯।૩૦।૩૧	૭૭૮૩ *(૭૭૭૩)	૬	૯૨।૮૯।૮૮।૮૬।૮૦।૭૮
૪૮	તેજોલે૦	૬	૨૫।૨૬।૨૮।૨૯।૩૦।૩૧	૧૩૮૭૪	૯	૨૧।૨૪।૨૫।૨૬।૨૭।૨૮।૨૯।૩૦।૩૧	૭૬૭૦	૪	૯૩।૯૨।૮૯।૮૮
૪૯	પદ્મલે૦	૪	૨૮।૨૯।૩૦।૩૧	૧૩૮૫૦	૮	૨૧।૨૫।૨૬।૨૭।૨૮।૨૯।૩૦।૩૧	૭૬૬૬	૪	૯૩।૯૨।૮૯।૮૮
૫૦	શુક્લલે૦	૫	૨૮।૨૯।૩૦।૩૧।૧	૪૬૩૫	૯	૨૦।૨૧।૨૫।૨૬।૨૭।૨૮।૨૯।૩૦।૩૧	૭૬૭૨	૮	૯૩।૯૨।૮૯।૮૮।૮૦।૭૯।૭૬।૭૫
૫૧	ભવ્ય	૮	૨૩।૨૫।૨૬।૨૮।૨૯।૩૦।૩૧।૧	૧૩૯૪૫	૧૨	૨૦।૨૧।૨૫।૨૬।૨૭।૨૮।૨૯।૩૦।૩૧।૯।૮	૭૭૯૧	૧૨	૯૩।૯૨।૮૯।૮૮।૮૬।૮૦।૭૯।૭૮।૭૬।૭૫।૯।૮

*આ ત્રણ લેશ્યાઓ ચાર ગુણસ્થાન માનીએ તો ત દૃષ્ટિએ આહારકના સાત અને ઉદ્યોત સહિત વૈ૦ મનુષ્યના ૩ ભાંગા ન ઘટે માટે ૭૭૭૩ ઉદયભાંગા પણ ઘટે

૫૨	અભવ્ય	૬	૨૩।૨૫।૨૬ ૨૮।૨૯।૩૦	૧૩૯૨૬	૯	૨૧।૨૪।૨૫।૨૬ ૨૭।૨૮।૨૯।૩૦ ૩૧	૭૭૬૩	૪	૮૮।૮૬।૮૦।૭૮
૫૩	ઉપશમ સમ્યકત્વી	૫	૨૮।૨૯।૩૦ ૩૧।૧૦	૩૫	૮	૨૧।૨૫।૨૬।૨૭ ૨૮।૨૯।૩૦।૩૧	૧૭૬૯	૪	૯૩।૯૨।૮૯।૮૮
૫૪	ક્ષાયિક૦	૫	૨૮।૨૯।૩૦ ૩૧।૧૦	૩૫	૧૧	૨૦।૨૧।૨૫।૨૬ ૨૭।૨૮।૨૯।૩૦ ૩૧।૯।૮	૬૩૨ ૨	૧૦	૯૩।૯૨।૮૯।૮૮।૮૦ ૭૯।૭૬।૭૫।૯।૮
૫૫	ક્ષયોપશમ૦	૪	૨૮।૨૯।૩૦।૩૧	૩૪	૮	૨૧।૨૫।૨૬।૨૭ ૨૮।૨૯।૩૦।૩૧	૭૬૭૧	૪	૯૩।૯૨।૮૯।૮૮
૫૬	મિશ્રદ૦	૨	૨૮।૨૯	૧૬	૩	૨૯।૩૦।૩૧	૩૪૬૫	૨	૯૨।૮૮
૫૭	સાસ્વાદન	૩	૨૮।૨૯।૩૦	૯૬૦૮	૭	૨૧।૨૪।૨૫।૨૬ ૨૯।૩૦।૩૧	૪૦૯૭	૨	૯૨।૮૮
૫૮	મિથ્યા૦	૬	૨૩।૨૫।૨૬ ૨૮।૨૯।૩૦	૧૩૯૨૬	૯	૨૧।૨૪।૨૫।૨૬ ૨૭।૨૮।૨૯।૩૦ ૩૧	૭૭૭૩	૬	૯૨।૮૯।૮૮।૮૬।૮૦।૭૮
૫૯	સંજ્ઞી	૮	૨૩।૨૫।૨૬।૨૮ ૨૯।૩૦।૩૧।૧૦	૧૩૯૪૫	૮ ૧૧	૨૧।૨૫।૨૬।૨૭ ૨૮।૨૯।૩૦।૩૧	૭૬૮૩ ૭૧૭૫	૧૨	૯૩।૯૨।૮૯।૮૮।૮૬ ૮૦।૭૯।૭૮।૭૬।૭૫।૯।૮

૬૦	અગ્નીo	૬	૨૩।૨૫।૨૬।૨૮ ૨૯।૩૦	૧૩૯૨૬	૯	૨૧।૨૪।૨૫।૨૬ ૨૭।૨૮।૨૯।૩૦ ૩૧	૧૩૨	૫	૯૨।૮૮।૮૬।૮૦।૭૮
૬૧	આહારી	૮	૨૩।૨૫।૨૬।૨૮ ૨૯।૩૦।૩૧।।૦	૧૩૯૪૫	૮	૨૪।૨૫।૨૬।૨૭ ૨૮।૨૯।૩૦ ૩૧	૭૭૪૬	૧૦	૯૩।૯૨।૮૯।૮૮।૮૬।૮૦। ૭૯।૭૮।૭૬।૭૫
૬૨	અણાહારી	૬	૨૩।૨૫।૨૬।૨૮। ૨૯।૩૦	૧૩૯૪૧	૪	૨૦।૨૧।૨૯।૮	૪૫	૧૨	૯૩।૯૨।૮૯।૮૮।૮૬।૮૦। ૭૯।૭૮।૭૬।૭૫।૯।૮

ગુણસ્થાને બંધ પ્રકૃતિ.

तित्थयराहारगविरहिआउ, ज्जेइ स्वपयडी गो;
मिच्छत्तवेअगो ।– णोवि गुणवीससे । गो ॥६९॥

તિત્થયરાહારગ=તીર્થંકરનામ અને આહારકદ્વિક
વિરહિયાઉ=વિના
અજ્જેઇ=ઉપાર્જે, બાંધે.
સવ્વપયડીઓ=સર્વ પ્રકૃતિઓ (૧૧૭).

મિચ્છત્તવેયગો=મિથ્યાદૃષ્ટિ.
સાસણોવિ=સાસ્વાદન ગુણ સ્થાનવાળો પણ.
ગુણવીસસેસાઓ=ઓગણીશ વર્જીને બાકીની (૧૦૧).

અર્થ—મિથ્યાદ્રષ્ટિ તીર્થંકર નામકર્મ અને આહારકદ્વિક વિના સર્વ (૧૧૭) પ્રકૃતિઓ બાંધે. સાસ્વાદન ગુણસ્થાનવાળો ઓગણીશ વર્જીને બાકીની (એકસો એક) પ્રકૃતિ બાંધે. ॥ ૬૯ ॥

વિવેચન.—હવે કયા કયા ગુણઠાણે કઇ કઇ અને કેટલી પ્રકૃતિ બાંધે એવો સર્વ ગુણઠાણે બંધ વિશેષ કહે છે—

તીર્થંકર નામ ૧, આહારકદ્વિક તે આહારક શરીર ૨, આહારકોપાંગ ૩, એ ત્રણ વર્જીને ૧૨૦ માંહેથી બાકી સર્વ (૧૧૭) પ્રકૃતિ ઉપાર્જે, મિથ્યાત્વનો વેદક તે મિથ્યાદ્રષ્ટિ જીવ મિથ્યાત્વ ગુણઠાણે રહ્યો થકો બાંધે સાસ્વાદન ગુણઠાણાવાળો નરકત્રિક ૩, જાતિચતુષ્ક ૭, સ્થાવર ચતુષ્ક ૧૧, હુંડ સંસ્થાન ૧૨, આતપ ૧૩, છેવઠ્ઠું સંઘયણ ૧૪, નપુંસક વેદ ૧૫. મિથ્યાત્વ મોહનીય ૧૬ અને પૂર્વલી ત્રણ પ્રકૃતિ ૧૯, એ ઓગણીશ વર્જીને શેષ ૧૦૧ પ્રકૃતિ બાંધે. ॥ ૬૯ ॥

***

छायालसेस मीसो, अविरयसम्मो तिआलपरिसेसा;
तेवन्न देसविरओ, विरओ सगवन्नसेसाओ ॥७०॥

છાયાલસેસ=છેંતાળીશ વર્જીને બાકીની (૬૪).
મીસો=મિશ્ર ગુણસ્થાનવાળો
અવિરયસમ્મા=અવિરત સમ્યગ્દૃષ્ટિ.
તિયાલપરિસેસા=તેતાળીશ વર્જીને બાકીની (૭૭)
તેવન્ન=ત્રેપન વર્જીને બાકીની (૬૭).
દેસવિરઓ=દેશવિરત.
વિરઓ=વિરત-પ્રમત્ત સાધુ.
સગવન્નસેસાઓ=સત્તાવન વર્જીને બાકીની (૬૩).

અર્થ—મિશ્રદૃષ્ટિ છેંતાળીશ વર્જીને બાકીની, અવિરત સમ્યગ્દૃષ્ટિ તેંતાળીશ વર્જીને બાકીની, દેશવિરત ત્રેપન વર્જીને બાકીની અને પ્રમત્ત સાધુ સત્તાવન વર્જીને બાકીની પ્રકૃતિઓ બાંધે. ॥ ૭૦ ॥

વિવેચન—તિર્યંચત્રિક ૩, થીણદ્ધિત્રિક ૬, દુર્ભગત્રિક ૯, અનંતાનુબંધી ચતુષ્ક ૧૩, મધ્ય સંસ્થાન ચાર ૧૭, મધ્ય સંઘયણ ચાર ૨૧, નીચૈર્ગોત્ર ૨૨. ઉદ્યોતનામ ૨૩, અશુભવિહાયોગતિ ૨૪, સ્ત્રીવેદ ૨૫ અને ૧૯ પૂર્વની મળી ૪૪ અને મનુષ્યાયુ ૪૫ અને દેવાયુ ૪૬ પ્રકૃતિ એકસોવીશ માંહેથી કાઢીએ એટલે શેષ ૭૪ પ્રકૃતિ મિશ્ર ગુણઠાણાવાળો બાંધે અવિરતસમ્યગ્દૃષ્ટિ છેંતાળીશ માંહેથી તીર્થંકર નામ ૧, મનુષ્યાયુ ૨ અને દેવાયુ ૩, એ ત્રણ બાંધે, તે માટે તેંતાળીશ વર્જીને શેષ ૭૭ પ્રકૃતિ બાંધે. વજ્રઋષભનારાચ સંઘયણ ૧, મનુષ્યત્રિક ૪, અપ્રત્યાખ્યાની કષાય ચાર ૮, ઔદારિકદ્વિક ૧૦ અને તેંતાળીશ પૂર્વની એમ ૫૩ ત્રેપન વર્જીને શેષ ૬૭ સડસઠ પ્રકૃતિ દેશવિરતિ બાંધે. ત્રીજા પ્રત્યાખ્યાનીય ચાર કષાય અને ૫૩ પૂર્વની એવં ૫૭ વર્જીને શેષ (૬૩) ત્રેસઠ પ્રકૃતિ સર્વવિરતિ પ્રમત્ત સાધુ બાંધે ॥ ૭૦ ॥

---

[૫૯] [૫૮]
×इगुणट्ठिमप्पमत्तो. बंधइ देवाउअस्स इअरोवि:
[૫૮] [૫૬] [૨૬]
अट्ठावन्नमपुव्वो. छप्पन्नं वावि छव्वीसं ॥७१॥

× ઇગુણટ્ઠી પ્રતિ પાઠાન્તર

इगुणट्ठिं=ઓગણસાઠ પ્રકૃતિને	अट्ठावन्नं=અઠ્ઠાવનને.
अप्पमत्तो=અપ્રમત્ત સંયત	अपुव्वो=અપૂર્વકરણ વાળો.
बंधइ=બાંધે.	छप्पन्नं वावि=અથવા છપ્પન પણ
देवाउयस्स=દેવાયુનો બંધક.	छव्वीसं=છવ્વીશ
इयरोवि=અપ્રમત્ત પણ.	

અર્થ.—અપ્રમત્તસંયત ઓગણસાઠ પ્રકૃતિ બાંધે, અપ્રમત્ત પણ દેવાયુનો બંધક છે. અપૂર્વકરણ ગુણસ્થાનવાળો અઠ્ઠાવન, છપ્પન અથવા છવીસ પ્રકૃતિ બાંધે. ॥ ૭૧ ॥

વિવેચન:—શોક ૧, અરતિ ૨, અસ્થિર ૩, અશુભ ૪, અયશ ૫, અને અસાતા ૬, એ ૭ પ્રકૃતિ ત્રેસઠ માંહેથી કાઢીએ અને આહારકદ્વિક ભેળવીએ એટલે (૫૯) ઓગણસાઠ પ્રકૃતિ અપ્રમત્ત ગુણઠાણી સાધુ બાંધે, દેવાયુ પ્રમત્તે બાંધવા માંડે અને તે બાંધતો થકો જ અપ્રમત્તે આવે તો ત્યાં તે બંધ પૂરો કરે પણ અપ્રમત્ત થકો દેવાયુ બાંધવા ન માંડે તેથી દેવાયુવિના ૫૮ અઠ્ઠાવન પણ બાધે અપૂર્વકરણ ગુણઠાણાના સાત ભાગ કલ્પીએ ત્યાં પહેલે ભાગે એ જ પૂર્વોક્ત ૫૮ પ્રકૃતિ બાંધે. બીજે ત્રીજે, ચોથે, પાંચમે અને છઠ્ઠે એ પાંચ ભાગે બે નિદ્રા ન બાંધે, તે માટે છપ્પન્ન બાંધે. છેલ્લે ભાગે દેવદ્વિક ૨, પંચેંદ્રિય જાતિ ૩, શુભ ખગતિ ૪, ત્રસાદિ નવ ૧૩, ઔદારિક વિના ૪ શરીર ૧૭, બે ઉપાંગ ૧૯, સમચતુરસ્ત્ર સંસ્થાન ૨૦, નિર્માણ નામ ૨૧, તીર્થંકર નામ ૨૨, વર્ણાદિક ચાર ૨૬ અને અગુરૂલઘુ ચતુષ્ક ૩૦, એ ત્રીશ પણ ન બાંધે તેથી ત્યાં ૨૬ નો બંધ હોય. ॥ ૭૧ ॥

वावीसा एगूणं, बंधइ अट्ठारसंतमनिअट्टि;

सतरस सुहुमसरागो, सायममोहो सजोगुत्ति ॥७२॥

बावीसा=બાવીશ.	अट्ठारसंतं=અઢાર પર્યંત
एगूणं=એક એક ઓછી	अनियट्टी=અનિવૃત્તિબાદરવાળો

सत्तरस=સત્તર.	साय=સાતાવેદનીયને
सुहुमसरागो=સૂક્ષ્મસંપરાય વાળો	अमोहो=ઉપશાંતમોહ ક્ષીણમોહ
	सजोगुत्ति=સયોગિકેવળી એમ

અર્થઃ—અનિવૃત્તિ બાદરવાળો બાવીશ અથવા એકેક ઓછી અઢાર પર્યંત (૨૧-૨૦-૧૯-૧૮) પ્રકૃતિ બાંધે, સૂક્ષ્મસંપરાયવાળો સત્તર પ્રકૃતિ બાંધે. 'મોહરહિત (ઉપશાંતમોહ, ક્ષીણમોહ) અને સયોગી કેવળી શાતા વેદનીય બાંધે ॥ ૭૨ ॥

વિવેચન—નવમા અનિવૃત્તિબાદર ગુણઠાણાના પાંચ ભાગ કલ્પીએ ત્યાં પહેલે ભાગે હાસ્ય ૧, રતિ ૨, કુચ્છા ૩ અને ભય ૪ એ ચાર પણ ન બાંધે ત્યારે ૨૨ નો બંધ હોય બીજે ભાગે પુરૂષ વેદ ન બાંધે ત્યારે ૨૧ નો બંધ, ત્રીજે ભાગે સંજ્વલન ક્રોધ ટળ્યે ૨૦ નો બંધ, ચોથે ભાગે સંજ્વલન માન ટળ્યે ૧૯ નો બંધ, અને પાંચમે ભાગે સંજ્વલની માયા ટળ્યે ૧૮ નો બંધ, સૂક્ષ્મસંપરાય ગુણઠાણે સંજ્વલન લોભ પણ ન બાંધે ત્યારે ૧૭ નો બંધ હોય. ત્યાર પછી જ્ઞાનાવરણીય પાંચ, દર્શનાવરણીય ૪, અંતરાય ૫, ઉચ્ચૈર્ગોત્ર ૧ અને યશનામ ૧ એવં (૧૬) સોળ પ્રકૃતિ પણ ન બાંધે ત્યારે ઉપશાન્તમોહ ક્ષીણમોહ અને સયોગી કેવળી એ ત્રણ ગુણઠાણે એક સાતાવેદનીય પ્રકૃતિ બાંધે અયોગી કેવલી તો અબંધક હોય એકે પ્રકૃતિ ન બાંધે. ॥ ૭૨ ॥

एसो उ बंधसामित्त,-ओहो गइआइएसु वि तहेव;
ओहाओ साहिज्जइ[1], जत्थ जहा पगइसब्भावो ॥७३॥

एसो=એ પૂર્વોક્ત ગુણસ્થાનનો બંધભેદ	गइआइएसुवि=ગત્યાદિ (બાસઠ માર્ગણા)ને વિષે પણ
बंधसामित्तओहो=બંધ સ્વામિત્વનો ઓઘ (જાણવો.)	तहेव=તેમજ.
	ओहाओ=ઓઘ કહ્યો તે પ્રમાણે

૧ साहिज्जा इति पाठान्तरे

साहिज्जइ=કહેવું.	जहा=જે પ્રકારે.
जत्थ=જે માર્ગણાસ્થાને.	पगइसब्भावो=પ્રકૃતિનો સદ્ભાવ

અર્થઃ—એ પૂર્વોક્ત ગુણસ્થાનનો બંધભેદ બંધસ્વામિત્વનો ઓઘ જાણવો. ગતિ આદિ માર્ગણાને વિષે પણ તેમજ—ઓઘ કહ્યો તે પ્રમાણે (ત્રીજા કર્મગ્રંથ મુજબ) જે માર્ગણાસ્થાને જે પ્રકારે પ્રકૃતિનો સદ્ભાવ છે તે પ્રકારે કહેવું. ॥ ૭૩ ॥

વિવેચન —એ ઓઘપણે ચઉદ ગુણઠાણે બંધસ્વામિત્વ કહ્યું. બીજે કર્મસ્તવે કહ્યુ છે તેમ આ પણ જાણવું. ગત્યાદિક માર્ગણાએ પણ તેમજ ઓઘ થકી પ્રકૃતિ કહેવી ત્રીજે કર્મગ્રંથે દર માર્ગણાએ બંધ કહ્યો છે તેમ ઇહાં જાણવો જ્યાં જેટલાં ગુણઠાણા હોય અને જેને જેટલી પ્રકૃતિ સદ્ભાવે હોય-જેને જેટલી પ્રકૃતિ બાંધવી ઘટે, ત્યાં તેટલી વિચારીને કહેવી. ॥ ૭૩ ॥

तित्थयरदेवनिरया-उअं च तिसु तिसु गईसु वोधव्वं;
अवसेसा पयडीओ, हवंति सव्वासु वि गईसु ॥७४॥

तित्थयरदेवनिरयाउअंच=તીર્થંકર નામ, દેવાયુ અને નરકાયુ	अवसेसा=બાકીની.
	पयडीओ=પ્રકૃતિઓ.
तिसु=ત્રણ	हवंति=હોય છે.
गइसु=ગતિને વિષે	सव्वासु=સર્વ.
वोधव्वं=જાણવી.	गईसु=ગતિને વિષે.

અર્થ—તીર્થંકર નામ, દેવાયુ અને નરકાયુ ત્રણ ત્રણ ગતિને વિષે જાણવી બાકીની પ્રકૃતિઓ સર્વ ગતિને વિષે હોય છે. ॥૭૪॥

વિવેચનઃ—હવે જે જે ગતિને વિષે જેટલી પ્રકૃતિ સત્તાએ પામીએ તે કહે છે-તીર્થંકર નામ ૧, દેવાયું ૨, અને નરકાયુઃ ૩. એ ત્રણ પ્રકૃતિ ત્રણ ત્રણ ગતિને વિષે હોય. ત્યાં તીર્થંકર

નામ નારકી દેવતા અને મનુષ્યને વિષે હોય પણ તિર્યંચ માંહે ન હોય; તીર્થંકર સત્કર્મા તિર્યંચ માંહે જાય નહીં તે માટે. દેવાયુ મનુષ્ય, તિર્યંચ અને દેવતા માંહે સત્તાએ હોય પણ નરકમાંહે ન હોય. નરકાયુ મનુષ્ય, તિર્યંચ અને નારકી માંહે સત્તાએ હોય પણ દેવતામાંહે ન હોય. અને અવશેષ સર્વ પ્રકૃતિઓ ચારે ગતિને વિષે હોય. તિર્યંચ ગતિ માંહે તીર્થંકર નામ વિના સર્વ પ્રકૃતિ સત્તાએ હોય, નરકગતિ માંહે દેવાયુ વિના સર્વ પ્રકૃતિ સત્તાએ હોય, દેવગતિ માંહે નરકાયુ વિના સર્વ પ્રકૃતિ સત્તાએ હોય, અને મનુષ્યગતિ માંહે સર્વ પ્રકૃતિ સત્તાએ હોય. ॥ ૭૪ ॥

ઉપશમશ્રેણિનું સ્વરૂપ.

पढमक यचउक्कं, दंसणतिग त्तगा वि उ ;
अविरयसम्मत्ताओ, जाव निअट्टित्ति नायव्वा ॥७५॥

कसायचउक्कं=પહેલા કષાયનું ચતુષ્ક.
दंसणतिग=દર્શનમોહનીયત્રણ.
सत्तगावि=સાતે પ્રકૃતિઓ.
उवसंता=ઉપશાંત થયેલી.
अविरयसम्मत्ताओ=અવિરત સમ્યગ્દૃષ્ટિ ગુણસ્થાનથી માંડીને.
जावनियट्टि=અપૂર્વકરણ પર્યંત
नायव्वा=જાણવી.

અર્થ—પહેલા કષાયનું ચતુષ્ક, દર્શનમોહનું ત્રિક એ સાતે પ્રકૃતિઓ અવિરત સમ્યગ્દૃષ્ટિથી માંડીને અપૂર્વકરણ પર્યંત ઉપશાંત થયેલી જાણવી. ॥ ૭૫ ॥

વિવેચન—ઈહાં ગુણઠાણાને વિષે પૂર્વે જે બંધોદયસત્તા સ્થાનકનો સંવેધ કહ્યો તે ગુણઠાણાં તો પ્રાયઃ ઉપશમશ્રેણિએ કે ક્ષપકશ્રેણિએ હોય, તે માટે તે શ્રેણિ કહીએ છીએ. ત્યાં પ્રથમ ઉપશમશ્રેણિ કહે છે—

પહેલા ચાર કષાય તે અનંતાનુબંધિ ચાર કષાય અને દર્શનત્રિક તે મિથ્યાત્વમોહનીય ૧, મિશ્ર મોહનીય ૨ અને સમ્યક્ત્વ મોહનીય ૩, એ સાતે પ્રકૃતિ ઉપશાન્ત હોય. કયાં?

અવિરત સમ્યક્ત્વ ગુણઠાણા થકી માંડીને નિવૃત્તિ નામે આઠમા ગુણઠાણા લગે જાણવી, ત્યાં સાતમા લગે યથાયોગ્યપણે ઉપશાન્ત હોય અને અપૂર્વકરણે તો નિશ્ચયે જ એ સાતે ઉપશાન્ત હોય.

ત્યાં પ્રથમ અનંતાનુબંધિની ઉપશમના કહીએ છીએ,— અવિરત સમ્યગ્દૃષ્ટિ, દેશવિરતિ અને વિરત (પ્રમત્ત અને અપ્રમત્ત) માંહેલો કોઇ પણ જીવ કોઈ પણ યોગે વર્ત્તતો, તેજો પદ્મ શુક્લ માંહેલી એક લેશ્યાવંત, *સાકારોપયોગવંત એક કોડાકોડિ સાગરોપમ કરતાં ન્યૂન સ્થિતિનાં કર્મવંત, કરણકાલથકી પૂર્વે પણ અંતર્મુહૂર્ત્ત લગે અવદાયમાન (વિશુદ્ધ) ચિત્તવૃત્તિવંત થકો રહે. તેવો થકો તે પરાવર્ત્તમાન પ્રકૃતિ સર્વ શુભ જ બાંધે પણ અશુભ ન બાંધે, અને અશુભ પ્રકૃતિનો અનુભાગ ચઉઠાણીયો હોય તે બેઠાણીયો કરે અને શુભ પ્રકૃતિનો બેઠાણિયો હોય તે ચઉઠાણિયો કરે અને સ્થિતિબંધ પૂર્ણ થયે થકે અન્ય સ્થિતિબંધ પૂર્વલા સ્થિતિબંધની અપેક્ષાએ પલ્યોપમને સંખ્યાતમે ભાગે હીન હીન કરે, એમ અંતર્મુહૂર્ત્ત કાળ લગે રહીને ત્યારપછી યથાક્રમે પ્રત્યેક અંતર્મુહૂર્ત્તનાં ત્રણ કરણ કરે. તે આ પ્રમાણે—યથાપ્રવૃત્તકરણ ૧, અપૂર્વકરણ ૨, અને અનિવૃત્તિકરણ ૩, ચોથી ઉપશાંતાદ્ધા. ત્યાં યથાપ્રવૃત્તકરણે પેસતો થકો પ્રતિ સમયે અનંતગુણ વધતી વિશુદ્ધિએ પેસે. ત્યાં પૂર્વોક્ત શુભ પ્રકૃતિનો બંધાદિક તેમજ કરે પણ સ્થિતિઘાતાદિક ત્યાં ન કરે, તત્પ્રાયોગ્ય વિશુદ્ધિનો અભાવ માટે. ત્યાં પ્રતિસમયે નાના જીવની અપેક્ષાએ અસંખ્યાત લોકાકાશ પ્રદેશપ્રમાણ અધ્યવસાયનાં સ્થાનક હોય, તે ષટ્સ્થાનપતિત હોય. ષટ્સ્થાનનું સ્વરૂપ કહે છે—જો હીન હોય તો અનંતભાગહીન ૧, અસંખ્યાતભાગ હીન ૨, સંખ્યાતભાગ હીન ૩, સંખ્યાતગુણ હીન ૪, અસંખ્યાતગુણ હીન ૫, અને અનંતગુણ હીન ૬, અને જો અધિક હોય તો અનંતભાગ અધિક ૧, અસંખ્યાતભાગ અધિક ૨, સંખ્યાતભાગ અધિક ૩, સંખ્યાતગુણ અધિક ૪, અસંખ્યાતગુણ અધિક ૫ અને અનંતગુણ અધિક ૬, એ છઠાણવડીયા કહીએ, અને

---

*સાકારોપયોગ [illegible].

નામ નારકી દેવતા અને મનુષ્યને વિષે હોય પણ તિર્યંચ માંહે ન હોય; તીર્થંકર સત્કર્મા તિર્યંચ માંહે જાય નહીં તે માટે. દેવાયુ મનુષ્ય, તિર્યંચ અને દેવતા માંહે સત્તાએ હોય પણ નરકમાંહે ન હોય નરકાયુ મનુષ્ય, તિર્યંચ અને નારકી માંહે સત્તાએ હોય પણ દેવતામાંહે ન હોય. અને અવશેષ સર્વ પ્રકૃતિઓ ચારે ગતિને વિષે હોય. તિર્યંચ ગતિ માંહે તીર્થંકર નામ વિના સર્વ પ્રકૃતિ સત્તાએ હોય, નરકગતિ માંહે દેવાયુ વિના સર્વ પ્રકૃતિ સત્તાએ હોય, દેવગતિ માંહે નરકાયુ વિના સર્વ પ્રકૃતિ સત્તાએ હોય, અને મનુષ્યગતિ માંહે સર્વ પ્રકૃતિ સત્તાએ હોય ॥ ૭૪ ॥

ઉપશમશ્રેણિનું સ્વરૂપ.

पढमकसायचउक्कं, दंसणतिग सत्तगा वि उवसंता ;
अविरयसम्मत्ताओ, जाव नियट्टित्ति नायव्वा ॥७५॥

पढमकसायचउक्कं=પહેલા કષાયનું ચતુષ્ક.
दंसणतिग=દર્શનમોહનીયત્રણ
सत्तगावि=સાતે પ્રકૃતિઓ.
उवसंता=ઉપશાંત થયેલી.
अविरयसम्मत्ताओ=અવિરત સમ્યગ્દષ્ટિ ગુણસ્થાનથી માંડીને.
जावनियट्टि=અપૂર્વકરણ પર્યંત.
नायव्वा=જાણવી.

અર્થ—પહેલા કષાયનું ચતુષ્ક, દર્શનમોહનું ત્રિક એ સાતે પ્રકૃતિઓ અવિરત સમ્યગ્દષ્ટિથી માંડીને અપૂર્વકરણ પર્યંત ઉપશાંત થયેલી જાણવી. ॥ ૭૫ ॥

વિવેચન—ઈહાં ગુણઠાણાને વિષે પૂર્વે જે બંધોદયસત્તા સ્થાનકનો સંવેધ કહ્યો તે ગુણઠાણાં તો પ્રાયઃ ઉપશમશ્રેણિએ કે ક્ષપકશ્રેણિએ હોય, તે માટે તે શ્રેણિ કહીએ છીએ. ત્યાં પ્રથમ ઉપશમશ્રેણિ કહે છે—

પહેલા ચાર કષાય તે અનંતાનુબંધિ ચાર કષાય અને દર્શનત્રિક તે મિથ્યાત્વમોહનીય ૧, મિશ્ર મોહનીય ૨ અને સમ્યક્ત્વ મોહનીય ૩, એ સાતે પ્રકૃતિ ઉપશાન્ત હોય. ક્યાં?

(અપૂર્વ) સ્થિતિબંધ ૫, એ પાંચ પદાર્થ સમકાળે પ્રવર્ત્તે. ત્યાં 'સ્થિતિઘાત' તે સ્થિતિવંત કર્મના અગ્રિમ ભાગ થકી ઉત્કૃષ્ટપણે ઘણાં સાગરોપમનાં શત પ્રમાણ અને જઘન્યથી પલ્યોપમના સંખ્યાતમા ભાગ માત્ર સ્થિતિખંડ ઉકેરે-ખંડે, તે ઉકેરીને જે સ્થિતિ હેઠે નહીં ખંડે તે માંહે તે દલિયું નાંખે. અંતર્મુહૂર્ત્ત કાળે તે સ્થિતિ ખંડ ઉકેરે. ત્યાર પછી વળી ફરીને પણ હેઠલો પલ્યોપમ સંખ્યેય ભાગ માત્ર સ્થિતિ ખંડ અંતર્મુહૂર્ત્ત કાળે ઉકેરે, પૂર્વોક્ત પ્રકારે જ નાંખે એમ અપૂર્વકરણના કાળ માહે ઘણાં સ્થિતિખંડનાં સહસ્ર વ્યતિક્રમે. એમ કર્યે થકે અપૂર્વકરણને પ્રથમ સમયે જેટલી સ્થિતિનું કર્મ હતું તે તેને જ ચરમ સમયે સંખ્યાતગુણ હીન થાય. 'રસઘાત' તે અશુભ પ્રકૃતિનો જે અનુભાગ, તેનો અનંતમો ભાગ મૂકીને શેષ સર્વ અનુભાગના ભાગ અંતર્મુહૂર્ત્તે વિનાશે. ત્યાર પછી વળી જે અનંતમો ભાગ રહ્યો છે, તેનો વળી અનંતમો ભાગ મૂકીને શેષ અનુભાગના ભાગ અંતર્મુહૂર્ત્તે વિનાશે. ત્યારપછી વળી જે પૂર્વે મૂકેલો અનંતમો ભાગ છે તેનો વળી અનંતમો ભાગ મૂકીને શેષ અનુભાગના ભાગ અંતર્મુહૂર્ત્તે વિનાશે. એમ અનેક અનુભાગ ખંડનાં સહસ્ર એક સ્થિતિખંડને વિષે વ્યતિક્રમે અને તે સ્થિતિખંડને અનેક સહસ્રે અપૂર્વકરણ પૂર્ણ થાય હવે 'ગુણશ્રેણિ' તે અંતર્મુહૂર્ત્ત પ્રમાણ સ્થિતિની ઉપર જે સ્થિતિઓ છે તે માંહેથી દલિક લઈને ઉદયાવલિકાની* ઉપરની સ્થિતિને વિષે પ્રતિસમયે અસંખ્યાતગુણપણે નાંખે, તે આ પ્રમાણે-પ્રથમ સમયે સ્તોક, બીજે સમયે અસંખ્યાતગુણ, એમ યાવત્ અંતર્મુહૂર્ત્તના ચરમ સમય લગે કહેવું. એ અંતર્મુહૂર્ત્ત અપૂર્વકરણ અને અનિવૃત્તિકરણના કાળ થકી [illegible] અધિક જાણવું, એ પ્રથમસમયગૃહિત દલિકનો નિક્ષેપ વિધિ જાણવો. એમ દ્વિતીયાદિક સમયે ગૃહિત દલિયાનો પણ નિક્ષેપ જાણવો. વળી અનેરું ગુણશ્રેણિ રચવાને પ્રથમ સમયે જે દલિક ગ્રહે તે સ્તોક હોય. તે થકી બીજે સમયે અસંખ્યાતગુણ, તે થકી ત્રીજે સમયે અસંખ્યાતગુણ, એમ યાવત્ ગુણશ્રેણિનું [illegible]

* જેનો ઉદય હોય તેની ઉદય [illegible] તેની ઉદયાવલિકા, તેથી ઉપરિતન દલિક રચના, [illegible]

ચરમ સમય લગે જાણવું અપૂર્વકરણના સમયો અને અનિવૃત્તિકરણના સમયોને વિષે અનુક્રમે ઘટતે થકે ગુણશ્રેણિ દલિકનો નિક્ષેપ શેષ શેષને વિષે હોય, પણ ઉપર ન વધે. હવે 'ગુણસંક્રમ' તે અપૂર્વકરણને પ્રથમ સમયે અનંતાનુબંધ્યાદિક અશુભ પ્રકૃતિનું દલિઉં અપર પ્રકૃતિને વિષે જે સંક્રમે તે સ્તોક હોય, તે થકી બીજે સમયે અપર પ્રકૃતિને વિષે સંક્રમતું દલિક અસંખ્યાતગુણ હોય, એમ તૃતીયાદિક સમયને વિષે પણ કહેવું. હવે 'અન્ય સ્થિતિબંધ' એ અપૂર્વકરણના પ્રથમ સમયે અન્ય જ (અપૂર્વ) નવો-સ્તોક સ્થિતિબંધ આરંભે. સ્થિતિબંધ અને સ્થિતિ (ખંડ) ઘાત તે સમકાળે પ્રારંભે અને સમકાળે પૂરા કરે. એમ એ પાંચ પદાર્થ અપૂર્વકરણે પ્રવર્ત્તે.

હવે અનિવૃત્તિ કરણ કહે છે-અનિવૃત્તિકરણે સમકાળે પેઠેલા સર્વ જીવને એકજ અધ્યવસાયસ્થાનક હોય પણ પહેલા સમયના વિશુદ્ધિસ્થાનકની અપેક્ષાએ બીજા સમયનું વિશુદ્ધિસ્થાનક અનંતગણ હોય, એમ યાવત્ અનિવૃત્તિકરણના ચરમ સમય લગે કહેવુ. તે માટે જ એ કરણે પેઠા તુલ્યકાળના જીવો સંબંધી અધ્યવસાયસ્થાનોને પરસ્પરે નિવૃત્તિ-વ્યાવૃત્તિ (ફેરફાર) નથી તે માટે અનિવૃત્તિકરણ નામ કહીએ. એ અનિવૃત્તિબાદર કરણને વિષે જેટલા સમય તેટલાં અધ્યવસાયસ્થાનક હોય તે પૂર્વ પૂર્વ થકી અનંતગુણ વૃદ્ધ હોય ઇહાં પણ પહેલા સમયથી જ માંડીને પૂર્વોક્ત પાંચ પદાર્થ સમકાળે પ્રવર્ત્તે તે અનિવૃત્તિકરણના કાળના ઘણા સંખ્યાતા ભાગ ગયે અને એક ભાગ રહે થકે અનંતાનુબંધિની હેઠલી આવલિકા માત્ર મુકીને અંતર્મુહૂર્ત્ત પ્રમાણ અંતરકરણ, અભિનવ સ્થિતિબંધના કાળ પ્રમાણ અંતર્મુહૂર્ત્ત કરે. અંતરકરણનું દલિઉં ઉકેરતું બધ્યમાન પર પ્રકૃતિને વિષે નાંખે, અને પ્રથમ સ્થિતિનું દલિઉં આવલિકા માત્ર હોય, તે વેદ્યમાન પરપ્રકૃતિને વિષે સ્તિબુકસંક્રમે કરીને સંક્રમાવે, તે અંતરકરણ કીધે થકે બીજે સમયે અનંતાનુબંધીનુ ઉપરની સ્થિતિનું દલિઉ ઉપશમાવવા માંડે. તે આ રીતે કે-પ્રથમ સમયે સ્તોક ઉપશમાવે. બીજે સમયે અસંખ્યાત ગણુ ઉપશમાવે, એમ યાવત્ અંતર્મુહૂર્ત્ત લગે ઉપશમાવે, એટલે કાળે સમસ્તપણે અનં-

તાનુબંધી ઉપશમિત થાય. ઉપશમિત તે શું? જેમ રેણુનો નિકર (સમૂહ) પાણીના બિંદુના સમૂહે સિંચી સિંચીને ઘણ×આદિકવડે નિઃકુટ્ટિત થકો નિસ્પંદ થાય તેમ કર્મરેણુનો નિકર પણ વિશુદ્ધિ જલે કરી સિંચી સિંચીને અનિવૃત્તિકરણરૂપ ઘણઆદિકે કરીને નિકુટ્ટિત થકો સંક્રમણ, ઉદય ઉદીરણા, નિધત્ત અને નિકાચના કરવાને અયોગ્ય થાય; તેને ઉપશમના કહીએ. કેટલાએક આચાર્ય કહે છે કે અનંતાનુબંધીની ઉપશમના ન હોય, પણ વિસંયોજના-ક્ષપણા જ હોય, તે આવી રીતે કે-ઇહાં શ્રેણિ અણ-પડિવજતા પણ અવિરત ચારે ગતિના પણ વેદક સમ્યગ્દૃષ્ટિ અથવા દેશવિરતિ તિર્યંચ અને મનુષ્ય અથવા સર્વવિરતિ મનુષ્ય જ, એ સર્વે સર્વ પર્યાપ્તિએ પર્યાપ્તા અનંતાનુબંધી ક્ષય કરવાને અર્થે યથાપ્રવૃત્તાદિક ત્રણ કરણ કરે, એ કરણની વક્ત-વ્યતા જેમ પૂર્વે કહી તેમજ નિરવશેષપણે જાણવી, પણ એટલું વિશેષ જે ઇહાં અનિવૃત્તિ કરણે પેઠો થકો અંતરકરણ ન કરે પણ કર્મપ્રકૃત્યુક્ત સ્વરૂપ ઉદ્વલના સંક્રમે કરીને અધસ્તન આવ-લિકા માત્ર મૂકીને ઉપરના નિરવશેષપણે-સમસ્ત અનંતાનુબંધીને વિનાશે. આવલિકા માત્ર છે તે સ્તિબુકસંક્રમે કરીને વેદ્યમાન પ્રકૃતિને વિષે સંક્રમાવે. તે અંતર્મુહૂર્ત પછી અનિવૃત્તિ કરણને છેડે શેષકર્મના સ્થિતિઘાત, રસઘાત અને ગુણશ્રેણિ ન હોય; પણ તે જીવ સ્વભાવસ્થ જ હોય એ અનંતાનુબંધીની વિસં-યોજના કહી.

હવે દર્શનત્રિકની ઉપશમના કહીએ છીએ. ત્યાં મિથ્યાત્વની ઉપશમના મિથ્યાદૃષ્ટિને તથા વેદકસમ્યગ્દૃષ્ટિને હોય, અને સમ્યક્-ત્વની તથા મિશ્રની ઉપશમના તો વેદક સમ્યગ્દૃષ્ટિને જ હોય. ત્યાં મિથ્યાદૃષ્ટિને મિથ્યાત્વની ઉપશમના પ્રથમ સમ્યક્ત્વ પામતાં હોય, તે આ પ્રમાણે-સંજ્ઞીપંચેંદ્રિય સર્વ પર્યાપ્તિએ પર્યાપ્તો, કરણકાળ થકી પૂર્વે અંતર્મુહૂર્ત લગે સમયે સમયે અનંતગુણ વધતી વિશુદ્ધિએ પ્રવર્ત્તતો, અભવ્યસિદ્ધિકની વિશુદ્ધિની અપેક્ષાએ અનંતગુણ વિશુદ્ધિવંત, મતિ અજ્ઞાન, શ્રુત અજ્ઞાન અને વિભંગ

× ઘણ-મોગર મુદ્ગર.

જ્ઞાન એ માંહેલા અનેરે કોઇ પણ સાકારોપયોગે ઉપયુક્ત થકો, અનેરે યોગે વર્ત્તતો, જઘન્ય પરિણામે તેજોલેશ્યાએ, મધ્યમ પરિણામે પદ્મલેશ્યાએ અને ઉત્કૃષ્ટ પરિણામે શુકલ લેશ્યાએ વર્ત્તતો મિથ્યાદૃષ્ટિ ચારે ગતિનો જીવ કોડાકોડિ સાગરોપમ માંહેલી સ્થિતિનાં કર્મબંત, ઇત્યાદિક સર્વ પૂર્વોક્ત રીતે યથાપ્રવૃત્તકરણ, અપૂર્વકરણ પરિપૂર્ણ થાય ત્યાં લગે કહેવું. એટલું વિશેષ જે અહીં અપૂર્વકરણે ગુણસંક્રમ ન કહેવો પણ સ્થિતિઘાત, રસઘાત, ગુણશ્રેણિ અને અન્ય સ્થિતિબંત્ર એ ચાર જ કહેવા. ગુણશ્રેણિ-દલિક રચના પણ ઉદય સમયથી માંડીને જાણવી. ત્યારપછી અનિવૃત્તિ કરણે પણ એમજ કહેવું. અનિવૃત્તિકરણ કાળના ઘણા સંખ્યાતમા ભાગ ગયે થકે અને એક સંખ્યાતમો ભાગ થાકતે છતે અંતર્મુહૂર્ત્તમાન હેઠું મુકીને મિથ્યાત્વનું અંતરકરણ અંતર્મુહૂર્ત્ત પ્રમાણ પ્રથમ સ્થિતિ થકી કાંઇક અધિક અભિનવ સ્થિતિબંધના કાળ સરખા અંતર્મુહૂર્ત્ત કાળે કરે, અને અંતરકરણનું દલિઉં ઉકેરીને પ્રથમ તથા દ્વિતીય સ્થિતિ માંહે નાંખે, અને પ્રથમ સ્થિતિએ વર્તતો ઉદીરણા પ્રયોગે કરીને જે પ્રથમસ્થિતિગત દલિક આકર્ષીને ઉદય માંહે નાંખે તે ઉદીરણા, અને જે વળી બીજી સ્થિતિના સમીપ થકી ઉદીરણા પ્રયોગે જ કરીને દલિઉં આકર્ષીને ઉદય માંહે નાંખે તે આગાલ કહીએ ઉદીરણાનું જ વિશેષ પ્રતિપત્તિને અર્થે આગાલ એવું બીજું નામ કહીએ. ઉદય ઉદીરણાએ કરીને પ્રથમ સ્થિતિ અનુભવતો બે આવલિકા શેષ રહે ત્યાં લગે જાય બે આવલિકા થાકતે આગાલ વિચ્છેદ પામે ત્યારપછી ઉદીરણા જ કેવળ પ્રવર્ત્તે તે પણ આવલિકા શેષ રહે ત્યાં લગે હોય. તે પછી એક આવલિકા માત્ર કેવળ ઉદયે કરીને જ અનુભવે. તે આવલિકા માત્રને ચરમ સમયે દ્વિતીય સ્થિતિગત દલિકના અનુભાગ ભેદે કરીને ત્રિધા પુંજ કરે, તે આ પ્રમાણે-સમ્યકત્વ ૧, મિશ્ર ૨. અને મિથ્યાત્વ ૩, તે પછી અનંતર સમયે મિથ્યાત્વદલિકના ઉદયના અભાવ થકી ઔપશમિક સમ્યક્ત્વ પામે. એ મિથ્યાત્વની સર્વ પ્રકારે ઉપશમના થકી પ્રથમ વાર સમ્યકત્વનો લાભ હોય. એ સમ્યકત્વ પામતો કોઇક દેશવિરતિ સહિત અને કોઇક સર્વવિરતિ સહિત પણ પડિવજે તે માટે દેશવિરત, પ્રમત્ત અને

અપ્રમત્ત સંયતને વિષે પણ મિથ્યાત્વ ઉપશાન્ત પામીએ. હવે સંયમને વિષે વર્તમાન વેદક સમ્યગ્દ્રષ્ટિને ત્રણ દર્શન ઉપશમાવતાં ત્રણ કરણનો વિધિ પૂર્વલીપરે ત્યાં સુધી કહેવો, જ્યાં સુધી અનિવૃત્તિ કરણકાળના સંખ્યાત ભાગ ગયે થકે અંતરકરણ કરે. તે કરતો થકો સમ્યકત્વની પ્રથમ સ્થિતિ અંતર્મુહૂર્ત પ્રમાણ સ્થાપે અને મિથ્યાત્વ તથા મિશ્રની સ્થિતિ આવલિકા માત્ર સ્થાપે અને ઉકેરાતું દલિઉં ત્રણેનું સમ્યકત્વની પ્રથમ સ્થિતિ માંહે નાંખે. મિથ્યાત્વ તથા મિશ્રની પ્રથમ-સ્થિતિનાં દલિયાં સમ્યકત્વની પ્રથમ સ્થિતિનાં દલિયાં માંહે સ્તિબુકસંક્રમે કરીને સંક્રમાવે સમ્યક્ત્વનો પ્રથમ-સ્થિતિ વિપાકના અનુભવવા થકી અનુક્રમે ક્ષીણ થયે થકે ઔપશમિક સમ્યગ્દ્રષ્ટિ જીવ થાય. અને તે ત્રણે મિથ્યાત્વાદિકના ઉપરના દલિયાની ઉપશમના અનંતાનુબંધીના ઉપરિતન દાલયાની પરે જાણવી. એજ પ્રકારે કરીને અનેરાનો પણ ઉપશમના જાણવી. એનો વિસ્તાર ગ્રંથાન્તર* થકી જાણવો. ॥ ૭૫ ॥

उपशमयति

संज्वलनलोभं २८

अप्रत्याख्यानलोभं २६ | प्रत्याख्यानलोभं २७

संज्वलनमायां २५

अप्रत्याख्यानमायां २३ | प्रत्याख्यानमायां २४

संज्वलनमानं । २२

अप्रत्याख्यानमानं २० | प्रत्याख मानं २१

संज्वलनक्रोधं १९

अप्रत्याख्यानक्रोधं १७ | प्रत्याख्यानक्रोधं १८

पुरुषवेदं १६

हास्यादिषट्कं १५

नपुंसकवेदं ८ | स्त्रीवेदं ९

मिथ्यात्व ५ | मिश्र ६ | सम्यक्त्वमोहं ७

अनन्तानुबंधिक्रोध-मान-माया-लोभान् ४।

उपशमश्रेणिक्रमोऽयम् ॥

હોય તે પછી સંજ્વલનની માયા ઉપશમે પચ્ચીશ પ્રકૃતિ ઉપશાન્ત× હોય એ અનિવૃત્તિબાદર ગુણઠાણે ઉપશમેલ પ્રકૃતિ જાણવી. ॥ ૭૬ ॥

× તે પછી અનિવૃત્તિકરણાદ્ધાના સંખ્યાતા ભાગ ગયે છતે દર્શન-સપ્તક સિવાયની મોહનીય કર્મની એકવીશ પ્રકૃતિનુ અંતરકરણ કરે, ત્યાવેદ્યમાન સંજ્વલન ચાર કષાય માહિનો કોઈ પણ એક કષાય અને ત્રણ વેદ માહિના કોઈપણ વેદ્યમાન એક વેદની પ્રથમ સ્થિતિ પોતાના ઉદય કાળ પ્રમાણ હોય. બાકીના ૧૧ કષાય અને ૮ નોકષાયની પ્રથમ સ્થિતિ આવલિકા માત્ર હોય. અહીં સ્રીવેદ અને નપુંસક વેદનો ઉદયકાળ સંખ્યાત ગુણ હોય. તે થકી સંજ્વલન ક્રોધનો વિશેષાધિક, તે થકી સંજ્વલન માન, માયા અને લોભનો અનુક્રમે વિશેષાધિક હોય. ત્યાં સંજ્વલન ક્રોધના ઉદયે ઉપશમ શ્રેણિ પ્રારંભે તેને અપ્રત્યાખ્યાન તથા પ્રત્યાખ્યાન ક્રોધનો ઉપશમ ન થાય ત્યાં સુધી સંજ્વલન ક્રોધનો ઉદય હોય. સંજ્વલન માનના ઉદયે શ્રેણિ પ્રારંભકને અપ્રત્યાખ્યાન તથા પ્રત્યાખ્યાન માનનો ઉપશમ ન થાય ત્યાં સુધી સંજ્વલન માનનો ઉદય હોય. સંજ્વલન માયાના ઉદયે શ્રેણિ પ્રારંભકને અપ્રત્યાખ્યાન તથા પ્રત્યાખ્યાન માયાનો ઉપશમ ન થાય ત્યાં સુધી સંજ્વલન માયાનો ઉદય હોય. સંજ્વલન લોભના ઉદયે શ્રેણિ પ્રારંભકને અપ્રત્યાખ્યાન તથા પ્રત્યાખ્યાન લોભનો ઉપશમ ન થાય ત્યાં સુધી સંજ્વલન લોભ (બાદર) નો ઉદય હોય. એ પ્રકારે તે અંતરકરણ ઉપરના ભાગોની અપેક્ષાએ સમ અને નીચેના ભાગની અપેક્ષાએ પૂર્વોક્ત રીતે વિષમ હોય. અહીં જેટલા કાળે સ્થિતિખંડનો ઘાત કરે અથવા અન્ય સ્થિતિબંધ કરે તેટલા કાળે અંતરકરણ પણ કરે. એ ત્રણે એક સાથે આરંભે અને સાથેજ પૂર્ણ કરે.

અંતરકરણ સંબંધિ દલિકનો પ્રક્ષેપવિધિ આ પ્રમાણે જાણવો—

જે કર્મનો તે વખતે બંધ અને ઉદય વર્તતો હોય તે કર્મના અંતરકરણ સંબંધિ દલિક પહેલી અને બીજી સ્થિતિમાં નાખે છે જેમકે પુરૂષ વેદોદયે શ્રેણિ પ્રારંભકને પુરૂષવેદનો બંધ અને ઉદય હોવાથી પુરૂષ વેદના અંતરકરણ સંબંધિ દલિક પ્રથમ અને દ્વિતીય સ્થિતિમાં નાખે. વળી જે કર્મનો એકલો ઉદયજ હોય પણ બંધ ન હોય તેના અંતરકરણ સંબંધિ દલિક પ્રથમસ્થિતિમાંજ નાખે, જેમકે સ્રી વેદોદયે શ્રેણિ પ્રારંભકને સ્રીવેદનો ઉદયજ હોવાથી સ્રીવેદના અંતરકરણ સંબંધિ દલિક પ્રથમ સ્થિતિમાં નાખે. વળી જે કર્મનો ઉદય નથી પણ ફક્ત બંધ છે તેના અંતરકરણ

દલિક દ્વિતીય સ્થિતિમાંજ નાખે, જેમકે સંજ્વલન ક્રોધોદયે શ્રેણિ આરંભકને બાકીના ત્રણ કષાયનો ઉદય વિના બંધ હોવાથી તેના અંતરકરણ દલિક દ્વિતીય સ્થિતિમા નાખે વળી જે કર્મનો બંધ અને ઉદય નથી તેનાં અંતરકરણ દલિક પરપ્રકૃતિમાં નાંખે, જેમકે બીજા અને ત્રીજા કષાયના દલ, તેનો, બંધોદય ન હોવાથી સંજ્વલન કષાયમાં નાખે અહીં અનિવૃત્તિ કરણમા બહુ વક્તવ્ય છે તે વિશેષાર્થીએ કર્મપ્રકૃતિસંગ્રહણીની ટીકા જોવી. અંતરકરણ કર્યા પછી નપુસક વેદને ઉપશમાવે તે આ પ્રમાણે-પ્રથમ સમયે થોડું ઉપશમાવે, બીજે સમયે અસંખ્યેય ગુણ, ત્રીજે સમયે તેથી પણ અસંખ્યેય ગુણ; એ પ્રમાણે સમયે સમયે અસંખ્યાત ગુણ (વધારે) ઉલા સમય સુધી ઉપશમાવે અને સમયે સમયે ઉપશમેલ દલિકની અપેક્ષાએ અસંખ્યાત ગુણ દલિક દ્વિચરમ સમય સુધી પર પ્રકૃતિમા નાખે છેલ્લે સમયે પર પ્રકૃતિમાં સંક્રમણ થતા દલિકની અપેક્ષાએ ઉપશમ પામતુ દલિક સંખ્યાત ગુણ જાણવું.

ક્રોધને એક સાથે ઉપશમાવવા માંડે. સંજ્વલન ક્રોધની પ્રથમસ્થિતિ સમય-ન્યૂન ત્રણ આવલિકા શેષ રહે છતે અપ્રત્યાખ્યાનીય અને પ્રત્યાખ્યાનીય ક્રોધનું દલિક સંજ્વલન ક્રોધમાં ન નાંખે પરંતુ સંજ્વલન માનાદિકમાં નાંખે, કેમકે કહ્યું છે કે-**तिसु आवलियासु समऊणियासु अपडिग्गहाउ संज** । અર્થાત્ સમય ઊણુ ત્રણ આવલિકા શેષ છતે સંજ્વલન ક્રોધ પતદ્ગ્રહ ન થાય (એટલે તેમાં બીજી પ્રકૃતિનું દલસંક્રમણ ન થાય) બે આવલિકા શેષ રહે છતે તો આગાલ પણ ન હોય પરંતુ એકલી ઉદીરણાજ હોય. એક આવલિકા શેષ રહે છતે સંજ્વલન ક્રોધના બંધ ઉદય અને ઉદીરણાનો વ્યવચ્છેદ થાય અને અપ્રત્યાખ્યાનીય તથા પ્રત્યાખ્યાનીય ક્રોધ ઉપશાંત થયેલા હોય તે બંને ઉપશાંત થયે છતે ૧૮ પ્રકૃતિ ઉપશાંત હોય. ત્યારે સંજ્વલન ક્રોધની પ્રથમ સ્થિતિની એક આવલિ અને સમય ન્યૂન બે આવલિકા કાળે બાંધેલ ઉપરની સ્થિતિનું દલિક વર્જીને બાકીનું સર્વ ઉપશાંત થયેલ હોય, તે પછી પ્રથમસ્થિતિગત એક આવલિકાને સ્તિબુક સંક્રમવડે સંજ્વલન માનને વિષે નાંખે અને સમયન્યૂન બે આવલિકાનું બાંધેલ દલિક, પુરૂષવેદ ઉપશમાવવા વખતે કહેલ પ્રકારે ઉપશમાવે અને પર પ્રકૃતિને વિષે સંક્રમાવે એ રીતે સમય ન્યૂન બે આવલિકા પ્રમાણ કાળે સંજ્વલન ક્રોધ ઉપશાંત થાય તે ઉપશાંત થયે છતે ૧૯ પ્રકૃતિ ઉપશાંત હોય વળી જ્યારે સંજ્વલન ક્રોધનાં બંધ, ઉદય અને ઉદીરણાનો વ્યવચ્છેદ થાય તે પછી તરતના સમયથી આરંભીને સંજ્વલન માનની બીજી સ્થિતિ સંબંધી દલિકને આકર્ષીને પ્રથમ સ્થિતિ કરે અને વેદે ત્યાં ઉદય સમયે થોડું નાખે, બીજે સમયે અસંખ્યેયગુણ, ત્રીજે સમયે તેથી અસંખ્યેયગુણુ એમ સમયે સમયે અસંખ્યેય ગુણુ અધિક દલિક પ્રથમ સ્થિતિના છેલ્લા સમય પર્યંત નાંખે પ્રથમ સ્થિતિ કરણના પ્રથમ સમયથીજ માંડીને અપ્રત્યાખ્યાન, પ્રત્યાખ્યાન અને સંજ્વલન એ ત્રણે માનને સમકાળે ઉપશમાવવા માંડે, સંજ્વલન માનની પ્રથમ સ્થિતિ સમયન્યૂન ત્રણ આવલિકા શેષ રહે છતે અપ્રત્યાખ્યાન અને પ્રત્યાખ્યાન માનનું દલિક સંજ્વલન માનમાં ન નાંખે પરંતુ સંજ્વલન માયા વગેરેમાં નાંખે, બે આવલિકા બાકી રહે ત્યારે તો આગાલ વિચ્છેદ થાય તે પછી એકલી ઉદીરણાજ હોય, આવલિકા શેષ રહે છતે સંજ્વલન માનના બંધ, ઉદય અને ઉદીરણાનો વ્યવચ્છેદ થાય અને અપ્રત્યાખ્યાન—પ્રત્યાખ્યાન માન ઉપશાંત થયેલા હોય તે ઉપશાંત થયે છતે ૨૧ પ્રકૃતિ ઉપશાંત હોય તે વખતે સંજ્વલન માનની પ્રથમ સ્થિતિની એક આવલિકા અને સમય ન્યૂન બે આવલિકાનું બાંધેલ ઉપરની સ્થિતિનું દલિક

માણુઓનો સમુદાય, સમાન જાતિ હોવાથી **વર્ગણા** કહેવાય. જઘન્ય રસ કરતાં એક રસ વિભાગે અધિક પરમાણુઓનો સમુદાય તે બીજી વર્ગણા, તે થકી પણ એક રસ વિભાગે અધિક પરમાણુઓનો સમુદાય તે ત્રીજી વર્ગણા, એમ ઉત્તરોત્તર એક એક રસાવિભાગે અધિક પરમાણુઓના સમુદાયરૂપ વર્ગણા ગણતાં સિદ્ધને અનંતમે ભાગે અને અભવ્યથી અનંતગુણ વર્ગણાનો સમુદાય તે **સ્પર્ધક** ઉત્તરોત્તર વૃદ્ધિ વડે જાણે સ્પર્ધા કરતી હોય તેવી પરમાણુની વર્ગણા તે અહીં સ્પર્ધક કહેવાય છે. પ્રથમ સ્પર્ધકની છેલ્લી વર્ગણાના રસાવિભાગ કરતાં આગળ ઉત્તરોત્તર એક એક રસાવિભાગવાળા પરમાણુ ન પામીએ પરંતુ સર્વ જીવ કરતાં અનંતગુણ રસાવિભાગવાળા પરમાણુ પામીએ તેવા રસવાળા પરમાણુઓનો સમુદાય તે બીજા સ્પર્ધકની પહેલી વર્ગણા. તે પછી પૂર્વોક્ત રીતે એક એક પરમાણુએ અધિક રસાવિભાગવાળા પરમાણુઓની વર્ગણા કરતાં બીજું સ્પર્ધક ગણવું એમ અનંતા સ્પર્ધકો હોય એવા અનંતા સ્પર્ધકો જીવે પૂર્વે કરેલા છે તેથી તે પૂર્વ સ્પર્ધક કહેવાય છે અહીં તે સ્પર્ધકો મધ્યેથી જ સમયે સમયે દલિક ગ્રહણ કરી તેને અત્યંત રસહીન કરીને અપૂર્વ સ્પર્ધકો કરે. સંસારમાં ભ્રમણ કરતાં જીવે બંધ આશ્રયી આવા સ્પર્ધકો કોઈ પણ વખત કર્યા નથી પરંતુ હમણાજ વિશુદ્ધિના પ્રકર્ષવશે કરે છે તેથી તે અપૂર્વ કહેવાય છે. અશ્વકર્ણકરણાદ્ધા ગયે છતે કિટ્ટીકરણાદ્ધામાં પ્રવેશ કરે ત્યાં પૂર્વ સ્પર્ધક અને અપૂર્વ સ્પર્ધક થકી દલિક ગ્રહણ કરીને સમયે સમયે અનંત કિટ્ટી એટલે પૂર્વ સ્પર્ધક અને અપૂર્વ સ્પર્ધક થકી વર્ગણા ગ્રહણ કરીને તેને અનંતગુણ રસહીનતા પમાડીને મ્હોટે અંતરે જે સ્થાપવું તે. જેમકે અનંતાનંત રસાવિભાગને અસત્કલ્પના વડે એકસો એક અથવા એકસો બે કલ્પીએ અને તેના પાંચ, પંદર, પચીશ રસાવિભાગ રાખીએ તે કિટ્ટીકરણાદ્ધાના છેલ્લે સમયે અપ્રત્યાખ્યાન લોભ સમકાળે ઉપશાંત થાય, તે સમયે જ સંજ્વલન લોભનો બંધવ્યવચ્છેદ, બાદર સંજ્વલન લોભના ઉદય ઉદીરણાનો વ્યવચ્છેદ અને અનિવૃત્તિ બાદર સંપરાય ગુણસ્થાનનો વ્યવચ્છેદ થાય એ પ્રકારે અનિવૃત્તિ બાદર સંપરાયે સાતથી માંડીને પચ્ચીશ પર્યંત મોહનીય કર્મની પ્રકૃતિઓ ઉપશાંત પામીએ

सत्तावीसं सुहुमे, अट्ठावीसं च मोहपयडीओ ।
उवसंतवीअराए, उवसंता हुंति नायव्वा ॥७७॥

सत्तावीसं=સત્યાવીશ.
सुहुमे=સૂક્ષ્મ સંપરાયે
अट्ठावीसं=અઠ્ઠાવીશ.
मोहपयडीओ=મોહનીય કર્મની પ્રકૃતિ.
उवसंतवीयराए=ઉપશાંત કષાય વીતરાગ (૧૧) મા ગુણસ્થાને.
उवसंता=ઉપશાંત થયેલી.
हुंति=હોય છે.
नायव्वा=જાણવી.

અર્થ—સૂક્ષ્મસંપરાયે મોહનીય કર્મની સત્તાવીશ પ્રકૃતિઓ અને ઉપશાંતકષાય વીતરાગ ગુણસ્થાને અઠ્ઠાવીશ પ્રકૃતિઓ ઉપશાંત થયેલી હોય છે એમ જાણવું. ॥ ૭૭ ॥

પડતો થકો તે પ્રકૃતિની બંધોદય ઉદીરણા પ્રારંભે. એમ પડતો થકો યાવત્ પ્રમત્ત ગુણઠાણે રહે. કોઇક વળી તેથી હેઠો પડતો દેશવિરતે રહે. કોઇક અવિરતે રહે કોઇ સાસ્વાદને પણ આવે. અને જે ભવ*ક્ષયે પડે તે પહેલે સમયે જ અવિરત સમ્યગ્દૃષ્ટિ ગુણઠાણાનાં સર્વે બંધાદિક કરણ ×પ્રવર્ત્તાવે. ઉત્કૃષ્ટપણે એક ભવે બે વાર ઉપશમ શ્રેણિ પડિવજે, તેને નિશ્ચયે તે ભવે ક્ષપકશ્રેણિ ન હોય, અને જે એક વાર ઉપશમશ્રેણિ પડિવજે તેને કદાચિત્ ક્ષપકશ્રેણિ પણ હોય. એ કાર્મગ્રંથિક મત છે આગમને અભિપ્રાયે તો એક ભવે એક જ શ્રેણિ હોય. ॥ ૭૭ ॥

॥ इति उपशमश्रेणिविचार ॥

ક્ષપકશ્રેણિ સ્વરૂપ.

पढ यचउक्कं, इत्तो मिच्छत्तमीस सम्मत्तं;
विरयसम्मे देसे, पमत्ति अपमत्ति खीअंति ॥७८॥

सायचउक्कं=પહેલા ચાર કષાય.	अविरयसम्मे=અવિરતસમ્યગ્દૃષ્ટિએ
तो=પછી	देसे=દેશવિરતે.
मिच्छत्तमीस सम्मत्तं=મિથ્યાત્વ. મિશ્ર અને સમ્યક્ત્વ મોહનીય.	पमत्ति=પ્રમત્ત ગુણઠાણે.
	अपमत्ति=અપ્રમત્ત ગુણસ્થાને
	खीयंति=ક્ષય થાય છે.

અર્થ—પહેલા કષાયનું ચતુષ્ક, એ પછી મિથ્યાત્વ મોહનીય, મિશ્ર મોહનીય અને સમ્યક્ત્વ મોહનીય સમકાળે ક્ષય પામે છે. આ સાત પ્રકૃતિ અવિરતસમ્યગ્દૃષ્ટિ, દેશવિરતિ, પ્રમત્ત અથવા અપ્રમત્તે ક્ષય પામે છે ॥ ૭૮ ॥

* મરણ પામતો.

× અનુત્તર વિમાનમાં ઉપજે તેથી ત્યાં ચોથું ગુણસ્થાન હોય તેથી.

વિવેચનઃ—હવે ક્ષપકશ્રેણિ કહે છે.—અહીં જે ક્ષપકશ્રેણિ પ્રારંભે તે મનુષ્ય અવશ્ય આઠ વર્ષ ઉપરની ઉમ્મરનો હોય. તે પ્રથમ તો અનંતાનુબંધિ ચાર કષાય હણે-વિસંયોજના કરે. તે વિસંયોજનાનું સ્વરૂપ પૂર્વે કહ્યું છે તેમ કહેવું. ત્યારપછી મિથ્યાત્વ મોહનીય ૧, મિશ્રમોહનીય ૨, અને સમ્યકત્વ મોહનીય ૩, એ ત્રણેનો સમકાળે *ક્ષય કરે. તે અવિરત સમ્યકત્વ ગુણઠાણે તથા દેશવિરતિએ તથા પ્રમત્ત ગુણઠાણે તથા અપ્રમત્ત ગુણઠાણે ક્ષય કરે-સત્તાથી ટાળે.

ઇહાં જો પૂર્વબદ્ધાયુ થકો ક્ષપકશ્રેણિ પ્રારંભે અને અનંતાનુબંધિના ક્ષયથી અનંતર મરણના સંભવ થકી જો શ્રેણિ થકી વિરમે તો કદાચિત્ મિથ્યાત્વના ઉદય થકી ફરીને પણ અનંતાનુબંધી

સ્થિતિનો વિનાશ કરે, એ પ્રકારે હજારો સ્થિતિઘાત અતિક્રમે. તે પછી વળી મિથ્યાત્વના અસંખ્યાતા ભાગને અને સમ્યક્ત્વ તથા મિશ્રના સંખ્યાતા ભાગને ખંડે તે પછી એ રીતે ઘણા સ્થિતિખંડ ગયે છતે મિથ્યાત્વનું દલિક આવલિકા માત્ર રહે અને સમ્યક્ત્વ તથા મિશ્રનું તો પલ્યોપમના અસંખ્યાતમા ભાગ પ્રમાણ રહે અહીં ખંડન કરાતા મિથ્યાત્વ સબંધી સ્થિતિખંડોને સમ્યક્ત્વ અને મિશ્રમાં નાખે, મિશ્રના સમ્યક્ત્વમાં અને સમ્યક્ત્વના પોતાની નીચલી સ્થિતિમાં નાંખે હવે આવલિકા માત્ર રહેલું મિથ્યાત્વ દલિક તેને પણ સ્તિબુક સંક્રમ વડે સમ્યક્ત્વમાં નાંખે, તે પછી સમ્યક્ત્વ અને મિશ્રના અસંખ્યાતા ભાગ ખંડે અને એક ભાગ બાકી રહે, તે પછી તેના પણ અસંખ્યાતા ભાગ ખંડે અને એક બાકી રાખે, એ રીતે કેટલાએક સ્થિતિ ખંડ ગયે છતે મિશ્ર આવલિકા માત્ર રહે અને તે વખતે સમ્યક્ત્વની સ્થિતિસત્તા આઠ વર્ષ પ્રમાણ હોય તે જ કાળે વળી નિશ્ચયનયમતે સઘળા વિઘ્નના નાશથી તે દર્શનમોહનીયક્ષપક કહેવાય તે પછી આગળ સમ્યક્ત્વના અંતર્મુહૂર્ત પ્રમાણ સ્થિતિ ખંડને ઉકેરે અને તેના દલિકને ઉદય સમયથી માંડીને સંક્રમાવે, તે આ પ્રમાણે–ઉદય સમયે થોડું, બીજે સમયે તેથી અસંખ્યેય ગુણ, ત્રીજે સમયે તેથી પણ અસંખ્ય ગુણ, એમ ગુણશ્રેણિના મસ્તક (ટોચ–અંત) પર્યંત અનુક્રમે અસંખ્યેય ગુણ અધિક સંક્રમાવે તે પછી તો વિશેષ હીન હીન સ્થિતિના દલિકને ચરમ સમય સુધી સંક્રમાવે એ પ્રકારે અંતર્મુહૂર્ત પ્રમાણ અનેક ખંડો દ્વિચરમ સ્થિતિ ખંડ પર્યંત ઉકેરે અને ખપાવે દ્વિચરમ સ્થિતિખંડ કરતાં ચરમ સ્થિતિ ખંડ અસંખ્યેય ગુણ હોય છેલ્લો સ્થિતિખંડ ઉકેરાયે છતે આ ક્ષપક કૃતકરણ કહેવાય આ કૃતકરણાદ્ધામાં વર્તતો કોઈ જીવ કાળ પણ કરીને ચાર માંહિની કોઈ પણ એક ગતિમાં ઉત્પન્ન થાય, અને લેશ્યામાં પણ પૂર્વે શુક્લ લેશ્યાએ હતો તે હવે તો કોઇ પણ લેશ્યામાં જાય. એ પ્રકારે સાત પ્રકૃતિના ક્ષયનો પ્રસ્થાપક (આરંભ કરનાર) મનુષ્ય હોય અને નિષ્ઠાપક (પૂર્ણ કરનાર) ચારે ગતિને વિષે પામીએ કહ્યું છે કે–पट्ठवगो अ मणुसो, निट्ठवगो चउसुवि गइसु

બાંધે; તે અનંતાનુબંધિનું બીજ મિથ્યાત્વ છે તે માટે. પણ મિથ્યાત્વ ક્ષય ગયે અનંતાનુબંધિ જાગે નહિ, બીજ ગયું માટે અને સાતને ક્ષયે તો અપતિત પરિણામવંત થકો અવશ્ય દેવલોકે જ ઉપજે અને પતિત પરિણામવંત હોય તો તે અનેક પરિણામના સંભવ થકો જેવી પરિણામની વિશુદ્ધિ તેવી અનેરી ગતિએ ઉપજે. અને બદ્ધાયુ પણ જો ત્યારે કાળ ન કરે તો પણ સાતને ક્ષયે નિશ્ચયે વિરમે પણ આગળ ચારિત્ર મોહનીય ખપાવવા ન માંડે. તે મરીને જો દેવગતિએ અથવા નરક ગતિએ જાય તો તે ત્રીજે ભવે મોક્ષે જાય અને જો તિર્યંચ મનુષ્ય માંહે ઉપજે તો તે અવશ્ય અસંખ્યાત વર્ષાયુ માંહેજ ઉપજે. ત્યાંથી દેવલોકનો ભવ કરીને ચોથે* ભવે મોક્ષે જાય. એ સાત પ્રકૃતિનો ક્ષય અવિરત સમ્યગ્દૃષ્ટિ, દેશવિરતિ, પ્રમત્ત અને અપ્રમત્તને વિષે જ પામીએ હવે જો અબદ્ધાયુ થકો ક્ષપકશ્રેણિ પ્રારંભે તો સાત પ્રકૃતિને ક્ષયે નિશ્ચયે અનુપરત પરિણામવંત થકો ચારિત્ર મોહનીય ખપાવવાનો ઉદ્યમ કરે. તે સકલક્ષપક નરક ૧, તિર્યંચ ૨, અને દેવ ૩, એ ત્રણનાં આયુ ક્ષય કરે. હવે ચારિત્રમોહનીય ખપાવવાને ઉદ્યમ કરતો થકો યથાપ્રવૃત્તાદિક ત્રણ કરણ કરે, તેનું સ્વરૂપ સર્વ પૂર્વલી પરેજ કહેવું, પણ એટલું વિશેષ જે યથાપ્રવૃત્ત કરણ તે અપ્રમત્ત ગુણઠાણે જાણવું, અપૂર્વકરણ તે અપૂર્વકરણ ગુણઠાણે જાણવું અને અનિવૃત્તિ કરણ તે અનિવૃત્તિબાદર ગુણઠાણે જાણવું. ત્યાં અપૂર્વકરણે અપ્રત્યાખ્યાન ચતુષ્ક અને પ્રત્યાખ્યાનચતુષ્ક એ આઠ

* આ પ્રાયિક વચન સંભવે છે, જે કારણ માટે ક્ષાયિક સમ્યગ્દૃષ્ટિ શ્રીકૃષ્ણ વાસુદેવનું પાંચમે ભવે પણ મોક્ષગમન સંભળાય છે

ઉક્તં ચ—નરયાઉ નરભવમ્મિ, દેવો હોઊણ પઞ્ચમે કપ્પે ।
તત્તો ચુઓ સમાણો, બારસમો અમમતિત્થયરો ॥ ૧ ॥

ભાવાર્થ—નરક થકી નીકળી મનુષ્ય ભવમાં ઉત્પન્ન થશે. ત્યાંથી પાંચમા કલ્પમાં દેવ થઈને ત્યાંથી ચવતાં બારમા અમમ નામા તીર્થંકર થશે.

કષાય ખપાવવા[1] માંડે, તેના અંતરે અનિવૃત્તિ બાદરે શું હણે ? તે કહે છે ॥ ૭૮ ॥

अनिअट्टिबायरे थीण-गिद्धितिग[3]निरयतिरिअनामाओ[13];
संखिज्जइमे सेसे, तप्पाउग्गाओ खीअंति ॥७९॥

अनियट्टिबायरे=અનિવૃત્તિ બાદરે
थीणगिद्धितिग=સ્ત્યાનગૃદ્ધિ (થીણદ્ધિ) ત્રિક.
निरयतिरियनामाओ=નરક ગતિ અને તિર્યંચગતિ નામ કર્મની (તેર) પ્રકૃતિઓ
संखिज्जइमे=સંખ્યાતમો ભાગ
सेसे=બાકી રહે છતે
तप्पाउग्गाओ=તત્પ્રાયોગ્ય.
खीयंति=ક્ષય થાય છે.

अर्थः—અનિવૃત્તિબાદર ગુણસ્થાનનો સંખ્યાતમો ભાગ બાકી રહે છતે સ્ત્યાનગૃદ્ધિત્રિક, નરકગતિ અને તિર્યંચગતિ નામ કર્મની તત્પ્રાયોગ્ય (તેર) પ્રકૃતિઓ ક્ષય પામે છે. ॥ ૭૯ ॥

विवेचन.—અનિવૃત્તિકરણના પ્રથમ સમયે આઠ કષાય પલ્યોપમના અસંખ્યાતમા ભાગની સ્થિતિના થાય ત્યાર પછી થીણદ્ધિત્રિક ૩ અને નરકગતિ ૧, નરકાનુપૂર્વી ૨, તિર્યંચગતિ ૩, તિર્યગાનુપૂર્વી ૪, એકેન્દ્રિય ૫, બેઇંદ્રિય ૬, તેઇંદ્રિય ૭, ચઉરિંદ્રિય જાતિ ૮, સ્થાવર ૯, આતપ ૧૦, ઉદ્યોત ૧૧, સૂક્ષ્મ ૧૨ અને સાધારણ ૧૩, એ નરક તિર્યક્ પ્રાયોગ્ય નામકર્મની ૧૩ પ્રકૃતિ-એવં સોળ પ્રકૃતિ* અનિવૃત્તિબાદરના સંખ્યાતા ભાગ ગયે થકે અને એક સંખ્યાતમો ભાગ થાકતે થકે ક્ષય કરે. ॥ ૭૯ ॥

૧-સ્થિતિઘાતાદિ વડે એવા ખપાવે કે અનિવૃત્તિકરણાદ્ધાના પ્રથમ સમયે તે પલ્યોપમના અસંખ્યેય ભાગ માત્ર સ્થિતિપ્રમાણ થાય

* ઉદ્વલના સક્રમે ઉવેલી ઉવેલીને તેની પલ્યોપમના અસંખ્યેય ભાગ પ્રમાણ સ્થિતિ થાય ત્યારે બધાતી પ્રકૃતિમા તે સોળ પ્રકૃતિને ગુણસંક્રમ વડે સમયે સમયે સક્રમાવી સક્રમાવીને.

इत्तो हणइ कसाय–ट्टगंपि पच्छा नपुंसगं इत्थीं;
तो नो सायछक्कं, छुहइ संजलणकोहंमि ॥८०॥

इत्तो=એ પછી.	तो=તે પછી.
हणइ=હણે છે.	नोकसायछक्कं=૭ નોકષાયને
कसाय ट्टगंपि=કષાયાષ્ટકને	छुहइ=નાંખે-સંક્રમાવે છે.
पच्छा=પછી.	संजलणकोहमि=સંજવલન ક્રોધ માંહે
नपुंसगं=નપુંસકવેદને.	
इत्थीं=સ્ત્રી વેદને	

અર્થ—એ પછી આઠ કષાયને ક્ષય કરે. પછી નપુંસક વેદ, સ્ત્રીવેદનો ક્ષય કરે. તે પછી ૭ નોકષાય સંજ્વલન ક્રોધને વિષે સંક્રમાવે છે. ॥ ૮૦ ॥

વિવેચન—તે સોળ ૧૬ પ્રકૃતિનો ક્ષય કર્યા પછી આઠ કષાય નિઃશેષપણે હણે. ઇહાં અન્ય આચાર્ય કહે છે કે—" ૧૬ પ્રકૃતિ જ પ્રથમ ખપાવવા માંડે, તેની વચ્ચે ૮ કષાય ખપાવે અને પછી ૧૬ પ્રકૃતિ નિઃશેષપણે ક્ષય કરે." ત્યાર પછી અંતર્મુહૂર્ત્ત માંહે નવ નોકષાયનું અને ચાર સંજ્વલનનું અંતરકરણ કરે તે કરીને નપુંસક વેદનું ઉપરની સ્થિતિનું દલિઉં ઉદ્વલન વિધિએ કરીને ક્ષય કરવા માંડે તે અંતર્મુહૂર્ત્ત લગે વેદવે કરીને પલ્યોપમના અસંખ્યાતમા ભાગ માત્રનું થયું, ત્યાંથી માંડીને બધાતી પ્રકૃતિને વિષે ગુણસંક્રમે કરીને નાંખે. એમ નંખાતું થકું તે અંતર્મુહૂર્ત્તે નિઃશેષપણે ક્ષીણ થાય, અને હેઠલું દલિઉં જો નપુંસકવેદી ક્ષપકશ્રેણિએ ચડયો હોય તો ભોગવતો ક્ષય કરે, અન્યથા તો તે આવલિકા માત્ર હોય. તેને વળી વેદમાન પ્રકૃતિને વિષે સ્તિબુક સંક્રમે કરીને સંક્રમાવે. એમ નપુંસક વેદનો ક્ષય કરીને તેવીજ રીતે અંતર્મુહૂર્ત્તે સ્ત્રીવેદનો ક્ષય કરે. ત્યારપછી ૭ નોકષાયનો પણ સમકાળે ક્ષય કરવા માંડે ત્યાંથી માંડી તેનું ઉપરની સ્થિતિનું દલિઉં પુરૂષવેદ માંહે ન સંક્રમાવે, કિંતુ સંજ્વલન ક્રોધ માંહે સંક્રમાવે. એમ અંતર્મુહૂર્ત્તે ૯ નોકષાયનું

ઉપરનું દલિઉં નિઃશેષપણે ક્ષીણ થાય, તે સમયેજ પુરૂષવેદના બંધ, ઉદય અને ઉદીરણાનો છેદ થાય અને સમયે ઊણી બે આવલિકાનું બાંધ્યું વર્જીને શેષ દલિયાનો પણ ક્ષય થાય. એ પુરૂષવેદી પ્રારંભકને જાણવું. જ્યારે નપુંસકવેદી પ્રારંભક હોય ત્યારે પ્રથમ સ્ત્રીવેદ અને નપુંસકવેદનો સમકાળે ક્ષય કરે, તે ક્ષયને સમયે જ પુરૂષવેદના બંધોદય ઉદીરણાનો છેદ થાય. ત્યાર પછી અવેદક થયો છતો પુરૂષવેદ અને હાસ્યષટ્કનો સમકાળે ક્ષય કરે. અને જ્યારે સ્ત્રીવેદી શ્રેણિ પ્રારંભે ત્યારે પ્રથમ નપુંસકવેદનો ક્ષય કરે, પછી સ્ત્રીવેદનો ક્ષય કરે, તે ક્ષયને સમયે જ પુરૂષવેદના બંધ ઉદય, ઉદીરણાનો છેદ થાય. ત્યારપછી પુરૂષવેદ અને હાસ્ય ષટ્કનો સમકાળે ક્ષય કરે. હવે પુરૂષવેદીને આશ્રયીને કહે છે— ક્રોધ વેદતા પુરૂષવેદીને ક્રોધાદ્ધાના ત્રણ ભાગ હોય, તે આ પ્રમાણે- અશ્વકર્ણકરણાદ્ધા ૧, કિટ્ટકરણાદ્ધા ૨, અને કિટ્ટવેદનાદ્ધા ૩. ત્યાં અશ્વકર્ણકરણાદ્ધાએ વર્ત્તતો પ્રતિસમયે અનંતા અપૂર્વ સ્પર્દ્ધક સંજવલન ચતુષ્કના અંતરકરણ થકી ઉપરની સ્થિતિને વિષે કરે અને એ અદ્ધાએ વર્ત્તતો પુરૂષભેદ પણ સમયે ઊણી બે આવ-લિકા રૂપ કાળે ક્રોધને વિષે ગુણસંક્રમે કરીને સંક્રમાવતો થકો ચરમ સમયે સર્વસંક્રમે કરીને સંક્રમાવે. એમ પુરૂષવેદ ક્ષય પામે. તદનંતર કિટ્ટકરણ અદ્ધાએ પેઠો થકો સંજવલન ચતુષ્કની ઉપ-રની સ્થિતિના દલિયાની કિટ્ટિ કરે. તે કિટ્ટિ પરમાર્થે તો અનંતી છે પણ સ્થૂલ ભેદની અપેક્ષાએ બાર કલ્પીએ—એકેકા કષાયની ત્રણ ત્રણ. એ ક્રોધે ક્ષપકશ્રેણિ પ્રપન્નને માટે જાણવું. માને કરીને પડિવજતાને તો પૂર્વોક્ત ઉદ્વલન વિધિએ કરીને ક્રોધ ખપાવ્યે થકે શેષ ત્રણ કષાયની કિટ્ટિ પૂર્વલી પરે ૯ થાય. માયાએ કરી પ્રતિ-પન્નને પૂર્વોક્ત ઉદ્વલન વિધિએ કરીને ક્રોધ માનનો ક્ષય થયે થકે શેષ બે કષાયની કિટ્ટિ ૬ પૂર્વવત્ હોય. લોભે કરીને પ્રતિપન્નને પૂર્વોક્ત ઉદ્વલન વિધિએ કરીને ક્રોધાદિક ત્રણને ક્ષયે લોભની કિટ્ટિ ૩ હોય. ત્યારપછી કિટ્ટિવેદનાદ્ધાને વિષે પેઠો થકો ક્રોધે પ્રતિપન્ન થકા ક્રોધનું પ્રથમ કિટ્ટિનું બીજી સ્થિતિનું દલિઉં આકર્ષીને પ્રથમ સ્થિતિનું કરે અને વેદે, ત્યાં લગે કે જ્યાં લગે સમયાધિક આવલિકા માત્ર શેષ હોય. તદનંતર સમયે બીજી સ્થિતિગત બીજી કિટ્ટિનું દલિઉ આકર્ષીને પ્રથમ સ્થિતિનું કરે અને વેદે, ત્યાં

આવલિકા માત્ર બાકી રહે ત્યાં સુધી વેદે તેજ સમયે માયાના બંધ, ઉદય અને ઉદીરણાનો સમકાળે વ્યવચ્છેદ થાય અને તેની સત્તા પણ સમય ન્યૂન બે આવલિકાએ બાંધેલ દલિક માત્ર જ બાકી રહે, કેમકે બાકીનું ગુણસંક્રમ વડે લોભમાં નાંખેલ છે તે પછી અનંતર સમયે લોભની પ્રથમ કિટ્ટિનુ દ્વિતીય સ્થિતિગત દલિક આકર્ષીને પ્રથમ સ્થિતિ કરે અને અંતર્મુહૂર્ત પર્યંત વેદે. સંજ્વલન માયાના પણ બંધાદિ વ્યવચ્છેદ થયે છતે તે સંબંધી સર્વ દલિકને સમય ન્યૂન બે આવલિકા માત્ર કાળે ગુણસંક્રમ વડે લોભમા સંક્રમાવે. ત્યારે લોભનું પ્રથમ કિટ્ટિનું પ્રથમ સ્થિતિગત કરેલ દલિક વેદાતું સમયાધિક આવલિકા માત્ર બાકી રહે તે પછી અનંતર સમયે લોભની બીજી કિટ્ટિનું દ્વિતીય સ્થિતિગત દલિક આકર્ષીને પ્રથમ સ્થિતિ કરે અને વેદે અને તેને વેદતો ત્રીજી કિટ્ટિનું દલિક ગ્રહણ કરીને સમયાધિક આવલિકા માત્ર શેષ રહે ત્યાં સુધી સૂક્ષ્મ કિટ્ટીઓ કરે. તેજ સમયે વળી સંજ્વલન લોભનો બંધ વ્યવચ્છેદ, બાદર કષાય (લોભ)નાં ઉદય ઉદીરણાનો વિચ્છેદ અને અનિવૃત્તિ બાદર સંપરાય ગુણસ્થાનનો વ્યવચ્છેદ સમકાળે થાય. તે પછી અનંતર સમયે બીજી સ્થિતિનું સૂક્ષ્મકિટ્ટિકૃત દલિક આકર્ષીને પ્રથમ સ્થિતિ કરે અને વેદે. ત્યારે તે જીવ સૂક્ષ્મસંપરાય કહેવાય પૂર્વોક્ત ત્રીજી કિટ્ટિની બાકી રહેલી સંપૂર્ણ આવલિકા વેદાતી પર પ્રકૃતિને વિષે સ્તિબુક સંક્રમવડે સંક્રમાવે અને પહેલી બીજી કિટ્ટીગત આવલિકા અનુક્રમે બીજી ત્રીજી કિટ્ટીની અંતર્ગત સંક્રમાવીને વેદે; લોભની સૂક્ષ્મ કિટ્ટીઓને વેદનારો સૂક્ષ્મસંપરાયગુણસ્થાનવર્તિ જીવ સૂક્ષ્મ કિટ્ટિનું દલિક અને સમય ન્યૂન બે આવલિકાએ બાંધેલ દલ સમયે સમયે સ્થિતિઘાતાદિ વડે સૂક્ષ્મસંપરાયાદ્ધાના સંખ્યાતા ભાગ જાય અને એક ભાગ બાકી રહે ત્યાં સુધી ખપાવે તે પછી તે બાકી રહેલ સંખ્યાતા ભાગમાં સંજ્વલન લોભ સર્વ અપવર્તના વડે ઘટાડીને સૂક્ષ્મસંપરાય અદ્ધા હજી પણ અંતર્મુહૂર્ત પ્રમાણ બાકી હોય ત્યાંથી માંડીને મોહનીય કર્મના સ્થિતિઘાતાદિ વિરમે પણ શેષ કર્મના તો પ્રવર્ત્તે. લોભની તે ઘટાડેલી સ્થિતિને ઉદય ઉદીરણા વડે વેદતો સમયાધિક આવલિકા માત્ર બાકી રહે ત્યાં સુધી જાય તેને અનંતર સમયે ઉદીરણા વિચ્છેદ જાય તેથી ફક્ત ઉદય વડે જ છેલ્લા સમય સુધી તેને વેદે તે ચરમ સમયે પાંચ જ્ઞાનાવરણ, ચાર દર્શનાવરણ, યશઃકીર્તિ, ઉચ્ચ ગોત્ર અને પાંચ અંતરાય એ સોળ પ્રકૃતિનો બંધ વ્યવચ્છેદ થાય અને મોહનીય કર્મની ઉદય સત્તાનો વ્યવચ્છેદ થાય.

खीणकसायदुचरिमे, निद्दं पयलं हणइ छउ त्थो;
९ ५
आवरणमंतराए, उमत्थो चरमसमयंमि ॥८२॥

खीण कसायदुचरिमे=ક્ષીણમોહ ગુણસ્થાનના દ્વિચરમ સમયે.
निद्दंपयलं च=નિદ્રા અને પ્રચલાને.
हणइ=નાશ કરે છે
छउमत्थो=છદ્મસ્થ.
आवरणं=પાંચ જ્ઞાનાવરણ અને ચાર દર્શનાવરણને
अंतराए=પાંચ અંતરાયને
चरम समयंमि=ચરમ (છેલ્લા) સમયે.

અર્થ---છદ્મસ્થ ક્ષીણમોહ ગુણસ્થાનના દ્વિચરમ (ઉપાન્ત્ય) સમયે નિદ્રા અને પ્રચલાને ક્ષય કરે અને છેલ્લે સમયે નવ આવરણ અને પાંચ અંતરાયને ક્ષય કરે છે ॥ ૮૨ ॥

વિવેચન:—એમ જે ક્ષીણકષાય થયો તેને મોહનીય ટાળી શેષ કર્મના સ્થિતિઘાતાદિક પૂર્વલી પરે ક્ષીણમોહના સંખ્યાતા ભાગ જાય ત્યાં લગે પ્રવર્તે. એક સંખ્યાતમો ભાગ બાકી રહે ત્યારે પાંચ જ્ઞાનાવરણ, ચાર દર્શનાવરણ, પાંચ અંતરાય અને નિદ્રાદ્વિક, એ સોળ પ્રકૃતિની સ્થિતિ સર્વઅપવર્તનાએ અપવર્તીને ક્ષીણકષાયના અદ્ધા સરખી કરે. નિદ્રાદ્વિકની સ્થિતિ [1]સમયે ઊણી કરે. તે ક્ષીણમોહનો કાળ હજી અંતર્મુહૂર્તનો છે, ત્યાંથી માંડીને તે પ્રકૃતિના સ્થિતિઘાતાદિક વિરામ પામે; શેષ પ્રકૃતિના હોય નિદ્રાદ્વિક હીન એ સોળ (૧૬) પ્રકૃતિ ઉદય ઉદીરણાએ કરીને સમયાધિક આવલિકા માત્ર શેષ રહે ત્યાં લગે વહે. તે પછી ઉદીરણા નિવર્તે. ત્યારે આવલિકા માત્ર કેવળ ઉદયે જ કરીને

૧ સ્વરૂપસત્તાની અપેક્ષાએ સમય ન્યૂન અને કર્મપણાની અપેક્ષાએ તો તુલ્ય.

ક્ષીણકષાયના દ્વિચરમ સમય લગે વેદે છેલ્લા સમય થકી આગળનો
સમય તે દ્વિચરમ સમય કહીએ તે દ્વિચરમ સમયે નિદ્રાદિક
સ્વરૂપસત્તાપેક્ષાએ ક્ષય થાય અને ચરમ સમયે પાંચ જ્ઞાનાવરણ,
ચાર દર્શનાવરણ અને પાંચ અંતરાય, એ ૧૪ પ્રકૃતિનો ક્ષય કરે.
તદનંતર સમયે જ કેવલજ્ઞાન, કેવલદર્શન પામે સયોગિ કેવલી
થાય. ત્યાં જઘન્ય અંતર્મુહૂર્ત અને ઉત્કૃષ્ટપણે નવ વરસે ઉણી
પૂર્વ કોડિ રહે. ત્યારપછી જે કેવળીને વેદનીયાદિ અને આયુઃ
કર્મની વર્ગણા અધિકી ઓછી-વિષમ હોય તે સમ કરવાને કાજે
સમુદ્‌ઘાત કરે, તે સમુદ્‌ઘાત આઠ સમયનો હોય. પ્રથમ સમયે
આત્મપ્રદેશનો અધ ઉર્ધ્વ લોકાન્ત લગે દંડ કરે ૧, બીજે સમયે
પૂર્વાપર લોકાંત લગે કપાટ કરે ૨, ત્રીજે સમયે દક્ષિણોત્તર લોકાંત
લગે આત્મપ્રદેશ વિસ્તારીને મંથાનરૂપ કરે ૩, ચોથે સમયે અંતર
પૂરીને સમગ્ર લોકવ્યાપી થાય ૪. પાંચમે સમયે આંતરા સંહરે
૫, છઠ્ઠે સમયે મંથાન સંહરે ૬, સાતમે સમયે કપાટ સંહરે ૭.
અને આઠમે સમયે દંડ પણ સંહરીને શરીરસ્થ થાય ૮, ત્યાં
પહેલે અને આઠમે સમયે ઔદારિક કાયયોગી હોય બીજે, છઠ્ઠે
અને સાતમે સમયે ઔદારિકમિશ્ર કાયયોગી હોય. ત્રીજે, ચોથે
અને પાંચમે સમયે કેવળ કાર્મણ કાયયોગી હોય; એ ત્રણ
સમય અણાહારી હોય. ઇત્યાદિક એમાં ઘણો વિચાર છે, તે
વિસ્તારના ભય થકી લખ્યો નથી. એ કેવલી સમુદ્‌ઘાત સર્વ
કેવળી ન કરે, કેટલાક કરે.

(અત્યંત અપ્રકંપ, પરમ નિર્જરાનું કારણભૂત) ધ્યાન પડિવજવા વાંછતા યોગનિરોધ કરવા માંડે ત્યાં પ્રથમ બાદર કાયયોગે કરીને બાદર મનોયોગ રૂંધે તે પછી તે વડે બાદર વચનયોગ રૂંધે ત્યાર પછી સૂક્ષ્મ કાયયોગે કરીને બાદર કાયયોગ રૂંધે, તેણે કરીને સૂક્ષ્મ મનોયોગ રૂંધે અને તે પછી તે વડે જ સૂક્ષ્મ વાગ્યોગ રૂંધે તે પછી સૂક્ષ્મ કાયયોગ રૂંધતો થકો સૂક્ષ્મક્રિયા અપ્રતિપાતિ નામનું ત્રીજું શુક્લધ્યાન ધ્યાવે તેના સામર્થ્ય થકી વદનોદરાદિક વિવર પૂરવે કરીને દેહનો ત્રીજો ભાગ સંકુચીને તાવત્ પ્રદેશી થાય તે ધ્યાને વર્ત્તતો થકો સ્થિતિઘાતાદિકે કરીને આયુ વિના ત્રણ કર્મ સયોગિ કેવળીના ચરમ સમય લગે અપવર્ત્તે. ચરમ સમયે સર્વ કર્મ અયોગ્યવસ્થાની સ્થિતિ સમાન સ્થિતિનાં થાય, પણ જે કર્મનો અયોગિ અવસ્થાએ ઉદય નથી તેની સ્થિતિ એક સમયે ઉણી કરે. તે સયોગીને ચરમ સમયે અનેરૂં વેદનીય ૧, ઔદારિક ૨, તૈજસ ૩, કાર્મણ ૪, છ સંસ્થાન ૧૦, પ્રથમ સંઘયણ ૧૧, ઔદારિકોપાંગ ૧૨, વર્ણચતુષ્ક ૧૬, અગુરૂલઘુ ૧૭, ઉપઘાત ૧૮, પરાઘાત ૧૯, ઉચ્છ્વાસ ૨૦, સ્થિર ૨૧, અસ્થિર ૨૨, વિહાયોગતિદ્વિક ૨૪, પ્રત્યેક ૨૫, શુભ ૨૬, અશુભ ૨૭, દુઃસ્વર ૨૮, સુસ્વર ૨૯, અને નિર્માણ ૩૦, એત્રીશની ઉદય ઉદીરણા ટળે. તદનતર સમયે અયોગી કેવળી થાય, તેનો કાળ પાંચ હ્રસ્વ [अ-इ-उ ऋ-ऌ] અક્ષર ઉચ્ચાર પ્રમાણ અંતર્મુહૂર્ત્તમાત્ર હોય તે અયોગ્યવસ્થાવર્તી એમ સૂક્ષ્મક્રિય ધ્યાન પૂર્ણ કરીને વ્યુપરતક્રિય નામે ચોથું શુક્લધ્યાન ધ્યાવે. એમ એ સ્થિતિઘાતાદિક રહિત ઉદયવંત કર્મને સ્થિતિ ક્ષયે કરીને અનુભવતો થકો ક્ષય કરે અને અનુદયવંત કર્મને વેદ્યમાન પ્રકૃતિ માંહે સ્તિબુક સંક્રમે કરીને સંક્રમાવતો અને વેદ્યમાન પ્રકૃતિરૂપ પણે વેદતો થકો અયોગ્યવસ્થાના દ્વિચરમ સમય લગે જાય ॥ ૮૨ ॥

क्षपकश्रेणिकगोऽयं

तत सिद्धयति | १४ गुणठाणे
क्षपयति १४८
१२ प्रकृतो
७३ प्रकृती

ज्ञानाव० ५ दर्शनाव० ४ अंतराय ५ ए १४

निद्राद्वयं २ | १२ गुण०
संज्वलनलोभं १ | १० गुण०

संज्वलनमायां १
संज्वलनमानं १
संज्वलनक्रोधं १

पुरुषवेद १
हास्यादिषट्कं ६
स्त्रीवेदं १
नपुंसकवेदं १
एकेंद्रियादि १६ प्र० ॥ | ९ गुण०

अप्रत्या० क्रो. मा मा लो४प्रत्या.क्रो मा मा लो८

देवनारकतिर्यगायूंषि ३
सम्यक्त्वमोहनीयं २ | ४।५।६।७।गु०
मिश्रमोहनीय २
मिथ्यात्वं १

अनन्तानुबंधिक्रोधमानमायालोमान ४

१०
देवगइसहगया गो, दुचरमसमयभविअंमि खीअंति;
विवागेअरनामा, नो गोअंपि तत्थेव ॥८३॥

દેવગઇસહગયાઓ=દેવ ગતિ સાથે બંધ છે જેનો એવી (દશ પ્રકૃતિ).
દુ સમયભવિયમ્મિ=બે છેલ્લા સમય છે જેના એવા ભવ્ય જીવને વિષે.
ખીયંતિ=ક્ષય પામે છે.

સવિવાગેયરનામા=વિપાકીના પ્રતિપક્ષી નામ કર્મની (૪૫) પ્રકૃતિઓ.
નીઆગોયંપિ=નીચ ગોત્ર અને વેદનીય
તત્થેવ=ત્યાંજ.

અર્થઃ—બે છેલ્લા સમય છે (બાકી) જેને એવા (દ્વિચરમ) ભવ્ય જીવને વિષે દેવગતિ સાથે બંધ છે જેનો એવી દશ પ્રકૃતિ ક્ષય પામે છે. વિપાકરહિત નામ કર્મની (૪૫) પ્રકૃતિ, નીચગોત્ર તથા એક વેદનીય ત્યાં જ ક્ષય પામે છે. ॥ ૮૩ ॥

વિવેચનઃ—દેવગતિ સંઘાતે એકાંતે જ બંધ છે જેનો તે દેવગતિ સહગત પ્રકૃતિ ૧૦ છે. તે આ પ્રમાણે-વૈક્રિય ૧, આહારક શરીર ૨, વૈક્રિય ૩, આહારક બંધન ૪, વૈક્રિય ૫, આહારક સંઘાતન ૬, વૈક્રિય ૭, આહારકોપાંગ ૮, દેવગતિ ૯ અને દેવાનુપૂર્વી એ દશ પ્રકૃતિ ભવ્ય મોક્ષગામીને દ્વિચરમ સમયે ક્ષય જાય. તથા તેજ સમયે જે નવ પ્રકૃતિ વિપાકે વર્ત્તે છે તે ટાળી બાકી નામકર્મની અનુદયવંત ૪૫ પ્રકૃતિ છે, તે આ પ્રમાણે-ઔદારિક ૧, તૈજસ ૨, કાર્મણ શરીર ૩, એ જ ત્રણનાં બંધન ૬, એ જ ત્રણનાં સઘાતન ૯. ૭ સંસ્થાન ૧૫, ૭ સંઘયણ ૨૧, ઔદારિકોપાંગ ૨૨. વર્ણ ચતુષ્ક ૨૬, મનુષ્યાનુપૂર્વી ૨૭, પરાઘાત ૨૮, ઉપઘાત ૨૯ અગુરૂલઘુ ૩૦, બે વિહાયોગતિ ૩૨, પ્રત્યેક ૩૩, પર્યાપ્ત ૩૪, ઉચ્છ્વાસ ૩૫, સ્થિર ૩૬, અસ્થિર ૩૭, શુભ ૩૮, અશુભ ૩૯, સુસ્વર ૪૦, દુઃસ્વર ૪૧, દુર્ભગ ૪૨, અનાદેય ૪૩, અયશકીર્તિ ૪૪ અને નિર્માણ ૪૫, એવં (૪૫) પીસ્તાળીશ

મણુયગઇ જાઇ=મનુષ્ય ગતિ, પંચેંદ્રિય જાતિ.
तसबायर=ત્રસનામ, બાદરનામ
प सु =પર્યાપ્તનામ, સુભગ નામ.
आइज्जं=આદેય નામ.
जसकित्ती=યશઃકીર્તિ નામ.
तित्थयर=તીર્થંકર નામ
नामस्स=નામ કર્મની.
हवंति=હોય છે.
नव=નવ પ્રકૃતિઓ.
एया=એ.

અર્થઃ—મનુષ્યગતિ, પંચેંદ્રિયજાતિ, ત્રસનામ, બાદરનામ, પર્યાપ્ત નામ, સુભગનામ, આદેયનામ, યશઃકીર્તિ નામ અને તીર્થંકર નામ એ નવ પ્રકૃતિઓ નામકર્મની હોય છે. ॥ ૮૫ ॥

વિવેચનઃ—નામકર્મની નવ પ્રકૃતિ તે કઈ? તે કહે છે- મનુષ્ય ગતિ ૧, પંચેંદ્રિય જાતિ ૨, ત્રસનામ ૩, બાદર નામ ૪, પર્યાપ્ત નામ ૫, સુભગ નામ ૬, આદેય નામ ૭, યશ કીર્ત્તિ નામ ૮, અને તીર્થંકર નામ ૯, એ નામ કર્મની નવ પ્રકૃતિ હોય. ॥ ૮૫ ॥

મતાંતર ગાથા.

तच्चाणुपुव्विसहिआ, तेर भवसिद्धि स्स च ंमि;
संतंसगमुक्कोसं, जहन्नयं बारस हवंति ॥८६॥

तच्चाणुपुव्विसहिआ=ત્રીજી(મનુષ્યની) આનુપુર્વી સહિત.
तेरस=તેર પ્રકૃતિઓ.
सिद्धियस्स=તદ્દભવ મોક્ષ ગામીને.
संतंसगं=સત્તા કર્મ પ્રકૃતિ.
उक्कोसं=ઉત્કૃષ્ટ
जहन्नयं=જઘન્ય
बारस=બાર
हवंति=હોય છે.

અર્થ—મનુષ્યાનુપૂર્વી સહિત તેર સત્તા કર્મ પ્રકૃતિઓ તદ્દભવ મોક્ષગામીને અયોગિને છેલ્લે સમયે ઉત્કૃષ્ટ હોય અને જઘન્ય બાર હોય. ॥ ૮૬ ॥

વિવેચનઃ—હવે ઇહાં વળી મતાન્તર છે તે કહે છે.—ત્રીજી આનુપૂર્વી તે મનુષ્યાનુપૂર્વી તેણે સહિત પૂર્વોક્ત બાર પ્રકૃતિ એટલે એ સર્વ મળી ૧૩ પ્રકૃતિ ભવસિદ્ધિક-તદ્ભવમુક્તિગામી અયોગિને ચરમ સમયે ઉત્કૃષ્ટપણે સત્તા કર્મ હોય અને જઘન્ય થકી તીર્થંકર નામ વિના બાર હોય. ॥ ૮૬ ॥

मणुअगइसहगयाओ, भवखित्तविवागजिअविवागाओ;

वेअणिअन्नयरुच्चं चरम समयंमि खीअंति ॥८७॥

मणुअगइसहगयाओ=મનુષ્યગતિ સાથે ઉદય છે જેનો એવી
भवखित्तविवाग=ભવવિપાકી, ક્ષેત્ર વિપાકી,
जिअविवागाओ=જીવવિપાકી.
वेयणियन्नयर=એક વેદનીય.
उच्चं=ઉચ્ચ ગોત્ર.
चरमसमयंमि=છેલ્લા સમયે.
[चरम भवियस्स=ચરમ સમયે ભવ્ય સિદ્ધિકની.]
खीयंति=ક્ષય પામે છે.

અર્થઃ—મનુષ્યગતિ સાથે ઉદય છે જેનો એવી અગ્યાર પ્રકૃતિ તે-ભવવિપાકી (મનુષ્યાયુ), ક્ષેત્રવિપાકી (મનુષ્યાનુપૂર્વી) અને જીવવિપાકી (નામકર્મની નવ) પ્રકૃતિઓ તથા એક વેદનીય અને ઉચ્ચગોત્ર ભવ્યસિદ્ધિકને છેલ્લા સમયે ક્ષય પામે છે.

વિવેચનઃ—તે એમ આ ગાથે કહે છે તેનો હેતુ કહે છે-મનુષ્ય ગતિ સાથે જ જેનો ઉદય છે તે મનુષ્ય ગતિ સહગતા ૧૧ પ્રકૃતિ છે, તે આ પ્રમાણે-ભવવિપાકી તે મનુષ્યાયુઃ ૧, ક્ષેત્ર વિપાકી તે મનુષ્યાનુપૂર્વી ૨ અને જીવવિપાકી તે નામ કર્મની નવ પૂર્વે કહી તે એવં ૧૧, બે માંહેલું અનેરું એક વેદનીય ૧૨ અને ઉચ્ચૈર્ગોત્ર ૧૩, ઉત્કૃષ્ટ પદે એ ૧૩ પ્રકૃતિ અને જઘન્ય તીર્થંકર નામ વિના ૧૨ પ્રકૃતિ ચરમ સમયે ક્ષય જાય, ઇહાં મનુષ્યાનુપૂર્વી

+ चरमभवियस्स इति पाठान्तरे

તે મનુષ્ય ગતિ સહગત છે તે માટે ૧૩ પ્રકૃતિ સાથે ક્ષય જાય એમ મતાંતરે કહ્યું અને અનેરા કહે છે કે, મનુષ્યાપૂર્વીની ઉદયનાં અભાવ થકી દ્વિચરમ સમયે જ સત્તા વ્યુચ્છેદ થાય. ઉદયવતીને સ્તિબુકસંક્રમ ન હોય તે માટે સ્વસ્વરૂપે ચરમ સમયે જ સત્તા વ્યુચ્છેદ હોય. અને આનુપૂર્વી ૪ ક્ષેત્ર વિપાકી માટે ભવાંતરાલગતિએ જ તેનો ઉદય હોય તે માટે ભવસ્થ જીવને આનુપૂર્વીનો ઉદય ન હોય અને ઉદય વિના તો અયોગ્યવસ્થાને દ્વિચરમ સમયે જ વ્યુચ્છેદ થાય અયોગિ અવસ્થાએ જેનો ઉદય હોય તેનો જ ચરમ સમયે સત્તાથી વિચ્છેદ થાય. અને જેનો ઉદય ન હોય તે દ્વિચરમ સમયે જ ક્ષય જાય, ઇતિ રહસ્યં. ॥ ૮૭ ॥

अहसुइअसयलजगसिहर मरुअनिरुवमसहावसिद्धिसुहं;
निहणमव्वाबाहं, तिरयणसारं अणुहवंति ॥८८॥

अह=હવે કર્મ ક્ષય થયા પછી
सुइअ जगसिहरं=એકાંત શુદ્ધ, સંપૂર્ણ અને સાંસારિક સુખના શિખર તુલ્ય
अरुअ निरुवम=રોગરહિત, ઉપમા રહિત.
सहाव सिद्धिसुहं=સ્વાભાવિક મોક્ષ સુખ.
अनिहणं=અનંત–નાશરહિત.
अव्वाबाह=બાધારહિત.
तिरयणसार=જ્ઞાન, દર્શન અને ચારિત્રરૂપ ત્રણ રત્નના સારભૂત
अणुहवंति=અનુભવે છે

અર્થ—કર્મ ક્ષય થયા પછી એકાંત શુદ્ધ, સંપૂર્ણ, સાંસારિક સુખના શિખર તુલ્ય, રોગરહિત, ઉપમારહિત, સ્વાભાવિક, નાશરહિત, બાધા (પીડા) રહિત અને ત્રણ રત્નના સારભૂત મોક્ષ સુખને અનુભવે છે. ॥ ૮૮ ॥

વિવેચન—હવે તે સકલ કર્મક્ષયના અનંતર સમયે જ શુચિ તે એકાંત શુદ્ધ રાગ દ્વેષાદિ દોષ રહિત માટે, સકલ-સંપૂર્ણ, સાંસારિક સુખનાશિખરભૂત-સર્વોત્તમ-સર્વથી અધિક માટે, રોગ રહિત

-રોગ તો શરીરને હોય તે શરીર જ ત્યાં નથી તે માટે, તેના સરખું સંસાર માંહે કાંઈ નથી કે જેની ઉપમા દઈએ તે માટે નિરૂપમ, તે પણ સ્વભાવ જ-સહજનું છે, પણ સાંસારિક સુખની પરે કૃત્રિમ નહીં એવું, અનિધન તે જેનો છેડો નથી એવું, રાગ દ્વેષાદિક જે સુખના બાધક છે તેનો સર્વથા ક્ષય થવા થકી અવ્યાબાધ અને ત્રણ રત્ન જે જ્ઞાન દર્શન ચારિત્ર તેના આરાધનનું સાર-ફળભૂત એવું સિદ્ધિ સુખ તે પ્રત્યે તે સિદ્ધ ભગવંત અનુભવે છે. ॥ ૮૮ ॥

ઉપસંહાર

दुरहिगम-निउण-परमत्थ-रुइरवहुभंगदिट्ठि याओ;
अत्था अणुसरिअव्वा, वंधोदयसंत म्माणं ॥८९॥

दुरहिगम=દુઃખે જાણી શકાય એવા.
निउण=સૂક્ષ્મબુદ્ધિને ગમ્ય.
परमत्थ=યથાસ્થિત અર્થવાળા.
रु =આનંદકારી,
बहुभंगदिट्ठियाओ=બહુ ભાંગા છે જેને વિષે એવા દ્રષ્ટિવાદ સૂત્રથકી.
अत्था=વિશેષ અર્થો
अणुसरियव्वा=જાણવા.
बंधोदयसंतकम्माणं=બંધ, ઉદય અને સત્તા કર્મના.

અર્થઃ—દુઃખે જાણી શકાય એવા, સૂક્ષ્મબુદ્ધિને ગમ્ય, યથાસ્થિત અર્થવાળા, આનંદકારી અને બહુ ભાંગા છે જેને વિષે એવા દ્રષ્ટિવાદ સૂત્ર થકી બંધ, ઉદય અને સત્તાકર્મના વિશેષ અર્થો જાણવા. ॥ ૮૯ ॥

વિવેચન—વિશેષે જાણવા વાંછતાને આચાર્ય ભગવાન્ કહે છે-દુરધિગમ તે ગંભીરાર્થ, નિપુણ-સૂક્ષ્મબુદ્ધિને ગમ્ય, . પરમ-ઉત્કૃષ્ટ યથાસ્થિત અર્થ છે જ્યાં, રૂચિર સૂક્ષ્મ સૂક્ષ્મતરાર્થ જાણવામાં કુશલ પંડિતજનોને આહ્લાદકારી, બહુ-ઘણા ભાંગા-વિકલ્પ

છે જેને વિષે તે બહુ ભંગ એવું જે દ્રષ્ટિવાદનામા બારમું અંગ તે થકી-ઇહાં જે અર્થ ન કહ્યા હોય તે ત્યાં વિસ્તારે બંધ ઉદય સત્તાવંત કર્મપ્રકૃતિના હોય તે અનુસરવા-જાણવા. ॥૮૯॥

गो त्थ पडि गो, त्थो अप्पागमे बद्धोत्ति;
तं मिऊण ब ा, पूरेऊणं परिकहंं ॥९०॥

जो=જે.
जत्थ=જયાં.
अपडिपुन्नो=અપૂર્ણ
अत्थो=અર્થ
अप्पागमेण=અલ્પશ્રુત એવા મેં
बध्धो=રચ્યો.
तं=તે.
खमि =ખમીને.
बहु ा=બહુશ્રુતો-દ્રષ્ટિવાદને જાણનારા.
पूरेऊणं=(તે તે અર્થની ગાથા) મેળવીને.
परिकहंतु=રૂડે પ્રકારે પ્રતિપાદન કરે.

અર્થ:—અલ્પશ્રુત એવા મેં જયાં જે અપૂર્ણ અર્થ રચ્યો હોય તે ક્ષમા કરીને બહુશ્રુતો (તે તે અર્થની ગાથા) મેળવીને રૂડે પ્રકારે પ્રતિપાદન કરે. ॥ ૯૦ ॥

વિવેચન:—હવે આચાર્ય પોતાનું માન રહિતપણું દેખાડે છે એ સપ્તતિકા ગ્રંથને વિષે જે જયાં બંધ ઉદય સત્તાને વિષે અર્થ અપરિપૂર્ણ-અધૂરો અલ્પ આગમવંત-અલ્પશાસ્ત્રના જાણ એવા મેં રચ્યો હોય તે મારા અપરિપૂર્ણ અર્થ કહેવારૂપ અપરાધને ખમીને બહુશ્રુત-બહુ સિદ્ધાન્તના જાણ ગીતાર્થ હોય તેણે ઉણો અધુરો અર્થ પૂરીને (ઇહાં કવીશ્વરે પોતાનો ગર્વ ટાળ્યો.) તત્પ્ર-પાદિકા ગાથા ગ્રંથ માંહે પ્રક્ષેપીને શિષ્ય આગળ-શ્રોતાજન આગળ પરિ-સામસ્ત્યપણે-પૂર્ણ અર્થ કહેવો ॥ ૯૦ ॥

गाहग्गं यरीए, चंद् त्तरमयाणुसारीए;
टीग इ नि मिआ ं, एगूणा होइ नउईओ ॥९१॥

गाहग्गं रीप=સીત્તેર ગાથા ૭૦.	टीगाइ=ટીકાએ.
चंदम रमयाणुसारीप=ચંદ્રમ ત્તરાચાર્યના મતને અનુસરવા વાળી.	नियमिआणं=રચેલી.
	णानउईओ=નેવાશી.
	होइ=હોય.

અર્થ.—ચંદ્રમહુત્તરાચાર્યના મતને અનુસરવાવાળી સિત્તેર ગાથાવડે આ ગ્રંથ રચાયેલ છે (તેમાં) ટીકાકારે રચેલી નવી ગાથાઓ ઉમેરતાં નેવાશી થાય છે ॥ ૯૧ ॥

વિવેચન—એ સપ્તતિકા ગ્રંથકર્તા ચંદ્રમહુત્તર (?)આચાર્યે તો પૂર્વે (૭૦) સિત્તેર જ ગાથા કરી હતી, તે માટે જ સપ્તતિકા એવું ગ્રંથનું-નામ થયું ત્યાર પછી ટીકાકર્તાએ ગ્રથ દુર્બોધ જાણીને જો જત્થ૦ ઈત્યાદિ ગાથામાં જણાવ્યા મુજબ ગ્રંથકર્ત્તાની આજ્ઞા થકી જ જ્યાં જોઇએ ત્યાં તેટલી ભાષ્યની ગાથાઓ ભેળવીને સુબોધ કીધો, ત્યારે તે ટીકાએ નિયંત્રી-સાંકલી ગાથાઓ મળીને એ સપ્તતિકાની ગાથા એક ઊણા નેઉ-નેવ્યાસી (૮૯) છે. ઇત્યર્થ. ॥ ૯૨ ॥

इति श्रीसप्ततिकाख्यः षष्ठः ... संपूर्ण ॥ तत्समाप्तौ च समाप्तं कर्मग्रथषट्कं महार्थं । पूर्वगताम्नायनिबद्धं ॥

इति परिसमाप्तौ । એટલે એ સપ્તતિકા નામે છઠ્ઠો કર્મગ્રંથ સંપૂર્ણ થયો, તે સંપૂર્ણ થયે છતે એ ૭ કર્મગ્રંથ મહા અર્થવંત